

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 106
TAMILNADU INDIA

கணபதி துணை.

கடைச்சங்கப்பலவர்களுள் ஒருவராகிய

மதுரைக்

கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை.

இஃது

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நாதனமாகத் தாம் எழுதிய அரும்பதவுரையோடும்

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும்

ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும்

சென்னைச் சட்ட நிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான

கௌரவம்பொருந்திய

மஹாராஜராஜஸ்ரீ

பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா

அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

துன்மதிவரு வைகாசிமீ

1921.

(Copyright Registered.)

இரண்டாம் பதிப்பு.]

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 108
TAMIL NADU INDIA

[விலை

கஅசு

ROLA MUTHIAH
KOTTAYUR-653 108
TAMILNADU INDIA

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பேயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி	...	v
உ. இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை	...	vii
ங. முதற்பதிப்பின் முகவுரை	...	ix
ச. நூலாசிரியர் வரலாறு	...	xxii
ரு. மணிமேகலையால் தேரிந்த அரசர்களின் பேயர் முதலியன		xxiii
சு. மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்	...	1-64
௭. மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரையும் க-ங் கூ0 பதிகம்	...	க
க. விழாவறைகாதை	...	கக
உ. ஊரலருரைத்தகாதை	...	ககூ
ங. மலர்வனம்புக்ககாதை	...	௨௭
ச. பளிக்கறைபுக்ககாதை	...	ச௨
ரு. மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை	...	ருச
சு. சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை	...	சுசு
௭. துயிலெழுப்பியகாதை	...	அரு
அ. மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை	...	கூசு
கூ. பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை	...	க0க
க0. மந்திரங்கொடுத்தகாதை	...	க0௭
கக. பாத்திரம்பெற்றகாதை	கக௭
க௨. அறவணர்த்தொழுதகாதை	...	க௩ச
க௩. ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை	...	கச௨
கச. பாத்திரமரபுகூறியகாதை	...	கரு௨
கரு. பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை	...	ககூ௩
ககூ. ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை	...	ககூ௩
க௭. உலகவறவிபுக்ககாதை	...	அ
கஅ. உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை	...	கஅசு

கக. சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை	...	202
உ௦. உதயகுமரனைக் காஞ்சனன்வாளாலெறிந்தகாதை		உ௧௭
உ௧. கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை	...	22௬
22. சிறைசெய்காதை	...	2௪0
2௩. சிறைவிடுகாதை	...	2௫௩
2௪. ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை	...	2௬௫
2௫. ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை	...	2௭௬
2௬. வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை	...	2௯௩
௨௭. சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை	...	௩0௩
௨௮. கச்சிமாநகர்புக்ககாதை	...	௩2௬
2௯. தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை	...	௩௪௬
௩0. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை	...	௩௬௫
௮. மணிமேகலைப்பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி	...	௩௯௧
௯. மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்	௩௯2 - ௩௯௪	
௧0. மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்	௩௯௫ - ௩௯௬	
௧௧. புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்	௩௯௭ - ௩௯௮	
௧2. புத்தர்கொள்கைகளைப்பற்றிய மறுப்புக்கள்	௩௯௯ - ௪00	
௧௩. அரும்பதவுரையிலுள்ள உதாரணச்செய்யுளகராதி	௪0௧-௪0௯	
௧௪. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி	௪௧0 - ௫2௭	
௧௫. பிழையுந் திருத்தமும்		௫2௮

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அவ - அவதாரிகை.
அளவை - அளவையிலக்கணம்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆசீவக - ஆசீவகவாதச்சருக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உ. ம் - உதாரணம்.
உயிர் - உயிர்மயங்கியல்.
உரி - உரிச்சொல்லியல்.
உழிஞை - உழிஞைப்படலம்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம், கல்யாணச்சருக்கம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
காஞ்சி - காஞ்சிப்படலம்.
கிளவி - கிளவியாக்கம். [கம்.
குண்டல - குண்டலகேசிவாதச்சருக்
குமார - குமாரகாலச்சருக்கம்.
குறள் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கோயில் - கோயில்பாடியது.
சுதகம் - திருச்சுதகம். [ருரை.
சமய - சமயதிவாகரவாமனமுனிவ
சாங்கிய - சாங்கியவாதச்சருக்கம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

சிவ - சித்தி - சிவஞானசித்தியார்.
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுயம் - சுயம்வரகாண்டம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூடாமணி - சூடாமணிரிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
சேய் - செய்யுளியல்.
ஞானப் - ஞானப்பிரகாசருரை.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை.
தரும - தருமவுரைச்சருக்கம். [யார்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவை
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்
திருவா - திருவாசகம். [புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தொகை - தொகைமரபு.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
நகர - நகரப்படலம்.
நள - நளவெண்பா.
நன் - நன்னூல்,
நன். வி - நன்னூல் விருத்தியுரை.
நாடு - நாட்டுப்படலம்,
நாலடி - நாலடியார்.
நீல, நீலகேசி - நீலகேசிவிருத்தி.
நேடுநல் - நெடுநல்வாடை.
ப - பக்கம்.
பட்டின, பட்டினப்-பட்டினப்பாலை.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.
பி. ம் - பிரதிமம்.

புத்த, புத்தவாத - புத்தவாதச்சருக்
 பு.வெ - புறப்பொருள்வெண்பா [கம்.
 புறத் - புறத்திணையியல். [மாலை.
 புறநா - புறநானூறு.
 பூத - பூதவாதச்சருக்கம்.
 பெரிய - பெரியபுராணம். [மொழி.
 பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார் திரு
 பெருங் - பெருங்கதை. [படை.
 பெரும்பாண் - பெரும்பாணற்றுப்
 பேர் - பேராசிரியர், பேராசிரியம்.
 பொதுவியல் - பொதுவியற்படலம்.
 பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மயிலை - மயிலைநாதருரை.
 மரபு - மரபியல்.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

மு - முழுவதும் ஒத்தது.
 முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
 முத்ததிருப் - முத்ததிருப்பதிகம்.
 மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்.
 மேற் - மேற்கோள்.
 மொக்கல - மொக்கலவாதச்சருக்கம்.
 யாப்பு - யாப்புப்படலம்.
 வச்சிராயுத - வச்சிராயுதச்சருக்கம்.
 வஞ்சி - வஞ்சிப்படலம்.
 வரை - வரைக்காட்சிப்படலம்.
 வீர - வீரசோழியம்.
 வேத - வேதவாதச்சருக்கம்.
 வேற் - வேற்றுமையியல்.
 வைசயந்தன்முத்தி - வைசயந்தன்
 முத்திச்சருக்கம். [கம்.
 வைசேடிக - வைசேடிகவாதச்சருக்

கணபதி துணை.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

“ஆதியிற் தமிழ்நா லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே.”

இந்நூலும் அரும்பதவுரை முதலியனவும் 1898-ஆம் வருஷத்
தில் முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறின; அப்பால் பல
இடங்களில் தேடிப்பார்த்தும் உரையுள்ள பிரதி கிடைக்கவில்லை. மது
ரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புத்தசாலைப்பிரதியொன்றும், சென்னை,
ராயபேட்டையிலுள்ள ம-ா-ா-ஸ் பார்சுவநாத நயினரவர்கள் பிரதி
யொன்றும் மூலம்மட்டும் உள்ளனவாகக்கிடைத்தன. அவற்றாலும்,
இதுகாறும் செய்துவந்த பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சியாலும் இப்
போது இதன் மூலம் முதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல. முன்பு
இந்நூலிற் பொருள் விளங்காமலிருந்த இடங்கள்சில விளங்கின.

இப்புத்தகத்துக்கு அங்கமாக முற்பதிப்பில் இதனோடு
சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம்,
பௌத்தசங்கம் என்னும் பகுதி இப்போது யாவருக்கும் தெரிந்
திருக்குமாதலாலும், தனிப்புத்தகமாக என்னுற் பதிப்பிக்கப் பெற்
றிருத்தலாலும் இதிற் சேர்க்கப்படவில்லை.

முற்பதிப்பில் ‘என’ என்றுபதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த ஒவ்வொரு
செய்யுளின் இறுதியசையும் இப்பதிப்பில் ‘என்’ என்றே பதிப்
பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதிபேதங்கள் அவ்வப்பக்கங்களின் இறுதி
யில் தனியே காட்டப்பெற்றுள்ளன.

முன்பு தனித்தனியே பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்த அபிதான விளக்
கம், அரும்பதவகராதி, அருந்தொடரகராதி, மூலவிஷயசூசிகை,
அரும்பதவுரையில் அடங்கியவை, தமிழ் நூற்பெயர்கள் முதலியன
என்னும் பகுதிகள் சில அன்பர்கள் விரும்பியபடி ஒருங்கே தொகுக்
கப்பெற்று ஒரே அகராதியாக ‘அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி’
என்னும் பெயருடன் இப்போது பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன; மூலம்
முதலியவற்றிற் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப் பி மலிருந்த

அரும்பதங்களும், அருந்தொடர்களும், சிலவற்றின் பொருளும், உவமைகளும், பழைய செய்திகளும், வழக்கங்களும், பிறவும் இவ்வகராதியிற் காணலாகும்.

தூற்பரிசோதனையின் பொருட்டு என்னுடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுருவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்களாக மாதவேதனமளித்து உபகரித்துவரும் ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்களுக்கு யான் செய்யக்கூடியது யாதானது? ஆயினும் என் நன்றியறிவிற்கு அறிகுறியாக இப்பதிப்பை அவர்கள் பெயரால் வெளியிடலானேன்.

இவ்விரண்டாம்பதிப்பு அச்சில் இருங்குங்காலத்தில் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய அரிய உதவிகளைப்பிரிந்துவந்த சென்னை இராச தானிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம. ஸா. ஸ்ரீ, இ. வை. அருந்த ராமையரவர்களிடத்தும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரிடத்தும், இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, கோ. சேஷாத்திரி ஐயரிடத்தும் நன்றியறிவுடையேன்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்த ரவர்களாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி சென்ற ஒருவருஷத்துக்கு மேலாக நான் திருவாவடுதுறை முதலிய இடங்களில் அவர்களுடைய ஆதரவில் இருந்து வருதலால் என் புத்தகப்பதிப்பு வேலைகள் என் குமாரன் சிரஞ்சீவி S. கல்யாணசுந்தரத்தால் இப்போது நடத்தப்பெற்றுவருகின்றன.

இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் படி விவேகிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொடங்கிய காரியம் ஒவ்வொன்றையும் இடையூறின் இனிது நிறைவேற்றி ஊக்கமளித்துப் பாதுகாத்துவரும் தமிழ்த்தெய்வத்தை அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

திருவிடைமருதூர்,

இங்ஙனம்

உ
கணபதி துணை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

“தன்றே னுன்கி னென்று கைம்மிகூஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொரிபெரிது சிறந்தன் றரியவென் னெங்கே.”

உலகமார் பன்னூற் றிலகமர் யிலகி
நவையறு மொன்பான் சுவைபுணர்ந் தினிமைத்
திரட்டுறு * மைந்து பொருட்டொடர் நிலைகளு
ளமிழ்திற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
யணிமே கலையா மணிமே கலேதான்,
நச்சும் பெருமை முச்சங் கத்துட்
கறையிடற் றிறைவ னிறையன ரெனப்பெயர்
வாய்ந்தே † புலம்பல வாய்ந்த சங்கத்
தொல்லிசை பலவுறு நல்லிசைப் புலவருட்
புலமார் மதுரைக் கூலவா னிகன் னீத்தலைச்சாத்தனொன்னும்

புலவர் பெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்டது; இளம்பூரணர், பேரா
சிரியர், நச்சினூர்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார், சமயதிவா
கரவாமனமுனிவர், இலக்கணவிளக்கவுரையாசிரியர், திருவொற்றியூர்
ஞானப்பிரகாசர், மயிலைநாதர், சங்கரநமச்சிவாயர் முதலிய உரையாசி
ரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று.
தன்மைநவீற்சியணியும் பாவிசுவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணி
களுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால், தன்னுட் கூறப்பட்டுள்ள
மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர் ஆறுமுதலியவற்றையும் பிறவற்
றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற்போலப் படிப்பவர்களுடைய
மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச்செய்யும் நலப்பாடுற்றது : இக்கா

* இந்து பொருட்டொடர்நிலைக ாவன :—சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம்,
மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியென்பன.

† புலம் - நூல்; இதனை, “புலத்தொகுத் தோபே” என்னுந்தொல்
காப்பியப்பாயிரத்தாலுணர்க.

லத்தில் வேறொருவாற்றாலும் விளங்காதனவாகிய சில * தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைமையையும், சிலசாதியாரையும், அவர்களுடைய நடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள் தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் கோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்ன வண்ணமாக இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற் பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலில் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம்; இதில் சொல்லுட்பம் பொருள்நுட்பங்கள் நூலளவேயாகிய நுண்ணறிவிற்கேற்ப எவ்விடத்துங்காணப்படுமென்று கூறுவர்; இதனை,

“ மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நானுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே”

என்று கவிஞர் பெருமானாகிய துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளிச்செய்த வெங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணர்க.

சிலப்பதிகாரக்கதைத்தலைவனான கோவலன்மகளாகிய மணி மேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின், இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது.

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங் குடிவாணிகர்மரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையிடந்தோன்றிய மணிமேகலையென்பவள், தன்னுடைய தாய் கோவலன் மதுரையில் வெட்டிண்டிறந்ததுகேட்டுப் பரத்தைமைத்தொழிலை வெறுத்துப் பெளத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சீலமைந்தும் உபதேசிக்கப் பெற்றுப் பெளத்தசங்கத்திருத்தலையறிந்து, அவளோடுபழகி, சிறு பிராயத்திலேதானே பெளத்ததருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று, ஒருநாள், தாயின் கட்டளைப்படி சுதமதியுடன் பூக்கொய்தற்கு

* இத்தெய்வங்கள் முதலியவற்றின் பெயர்கள் அகராதியாக xxiii-ஆம் பக்கத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

மலர்வனஞ்சென்று, தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பளிக்கறையில் ஒளித்திருந்து, அவன் போன பின்பு வெளியேவந்து, தன் குலதேவதையாகிய மணிமேகலா தெய்வத்தால் மணிபல்லவத்தீவிற் கொண்டுபோகப்பட்டு, அத்தீவி லுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் நிகழ் ந்த செய்திகளையறிந்து, அப்பால் அத்தெய்வம் அறிவுறுத்தியமூன்று மந்திரங்களையுணர்ந்து, முற்பிறப்பிற் சணவனாயிருந்த இராகுல னென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாகவந்தானென்று அத்தெய்வங்கூறக்கேட்டு, அப்பீடிகையின்காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையி னுதவியாற் கோமுகியென்னும் பொய்கையையடைந்து, அதிலி ருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரம் தன்கையில் வரப் பெற்று, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்து, அறவணவடி களை யடைந்து, ஆபுத்திரன்வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரையிற் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்தவுயிர்களுக்கு உணவளித்தலே எவ்வாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவர்கூறக்கேட்டு, அவர்கூறியவாறே உணவளித்தற்பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற்சென்று, சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிற் பிச்சையிடப்பெற்று, காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாத்திரத்திலிருந்தெடுத்துதவிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி, அப் பாத்திரத்தில் மேன்மேலும் அமுது வளரப்பெற்று, அந்நகரத் துள்ள உலகவறவியென்னுமம்பலத்தை யடைந்து, அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி, அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு, தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமரன் அறிந்து கொள்ளாவண்ணம் மேற்கூறிய காயசண்டிகையின் வடிவங் கொண்டு அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையையடைந்து, அங்கே பசித் திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாக்கி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகை யின் கணவனால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்ததுகண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தின் மொழிகளால் தேறுதலுற்று, உதய குமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண்கிள்ளியாற் சிறையில்வைக்கப் பட்டு இராசமாதேவியின் முயற்சியால் அச்சிறையினின்று நீங்கி, நாகபுரத்தையடைந்து அதன்றலைவனான புண்ணியராசனோடு

மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபீடிகையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனுக்கறிவித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்டசெய்தியைத் தீவதிலகையாலறிந்துகொண்டு, அப்பாற்சென்று வஞ்சிகார்ப்புறத்தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிர்காலச் செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய்வம் கூற அறிந்துசென்று, ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ்சார்ந்து அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியேவினாவினார்ந்து, அந்நகரில் தவம்புரிந்து கொண்டிருந்த மாசாத்துவானைக்கண்டு அவன் மொழிந்தசெய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு, அவன்கூறியவாறு காஞ்சிகரம்போய், அந்நகரிற் பசியால்வருந்திவாடியஎல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவணவடிகளைத் தரிசித்து, அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அந்நகரிலேயே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாளென்னுங்கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்தசமயச்சார்பின ளாகியமணிமேகலையின்சரித்திரமாதலின், இதில் அச்சமயக்கொள்கைகளைப் பாக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன; அவற்றுள் மிகுதியாகக்காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூயனாகி எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல்வேண்டுமென்பதே.

மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுதலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர். நீலகேசி, புத்தவாதச் சருக்கத்தில், “சுயலாகுயலம்” என்னுஞ்செய்யுளுரையில், * “தீவினையென்பதி.....பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால், ஸம்ஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனச் சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்திற் செளத்திராந்திகன்மதத்துள்ள “ஒங்கிய வருவம்” என்னுந் திருவிருத்தத்துரையில், * “தீவினையென்பதி.....பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸம்ஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்தலால், இந்நூல், மணிமேகலைதுறவென்றும் அக்காலத்தில் வழங்கப்

* மணிமேகலை, உச: ௧௨௩ = ௧௨௪; ௧௦: ௩௪ = ௩௦.

பட்டுவந்ததென்று தெரிகின்றது; “மணிமே கலைதுற, வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத்தனன்” என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும் இதற்கு இப்பெயருண்டென்பதை நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்நூல், அம்மைமுதலாகிய வனப்பெட்டினுள் இயைபின் பாற்படும்; தோல்காப்பியச் செய்யுளியலின்கண்ணே, ‘அம்மை முதலியவனப்பெட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணம்’ என்று கூறுகின்றழி, * “ஞகாரை முதலா ளகார வீற்றுப், புள்ளி யிறுதியியைபெனப் படுமே” என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ஞநைமன யரலவழளவென்னும் பதினொருபுள்ளியுள் ஒன்றனை ஈராக வமைத்துச் செய்யுளைப் பொருட்டொடமாகவும் சொற்றொடராக வுஞ்செய்வது இயைபெனப்படும்; னகாரவீற்றானிற்றுப் பொருளுமியைந்து சொல்லுமியைந்துவந்தன, சீத்தலைச்சாத்தனாற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும், கோங்குவேளிராற் செய்யப்பட்ட உதயணன்கதையும் போல்வன வென்று பேராசிரியரும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியிருத்தல்காண்க. இதனால், மணிமேகலைச்செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் ‘என்’ என னகரவொற்றீராகவே படிக்கப்படவேண்டுமென்பது அறியப்படுமாயினும், இக்காலத்தில் வழங்குதற்கேற்ப அச்செய்யுட்கள் னகர அகர வீராகவே கொள்ளப்பட்டன ; வேண்டுமேல் அவற்றை ஒற்றீரூக்கிப் படித்துக்கொள்க, இந்நூலிற் சொல்லியையும் பொருளியையும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

இதற் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம் நிகழ்ந்தகாலமும் இந்நூலாசிரியர் காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முதலிற் பாடப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன் பதிகத் தொடக்கத்தில் அடியார்க்குநல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும், இந்நூற் பதிகத்தாலும் நன்குவிளங்குகின்றமையின், இது வேறுமொழியிலிருந்து வந்ததென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை.

இது, கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை முதலிற்பெற்று, விழாவறைகாதைமுதற் பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை

* தோல்காப்பியம், செய்யுளியல், உசு.

யிறுதியாகவுள்ள முப்பதுபகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது ; காதை- பாட்டு ; நீலகேசி, குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம், ௨௭ - ஆம் செய்யுளுரையில், “முன்றான் பெருமைக்கணினுன் என்னுங் கா தையை அனுவதித்தவாறு” எனவும், ௨௮ - ஆம் செய்யுளுரையில், “பிடகம் என்னுங்காதை சொன்னவாறு” எனவும், மொக்கலவாதச் சருக்கம், ௨௩ - ஆம் செய்யுளுரையில், “தன்புறத்தஎன்னுங்காதை சொல்லப்பட்டது” எனவும், ௪௦ - ஆம் செய்யுளுரையில், “எழும் பைத்தி என்னுங்காதை” எனவும், ௪௧-ஆம்செய்யுளுரையில் “காவி னாற்சுமந்துய்ப்பான் என்னுங்காதை” எனவும், ௪௨ - ஆம் செய்யு ளுரையில், “மக்கட்பண்பழியாது என்னுங்காதை” எனவும், அந் நாலுரையாசிரியர் எழுதியிருத்தலால், காதையென்பதற்குப் பாட் டென்று பொருள்கொள்ளுதல் துணியப்படும் ; “ஆறைம் பாட் டினு ளறியவைத்தனன்” எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத் தலும், மிதிலைப்பட்டித் திருச்சிற்றும்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டிற் கிடைத்தபிரதியில் இந்நூற்பகுதிகளின் பெயர்களையாவும் பாட்டென் றே காணப்பட்டிருத்தலும் இதனை வற்புறுத்தும்; காதையென் பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படு கிற ‘காதா’ (कादा) என்னும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோரிழுக்குமின்றென்று வடமொழியாளர்கூறுவர் ; இது நிற்க;

சிலவருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடும் வண்ணம் இத்தமிழ்நாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக் குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகள்தோறும் உள்ளனவாகிய கையெழுத்துப்பிரதிகளைப் பரிசோ தித்துப் பார்த்தகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலைமூலப்பிர திகள் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண்டும் கிடைத்திலது. சேன்னை தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பார்க்கப்பட்டன ; அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டினுள்ளநண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப் பற்றி வினாவினேன் ; அங்ஙனம் வினாவப் பட்டவர்களுள், இப் பொழுது கொழும்பிலிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமதுகையாலெழுதிய மூலப்பிரதி யொன்றை அன்புடன் அனுப்பினார்கள் ; பின்பு பாரிஸ்நகரத்துள்ள புரொபஸ் ஜூலியன்வின்ஸன் என்பவர் ‘இந்நகரத்துக் கையெழுத்

துப்புத்தகசாலையில் மணிமேகலைமூலப்பிரதி ஒன்றேயுள்ளது' என்றுதெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகமட்டுமே எழுதியனுப்பினார். மற்றவர்கள் 'யாதொன்றுங் கிடைக்கவில்லை' என்று விடையளித்துவிட்டார்கள். கிடைத்தபிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதிகளில் எழுதுவோர்கள் இயல்பாகவேசெய்வித்திருந்த வேறுபாடுகளாலும், இது பௌத்த சமயக்காப்பியமாதலால் அச்சமயக்கொள்கைகளைக்கூறும்பாகங்களை யெல்லாம் எளிதிற்றெரிந்துகொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தும் பழைய * : தமிழ்ப்பௌத்தநூல்கள் பண்டைக்காலத்தில் இருந்தும் பாதுகாப்போரின்மையால் இக்காலத்தில் இறந்தொழிந்தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச்சொல்லுவோர் அகப்படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிச்சயித்துக்களைந்து திருத்தமானபாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் கழித்தகாலமும் அடைந்தவருத்தமும் அளவுபடுவனவல்ல.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்முதலிய சைவசமயாசாரியர்கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பௌத்தசமயமறுப்புக்களும், பெரியபுராணமுதலியவற்றுட் கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக்கொள்கைகளும் மறுப்பும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள செளத்திராந்திகன்மதமுதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவோற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவ்வுரையிலுள்ள சில உதாரணச்செய்யுட்களும், மறுப்புக்களும், நீலகேசியும் அதனुरையும், அவ்வுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள சில கவிகளும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சிலவுதாரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோர் பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபாஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன; செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றுந் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்

* அடியிலுள்ளவை பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தநூல்களென்று சிலநான்குமுன்னேதான் தெரிந்தது; அவை குண்டலகேசி, சித்தாந்தத்தோகை, திருப்பதிகம், வீம்பசாரகதை யென்பன; அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களே நீலகேசியுரை முதலியவற்றில் நூற்பெயர்களோடு எழுதப்பட்டுள்ளன.

பாற் சென்றும் தாரதேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விசாரித் தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

ஆராய்ச்சிசெய்யத் தொடங்கிப் பலவருடங்களாகியும் இந்நூலை முன்னமே வெளிப்படுத்தாமைக்குக் காரணம் இதுவே.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்துவித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கும் மனோர், ஸ்ரீமத் உ. வே. *அரங்காசாரியரவர்கள், எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களென்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினாவிவந்தேன்; வருடையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற்பெரும் பாலன நீங்கின; நீங்கவே இந்நூலைப்பரிசோதித்தலில் என் மனம் ஊக்கம்பெற்றது. அவர்களுடையபேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில்வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அருபப்பிரமர், உருபப்பிரமர்முதலியசொற்களுக்குங்கூட உள்ளவாறே பொருள்கொள்ளுதல் எனக்கு மிகவரிதாகும்; தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந்தும் பழைய இத்தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவுதலையே பயனாகக் கருதி, யான் செல்லுங்காலங்கடோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்தபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று; அம்மகோபகாரிவிஷயத்தில் இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றிபாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரையகப்படாமையாலும், உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றாலும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித்துப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலர், ‘உரையெழுதியே இதனை வெளிப்படுத்த வேண்டும்’ என்று வற்புறுத்திக்கூறினமையின், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சி, இது புலவர்திலகர்கள் செய்தற்குரிய அரிய காரியமென்றுகருதாமல், “ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவ மாந்தி, மூங்கையான் பேசலுற்ற நென்னயான் மொழிய வுற்

* படித்தவர்களுக்கு உரையககொல்பா விளங்கிய இவ்வருங்கலை விமோதர்களுடைய பிரிவு மெத்த வருத்தத்தை விளைவிக்கின்றது.

† கம்பராமாயணம், நாட்டுப்படலம், க.

றேன்” என்று பேரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தக்கநூலா ராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவையுக்கும்படி நல்லநடையில் விளங்கவெழுதும்வன்மையுமில்லாத யான், “மணிமேகலை நூனுட்பங்கோள்வதேங்ஙன்” என்று ஆன்றோரால் நன்குபாராட் டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்ற ஏதோவொன்றை எழுதத்தொடங்கினேன்.

மொழிகளுட் பெரும்பாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின், அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள்செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாக்கியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்தநூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்டவாக்கியங்களை அவ்வவ்விடத்தில்தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங் காத இடங்களில் (?) இக்கேள்விக்குறியை அமைத்தும், கையெழுத் துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமேபொருளைப்புலப்படுத்தியும், எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்குதற்பொருட்டு வடசொற் களைப்பெரும்பாலும் விராவுவித்தும், சிலவற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப்பொழுது அசப்படாமையால் அவற்றைவிளக்குதற்குப் பிற்காலத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங் களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒருவாறு எழுதிமுடித்தேன்.

† “சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றெழுக்கமும் பயின்று” என்று கம்பநாடரும், ‡ “செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெ ளிந்து” எனப்பரஞ்சோதிமுனிவரும் அருளிச்செய்த திருவாக்குக்களு க்கு இலக்காகவிளங்குங் கவிகளினுடையவரிசையிலேநிற்குந் தகுதி யுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானா அரும்பதவுரை யெழுதுபவன்? இதுசெய்தற்குத் துணிந்துவந்த எனது தறுகண்மை யைப் பொறுத்தருளும்படி இத்தமிழுலகத்தை மிகவும் வேண்டி கிறேன்.

பழையசெந்தமிழ்தூற்பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் என க்கு மனச்சோர்வுண்டாகாதவண்ணம் அடிக்கடி ஊக்கமளித்து

* திருவேங்கைக்கோவை.

† கம்பராமாயணம், ஆணியகாண்டம், நூற்பநகைப்படலம், ௬.

‡ திருவியாயாடற்புராணம், அன்னக்குழியும் கவையும = முத்த படலம், ௨௨.

வருபவரும் கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய * பொ. குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிற்சில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு யான் கேட்டவினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதயபாடசாலைத்தலைவராகிய ஸ்ரீஸ்ரீமங்களசுவர்களைக் கொண்டு விடைகளெழுதுவித்து அனுப்பிப் பேருதவிசெய்துவந்தார்கள்.

மணிமேகலையைக் கவலையின்றி ஆராய்ந்துபதிப்பித்து வெளிப்படுத்துதற்குப் பொருளுதவிசெய்த பாலவனத்தம் ஜமீன்தாரவர்களாகிய இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொ.பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களுடைய தண்ணளியும் பெருந்தகைமையும் ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலனவல்ல; மிகவும் பாராட்டற்பாலன, இதைப்போன்ற எத்தனையோ பெரியகாரியங்களைத் திருத்தமாகச் செய்துநிறைவேற்றியவர்களின் வழித்தோன்றலாய் மிக்க பாண்டித்தியமடைந்து நூலாராய்ச்சியே இன்பத்துளின்பமெனக்கொண்டுவாழும் அப்பிரபு அவர்களுக்குப் பழையநூல்களையும் அவற்றினுரைகளையும் பதிப்பித்து வெளிப்படச்செய்து அமிழ்தினுமினிய தமிழைப் பரிபாலித்தல் இயல்பாயினும் படிப்பாரும் கேட்பாருமின்றி மூலையிலே மறைந்துகிடக்கும் அரியபெரியநூல்களைத் தேடித்தொகுத்துப் படித்துக் கொண்டு அநாதரவுற்றிருப்போர்க்கு அஃது அரியதினும் அரியதாகத் தோற்றுமென்பதுதிண்ணம்.

எனக்குண்டாகும் ஐயங்களை உடனுடன்போக்கிப் பேருதவி செய்தருளிய ஸ்ரீமத். உ. வே. மஹாமஹோபாத்தியாய பெருக வாழ்ந்தான், அரங்காசாரியரவர்களுக்கும், கும்பகோணம் கவர்ன் மெண்ட்காலெஜ் ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதரவர்களாகிய திருமலை ஈச்சம் பாடி ஸ்ரீமத். உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களுக்கும் என்னுடைய வந்தனத்தை நன்றியறிவுடன் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சென்னைக்குச் செல்லுந்தோறும் யாதொருகவலையுமின்றியிருந்து நூலாராய்ச்சியெய்யும்படி எழும்பூரில் தமது அழகியமானிகையில்

* இவர்கள் காலஞ்சென்ற விட்டார்கள்; ஆயினும், இவர்களைப்போலவே இவர்களுடைய குமாரர் ஸ்ரீமான் டாக்டர் கு. ஸ்ரீ கார்த்தமுதலியார் அவர்கள் நூலாராய்ச்சி விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க ஊக்கம்ளித்து வருகிறார்கள்.

எனக்கு இடந்தந்து ஊக்கமளித்து அன்புடன் ஆதரித்துவருகின்ற வர்களாகிய ஹைகோர்ட்டி வக்கீல், ஸ்ரீமத். உ. வே.கே. இராஜகோபாலாசாரியரவர்களுடையபெருந்தகைமை மிகப் பாராட்டற்பாலது.

சிவகங்கையைச்சார்ந்த சிறுவயல் ஜமீன்தாரவர்களாகிய ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ முத்திராமலிங்கத்தேவரவர்கள், எனது அன்பரும் பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சியிற் கூர்த்த அறிவினரும், தமது வித்துவானுமாகிய திருமானூர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்களுக்கு மாதவேதனமளித்து வேண்டியகாலங்களிலெல்லாம் அவர்களை அனுப்பிப் பேருதவிசெய்துவந்தார்கள்; இவ்வகையான உதவிசெய்தல் மிகச் சிறந்ததென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

இந்நூலை ஒப்புநோக்கிவந்தபொழுது ஏட்டுப்பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பலமுறைபடித்து முதலில் அன்புடன் உதவிசெய்தவர்கள்:—கும்பகோணம் பேட்டைத்தெரு, ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ தியாகராஜ பண்டாரம்; திருப்பெருந்துறை, ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ பொன்னுசாமிபிள்ளை.

தங்களுக்கு அவகாசமுள்ளகாலங்களிலெல்லாம்வந்து உடனிருந்து இப்புத்தகவிஷயத்தில் எல்லாவுதவியும் அன்புடன் செய்தவர்கள்:—திருமானூர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ கிருஷ்ணையர்; மணலூர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ இராமானுஜாசாரியர்; பின்னத்தூர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ நாராயணஸாமி ஐயர்; மணலூர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ சந்தானமையங்கார்.

இழுக்கலுடையுழி ஊன்றுகோல்போன்ற இவர்கள் யாதொன்றையும் எதிர்பாராமற்செய்துவந்த பேருதவியை நினைக்குந்தோறும், “பயன்நூலாக்கார் செய்த வுதவி நயன்நூலாக்கி, னன்மை கடலிற் பெரிது” என்னும் அருமைத்திருக்குறள் ஞாபகத்திற்குவந்து மனத்தைக்குளிர்விக்கின்றது.

மணிமேகலை பௌத்தசமயக்காப்பியமாதலின், படிப்பவர்களுக்கு விளங்கும்வண்ணம், அச்சமயக்கொள்கைகளை விரிவாக எழுதிச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சிலகனவான்கள் வற்புறுத்திக் கூறினமையால் பௌத்தர்களால் மும்மணிகளென்று பாராட்டப்படும் புத்ததருமசங்கங்களின் விவரணங்களாகப் புத்தசரித்திரமும் பௌத்ததருமமும் பௌத்தசங்கமும் ஆகிய இவை, மேற்கூறிய மூன்று, ஸ்ரீமத். உ. வே. அரங்காசாரியரவர்களுடைய பேருதவியாலியற்றி, இப்புத்தகத்திற்கு அங்கமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

புத்தசரித்திரத்தை 'இங்கிலிஷ்' புஸ்தகங்களிலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்து உதவிய அன்பர்கள்:—ம-நா-நா-ஸ்ரீ V. P. சுப்பிரமணிய முதலியார், G.B., V.C.; ம-நா-நா-ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், B.A. B.L.; ம-நா-நா-ஸ்ரீ K. P. சோமசுந்தர ஐயர்; ம-நா-நா-ஸ்ரீ V. சுப்பிமணிய ஐயர், B.A.; ம-நா-நா-ஸ்ரீ M. S. நடேச ஐயர், B.A.

நான்போய் எழுதக் கூடாதகாலங்களில் ஷே. மனார் அரங்காசாரியரவர்களிடஞ்சென்று சென்றுபெளத்ததருமத்தையும் பெளத்தசங்கத்தையும் எழுதியளித்த அன்பர்கள் ம-நா-நா-ஸ்ரீ ஸா. கோபாலசாமி ஐயர், B.A. முதலியவர்கள்.

பெளத்ததருமத்தையும் பெளத்தசங்கத்தையும் மனார், அரங்காசாரியரவர்களிடஞ்சென்று படித்துக்காட்டிச் செப்பஞ்செய்து கொள்ளுதற்கு எனக்குக்காலம்வாயாமையால், அவர்கள் முதன்முறை சொல்லியெழுதுவித்தபடியே அவைகள்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தமக்குப் பற்பல அரியகாரியங்களுக்குக்கவும் யான்விரும்பிய பொழுதெல்லாம் ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பற்பலவுதவிகளை ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீமத் உ. வே. வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியரவர்களுடைய அன்புடைமை ஒரு பொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

எனக்கு இயல்பாகவுள்ள அறிவின்மையாலும், மறதியாலும், வேலை மிகுதியாலுண்டாகும் அயர்ச்சியாலும், பிறகாரணங்களாலும் இப்புத்தகத்தில் பல பிழைகள் இருத்தல்கூடும்; அவற்றைத் திருத்திப்படித்துக் கொள்ளும்படி எல்லோரையும் வேண்டுகிறேன்.

தொடங்கியகாரியத்தை நிறைவேற்றும்படி செய்தருளிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுளின் இணையடிகளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	பிரதி	க.
எட்டயபுரம் பெரிய அரண்மனைப்	,,	க.

இது, திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலக்ஷ் அம்பல வாணதேசீகரவர்கள் வருவித்துத் தந்தது.

சிவகங்கையைச்சார்ந்த மிதிலைப்பட்டி

ம.ந.ந.ஸ்ரீ அழகியசிறற்றம்பலக்கவிராபரவர்கள் ... பிரதி க.

திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி,

,, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

இந்தப் பிரதிகொடுத்தவர், திருமயிலைப் பார்த்த
சாரதிக்கிராமணியென்பவர்.

,, சேலம் இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

[முதலிற்கிடைத்த பிரதி இதுவே.].

யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்,

,, சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

ஆறுமுகமங்கலம்,

,, ஏ. சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

S. P. G. High School, Vepery, தமிழ்ப்பண்டிதர்

,, திருமயிலை, சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

சென்னை,

,, தி. முத்துக்குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

சென்னையிலுள்ள

இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப் ... ,, க.

அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஒப்புநோக்கி உடனுடன்

கொடுத்துவிடப்பட்ட பிரதிகள் சில.

இவற்றுள், மிகப்பழமையானதும் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததும் மற்றைப்பிரதிகளின் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போகிய பாகங்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடச் செய்ததும் கோப்புச்சிதைந்து அழுகுகெட்டு மாசுபொதிந்து கிடந்த செந்தமிழ்ச்செல்லியின் மணிமேகலையை அவ்ளணிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செப்பஞ்செய்துகொடுத்ததும் மிதிலைப்பட்டிப்பிரதயே.

கும்பகோணம், }
ஜூலை 1898. }

இங்ஙனம்
உத்தமதானபுரம், வே. சாமிநாதன்.

இந்நூலாசிரியராகிய

மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

வ ர ல ா று.

இவர், கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; கூலவியாபாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தமையின் இப்பெயர்பெற்றாரென்பர்; பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள்மேம்பாட்டையும் சேரன்செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவனுக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும் படிசெய்தவர். அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின்வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன்சகோதரரும் துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவளுடையசரிதத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளாகச்செய்தற்கு வேட்கையடையும்வண்ணஞ் செய்தவர் இவரே; இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும், அந்நூலிலுள்ள ௨௫-ஆவது காட்சிக்காதையாலுமுணர்க. எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவரார் செய்யப்பட்டுள்ள பாக்களுமுண்டு; (நற்றிணையில் ௩ பாக்கள்; குறுந்தொகையில் ௧; அகநானூற்றில் ௪; புறநானூற்றில் ௧.) இவர்பெயர், கூலவாணிகன்சாத்தனாரெனவும், மதுரைச்சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும். “தண்டமிழ்ச்சாத்தன்” (பதிகம், ௧௦) என்றும், “தண்டமிழாசான்சாத்தன்” (காட்சிக்காதை, ௬௬) என்றும், “நன்னூற்புலவன்” (காட்சிக்காதை, ௧௦௬) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர்சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றிவித்தற்பொருட்டுவரும் நூல்களிற்பிழைகள் காணப்படுந்தோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற்றங்கூறுதற்குத் துணியாராய் ‘இந்தப்பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே’ என்று இவர் மனம்வருந்தித் தமதுதலையைக் குத்திக்கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின், சீத்தலைச்சாத்தனாரென்பது இவர்க்குப்பெயராயிற்றென்றுங்கூறுவர்; இதனை, “வள்ளுவர்முப்பாலாற், நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு” என்று மருத்துவனருமோதரனார் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக்கூறிய செய்யுளிற்குறிப்பித்திருத்தல்காண்க. சிலப்பதிகாரத்தை இவர் கேட்டனரெனச் சிலப்பதிகாரப்பதிகத்திறுதியிலும், இந்நூலைச் சிலப்பதிகாரநூலாசிரியர் கேட்டனரென இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும், இவரும் ஒரேகாலத்தினரென்பது அறியப்படுகின்றது. மலைநாட்டிற் சீத்தலையென்னும் ஊரிலுள்ள ஐயனார் பெயராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரர்கூறுவர்; உண்மை விளங்கவில்லை.

இந் நூலால் தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

க. — அரசர்கள்: — அத்திபதி, இரவிவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், ககந்தன், கரிகால்வளவன் (கரிகாற்பெரு வளத்தான்), கனகன், காந்தன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சீதரன், செங்குட்டுவன், துச்சயன், துணையிளங்கிள்ளி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியன், தொடுகழற்கிள்ளி, நாகநாட்டரசரிருவர், நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிக்கிள்ளி, புண்ணியராசன், பூமிசந்திரன், மனு, மாவண்கிள்ளி, மாவலி, முசுகுந்தன், வசு, வடிவேற்கிள்ளி, வத்தவன் (வத்ஸராஜன்), வளைவணன், வாணன், விசயன், விடர்ச் சிலைபொறித்தவேந்தன், விராடன், வென்வேற்கிள்ளி.

உ. அக்ஷயபாத்திரம்: — அமுதசுரபி.

ங. ஆறுகள்: — கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச. உலகம்: — துடிதலோகம், வித்தியாதரநுலகு.

ரு. ஊர்கள்: — அசோதரநகரம், இடவயம், உஞ்சை, கச்சயம், கபிலை, காஞ்சனபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகந்தி), கொற்கை, கோசம்பி (கௌசாம்பிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சித்திபுரம், சேடி, தக்கணமதுரை (மதுரை), நாகபுரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வாரணாசி.

சு. குலங்கள்: — இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

எ. கோயில்கள்: — இந்திரவிசாரம், கலைநியமம், குச்சரக் குழிகை, சக்கரவாளக்கோட்டம், தருநிலை (கற்பகதருநிற்குங்கோயில்), தீவதிலகைகோயில், புத்தபாதபீடிகைக்கோயில், பூதசதுக்கம், மணி மேகலாதெய்வக்கோயில், வச்சிரக்கோட்டம் (வச்சிராயுதம்நிற்கும் கோயில்.)

அ. தருமசாலை: — உலகவறவி.

கூ. தீவங்கள்: — இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத் தீவம், சிறுதீவு இரண்டாயிரம், பெருந்தீவுநான்கு, மணிபல்லவம்.

கௌ. தெய்வங்கள்: — அந்தரி (துர்க்கை), அருபப்பிரமர் நான்கு வகையினர், இந்திரன், உருபப்பிரமர் பதினாறுவகையினர், கண்ணகி, கந்திற்பாவை (துவதிகன்), குமரி, கோவலன், சம்புத்தீவக்காவற் றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரசேனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான்,

திருமால், தீவதிலகை, பலதேவன், பிரமன், பூதம் (அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப்பூதம்), மணிமேகலாதெய்வம், மஹாப்ரஹ்மா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை.

கக. நகரத்தெய்வங்கள்:—சம்பாபதி, மதுராபதி.

கஉ. நாடுகள்:—அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு, காந்தார நாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கங. நூல்கள்:—ஒவியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், மற்கலிநூல்.

கசு. நோய்:—யானைத்தீநோய்.

கரு. பாம்பு:—திட்டிவிடம்.

கசு. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள்:—காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சி நகர்.

கஎ. புலவர்கள்:—இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர், மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

கஅ. போய்கைகள்:—கோமுகி, சரவணம்.

கக. மலைகள்:—இமயம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கய மலை, கிருத்திரகூடம்), தவளமலை, நாகர்மலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச்சூழ்ந்த ஏழுகுன்றங்கள், விந்தம்.

உ௦. முனிவர்கள்:—அக்கபாதர், அகத்தியர், அசலர், அறவண வடிகள், கவேரர், கிருதகோடி, கேசகம்பளர், கௌதமமுனிவர், சங்கதருமர், சாதுசக்கரர், கிருங்கி, சைமினி, தருமசாவகர், பரசு ராமர், பிரமதருமன், புத்தன், மண்முகமுனிவன், விசுவாமித்திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருச்சிகன்.

உக. வனங்கள்:—கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்.

உஉ. வாதங்கள்:—அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கிய வாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திர வாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உங. விழாக்கள்:—இந்திரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

மணிமேகலாக்கதைச்சுருக்கம்.

“ படிநிறமும் பவளம்போல் வாயுங்
கடிகமழ்செந் தாமரைபோற் கண்ணும்—துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்நினைந்தாற்
கல்லஞ்சொல் லாதோ கவி. ”

க.—விழாவிறகாதை.

பண்டைக்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுறச்
செய்வித்தற்கு நினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளையின்படி,
தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்பியனென்னுஞ்சோழன், இந்
திரிணைவணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத்தெட்டு
நாள் அந்நகரில் நடத்தியதும், அச்சோழன் காலத்திற்போலவே
பிற்காலங்களில் அவன்பரம்பரையோரால் ஆண்டதோறும் நடத்தப்
பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திரவிழாவை நடத்தக்கருதிய அந்நகரத்
துள்ள பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருங்குகூடி, “இந்திரவிழாவை
நாம் மறந்தால் முசுகுந்தனது துயரைப் போக்கியதான நாளங்காடிப்
பூதம் துன்பஞ்செய்யும்; பாவினைப் புடைத்துண்பதாகிய சதுக்கப்
பூதம் இந்நகரை விட்டுநீங்கும்; ஆதலால், இவ்விழாவை நடத்துவே
மாக” என்று தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு, அவ்விழா நடக்கப்
போதலை நகரத்தாருக்கு அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுக்குச்
சொல்ல, அவன் வச்சிரக்கோட்டத்துள்ள முரசை யானையின் பிடரி
லேற்றி, முதலில் ஊரைவாழ்த்தி, “மேகம் மாதந்தோறும் மும்மழை
பொழிக; அரசன் செங்கோலினனாகுக; அறிஞர்களே! இந்திரவிழா
நடக்குங்காலத்திற் சுவர்க்கலோகம் வறிதாகும்படி எல்லாத்தேவ
ரும் அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோர்க
ளுடைய துணிபாதலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரணகும்பங்களும்
பொற்பாலிகைகளும் பாவைவிளக்குக்களும் ஆகிய இவற்றைப் பரவ
வைத்திடமின்; குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கரும்பும் வஞ்சிக்
கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய இடங்
களிற் கட்டிடமின்; தூணங்களில் முத்துமாலைகளை நாற்றுமின்; வீதி
களிலும் மன்றங்களிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்பு

மின்; துகிற்கொழுவகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டு
மின்; சிவபெருமான்முதல் சதுக்கப்பூதமிறுதியாகிய தெய்வங்கள்
உறையுங் கோயில்களிற்செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஏற்பச்செய்யு
மின்; தருமோபதேசஞ்செய்ய அறிந்தவர்களே! பந்தரிலும் அம்பலங்
களிலுஞ்சென்று பிரசங்கம் புரிமின்; சமயவாதிகளே! வித்தியாமண்
டபத்தைஅடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்து வாதம்புரிமின் ;
யாரிடத்தும் பகைமையும் கோபமுங் கொள்ளன்மின்” என்று கூறி
மூரசறைந்து இந்திரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாநடைபெற்
றது ; அவ்விழாக்காலத்திற் பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதற்
பொருட்டு மணிமேகலையும் மாதவியும் வாராமையால் மனம் புழுங்
கிய சித்திராபதி, வயந்தமாலையை அழைத்து, “நீமாதவிபாற்சென்று
விழாவிற்கு வாராதிருத்தல்பற்றி இவ்வூரார் கூறும் பழிமொழியை
அவளுக்குச்சொல்லி வா” என்று அனுப்ப, அவள்சென்று மணி
மேகலையோடு மாதவியிருந்த மலர்மண்டபத்தையடைந்து, அங்கே
தவத்தால் வாடிய மாதவியின் உடம்பைக்கண்டு வருத்தமுற்று
அவளைநோக்கி, “ நீ உன் மகளுடன் இந்திரவிழாவிற்கு வராமலும்,
உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம்பூண்டும் இருத்தல்பற்றி
ஊரர்கூறும் பழிமொழிகள் பல” என்கூற, மாதவி, “கணவன்
கொலையுண்டதற்குப் பொருளாய் மிகச்சினந்து மதுரையை எரித்த
பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியினுடைய மகள் மணிமேகலை தவ
வழியிற்செல்லுதற்கு உரியளேயன்றி, மிகவுமிழிந்த பாத்தைமைத்
தொழிலுக்கு உரியளல்லள் ; ஆதலின், அவள் அங்கேவாராள்; நான்
இங்கேவந்து பௌத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என்
காதலன் மதுரையிற் கொலையுண்டது முதலிய பெருந்துன்பத்தை
வருந்திச்சொல்லி முறையிட்டேன் ; முறையிட்ட எனக்கு அவர்,

‘பிறந்தோ ருறுவது பெறுகிய துன்பம்

பிறவா ருறுவது பெறும்பே ரின்பம்

பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன

தற்றோ ருறுவ தறிக’ (கூச - எ)

என்று நால்வகைவாய்மைகளையும் அருளிச்செய்து, பஞ்சசீலத்தை
யும் உபதேசித்து, ‘இவற்றைக்கடைப்பிடி’ என்றுசொல்லி என்னைத்

தவவழியிற் புகுத்தினராதலின், நானும் அங்கே வருதற்கு உரியே னல்லேன் ; இச்செய்தியை என் தோழிகளுக்கும் என் நற்றாய் சித்திராபதிக்கும் சொல்” என்றுகூற, அதுகேட்ட வயந்தமாலை, பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைக் கடலில் வீழ்த்தியவர் போலச் செய லற்று மீண்டு சித்திராபதியிடம் சென்றாள்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

இங்ஙனம் மாதவி வயந்தமாலைக்குச் சொல்லிய வருத்தச் சொல்லைக்கேட்ட மணிமேகலைக்கு அக்கேள்விவழியாகப் பற்றறு தற்குரிய நற்காலம் (ஏதுநிகழ்ச்சி) வந்துற்றமையால், அவள், தன் னுடைய தாய்தந்தைகளான கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் மதுரையில் நேர்ந்த துயரச்செய்தி தன்காதுகளைச் சுட மனங்கலங்கி அழுது சிந்துகின்றகண்ணீரால் தான்தொடுக்கின்றமாலையை நனைத் துக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவகையாக மாற்ற நினைந்து, “இப் பூமாலை உன் கண்ணீர்க் கலப்பால் தூய்மையொழிந்தது ; ஆதலின், வேறுமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலைசென்று புதுமலர் பறித்துவா” என்றாள்.

அதனைக்கேட்ட சுதமதி, மாதவியைநோக்கி, “தாய்தந்தையர் க்கு நேர்ந்த பெருந்துன்பத்தைக்கேட்டு மிக்கதுக்கத்தை அடைந்த மணிமேகலையின் கண்ணீரைக்காணிற் காமன் தன் படைக்கலங் களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான் ; இப்பாவையை ஆடவர் புறத்தே காண்பராயின், விட்டு நீங்குவாரோ ? நீங்கார் ; இயற்கைத்தன்மை குன்றுவர் ; குன்றமல் நிற்பராயின், அவர்கள் பேடியரல்லரோ? ஆகலால், இவளை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற்குத் தனியே அனுப்பலாகாது ; இந்நகரத்தில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்கூறு வேன் ; கேட்பாயாக ; சண்பைநகரத்துள்ளானான கௌசிகனென் னும் அந்தணனுடைய மகளாகிய யான், தனியேசெல்லுதற்கு அஞ் சாமல் ஆராய்ச்சியின்றி ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன் ; அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக்காண்டற்கு இந்நகரைநோக்கி ஆகாய வழியேவரும் மாருதவேகனென்னும வித்தியாதரனொருவன் என் னைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு மேலேசென்று, தன்வயமாக் கிச்சிலநாள் கழித்தபின் இந்நகரத்தே என்னை விட்டுவிட்டு நீங்கித் தன்

நகரம்போயினன்; மகளிர் தனியேசெல்லுதலால் உண்டாகுந் தீங்கு இத்தன்மையது ; ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச் சோலையிற் பூப்பறித்தல் தவறாகும்; இவளுடன் யாரேனும் செல்லவேண்டும்; இலவந்திகைச் சோலைக்குச்சென்றால் அரசனுடைய பக்கத்திலுள்ளார் அங்கிருப்பர்; உய்யானத்திற்குச் செல்லலாமோ வெனின், அதில் தேவர்களாலன்றி மனிதர்களால் விரும்பப்படாதனவும் வண்டிகள் மொய்க்கப் பெருதனவுமான மலர்களையுடைய மரங்களெல்லாம் வாடாத பூமாலையைத் தூக்குதலால், 'இவ்வனம் பாசக்கையையுடைய பூதங்களாற் காக்கப்படும்' என்று நினைந்து அவ்வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார்; சூரியகிரணத்தாற் சிதையிழந்த சம்பாதியிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிக்க முதுமையையுடையனவும் தீண்டிவருத்துவனவுமாகிய தெய்வங்களாற் காக்கப்படுதலின் அவற்றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார்;

அருளு மன்பு மாயிரு ரோம்பு

மொருபெரும் பூக்கையு மொழியா நோன்பிற்

பகவன தானையிற் பன்மரம் பூக்கும் (ருக - சாக)

உவவனமென்று ஒருவனமுண்டு ; அவ்வனத்தில் தன்னகத்துள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதாகிய பனிக்குமண்டபம் ஒன்றுளது ; அம்மண்டபத்தினுள்ளே மாணிக்கச் சோதிபரந்த ஒரு பதுமபீடம் இருக்கிறது ; அப்பீடத்திலிட்டால் அரும்புகள்மலரும் ; பலவருடஞ்சென்றாலும் அதில் இட்டமலர்கள்வாடா ! அம்மலர்களில் வண்டிகள் மொய்யா ; இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன் ; கேட்பாயாக ; ஒருதெய்வத்தை நினைந்தோர் அத்தெய்வத்தின் அடிகளைத்தியானித்து மலர்களை அப்பீடத்திற் சேர்த்தால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அத்தெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும் ; யாதொரு நினைப்பினிற் அவற்றை அப்பீடத்தே சேர்ப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா ; இதற்குக் காரணம்யாதென்று வினாவுவாயாயின், சொல்லுவேன்; 'செய்யும் கருமங்கள் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள்பலிக்கும்' என்னும் விரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத்தோடு கூடாதவழிக் கருமங்கள் பலியா' என்போர்க்கு உதாரணமாக

வும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் அப்பீடம் நிருமிக்கப்பட்டதாகும்; அவ்வனத்திலன்றி உன்மகள் வேறுவனங்களிற் செல்லுதற்கு உரியளல்லள்; அவளோடு பூப்பறித் தற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன்” என்று சொல்லிவிட்டு மணிமேகலையோடுசேர்ந்து அவள்போகும்பொழுது, உண்ணாநோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, “ஐய, இதனை உண்ணும்; உண் டால், காற்றுப்புகாத அறையிற் புகுந்தவர்போலே அழுக்குடைய உடம்பிற்புகுந்து வருந்திக்கொண்டிருக்கும் உம்முடைய உயிர் அவ் வருத்தமொழிந்து மிக்க இன்பத்தை அடையாநிற்கும்; ஆதலால், இதனையுண்டு தெளிக” என்று கள்ளையுண்ணும்படி வற்புறுத்திக் கூறும் களிமகன்பின்னே வியப்புற்றுச்செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச்செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னுங் கூத்தைக்கண்டிநிற்கும் சனங் களும், தெருவின் இருபுறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட் டுள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின்மீது செய்துவைக்கப்பட்டிள்ள யானையின்மேற் சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர் பாராட்டுதலைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராடநகரத்திற் பேடிவடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, “மிக்க அழகையுடைய இவளைத் தவவழியிற் புகுத்திய தாய் மிகவும்கொடியவள்; இவள் பூப் பறித்தற்குச்சோலையிற் புகுவாளாயின், ஆங்குள்ள அன்னப்பறவை கள் முதலியன இவள் நடைமுதலியவற்றைக் கண்டு என்னபாடு படா!” என்று இவைபோல்வனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின்றனர்; மணிமேகலை, சுத மதியோடு மெல்லச்சென்று உவ்வனத்தில் மலர்கொய்தற்குப் புகுந்தாள்.

ச.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

புகுந்தவள், அச்சோலையின் வளங்களையும் ஆங்குள்ள பொய் கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் காண்பாளாயினள்.

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெறிகொண்டு தெருத்தோ றும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்யானை யின் மதத்தையடக்கித் தேரேறிச் சேனையுடன்வரும் உதயகுமரன்

நாடகக்கணிகையர்வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலர்ணைமேற் காதற்பரத் தை யொருத்தியோடு, யாழின் கோட்டைத் தழுவிக்கொண்டு மயங் கிப்பாவைபோலிருந்த எட்டி.குமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற்கண்டு, “நீ அடைந்ததுன்பம் யாது?” என்றான்; உடனே அவன் துணுக்குற்றெழுந்து விரைந்து அருகேசென்று உதயகுமரனை வணங்கித்துதித்து, “இயற்கையழகுக்கெட்டு மலர்வனத்திற்கு இவ் வீதிவழியே நடந்துசெல்லும் மணிமேகலையைக்கண்டேன்; கண்ட வுடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையில்டைந்த கொடுத் துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என் மனத்திண்மையை மாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பகைநரம்பில் என்கையைச் செலுத்தியது; இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்” என்று சொல்ல, பலநாளாக மணி மேகலையை விரும்பிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன், அவன் சொல்லால், அவள்சோலை சென்றாளென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து, “அங்கேபோய் மணிமேகலையை என் தேரிலேற்றிக்கொண்டிவரு வேன்” என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச்செலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதில்வாயிலே யடைந்தான்.

மணிமேகலை, அத்தேரொலியைக்கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, “உதயகுமரன் என்மேல் மிக்க விருப்பமுடையவெனன்று மாதவி க்கு வயந்தமால் சொல்லியதை முன்னங்கேட்டுள்ளேன்; இஃது அவனுடைய தேரொலிபோலும்; இத்துன்பத்திற்கு யாதுசெய் வேன்?” என்றாள்; அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ளபளிக் கறையிற் புகுத்தித் தாழக்கோலிட்டுக்கொண்டு உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பளிக்கறைக்கு ஐந்துவிற்கிடைத்தூரத்தே நின்றாள்; அங்ஙனம்நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளேவந்த உதய குமரன் கண்டு, “யாருமில்லாத இவ்விடத்தே நின்றாய்; நீ மணிமே கலையுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன்; அவள்முதுக்குறை வுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புறப்படுத்துமோ? அவள் பௌத்தசங்கத்தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்” என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினாவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில் அகப்பட்டோர் போல மனம்வருந்தி, “இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமைவேடம்

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை. 7

பூண்டு வழக்கைக்கேட்டு உண்மையை வெளிப்படுத்திய சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே! நீ ஆண்டில் இளையயாயினும் அறிவில் முதியையல்லனோ? உனக்கு மகளிர் தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ? ஆயினும், ஒன்று தெரிவிப்பேன்? கேட்டருளுக:—

வினையின் வந்தது வினைக்குவினை வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூத்துவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை
யவலக் கலலை கையா நழுங்க
நவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்” (கக௩ - ௨௧)

என்று உடம்பினியல்பைக்கூறினள்; அவள் அங்ஙனங்கூறிய இனியவார்த்தை உதயகுமரனதுகாதை அடையுமுன்னே பளிக்கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன்கண்ணுக்குத் தோற்றியது.

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்
வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவ்வடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவமென்று நிச்சயித்து அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு நினைந்த உதயகுமரன், அதன்வாயில் காணப்படாமையால் அஃது இன்னனிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப்பளிக்குச் சுவரைக் கையால் தடவிக்கொண்டு சூழ்ந்து வந்தான்; வந்தவன் சுதமதியைப்பார்த்து, “மணிமேகலை எத்திறத்தினள்? சொல்” என்றான்; என்றவனுக்குச் சுதமதி, “அவள் தவ்வொழுக்கமுடையவள்; குற்றஞ்செய்தாரைச் சபிக்கும்வன்மையையுமுடையவள்; சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின், நீ அவளை விரும்புதல்தக்கதன்று” என்று கூறினள்; கூறவே “அவள் எத்தன்மையளாயினும் ஆகுக; எப்படியும் எனக்கு உரியளாகக்கடவள்” என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்பவன், மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, “துறவொழுக்கம் பூண்ட சமணமாதர்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனால் இடப்

பட்டவனென்று எல்லாராலுங்கூறப்படும் நீ அவரைநீங்கிப் பெளத்த சங்கத்தைச்சார்ந்த மாதவியின் மகளுடன்வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்லுவாய்” என்றான்.

அதுகேட்ட சுதமதி, “அரச! யான்சுண்பைநகரத்துள்ள கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடையமகள்; என் இளமைப்பருவத்தில் அன்னை இறந்தாள்; அவளிறந்தபின்பு தந்தையால் ஆதரிக்கப் பட்டிவந்த நான் ஒருசோலையிற்சென்று தனியே நின்று பூக்கொய்கையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துச்சென்று தன்வயமாக்கிக் கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப்பட்டு இந்நகரத்திருந்தேன் ; இதனையறியாத என் தந்தை என்னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற்றிற்கு நீராடச்செல்பவர்களோடுசென்றார்; செல்லுகையில் இடையிலுள்ளதான இந்நகரத்துச் சங்கமுகத்துறையில் நீராடுதற்கு அந்தணர்களோடுவந்து என்னை இந்நகரிற்கண்டு, ‘நீ இங்கேபடிவந்தனை?’ என்றுவினாவி வருந்தி, அந்தணர்களோடிருத்தற்கு நான் தகுதியில்லையெனும்என்னிடத்துமிக்க அன்புடையவராதலின், அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிச்சையெடுத்து உண்பித்துத் தாமுமுண்டு பொழுது கழிப்பாராயினர் ; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்தற்குச் செல்லும்பொழுது இளங்கன்றையுடைய ஒருபசுவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது; அதனாற்சரிந்தகுடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு நானிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவராதலாற் சமணப்பள்ளியிற்புகுந்து, ‘முனிவர்களே! யான்உங்களடைக்கலம்; என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்’ என்று முறையிட்டார்; அதைக் கேட்டஅவர்கள் சினந்து அவரை என்னோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர் ; நாங்களிருவரும் மிக்கதுக்கமுடையவர்களாய்ப் புறவீதியிற் சென்று, ‘கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர் யாரேனு முண்டோ?’ என்று புலம்பி முறையிட்டேம்; அப்பொழுது மனைதோறும் சென்று ஐயமெடுக்கும் பாத்திரத்தையேந்திய கையை யுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத்தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவரா ஆடையின னுமாகிய சங்கதருமனென்னும் முனிவன் விரைந்து வந்து, ‘என்னதுன்பம் அடைந்தீர்கள்?’ என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இனியமொழிகளைக் காதுகளில் நிறைத்து எம்மனத்தைக் குளிர்வித்து உடனே தன் கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரத்தை

௫.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை 9

என்கையிற்கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும் நீங்கும்படி அவரைத் தழுவிஎடுத்துக்கொண்டு சென்றுபெளத்தசங்கத்தார் இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்பத்தையும் நீக்கினான்; ஆம்முனிவன் எனக்குச் செவியறிவுறுத்திய,

எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
இன்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டிக்
காமற் கடந்த லாடின (எக - ஏ)

பாதங்களை யே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற்பாராட்டிமேயல்லாமல் வேறொன்றையும்சொல்ல அறியாது; அதுமுதல், பெளத்தசங்கத்தைச்சார்ந்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவேனாயினேன்; அதனால் இவளுடன்வந்தேன்” என்று கூறினான்; அதுகேட்டஉதயகுமரன், “உனதியல்பை அறிந்துகொண்டேன்; மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங்கூடும் ” என்றுசொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச்சோலையினின்றும் போயினான்; போனவுடன் மணிமேகலை பளிக்கறையினின்றும் வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, “அன்பிலொன்றும் தவவுணர்ச்சியில்லாதவொன்றும் வருணக்காப்பிலொன்றும் விலைமாதென்றும் என்னை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல், அவன்பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செல்லுதலுற்றது; இதற்குக்காரணம்யாது? காமத்தினியல்பு இதுவோ?” என்று சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள்; நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக் காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம், அவர்களுக் குத்தெரிந்தவளும் மாயவித்தைசெய்பவளுமாகிய ஒரு மடந்தை வேடம்பூண்டு அச்சோலையைடைந்து பளிக்கறையிலுள்ள ஸ்ரீபாதபீடிகையை வலங்கொண்டு உயர எழும்பினின்று,

“புலவன் நீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ

காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
 தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
 ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
 நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன் !” (கூஅ - ௧௦௫)

என்று துதிக்கத்தொடங்கியது; அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பசற்காலம்நீங்க அந்திமாலே வந்தது.

கூ. — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

வந்த அந்திமாலேப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன் ;
 மணிமேகலாதெய்வம் மீட்டும்,

ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
 பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்தி (கூக - ௨)

அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, “நீங்கள் இங்கே நின்ற தற்குக் காரணம் யாது? என்ன துன்பமடைந்தீர்கள்?” என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிச்சென்றதையும் கூறினள் ; கூறலும் அத்தெய்வம் அவளைப்பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைபாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது; ‘இது முனிவர்களுடைய தவவனம்; இதில் யாம் தீங்குசெய்யலாகாது’ என்றெண்ணியே அவன் இச்சோலையை நீங்கினன்; இவள் இதனைக் கடந்துசெல்வாளாயின், புறவீதியில் அவன் இவளை அகப்படுத்திக்கொள்ளுவான்; இஃது உண்மையே; நீங்கள் இச்சோலையைச்சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைக்கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய் முனிவர்களுக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற்செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது” என்று சொல்லியது; சொல்லலும், சுதமதி, “மாருதவேகனும் நீயுமே அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டமென்று சொல்லுவீர்; மற்றையோர்யாவரும் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்றே சொல்லாநிற்பர்; சக்கரவாளக்கோட்டமென்றதற்குக் காரணம் யாது? அதனைச்சொல்லுக” என்றாள்.

என்றலும், அத்தெய்வம், “காவிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இச்சோலையின் பக்கத்தே யுள்ளது. அது, நாற்புறத்தும் வாயில்களையுடைய மதிலாற்குழப்

பட்டது ; காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவர், அரசர், கணவனிறக்க
உடனேயிறந்தமடவார் ஆகிய இவர்களுள்இன்னாரின்னார் இன்ன
இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறியாக
அவ்வார்கள் வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவரவர்கள்
தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள
பற்பலகோட்டங்களையும், மயானதெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதற்கு
உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட்டுள்ள திண்ணை
களையும், காவற்காரர் உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் அமைந்
துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும், பந்தர்களை யுமுடையது;
பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சும்மாபோடுதற்கும் குழியிற்புதைத்தற்
கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும் தாழியாற் கவித்தற்கு
மாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய ஓசையும், அங்ஙனம் வந்து
செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப்பறைகளினோசையும், இறந்த
துறவிகளைத்தொழுபவரோசையும், மற்றையோர்பொருட்டு அழு
பவரோசையும், நரியின் கூக்குரலோசையும், செத்தோரையழைக்
கும் பேராந்தைகளினோசையும், கோட்டானுடையகுரலும், ஆண்
டலைப்பறவைகளின் குரலும் அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு;
தான்றி, ஓடுவை, உழிஞ்சில், கான்றை, குரை, கள்ளிமுதலிய பற்
பல மரவிசேடங்களும் அங்கே அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள்நெருங்கி
யுள்ள வாகைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், நிணத்தோடு இறைச்சி
களைத்தின்று மகிழ்ந்து பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம் நிற்கும்
மன்றங்களையும், காபாலிகசமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும்
தன்றங்களையும், விரதத்தாலிளைத்த உடம்பையுடையசிலர் உடைந்த
மலைகளை மாலையாகக்கட்டி இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும்,
பிணங்களைத்தின்போர் களித்துவாழும்வெளியான இடங்களையுடைய
மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது ; நெருப்பிருந்தபாண்டங்
களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மலைகளும்
உடைந்த குடங்களும் நெற்களும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப்
பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது ;

தவத்திறை மாக்கண் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னு னினையோ ரென்னுன்
கொடுத்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்புவிவ்

வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்
 கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
 மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
 மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ! (கூஎ - ௧௦௪)

இத்தன்மையதான அச்சுகாட்டைப் பார்ப்பனச்சிறுவனாகிய சார்ங்கலனென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தனது தாயாகிய கோதமையையடைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேய்க்கு என்னுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவள்முன் வீழ்ந்து இறந்தான்; உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளர்ந்த பார்ப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளேமென்பதையும் வேறு புகலில்லேமென்பதையும் நினையாமல் எங்கள் மைந்தனுடைய உயிரையுண்டது, அணங்கோ! பேயோ! அறிகிலேனே!' என்று புலம்பிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதல்வனுடைய உடம்பையெடுத்து மார்போடு தழுவிச் சென்று சுகாட்டைச்சூழ்ந்தமதில்வாயிலே யடைந்துநின்று, 'சம்பாபதி! நீர்த்துறைகளிலும் மன்றங்களிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலுமிருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொருதீங்கும் அணுகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும் நீ என்மகனைக் காவா தொழிந்ததற்குக் காரணம் யாது? நிற்பால் நடுவு நிலைமையிலேயோ? இனி யான் என்செய்வேன்!" என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

"முறையிடவே சம்பாபதிவந்து, 'இவ்விரவில் இம்மயானத்திற் பேய்கள் போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிக்க வருத்தமடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக் கூறினள்; சம்பாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவர்ந்தில; அவனுடைய அறியாமையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவழி அவனுயிரைக் கவர்ந்து சென்றது' என்று கூறினள்; கூறலும், கோதமை 'என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருள்வாயாயின், இவன் கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான்; ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருள்வாயாக' என்று வேண்டினள்; சம்பாபதி மனமிரங்கி, 'உயிர் உடம்பைவிட்டுநீங்கின் அது வினைவழியேசென்று வேறு

பிறப்பை அடையாநிற்கும் ; இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ ?
போனவுயிரை மீட்டளித்தல் என்னால் இயலுங்காரியமன்று ; ஆத
லால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே,

உலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோர்

இலரோ விந்த லீமப் புறங்காட்

டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்

நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி' (ககச - எ)

என்றலும், கோதமை, 'கேட்ட வரங்களை யெல்லாம் தேவர் தருவா
ரென்று நூல்கள் கூறுகிற்கும் ; ஆதலால், யான் கேட்ட இவ்வரத்
தை நீ தந்தருள்க ; தாராயாயின், இவ்வி - த்தில் இப்பொழுதே என்
னுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னான் ; சொல்லவே சம்பாபதி,
'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களில் யாரேனும்
நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளராயின் யானும் அதனைக்
கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன் ; என் ஆற்றலைக் காண்பா
யாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்குவகை அருவப்பிரமகணங்களை
யும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசுடர்களையும்
அறுவகைத்தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுரகணங்களையும்
எண்வகை நரகர்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அச்சுவினி
முதலிய இருபத்தேழு நாட்களையும் கோட்களையும் தனக்குள்ளே
அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்தில் வரங்கொடுக்கும் வன்
மையையுடைய தேவர்களை யெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு
முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக ;
இவளடைந்த வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச்
சொல்ல, அத்தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள் ;
அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோத
மை தன்மகனைச் சுகிகாட்டிற் சேர்த்துவிட்டு இறந்துபோயினான்.

“ அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்
படுத்த வேண்டி, எல்லாத்தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள்
கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும்
அதனைச் சூழ்ந்த ஏழுசிறுமலைகளும் நான்குபெருந்தீவுகளும் இரண்
டாயிரம் சிறுதீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களுமாகிய இவற்றைப்
புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும்
வகுத்து மயனால் நிரூபிக்கப்பட்டதாதலின், சக்கரவாளக்

கோட்டமெனப் பெயர்பெற்றது; இது சுடுக்காட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தே யுள்ளதாதலாற் சடுக்காட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும்; இதன் வரலாறு இதுவாகும்” என்று சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை “மனிதர் வாழ்க்கை இத்தன்மைத்து” என்று சொன்னாள்; அவள் அங்கே அப்படியிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றனள்; அப்பொழுது அத்தெய்வம் தன்வித்தையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவினெடுத்துக் கொண்டு ஆகாயவழியே முப்பதுயோசனையளவு தெற்கேசென்று கடல் சூழ்ந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுதீவையடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை.

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், “விடிந்தால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்” என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றுத் தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரன் முன்னேசென்று, அவன்காண நின்று,

“.....மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடிந் மாரிவறங் கூரும்
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
அவத்திற மொழிக” (எ - கச)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ்சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியையெழுப்பி, “யான் மணிமேகலா தெய்வம்; இந்நகரில் நடக்கும் இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு வந்தேன; நீ அஞ்சாதே; பௌத்தசமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால், அவளை எடுத்துக்கொண்டுசென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவதுநாளில் இங்கே வந்துசேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப்பாளல்லள்; அவள்

இங்கே புகும்நாளில் இந்நகரின் கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும்; நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்லவழியிற் சென்றதையும் மாதவிக்குச் சொல்வாயாக; மாதவி முன்னமே என்னையறிவாள்; கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்று சொல்லி, என்பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின் கனவிற் சென்று, 'காமன் செயலற்றுவங்கும் வண்ணம் ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் தவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற்கூறுவதுபோல யான் கூறியதுண்டு; இதனையும் அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக' என்று கூறிப்போயிற்று.

அப்பாற் சுதமதியெழுந்து மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அச்சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்கேயுள்ள சிறியவாயில் வழியே சென்று சக்கரவாளக்கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள்; அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிஷ்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று, சுதமதிமயங்கி அஞ்சும்படி,

“இரவி உன்ம நெருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் நேவி
தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய் (கூஅ - ௧௦௫)

உன் தங்கையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் உன்னுடைய முற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாநாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவள்; அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க' என்று தன்னுடைய வாக்காற் கூறிற்று; அதனைக்கேட்டு மனநடுங்கிய சுதமதி, பொழுதுபுலருமளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு வீதிவழியே சென்று மாதவியையடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள்; சுதமதி, மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்பு போலச் செயலற்றிருந்தாள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயநற்றகாதை.

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுயின்ற மணிமேகலை, துயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், தான் முன்பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேற்றிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போன்றவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித்தான்; உதித்தவுடன் அவள், “இவ்விடம், உவவனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒருபகுதியோ!

சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை

நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்

மனநடுக் குறுஉ மாற்றந் தாராய்

வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு

மெல்வனை வாராய் விட்டகன் றனையோ ! (௨௦ - ௨௪)

இது, மாயவித்தையோடுதோன்றிய அம்மடந்தைசெய்த வஞ்சமோ! ஒன்றும்தெரியவில்லையே! தனியேயிருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன்; நீ விரைந்து வருவாயாக ” என்று சொல்லிக்கொண்டு, பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுதுவருந்துபவள், தன் தந்தையைநினைந்து,

“கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து

வைவா ஞழந்த மணிப்பூ ணகலத்

தையா வோ” என் றமுலோண் முன்னர், (௪௧ - ௩)

இந்திரனாலிடப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்தபீடிகை தோன்றியது.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை.

தோன்றலும், அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மிதத்தால் தன்னை அறியாளாயினாள்; அவளுடையகைகள் தலைமேற்குவிந்தன; பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரையுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள், அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன்பழம் பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, “மாதவ ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய்! காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையில் நீசொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன்:—காந்தாரமென்னும்

பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவதேசத்தில் இடவயமென்னும்
 நகரை இராசதானியாகக்கொண்டு அரசுபுரிந்துவாழும் அத்திபதி
 யென்னும் அரசனுடைய மைத்துனனாகிய பிரமதரும! நீ அவ்வரசு
 னிடத்திற் சென்று தருமோபதேசம்புரிகையில், 'இச்சம்புத்தீவில்
 இற்றைக்கு ஏழாம் நாளில் பூகம்பமுண்டாகும்; உண்டாகும்
 பொழுது இந்நகரும் நாகநாட்டில் நானாறு யோசனைப்பரப்பும் பாத
 லத்தில்வீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு
 விரைவில் வேறுநகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார்
 யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்துச்சாற்றி எல்லாருட
 னும்அந்நகரைநீங்கிஅதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்திநகரம் செல்லு
 தற்குப் புரப்பட்டு வழிக்கொண்டு இடையேயுள்ள காயங்கரையென்
 னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவிட்டு செய்துகொண்
 டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்தபடியே குறித்த நாளிற் பூகம்ப
 முண்டாக இடவயநகரம் அழிந்துபோயிற்று; அதுதெரிந்த அரசு
 னும் மற்றையோரும் உன்பால் அன்புமிக்கு உன்னைச் சரணமடை
 ந்து குழந்துகின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உப
 தேசித்துக்கொண்டிருந்தாய்; இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தரசு
 னாகிய இரவிவன்மனைன்பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்ப
 வள் வயிற்றிற்பிறந்து இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அத்திபதி
 யென்னுமரசனுக்கு நீலபதியென்பவன்பாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு
 மனைவியாய்ப் புக்க யான் என் கணவனோடு வந்து தருமங்கேட்டற்
 பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன்
 இற்றைக்குப் பதினாறாம்நாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால்
 இறப்பான்; நீ இவனோடு தீயிற் புகுவாய் ; புகுந்து, பின்பு காவிரிப்
 பூம்பட்டினத்திற் சென்று பிறப்பாய்; அவ்விடத்தில் உனக்கு ஒரு
 துன்பம் வரும்; அப்பொழுது மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றி
 நள்ளிரவில் உன்னையெடுத்துக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதீவொன்றில் வைத்துவிட்டுச்
 செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துத்
 தொழுவாய் ; தொழுதவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்தசெய்தி
 களையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்து
 கொள்வாய்' என்றுசொல்ல, 'என் கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பா
 னென்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும்' என்றுகேட்டேன்; கேட்ட

எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீண்டிந்தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத்தெய்வம் வரவில்லையே!" என்று ஏங்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

க௦.—மந்திரங்கொடுத்தகார்தை.

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில்,—புத்தபீடிகைக்காட்சியால் இவள் பழம்பிறப்பையறிந்தாள்; இவளுடைய இயற்கையும் அழகியது—என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலாதெய்வம், அவள்கேட்கும்படி,

“ உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபாழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோர்
இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
நீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசனம்
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்
பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறக” (எ - கரு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிகையை அவராசவேமதித்துத் துதித்து வலம்வந்து பூசித்து வணங்கியது; வணங்கிய தெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, “உன் திருவருளால், என்னுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன்; அப்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலன் எங்கேபிறந்துள்ளன்?” என்றுகேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அத்தெய்வம், “இலக்குமி! கேட்பாயாக; நீ ஒருநாள் சோலையொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்த பொழுது அவன் ஊடலைத்தீர்த்தற்கு உனதடியைவணங்கினான்; வணங்குகையில், இரத்தினத்தீவஞ்சென்று அங்கே தருமசக்கரத்தைப் பிரவிருத்திக்கச்செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாதுசக்கரனென்னும் பெளத்தசாரணமுனிவனொருவன் உச்சிப்பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக்கண்டு மெய்ந்நடிங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒல்கிப் பணிந்தாய்; அதுகண்ட இராகுலன், ‘இங்கே வந்தவன்யார்?’ என்று கோபித்துச்சொல்லலும், ‘நீ அஞ்சி நடிநடிங்கி அவன்வாயைப்பொத்தி, ‘ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிய இப்பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத்துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவுபெரும்பிழை?’ என்று அவனுக்குச்சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யாங்கள் தேவரீருடைய அடியேமல்லேமாயினும்,

அந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம்; (௩௭)

அமுதுசெய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத் தற்கு உரிமையுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே ! உண்பேன் ; இங்கே கொண்டுவருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொணர்ந்து அவனை உண்பித்தாய் ;

அந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம்

நின்னாங் கொழியாது நன்பிறப் பறத்திடும் ; (௪0 - ௪௧)

அவ்விராகுலனே உவவனத்தில் உன்பால்வந்த உதயகுமரன் அதனாலேதான் அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதன்றி உன் மனமும் அவனை மிகப்பற்றியது; அந்தப்பற்றை மாற்றி நல்வழிப் படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இத்தீவிற்கொணர்ந்து வைத்து இப் பீடிகையைக் காட்டினேன் ; இலக்குமீ ! இன்னுங்கேட்பாயாக ; முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனாகிய துச்சய னென்பவன் மணஞ்செய்துகொண்டு ஒருநாள் அவர்களோடு சென்று மலைவளங்களைக்கண்டு வந்து கங்கைக்கரையை அடைந் திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவிர் ? எங்கே எழுந்தருளி யது?' என்றுகேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந் தேன் ; ஆதிகாலத்தே புத்ததேவர் எல்லாவுயிர்களும் துக்கத்தி னின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்கவேண்டுமென்று நினைந்து அவை கள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதச் சுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதா யிற்று ; குற்றமற்ற அறிவுடையீர் ! நீங்களும் அதைத்தரிசித்து வழிபடுமின்' என்று கூறினர்; அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையையடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும்வந்து உன் னோடுகூடினர் ; மணிமேகலை ! நீ பழம்பிறப்பையறிந்தாய்; தரு மத்தின்தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய் ; மற்றைச்சமய வாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒருகாலத்திற் கேட்பாய்;

அங்ஙனம்கேட்கும்பொழுது, உன்னை, 'இளமைப்பருவத்தினள்' என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமயஉண்மைகளைச்சொல்லார்கள் ; ஆதலால், அக்காலத்து நீ வேற்றுவடிவங்கொள்ளவேண்டிவது இன்றியமையாதது' என்று கூறி வேற்றுவடிவைக்கொடுப்பதும் ஆகாயவழியே சஞ்சரிக்கச்செய்வதுமாகிய மந்திரங்கள் இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, 'நீ புத்ததேவரருளிச் செய்தநல்லறவழியை நணுகுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக; இப்பீடிகையை வணங்கித்துதித்து ஊர் செல்வாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்து, 'இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லமறந்து விட்டேனே' என்று மீட்டும் இறங்கிவந்து, 'சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய் ! கேட்பாயாக ; மக்கள் யாக்கை உணவாலாகிய தொகுதி ; இம்மந்திரமோ பசியைத்தொலைக்கும் ; இதனைக் கொள்வாயாக' என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்து ஆகாயவழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகதை.

அப்பால், மணிமேகலை அத்தீவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிர்ந்த பொய்கைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு மெல்ல உலாவிவருகையில், ஒருத்திவந்துநின்று, "கப்பல் கவிழப் பெற்ற மகளிர் போல இங்குத்தனியேவந்த நீ யார்?" என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, "பொற்கொடி போல்வாய் ! 'நீ யார்' என்றது, என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு ? கேட்பாயாக; சென்றபிறப்பில் இலக்குமியென்னும் பெயரையுடையேன் ; இராகுலனென்னும் அரசிளங்குமரனுக்கு மனைவியாயிருந்தேன் ; இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிற்றிற்பிறந்தேன் ; என்பெயர் மணிமேகலையென்பது ; மணிமேகலாதெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இத்தீவிற் கொண்டுவந்து வைத்தமையால், இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்துகொண்டேன் ; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்தபயன் இது ; என்னுடைய வரலாறும் இதுவாகும்; பூங்கொடி போல்வாய் ! உன் வரலாறு யாது ?" என்று கேட்டவுடன் அவள், "இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான

இரத்தினத்தீவத்திலே மிகஉயர்ந்து விளங்காநின்ற சமந்தகூட
மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்ததேவரது அடியிணைப்படிமை
களைத் தரிசித்துவிட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொருகாலத்தில் வந்
தேன்; வந்ததுமுதல் இந்திரன் கட்டளையால் இந்தத்தருமபீடிகை
யைக் காத்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என்
பெயர் தீவதிலகையென்பது; புத்ததேவருனிச்செய்த நல்லற
வழியே நடப்போர் யாரேனும் இதனைத்தரிசிப்பாராயின் அவர்கள்
அந்தத் தரிசனவிசேடத்தால் உடனே தம்முடைய பழம்பிறப்
புணர்ச்சியை அடைவது திண்ணம்; அத்தன்மையிணையுடையோர்
உலகத்தில் மிக அரியர்; அவர்களுக்கே தருமபதம் உரித்து; இஃது
உண்மை; பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைந்தமையால், நீ மிகவும்
பெரியை; இந்தப் பீடிகைக்குமுன்னே மாமலர்க்குவளையும் நெய்த
லும் மயங்கிய கோமுகியென்னும் கொழுநீரிலஞ்சியொன்று உள்
ளது; அப்பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷய
பாத்திரமானது ஒவ்வொருவருடத்தும் புத்ததேவர் அவதரித்த
காலமாகிய வைசாக சுத்த பூர்ணிமைதோறும் மேலேவந்து தோன்று
நிற்கும்; இத்தினம் அப்பூர்ணிமையே; அதுதோன்றும்வேளையும்
இதுவே; இப்பொழுது அந்தப்பாத்திரம் உன்கையில் வருமென்று
எண்ணுகிறேன்; அதிலிடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேன்
மேலும் வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்; அதன் வரலாற்றை உன்
னரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக்கேட்பாய்” என்று சொல்
லலும், மணிமேகலை அ.த.தப்பெறுதற்கு விரும்பிப் புத்தபீடிகையை
வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்துசென்று கோமுகிப்பொய்கையை வலஞ்
செய்துவந்து நின்றவுடன், அப்பாத்திரம் அப்பொய்கையினுள்ளி
ருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது; உடனே அவள் அளவு
கடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

“மாரண வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
என்பிறக் கொழிப இறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி

உரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்காது" (சுக - எஉ)

என்று புத்ததேவரைத் துதித்தாள்; இங்ஙனந்துதித்த மணிமேகலைக்கு உயிர்களுடைய பசித்துன்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்புகுந்து,

"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடேம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
* * * புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ ளளவைக் கென்னா நிமிராது; (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர் அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு எங்குந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றிமெலிந்து பின் நாயிறைச்சியைப் பெற்றுத் தின்னப்புகுந்து, முதலில் அவ்விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பலியிடுவாராயினர்; அது தெரிந்த இந்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச்செய்தமையால், உயிர்கள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகியதென்பர்; அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே.

ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்ற மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோருயிர்கொடுத்தோரே: (கஉ - சு)

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய்" என்று கூறினள்; அதுகேட்ட மணிமேகலை, "போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பா லிறந்தது பொருமல், யான் தீப்பாய்ந்து உயிரோடு வேவாரிற்கையில் முன்னம் சாதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த வினைவையுடையே னானேன்; இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அந்நினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இந்தப்பாத்திரம் என்கையிற் புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன்; இதுநிற்க, பசியால்வாடிய குழந்தையின் முகத் தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பாஸ்காக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய் பெரும்பசி அலைத்தற்கு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும்

பாராமல் எங்கும்வாடி அலைந்துதிரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தை
க்கண்டு இரங்கி இப்பாத்திரம் மேன்மேலும் அவர்களுக்கு
அழுது சுரந்தளித்தலைக் காணும் விருப்பமுடையேன்” என்று
சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும் சில
நேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்து, “இனி இப்பாத்திரத்தோடு
உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக” என்றுசொல்ல, மணிமேகலை, அவள்
பாதத்தை வணங்கிப் புத்தபீடிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து
ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே
சென்று, தன்னைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை
நோக்கிக்கொண்டே நிற்கும் சுதமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து,
வியப்படையும்வண்ணம் அவர்களுடைய முற்பிறப்பை அவர்
களுக்கு அறிவித்து, “மானிடயாக்கையாற் பெறுதற்குரிய தவவழி
யை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர் ; இஃது ஆபத்
திரனுடைய கையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திர
மாகும் ; இதனைத் தொழுவின்” என்றுசொல்லி அதனை அன்புடன்
தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரி
சித்தற்குச் சென்றாள்.

கஉ.— அறவணர்த்தொழுதகாதை.

சென்றவள், “அறவணவடிகள் எங்கேயுள்ளார்?” என்று
விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவின்

உரைமு தாள னுறைவிடங் குறுகி, (ந - ச)

அவரைத் தரிசித்து மும்முறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவ
வனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அங்கே வந்து சொல்லிப் போன
தும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தன்னையெடுத்துச்சென்று மணி
பல்லவத்தில் வைத்ததும், அத்தீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சி
யால் தன் பழம்பிறப்பைத் தானறிந்துகொண்டதும், ‘முற்பிறப்
பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலனை உதயகுமரனாக வந்துபிறந்தான் ;
அப்பிறப்பில் உனக்குத் தமக்கைகளாக இருந்த தாரையும் வீரை
யுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர் ; அவர்கள் வரலாற்
றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்’ என்று மணிமேகலா
தெய்வஞ்சொல்லி மூன்றுமந்திரங்களை உபதேசித்துச் சென்ற

தும், அப்பால் தீவதிலகைவந்ததும், அவளுடன் சென்று கோமுகிப் பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச் சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொல்லத் தான் வந்ததும் ஆகிய இவற்றையெல்லாந்தெரிவிக்க, அம்முனிவர்கேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒரு முறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிற்கண்டேன் ; 'அரச! நீயும் உன்மனைவியரும் சுகமோ?' என்று யான்வினாவ, அவள் மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவின்மயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அச்செய்தியைக்கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாகிய பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன் ; நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும் ; ஆதலால், நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன் ; அங்ஙனமிருந்த நீவிர் இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிற் பௌத்ததருமங்கள் குறையப்பாவங்கள் மிகுந்தன ; ஆனாலும் சிறிதுசிறிது தருமமுண்டாதலுங்கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு ; அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார் ; இவ்வுண்மையையறிந்த இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால், * ஆயிரத்தமுநூற்றுப் பதினாரும் ஆண்டில் துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான் ; அதற்குப்பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செல்லும் ;

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குற விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் மகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும் ;
ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணு ;
வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும் ;
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தருஉம் ;
கறவைகள் றூர்த்திக் கலநிறை பொழியும் ;
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா ;
விலங்கு மக்களும் வெருஉப்பகை நீங்கும் ;

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்;
கூனுங் குறளு முழுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ;
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோர்
இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பெர்ருந்திய சிறப்பின்
நாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி! ; (அக - ௧௦௩)

“இதுநிற்க ; மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான்கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது; இவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்தால், பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத்தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவார்கள்; உயிர் மருந்தாகிய மிகச்சிறந்த அமுதகரபியை நீ பெற்றனை; எல்லாவுயிர்களுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக;

மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்தல் என்றே யவரும்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றினர். (௧௧௬ - ௧௧௭)

மணிமேகலையும் ‘அங்நுனமே செய்வேன்’ என்றாள்.

கந.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, “ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக; வாரணசியென்னுமூரில் வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்தணன் மனைவி, சாலியென்பாள்; அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால் உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான் கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப்பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச்சென்றாள்; சென்றவள் சூலால் வருந்தி வழியிடையே ஒரு குழந்தையைப் பெற்று, அக்குழந்தையிடத்திற் சிறிதும் இரக்கம்வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள்; நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறுது பசியால் வருந்தியழுதது, அவ்வழுகையோசையைக்கேட்டு ஒருபசுவானது வந்து அதன் வருத்தந்தீரும்படி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும் அப்புறஞ்செல்லாது பாதுகாத்து

வந்தது; அப்படியிருக்கையில், வயனங்கோடென்னும் ஊரிலுள்ள வனாகிய பூதியென்னும் அந்தணனொருவன் தன் மனைவியோடும் அவ்வழியேவருபவன், அக்குழந்தை அழுத கூக்குரலைக் கேட்டுச் சென்று தனியேகிடக்கும் அதனைக்கண்டு மிக்க துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன்; என்மகனே' என்றுகூறி அக்குழந்தையையெடுத்து ஊர்சென்று வீட்டைந்து மகிழ்ச்சியுடன்வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கல்விகளை நன்குபயிற்றிவந்தான்; வருகையில், அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஓரந்தணன்வீட்டிற்குநுழைந்து, யாகசாலையில் ஒருபசு மாலையைச் சுற்றிய கொம்புகளையுடையதாய்ப் பின்பு தனக்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்தயிர்த்துப் புலம்பி வேடர்களுடைய வலையிற் பட்ட மான்போல அஞ்சிக் கதறுவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீருகுத்து, 'இவர்களறியாத வண்ணம் இப்பசுவைக் கவர்ந்துகொண்டு இரவிற்போய்விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக் கையிற்பற்றி ஊருக்குவெளியே போய்விட்டான்; பசுவைக்காணாத அந்தணர்பலர் அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற் பசுவையும் அதனைக்கவர்ந்து சென்ற அச்சிறுவனையுங்கண்டு அகப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தையறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவர்ந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒதுக்கத்தொடங்கினார். அப்பொழுது பசு, அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவாத்தியாயனைமுட்டி வயிற்றைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச்செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடிவிட்டது. ஆபுத்திரன் அவர்களைநோக்கி, 'வருத்தன்மின் ; யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின் ; நீங்கள் வருத்தும்படி இப்பசு என்னகுற்றஞ் செய்தது?

விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் நீம்பால்
அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
இதனோடு வந்த செற்ற மென்னை?' (ருக - ரு)

என்றுகேட்க, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேள்வியை இகழுகின்றாய்? ஆதலால் பசுமகனென்பதற்குப் பொருத்தமுடையை' என்று இகழ்ந்துகூறலும், ஆபுத்திரன்,

‘ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றேங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டால
ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ’ (கரு - அ)

என்றுசொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தணன், “இவனுடைய பிறப்
பின் வரலாற்றை யான் அறிவேன்; முன்னொருநாள் கன்னியாகுமரி
யில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடுவந்த சாலியென்னும்
ஒரு பார்ப்பனியைக்கண்டு, ‘உன்ஊர் யாது? நீ எதற்காக இங்கே வந்
தனை?’ என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், ‘யான், வாரணசியென்னு
மூரிலுள்ள ஆரணஉவாத்தியாயனாகிய ஓரந்தணன் மனைவி; யானோ
மூகிய தீயவொழுக்கத்தாற் கணவனைப்பிரிந்து கன்னியாகுமரிக்கு
நீராடச் செல்லுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்பாற் காதவழித்
தூரத்திலுள்ள இடையர்சேரியில் ஆண்குழந்தையொன்றைப்பெற்று
இரக்கமின்றி அடினை அங்குள்ள ஒருதோட்டத்தில் இட்டுப்
போனேன், இப்படிப்பட்ட தீவினையேனாகிய எனக்கு நற்கதி
யுண்டோ?’ என்று மிகத் துன்புற்று அழுதாள்; அங்ஙனம் அழுத
வள்பெற்ற அந்தமகனே இவன்; இதைச் சொல்லுதலால் யாதுபா
னென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியாதிருந்தேன் அசுத்த
னாதலால் இவனைத்தொடாதொழிமின்” என்றுசொல்ல, ஆபுத்திரன்,
‘திலோத்தமையின் புத்திரர்கள் பெரிய முனிவர்களாக இருத்தல்
கேட்டிலிரோ? நீங்கள் * சாலிக்குத் தவறுகூறத் துணிந்தீர்களே’
என்று சொல்லி அவர்களைப்பார்த்து நகைத்தான்; வளர்த்த பூதியும்
அவனை அசுத்தனென்று எண்ணி உடனே நீங்கிவிட்டான்; அப்பால்,
ஆபுத்திரன் பிச்சையெடுத்து உண்டு பொழுதுகழிக்க எண்ணினான்.
பசுவைத்திருடின கள்வனென்று இகழ்ந்து அந்தணர்களுடைய
கிராமங்களிலெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாத்திரத்திற் கல்
லிடத்தொடங்கினார்கள்; அதனால், வேறு புகலின்றித் தென்மதுரை
யையடைந்து சிந்தாதேவியின் கோவிலாகிய கலைநியமத்தின் முன்
னேயுள்ள அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக்கொண்டு கையிற்
பிச்சைப்பாத்திரத்தையேந்தி வீடுதோறும் சென்று சென்று வாங்கி
வந்த வுணவை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததியென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணர் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி, (ககக - ஈ)

அவர்களுண்டொழிந்த மிச்சத்தையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு அவ்வம்பலத்தின்கண்ணே நாள்தோறும் இரவிற் கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கசு.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

அவன், அங்ஙனம் காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்வேன்; கேட்பாயாக; அவன் அவ்வம்பலத்தில் ஓரிரவில் தூங்கும்பொழுது, சிலர்வந்து, 'பெரும்பசி எங்களை வருத்தாரின்றது' என்றார்கள்; அதைக்கேட்ட அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக்க வருத்தமடைந்தான்; அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து 'இதனைக் கொள்வாயாக; நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையை யடையாது; கொடுக்கக்கொடுக்க இதில் உணவு வளர்ந்து கொண்டே யிருக்கும்' என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன்கையிற் கொடுத்தாள்; உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

'சிந்தா தேவி ! செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே ! நாமிசைப் பாவாய் !
வானோர் தலைவி ! மண்ணோர் முதல்வி !
ஏனோ ருற்ற விடர்களைவாய்' (கஎ - ௨௦)

என்று துதித்து அத்தேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன்; உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்; விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டிகம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இந்திரன், அவனுக்கு வரங்கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, 'நான் இந்திரன்; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியது யாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின்பயனைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக' என்று சொல்ல, ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும்வண்ணஞ் சிரித்து,

‘அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் புற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே !’ (சு௦ - சந)

‘வருந்திவந்தவர்களுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினைத்தீர்த்து அவர் களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணும்படி செய்கின்ற எனது தெய்வப்பாத்திரம் ஒன்றே போதும்; வேறொன்றும் வேண்டற் பாலதன்று’ என்று அவனை மதியாது சொன்னான்; சொல்லவே இந்திரன் கோபித்துப் பசித்துன்பத்தால் வருந்துவோரில்லையாம் படி செய்வேனென்று மனத்தில் நினைந்து எங்கும் மழைபெய் வித்து மிக்க செல்வத்தை யுண்டாக்கினன்; அதனால் பசித்துவரு வோர் இலராயினர்; அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம் பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், ‘உண்போர் யாரேனுமுண் டோ?’ என்று வினாவத்தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செல்வக் களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள்; உண்போரைப் பெருமையால், அவன் பெருஞ்செல்வத்தை யிழந்தோரைப்போல வருந்தித் தனியே செல்லுகையில், கப்பலில்வந்த சிலர் அவனைக் கண்டு, சாவகநாடு மழையில்லாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்றதென் றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பெரும்பாலும் பசியால் இறந்தனவென் றும் கூறினர்; அதுகேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினன்; அக்கப்பல்சென்று மணிபல்லவத்தினருகே ஒருநாள் தங்கிற்று; அவன் அத்தீவில் இறங்கினன்; இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீகாமன்எண்ணி இருளில் அக்கப் பலை வேற்றிடம் செலுத்திக்கொண்டு போயினான். அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, ‘பலர்க்கு உணவளிக்கும் இப் பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாருமில்லாத இத்தீவில் யான் மட்டும் இரேன்’ என்று எண்ணி அப்பாத்திரத்தைத் தொழுது, ‘வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக’ என்று கூறிக் கோழு கிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், ‘மிக்ககருணையோடுகூடித் தருமஞ்செய்தலையே மேற்கொண்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப் போர் யாரேனும்வரின் அவர்கையிற் புகுவாயாக’ என்றுசொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டுவிட்டுத் தான் பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பானாயினான்; அப்பொழுது அத்தீவிற்குச் சென்ற யான் அவ னைக்கண்டு, ‘நீ யாது துன்பமடைந்தாய்?’ என்றுகேட்க, அவன்

நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி மணிபல்லவத்தில் உடம்பைவீழ்த்தி விட்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கு மெண்ணத்தோடு சென்று சாவகநாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றி லுதித்தான்.

கடு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககதை.

“மணிமேகலை ! இன்னும் கேட்பாயாக ; முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள் வரையும் பாலாட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் மண்முகமுனிவனிடத்தே, பொன்மயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச்சென்று, ஈனுமுன்னமே பால்சுரந்து எல்லாவுயிர்களையும் உண்ணச்செய்துகொண்டிருந்தது ; அதனைக்கண்டு, முக்கால உணர்ச்சியையுமுடைய அம்முனிவன் ‘இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கும் ஒருவிசேடபுருடன் பொன்மயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்’ என்று கூறினன் ; தருமஞ்செய்தற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப்பருவத்தே காத்தளித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனாதலின், மண்முகமுனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன் ; அவன் தோன்றியகாலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை ; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அதுதெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், ‘புத்தன் அவதரிக்குங்காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?’ என்று வியப்புற்று, அதனுண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கந்திற்பாவையையடைந்து வினாவினார்கள் ; அது, ‘மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன் உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டிலுதித்தான் ; அதனாலேதான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன, அவன் வரலாற்றை அறவணன்பாற் கேண்மின்’ என்று சொல்லி என்பால் அனுப்பி எனது நாவைவருத்தியது ; மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அந்நகரத்தரசன் பூமிசந்திரனென்பவன் மண்முகமுனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசு பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்துவந்தான் ; அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசரிமை பெற்று வாழ்கின்றான் ; இதுநிற்க, காவிரிமாநதி மாறாது நீர்பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச்செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிர்கள் வறுமையால் வருந்துகின்றன, ஆதலால்;

வெண்டிரை தந்த வழுதை வாணோர்

உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு, (ருக - ௨)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வழுதசுரபியை நீ சும்மாவைத்திருத்தல் தகுதியன்று” என்றுகூறினர்; அதைக்கேட்ட மணிமேகலை, உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிக்குணிக்கோலம் பூண்டு அப்பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள்; அடையவே, உச்சயினிநகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறைமீட்டற்கு அவன்மந்திரியாகிய யௌகந்தராயனென்பவன் வேற்றுவடிவங் கொண்டு வீதியையடைந்த காலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகர் சூழ்ந்தாற் போலப் பிக்குணிக்கோலத்தையுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், ‘உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்குமிவள் எல்லாருங் காணும்படி பிச்சைப் பாத்திரத்தையேந்தி வீதியையடைந்தது என்ன விடப்பு!’ என்றுகூறித் துன்புற்று அவனைச் சுற்றிக்கொண்டனர்; அப்பொழுது மணிமேகலை, “கற்புடைமாதர் இடம் ஐயத்தையே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் தகுதி” என்றுசொல்ல, காயசண்டிகை, “மழையைத் தரும் கற்புடைமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது, நீ இதிற்புகவேண்டும்” என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை, மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, “இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக; இவள்கணவன் சாதுவனென்பான்; அவன் ஒரு பாத்தையின் இணைக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்து வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சிலவணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான்; செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது; கவிழவே சாதுவன் அதிலிருந்து ஒடிந்துவிழுந்த பாய்மரத்துண்டமொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச் சென்று, உடையில்லாது சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான் அஃது அங்ஙனமாக;

“அக்கப்பலினின்றும் நழுவின மரத்தைப்பற்றிக் கடலில் நீந்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம்வந்தோர், ‘கப்பல் உடைய இறந்த

வர்களோடு சாதுவனுமிறந்தான்' என்று ஆதிரைக்குக் கூறினர்; அதுகேட்ட அவன், மிக்க வருத்தமடைந்து இறக்கத் துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் விறகுகளை அடுக்குவித்துத் தீயை மூட்டி, 'வினைப்பயனால் என்கணவனடைந்த இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தான்; புகுந்தவளை அத்தீயானது சுடாதொழிந்தது; ஒழியவே, அவன், 'தீயஞ்சுடாதபாவி யேன் இனி யாதுசெய்வேன்?' என்று ஏங்குகையில், ஆகாயவாணியானது, 'ஆதிரை! உன்கணவன் இறக்கவில்லை; அவன் பிழைத்துச் சென்று இப்பொழுது நாகர்மலையிலிருக்கிறான்; அங்கே பலவருடம் தங்கான்; சந்திரதத்தென்னும் வாணிகனுடைய கப்பல்வழியே வந்து உன்னையடைவான்; நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று; அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருதலைக்குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செய்துவந்தான்.

“அங்கே நாகர்மலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலேச் சார்ந்து அயர்ச்சியால் துயில்கொள்ள, அம்மலையிலுள்ள நாகர்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர்; அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்கக் கற்றவனாதலால், அவர்களோடுபேச, அவர்கள் அவனை வருத்துதலைத்தவிர்ந்து எங்களாசிரியன் ஒருவனிருக்கிறான்; அவனிடம் நீ வரல்வேண்டும் என்று அழைத்துச்சென்றார்கள்; சாதுவன், அவர்களோடும் போய்,

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நூற்றமும்

வெள்ளென் புணங்கலும் விரலிய விருக்கையில்

எண்குதன் பிணவோ டிருந்தது டோலப்

பெண்டிடனிருந்த, (சுசு - கூ)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாக்கிக்கொண்டான்; கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?' என்ன, சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினான்; அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவளவு கள்ளையும் ஊனையுங்கொடுத்துப் பின் இளையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியையுங்கொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அதுகேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி, 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான்; அவன், 'பெண்டிரையும் உண்டியையுமன்றி மாந்தர்க்கு

இன்பந்தருவது வேறே யாதுளது? இருந்தாற் சொல்வாய்' என்று கோபித்துச் சொல்ல, சாதுவன்,

‘மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலும்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையின்
நல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும்
உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்’ (அச - ௯௦)

என்று கூறினன்; பின்பு அவன்கேட்ட வினாக்களுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடைகூறி மறுபிறப்பும் புண்ணிய பாவங்களும் அவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்கும்வரையும் நடக்கவேண்டிய முறையையும் அவனுக்கு இயையத் தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன்கொடுத்த சந்தனம் அகில் துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரதத்த னென்னும் வாணிகனுடைய சுப்பலிலேறி இந்நகரையடைந்து இவ னோடு வாழ்வானாகிப் பல தானங்களும் செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டையுடையவனாகிய இந்த ஆதிரையின் கையால் முதலிற் பிச்சைபெறுக” என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மனை யிற்புகுந்து வாய்பேசாமற் சித்திரம்போல நின்றாள்; நின்றவுடன்,

தொழுது வலங்கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதாப்
பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்து. (௧௩௨ - ௩)

க௭.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

ஆதிரையளித்த பிச்சையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றுத்திரை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
திறத்து வழிப்பேருஞ் செய்கை போல (௩ - ௪)

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியையடைந்து, வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று. அதுகண்ட காய சண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, “அன்னாய்! என் னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்” என்று வேண் டினள்; உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடி

யமுதையெடுத்து அவளது கையிலிட்டாள், அதனையுண்டு அப்பசி
 நோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காய்ச்ண்டிகை, “வடதிசையில் வித்தியா
 தரநுலகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது என்னுடைய ஊர்; தென்றி
 சைக்கண்ணதாகிய பொதியின்மலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக்
 கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போந்து இடையேயுள்ள காட்டா
 ரென்றின் கரையிலிருந்தோம். இருக்கையில், விருச்சிகனென்
 னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற
 பருமையையுடைய நாவற்கனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து
 விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம்முனிக்கு உணவாகுமென்
 பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக்
 காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன்; நீராடி மீண்டிவந்த விருச்சிகன்
 அக்கனி என்னுற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து
 என்னைநோக்கி, ‘தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் பன்னிரண்டு வருடத்
 துக்கு ஒருமுறை ஒருகனியைத் தருவதுமாகிய நாவன்மரத்திலுண்
 டானது இது; இதனையுண்டோர் பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந்
 திருப்பார்; நானோ பன்னிரண்டுவருடம் பட்டினியிருந்து ஒருநாளு
 ண்ணும் விரதமுடையேன்; உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான்; யான்
 உண்ணக்கருதிய கனியும் இதுவேகாண்; இதனை நீ அழித்துவிட்
 டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லுமந்திரத்தை மறந்து யானைத்
 தீயென்னும் நோயாற் பன்னிரண்டுவருடம் தீராப்பசிகொண்டு
 வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணுந்தினத்தில் நீ பசி
 யொழிவாயாக’ என்றுகூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன்; உடனே
 எனக்குப் பெரும்பசியுண்டாயிற்று. அதனால் மிக்க வருத்தமடைந்
 தேன்; அதுகண்ட என்கணவன் சிறந்த கனிகள் கிழங்குகள் காய்
 கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணர்ந்து என்னையுண்பிக்கவும்
 அப்பசி தீரவில்லை; அந்தராஞ்செல்லும் மந்திரமும் என்ரினைவுக்கு
 வரவில்லை; அப்பொழுது அதுகண்டு வருந்திய என்கணவன்.
 ‘நீ நடந்துசென்று இத்தமிழ்நாட்டில் ஆற்றமாக்கட்கு அருந்துணை
 வர்களாகிய பெருஞ்செல்வர்கள் வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தையடைந்து அங்கேயிருப்பாயாக’ என்று சொல்ல, நான்
 அவ்வண்ணமேவந்து இங்கிருக்கின்றேன்; இங்கு இந்திரவிழா
 நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் என்கணவன் வந்து
 என்வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வ்ணங்கினேன்
மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்; (எங - ச)

இந்நகரில் முனிவர்கள் பலர் இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்டமென்
பது ஒன்றுண்டு; அதிற் பலரும்வந்து புகுதற்காகவே எப்பொழுதும்
கதவுதிறந்துள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரையுடைய அம்பலம்
ஒன்றுண்டு. அதில்,

ஊரு ராங்க னுறுபசி யுழந்தோர்
ஆரு மின்மையி னரும்பிணி யுற்றோர்
இடுவோர்த் தேர்ந்தங் கிருப்போர் பலர்; (எக - அக)

ஆதலால், அவ்விடத்திற்குச் செல்வாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு,
அவள் தன்னாருக்குப்போயினள். போகவே மணிமேகலை, வீதி
யின் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்கிச் சென்று உலகவறவியையடைந்து
மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து அதிலேறிச் சம்பாபதியையும்
கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி, (கக - ச)

“இப்பாத்திரம் ஆபுத்திரன் கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண்
ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக” என்று சொல்ல, பலரும்
வந்து உண்பாராயினர்; ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உண்ணுமொலி
மிகுந்தது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

மணிமேகலை பிக்குணிக்கோலங்கொண்டு பாத்திரமேந்தி
ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றாளென்பதைக்கேட்ட சித்திரா
பதி, மனங்கொதித்து வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி, “மணிமேகலையை
இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்” என்று எண்ணிக்கொண்டு
நாடகக்கணிகையரெல்லாரையும் பார்த்து, “கோவலன் இறந்தது
கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவர்களுடைய தவச்
சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம் பூண்டிருத்தல் நகைக்கத்தக்க
தாக இருக்கின்றது; யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்

பெண்டிரல்லேம், பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத யாழைப்போல்வேம்; பின்னும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை

வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம் : (கக - ௨௦)

தாபதக்கோலந்தாங்குவது நம்முடைய குலவொழுக்கத்திற்கு ஒத்த தன்று ; மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தை மாற்றி அவள் கையிலேந்திய பிச்சைப்பாத்திரத்தை,

பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி, (௩௦)

பலநாளாக விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவளை அவனது தேரிலேற்றுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வாரோனாயின் குடிக்குற்றப்பட்டு ஏழுசெங்கலைத் தலைமேலேற்றிக்கொண்டு நாடகவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடகமடந்தையர் போல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச் செல்லேனாகக் கடவேன் ” என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னைச் சிலர் சூழ்ந்து வரச்சென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையையடைந்து அவனைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை அடைந்திருக்கின்றாளென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிக்க, அவன் உவவனத்தில் மணிமேகலையைக் கண்டதுமுதல் நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன் ; சித்திராபதி, அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி முயல, அவன் உள்ளம்பிறழ்ந்து தேரேறி உலகவறவியையடைந்து, பலர்க்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, “நீ தவக்கோலம் பூண்டது யாது கருதி ?” என்று வினாவினன் ; மணிமேகலை, ‘ பழம்பிறப்பிற்கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும் ’ என்று எண்ணி வணங்கி,

“ பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட்ட டிரங்கலும்

இறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கலம்

மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து

மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன் ” (க௩௬ - ௪)

என்றுகூறி, வேற்றுவடிவங்கொள்ள நினைந்து அவனைநீங்கிக்கோயிவினுள்ளேசென்று சம்பாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலா

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை. 37

தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ முற்று அமுதசுரபியையேந்தி வெளியேவந்து நின்றான்; அவன் அவ்வாறுவந்ததையறியாத உதயகுமரன் 'சென்ற மணிமேகலை சம்பாபதிகோயிலுள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாள்' என்று நினைந்துசென்று சம்பாபதியைவணங்கி, "பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் காயசண்டிகையின் கையிற்கொடுத்துவிட்டு ஒளித்துச்சென்ற மணிமேகலையை இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைக்கூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ எனக்கு அவளைக்காட்டாயாயின், இவ்விடத்திலேயே பாடுகிடப்பேன்; பலநாள்சென்றாலும் செல்லுக; மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நான்மட்டும்போகேன்; உன்னுடைய திருவடியைத்தொட்டேன்" என்று சபதங்கூறினன்.

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

உதயகுமரன், சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறுகையில், அவன்கேட்கும்படி, "நீ எம்பெருமாட்டியின் முன்னே ஆராய்ந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறினே; இங்ஙனங்கூறியதில் யாதொருபயனுமில்லை" என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை அதிட்டித்துநிற்கும் தெய்வங் கூறியது; அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, "மணிமேகலையை மறப்பாய் என்று முன்னங் கூறிய தெய்வத்தின் வார்த்தையும் வியப்பைத்தருகின்றது; தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக இருத்தலின், அவன் ஏந்திய பாத்திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரம் பேசியதும் வியப்பை உண்ட்பண்ணுகின்றது; இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின் செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்பு அறிவோம்" என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு காமபரவசனாய் வெய்துயிர்த்து மீண்டு தன் இருப்பிடத்தை அடைந்தான். மணிமேகலை, "நம்வடிவத்தோடு திரிந்தால், உதயகுமரன் விட்டுநீங்கான்; கைப்பற்றிக்கொள்ள முயலுவன்; ஆதலால், நாம் காயசண்டிகை வடிவங்கொள்ளுதலே நன்று" என்றெண்ணி அவ்வடிவுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு எங்கும்போய், பசித்துவந்த யாவருக்கும் உணவளித்துச் செல்லுபவள், ஒருநாள் அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே தண்டிக்கப்பட்டிருந்து பசியால் வருந்துவோரை அருளுடன்பார்த்து மனமுருகி இனிய

மொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினன்; அதனைக்கண்ட காவலாளர், அவன் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்தே பலருக்கும் உணவளித்தலைத் தெரிந்து வியப்புற்று, “இப்பாத்திரத்தின் விசேடத்தையும் இவன் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்” என்று நினைந்து சென்று ஒரு மண்டபத்தில் மிக்க சிறப்புடன் சீர்த்தியென்னும் இராசமாதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சேய்மையில் வணங்கிநின்று,

“வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ னூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்” (கஉஎ - ௩௦)

என்று வாழ்த்தி, “யானைத்தீயென்னும் நோயால் வருந்தி உடல் மெலிந்து இந்நகரில் திரியு மங்கை யொருத்தி, சிறைக்கோட்டத்துள்ளே வந்து தேவரீரை வாழ்த்திக் கையின்கண் பிச்சைப்பாத்திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந்தீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புதத்தைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்” என்றார். அதைக்கேட்ட அரசன், “அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக” என்றான். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச்சொல்ல அவன்சென்று அரசனைக்கண்டு, “அரச! உனது அருள்வாழ்க” என்றாள். அரசன், “மிக்க தவமுடையாய்! நீயார்? கையிலேந்திய பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது?” என்றான். அவள் “அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; யான் விஞ்சைமகள்; இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன்; இது பிச்சைப்பாத்திரம்; இதனை அம் பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது; இது, தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது; யானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சி வினியாகவுள்ளது” என்று சொல்ல, அரசன், “யான் செய்யவேண்டி வது யாது?” என்றுகேட்டப; அவள், “சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்” என்றாள்; அரசன் அவள் விரும்பிய வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்துத் தூய்மைசெய்து அவ் விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற்குரிய இடமாகச்செய்வித்தான்.

௨௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடையகட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்த்தற்குரிய அறச்சாலையாய் விளங்கிற்று; உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, 'மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக்கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் கற்ற வித்தைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழிகளையும் கேட்பேன்' என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக் கொண்டு சென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினன். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன் 'பெரும் பசியால் வருந்தும்படி காயசண்டிகைக்குப் பொதியின்மலையைச் சார்ந்த காட்டாற்றின் கரையில் விருச்சிகமுனிவன் இட்டசாபத்தை அவள் அனுபவித்தற்குரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன; சென்றும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?' என்று மிக்க கவலையுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பும்பட்டினத்தில் இறங்கிப் பூதசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவர்களுடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித்தேடித் திரிந்து, காயசண்டிகை வேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசிகளையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியானாகிக் காயசண்டிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற் சென்று அவளைநோக்கி, "நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் ஒன்றாயிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்துவோர் பலராய் உள்ளார்; எனக்கு இது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது; உன்னை வருத்திய யானைத்தீயாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தார்களோ?" என்று சொல்லிப் பின்பு பழையநட்பினைப் புலப்படுத்து மொழிகள் பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்டவும் அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவளை நீங்கி உதயகுமரனையடைந்து அவனருகே நின்று இளமையின் நிலையில்லாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்தினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தாளொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுக்கெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருத்தலைப் பலவாற்றாலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

“பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணிபினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே” (கௌ - கூ)

என்று கூறினான். அவன் அவ்வாறு கூறுதலுக்கேட்ட காஞ்சனன்,
“யான் பாராட்டிக்கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவன் கொள்ளு
கின்றிலன்; என்னை மதிக்கின்றிலன்; அயலான்பின்னே செல்லுகின்
றான்; என்னை அயலானுக்கருதுகின்றான்; காதற்குறிப்பைப் புலப்
படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக் கூறுகின்றான்;
இவன் ஆசாநாயகனாதலினாலேயே இவன் இவ்விடத்தில் தங்கிவிட்
டான் போலும்” என்று நினைந்து மிக்க கோபங்கொண்டு புற்றிலடங்
கும் பரம்பைப்போல் அவ்வுலகவறவிபினுள்ளே புகுந்து நீதுகருதி
ஒளித்து அடங்கினான். அவன் அங்ஙனம் அடங்கியதை அறியாத
உதயகுமரன், மிக்க வேட்கையையுடையவனாகி, ‘மணிமேகலைதான்
காயசண்டிகை வேடம்பூண்டி கையிற் பிச்சைப்பாத்திரத்தை ஏந்திக்
கொண்டு வந்துகின்ற நம்மை மயக்கினான்; அறிந்தவன் போன்று
பழமைகூறிப் பாராட்டிய அயலானொருவன்- இங்கே இருத்தலால்,
இவன் இன்றிரவில் இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லன்; இவன்
செய்தியை இன்றிரவின் நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்’
என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிட
மடைந்தான்; மணிமேகலையும் காயசண்டிகையுருவத்தோடே சம்
பாபதி கோயிலை அடைந்து வந்தாள். அப்பால், எல்லாரும்
தூங்கிய பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத்
துணிந்து தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீங்கி உலகவறவியை
யடைந்து,

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த

போகுவார் புற்றனை புகுவான் போல் (கூஅ - கூ)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து இவன்
வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்சனன்,
‘இவன் இவ்விடத்திலேயே வந்தான்’ என்று நிச்சயித்து அதிக
வேகத்தோடும் எழுந்து, விரைந்து போய், அவன் தோளை வெட்டி
வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆகாய
வழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்றான்;
அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, ‘காஞ்சன !

செல்லாதே; செல்லாதே: இவன் உன்மனைவியாகிய காயசண்டிகை யல்லன்; இவ்வடிவம் மணிமேகலைகொண்ட வேற்றுவடிவம்; காய சண்டிகை கடும்பசியொழிந்து ஆகாயவழியே செல்லுகையில் அவ னுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக; ஆகாயசாரிகள் துர்க்கை யெழுந்தருளியிருக்கும் விந்தமலைக்குநேராக மேலை செல்லார்; யாரேனும் அங்ஙனம் செல்வாராயின், அம்மலையைக்காக்கும் விந்தா கடிகையென்பவன் அவர்களைச் சாயைபினுலே இழுத்துத் தன் வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வான். இதனையறியாத காயசண்டிகை அம்மலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவன் வயிற்றில் அடங்கி விட் டான். காஞ்சன! இதனையுங் கேட்பாயாக; உதயகுமரன் ஊழ் வினையினால் இறந்தானாயினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டின மையால், அறிவில்லாதவனையாவாய்; மிக்க தீவினையைச் செய்து விட்டாய்; அவ்வினை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்' என்று சொல்லியது; அதுகேட்டு மனம் வருந்திக் காஞ்சனன் தன்னகரத்திற்குச் சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அற்புத மொழியையுமறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேற்று வடிவத்தைத் துறந்து, (உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி) 'முற் பிறப்பில் திட்டிவிடத்தால் உன்னுயிர்போன காலத்தில் நிற்பிரி வாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து நானும் உயிர்துறந்தேன்; உவவனத்திற் கண்டபொழுது உன்பாற் கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணி மேகலாதெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தபீடிகைக்காட்சியால் என்பழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூறிற்று. அதனால், நீ முன்பு கணவனாக இருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புற்று,

பிறந்தோர் நிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல; (கக - ௨௨)

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே ; அந்தோ !' என்று புலம்பி வெய்துயிர்த்து வருந்தி, அவனுருவின் அருகே செல்வாளாயினள் ; அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திற் பாவைத் தெய்வம், “நீ இவனிடத்திற் செல்லாதே ; செல்லாதே ; உனக்கு இவன் கணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவிபிலேமட்டும் நிகழ்ந்தனவல்ல ; அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன ;

நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ
மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்
பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை ; (௨௯ - ௩௨)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித்துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய் ! இவனிறந்ததுபற்றி நீ துன்பமடையாதே” என்று தனது தெய்வவாக்காற் சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை சென்று, “இவ்வம்பலத்தில் யாவருக்கும் மெய்ம்மையைச் சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந் தெய்வம் ஒன்றுண்டென்பர் ; அத்தெய்வம் நீதானோ ? உன் திருவடியை வணங்குகின்றேன் ; சென்றபிறவியில் திட்டிவிடத்தாலும் இப்பிறவியில் வித்தியாதரனுடைய வாளாலும் இவன் இறந்ததற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ ? அறிந்திருப்பாயாயின், அதனை அடிச்சிக்கு உரைத்தருளல் வேண்டும்” என்றாள் ; என்றலும், அத்தெய்வம் “புத்த தேவன் அவதரித்து வருதலைக்கூறிக் காயங்கரையென்னும் ஆற்றங்கரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவின்மையைப் போக்கும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அழுது செயலிக்க நினைந்து அக்கருத்தை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, ‘விடியற்காலத்திலேயே அடிசில் முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்’ என்று மடையனுக்குக் கூறினீர் ; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிதுபொழுது பாணித்துவந்து, அங்ஙனம்வந்த அச்சத்தால் வழுக்குற்றுக் கால்தளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான் ; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், ‘இவன் முனிவர்க்குச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்த்தான்’ என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய்

வேறாகும்படி இராகுலன் அவனை வெட்டினான்; வெட்டிய அவ்வல் வினையே அப்பிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடத்தால் இறக்கச்செய்த தன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு வீழ்ச்செய்தது. உதய குமான் இங்ஙனமிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன் பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம்; இன்னும் கேட்பாயாக; உதயகுமானிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கரவாளக் கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில்வைப்பான்; அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறை மீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாள்; மாதவியின் வேண்டு கோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின் றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடுபோய் ஆபுத்திரனிட்டுச் சென்று அவனோடு மணிபல்லவத்தை அடைவை; தன் வரலாற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலுமறிந்து அவ் வரசன் தன்னுடையடைந்தபின், நீ ஒரு முனிவன்வேடம் பூண்டு வஞ்சிகரம் புகுவாய்; புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பல ருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பை;

தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்

வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்! (ககந - ச)

இதுநிற்க; என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக; யான் தெய்வகணங் களைச்சார்ந்த ஒருவன்; என்பெயர் துவதிகனென்பது; இந்தப் பழையதூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயனாற் செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன்” என்று மிகவும் விளக் கமாகச் சொல்லியது. சொன்னவுடன், மணிமேகலை, “அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாக நிகழும் செய்திகளை யெல்லாம் உரைத்தருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தாள்; பிரார்த்திக்கவே, “மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சிநகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவண வடிகள் அந்நகரஞ்சென்று உன்னுடையவரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிநகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பாய்; அந்நகரத்தே உன்னாலே பற்பல அற்புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிநகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது, அவர்,

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றேற்றமும்
 பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
 'மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
 அடவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
 புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும் (ககாந - எ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்து
 கொண்டு தங்காநிற்பேன்' என்று சொல்லுவர்; அவர்செய்த உப
 தேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து
 இறந்து மேலேவரும் பிறப்புக்களை *உத்தர மகதநாட்டிலேயே
 பெறுவாய்; அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும்;
 அப்பிறப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியா
 யாகிநின்று முடிவிற புத்ததேவனுக்கு முதல்மாணுக்கனாகும் பெரும்
 பேறுற்றுப் பற்றற்று நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்; உன்
 குலத்து முன்னோர்களுள் தானந்தாங்கிச் சீலத்தில் மேம்பட்ட
 ஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம் எடுத்தளித்த மணிமேகலா
 தெய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசக்கரமுனிவனுக்கு உணவளித்த
 புண்ணியவிசேட முடையாயென்பதையறிந்து உவவனத்தினின்
 றும் உன்னையெடுத்து மணிபல்லவத்திற் கொண்டுசென்று புத்த
 பீடிகையைக் காணச்செய்தது" என்று அத்தெய்வம் சொல்லிற்று;
 கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள்;
 அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்.

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன், கந்திற்பாவையையும் சம்பாபதியையும்
 வழிபட்டவர்கள், அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக்
 கண்டு, அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக்
 கூறினர். அம்முனிவர்கள், "இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம்
 நீ அறிந்ததுண்டோ?" என்று மணிமேகலையைக்கேட்ப அவள்
 நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்
 பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில ஒளித்துவைத்து
 விட்டு அரண்மனைசென்று தம்முடைய வரவை வாயில்காப்போ

* புத்ததேவனாகிறித்ததும், அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகதநாடா
 தலால், அது சிறந்த புண்ணிய பூமிமாகப்பெளத்தராந் நிகப்பாராட்டப்படும்.

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உள்ளேபோய் அரசனையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவர்களுள் ஒருமுனிவர், ‘அரசே! இன்றுமட்டுமன்று; இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்து, வன்மைசெய்தும் தவமகளிரை விரும்பி யொழுகியும் ஒதுக்கப்பட்டு இறந்தோர் முற்காலத்தும் பலருண்டு; கேட்பாயாக; அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பாசுராமன் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது துர்க்கை, அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட காந்தனென்னும் அரசனைப்பார்த்து ‘நீ இப்பொழுது பாசுராமனோடு போர்செய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று’ என்று கூறினமையால், வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரியோர் யாரென்று ஆராய்ந்து காவற்கணிகையின் புதல்வனும் வீரருள்வீரனுமாகிய ககந்தனென்பவனை இதற்குத் தகுதியுள்ளானென்று நிச்சயித்து, அவனை, வருவித்து, ‘அரசாளுங்குலவுரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பாசுராமன் உன்னோடு போர்செய்தற்கு வாரான்; அகத்தியமுனிவருடைய சுட்டளைபெற்று யான் மீண்டு வருமளவும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக்கடவை; உன்னாற் காக்கப்படுதலின் இந்நகர்க்குக் காகந்தியென்ற பெயருண்டாகக்கடவது’ என்றுசொல்லிவிட்டு வேற்றுவடிவங்கொண்டு தான்கருதியவிடஞ் சென்றான்.

“அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது; அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியை அந்நதிவாயிலிற்கண்டு காமபரவசனாய், ‘நீ வா’ என்றழைத்தான்; அவள் மனங்கலங்கி, ‘இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிராயுள்ளார் பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார்; நானோ இவனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்தேன்; ஆதலால், இனி அந்தணனுடைய முத்தீயைப்பேணுந் தகுதி எனக்கு இல்லையே! இதற்குக்காரணம் யாது?’ என்று துன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற் செல்லாமற் பூதசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, ‘தெய்வமே! கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ் செய்திலேன்; அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன்; யான் செய்த தவறு இன்னதென்று எனக்கே புலப்படவில்லை; தவ

மறைந்தொழுவுவார்முதலியதியவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீஇங்கே
அறைந்துண்பை என்று ஆன்றோர்கூறக் கேட்டுள்ளேன்; இப்பொ
ழுது என்னை அங்ஙனஞ்செய்யாமையின், நீ ஈண்டிருத்தல் பொய்
யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினாள். அரற்றும்பொழுது சதுக்
கப்பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக;

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்

பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய் ; (ருக - சுக)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கு மொழிகளையும் பிறர்
வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாத்தியங்களையுடைய விழாக்களை விரும்பித்
தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தனை; ஆத
லின், உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப்பெய்யாது; உத்தமப் பத்தி
னிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச் சுடந்தன்மையும்
உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று. மேற்கூறிய வெற்றுச்செய்கைகளை
விடுவாயாயின், மேகம் உனது மொழிவழிப்பட்டு ஒழுகாநிற்கும்;
மனம்போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல
உன்னை என்பாசம் கட்டுதல்செய்யாது. குற்றஞ்செய்தோரை ஏழு
நாள் வரையில் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன்
அக்காலவரையறையுள் அதனைச் செய்யாதொழியின், அப்பால்
தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும்; இவ்வேழுதினத்திற்
குள்ளேதானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் ககந்தன் உன்னை விரும்
பிய சிறுதொழிலாளனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்
தது; அப்பூதம் உரைத்த ஏழுநாளைக்குள்ளே அச்சிறு தொழிலா
ளன் தாதையின்வாளால் தடியப்பட்டனன்; மன்னவரேறே!
இன்னும் கேட்பாயாக.

“இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமதத்த
னென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன்மகளாகிய விசாகையென்
பவனும் ஒருவர்பால் ஒருவர் மிக்க அன்புபாராட்டி உரையாடிக்
கொண்டிருந்தமைபற்றி, 'இவர்காந்தருவமணத்திற்குஉரியவராயினார்'
என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழிகூறுவாராயினார். அதுபொருத
விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திற்பாவாய்! இப்
பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்டாள்; உடனே அத்தெய்வம்,
'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொருகுற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது

தெய்வவாக்கால் அவனை உயர்த்திக்கூறியது; அதுகேட்டு ஊரார் அவனை வியந்து புகழ்ந்தார்கள்; விசாகை, 'இத்தெய்வம் தெளி வியாதாயின், இவ்வூராருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான், மைத்துனனுக்கு மனைவியாவேன்; இப்பிறப் பில் இவனை மணத்தல்செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம்புகுந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந் தாள். அப்பால், தருமதத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திற் பாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கடந்து தென் மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையையன்றி வேறுமகளிரை யான் விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வாணிகஞ்செய்து அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ்செல்வமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பை யடைந்து அறுபது பிராயம்வரையும் அந்நகரின் நங்குவானாயினன்; அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன்சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்னகாரியஞ்செய்தனை? மனைவியில்லாத வர்கள் எவ்வளவு தருமஞ்செய்வாராயினும் தெய்வலோக மடையா ரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித் தாழ்த்தலின்றி உன்ன கரஞ் செல்வாயாக' என்று கூறலும், தருமதத்தன் அந்நகரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன்வந்ததுகேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னிமாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம்; முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித் துச்சென்றன? உனக்கு அறுபதுபிராயம் ஆயின; எனக்கும் கூந்தல் நரைத்தது; முன்பிருந்த இளமைபும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப் போயின; உரைப்பாயாக. இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடை யேன். மறுமையில் நின்னைமணப்பது திண்ணம்.

இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா

வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா

புத்தே ஞாலகம் புதல்வருந் தாரார்

மிக்க வந்மே விழுத்துணை யாவது ; (கூட்டு - அ)

ஆதலால், தானஞ்செய்க' என்றசொல்ல, அவன் தான் ஈட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக்காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடுசெய்த நல்லறங்கள் மிகப்பல ; இது நிற்க ;

முன் இந்த விசாகை கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தாற் பழிநீங்கிப் பலர்
நடுவே வீதியில் வருகையில், முன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய
மூத்தோன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிமோகங்கொண்டு, தான்
தலைபிலணிந்த மாலையைவாங்கி அவள் கழுத்தில் இடுதற்குத்
துணிந்து அம்மாலையை எடுக்கற்காகத் தன்கையைக் குடுமியிற்
செலுத்த அக்கை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று. ஆகவே,
'விசாகையின் ஒழுக்கவிசேடத்தால் அவன்கை கீழே இழிந்திலது'
என்று பலர்கூறக்கேட்ட ககந்தன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு தன்மக
னென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டிவீழ்த்தினான்" என்று
கூறலும், அரசன், "இன்றுமட்டிமன்று என்று தொடங்கிப் பல
வற்றையுங் கூறினீர்; முன்பு சிகழ்ந்ததாகக்கூறிய அத்தீயவொழுக்கம்
இந்நாளிலும் உளதோ? இயம்புமின்" என்று கேட்ப, அம்முனி
வர்களுள் ஒருவர்,

“முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதநீ ருலகில்
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றில்
களஞம் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காம்ந் தம்பால்
ஆங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்
நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர் ; (ககூக - எகூ)

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொலையுண்டதுபொருமல் மாதவி
உலகவாழ்வைவெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்
தாள். அவள் பெற்ற மணிமேகலையென்பவள் இளம்பருவத்தே
தானே தவஞ்செய்யத்துணிந்து சிற்றிலும் பேரிலுஞ் சென்று ஐய
மேற்று அருந்தி ஊரம்பலமடைந்தாள்; அவள் அவ்வியல்பினளாக
வும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டு நீங்காமற் காமபாவசனாய்
நள்ளிருளில் உதயகுமரன் அவ்வம்பலத்தை அடைந்தான். அது
தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்கவேண்டிக் காய
சண்டிகைவடிவம் பூண்டாள். அங்கே முன்னமிருந்த காயசண்டி
கையை அழைத்துச் செல்லுதற்குவந்த அவள் கணவனாகிய வித்தி
பாதரன்கண்டு, அவள் மணிமேகலையென்பதையறியாமல், அவளைத்
தன் மனைவியாகிய காயசண்டிகையென்றும், அங்கேவந்த உதய

குமரனைத் தன் மனைவியைவிடும்பி வந்தவனென்றும், தானே தன் னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகியகோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்” என்று சொன்னார். அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன் இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமல், சோழிக வேளாழியைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியாதரன் தகவில னாவான்;

மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்

காவலன் காவ லின்றெனினின்றால்; (உரு - கூ)

தன்மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன்மீது தேர்க்காலேச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசர்பிரானுடைய பரம்பரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மற்றை அரசர்கள் கேட்குமுன்னம் அவனைப் புறங்காட்டைவித்து, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப் படுத்துக” என்றனன்; சோழிகவேளாதி அவ்வாறு செய்தான்.

உரு.—சிறைவிடுகாதை.

பின்பு, அரசன்கட்டளையால், வாசந்தவையென்னும் முதியவ னொருத்தி, புத்திரசோகத்தாற் கலங்கி வருந்தும் இராசமாதே வியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளு டைய வருத்தம் நீங்கும்வண்ணம் பல கட்டுரைகள்கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவித்துப் போயினள். அவள் போனபின்பு, இராசமாதேவி தன்னுடையவருத்தம்புறத்தேதோன்றாதவண்ணம் அடக்கிக்கொண் டவளாய், “மணிமேகலையை வஞ்சித்து வருத்துவேன்” என்று எண்ணி அரசனைச்சார்ந்து, “செங்கோல்வேந்தே! மணிமேகலே யின் பிக்குணிக்கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவுவேறுபட்ட உதய குமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன்; அவன் அக்கொடிந்தொழி லால் இறந்தது தக்கதே; தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதி யன்று” என்றாள். அரசன், “உன்கருத்து அப்படியாயின் அவ னைச் சிறையினின்றும் விடுவி” என்று கூறினன். கேட்ட இராச மாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக் கொண்டு அரண்மனையுட்சென்று, “இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வருத்தும்படி இவளைப் பித்தியாகச்செய்வேன்” என்

றெண்ணி மயக்கும்மருந்தை அவளுக்கு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணர்ந்தவளாதலால் சிறிதும் அறிவுவேறுபடாதிருந்தாள். அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, “இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி ‘மணிமேகலை என்னை விரும்பினாள்’ என்று பலர்க்கும் சொல்வாயாக” என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக்கொடுப்ப, அவன் அத்தீச்செயற்குடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவள், ‘இவன் வந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்’ என்று நிச்சயித்து வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஆண்வேடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள். அங்ஙனமிருந்ததனைக்கண்ட அறிவிலி, நடுநடுங்கி, ‘அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவர் அணுகார்; இராசமாதேவியின் தீயநினைப்பையான் அறிந்திலேன்’ என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி ‘நமது அருமைப்புதல்வனை மயக்கி மாளச்செய்த இவளை இனி உயிரோடு வையேன்’ என்று சினந்து, ‘நோய்மிகுதியால் இவளுக்கு உணவு செல்லவில்லை’ என்று அவள்பாற் பொய்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊனொழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள். அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளைநோக்கி, “மகனையிழந்த பெருந்துன்பம் பொறுக்கலாற்றாது இத்தீங்குகளைச்செய்தேன்; நீ இவற்றைப் பொறுத்தருளவேண்டும்” என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமேகலை, “சென்றபிறப்பில் நீலபதியின்வயிற்றிற்றோன்றிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப்பொறேனாகித் தீயிற்பாய்ந்து என்னுடைய உயிரைவிட்ட நாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் நனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை ,
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்

செய்ப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னுய்தொடி
எவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும் ; (எக - கூ)

உன்மகளை வித்தியாதரனொருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரண
மான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன்; கேட்பாயாக; அது
முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைத்தொழிலாளனை
வெட்டிவீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே; அத்தீவினை அப்பிறப்பி
லேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைவாங்கி இப்பிறப்
பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச்செய்தது. ‘இச்செய்தி
களையெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?’ என்பையாயின், நடந்தது
இவ்வாறாகும்” என்று தான் உவவனஞ்சென்றது முதலிய எல்லா
வற்றையும் அவருக்கு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங்கூறுவாளாயினள்:
“நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான் மறுபிறப்புணர்ந்தே
னாதலின், சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்; உன் ஏவலால் கல்லாக்
கயவன் என்பால்வர வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரவலியால்
ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன். யாதொரு நோயுமில்லாத என்னைப்
பொய்ந்நோய்காட்டிப் புழுக்கறையில் அடைப்பித்தாய்; ஊனொழி
மந்திரமுடைமையினாலேயே அத்துன்பத்தினின்றும் தப்பினேன்.
நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்த இராகுலனை ஈன்றதா
யாதலின், உனது துக்கத்தைக் களைந்து தீவினையைப்போக்கி உன்னை
நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செல்லுதலையும் வேற்
றுருக்கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவ்வுலகத்
துள்ளோர்க்குத் துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம், கொலை,
கள், பொய், களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத் துறந்தோரே
சீல முடையோராவர்.

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போர்
அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வனை செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ணுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யார்” என
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனா ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விட காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்ப, (கடக - சக)

இராசமாதேவி, மனந்தெளிந்து மணிமேகலையை வணங்கினள் ; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, “ நீ என் கணவனைப்பெற்ற தாயாக இருத்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள் ளாய்; ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று” என்று துதித்து அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—அபுத்திரனாடடைந்தகாதை.

மணிமேகலையை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சைய னுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததை யும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தலையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கநினைந்த சித்திராபதி, இராசமாதேவிபாற்சென்று வணங்கி, “மாபெருந்தேவி! கோவல னிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைமைத் தொழிலை நீத்குத் தவச்சாலையையடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரங்கக்கூத்தி பாத்திரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்துச் சிரித்தற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல; இதுநிற்க; உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந் நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு ; கேட்பா யாக:—

“ முன்னொருநாள், அரசன், இந்நகரிற் கடற்கரையைச் சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக் கண்டு விரும்பி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறை வானாயினன்; அம்மங்கை அவனிடஞ்சொல்லாது தன்னி டஞ்சென்றாள் ; செல்லவே, அரசன், இளங்கொடி யாங் கொளித்தனனென்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அற்புதசக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்டு அவனைவணங்கி முன்னின்று, ‘என்உயிர்போல்பவளாகிய ஒருத்தி இங்கே ஒளித்தனள் ; அவளை அடிகள் கண்டதுண்டோ? உண்டாயின், சொல்லுக’ என்றுகேட்ப, அந்தச்சாரணன், ‘அரச! அம்மடந்தையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்துளேன், கேட்பாயாக; அவள் நாகநாட்டரசனாகிய வளைவண னென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றிற் றேன்றிய பீலிவளையென்பாள்; அவள் பிறந்தநாளிற் சோதிடங்கூற

வந்த கணி, 'இவள் சூரியகுலத்தரசனொருவனைச் சேர்ந்து கருவுற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக்கூறினன் ; இது முன்புநடந்தது ; அவளை நீ கூறியமடந்தை ; இனி, அவள்வயிற்றிற்றோன்றும் மகனை வருவான் ; அவள் வாராள் ; நீ கவலாதிருக்கக்கடவை ; இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக ; இந்திரவிழாச் செய்யாதநாளில் மணிமேகலா தெய்வத்தின் சொல்லால் உன்நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும் ; இந்திர சாபமுமிருத்தலால், அதுதப்பாது ; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்மையென்றே நினைந்து, இந்நகரைக் கடல்கொள்ளாதபடி இந்திர விழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லி விட்டுப் போயினன் ; அவன்போன அந்நாள்தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடுவந்துவிடுமோவென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டேயிருக்கின்றனர். தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றமடந்தை துன்பமுறுவாளாயின், அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாதெய்வம் வருதலுங்கூடுமோவென்று யானும் அஞ்சா நின்றேன்" என்று சொல்லித் துதித்து, "நல்லமனமுண்டாகப் பெற்ற நாடகக்கணிகையை என்மனைக்குப் போதரும்படி கட்டளை யிடுவாய்" என்று கேட்ப, இராசமாதேவி,

“களளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்
உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை (எள - அ)

மேலானசெய்கையென்றுகொண்ட உனது பரத்தைமைத்தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன்வந்து உன்மனையிற் புகுதாள் ; என்னோடுதானே இருத்தற்குரியள்" என்றுசொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி, அதனைச் சுதமதிக்குக்கூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்து அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவளைச் சிறைமீட்டற்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம்வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மற்றை இருவரோடுமெழுந்து எதிர்சென்று அவரடியைவணங்கினாள் ; அவர், "அறிவுண்டாக" என்று ஆசிகூறினார் ; அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராதனத்திலிருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச்செய்து, "எமது நல்வினையே மிகப்பெரியோராகிய உம்மை இங்கே எழுந்தருளச்செய்தது ;

நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து
மூத்தவிய் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" (உக - 400)

என்கூற, அவர், “யான் இத்தவவுடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும்
அத்தமிக்குஞ் சூரியன்போன்றேன் ;

பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றார்

இறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்” (க௦௩ - ச)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு விளங்க உபதேசித்து
“எப்பொழுதும் நல்லறத்தையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழு
குக” என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, “மற்றைச்
சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின்
பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்துவேன்” என்கூறித் தம்
மிடஞ்செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுந்து அவரை
வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரைநோக்கி, “அறவண
வடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன்மின்; அவர்கூறியவாறே
ஒழுகுமின் ; யான் இந்நகரிலிருப்பேனாயின், ‘உதயகுமரனுக்கு
இவள் கூற்றாயிருந்தாள்’ என்று யாவருங்கூறுவர்; ஆதலால் இங்கி
ரேன் ; இனி, ஆபுத்திரனுடடைந்து பின்பு மணிபல்லவஞ்சார்ந்து
புத்தபிடைகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிகரஞ்சென்று
பத்தினிக்கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்கும்போய் நல்லறஞ் செய்து
கொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர்
சிறிதும் கவலற்க” என்றுசொல்லி அவர்களையும்வணங்கி, சூரியாஸ்
தமயத்திற்குப்பின் அந்திமாலேப்பொழுதிலேசென்று, உலகவறவி
யையும் சம்பாபதியையும் கந்திற்பாவையையும் வலங்கொண்டு
துதித்து ஆகாயவழியே பறந்துசென்று, இந்திரனுடைய வழித்தோ
ன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளே
யிறங்கி அயர்வுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒரு முனிவனைவணங்கி, “இந்
நகரின்பெயர் யாது? இதனையாரும் அரசன் யார்?” என்று கேட்
டாள் ; அம்முனிவன், “இதன்பெயர் நாகபுரமென்பது ; இதனை
யாள்பவன் பூமிசந்திரன்மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன்
பிறந்தகாலந்தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைந்ததில்லை; பூமியும்
மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயிர்
களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை” என்று அரசனுடைய பெரு
மையை அவளுக்கு விளங்கக் கூறினான்.

உரு.—அபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை.

அப்பொழுது, புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச்சோலையிற்புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும் முனிவனை வணங்கி,

அறனு மறனு மரித்தமு ரித்தத்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
சார்பிற் றேற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டு, (௩ - ௬)

பின்பு, “இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்; கையிற் பிச்சைப்பாத்திர மொன்றை உடையவளாய்த் தருமங்கேட்கிறாள்; யார்?” என்று வினாவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி, அரசனை வணங்கி, “இவனையொப்பவர் யாருமில்லை; முன்னொருகாலத்தில் கிள்ளிவளவனோடு நட்புக்கொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளையெல்லாம் விளங்கக் கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு; அம்மடந்தையே இவள்” என்று கூறினன்; கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப்பார்த்து, “உன்கையிலிருந்த பாத்திரமே என்கையையடைந்தது; செல்வத்தால் மயங்கினைபோலும்; என்செய்தனை? மணிபல்லவஞ்சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய்; ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்து ஆகாயவழியேசென்று சூரியாஸ்தமயத்திற்கு முன்னமே மணிபல்லவத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது. அதனையறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற்புகுந்து, தன்னைவளர்த்த தாயாகிய அமரசந்தரியைக்கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக்கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன்கருத்தை வெளியிட்டான்; அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னுமந்திரி, அவனை வணங்கி,

“எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி; (௭௭)

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன் இந்நாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற் போயிற்று; வறுமைமிக்கது; அதனால்

எல்லாவுயிர்களும் வருந்தின ; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை ; தோன்றியபின் இந்நாட்டில் எல்லாவளங்களும் நிரம்பின ; உயிர்கள் துயரம்நீங்கி வாழ்வனவாயின ; நீ நீங்குவாயாயின், எல்லாவுயிர்களும் தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிற்கும் ; இந்த நிலையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனது பயனையே விரும்பிச் செல்லுதல் தகுதியன்று ;

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு

மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றால்” (ககசு - எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, “மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணித்தற்கு அரியது ; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன் ; ஒருமாத காலம் இந்நகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன்” என்றுகூறிப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு கடற்கரையைச்சார்ந்து நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான் ; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவனோடு அத்தீவை வலம்வந்து “பழம்பிறப்பையுணர்விக்கும் தருமபீடிகை இது” என்காட்ட, அரசன், அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான் ; துதிக்கவே அப்பீடிகை பழம்பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது. அதனை யறிந்து வியப்புற்று, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசூரியென்னும் அக்ஷயபாத்திரத்தையளித்த சிந்தாதேவியைத் துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிற் சென்று கோமுகிக்கரையில் புன்னைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான் ; இருக்கையில் ஆபத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்து, “அமுதசூரியைக் கையிலேந்தி உயிர்களின் பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில், மறந்து உன்னை இத்தீவில் தனியே விட்டுவிட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று, பின்பு உன்னைநினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தம்முயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை ; காண்பாயாக ; அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன் வந்தோர்கள், அவர்கள் இறந்ததுதெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள் ; அவர்களுடைய என்புகள் இவைகள்காண் ; அலைகள்தொகுத்த மணலால் மூடப்பட்டுப் புன்னை நிழலின்கீழே உனது பண்டையுடம்பு இருந்ததைப் பார்ப்பாயாக.

நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னுயினை” (கௌ - ச)

என்று அரசனை நோக்கிக்கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப்பார்த்து,
“காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டது; அதற்குக் காரணங்
கேட்பாயாக: நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவளையென்பவள் தான்
பெற்ற குழந்தையுடன்வந்து இத்தீவையும் புத்தபீடிகையையும்
வலம்வந்து துதிக்கும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல் வந்து
தங்க, பீலிவளை அவனிடஞ் சென்று, ‘இவன் அரசன்புதல்வன்;
இவனை அவனிடஞ் சேர்ப்பாயாக’ என்று சொல்லி, குழந்தையை
அவன்கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக்
கப்பலேறிச் செல்லுகையில், கப்பல் உடைந்துபோயிற்று. போகவே
கப்பலிலிருந்தோரிற்சிலர் மெல்லப் பிழைத்துச்சென்று காவிரிப்பூம்
பட்டினத்தையடைந்து புதல்வனைக் கெடுத்தசெய்தியை அரசனுக்
குத் தெரிவித்தார். அதுகேட்டு அவன் பொருமற் செயலற்றுக்
கடற்கரையையடைந்து மகனைத் தேடிக்கொண்டு அலைந்தமையால்,
நகரம் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே,
அதனைப்பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், ‘இந்நகரைக் கடல்
கொள்ளுக’ என்று சபிக்கக் கடல் நகரை மூடியது; மூடவே
அரசன் வேறிடஞ்சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுத
மதியும் யாதொரு வருத்தமுமின்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புகுந்தார்”
என்று சொல்லிப் போயினள்; அவள்போனபின்பு புண்ணியராசன்
அவ்விடத்தே மணலைத்தோண்டி, அங்கேதோன்றிய தன்னுடைய
பழைய உடம்பின் என்னைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். மணிமேகலை
தேற்றித் தருமோபதேசஞ்செய்து அவளை நகரத்திற்கு அனுப்பி
விட்டுத் தான் வஞ்சிநகரஞ்செல்லநினைந்து ஆகாயத்திலெழுந்தாள்.

உசு.—வஞ்சிமா நகர்புக்ககாதை.

எழுந்தவள், ஆகாயவழியேசென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத்தே இற
ங்கி, தாய் கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்கவேண்டு
மென்கிற ஆசை. தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை
வணங்கித்துதித்து, “கணவனிறந்ததுதெரிந்து உடன் இறவாம
லும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை
அழித்ததற்குக் காரணங்கூறி யருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்

கப் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி, “எனது தலைவனுக்குநேர்ந்த மாணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால், மதுரையை எரித் தழிக்கத்தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந் நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, ‘இத்துன்பத்தை நீங்க ளனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினாலேயே. அதனைக் கூறுவேன்; கேட்பாயாக’:

‘முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்ப வனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட் பகைமை கொண்டு போர்செய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்க புரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விற்புக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொருமையுற்று, அந்நகரத்தரச னிடம் வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், ‘இவன் பகைவனுடைய ஒற்றன்’ என்று அரசனுக்குச்சொல்லி, யாதொரு குற்றமும்இல்லாத அச்சங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலை செய்வித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள், அதனைத்தெரிந்து, ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத்துறக்க நிச்ச யித்து, ‘எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத் தையே அடைவார்களாக’ என்று சபித்துவிட்டு இறந்தாள். அப் பரதனை கோவலனாகப்பிறந்தான்; அவ்வினையால் இத்துன்பமடைந் தீர்கள்; பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் நுகர்ந்தே ஒழித்தல்வேண்டும்’ என்கிற உண்மைமொழியைக்கூறியது; அத் தெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நகரத்தை எரித்தழித்தேன்; முன்புசெய்த நல்வினையாலே நானும் என் கணவனும் தேவர்களாகிச் சென்றோம். இந்நல்வினையினிறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை நுகர்தல்கூடும்; இப்படிப் பிறந்து மிறந்தும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப்பயனையும் பாவத்தினிறு தியிற் புண்ணியப்பயனையும் நுகர்ந்து நுகர்ந்து உழலாநிற்பேம். அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியிற் புத்தனாயிற்று உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருந்து நால்வகைச் சத்தியங் களையும் அறிந்து பன்னிரண்டிசார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற் றின் அழிவையும் விளங்கக்கூறி இச்சக்கரவாளமுழுவதும் தரும வொளியை வீசங்காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேசமொழிகளைக் கேட் டுத் துறந்து நிருவாணமடைவேம்; இப்பயனை யாம் அடைதற்

குக்காரணம், முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்தி
லுள்ள இந்திரவிகாரமேழிணையும் உன்தந்தையுடன் ஏத்தியபுண்ணி
யமே; யாம் நிருவாணத்தையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயா
யினும், அதுகாறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண்
டிருப்பேம். இதுநிற்க, நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள்கூறும்
கொள்கைகளையெல்லாங்கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உண்
மையென்று தோன்றாமையால் பின்பு பௌத்தசமயத்தைப்பற்றி
யொழுதுவை” என்று சொன்னவுடன், மணிமேகலை வணங்கி
வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஒரு முனிவன்
வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும் (எஉ - ௫)

எங்கணும் விளங்கிய வஞ்சியம்பதியில், செங்குட்டுவனென்னும்
சேரர்பெருமானது புகழ் விளங்கும்படி சென்று புகுந்தாள்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

புகுந்த மணிமேகலை, சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கை
களையும் அறியவிரும்பி, அவருள்ளே வைதிகவழியைச்சார்ந்த அள
வைவாதியை முதலிலடைந்து, ‘உன் கொள்கையை உரை’ என்று
வினவி, அவன் கோட்பாட்டைக் கூறக்கேட்டும் அப்பாற் சைவ
வாதியையும், அப்பாற் பிரமவாதியையும், அப்பால் வைணவவாதி
யையும், அப்பால் வேதவாதியையும், அப்பால் ஆசீவகவாதியையும்,
அப்பால் நிகண்டவாதியையும், அப்பாற் சாங்கியவாதியையும், அப்
பால் வைசேடிகவாதியையும், அப்பாற் பூதவாதியையும் சார்ந்து
சார்ந்து வினவிவினவி, அவரவர் தத்தங்கொள்கைகளைக் கூறக்
கேட்டு அவற்றை அறிந்துகொண்டாள்.

உஅ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை.

அதன்பின், மாதவியையும் சுதமதியையும் அறவணவடிகளை
யும் காணவிரும்பிப் புறநகரத்தைக் கடந்துசென்று வஞ்சிகரத்தி
னுள்ளேபோய்ப் பலவகைச்சாதியாருமிருத்தற்குரிய வீதிகளையும்
வேறுள்ள பல இடங்களையும் முறையேகண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுச்செல்ப
வள், பௌத்த தருமங்களைச்சொல்லு முனிவர்கள் தங்கியிருக்கும்

தவச்சாலையிற் புகுந்து, அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த மாசாத்துவானைப் பணிந்து, எடுக்கெடுக்க உணவுவளரும் அமுதசுரபியின் விசேடத்தையும், அப்பாத்திரத்தைக்கொண்டு செய்த தானவிசேடத்தால் ஆபுத்திரன் புண்ணியராசனாகப்பிறந்து சாவகநாட்டை ஆண்டுவரும் பெருமையையும், தான் அவனை மணிபல்லவத்திற்கு அழைத்துவந்து புத்தபீடிகையைக் காட்டப் பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அவன் பெற்றதையும், தீவதிலகை வெளிப்பட்டதையும், காவி ரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டமையால் மாதவியும் சுதமதியும் அறவணவடிகளும் சாதலின்றி அந்நகரில்வந்து புகுந்தார்களென்று தான் தீவதிலகையாற் கேட்டதையும், புண்ணியராசன் நாகபுரஞ்செல்லத் தான் மணிபல்லவத்தைவிட்டு வந்ததையும், தாயாகிய கண்ணகியைத் தரிசித்தது முதலியவற்றையும், பின் வேற்றுருக்கொண்டு பலசமயவாதிகளைச் சார்ந்து அவர்களுடைய கொள்கைகளைக் கேட்டதையும், அக்கோட்பாடுகளெல்லாம் பொருத்தமில்லாமையால் தான் அவற்றை மனங்கொள்ளாததையும், பௌத்ததருமத்தைக் கேட்கவிரும்பி அறவணவடிகளைத் தேடிக்கொண்டுவந்ததையுஞ் சொன்னான். இவற்றையெல்லாங்கேட்ட மாசாத்துவான், “உன்னை நான் கண்டது எனது நல்வினையாலேயே ; உன் தந்தை கோவலனும் தாய் கண்ணகியுமடைந்த வருத்தங்களும் மதுரையம்பதி அழிவுற்றதும் ஆகிய இவற்றைக் கேள்வியுற்று எல்லாவற்றையுந்துறந்து பௌத்தமதத்தைச்சார்ந்து தவஞ்செய்தலைமேற்கொண்டேன்; கொண்ட யான் இங்கேவந்ததற்குக் காரணம்கேட்பாயாக:—

“ முற்காலத்தில் இந்நகரையாண்ட இம்யவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனென்னுமரசன் தன் தேவிமாரோடும் இச்சோலையைச்சார்ந்து இருந்தபொழுது, இலங்காதீவத்துள்ள சமனொளியென்னு மலையை யடைந்து தரிசித்து வலங்கொண்டு ஆகாயவழியே மீள்வோராகிய சாரணர் இச்சோலையிலிறங்கி ஒரு சிலாதலத்திலிருந்தார்; அங்ஙனமிருக்கக்கண்ட அரசன் அவர்களை வணங்கி உபசரித்து அமுதுசெய்வித்துத் துதிக்க, அவர்கள்

பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா விற்பமும்

அறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை

இன்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதல்

துன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நாள், (ககக - ௨௨.)

நின்தந்தைக்கு ஒன்பதுதலைமுறை முன்னோனாகிய கோவலனென்
பவன் அவ்வரசனுக்குக் காதற்பாங்கனாதலால், இங்கே வந்திருந்து
அச்சாரணர் அரசனுக்குக்கூறிய அறமொழிகளைக்கேட்டு, தான் ஈட்
டிய பலகோடிதனங்களையும் முன்னோர்கள் தருமவழியே தேடிய
பொருள்கள் பலவற்றையும் ஏழுதினத்துள் இரவலர்க்குக் கொடுத்
துவிட்டுப் பின்பு தவஞ்செய்வானாயினன்; அவன் அக்காலத்திற் புத்
ததேவனுக்குக் கட்டுவித்த சைத்தியத்தைத் தரிசித்தற்காகவே வந்
தேன்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்விழுங்கிவிடும் என்ற செய்
தியை ஈண்டுள்ள முனிவர்கள் துணிந்துகூறக்கேட்டு அந்நகராஞ்செல்
லாமல் இவ்விடத்திலேயே இருந்துவிட்டேன்; தீவினையுடைமை
யாற் கொலையுண்டிறந்த உன்தந்தை, நல்வினையால் தெய்வயாக்கை
யைப்பெற்றுப் பின்னும் தீவினைப்பயனை அனுபவித்து, அப்பால்
புத்ததேவன் அவதரித்துச் செய்யுந் தருமோபதேசத்தைக்கேட்டு
வீடடைவானென்று அறிந்தோர் கூறக்கேட்டேன்; நானும் அக்காலத்
தில் அவ்வறமொழிகளைக் கேட்டேன்; உனது பிற்காலச் செய்திகளை
நீ கந்திற்பாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளாலறிந்தேன் ;
அம்முனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தற்கு அமைந்தவிடம்
காஞ்சிநகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கேசென்றார்; மாதவி
யும் சுதமதியும் அவருடன் அந்நகரம் போயினர்; இன்னுங்கேட்பா
யாக; மழையில்லாமையாற் காஞ்சிநகரத்தில் மிக்க வறுமையுண்டா
யிற்று; பலவுயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடுவேவர் இல்லாமற்
போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ்விடம் வந்துவிட்
டார்கள்; ஆதலால், அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயிர்களையும் பாது
காத்தல் உனக்குக் கடனாகும்” என்றுசொல்ல, மணிமேகலை
அவனைவணங்கி அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வஞ்சி
நகரத்தின் மேற்றிசையினின்று மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே
வடதிசைக்கட்சென்று, மிக்க செல்வங்குன்றி வறுமையுற்று
அழுகுகெட்டுப் போயிருக்குங் காஞ்சிநகரத்தைக்கண்டு மனமிரங்கி
வலம்வந்து, அந்நகரினடுவேயிறங்கி அங்கே தொடுகழற்கிள்ளியின்
துணைவனாகிய இளங்கிள்ளியாற் கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ள புத்தா
லயத்தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற்சென்று ஒருசோலையில்
தங்கினள்; அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன், விரைந்துசென்று
அரசனை வணங்கி, ‘அரச! கோவலன்புதல்வி சிறந்த தவஞ்செய்

தொழுகுபவள்; இச்சம்புத்தீவில் எல்லாருள்ளுஞ் சிற்றந்தவள்; அவள் கையிலேந்திய அமுதசுரபியென்னும்பாத்திரத்தோடு இந்நகரில் வந்து தருமதவனத்தே உறைகின்றாள்' என்றான். அதுகேட்ட அரசன் கந்திற்பாவை முன்பு நமக்குக்கூறியது உண்மையே யென்று மதித்து அத்தெய்வத்தை வந்தித்து மந்திரிகளுடன்விரைந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவளை நோக்கி,

“செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

கொங்கலிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ

நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம்

அலத்தற் காலே யாகிய தறியேன் (கஅஅ - கூக)

இனிச்செய்வது யாது? என்று மயங்கிக்கொண்டிருந்தேன்; இருந்தபொழுது, ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, ‘நீ வருந்தற்க; உனது நல்வினையால் ஒரு மடந்தை இங்கே தோன்று வள்; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப்பாத்திரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளருகிற உணவால் இவ்வுலக மெல்லாம் உய்யும்; அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழைமிகப் பொழியும்; அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்தபின்பு உண்டாகும் விசேடங்கள் பலவாம்; கார்வறங் கூரினும் நீர்வறங் கூராது; அவள்வந்திருத்தற்காகக் கோமுகி யென்னும் பொய்கையும் அதனையுடைய மணிபல்லவமென்னுந்தீவும் இங்குவந்தனவென்று சொல்லும்படி, இந்நகர வீதியில் ஒரு பொய்கையையும் அதனைச்சூழ ஒரு சோலையையும் உண்டுபண்ணுக’ என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று; அத்தெய்வம் போனபின்பு அதன் கட்டளையிட்டபடியே செய்துவைத்த இடம் இஃது” என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்லவம்போன்ற அச்சோலையையடைந்து அதனையும் பொய்கையையுங்கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனதுபழம் பிறப்பை அறிவுறுத்திய புத்தபீடிகையை அச்சோலையில் இயற்றுவித்துத் தீவதிலகையையும் மணிமேகலாதெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரியகோயிலையும் அங்கே உண்டாக்கி நித்திய பூசையையும் திருவிழாவையும் அரசனைக்கொண்டு செய்வித்துத் தான் வந்தித்துத் துதித்து மேற்கூறிய புத்தபீடிகையில் ஆரூயிர்மருந்தெனும் அமுதசுரபியைவைத்து உண்ணுதற்கு எல்லாவுயிர்களும் வருகவென்று அழைத்தனள்; அழைக்கவே,

மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணார் கேளார் கான்முட மானோர்
பேணு மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசினோ யுற்றோர்
மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னா றுயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி (உஉக- எ)

உண்ணவுண்ண அவ்வுணவு மேன்மேலும் பெருகிப்பசித்துன்பத்தை
அகற்றி விளங்கியது; அப்புண்ணிய விசேடத்தால் எங்கும் மழை
பெய்தது; வளங்கள் மிகுந்தன. அப்படி நிகழுங்காலத்தில் அறவண
வடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதியோடும்
அறச்சாலையை அடைந்தனர்; பின்பு மணிமேகலை விரைந்துசென்று
அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளக்கி ஆதனத்திலிருத்தி அறு
சுவைப்போனகம் அமுது செய்வித்து, “யான் செய்த புண்ணியம்
தப்பாது பலித்திடுக” என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச்சொல்லும் அறவண
வடிகள், “பீலிவளைபெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற்
கெடுத்தது தெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடி
யலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாச் செய்யப்
படாது போயிற்று; மணிமேகலாதெய்வம் அதுதெரிந்து, ‘நகரைக்
கடல்கொள்ளுக’ என்று சபித்தது; இந்திரனும் சபித்தான். அத
னால், அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயா
ரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைந்தேம்” என்று
கூறினர்; கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையைவணங்கி,
“மணிபல்லவத்திற் புத்தபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தீவ
திலகையென்பவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினள்; நான் வேற்று
ருக்கொண்டு சென்று வஞ்சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதி
கள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால்
வற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையுந்துறந்து
இந்நகரமடைந்து நும்மைச் சரண்புக்கேன்; தேவரீர் அடிச்சிக்கு
உண்மைப்பொருளை உணர்த்தியருள வேண்டும்” என்று பிரார்த

திக்க, அவர் பிரத்தியக்கம், அனுமானமென்னும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண்மையறிவுண்டாவதற்குக் கருவியாக அவளுக்கு விளங்கக் கூறினர்.

௩௦.—பவத்திறம் மறுகெனப் பாவை நோற்றகாதை.

தானஞ்செய்தலை மேற்கொண்டு சீலத்தில் முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால், 'புத்தம் சரணங்கச்சாமி', 'தர்மம் சரணங்கச்சாமி', 'ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி' என்பவற்றை மூன்றுமுறை சொல்லி மும்மணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள்; அடையவே பௌத்தகருமத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், "இதனைக்கேட்பாயாக:—உயிர்களுல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடிதலோ கத்தினின்றும் இவ்வுலகிலவதரித்து அரசமரத்தினடியிலேயிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரீனவென்று முக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் கருணைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் இதுவே" என்றுசொல்லி, பேதைமைமுதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, "உன்மனத்திருள் நீங்குக" என்கூறி ஞானதீபத்தை நன்கு காட்டினர்; மணிமேகலை அவ்வுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து, "பிறவித்துன்பம் ஒழிவதாக" என்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ
கணபதிதுணை.

மணி மேகலை.

ப தி க ம்.

*[கதைபொதிபாட்டு.]

இளங்கதிர் ஞாயி நெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்தவித் தீவத் தெய்வதஞ்

ரு சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாரில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெந்திற லரக்கர்க்கு வெம்பகை நோற்ற

க. ஞாயிறு - சூரியன். என்றும் - இகமும்; உவமவுருபுமாம்.

க - உ. “பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற” மணி. †சு: கசரு.

ங. வரை - மேரு. உச்சி - உச்சியில்.

ச. இத்தீவம் - சம்புத்தீவு.

ரு. சாகை - கிளை. சம்பு - நாவன்மரம்.

எ. வெம்பகைநோற்ற - வெவ்வியபகையாக நோற்ற.

(பிரதிபேதம்.) க. ‘எள்ளுந்தோன்றல்’ ச. ‘தென்றிசைபெயர்ந்த’

ரு. ‘சாய்கை’ எ. ‘தோற்றச்’

* இதுவும், இதுபோல் இந்நூலின் ஒவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில் இருதலைப் பகரத்துள் உள்ள வாக்கியங்களும், கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாதிருந்ததுமாகிய மீதிலைப்பீட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன. இதனாலும், பதிகத்தின்றுதியில் “ஆறாம் பாட்டினு ளறியவைத் தன்னென்” என்றிருத்தலாலும் இந்நூற்பகுதிகளின் பெயர் பாட்டென்று வழங்கிவந்ததென்றும் தோற்றுகின்றது.

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன.

சம்பு வென்பாள் சம்பா பதியினள்
 செங்கதிர்ச் செல்வன் திருக்குலம் விளக்குங்
 க௦ கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட
 வமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
 கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை
 செங்குணக் கொழுகியச் சம்பா பதியயற்
 பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
 கரு வாங்கினி திருத்த வருந்தவ முதியோ
 ளோங்குநீர்ப் பாவையை யுவந்தெதிர் கொண்டாங்
 காணு விசும்பி னாகாய கங்கை
 வேணவாத் தீர்த்த விளக்கே வாவெனப்
 பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேட்டங்
 உ௦ கன்னை கேளிவ் வருந்தவ முதியோ
 ணின்னால வணங்குந் தன்மையள் வணங்கெனப்
 பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய

அ. சம்பாபதியினள் - சம்பாபதியினிடத்தேயிருந்தாள்; சம்பாபதி யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழையபெயர்.

க. செங்கதிர்ச்செல்வன் திருக்குலம் - சூரியகுலம்.

க௦. கஞ்சவேட்கையின் - நீருண்டாக்கும் விருப்பத்தையுடைய; (கம் - நீர்). கஞ்சம் - நீருமாம்; "கஞ்சங் கலங்குவன" (நள. சுயம்: கரு) காந்த மன் - காந்தனாகியமன்; காந்தனென்பது ஒரு சோழன்பெயர்; "கன்னி யே வலிற் காந்த மன்னவன்" மணி. ௨௨ : ௨௭.

கக. "அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது" மணி. ௨௨ : ௩௫.

கஉ. கரகம் - குண்டுகை; "நீரற வறியாக் கரகத்து" (புறநா. க.) காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை; "நீர்ப்பாவை" மணி. பதிகம் : கக.

கங. செங்குணக்கு - செவ்விய கிழக்கு; செம்மை - நேர்மை.

க௭. ஆணு - நேயம்; "ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே" (சீவக. ௧௦௦௨.) ஆகாயகங்கை, பெயர்.

கஅ. வேணவா - வேட்கையாலாகிய அவா; (தோல். உயிர். ஓ. அசு பார்க்க.)

கக. பின்னிலைமுனியா-பின்நிறைவெறுத. பெருந்தவன்-அகத்தியன்.

உ௦. அன்னை, விளி. அன்னையென்றது, காவிரியை.

௨௨. பரதத்து - பரதகண்டத்தில்.

(பி - ம்.) க௦. 'கஞ்சை' கக. 'முனிவரன்' கஉ. 'கவிழ்ந்த' கங. 'குழுகியசம்பாபதி' க௭. 'ஆணு' கக. 'முனிவாய்' உ௦. 'முதியோளினி' உக. 'தகைமையள்'

கோடாச் செங்கோற் சோழர்தங் குலக்கொடி

கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினுந்

உரு தானிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப் பாலை

தொழுதன ணிற்பவத் தொன்மு தாட்டி

கழுமிய வுவுகையிற் கவாற்கொண் டிருந்து

தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவுஞ்

செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நா

உரு. சோழர்தங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தரனுக்காமையால் சோழர் தங் குலக்கொடியாயுள்ளாள்; இப்படியே, வையைநதி, “வையையென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி” என்று கூறப்பட்டுள்ளது; சிலப். கரு : கள௦.

உசு. மணி. க : கசு-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

உரு. பாலை - காவிரி.

உசு. தொழுதனணிற்ப - தொழுது நிற்ப.

உஎ. கழுமிய - கலந்த. கவான் - துடை.

உஅ - கூ. தெய்வக்கரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜீக லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகணபிண் டங்கள்; தெய்வலோகம் ஆறாவன: (க) மகாராஜீகலோகம், (உ) திரயத்தி ரிம்சலோகம், (ரு) யாமலோகம், (சு) துஷிதலோகம், (ரு) நிருமாணரதி லோகம், (கூ) பரநிருமித வசவர்த்திலோகமென்பன; “இருமு வகை யிற், பெருவனப் பெய்திய தெய்வதக்கணங்களும்” (மணி. கூ : களஅ - கூ). திசைமுகக்கரு - ப்ரஹ்ம காயிகலோகமுதலிய ப்ரஹ்மலோகம் இருபதினு முள்ள இருபது வகைப்பட்ட ப்ரஹ்மகணபிண்டங்கள்; ப்ரஹ்மலோ கம் இருபதாவன: (க) ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், (உ) ப்ரஹ்மபுரோகித லோகம், (ரு) மஹாப்ரஹ்மலோகம், (சு) பரீத்தாபலோகம், (ரு) அப்பிரமாண பலோகம், (கூ) ஆபாஸ்வரலோகம், (எ) பரீத்தசுபலோகம், (அ) அப்பிரமாண சுபலோகம், (கூ) சுபகிருஸ்நலோகம், (க௦) பிரகத்பலலோகம், (கக) அஸம்ஞ் யாஸத்துவலோகம், (கஉ) அப்பிரகலோகம், (கரு) அதபலோகம், (கசு) ஸுதர்சலோகம், (கரு) ஸுதர்சலோகம், (ககூ) அகநிஷ்டலோகம், (கஎ) ஆகாசானந்தியாயதனலோகம், (கஅ) விஞ்ஞானானந்தியாயதனலோகம், (ககூ) அகிஞ்சந்யாயதனலோகம், (உ௦) நைவ ஸம்ஜ்ஞாயதனலோகமென் பன. இவற்றுள், பிரஹ்மகாயிகலோகமுதலிய பதினாறையும் உருபப் பிரஹ்மலோகமென்றும், ஆகாசானந்தியாயதன லோகமுதலிய நான்கையும் அருபப்பிரஹ்மலோகமென்றும் கூறுவர்; “நால்வகை மரபி னருபப்பிரமரு, நானூல் வகையி னுருபப் பிரமரும்” (மணி. கூ : களகூ - எ). மேற்கூறிய வற்றுள், தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம லோகங்களென்றும், பிரஹ்ம லோகங்கள் இருபதும் நிஷ்காமலோகங்களென்றும் கூறப்படும். இவை, பேளத்தநூலிற் காணப்பட்டன. செம்மலர் முதியோன் - மஹாப்ரஹ்மா. அந்நாள் - அந்நாளில்.

(பி - ம்.) உசு. ‘கோணிலைதிரிந்து’. உசு. ‘தொன்முதாட்டியைக்’.

௩௦ என்பெயர்ப் படுத்தவிவ் விரும்பெயர் மூதூர்
 நின்பெயர்ப் படுத்தே னீலா ழியவென
 விருபாற் பெயரிய வருகெழு மூதூ
 ரொருநாறு வேள்வி யுரவோன் றனக்குப்
 பெருவிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலரெனச்
 ௩௧ சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்
 வயந்த மாலையான் மாதவிக் குரைத்தது
 மணிமே கலேதான் மாமலர் கொய்ய

௩௦. என்பெயர்ப்படுத்த - என்பெயர்ப்படச்செய்த ; என்றதனால், சம்பாபதி யென்னும் பெயர், சம்புத்தீவத்தெய்வத்திற்கு இயல்பாகவே உண்டென்பது பெறப்பட்டது. இதனை, “தகவிலை கொல்லோ சம்பாபதி” (மணி. சு : ௧௩௮) என்று வருதலாலுணர்க. சீலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலிலும் தென்மதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று வழங்கியிருத்தல் காண்க. சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்நகரம், மூதூரெனப்பட்டது. இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை மூதூரென்று வழங்குவர்; (உ : ௩௪, ௪௦; ௩ : ௩௪; ௪ : ௨௮; ௧௮ : ௬௧; ௨௦ : ௨௮; ௨௧ : ௧௧௬); “ஆரங்கண்ணிச் சோழன்மூதூர்” (பதிகம் - ௧௨) எனவும், “வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ, டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்” (சீலப். ௧ : ௧௧ - ௨) எனவும் வருதல் காண்க.

௩௨. இருபாற் பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் இருவகைப் பெயரினையுடைய. உருகெழு மூதூர் - பகைவர்க்கு அச்சத்தைச் செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர் ; மு. மணி. ௪ : ௩௬.

௧ - ௩௨. விரிசடையாட்டி தெய்வதம் சம்புவென்பாள், சம்பாபதி யினள் ; அக்காலத்துக் காவிரிப்பாவை ஒழுகி அச்சம்பாபதியயலில்தோன்ற, ஆங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாவையை எதிர்கொண்டு விளக்கே வாவென, அதனைப் பெருந்தவன் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப்பாவை அம்முதியானைத் தொழுதுநிற்ப, அம்முதாட்டி, அவளைக் கவானிற் கொண்டிருந்து, அந்நாளில், என்பெயர்ப்படுத்த இம்மூதூரை நின்பெயர்ப் படுத்தேன், நீவாழியவென் றலால் இருபாற்பெயரியமூதூரென்க.

௩௩. நூறுவேள்வியுரவோன் - இந்திரன் ; சதமகன்.

௩௪. அலர்பெருகியதென ; அலர் - பலரறியநிகழ்த்தும் பழிமொழி.

௩௫. சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய்; “எற்பயந்த. சித்திராபதி க்குஞ் செப்புநீ” (மணி. ௨ : ௭௦ - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணர்க.

௩௬. வயந்தமாலை - மாதவியின்தோழி ; “தன்மக டோழி, வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்” (மணி. ௨ : ௭-௮). இவளைக் கூனியென்றும் வழங்குவர். மாதவி - மணிமேகலையின்தாய்; நாடகக்கணிகை.

(பி - ம்.) ௩௧. ‘பெயர்ப்படுத்தேன்’

வணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றது
 மாங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்
 ௪௦ பாங்கிற் கண்டவன் பளிக்கறை புக்கதும்
 பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
 றுளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
 மணிமே கலாதெய்வம் வந்துதோன் றியது
 மணிமே கலையைமணி பல்லவத் துய்த்தது
 ௪௩ மூவவன மருங்கினவ் வுரைசா நெய்வதஞ்
 சுதமதி தன்னைத் துயிலெடுப் பியதூஉ
 மாங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லா
 டான்றுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்தது
 முழந்தோ ளாங்கனோ ரொளிமணிப் பீடிகைப்
 ௫௦ பழம்பிறப் பெல்லாம் பான்மையி னுணர்ந்தது

௩௮. பொழில் - உபவனம். அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

௩௯. பொழில் - பொழிலில். அரசிளங்குமரன் - உதயகுமரன்.

௪௦. பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை. சக. பாவை - மணிமேகலை.

௪௨. துளக்குறுநெஞ்சு - நிலைகலங்குதலுற்ற நெஞ்சு; “கடிமரந் துளங்கியகாயும்” புறநா. ௨௩.

௪௩. மணிமேகலாதெய்வம் - அரக்கர் வாதைபண்ணுதபடி இந்திரனே வலாலே சில தீவைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடையது; கோவல னுடைய குலதெய்வம்.

௪௪. மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு; சிறுதீவை அந்தரத்தீவென்று வழங்குவர்.

௪௫. உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்டவனம்; உபவனமென்னும் வட மொழிச் சிதைவு; இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர். உரைசால் - புக ழமைந்த.

௪௬. சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பார்ப்பனி. துயில் எடுப்பியதூஉம் - துயில் எழுப்பியதும்; “உரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி” சீலப். ௪; ௭௬.

௪௭. நல்லாள் - மணிமேகலை,

௪௮. தனித்துயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும்; “அருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை” புறநா. ௧௪௬.

௪௯. ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தாலா கிய புத்தனுடைய பாதபீடிகையால்.

(பி - ம்.) ௪௧. ‘பாவை கண்டவன்’ ௪௨. ‘பெயர்ந்தபின்’ ௪௪. ‘மணிப் பல்லவம்’ ௪௬. ‘துயிலெழுப்பியதூஉம்’ ௪௮. ‘தான்றுயிலெழுந்து’ ௪௯. ‘உழந்தோண்முன்னர்’

முணர்ந்தோண் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
மனங்கவ லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததுந்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் களித்ததும்
௫௫ பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரொ
டியாப்புறு மாதவத் தறவணர்த் தொழுதது
மறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிற
நறுமலர்க் கோதைக்கு நன்கன முரைத்தது
மங்கைப் பாத்திர மாபுத் திரன்பாற்
௬௦ சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமு

௫௧. உயர்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௫௨. கவல் - கவலுதல் ; முதனிலைத் தொழிம்பெயர். மந்திரம் - வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்தில் திரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்பதுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள். கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்.

௫௩. தீபதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இந்திரனேவலாற் காவல்பூண்டு ஒழுகுபவள் ; தீவுக்கு அலங்காரமாக உள்ளவளென்பது பொருள். செவ்வனம்-செவ்விதாக ; “ தீவதிலகை செவ்வன முரைக்கும் ” (மணி. ௧௧ : ௨௦) எனவும், “ சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவாது ” (மணி. ௧௧ : ௧௨௧) எனவும் இம்மொழி இப்பொருளில் வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௪. மாபெரும்பாத்திரம் - அமுதசுரபி யென்னும் பெயருள்ள பிஷா பாத்திரத்தை, மடக்கொடிக் கு - மணிமேகலைக்கு.

௫௫. தாயரொடு - மாதவி சுதமதியென்னும் இருவரோடு ; “ ஆங்கத் தாயரோடறவணர்த் தேர்ந்து ” (பதிகம், ௮௯), “ பொற்றொடிதாயரு மப் பதிப்படர்ந்தனர் ” (௨௮ : ௧௫௪), “ நகர்கடல் கொள்ளநின் ருயரும் யானும் ” (௨௯ : ௩௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௬. யாப்பு - கட்டு ; அறவணர் - புத்த சங்கத்தினரான ஒரு முதிய முனிவர்.

௫௭. ஆபுத்திரன் - ஓரந்தணன் ; தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய் நீங்கிவிட, ஏழுநாள் வரையில் ஒரு பசுவாற் பாலூட்டிக் காக்கப்பட்டமையின், இவன் இப்பெயர்பெற்றான். திறம் - வரலாறு.

௬௦. சிந்தாதேவி - வரஸ்வதீதேவி ; யாவருக்கும் சிந்தையிற்றோன்றிச் சொற்பொருளுணர்த்துபவளென்பது பொருள் ; இந்நூலுள்ளே, “ நாமிசைப் பாவாய் ” (௧௪ : ௧௮) ; “ செழுங்கலைப் பாவாய் ” (௨௫ : ௧௩௬) ;

(பி - ம்.) ௫௨. ‘ ஒழியென ’ ௫௩. ‘ தீவதிலகை ’ ௫௪. ‘ ஒப்புறும் ’ ௫௭. ‘ அறவணரடிகள் ’ ௫௮. ‘ நறுமணக்கோதைக்கு ’ ௫௯. ‘ ஆங்கப்பத்திரம் ’

மற்றப் பாத்திர மடக்கொடி யேந்திப்
 பிச்சைக் கவ்வூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
 பிச்சை யேற்ற பெய்வளை கடிஞையிற்
 • பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தா ணீத்ததுங்
 கூடு காரிகை நல்லாள் காயசண் டிகைவயிற்
 றுனைத் தீக்கெடுத் தம்பல மடைந்தது
 மம்பல மடைந்தன ளாயிழை யென்றே
 கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோமகன் சென்றது
 மம்பல மடைந்த வரசினங் குமரன்முன்
 எ0 வஞ்ச விஞ்சையன் மகள்வடி வாகி
 மறஞ்செய் வேலோன் வான்சிறைக் கோட்ட
 மறஞ்செய் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
 காயசண் டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சன

“உணர்விற் றேன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து, மணிதிக ழலிரொளி மடந்
 தை” (௨௫: ௧௪௮) என வழங்குதலால், இஃது உணரப்படும்.

கூக. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கூஉ. பிச்சைக்கு - பிசைக்கு. அவ்வூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கூங. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்; “தோமறு கடிஞையும்” சீலப்.
 ௧௦: ௧௮.

கூச. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை. பாத்தாண்-பகுத்துண் னுமுணவு.

கூடு. காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதரமகள்.

கூக. ஆனைத்தீ - எதனாலும் தணியாத பெரும்பசியைச் செய்வதொரு
 வியாதி; இதனைப் பஸ்மகவியாதியென்பர் ஸ்ரீபுராணமுடையார். இத
 னியல்பை, சீவக. ௪௦௦, ௪௦௩-ஆம் பாடல்களாலுணர்க. அம்பலம் -
 உலகவறவி.

கூஅ. கோமகன் - உதயகுமரன்.

எ0. விஞ்சையன்மகள்வடிவு - காஞ்சனென்னும் வித்தியாதரனு
 டைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம்; மகள் - மனைவி; இந்
 றாலுள்ளே “நினக்கிவஸ் மகனாத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கீனி யாற்குநீ
 மகளாய தூஉம்” (௨௧: ௨௧-௩௦) என்புழி மகளென்பது இப்பொருளதா
 தலுணர்க.

எக. வேலோன் - சோழன்; சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(பி - ம்.) கூங. ‘பெருந்தகைக்கடிஞை’ எ0. ‘மகள் வடிவாயதுஉம்’

எங. ‘காஞ்சையன்’

னாயிழை தன்னை யகலா தணுகலும்
 எடு வஞ்ச விஞ்சையன் மன்னவன் சிறுவனை
 மைந்துடை வாளிற் றப்பிய வண்ணமு
 மையரி யுண்க ணவன்றுயர் பொறுஅ
 டெய்வக் கிளவியிற் றெளிந்த வண்ணமு
 மறைகழல் வேந்த னாயிழை தன்னைச்
 அஃ சிறைசெய் கென்றதுஞ் சிறைவீடு செய்தது
 நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லற முரைத்தாங்
 காய்வளை யாபுத் திரனா டடைந்தது
 மாங்கவன் றன்னோ டணியிழை போகி
 யோங்கிய மணிபல் லவத்திடை யுற்றது
 அஃ முற்றவ ளாங்கோ ருயர்தவன் வடிவாய்ப்
 பொற்கொடி வஞ்சியிற் பொருந்திய வண்ணமு

எசு. அணுகலும் - நெருங்குதலும்.

எசு. மைந்து - வலி. தப்பிய - வெட்டிய; “வாளிற்றப்பியவல்வினை யன்றே” மணி. உக: சுஃ.

எஅ. தெய்வக்கிளவி - கந்திற்பாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி.

எசு. வேந்தன் - மாவண்கிள்ளி. அஃ. வீடு - விடுதல்.

அக. நறுமலர்க் கோதைக்கு-இராசமாதேவிக்கு. நல்லறம்-பொளத்த தருமம்; இதனை அருளறமென்றுங் கூறுவர்.

அஉ. ஆபுத்திரனாடு - சாவகநாடு.

அங. ஆங்கவன் றன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு.

அசு. புத்தனுடைய பாத்தீடிகையினை யுடையதாதலின், ‘ஓங்கிய மணி பல்லவம்’ என்றார்.

அரு. உயர்தவன்வடிவாய் - மணிமேகலை உயர்ந்த முனிவன் வடிவங் கொண்டு; “மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த, மந்திர மோதியோர் மரத வன் வடிவாய்” (உசு: எஃ - எக) என்று பின் வருதல் காண்க.

அசு. வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி.

(பி - ம்.) எஎ-அஉ. ‘நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை, வருவதுரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயர் பொறுஅமன்னவன் மாதரைச், சினங் கொண் டாங்கோர் சிறையிடையிட்டதுஞ், சிறைவீடு செய்த விராசமா தேவி, பொறைகொண் டிரப்பச் சிலங் கொடுத்ததுந், தாழ்கழல் வேந்தன் சாவகமன்னனாக், காயிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமும்’ அக. ‘நறுமலர்க் கோதை நல்லறம்’ அசு. ‘பொற்கொடிமுதூர்’, ‘பொற்றொடிவஞ்சி’

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்டது
மாங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
கூ0 பூங்கொடி கச்சி மாநகர் புக்கதும்
புக்கவள் கொண்ட பொய்யுருக் களைந்து
மற்றவர் பாதம் வணங்கிய வண்ணமுந்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்றது
கூரு மிளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன்
மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற

அள. நவையறு - குற்றமற்ற. நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை.

அஅ. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதியர் ; “சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறுது”, “மாறுகொண்டறையு மதிநூற் கடல்கிளர், சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கடந்து” கல். கள: கூரு.

அகூ. ஆங்கு - வஞ்சிகரத்தில். கூ0. கச்சி - காஞ்சிகரம்.

கூக. பொய்யுரு - முன்னங்கொண்ட முனிவன்வடிவு.

கூஉ. அவர் - அறவணவடிகள். கூங். தருமம் - பெளத்ததருமம்.

கூரு. இளங்கோவேந்தன் - சீலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள். அருளிக்கேட்ப - அருள்புரிந்துகேட்ப ; கேட்டருளவென விசுவாசத்துக் கூட்டினும் அமையும்.

கூகூ. கூலவாணிகன் சாத்தன் - கூலவாணிகளுள் சாத்தன் ; கூலம் எண்வகைத்து ; நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென ; பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார் ; “பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக” மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்.

கூள. தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாகுபாட்டால். மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருள்ள இந்துலை. இந்நூலுக்கு மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருண்மை, நீலகேசியுரை முதலியவற்றிற் காணப்படும் ; ஆயினும் மணிமேகலையென்னும் பெயர் இருவகைவழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதல்பற்றி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத்தாளப்பட்டது. இனி, மணிமேகலைதுறவென்பதனை நூற்பெயராகக்கொள்ளாமல் மணிமேகலை யென்பவருடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்.

(11 - ம்.) அகூ. ‘தொழுது’ கூ0. ‘காஞ்சிமாநகர்’ கூஉ. ‘மற்றவன்’
கூள. ‘வண்டமிழத்தின் மணிமேகலை திறம்’

வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தன்னென்.

பதிகம் முற்றிற்று.

க * அரியேறு ன்னுயர்த்த வாதியான் வண்டின்
புரியேறும் போதி நிழற்கீழ்ப் - பெரியோ
னடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து.

உ. பூத்தபுனற் பூம்பொய்கைப் பூம்புகார் மாதவிக்கு
வாய்த்த மணிமே கலைதுறவைச் - சாத்தன்
மணிமே கலை.....

.....

கூஅ. ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பது பாட்டினுள். அறிய - தமிழகத்தா
ரறியும்படி. என்னென்னும் அசைச்சொல்லால் ஆசிரியப்பாழுடிதல் சிறப்
புடைத்தென்பர்; “ஞகாரைமுதலா” (தோல். செய். சூ. ௨௪௦) என்பதற்கு,
“ஞணநமனயரலவழள வென்னும் பதினொரு புள்ளியீற்றினுள் ஒன்றனை
இறுதியாகச் செய்யுஞ்செய்யுள் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராகவும்
செய்வது இயைபெனப்படும் எ - று ; இயைபென்றதனானே பொருளும்
இயைந்து சொல்லும் இயைந்துவருமென்பது கருத்து. சீத்தலைச்சாத்தனா
ராற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும் கொங்கவேளாற் செய்யப்பட்ட தொ
டர் நிலைச்செய்யுளும் போல்வன ; அவை எனகார ஈற்றான் இற்றன ” எனப்
பேராசிரியரும், “ஞ...ள என்னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனையீறாகக்
கொண்டு செய்யுளைப் பொருட்டொடராகச் செய்வது இயைபெனப்படும்
எ - று ; இயைபென்றதனானே பொருளியைதல் பெற்றும். பார்த்த மொழி
யால் அடிநிமிர்ந்த தோல் உயிரீற்றவாயேவரும். எனகரவீற்றான் இற்றுப்பொ
ருள் தொடர்ந்தன மணிமேகலையும் உதயணன்கதையும்” என நச்சினுர்க்
கினியரும் எழுதியவை இங்கே அறிதற்பாலன.

௩௨ - கூஅ. முதூர் விழாவறைந்ததுமுதற் பாவைநோற்றது ஈறாக
வுள்ள மணிமேகலைதுறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக் கூலவாணிகன் சாத்
தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தனென்க.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு நிலைமண்டில
ஆசிரியப்பா.

(பி - ம்.) பாயிரமுற்றும்.

* இந்த இரண்டுசெய்யுட்களும், இந்தவண்ணமாக மீதிலைப்பட்டி அழ
கிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

மணிமேகலை.

முதலாவது

விழாவறைகாதை.

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு.]

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
புலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்பு மேம்படஇய
வோங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்

க - ங. உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம். திரியா - வேறுபடாத. ஆங்குயர் விழுச்சீர் - மிகவுமாய்ந்த சீரியபுகழ். திரியாமூதூர், சீரினையுடைய மூதூரென்க; “உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ, ரலைவாய்” (முருகு கஉச - ௫.) புலர் புகழ் மூதூர் - பலதேசத்தாரும் கொண்டாடும் பழமை பாகிய நகரம்; என்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. பலரும்புகழ்தலை, “பூம் புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்” (சீலப். க : ௧௦.), “வாழியரோ.....புகழா லமைந்த புகார்” (சீலப். புகார்க்காண்டத்தினி றுதிச் செய்யுள்) என்பவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணர்க; புலர் - பல சமயத்தாரு மாம். மூதூர்ப் பண்பு மேம்படஇய - மூதூரின துதன்மைகள் மிகும்பொ ருட்டு. மலயம் - பொதியின்மலை. அருந்தவன் - அகத்தியன். மேம்படஇய உரைப்பவென்க.

ச. தூங்கு எயில்...செம்பியன் - தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர் களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதில்களை அழித்த வீரவளையை யணிந்த தோளையுடையசோழன்; இவன் சோழருள் ஒருவன்; இவன் தூங் கெயிலழித்ததனை; “ஒன்னாருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், தூங்கெயி லெறிந் தநின் னாங்கனோர்” (புறநா. ௩௯), “தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன் காணம்மாளை, சோழன்புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாளை” (சீலப். உக : ‘வீங்குநீர்’ என்னும் செய்யுள்), “வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விதல் விசும்பிற், தூங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால்” (பழ. சக.) என்பவற்று லுணர்க.

(பி - ம்.) உ. ‘மேம்படுதல்’, ‘மேம்படியர்’ ங. ‘ஆங்குயர் மலயத் தருந்தவனுரைப்ப’

டு விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுண்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
வமரர் தலைவ னாங்கது நேர்ந்தது

க0 கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனு
மித்திறந் தத்த மியல்பினிற் காட்டுஞ்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
வமயக் கணக்கரு மகலா ராகிக்

டு. விண்ணவர்தலைவன் - இந்திரன்.

ங - டு. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் வணங்கியென்க ; உரைப்ப
எறிந்தவெனவுமியையும்.

கா. 'மண்ணகத்து' என்பதுமுதல் சோழன்வார்த்தை. வான்பதிதன்
னுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

எ. விழாக்கோள் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட.

அ. நாலேழ்நாளினும் - இருபத்தெட்டுநாளினும்; "நாலேழ் நாளினும்"
என்பர் மேலும் க: கூள்.

டு - அ. முன்னின்று உறைகென ; உறைகென - உறைகவென்று சோ
ழன் வேண்ட.

கூ. நேர்ந்தது - இந்திரன் உடன்பட்டது ; இது பெயர் ; விழாவை
யென்றபடி.

க0. கடவார் - பிழையார்.

கக. மெய்த்திறம் - மெய்ம்மையைணர்த்துவனவாகிய நூல்வகைகள்.
வழக்கு - உலகியல். வீடு - முத்தி; "மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற,
வெத்திறத்தினும்" (உள : க0கூ-எ) என்பர் மேலும். இப்படியே "அரு
மறை விதியு முலகியல் வழங்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினை
ந்து" என்றார் கல்லாடத்தும், கூகூ.

கஉ. இத்திறம் - இவ்வகைகளை.

கங. தம்துறைபோகிய - தம்முடைய வழியிற் கைதேர்ந்த.

கசு. அமயக் கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோ
திடரும். கணக்கரென்பது கணகரென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. அகலா
ராகி - இந்நகரை விட்டு நீங்காராகி.

(பி - ம்.) கக. 'விளக்கும்' கசு. 'கவையக்கணக்கருங்கல்லென் பே
ருர்க்'

கரு கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்
பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களு
மைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
வந்தொருங்கு குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் துயரம்
உ0 விடுத்த பூதம் விழாக்கோண் மறப்பின்

கரு. கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும் - மக்கள்கண்கள் காணப்
பொருவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வயாக்கையைமறைத்து
அக்கண்கள்பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துக்கொண்டதேவ
ரும். இதனை, “அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குழா உம்
வான்வன் விழவும்” (சீலப். சு: ௭௨ - ௩), “அவருக்குட், பூவந்த வுண்கண்
பொறுக்கென்று - மேவித்தன், மூவா விளநலங் காட்டி” (சீலப். சு: ௩௩ -
௩) என வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

கசு. ஒருங்கீண்டிய - ஒன்றுபட்டத்திரண்ட, பாடைமாக்கள் - மொழி
வேறுபட்டமாக்கள்; இவர்கள், மரக்கலந்தருங் செல்வம்பொருட்டால்வந்த
பரதேசிகள்; இவரை, “புலம்பெயர்மாக்கள்” (சீலப். ரு: கக), “மொழிபெ
யர் தேத்தோர்” (சீலப். சு: கச௩) எனவுங்கூறுவர்.

கௌ. ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர்,
சாரணரென்னுமிவர்கள். எண்பேராயம் - கரணத்தியலவர் முதலியோர்;
இதனை, “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத்தொழிற் தூதுவர்
சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே”, “கர
ணத் தியலவர் கருமவிதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பானர், நகர மாந்தர்
நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரிணைய ரெண்பே ராயமென்ப”
என்பனவற்றாலுணர்க; இவைதிவாகரம்; “ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே
ராயமும்” சீலப். ரு: கரு௭ ; பெருங். க. ரு: சு.

கசி. ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபடக்கூடி. ‘வான்பதிதன்னுள்’ என்றது
முதலியன, சமயக்கணக்கர்முதலியோர் வார்த்தை..

கக. கொற்றவன் - முசுகுந்தன், துயரம் - அவனுடைய கண்ணும்மன
மும் இருளும்வண்ணம் அசுரர்விட்ட தாமதாத்திரத்தால் அவனுக்குளதா
கிய துன்பம். துயரம் - துயரத்தை.

உ0. விடுத்தபூதம் - முசுகுந்தனுக்கு ஒரு மந்திரமுபதேசித்து அவ்விரு
ளைப்போக்கிய, பட்டினப்பாக்கம் மருவூர்ப்பாக்க மிரண்டற்குமிடையேயுள்ள
ளான்காடியிடத்துப் பூதம்; ‘வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்
கென..... பீடிகை” (சீலப். ரு: சுரு - ௭); “கடுவிசை யவுணர்.....யிட
னுங் காண்கும்” (சீலப். சு. ௭ - க௩) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரை
யாலும் உணர்க. விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்.

(பி - ம்)கரு. ‘கரந்தருவெய்திய’ கசி. ‘குழீஇய’ கக. ‘துயரம்’,
‘துயரிற்’ உ0. ‘மறைப்பின்’

மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி நிலங்க
 விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பை செய்திடுந்
 தொடுத்த பாசத்துத் தொல்பதி நரகரைப்
 புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடு
 ௨௫ மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீண்டு
 மாயிரங் கண்ணோன் விழாக்கால் கொள்கென
 வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
 கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி
 யேற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கிற்

௨௧. வல்லெயிற் - வலியபல்.

௨௨. முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு. இடும்பை - துன்பம்.

௨௦ - ௨௨. மறப்பின், பூதம் இடும்பை செய்திடு மென்க.

௨௩ - ௪. தொடுத்த - கட்டிய. நரகர் - தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்து நின்று அத்தவத்திற்கிழுக்கானவற்றின்கண் ஒழு கும் பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகையோர். புடைத்து - அறைந்து. பூதம் - மேற்கூறிய பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகைத் தன்பாசங்கட்டி வர அவரை அறைந்துண்ணும் சதுக்கப்பூதம்; இதனை, “மாதாப ரெவ்வ மொடு மனையகம் புகாஅள்.....சேயிழை யரற்றலும்” (மணி. ௨௨: ௪௯ - ௫௬), “தவமறைந் தொழுகுந் தன்மையி லாள், தவமறைந் தொழுகு மலவைப் பெண்டி, தறைபோகமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர், பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றுளரென், கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக், காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்”, “பத்தினி யொருத்தி.....உயிர்முன் புடைப்ப” (சீலப். ௫: ௧௨௮ - ௩௪; ௧௫: ௪௬ - ௮௬) என்பவற்று லுணர்க.

௨௫. மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி. ஈண்டும் - கூடும்.

௨௬. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். கால்கொள்கென - தொடங்குக வென்று சொல்ல; “கால்கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி” சீலப். ௫: ௧௪௪.

௨௭. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில். மணங் கெழுமுரசம் - விழாமுரசு.

௨௮. கச்சை - கீழ்வயிற்றிற் கட்டும் கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடரிடம்.

௨௯ - ௮. “வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங், கச்சையானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி” சீலப், ௫. ௧௪௧ - ௨.

௨௯ - ௩௧. ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசு - வென்ற ஏற்றினது உரியைப்போர்த் தின முரசு; இக்கருத்தினைப்பின் வருவனவற்று லுணர்க: “ஏற்றிண்ணுடன் மடுத்து, வென்றதன் பச்சை சீவாதுபோர்த்த,.....முரசம்” புறநா. ௨௮௮,

(பி - ம்.) ௨௧. ‘வல்லெயிற்றும்ப’ ௨௭. ‘மன்கெழு’, ‘மணமுழாவாங்கி’ ௨௯. ‘இடியருமுழக்கின்’

௩௦ கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசு கடிப்பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
நிருவிழை மூதூர் வாழ்கென் நேத்தி
‘வான மும்மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னாகுக
௩௩ தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்ன

“ஏற்றுரிமுரசு நாணவெறிதிரை” (சீவக. ௨௧௪௨), “சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்” (பெருங். க. ௩௮: ௧௦௦) “ஏற்றுரி முரசி னிறைவன் மூதூர்க்கு” (சுைசு. ச௩: ௧௧௩). இடியுறு முழக்கின் முரசு - இடியினது முழக்கம்போலுமுழக்கினையுடைய முரசு; உறு, உவமவுருபு; “தோளுந் றொர்தெய்வந் துணையாய்த்தயர் தீர்த்தவாறு” (சீவக. ௧௦); கூற்றுக்கண் விளிக்கு முரசு - கூற்றைஅழைக்கு முரசு; கண், அசைநிலையுமாம்; “மீன் கணற்றதன் சுனையே” (புறநா. ௧௦௧). குருதிவேட்கைமுரசு - குருதிப்பலி கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு; “குருதிவேட்கை யுருகெழு முரசம்” (புறநா. ௩௦). கடிப்பு - முரசடிக்குங் குறுந்தடி.

௩௨. வாழ்கென்று - வாழ்கவென்று.

௩௩. ‘வானமும்மாரி’ முதலியன முரசுதைவோன் கூற்று. வானம் - மேகம். மாரி - மழை.

௩௪. கோணிலை திரியாக் கோலோனாகுக - கோள்கள் நிற்கும்நிலைகுலை யாமைக்குக் காரணமாகிய செங்கோலை யுடையோனாகுக; “கோணிலை திரிந் திடிற் கோணிலை திரியும்” என இந்நூலுள்ளும் (௭: ௮), “கோணிலை திரி ந்து.....மரசுகோல் கோடினென்றான்” எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும் (௨௩௩) வருதல் காண்க.

௩௫. தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்திரவிழாவை; சம்புத்தீ வக் காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால்வரும் தீங் கைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு இந்திரனுக்குச் செய்தமையால், இவ்விழா இப் பெயர் பெற்றது; “நாவ லோங்கிய மாபெருந்தீவினுட், காவற்றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி” (மணி. ௨: ௧ - ௩); இனி, நகரத் திற்குஉளவாகுந் தீங்குகளைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் செய்யப்படும் இவ் விழா, தீவிற்குச் செய்வதனொடொக்கு மென்பதுபற்றித் தீவகச்சாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும்; இவ்வூரம்பலத்தை “உலகவறவி” என இந்நூலுள்ளும் (௭: ௬௩; ௧௭: ௭௮, ௮௯), இவ்வூர்வாயிலை, “உலகவிடை கழி” எனச் சீலப்பதிகாரத்துள்ளும் (௧௦. ௨௭) இவ்வூரசனை “உலக மன்னவன்” என இந்நூலுள்ளும் (௩: ௪௬) கூறியிருத்தல் காண்க.

(௩ - மீ.) ௩௧ ‘கடிப்பிகூஉம்’ ௩௩. ‘வானமும் மாரியும்’ ௩௫. ‘தீப சாந்தி’, ‘தீவகைசாந்தி’

ளாயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
 நால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற்
 பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து
 மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநா
 ச௦ ளிந்நகர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப்
 பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது
 தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதவிற்
 ரோண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும்
 பூரண குடும்பமும் பொலம்பா லிகைகளும்
 ச௫ பாலை விளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்
 காய்க்குலைக் கமுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
 பூக்கொடி வல்லியுங் கரும்பு நடுமின்

நள. நால்வேறு தேவர் - முப்பத்து மூவர் ; அவர் வசக்களெண்ம
 ரும், திவாகார் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்தாவரிரு
 வரும்.

* நஅ. பால்வேறு தேவர் - பதினெண் கணங்கள் ; பால் - பகுதி.
 படர்ந்து - நினைந்து.

நக. கரிகால் வளவன் - புகாரையாண்ட ஒரு சோழன். நீங்கியநாள் -
 பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன் போன நாளில் ; “இருநில
 மருங்கின்.....புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வந்நாள்” என்று
 சீலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க ; நு : சக - கூசு.

சக. பொன்னகர் - தேவலோகம். வறிதா - வறுமையையுடையதாக.
 தேவர் பலரும் விழாக்காண இந்நகர்க்கு வந்துவிடுதல்பற்றி, இவ்வாறு கூறப்
 பட்டது.

ச௦ - சக. ஆகி வறிதாவென்க.

சந. கோட்டி - சபை ; கோயில்வாயிலென்பர் சீலப்பதிகார அரும்
 பதவுரை யாசிரியர் ; ந௦ : சஉ.

சச. பொலம் பாலிகை - பொற்பாலிகை.

சரு. பாவவிளக்கு - பிரதிமை விளக்கு ; “பாவை விளக்குப் பசும்
 பொற்படாகை” (சீலப். நு : கருசு.) உடன்பரப்புமின் - ஒருங்குபாப்புமின்.

சக. வஞ்சி - மரலிசேடம் ; கொடிவிசேடமுமாம் ; வஞ்சிகரத்தை,
 “பொற்கொடிப் பெயர்ப்படேம் பொன்னகர்” எனப் பின்னர்க்கூறுதல்
 காண்க ; உசு : கூஉ.

சா. பூக்கொடிவல்லி யென்றார், துகிற்கொடியை மாற்றுதற்கு ; “கத
 லிகைக் கொடியுங் காழூன்று லிலோதமும்” மணி. க : நஉ.

(பி - ம்.) நஅ. ‘இப்பதியடர்ந்து’ சஉ. ‘தொன்னிலை’ சந. ‘தோ
 ட்டியும்’ சக. ‘வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும்’ சஎ. ‘கரும்பொடு நடுமின்’

பத்தி வேதிகைப் பசும்பொற் றாணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்
௫௦ விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியுங் காழுன்று விலோதமு
மதலை மாடமும் வாயிலும் சேர்த்துமி
னுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
௫௫ பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வ மீரக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
யாற்றி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
றண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமி

சஅ. பத்தி - வரிசை. வேதிகை - திண்ணை. தூணம் - தூண்.

சக. தாமம் - மாலை.

௫௦. மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி ; “மன்றமும் பொதியிலும் ” முருகு. ௨௨௬.

௫௨. கதலிகைக்கொடியும் காழுன்று விலோதமும், துகிற்கொடி. விசேடங்கள் ; காழ் - காம்பு.

௫௩. மதலை - கொடுங்கை ; பற்றுக்கோடுமாம்.

௫௪. நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கண்புதைத்தபொழுது நெற்றியிற் புரப்பட கிட்ட கண்ணையுடைய தலைவன் ; என்றது சிவ பெருமானை ; விழிநாட்டம், வினைத்தொகை. இனி, நுதலில் இமையா நாட்டமென்றுமாம் ; “ நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும் ” சீலப். கச: ஏ.

௫௫. சதுக்கத்துத் தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம் ; என்றது, முன்னர்க் கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதத்தை. சதுக்கம் - நாற் றெருக்கடுமிடம்.

௫௬. செய்வினை - செய்வினையை.

௫௭. ஆற்றிமரபினறிந்தோர் - நிருத்த முதலிய ஆறங்கங்களையுமுணர்ந்த முறையையுடைய அந்தணர் ; “ஆற்றியந்தணர்க்கு” (கலி. கடவுள்.) அறிந்தோர், முன்னிலைப்பெயர்.

௫௮. பொதியில் - அம்பலம். ௫௯. புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம்.

(பி - ம்) சக. ‘முத்தத்தாம முகையொடு’ ௫௧. ‘பழமணற் பாற்றுமின்’ ௫௨. ‘கதலிக்கொடியும்’ ௫௫. ‘சதுக்கத்தெய்வம்’ ௫௮. ‘தண்மணப்பந்தர்’ ௫௯. ‘அறிந்தோர் பொருந்துமின்’

கூ௦ ஒட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள்
 பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
 பற்றா மாக்க டம்முட னுயினுஞ்
 செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
 வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
 கூரு தண்மணற் துருத்தியுந் தாழ்ப்புந் துறைகளுந்
 தேவரு மக்களு மொத்துடன் நிரிதரு
 நாலேழ் நாளினு நன்கறிந் தீரென
 வொளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவுங்
 களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முரசு¹ சியம்பிப்
 எ௦ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
 வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

கூ௦. ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த.

கூக. பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஒலக்கமண்டபமென்றுங் கூறுவர், “பட்டி மண்டப மேற்றனை யேற்றனை” (திருவா. சதகம், சக) “பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும்” (சீலப். ௫:க௦௨), “பன்ன ருந் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்” (கம்ப. ௩௧௩. கூ௨.) பாங்கு-உரிய இடம்.

கூ௨. பற்றா மாக்கள் - பகைவர்.

கூ௩. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்போதும்; “செற்ற நீக்கிய மனத்தினர்” (முருகு. ௧௩௨.) கலாம் - போர்; “புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்” புறநா. கூக.

கூ௫. துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை. தாழ்ப்புந்துறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்.

கூஅ. ஒளிறுவாள் - விளங்கும்வாள்; “ஒளிறுவாண் மன்னர்” (புறநா. ௧௪௪.) மறவர் - வீரர்.

கூக. கண்முரசு - முகத்தையுடைய முரசு; “கடிப்பிடு கண்முரசம்” (நாலடி. ௧௦௦.) முரசின்முகத்தைக் கண்ணென்றல் மரபு.

எ௦. பகை - உட்பகை.

எக. மழையும் செல்வமும் சுரக்கவென்று வாழ்த்தி.

எ௦ - எக. “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ்சுரக்கென வாழ்த்தி” சீலப். ௫: ௪௨ - ௩.

(பி - ம்.) கூ௦. ‘ஒட்டிய துறுபொருளுணர்ந்த வாதிகள்’ கூஅ. ‘வெ ளிறு வாண்மள்ளரும்’ கூக. ‘இயம்ப’ எ௦. ‘பச்சையு நீங்கி’

யணிவிழா வறைந்தன எனகநகர் மருங்கென்.

க.—விழாவறைகாதை முற்றிற்று.

எஉ. அகநகர் - உள்நகர்; என்றது பட்டினப்பாக்கத்தை.

க - எஉ. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் விண்ணவர்தலைவனை நாலேழ்நாளினும் வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனோர்ந்ததைக் கேள்வியோர் கடவாராதலின், சமயக்கணக்கர் முதலியோர் குழீஇ, 'மறப்பின் இடும்பைசெய்திடும் பொருந்தாதாயிடும் கால்கோள்க' என முதுக்குடிப் பிறந்தோன் முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏத்திச் சுரக்கெனவாழ்த்திப் பொழிக ஆகுக நன்கறிந்தீர் துணிபொருளாதலின் நாலேழ்நாளினும் பரப்புமின் நடுமின் நாற்றுமின் மாற்றுமின் பரப்புமின் சேர்த்துமின் செய்யுமின் பொருந்துமின் ஏறுமின் அகலுமின் என அகநகர்மருங்கு விழாவை அறைந்தன னென்க.

(பி - ம்.) எஉ. 'அகனமர் மருங்கென'.

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்தகாதை.

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு.]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாண்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
நு தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் டன்மக டோழி

க. நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு; இது, மகாதீபம் நான் கனுள் ஒன்றாதலின், மாபெருந்தீவெனப்பட்டது; இக்கருத்து, "நால்வகையரின் மாபெருந்தீவும்" (மணி. க: ககரு) என்பதனால் விளங்கும்.

ங. நாள்-நாளில்; "தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" மணி. க: ஙரு.

(பி - ம்.) ங. 'தீபசாந்தி செய்தரு மந்நாள்' ச. 'மாதவிபாரா'

வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப்
 பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
 க0 வயந்த மாலை யு மாதவி துறவிக்
 கயர்ந்துமெய் வாடிய வழிவின ளாதலின்
 மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
 வணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
 யாடிய சாய லாயிழை மடந்தை
 கரு வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
 பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளா
 யுன்னோ டிவ்வ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்
 வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
 கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்

அ. கூஉய் - அழைத்து.

கூ. பயம் - பிரயோசனம். அலர் - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி.
 உரையென - அலரை மாதவிக்குச்சொல்லென்று சித்திராபதிசொல்ல.

க0. துறவிக்கு - துறவுக்கு.

கக. அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து. அழிவினன் - வருத்தமுடையான்.

கங. மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம். அகவயிற்செலீஇ -
 உள்ளிடத்தேசென்று.

கச. சாயல் - மென்மை. மடந்தை - மாதவியினது.

கரு. வாடியமேனி - தவத்தால்வாடிய மேனியை.

கசு. பொன் - திருமகள்; 'பொன்னேரனையாய்' என்பது முதலியன
 வயந்தமாலையுற்று. புகுந்தது - சம்பவித்ததை.

கஎ. உற்றதொன்றுண்டுகொல் - உற்றதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

கஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங்கூத்து; பொதுவியல் - எல்லார்க்கும்
 ஒப்ப ஆடுங்கூத்து; திறம் - வகை; "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திற
 த்து, மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபி, னாடலும்" சீலப். கச : கசஅ-ரு.

கக. பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியே வரும் செந்
 தூக்குமுதலிய ஏழுதூக்குகள்; "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர்
 துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் சிவப்பே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்
 தூக் கென்மனார் புலவர்" என்பதனுணர்க. துணிவு-தாளங்கள்; துணிந்து
 நிகழ்த்தப்படுதலின், இப்பெயர் பெற்றதுபோலும்.

(பி - ம்.) அ. 'வசந்த' கூ. 'அகன்கெழுமன்னகரலர்படுத்துரையென'
 க0. 'துறவியிற்று' கஎ. 'நின்றோ டிவ்வ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்'

- உ௦ பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப்பாடலுந்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ்
சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்
பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங்
உரு காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலுங்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங்
காலக் கணிதமுங் கலைகளின் முணிவு

உ௦. யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரியசெய்கை. பாடைப் பாடல் - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்.

உக. கருவி - வாச்சியம். குழல் - வங்கியம்.

உஉ. கந்துகம் - பந்து. மடைநூல் - பாகசாத்திரம்.

உங. சுந்தரச்சுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி; “சுந்தரச்சுண்ணத்து” சீலப். ரு: கருரு.

உச. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம். பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

உரு. காயக்கரணம் - காயத்தாற்செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச்செய்கை. கண்ணியதுணர்த்தல் - பிறர் கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்.

உசு. கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை. கரந்துறை கணக்கு - மறைந்துறையும்வகை; “அடிசில் வினையும் யாழின் றுறையும், கடிமலர்ச் சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைப்பும் வாக் கின் விகற்பமுங், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென” பெருங். க. ஈச: ககசு - கூ.

உஎ. வட்டிகை - எழுதுகோல்; “வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவை” என்பர் பின்னும்; ச: ருசு.

உஅ. கோலம் - அவ்வக்காலங்கட் கேற்பக்கொள்ளும் ஒப்பனை; “இர விற்கோர், கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள” (சீலப். கூ: ஈ - ச.) கோப்பு - கோத்தல்.

உக. காலக்கணிதம்-சோதிடம்; “ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்” (சீலப். ரு: சச) கலைகள் - பரத்தையர்க்குரியவென்று நூல்களிற் கூறப் பட்ட யாழ்வாசனைமுதலிய அறுபத்து நான்கினுள் இப்பாட்டில் முன்னும்

(பி - ம்.) உ௦. ‘பண்ணியாழக்கரணமும்’, ‘பண்ணியாழ்த்தானமும்’ உக. ‘தாழந்தீங்குழலும்’ உரு. ‘கண்ணியதுரைத்தலும்’ உஅ. ‘கோவையுங் கோப்பும்’

௩௦ நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
வோவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையுங்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
யலகின் மூது ரான்றவ ரல்லது

௩௫ பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் வாய்மொழி
நயம்பாடில்லே நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்குங்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
௪௦ பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து

பின்னுங் கூறா தொழிந்த கலைகள்; பரத்தையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க; “யாழ்முத லாக வறுபத் தொருநான், கேரிள மகளிர்க் கியற்கையென் றெண்ணிக், கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி” (பெருங். க. ௩௫: ௮௪ - ௯); “கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்” (சீவக. ௨௧௦௭); “பண்ணுங் கிலையும் பழித்த தீஞ்சொ, லெண் ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்” (சீலப். க௪ : ௧௬௬ - ௭); “எண்ணுன் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற...மடந்தையர்” சீலப். ௨௨: ௧௩௮ - ௯.

௩௦. நன்கனம்வகுத்த - நன்றாகவகுக்கப்பட்ட; “நாணமு முடைய நன்கன நீத்து” (௩ : ௮௮) எனவும், “நாவிடை நன்னா னன்கன நவிற்றி” (௧௩: ௨௪) எனவும், “நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்த பின்” (௧௩: ௨௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட்டு இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க.

௩௧. ஓவியச்செந்நூல் - ஓவியநூல். இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண்டென்பது, ‘ஓவியநூலுள் நிற்தல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள்’ (சீலப். ௮: ௨௩ - ௬; அடியார்) என்பதனாலறியலாகும்.

௩௨. துறைபோகிய - கற்றவகைகளிற் கைதேர்ந்த.

௩௩ - ௩௫. நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலர் கூடி உரைக்கும் வாய்மொழியென்க.

௩௬. நயம்பாடில்லே - அழகுண்டாதலில்லை.

௩௮. காதலன் - கோவலன். கடுந்துயர் - மிக்கதுயர்; என்றது கொலையுண்டதை; “கணவற் குற்ற கடுந்துயர்” (௨ : ௫௦), “காதலனுற்ற கடுந்துயர்” (௨: ௯௩) என்பர் பின்னும்; “கண்டா ளவன் தன்னைக் காணக் கடுந்துயரம்” சீலப். ௧௯ : ௩௮.

௪௦. பொருளுரை - புகழாரை.

(பி - ம்.) ௩௩. ‘நயம்பாடில்லே’ ௩௬. ‘போதல் செய்யாவுயிரோன்றே’

நற்றொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல நிறப்பிற் கணையெரி பொத்தி
யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
• தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி

சரு னன்னீர்ப் பொய்கையி னனியெரி புகுவர்

சக. நங்காயென்றது, வயந்தமாலையை.

ருஅ - சக. கேட்டு நின்று இழந்து துறந்தேனென்க.

சஉ. கணையெரி - மிக்கநெருப்பு; “கணையெரி யுறிய மருங்கும்” (புறநா. உரு.) பொத்தி - மூட்டி; “காணவர் பொத்திய ஞெலித் விளக் கத்து” புறநா. உசஎ.

சரு. ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து-உலையிலுதும் துருத்திமூக்கைப் பேர் லவே அழலெழவுயிர்த்து; “காதலர்ப் பிரிந்த நோயோ னென்கனன், ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி” (சீலப். ச: ருஅ - க); “காதலற் கெடுத்த நோயோ னென்கனன், ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன்” ஷட உஉ: கருக-உ.

சச. இன்னுயிரீவர் - இனியஉயிரைக் கொடுப்பார்; என்றது, காதல நிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பரென்றபடி; பாண்டியன்நெடுஞ் சேழியனிறப்ப அவன்மனைவியாகிப் பெருங்கோப்பெண்டும் உடனே இறந்த சரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது; அதாவதாமாறு: “அரிமா னேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான், நயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறு அன், மயங்கிணர் கொல்லென் மலாடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளான், கலக்கங் கொள்ளான் கடுந்துயர்பெறு அ ண், மன்னவன் செல்வுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்பேர்ற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனன்” (சீலப். உரு: ஏஅ - அசு.) இவ்வாறிறத்தலை மூதாணந்தமென்பர்; “கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய, வியவெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று”, “ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கல தார்க், கீருபி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போ ரில், விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வனையி னாட்கு, முடனே யுலந்த துயிர்” பு - வே: பொதுவியற்படலம், கூ.

சஉ - ரு. நனியெரி - செறிந்தநெருப்பு; “நன்மர னனிய நறுந்தண் சாரல்” (புறநா. கரு௦.) காதலநிறப்பிற் பொய்கையிற்புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற் புகுவர் பத்தினிப்பெண்டிர்; “பெருந்தோட்கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளித டிழிந்த தாமரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே” (புறநா. உசசு.) கணவனா யிழந்த பத்தினிப்பெண்டிர்க் குப் பொய்கையுந் தீயும் ஒருதன்மையினைவென்றபடி.

சச - ரு. பின்வரும்வாக்கியத்தில் இவ்வடிகளின்கருத்து அமைந் திருத்தல் காண்க; “காதலன் வீடக் கடுந்துய ரெய்திப், போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து, நனியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல, முளியெரி புகுஉ முதுக்குடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டிர்” மணி. கஅ:கக - ரு.

(பி - ம்.) சரு. ‘பொய்கையினனியெரி’

நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
 டெனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
 பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
 தத்திறத் தாளு மல்லௌம் மாயிழை
 ௫௦ கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொருஅண்
 மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
 கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
 திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
 காவலன் பேரூர் கணையெரி யூட்டிய
 ௫௫ மாபெரும் பத்தினி மகண்மணி மேகலை
 யருந்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுந்
 திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅ

சுள. நோற்றுடம்படுவர் - கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்பை வருத்துவார். கைம்மைநோன்பு இன்னதென்பதைப் பின்வரும் மேற்கோள் களாலுணர்க; “வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சியாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு, முயவற் பெண்டிர்” (புறநா. உசுசு), “இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமூழ்கத், துன்புறுவன நோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல்” சீலப். கஅ: ஈசு.

சஅ பரப்புநீர் - கடல்.

சக. ஆயிழை - கண்ணகி.

௫க. சிறுபுறம் - பிடர்; “செயத்தகு கோவையிற்சிறுபுற மறைத்து” (சீலப். சு: க௦௨.) புதைப்ப - மறைப்ப; கூந்தல் அவிழ்ந்துகிடப்ப வென்றபடி.

௫௨ - ஈ. முலைதிருகி - இடமுலையை வலக்கையாற்றிருகி; “இட முலை கையாற் றிருகி” (சீலப். உக: சஈ.) அழற்பொத்தி - அழலைமூட்டி.

௫ச. காவலன்பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை.

௫௫. மாபெரும்பத்தினி - கண்ணகி.

௫ஈ. அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற் சேர்த்தலை யன்றி. யாவதும் - சிறிதும்.

௫௭. திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழில் - பரத்தைமைத்தொழில்; “கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் காவுமென் றாவோர் துறந்தவை, தலைமையாக் கொண்டநின் றன்மையில் வாழ்க்கை” என்று சித்திராபதியைநோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்; உசு; எ - கூ.

௫௫ - ச. மணிமேகலை தவவழியிற் சேர்க்கப்படுவாள் அறிப் பரத்தை (பி - ம்.) சுள. ‘நோற்றுடன் படுவர்’ ௫௨. ‘கண்ணீராட்டிய’ ௫ஈ. ‘அருந்தவம்படுத்தலல்லது’

ளாங்கன மன்றியு மாயிழை கேளா
யீங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
கூ௦ மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
கூரு பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி

மைத் தொழிலிற் சேர்க்கப்படுவாளல்லள்; “மணிமே கலையை வானுய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழிக” சீலப். உஎ; க௦ரு - கூ.

ருக. மாதவர் - பௌத்த சங்கத்தார்.

கூ௦. மறவண நீத்த - பாவத்தார்மைகளைத் துறந்த; பாவங்கள் பத்து வகைப்படும்; காயத்திற்றோன்றுவன மூன்றும், சொல்லிற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற்றோன்றுவன மூன்றுமென; இதனை, “தீவினை யென்பதி யாதென வினவின்,.....கொலையே களவே காமத் தீவிழை, வுலையா வுடம் பிற்றோன்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெ னச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெஞளல் பொல்லாக் காட்சி யென், முள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப், பத்து வகையால்” (மணி. உச; கஉச - நக; ஷெ ந௦: கூச - எஉ) என்பதனாலுணர்க.

கூந. கூற - அறவணவடிகட்குக்கூற.

இனி, துக்கம், துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரணமார்க் கமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும்.

கூச. பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்.

கூரு. பிறவா ருறுவது பெரும்பேரின்பம் - துக்க நிவாரணம்.

கூகூ. பற்றின் வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி; “பற்றெனப் படு வது பசைஇய வந்வே” மணி. ந௦: கூஉ.

கூகூ - எ. பின்னது அற்றோ ருறுவது - துக்கநிவாரணமார்க்கம்.

கூஎ. அறிகென்றருளி - துக்கமுதலிய வாய்மை நான்கினையும் அறிந்து கொள்வாயென்று உபதேசித்து; “துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண, மின் பம் வீடே பற்றிலி காரண, மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவது” (மணி. ந௦: கஅகூ - அ). வாய்மை, சத்தியமென்று வழங்கப்படும்.

(பி - ம்.) ருக. ‘உறைவிடம்புகுந்து’ கூக. ‘அறவண வடிகளடியினை’

புலம்புநீ ருருட்டிப் பொதியவிழ் நறுமல
க௦ நிலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுக நோக்கித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்
காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது

கரு நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலு
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்குஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறுங்
குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டுத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை யெய்து
௨௦ மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன்னு
ளணிதிகழ் நீலத் தாய்மல ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீர் கண்டன னாயிற்
படையிட்டு நடுங்குங் காமன் பாவையை

கூ. புலம்புநீருருட்டி - வருத்தத்தாலுண்டாகியகண்ணீரை உதிர்த்து.

எ - க௦. காரிகை அழித்து மாலையை நீராட்ட.

க௨. தாமரை, எழுவாய். மதி - மதியை. தாமரைமலர் மாதவி கைக்
கும், மதி மணிமேகலைமுகத்திற்கும் உவமை.

க௩. காமர் - விருப்பம்.

க௪. தூய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து
தூயதன்மையையிழந்தது.

கரு. நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர்; “நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப”
(அகநா. கக), “அரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்”
சீலப். கூ: க - ௨.

க௬. மதுமலர்க்குழலி - மணிமேகலை.

க௮. குரவர்க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு.

௨௨. கடைமணி யுகுநீர் - கண்மணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற
நீர்; “ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுட” சீலப். ௨௦: ருச.

௨௩. படையை எறிந்துவிட்டுக் காமன் நடுங்குவான்.

(பி - ம்.) கூ. ‘புலம்புநீருட்டி’ க௦. ‘இலங்குதண்மாலையை யிடு
நீராட்ட’, ‘இந்நீராட்ட’

யாடவர் கண்டா லகறலு முண்டோ

௨௫ பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடி

னாங்கன மன்றியு மணியிழை கேளா

யீங்கிந் நகரத் தியான்வருங் காரணம்

பாரா வாரம் பல்வளம் பழுவிய

காராளர் சண்பையிற் கௌசிக னென்போ

௩௦ னிருபிறப் பாள னொருமக னுள்ளே

னொருதனி யஞ்சே னோரா நெஞ்சமோ

டாரா மத்திடை யலர்கொய் வேன்றனை

மாருத வேகனென் பானோர் விஞ்சையன்

நிருவிழை மூதூர் தேவர்கோற் கெடுத்த

௩௫ பெருவிழாக் காணும் பெற்றியின் வருவோன்

ரூரன் மாலையன் தமனியப் பூணினை

௨௪. உண்டோ, ஓ எதிர்மறை.

௨௫. பெற்றியின் - தம் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல்; நின்றிடி - இவனைவிரும்பாது நிற்பாராயின்.

௨௬ - எ. யான்வருங் காரணத்தைக் கேளாய்.

௨௮ - கூ. பாராவாரம் - கடல். பழுவிய - முதிர்ந்த; “பெருவளம் பழுவிய” (புறநா. கக௩) காராளர்-பூவைசியர். சண்பை - ஒரு நகரம்; சீகாழி யுமாம்; அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பையென்னுநகர முமாம்; இவ்வரைக்குக் காராளரென்பதனைக் கராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க; கராளர் - ஒரு சாதியார்.

௨௯. மூ: மணி. எ: ௧௦௨.

௩௦. ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி; மிக்கதனிமை.

௩௧. ஆராமம் - உபவனம்.

௩௨. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்.

௩௩. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௩௪ - எ. தாரன் - பூமாலையையுடையவன்; மாலையன் - மணிமாலை யையுடையவன்; ‘தார மாலையன்’ எனப் பாடமோதி, மந்தாரமாலையையுடையவனெனினும்மையும். தமனியப் பூணினை - பொற் பூணியையுடையவன்; பாரோர் காண - மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்படாத; பலர் தொழுபடிமையன் - தேவர் பலரும் தொழும் தெய்வவடிவையுடையவன்; படிமை - தெய்வ வடிவு; “தாரன் மாலையன் தமனியப் பூணினை, பாரோர் காணப் பலர் தொழு படிமையன்” சீலப். ௧௫: ௧௫௭ - ௮.

(பி - ம்.) ௨௮. ‘பாராவாரப்பல்வளம்’ ௨௯. ‘காரானசண்பை’ ௩௧. ‘அலர்கொய்வேனை’

பாரோர் காணப் பலர்தொழு படிமைய
னெடுத்தன நெற்கொண் டெழுந்தனன் விசம்பிற்
படுத்தன னுங்கவன் பான்மையே னுயினே

ச௦ னுங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினு
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
றனித்தலர் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

ச௫ ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி
னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்

௩௩ - எ. வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்.

௩௮. எடுத்தனன் - எடுத்து, விசம்பிலெழுந்தனனென்க.

௩௯. படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான். அவன் பான்மையன
யினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனுயினேன்; “பனி
யிரு விசம்பிற் தேவர் பான்மையிற் நென்று சொன்னான்” சீவக. ௫௫௩.

ச௦ - சக. ஆங்கவன் - மாருதவேகன். ஈங்கு-இந்நகரத்திடத்து. கண்
மாறி எனே அகன்று நீங்கினன்-விழித்தகண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து
என்னைவிட்டு நீங்கினன்; கண்மாறல் - விழித்த கண் இமைக்குமளவிலே
மறைதல்; “கண்மா றுடவ ரொடுக்க மொற்றி” (மதுரை. ௬௪௨.) தன்பதி
நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனெனக் கூட்டுக. சுதமதியை மாருதவேகன்
இந்நகரத்தில்விட்டு நீங்கினனென்பதை, “அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்து
ளோர், விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே, கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ
ருரையினே” (மணி. ௫: ௨௩ - ௫) என்று உதயகுமரன் கூறியவாற்றானு
முணர்க.

ச௨. மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு
போலும் மணிமேகலை; எழுவாய்.

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடங்கூறுகின்றாள்.

ச௪ - ௫. பலமலர்களை நரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்தி
கையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால்; மரப்பந்தர் - சோலையுமாம். இல
வந்திகை - யந்திர வாவி; “நிறைக்குறி னிறைத்துப் போக்குறிற் போக்கும்,
பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை” (பெருங். க. ௪௦: ௩௧௧ - ௨);
‘இலவந்திகை - நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை; அஃது அரசனும்
உரிமையுமாயும் காவற்சோலை’ (சீலப். க௦: ௩௦ - ௩௧) என்பர் அடியார்க்கு
நல்லார்.

ச௬. உலகமன்னவன் - சோழன். உழையோர் - பக்கத்திலுள்ளோர்.

(பி - ம்.) ௩௯. ‘பான்மையனானே’ ச௦. ‘ஆங்கவனென்னை’ ௪௩.
‘கொய்யுந்தன்மையளல்லள்’ ச௪. ‘நன்மலர்ப்பந்தர்’

விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொணன்னுண்
மண்ணவர் விழையார் வானவரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும்

௩௦ வாடா மாமலர் மாலைக டேக்கலிற்
கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமுந்

௩௩ தவாரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றுதை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமு
மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய

சௌ. நன்னாள் - நன்னாளில்.

சஅ. வானவரல்லது - தேவர் விரும்புதலையன்றி. அல்லது மண்ண
வர் விழையாரென இயைக்க.

சக. தேவர்கள் விருப்பினையையால் மரங்களில் வண்டுகள் இமிராவா
யின; “சரும்பு முசாச் சுடர்பூங் கார்தட், பெருந்தண் கண்ணி மிலேந்த
சென்னியன்” முருகு. ச௩ - ச.

சக-௩௦. மரம் யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின்; தூக்குதல் - தொங்
கவிடல். வாடாத மலர்மாலைகள், தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்டன; “வாடா
மாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாம” சீவக. ௩௦௧அ.

௩௧. கைபெய்பாசம் - கையினிடத்துக் கொண்ட பாசம். மரங்கள் வா
டாமாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது.

௩௨. உய்யானம் - உத்தியானம்; அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை;
“உய்யா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியும்” சீலப். கச : க௨௭.

௩௩. வெங்கதிர் - சூரியன்.

௩௪. சம்பாதி - சடாயுவினுடன்பிறந்தவன். புள்ளிருக்குவேனார்
சம்பாதிபுரமென்று வழங்கப்படுதலாலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச்
சமீபமாக இருத்தலாலும், அது முற்காலத்துச் சம்பாதிவனமாக விருத்தல்
கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

௩௩ - ச. தாதையாகிய கவேரன்; “கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்
கிய, தவாக்களி மூதூர்” என்பர் பின்னும்; கூ: ௩௨ - ௩.

௩௪. முதுமைய - முதுமையையுடைய. தாக்கணங்கு - தீண்டுவருத்
துந் தெய்வம்; “தாக்கணங்கு, தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து” (குறள்.
௧௦௮௨), “வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத்தேன்” என்று பின்னும்
வருதல் காண்க; கூ: ௧௩௦.

௩௪ - ௭. சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன.

(பி - ம்.) ௩௪. ‘சம்பாவனமும்’

மணிமே கலையொடு மாமலர் கொய்ய
வணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
றணிப்பூங் கொம்ப ரவனொடுங் கூடி
அடு மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வுழீஇச்
சிமிலிக் கரண்டைய னுழைகோற் பிரம்பினன்
றவலருஞ் சிறப்பி னரார்தா ணத்துளோ
ணமு முடையு நன்கன நீத்துக்
காண வுயிர்க்குங் கையற் றேங்கி
கூ0 யுண்ணு நோன்பொ டியவ லியானையின்
மண்ணு மேனியன் வருவோன் றன்னை
வந்தீ ரடிகணும் மலரடி தொழுதே
னெந்த மடிக ளெம்முரை கேண்மோ
வழுக்குடை யாக்கையிற் புகுந்த தும்முயிர்

அச. அவனொடும் - மணிமேகலையோடும்.

அக. சிமிலிக்கரண்டையன் - உறியிலேவைத்த குண்டுகையையுடையன் ; “கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி” (மதுரை. சஅஉ - ௩). துழைகோற் பிரம்பினன் - துண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

அஎ. தவலருஞ்சிறப்பினரார்தாணத்துளோன் - கேடில்லாத மேன்மையையுடைய அரார்தாணத்தேயுள்ளான் ; அரார்தாணம்—அருகத்தானம் ; என்றது ஜினாயத்தை ; “அஞ்செஞ் சாய லரார்தா ணத்துள்” மணி. ௫ : ௨௩.

அக. காணவுயிர்க்குங் கையற்றேங்கி - துண்ணிய உடம்பையுடைய உயிர்கட்கும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்கல்முதலிய தன்றொழில்க ளால் துன்பநிகழுமோவென்று செயலற்று ஏங்கி.

கூ0. உயவல் - வருந்துதலையுடைய ; “உயவற்பாண” புறநா. கூக.

கக. மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன். வருவோன் றன்னைநோக்கி.

க௩. கேண்மோ - கேளும் ; ஓ, அசைநிலை ; “முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ”, “மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ” (க௩:௫௬, கூ௩) என இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல்காண்க.

கச. அழுக்குடையாக்கையென்றான், மண்ணுமேனியாதலால்.

(பி - ம்.) அக. நீர்மலிக்கரண்டையனுழைத்தோற்பிரம்பினன்’ அஎ. ‘அரந்தாணம்’, ‘அரார்தானம்’ கச. ‘புகுந்தது’, ‘புகுந்தி’

௯௫ புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தா
 திம்மையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமுந்
 தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
 கொலையு முண்டோ கொழுமடற் றெங்கின்
 விளைபூந் தேறலின் மெய்த்தவத் தீரே
 ௧௦௦ யுண்டு தெளிந்திவ் யோகத் துறுபயன்
 கண்டா லெம்மையுங் கையுதிர்க் கொண்மென
 வுண்ண னோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுந்
 றுண்மென விரக்குமோர் களிமகன் பின்னருங்

௯௫. புழுக்கறைப்பட்டோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட்டோர்.

௯௬ - ௫. தும்முயிர் பட்டோர்போன்று ஊம் வருந்தாதவண்ணம்.

௯௬ - ௭. இம்மைப்பயன்முதலிய முன்றையும் தன்வயிற்றருஉந் (௯௬) தேறலெனவும், (௯௭) உரைத்ததாகிய (௯௬) தேறலெனவுமியைக்க; தருஉந் தலைமகனென இயைப்பினுமமையும்.

௧௦௦. யோகமென்றது, அம்முனிவனது தவநெறியை; மருந்துமாம் சேர்க்கையுமாம்.

௧௦௧. எம்மையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எம்மையும் அகற்றிவிடுமென்று. சீலநிலைவரைக்கானின், அவரோடு பேசாமல் அவரைப் போகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பித்தல் சைனமுனிவர்க்கு இயல்பு; இப்படியே “மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெமைக், கையுதிர்க் கோடலின்” (௫ : ௫௨ - ௫) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க.

௧௦௨. உண்ணுநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப் பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதி; என்றது சைனமுனிவனை; “பட்டினி நோன்பிகள்” (சீலப். ௧௫ : ௧௬௪.) சூளுற்று - சபதஞ்செய்து.

௧௦௩. உண்மென - உண்ணுமென்று. ஓர்களிமகன்பின்னரும் - ஒரு கட்டுடியன்பின்னே நிற்போரும்.

௧௦௪ - ௧௦௩. கரண்டையன், பிரம்பினன், உளோன் என்பன உண்ணுநோன்பிக்கு அடை; “துறக்கங் கூடினான் துறந்திவ னீங்கும், பிறப்போ வெண்டேன் யானெனக் கூறி, யார்த்த வாய நூர்க்களி மூர்க்கன், செவ்வழிக் கீதஞ்சிதையப் பாடி, யவ்வழி வருமோ ரந்த னுளனைச், செல்ல லானை நில் லிவனையென, வெய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கு, வழத்தினை முண்ணு மிவ் வடிநறுந் தேறலைப், பழித்துக் கூறுநின் பார்ப்பனக் கணமது, சொல்லா யாயிற் புல்லுவென் யானெனக், கையலைத் தோடுமோர் களிமகந் காண்மின்”; பேரங். க. ௪௦: ௮௮ - ௯௮.

(பி - ம்.) ௯௫. ‘போன்றுவருந்தா’ ௯௭. ‘தன்மையிற்றருஉம்’ ௧௦௧. ‘கைவிதிர்க்கொண்மென’ ௧௦௨. ‘நோன்பியைத்’

கணவிர மாலையிற் கட்டிய திரள்புயன்
 க௦௫ குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்
 சிதவற் றுணியொடு சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத்
 ததர்வீழ் பொடித்துக் கட்டிய வுடையினன்
 வெண்பலி சாந்த மெய்ம்முழு துறீஇப்
 பண்பில் கிளவி பலரொடு முரைத்தாங்
 க௦௬ கழுஉம் விழுஉ மரற்றுங் கூஉந்
 தொழுஉ மெழுஉஞ் சுழலலுஞ் சுழலு
 மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
 நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
 மைய லுற்ற மகன்பின் வருந்திக்
 க௦௭ கையறு துன்பங் கண்டுநிற் குருஞ்
 சுரியற் ருடி மருள்படு பூங்குழற்
 பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை
 யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக்
 கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற்

க௦௪. கணவிரமலை - அலரிமலை; “கணவிர மலை கைக்கொண் டென்ன” மணி. ௫: சஅ.

க௦௬. சிதவற்றுணி - சிதரினசீரை.

க௦௬ - எ. சினைத் ததர் வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளி கள்; வீழ்பு - சுள்ளிகளுக்கு ஆகுபெயர்; ததர் - கொத்துமாம்; “சிதர்நனை முருக்கின் சேனோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்” சீறுபாண். ௨௫௪ - ௫.

க௦௮. வெண்பலி - வெண்ணீறு. சாந்தம் - சந்தனம்.

க௦௯. சுழலலுஞ்சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வன். இவ்வாறு பின் வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க; “இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்” சீலப். ௨௨ : க௫௪.

க௦௯. மையலுற்றமகன் - பித்தன். க௦௯. தாடி - மோவாய்.

க௦௮. வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கினுற்செய்த காதணி.

க௦௯. கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம்; “கருங் கொடிப் புருவ மேறு” (சீவக. ௬௫௮); இதனை, வடமொழியில் ப்ருலதா என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) க௦௪. ‘கணவிர’, ‘கணவிரிமலை கட்டியதிரளையன்’ க௦௭. ‘பொழித்துக்’, க௦௮. ‘அரற்றினமரற்றும்’ க௦௯. ‘சுழலினுஞ்சுழலும்’ க௦௯. ‘ஒடினுமோடும்’ க௦௯. ‘நிழலுநீடும்’ க௦௯. ‘மையலுற்று’ க௦௮. ‘வெள்ளைவெண்டோட்டுக்’

கஉ௦ கார்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை
யகன்ற வல்கு லந்துண் மருங்கு
லிகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து
வாணன் பேருர் மறுகிடைத் தோன்றி
நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய
கஉ௧ பேழக் கோலத்துப் பேடுகாண் குநரும்
வம்ப மாக்கள் கம்பலை மூதூர்ச்
சுடும னேங்கிய நெடுநிலை மனைதொறு
மையறு படிவத்து வானவர் முதலா

கஉ௨. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம் ;
“வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபமொடு, பட்டுச்சுமந் தசைந்த பர
வை யல்குல்...வாசவ தத்தையை” (பேருங். உ. ச: கஉ௨ - ௩.) எழுதுவரிக்
கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திக்கீற்று ; “எழுதுவரிக்
கோல முழுமெயு முநீஇ” சிலப். ௫: ௨௨௬.

கஉ௩ - ச. வாணன் - பாணசுரன் ; ஊர் - சோநகரம் ; நீணில மளந்
தோன் - கண்ணன் ; மகன் - காமன் (பிரத்தியும்நன்) “வாணன்பேருர்
மறுகிடை நடந்து, நீணில மாந்தோ னாடிய” சிலப். ௬: ௫௫௪ - ௫.

கஉ௫. பேடு - புறநாடகம் பதினென்றனுள் ஒன்று ; அப்பதினென்
றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும்வெண்பாவாறுணர்க் ;
“கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் கும்
பஞ் - சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்
கந், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து.” இப்பேடு உழைகாரணமாக
வாணனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன்மகள் அந்ருத்தனைச் சிறைமீட்டுக்
காமன் சோநகரத்தாடியஆடல். உழை - வாணன்மகள்.

கக௬ - உடு. “ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக், காம னாடிய
பேடி யாடலும்” (சிலப். ௬: ௫௬ - ௭), “சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ,
லரிபரந் தொழுகிய செழுங்கய னெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டு வெண்ண
கைத் துவர்வாய்ச், சூடக வரிவளை யாடமைப் பனைத்தோள், வளரிள வன
முலைத் தளரியன் மின்னிடைப், பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடி” சிலப். ௨௭:
கஅக - ௬.

கஉ௬. வம்பமாக்கள் - புதியோர் ; “வம்பமாக்க டம்பெயர் பொறித்த”
(சிலப். ௫: கக௬.) கம்பலை - முழக்கம். மூதூர் - மூதூரில்.

கஉ௭. சுடுமண் ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த ; “சுடும
னேங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு” (பேரும்பாண். ௪௦௫), “சுடும னெடுமதில்”
(பு—வே. உழிஞா. ௧௬), “சுடும னேரு.....கடிமனை” சிலப். ௧௬:
க௪௬ - ௭.

கஉ௮. படிவம் - தெய்வவடிவம்.

(பி - ம்). கஉ௫. ‘பேடுகாண்குநரும்’

வெவ்வகையுயிர்களு முவமங் காட்டி
 க௩௦ வெண்சதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
 கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற் குநரும்
 விழவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு வீதியிற்
 பொன்னுண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
 யையவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
 க௩௧ மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ்
 பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச்
 செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெரு மழலை
 சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப

க௩௦ - ௩௧. சதை - சண்ணச்சாந்து. வித்தகர் - ஈண்டு, சிற்பா
 சாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப்
 படாம்" (மணி. ௩: ௧௬௭ - ௮); விளக்கத்தையுடைய சதையாலியற்றிய ஒவி
 யம்; ஒவியம் - சித்திரம். "எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்
 ணிதி ணுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் வினைஞரும்" (மதுரை.
 ௩௧௬ - ௮); "மயனெனக்கொப்பா வகுத்த பாவையி, நீங்கே னியான்"
 மணி. ௨௧: ௧௩௨ - ௩.

க௩௨. விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின; நடத்திய
 என்றபடி; "முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனகர்" முருகு. ௨௪௪.

க௩௩. ஐயவியப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய நெய்
 யையணிந்தமயிர்முடி; பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின் மயிர்
 முடியில் நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு. வெண்சிறுகடுகிற்
 குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்ததற்குக்காரணமிதுவே; கடி - பேய்;
 "குறுநடைப் புதல்வர்க்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து, தூபங்
 காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்" (எ: ௩௭ - ௬) எனவும், "அரவாய்க் கடிப்
 பகை யையவிக் கடிப்பகை" (எ: ௭௩) எனவும் பின்பு வருதல் காண்க; சுந்
 திராபீடனென்பவனது தலையில் வெண்சிறுகடுகு அப்பியிருந்ததாக, 'காதம்
 பரி' என்னும் வடநூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. முச்சி - உச்சியில்.

க௩௪ - ௬. கயிற்கடை - கொக்குவாய்; கோக்கும்வாயுமாம்; (கொக்கி
 யென்று வழங்குகின்றது); "கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தாமணி, செயத்
 தகு கோவை" (சீலப். ௬: ௧௦௧ - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய
 முத்துவடம். பிறைச்சென்னி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு
 கோடுகள். சென்னி - சென்னியில். முக்காழ் தாழ்வென்க.

க௩௫. 'மெய்பெரு மழலை' என்று ஈண்டுக்கூறியதுபோல, 'வினையா
 மழலை' என்றுபின்னுங்கூறுவர்; ச: ௧௧௬.

க௩௬. ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி; காத்தற் கடவுளான திருமாலின்
 சங்கம் சக்கரம் கதை கடகம் சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடி
 வமாக அமைப்பது; இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது நாளில் பிள்ளை

வற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகி

கசு௦ நெடுமத்தமணிக் கோவை யுடுப்பொடு துயல்வரத்

தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரைப்

பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத்

திலங்குதொழ் நல்லார் சிலர்நின் நேற்றி

யாலமர் செல்வன் மகன் விழாக் கால்கோள்

கசு௩ காண்மி னோவெனக் கண்டுநிற் குநரும்

விராடன் பேரூர் விசயனும் பேடியைக்

காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்

மணிமே கலைதனை வந்துபுறஞ் சுற்றி

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செய்தல் மரபென்றும் கூறுவர் வடநூலார். 'கிருஹ்யரத்நம்' என்னும் வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ளது. "அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக், குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்" (எ: ௫௬ - எ.) என்பர் பின்னும்; இது தாலியெனவும் தாலியைம்படையெனவும் வழங்கும்; "தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட், டயினியு மின்ற யின் தனனே" (புறநா. எஎ), "எழிலார் திருமார்பிற் கேற்கு மிவையென், தழகிய வையம்படையு மாரமுங் கொண்டு, வழுவில் கொடையான் வயிச்சி ரவ ணன், நெழுதுவனாய் நின்றான் றுலேலோ, துமணி வண்ணனே தாலேலோ" (பெரியாழ்வார்திருமொழி, க. ௩: ௫), "தாலி யையம்படை தவழு மார் பிடை" கம்ப. நாடு. ௫௮.

கசுக - ௩. பொற்றேரின் மேலுள்ள யானையிற் புதல்வரை யேற்றி; "பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற்போதத, நற்கிறுரூர்தலின்" சீவக. அக.

கசுச. ஆலமர்செல்வன் - சிவபெருமான்; மகன் - முருகக்கடவுள்; "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்" (சீலப். உச: 'செறிவனை'); சிறுரை முருகக்கடவுளாக எண்ணினர். விழாக் கால்கோள் - விழாவின் தொடக்கம்.

கசு௩. என - என்று சொல்ல.

க௩௨ - ௪௩. வீதியில் நல்லார்சிலர், கோவையையும் முச்சியையும் குதலையையும் மழலையையும் பூனையுமுடைய புதல்வரை வேழத்து முக்காழ் தாழச் சின்னீர் நனைப்பத் துகில்துயல்வா ஏற்றிக் காண்மினோ வென்று சொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் என்க.

கசு௬. பேரூர்-பேரூரில். விசயனும்பேடியை-அருச்சுனனாகியபேடியை.

கசு௭. காணிய-காண. கம்பலைமாக்கள்- வேறுசிலகாட்சிகண்டு முழங் கித் திரியுமவர்; "கம்பலை மாக்கள் கணவனைத்தாங் காட்ட" சீலப். கசு: ௨௬.

கசு௮. வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் கண்டுநிற்குநரும் காண்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் வந்துபுறத்தேருழ்ந்து.

(பி - ம்) கசு௦ 'எடுப்பொடு' கசு௨. 'தோதன்மிசை' கசு௩. 'சிலர் நன்றேற்றி' கசு௬: 'விசயப்பேடியை' கசு௭. 'கம்பலமாக்களின்'

யணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
 கரு௦ தாயோ கொடிய டகவில ளீங்கிவண்
 மாமலர் கொய்ய மலர்வனந் தான் புகி
 னல்லிள வன்ன நாணு தாங்குள
 வல்லுந கொல்லோ மடந்தை தன்னடை
 மாமயி லாங்குள வந்து முன்னிற்பன
 கருரு சாயல்கற் பனகொலோ தைய றன்னுடன்
 பைங்கிளி தாமுள பாவைதன் கிளவிக்
 கெஞ்சல கொல்லோ விசையுந வல்ல
 வென்றிவை சொல்லி யாவரு மினைந்துகச்
 செந்தளிர்ச் சேவடி நிலம்வடு வுறாமற்
 கசு௦ குரவமு மரவமுங் குருந்துங் கொன்றையுந்
 திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால் வெட்சியு
 நரந்தமு நாகமும் பரந்தலர் புன்னையும்

கசுக - ௫௦. அணி யமை தோற்றத்து - ஆபரணங்க ளில்லாத தோற்
 றத்தையுடைய; “உப்பமை காமத் துப்பின்” (க௦௭) எனவும், “நிகரமைந்த
 முழந்தாளும்” (க௭௫) எனவும் சீவகசிந்தாமணியில் ‘அமை’ என்பது இப்
 பொருளில் வருதல்காண்க. அருந்தவப் படுத்திய - அரிய தவநெறியிற்
 சேர்த்த. தாயோ - மாதவியோ. “மணிமேகலை, யருந்தவப் படுத்த லல்லதி
 யாவதுந், திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற்படாஅள்” (௨: ௫௫ - ௭)
 என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க.

கரு௦. இவள் - மணிமேகலை.

கரு௨ - ௩. ஆங்குள அன்னம் நாணுது மடந்தை தன்னடை வல்லுந
 கொல்லோவென இயைக்க.

கரு௭. இசையுந. அல்ல - ஒப்பனவல்ல.

கரு௮. இனைந்து உக - வருந்திச்சிந்த.

கருக. சேவடியும் நிலமும் வடுவுறாமல் ; மெல்ல நடந்தாளென்றபடி.

கசு௦. குரவம் - குராமரம். மரவம் - வெண்கடப்பமரம்.

கசுக. திலகம் - மஞ்சாடிமரம். வகுளம் - மகிழ்.

கசு௨. நரந்தம் - நாரத்தை. நாகம் - சுரபுன்னை ; “நனைசினையன
 நகுவிரையன நலனுடையன நாகம்” நீலகேசி.

(பி - ம்) கரு௦. ‘கொடியவள்’ கருரு. ‘சாயல கொல்லோ’ கசு௦.
 ‘குந்தமுங் கொன்றையும்’

பிடவமுந் தளவமு முடமுட் டாழையுங்
 குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமுஞ்
 ககரு செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண் பகமு
 மெரிமல ரிலவமும் விரிமலர் பரப்பி
 வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
 சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே
 யொப்பத் தோன்றிய வுலவனந் தன்னைத்
 கஎ௦ தொழுதனன் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
 மலர்கொய்யப் புகுந்தனன் மணிமே கலையென்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

கக௩. பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி. தளவம் - செம் முல்லை; இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுரையாலுணர்க; “பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை” (ஐங்குறு. ௪௪௭); “புதன்மிசைத் தளவினிதன் முட் செங்களை, நெருங்குகுலைப் பிடவமோ டொருங்குபிணி யலிழ” (அகநா. ௨௩); “குருதிக் கூரெயிறு கூத்தியர்கட் கொண்ட கொடித்தளவமே” (சீவக. ககருக.) முடம் - வளைவு.

கக௪. குடசம் - வெட்பாலை விசேடம்; வெதிரம் - மூங்கில்; “குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்” சீலப். க௩: கரு௭.

கக௫. எரிமலரிலவம் - நெருப்பைப்போலச் சிவந்தபூவையுடைய இலவ மரம்; “எரியுரு வறழ விலவ மலர்” கலி. ௩௩.

கக௬. சித்திரச்செய்கைப்படாம் - சித்திரத்தொழிலமைந்த துகில்.

கஎ௦. தொழுதனன் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவவ னத்தைக் காட்டிய; புத்தனது பாதிடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனனென்றுமாம்.

க - க௭க. மாதவியுரைத்த உரைமுன்றோன்றி மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி எதிர்த்துளதாதலின் அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்து உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக்கொணர்வாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடுகலும் சுதமதி ‘நீர் கண்டனனாயிற் காமன் நடுங்கும்; ஆடவர் அகநலமுண்டோ, நின்றிடிந் பேடியரன்றோ, அன்றியும், யான் இந் நகரத்துவருங்காரணம் கேளாய், கொய்வேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் ஈங்கு என்னையகன்று தன்பதி நீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளல்லள்; போகின், உழையோ ராங்குளர்; செல்லார்; எய்தார்; உவவனமென்பதொன்றுண்டு; உண்டு; உண்டு; மரபினது அதுதான்; செம்மைதானிலள்; யானும் போவல்’ என்று கூடிச்செல்வழி, பின்னரும் நிற்குநரும் காண்குநரும் நிற்குநரும் நிற்குநரும் மணிமேகலையைச்சுற்றி இணந்துக, மணிமேகலை சுதமதிதன்னொடு மலர் கொய்யப் புகுந்தனனென முடிக்க.

நான்காவது

பளிக்கறைபுக்ககாத.

[நான்காவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு
பளிக்கறைபுக்கபாட்டு.]

பரிதியஞ் செல்வன் விரிகதிர்த் தானைக்
கிருள்வளைப் புண்ட மருள்படு பூம்பொழிற்
குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட
மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
நு வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்
மயிலா டரங்கின் மந்திகாண் பனகாண்
மாசறத் தெளிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப்

க. செல்வனுடையகதிர். கதிர்த்தானைக்கு-கிரணங்களாகிய சேனைக்கு.

ங. தும்பி குழலிசை கொளுத்திக் காட்ட - தும்பிகள் வேய்ங்குழலின்
ஓசையைப் பொருத்திக்காட்ட ; தும்பி - வண்டின்கிளைகளுள் ஒருசாதி.

ங - ச. இவ்வடிகளின் பொருள் “கொம்பர்த்தும்பி.....நல்லியாழ்
செய்ய” (கக: ௫௭ - ௮) என்று இந்நூலுட் பின்பு வந்திருத்தல் காண்க.

ரு. வெயில் துழைபு அறியர்ப் பொதும்பர் - ஞாயிற்றிள்கதிர்தோன்
றிய காலத்தும் படுகின் றகாலத்துமுட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத இள
மரக்கா ; குயில் துழை பொதும்பர் - இலைநெருக்கத்தாலே குயில்கள்
துழைந்து செல்லும் இளமரக்கா ; “வெயினுழை பறியாக் குயினுழை
பொதும்பர்” பெரும்பாண். ஙஎச.

க - கூ. பொழிலிற் காட்டச் செய்ய மயில் ஆடுகின்ற பொதும்பராகிய
அரங்கில் இருந்து காண்பனவாகிய மந்திகளைக் காண்பாயாக.

எ. மணிநீரிலஞ்சி - பளிங்குபோலும் நீரையுடைய பொய்கை ; நீல
மணிபோலுநீரையுடைய இலஞ்சியென்றுமாம். இலஞ்சி - இலஞ்சியில்.

(பி - ம்.) க. ‘பருதி’ உ. ‘வளைவுண்டன’, ‘வளைப்புண்டென மருள்
படும்’ ங - ச. ‘கொழுந்திக்காட்டமழலைவரிவண்டினம்’ கூ. ‘மந்திகாண்’

பாசடைப் பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
 ரெருதனி யோங்கிய விரைமலர்த் தாமரை
 க௦ யரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக்
 கரைநின் ருலு மொருமயி றனக்குக்
 கம்புட் சேவற் கணைகுரன் முழவாக்
 கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காண
 யியங்குதேர் வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து
 கரு வயங்கொளி மழுங்கிய மாதர்நின் முகம்போல்
 விரைமலர்த் தாமரை கரைநின் ரேங்கிய
 கோடுடை தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த
 வால்வெண் சுண்ண மாடிய திதுகாண்
 மாதர் நின்கண் போதெனச் சேர்ந்து
 ௨௦ தாதுண் வண்டின மீதுகடி செங்கையி

க. ஒருதனி - ஒப்பிலாததனி ; “ஒப்புடைய தானையு ளொருதனிய னாகி” (சீவக. ௨௮௦) ; “ஒருதனிரின்றாய்” (ச : கக), “ஒருதனி யோங்கிய திருமலர்” (கரு : எக), “விரை...ஒரு தனி யிருந்த திரு” (கக : ௩௩ - ச), “உலக வறவி யி னொருதனியேறி” (கக : அக), “ஒருதனி ...மன்னவன்” (௨ரு : ௨௦௪) என ‘ஒருதனி’ என்பது இந்நூலுள்ளே பயின்று வருதல் காண்க.

அ - க. இவ்வடிகளின்பொருள் கரு-ஆம் காதை எரு - சு ஆம் அடிகளில் வந்துள்ளது.

கக. ஆலும் - ஆடும்; ஆரவாரித்தழைக்குமென்றமாம்; “மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும், பீலி மஞ்ஞையின்” பெரும்பாண். ௩௩௦-௩௩௧.

கஉ. கம்புள் - சம்பங்கோழி. சேவலினது குரல் முழுவொலியாக.

க௩. கொம்பர் - கொம்பரில். விளிப்பது - பாடுதல்; “விளியாதான் கூத்தாட்டு” (திரிகடுகம், கக), “விளித்தவின்னமிர்துறழ்கீதம்” (சீவக. ககசக) என்புழி விளித்தல் இப்பொருள்பட்டு வருதல் காண்க.

க௪. எழுகின் றதுகள்.

க௫. சங்குடைந்தாற் றோலுந் தாழையில் ; நூளா. நாடு. க௪.

க௬. வால்வெண் சுண்ணம் - நூய வெள்ளிய சுண்ணம் ; “ஊர்தி வால்வெள் ளோதே” (புறநா. க.) இது-இத்தாமரைமலரினை.

க௭ - அ. நுகள் சேர்ந்து ஒளிமழுங்கிய நின்முகம்போற் சுண்ணமா டியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக் காண்பாயர்க.

(பி - ம்.) க. ‘இருமலர்த்’ கக. ‘கரைநின்றும்’ க௫. ‘தோடுடைத் தாழைக் கொழுமடல் வீழ்ந்த’

னஞ்சிறை விரிய வலர்ந்த தாமரைச்
 செங்கயல் பாய்ந்து பிறழ்வன கண்டாங்
 கெறிந்தது பெருஅ திரையிழந்து வருந்தி
 மறிந்து நீங்கு மணிச்சிரல் காணெனப்
 ௨௫ பொழிலும் பொய்கையுஞ் சுதமதி காட்ட
 மணிமே கலையம் மலர்வனங் காண்புழி
 மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன் சிறுவ
 னுதய குமர னுருகெழு மீதூர்
 நீயா னடுங்க நடுவுநின் றேங்கிய
 ௩௦ கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி யவிழ்ந்து
 கயிறுகால் பரிய வயிறுபாழ் பட்டாங்
 கிதைசிதைந் தார்ப்பத் திரைபொரு முந்நீ
 ரியங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
 மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போலக்

௨௩. அது, சாதியொருமை. இரை - முன்புகொவியிருந்த உணவு.

௨௧ - ௩. அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க.

௨௪. மணிச்சிரல் - நீலமணிபோன்ற சிச்சிலிப்பறவை; “புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்” சிறுபாண். கஅக.

௧௯ - ௨௪. நின்கண்ணைப் போதென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வண்டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ் வனவாகிய செங்கயல்களைக்கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெறாமல் இரையை யு மிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக.

௨௭. மருள், உவமவுருபு; “மதிமருள் வெண்குடை” (புறநா. கஎச.) மன்னவன் - சோழன்.

௨௮ - ௯. உருகெழு மீது ஊர் நீயான் - அச்சம்பொருந்திய மேலி டத்தே ஊர்ந்திருக்கின்ற மாலுமி; நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை, “ஆழ்கடற் பெளவத் தருங்கல மியக்கு, நீயான் போல” (பெருங். க. சக: ௯ - ௧௦) என்பதனாலுணர்க.

௩௦. கூம்புமுதல் முறிய - பாய்மரம் அடியிலே முறியும்படி.

௩௦ - ௩௧. வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால்பரிய - இறுகிய பிணிப் பவிழ்ந்து பாய்கட்டினகயிறு அறுபட.

௩௧ - ௨. வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைந்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம் பாழாகிப் பாய் பிறுண்டு ஒலிப்ப.

௩௪. சுழல் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்.

(பி - ம்.) ௨௧. ‘இரிய’ ௨௮. ‘முதூர்’ ௨௯. ‘மீயான்’, ‘நனிதாபடுங்க’

௩௦. ‘முறிய’

௩௫ காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்

பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்துக்
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
கிருபாற் பெய்ரிய வருகெழு மூதா

ச௦ ரொருபாற் படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரு
மாதுல மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மால்வரை நிலனெடு படர்ந்தெனக்
கால வேகங் களிமயக் குற்றென

௩௫. காழோர் - குத்துக்கொற்காரர் ; “காழோர், கடுங்களிறு கவ
ளங் கைப்ப” (மதுரை. சுருஅ - சு.) கையற - செயலற. மேலோரின்றி -
பாகரின்றி ; என்பது பாகரை வீசியென்றபடி.

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனுலுண்டாகிய
பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுகின்றது. பிளவை - அங்கு
சத்தாற் பிளக்கப்பட்ட புண் ; பாகனுடைய உடற்பிளவாலென்றுமாம்.

௩௭. கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடித்தேர்வீதி - கொடி.
யணிந்த தேரோடும் வீதி.

௩௮. பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு. பெருங்கலக்குறுத்து - பெரிய
கலக்கத்தையுண்டாக்கி.

௩௯ - அ. மு. சீலப். ௫: ச௦ - சக. ௩௯. மு. மணி. பதி. ௩௨.

சக. பாகு - பாகன். பறை - பறையடிப்போர் ; யானைக்குமுன்பு பறை
அடிக்கப்படுதல் மரபு; இதனை, “நிறையழி கொடியானை நீர்க்குவிட் டாங்
குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்ன, விறையே தவறுடை யான்”
(கலி. ௫௬) என்பதனுணர்க.

ச௨. ஆதுல மாக்கள் - மிக்க வறுமையையுடையார். அலவுற்று -
சுழன்று ; “நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்று” (குறிஞ்சி. எ.) விளிப்ப -
கூப்பிட.

ச௩. இல்பொருளுவமை.

ச௪. காலவேகமென்பது அவ்யானையின்பெயர் ; கட்டியங்காரனு
டைய பட்டத்து யானையை அசனிவேகமென்றும், தடமித்தன் பட்டத்து
யானையை வலாயகந்தாமென்றும் நீவகசீந்தாமணியிற் கூறிவிருத்தல்
காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக ; களி, மதத்
திற்கு ஆகுபெயர்.

௨௯ - ச௪. நீயான் கடுங்கக் கூம்பு முதல்முதியக் கட்டுகாப்பரியஇதை

(பி - ம்.) ௩௬. ‘பாகின் விழவிற்’ ௩௭. ‘கோவியல்’ ச௨. ‘வாதுவ
மாக்களும்’ ச௪. ‘காலமேகம்’

சுரு விடுபரிக் குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக்
கடுங்கண் யானையின் கடாத்திற மடக்கி
யணித்தேர்த் தானையொ டரசிளங் குமரன்
மணித்தேர்க் கொடுஞ்சி கையாற் பற்றிக்
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்ப

ரு0 தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன் வருவோ

சிதைந்தார்ப்ப முந்நீரில் யாங்கணும் ஓடி மயங்குகின்ற வங்கம்போலக்
காமோர்கையறப் பாகன்முதலியோர் அலவுற்று விளிப்ப மூதூரில் மேலோ
ரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குறுத்து ஒருபாற்படாது ஒருவழித்தங்காது
நீலமால்வரைபடர்ந்தெனக் காலவேகம் களிமயக்குற்றதாகவென முடிக்க.

வங்கம் யானைக்கும், காற்று மதத்திற்குமுவமை. வங்கம்போலக் கால
வேகம் களிமயக்குற்றென வெனவியையும். இப்படியே, “வீங்குபிணி
நோன்கயி நீஇயிதை புடையூக், கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காய்ந்
துடன், கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட
நாவாய் போல, விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க்
கொன்று மேலோர் வீசி, மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக்,
கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையும் ” (மதுரை. ௩௭௬ - ௮௩) என வந்
திருத்தல் காண்க.

சுரு. பரிக்குதிரை; பரி - செலவு ; “பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப்
புரவி ” மதுரை. ௬௮௯.

சுசு. கடுங்கண் - தறுகண்மை; அது கடுகக்கொல்லுதல்; “நெடுஞ்
சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத், துரவுச்சினந் தணித்து ” (மலைபடு. ௩௨௫ -
௬.) கடாத்திறம் - மதத்தின்கூறுபாடுகள்.

சுஅ. கொடுஞ்சி - ‘தாமரைப்பூவடிவமாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின்
முன்னே நடுவது’ என்பர் ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர்; “கொடுஞ்சி நெடுந்
தேர்” (மதுரை. ௭௫௨); “நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி ” புறநா. ௭௭.

சுக. காரலர் கடம்பன் அல்ல னென்பதை - கார்காலத்து அலர்கின்ற
கடம்பின் அலராரற்றெடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருகக்கடவுளல்ல
என்பதை; “கார்நறுங் கடம்பின்” (புறநா. ௨௩) என்பதனாற் கடம்பு கார்
காலத்திற்கு உரியதென்பதும், “பராஅரை மராஅத், துருள்பூந் தண்டார்
புரளு மார்பினன் ” (முருகு. ௧௦ - ௧௧) என்பதனால் முருகக்கடவுள் கடப்ப
மாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்.

ரு0. ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை; இது சோழர்களுக்குரிய அடை
யாளமாலை; “ஆரங் கண்ணிச் சோழன் ” சிலப். பதிகம், ௧௨.

சுக - ரு0. அழகாலும் ஆண்மையாலும் உதயகுமரன் முருகக்கடவு
ளென்றெண்ணிக் கடப்பமாலையின்மையாலும் ஆத்திமாலையுண்மையாலும்
அவனைச் சோழன்மகனென்று கண்டோர்துணிந்தமையின் இவ்வாறு கூறப்
பட்டது.

௨௭ - ரு0. மன்னவாசி துவன், உதயகுமரன், அரசிளங்குமரன், சென்

ஹடக ஢டந்தையர் ஢லங்கெழு வீதி
யாடகச் செய்வினை ஢ாடத் தாங்கட்
சாளரம் ஢ொளித்த கால்஢ோகு ஢ெருவழி
வீதி஢ருங் கியன்ற பூவணைப் ஢ள்ளித்

௩௩ தகரக் குழலர் டன்னெடு ஢யங்கி
஢கர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த ஢ாவையி
னெட்டி கு஢ர ஢ிருந்தோன் ஢ன்னை
஢ாதர் தன்னெடு ஢யங்கினை யிருந்தோ

஢ெய்தி ஁டக்கி஢்஢்றி ஁ல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானெயாடு வருவோ
னென்க.

௩௧. ஢ாடக஢டந்தையர் - ஢ாடகக்கணிகையர் ; வீதி - வீதியில்.

௩௨. ஁டகம் - ஢ால்வகைப் ஢ொன்னுள் ஒன்று. செய்வினை - செய்
தொழில். ஢ாடத்தாங்கண் - ஢ாடத்திடத்தே.

௩௩. கால்஢ோகு஢ெருவழி - காற்றுச்செல்லும் ஢ெரியவழி; கால்஢ோகு
஢ெருவழியாகிய ஢ொளித்தசாளரம்.

௩௪. வீதி ஢ருங்கு ஁யன்ற - வீதியின் ஢க்கத்தே ஁யற்றிய. பூ
஁ணை஢்஢ள்ளி - ஢லரணையாகிய சேக்கையில்.

௩௩. தகரம் -஢யிர்ச்சாந்து. தகரக்குழலாளென்றது,ஒரு கணிகையை.

௩௬. ஢கரயாழ் - ஢ால்வகையாழுள் ஒன்று ; ஁து ஢தினெழு ஢ர஢்பு
டையது. கோடு - யாழ்த்தண்டு ; “஁ங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு
திவவு ” (சீறு஢ாண். ௨௨௨); “கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்” (நெடுநல். ௭௦.)
தழீஇ - தழுவி.

௩௭. வட்டிகை - ஁ழுதுகோல் ; “வட்டிகைச் செய்தியும்” (௨: ௨௭)
என்றார் ஢ுன்னும்.

௩௮. ஁ட்டி - வைசியர் ஢ெ஢ும் ஢ட்ட஢்஢ெயர் ; “ ஁ட்டிப் பூ஢்஢ெற்
றிரு஢ுப் ஢திற்றியாண், டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ ஁யினன்” (௨௨:
ககச) ஁ன்பர் ஢ின்னும் ; “஁ட்டி கு஢ர ஢ினிதி ஢ியக்கு, ஢ின்னெலி வீணைப்
஢ண்ணெலி வெரிஇ” (஢ெருங். க. ச௦: ககச - ௭); “஁ட்டி. காலிதிப் ஢ட்
டத் தாங்கி” (஁டி ௨. ன: கசச); “ ஁ட்டிசாயல ஢ிருந்தோன் ஢னாது”
(சீலப். க௩: கச௩); “஁ட்டி காலிதி யென்பன தேய வழக்காகிய சிறப்புப்
஢ெயர்’ ஁ன்பர் (தொல். தொகை. சூ. க௨) ஁சீரியர் ஢ச்சீனூர்க்கினியர்.

௩௯. ஢யங்கினை யிருந்தோய் - ஢யங்கியிருந்தோய். .

(஢ி - ஢்.) ௩௩. ‘சாளர஢ொழித்த’, ‘சாளர஢ொழிந்த’ ௩௩. ‘தாதவிழ்
குழலாள்’ ௩௬. ‘஢ாதர்வீணையின்’

சு௦ யாதூர் யுற்ற விடுக்க ணென்றலு
 மாங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
 பாங்கிற் சென்று தான்றொழு தேத்தி
 மட்டவி முலங்கன் மன்ன குமரற்
 கெட்டி குமர னெய்திய துரைப்போன்
 சுரு வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போற்
 றகைநலம் வாடி மலர்வனம் புகூஉ
 மாதவி பயந்த மணிமே கலையொடு
 கோவல னுற்ற கொடுத்தயர் தோன்ற
 நெஞ்சிறை கொண்ட நீர்மையை நீக்கி
 எ௦ வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்திய

சு௦. இடுக்கண் - துன்பம்.

ரு௦ - சு௦. அங்கனம் வருவோர் வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழ
 லாடன்னொடு மயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோன்றன்னே, இருந்தோய்,
 நீயுற்ற இடுக்கண்யாதென் றலுமென்க.

எட்டிகுமரன் வீதிமருங்கியன்ற சர்ளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின்,
 உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான்.

சுஉ. பாங்கு - முறைமை. தொழுது - பணிந்து.

சுரு. மட்டு - தேன். சுசு. எய்தியது - நேர்ந்ததை.

சு௦ - சுசு. என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிகுமரன் கணிகையொடுஞ்
 சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னகும்பரற்கு உரைப்போன்.

சுரு. செப்பினுள் வைகியமலர் புழுக்கத்தால் வாடும்; “மடைமாண்
 செப்பிற் தமிழை வைகிய, பெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே” குறுந். க;
 பேருங். க. ௩௩: எஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

சுசு. தகைநலம் - மிக்கவழகு.

சுஎ - அ. பயந்த - பெற்ற. மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டி
 குமரனுக்குக் கோவலனைடைந்ததன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின், ‘மணிமே
 கலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுத்தயர் தோன்ற’ என்றான்; இப்படியே
 “இளங்கோன் தண்ட விளம்பொற் பூங்கொடி.....உருவி லாளனொடுரு
 வம் பெயர்ப்ப” (ரு: க - சு.) என்பர் பின்னும்.

சுசு. நெஞ்சு இறைகொண்ட நீர்மையை - மனம் தங்குதல்கொண்ட
 தன்மையை; “வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கை” மதுரை. ௨௫௩.

எ௦. பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆறாவதும் முன்றாவதுமாகிய நரம்
 புகள்; “நின்ற நரம்பிற் காறு முன்றாஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூட மாகும்”
 (சீலப். அ: ௩௩ - ச. உரை.) கூடம் - பகை.

திதுயர் னுற்ற விடும்பை யென்றலு
 மதுமலர்த் தாரோன் மனமகிழ் வெய்தி
 யாங்கவ டன்னையென் னணித்தே ரேற்றி
 யீங்கியான் வருவே னென்றவற் குரைத்தாங்
 எடு கோடுமழை கிழியு மதியம் போல
 மாட வீதியின் மணித்தேர் கடைஇக்
 காரணி பூம்பொழிற் கடைமுகங் குறுகவத்
 தேரொலி மாதர் செவிமுத லிசைத்தலுஞ்
 சித்திரா பதியோ இதய குமரனுற்
 அஃ நென்மேல் வைத்த வுள்ளத் தானென
 வயந்த மாலை மாதவிக் கொருநாட்
 கிளந்த மாற்றங் கேட்டே னாதலி
 னாங்கவன் றேரொலி போலு மாயிழை

சுசு - எக. உரைப்போன் மலர்போல் நலம்வாழ வனம்புகு உம் மணி
 மேகலையொடுகாவலனுற்ற துயர்ந்தோன் அத்துயரம் நீர்மையைநீக்கி என்
 கையைப் பகைநரம்பிற் செலுத்தியது ; யானுற்ற இடும்பை இதுவென்றலு
 மென்க.

எஉ. தாரோன் - உதயகுமரம். முனிவருடைய உறைவிடத்தைநீங்கி
 மலர்வனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற் பெறலாமென்று
 மகிழ்ந்தான்.

எங. அவள்தன்னை - மணிமேகலையை. எசு. அவற்கு - எட்டிகுமரற்கு.

எடு. கிழியுமதியம் - கிழிதற்குக் காரணமார்கிய மதியம். மதியம்
 போல - சந்திராம்போல ; கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமரனுக்கு மதி உவ
 மையாயிற்று ; “நார்வாய் சிறந்த நகைவெண்மதி செல்வ தொத்தான்”
 (சீவக. ச. ௨௨.) மாடங்கட்கு மழையையும், தேருக்கு மதியத்தையு முவமை
 யாக்கினும் பொருந்தும்.

எசு. கடைஇ - செலுத்தி ; “காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ” மது
 ரா. சச௦.

எஎ. கடைமுகம் - வாயிலிடம். குறுக - அடைய.

எஅ. மாதர் - மணிமேகலை. செவிமுதல் - செவியிடம்.

எக - அ. எய்தலும் மகிழ்வெய்தி, ‘அவளை என் தேரேற்றி இங்குவரு
 வேன்’ என்று அவனுக்குரைத்து மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப் பொழி
 வின் கடைமுகங்குறுக, அத்தேரொலி செவிமுதலிசைத்தலுமென்க.

அஉ. கிளந்த - சொல்லிய. அங. ஆயிழை, விளி.

(பி - ம்.) எடு. ‘கிழிக்கும்’

யீங்கென் செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
 அரு வழுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலுஞ்
 சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற்
 பளிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
 ரௌரித்தறை தாழ்கோத் துள்ளகத் திரீஇ
 யாங்கது தனக்கோ ரைவிலின் கிடக்கை
 கூ௦ நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
 கல்லென் ருனையொடு கடுந்தேர் நிறுத்திப்
 பன்மலர்ப் பூம்பொழிற் பகன்முனைத் ததுபோற்
 பூமரச் சோலையும் புடையும் பொங்கருந்
 தாமரைச் செங்கண் பரப்பினன் வருஉ
 கூரு மரசினங் குமர னுருமி லொருசிறை
 யொருதனி நின்ற யுன்றிற மறிந்தேன்

அச. என்செய்கு - யாதுசெய்வேன்.

அரு. அழுதுறு தீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை.

எக - அரு. உதயகுமரன் என்மேல் வைத்த உள்ளத்தானென்று வயந்
 தமலை சித்திராபதியோடுற்று முன்னொருநாள் மாதவிக்குக் கிளந்தமாற்றத்
 தை நான் கேட்டேன்; ஆதலின், ஆயிழாய், என் செவிமுதலிசைத்த ஒலி,
 அவன் தேரொலிபோலும்; இதற்கு யான் யாதுசெய்வேனென்று மணிமே
 கலை யுரைத்தலுமென்க.

அசு. துளக்குறுமயில் - தளர்ச்சியுற்ற மயில்.

அஎ. மண்டபத்தில். பாவையை - மணிமேகலையை. புகுக என்று.

அஅ. இரீஇ - இருக்கச்செய்து.

அசு. ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நின்றல் மரபு; “ஐவிலி னாகல நின்றும்
 கடிதொழு திறைஞ்சி னாற்கு” (சீவக. கள௦ச.) “இருந்த மன்னவற் கெழுக்கோ
 லெல்லையுட், பொருந்தல் செல்லாது புக்கவ னிறைஞ்ச” (க. சள: ௩௩ - ௪)
 என்று எழு “காலெல்லையுடையவர், பெருங்கதை தூலாசிரியர்.

அசு - கூ௦. கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்றுபாவையையொளித்
 துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில்போல
 நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதன்னை.

கக. கடுந்தேர்: கடுமை - விரைவு. கூஉ. பகல் - சூரியன்.

கங. பொங்கர் - ஈண்டுக் கட்டுமலை; மரக்கிளையென்றுமாம்.

கச. பரப்பினன் - பரப்பி.

கரு. ஒருசிறை - ஒருபக்கம்; “வானவருறையும் பூநா றொருசிறை”
 சீலப். க௦: கருஅ.

கசு. திறம் - இயல்பு.

(பி - ம்.) அரு. ‘அழுதுறு’ அஅ. ‘தாழ்கோத்து’, ‘தாட்கட்கோத்து’

வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லிய
றளரிடை யறியுந் தன்மையள் கொல்லோ
விளையா மழலை விளைந்து மெல்லியன்

க00 முளையெயி றரும்பி முத்துநிரைத் தனகொல்
செங்கய னெடுங்கண் செவிமருங் கோடி
வெங்கணை நெடுவேள் வியப்புரைக் குங்கொன்
மாதவ ருறைவிட மொரீஇமணி மேகலை
தானே தமிழளிங் கெய்திய துரையெனப்
க0௫ பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தி
மதுமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைக்கு
மிளமை நாணி முதுமையெய்தி
யுரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற்

கூஎ. மெல்லியல் - மணிமேகலை.

கூஅ. தளரிடை - ஆடவர் காமத்தாற்றளர்ந்த சமயத்தை ; இடை - காலம்; “உடையோர் போல விடையின்று குறுகி” புறநா. ௫ச.

கூக. “விளையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதி” சீலப். அ: கூஎ.

க00. “முளைவள ரிளகையே முழுமதி புரைமுகமே” (சீலப். எ: கக); “முளையி னவண்பன் முதுக்குறை நங்கை” ஷே கரு: ௨0௨.

க0௨. வெங்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பு.

க0௩. மாதவர் - சங்கத்தார் ; அறவணவடிகளென்றுமாம். ஓரீஇ - நீங்கி.

க0ச. தமிழள் - தனித்தவளாய்.

க0 - க0ச. தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிலிற் பகல் முளைத்ததுபோல் வருங்குமரன், சுதமதியைக்கண்டு, ‘ஒருசிறை தனி. நின்றாய், உன்றிறமறிந்தேன் ; மணிமேகலை அறியுந்தன்மையள் கொல்லோ; அவள் முளையெயி று முத்துநிரைத்தனகொல்; அவள்கண்கள் வேள் வியப் புரைக்குங்கொல் ; அவள் மாதவருறைவிடத்தை யொரீஇத் தமிழளாய் இங்கு எய்தியதற்குக் காரணமுரை’ என்று கேட்பவென்க.

க0௫. பொதியறைப்பட்டோர் - துவாரமில்லாத கீழறையில் அகப் பட்டோர் ; “போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரென” சீலப். க0: ககக.

க0௭ - அ. இளமைநாணி முதுமையெய்தி உரைமுடிவுகாட்டிய வுரவோன்-இளமைப்பருவத்தைநாணி முதுமைப்பருவத்தையடைந்து, தம்முட் பகைமை கொண்டுவிந்தா ரிருவருடைய சொல்லை ஆராய்ந்து அவற்றின்முடிவை அவர்களுக்கு விளக்கிய அறிவுடையோனாகியகரிகாற்பெருவளத்தானென் னுஞ் சோழன்; இவ்வாறாற்றை அடியில்வரும் பழமொழிவேண்பாவாழம்

(பி - ம்.) - அ. ‘தளர்நடையறியுந்தன்மையகொல்லோ’ க0௫. ‘போன்றுமெய்வருந்தி’ க0அ. ‘மருமாற்கு’

கறிவுஞ் சால்பு மரசியல் வழக்குஞ்
 கக௦ செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ
 வளைய தாயினும் யானொன்று கிளப்பல்
 வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய் கேட்டி
 வினையின் வந்தது வினைக்குவினை வாய்து
 புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
 கக௫ மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
 பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
 புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை

அதன் உரையாலுமுணர்க : உக.—“உரைமுடிவு காண . னிளமையோ
 னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப - நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறை
 செய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம் படும்” என்பது—“தம்
 முள் மறுதலையாயினு றிருவர் தமக்கு முறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சில
 சொன்னால் அச்சொன்முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம்
 பாத இளமைப்பருவத்தானென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்களுவக்கும்வகை
 நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இருதிநத்தாரும் சொல்லிய சொற்
 கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்
 னுஞ்சோழன்; ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் சுற்பதற்கு
 முன்னே செம்பாகமுளவா மென் றவாறு.” இவ்வரலாறு, “முதியோ, வை
 புகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்” (கஅ௭ - அ) என்று பொருநராற்
 றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உரவோன் மருகற்கு-கரிகாற்பெரு
 வளத்தான் வழித்தோன் றலாகிய உனக்கு; மருகன் - வழித்தோன் றல்; “உலக
 மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக” மதுரை. உக.

க௦௯. சால்பு - அமைதி. அரசியல்வழக்கு - அரசநீதி.

க௦௫ - க௦. அதுகேட்டு உளம்வருந்தியுரைக்குஞ்சுதமதி மருகற்கு
 அறிவு முதலியவற்றை மகளிர்செப்புதலும் உளதாகுமோவென்றொள்க.

கக௧. கிளப்பல் - சொல்லுவேன். கக௨. வினை - போர்.

இனி, மணிமேகலையை அவன் விரும்பாமலிருத்தற்கு உடம்பின் தாய்
 தன்மையைச் சொல்லுவாள்.

கக௩. வினையின்வந்தது - கன்மத்தால் வந்தது. வினைக்குவினையாயது -
 கன்மத்திற்கு வினையிலமாகவுள்ளது.

கக௪. புனைவன - சந்தனம் மலர்முதலியவை.

கக௫. மூப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது.
 தீப்பிணி யிருக்கை - கொடியநோய்களுக்கு ஐருப்பிடமாகவுள்ளது.

கக௭. அரவு அடங்கு புற்றினென இயைக்க. செற்றம் - பகைமை
 நெடுங்கால நிகழ்வது. சேக்கை - தங்குமிடம்.

(பி - ம்.) கக௨. ‘கேணி’ கக௫. ‘முத்து’

யவலக் கவலை கையா றழுங்க

றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது

கஉ௦ மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து

மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாரா

யென்றவ ளுரைத்த விசைபடு தீஞ்சொல்

சென்றவ னுள்ளஞ் சேரா முன்னர்ப்

பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையி

கஉ௫ னிளங்கொடி தோன்றுமா லிளங்கோ முன்னென்.

சு.—பளிக்கறைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

ககஅ. அவலம் - வருத்தத்தோன்றி நித்தம்; கவலை-யாதுசெய்வலென்றல்; கையாறு - மூர்ச்சித்தல்; அழுங்கல் - வாய்விட்டழுதல்; இஃது அரற்றெனப்படும்.

ககஅ - சு. அவல முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத் தன்னிடத்தே உடையது.

கஉ௦. யாக்கை இதுவென - யாக்கை இத்தன்மையதென்று; இது வென்றது, 'வினையின் வந்தது' என்றது முதலியவற்றை.

கஉக. இதனை - இவ்வுடம்பை. புறமறிப்பாராய் - புறமறியாகப் பார்ப்பாயாக; பார்ப்பின், இதன் தூய்தன்மை விளங்குமென்றபடி; "மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்" (நாலடி: சஉ); "பைம்மறியா கோக்கப் பருந்தார்க்குந் தகைமைத்து" இறை. சூ. க - உரை.

கஉஉ. அவள் - சுதமதி.

கஉச. "பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை" (மணி. கஅ: எஅ); "பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்" சீவக. ககஉ.

கஉ௫. தோன்றும் - தோன்றாநின்றான்.

கஉஉ - ௫. என்று அவள் உரைத்தசொல் அவனுள்ளம் சென்று சேரா முன்னர்; இளங்கொடி பாவைபால் இளங்கோமுன் தோன்றுமென்க.

க - கஉ௫. காண்பன்காண் காணும் காண் காண் காணெனச் சுதமதி காட்ட மணிமேகலை வனங்காண்புழி, மன்னவன்சிறுவன் உதயகுமரன் அரசி ளங்குமரன் வருவோன், இருந்தோன்மன்ன, இருந்தோய், யாதென்றதும், உரைப்போன், என்றதும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத் தேரொலி இசைத்ததும் என்செய்கெனவுரைத்ததும் கேட்டு இஃது நின்ற நேரிழைதன்னை, நின்றாய், அறிந்தேன்; தன்மையள்கொல்லோ, நிரைத்தன கொல், உரைக்குங்கொல், உரையென, சுதமதி, செப்பனுமுண்டோ; இளப் பல்; கேட்டி. என்று உரைத்தசொல் சேராமுன்னர் இளங்கொடி தோன்று மெனமுடிக்க.

(பி - ம்.) ககஅ. 'கையாற்றழுங்கல்'

ஐந்தாவது

மணிமேகலாதேயம்

வந்துதோன்றியகாதை.

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்பால் உள்ளத்தாளேன
மணிமேகலைதனக்கு மணிமேகலாதேயம்
வந்துதோன்றியபாட்டு.]

இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பூங்கொடி
விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் வியப்பப்
பொருமுகப் பளிங்கி னெழினி வீழ்த்துத்
திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
டு விரைமல ரைங்களை மீன விலோதனத்
துருவி லாளனொ டிருவம் பெயர்ப்ப

க. இளங்கோன் - உதயகுமரன். பொற்பூங்கொடி - காமவல்லி
போன்ற மணிமேகலை.

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் - தேவர்; மணி. கூ: கூ - ௧௦.

க. பொருமுகப் பளிங்கின் எழினி - பளிங்காகிய பொருமுகவெழினி
யை; எழினி - திரைச்சீலை; பொருமுகவெழினி - மூவகைத் திரைச்சீலைகளுள்
ஒன்று; “ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும், கரந்துவர வெழினி
யும் புரிந்துடன் வகுத்து” சீலப். ந: ௧௦௧ - ௧௦.

ச. திருவின் செய்யோள் - இலக்குமி; இன், சாரியை; “செம்மலர்த்
திருவின்பாவாய்” (சீவக. நகடு) என்புழிப்போல. பாவை - பதினோராட
லுள் ஒன்று; அஃது, போர்செய்தற்குச் சமைந்த கோலத்தோடு அசுரர்
மோகித்து வீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்த் திருமகள் ஆடியது; இத்
னை, “செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத், திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவை
யும்” (சீலப். கூ: ௬௦ - ௬௧) என்பதனாலுணர்க; “பாவை திருமக ளாடித்
ததற்குதுப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று.” பாவையின்-பாவைபோல;
பாவையாடிய திருமகள்போல வெனினும் பொருந்தும்.

டு. மலரைங்களை - மலராகிய ஐந்துபாணம். விலோதனம் - கொடி.

சு. உருவிலாளன் - அநங்கன்; ‘உருவி லாளனொ டிருவம் பெயர்ப்ப’
என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மன்மதபாதை
உண்டாகித் ததென்பது கருத்தாகக்கொள்க; மணி. ச: ௧௧ - ௧௨ பார்க்க.

(11 - ம்.) டு - கூ. ‘விலோதத்துருவிலாளனுருவம்

௫.மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதேதான்றியகாதை.௫௫

வோவிய னுள்ளத் துள்ளியது வியப்போன்
காவியங் கண்ணி யாகுத நெளிந்து
தாழொளி மண்டபந் தன்கையிற் றடைஇச்
க௦ சூழ்வோன் சதமதி தன்முக நோக்கிச்
சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
வெத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக்
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருகச் செவ்வி முகந்துதன் கண்ணாற்
க௫ பருகா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

க - ஈ. பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலானனொடு உருவம் பெயர்ப்ப வென்க.

எ. ஒலியன் - சித்திரமெழுதுவோன்; உள்ளியது - சித்திரம் எழுது வதற்காக நினைந்ததை; மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதினா னென்றவாறாயிற்று; இது "சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன, வெத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையென" (௫: கக - உ), "மேவிய பனிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ, தோவியச் செய்தியென் றெழிவேன் முன்னர்" (கஅ: சுசு - எ), "நங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்" (கஅ: க௫௬) எனப் பின் வருவனவற்றால் துணியப்படும். வியப்போன் - ஆச் சரியமடைவோன்; இது பெயர்; இனி, 'ஒலியன்' என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆச்சரியத்தால் சித்திரம் போன்றவனாய் நின்றென்றும், 'அது' என்பதற்கு அவ்வடிவத்தையென்றும் பொருள்கூறிலும் பொருந்தும்.

அ. காவியங்கண்ணியாகுதல் - மணிமேகலையாதலை.

எ - அ. வியப்போன் தெளிந்தென்க.

க. தாழ் ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிக்குமண்ட பத்தை. தடைஇ - தடவிப்பார்த்து ; மண்டபத்துள்ளே செல்லக் கருதிய வன் வாயில் கர்ணுதற்கு முயலுகின்றான்.

கஉ.. எத்திறத்தாள் - என்ன இயல்பையுடையாள்; நின் இளங்கொடி எத்திறத்தாளென்க.

க௦ - கஉ. சூழ்வோன் நோக்கி உரையென.

கங. குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரி. கொன்றோன் - முருகக் கடவுள்; "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே" (சீலப். உச: 'சரவண'); "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்" றெடி. றெடி 'ஆய்வனை'

கசு. முருகச்செவ்வி - இளமைப்பருவத்தின் அழகை.

கடு. ஆயின் - ஆராயுமிடத்து.

கசு - ௫. நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளெனவியைக்க.

(பி - ம்.) க. 'தாளொலி' கக-உ. 'சிறந்த வொத்தாணின்' கசு. 'முருகச்செவ்வி' கடு. 'பருகாளாயினிப்'

யூழ்தரு தவத்தள் சாபசரத்தி
காமற் கடந்த வாய்மைய னென்றே
தூமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச்
சிறையு முண்டோ செழும்புனன் மிக்குழீஇ
உ௦ நிறையு முண்டோ காமங் காழ்கொளிற்
செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென
வவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வேர் னுயிடை
யஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோர்
விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே
உ௧ கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ ருரையினை
யாங்கவ ருறைவிட நீங்கி யாயிழை
யீங்கிவ டன்னோ டெய்திய துரையென

கக. ஊழ் - முறை ; பொத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடன்பாடாக
லின், ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையனென்றுமாம். சாப
சரத்தி - சாபமாகிய அம்பையுடையான் ; சாபம் - சபித்தல் ; வில்லையும்
அம்பையு முடையானென்றும் தருபொருள் தோன்றிற்று. தவத்தினரைச்
சாபசரரென்பர் வடநூலார்.

கக. செழும்புனல் மிக்குழிச் சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல் மிக்க
விடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ ; இல்லையென்றபடி ; “நீர்
மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின், மன்னுயிர் பிழற்று நிழலு மில்லை” (புறநா.
௩௧.), “நீர்மிகி னில்லை சிறை” பழ. கக௦.

கக - உ௦. “சிறையென்பதில்லைச்செவ்வே செம்புனல்பெருகுமாயி,
நிறையென்பதில்லைக் காமநேர்நின்று சிறக்குமாயின்” துளா. கல். க௩௩.

உ௦. காமம் காழ் கொளின் நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படிந்
அதனை நிறுத்துந்தன்மையும் உளதாகுமோ ; காழ் - வைரம். நிறை - நிறுத்
துந் தன்மை ; “பிறிது மாகுப காமங் காழ்கொளினே” குறுந். க௭.

உ௨. னுளவியம் - பிறர்க்கு இவள் உரியளாதல் கூடுமோவென்பதால்
உளதாகிய பொறுமை. ஆயிடை - அப்பொழுது.

உ௩. அஞ்செஞ்சாயல், விளி ; என்றது சுதமதியை. அராந்தா
ணம் : மணி. ௩ : அ௭.

உ௪. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன் ; என்றது மாருதவேகனை.

உ௫. உரையினை - சொல்லையுடையாய்.

உ௬ - ௫. அராந்தாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டா
ளென்பதை, “என்மக னிருந்த விடமென் றெண்ணித், தன்னுறு துன்பந்
தாங்காது புகுந்து, சமணர் காணுஞ் சரணென் றேனை” (மணி. ௫ : ௫௦ -
௫௨) என்பதனாலுமுணர்க.

உ௭. உரையென - சொல்லென்று உதயகுமரன் சொல்ல.

(பி - ம்). கக. ‘தவத்தர் சாபச்சாததி’, ‘தவத்தான் சாபதி சரத்தி’

கஅ. ‘தூமலர்’ உ௦. ‘காழ்க்கொளிற்’ உ௧. ‘ஆயினினை செவ்வியளாக்
கென’ உ௨. ‘ஆயிழை’

மெணியேமகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை.௫௭

வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
தீநெறிப் படரா நெஞ்சினை யாகுமதி

௩௦ யீங்கிவ டன்னோ டெய்திய காரணம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் கேட்டருள்
யாப்புடை யுள்ளத் தெம்மனை யிழந்தோன்
பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
மழைவளந் தருஉ மழலோம் பாளன்

௩௫ பழவினைப் பயத்தாற் பிழைமண மெய்திய
வெற்கெடுத்த திரங்கித் தற்றக வுடைமையிற்
குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப்
பரந்துசென் மாக்களொடு தேடினன் பெயர்வோன்
கடன்மண்டு பெருந்துறைக் காவிரி யாடிய

௨௮. “வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ” சீவக. ௧௮௯௦.

௨௯. படரா - செல்லாத. நெஞ்சிளையாகுமதி - நெஞ்சையுடையா
யாக ஆக்கடவாய்; மதி, முன்னிலையசை.

௩௦ - ௩௧. காரணம் கேட்டருள்.

௩௨. யாப்பு - உறுதி. எம்மனை - எம் அன்னை; “எம்மனை காணாய்”
(௬: ௧௨௧) என்பர் பின்னும்; “எம்மனை தமிழையாகி” சீவக. ௩௧௫.

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப்பட்டினி விட்டுண்ணும் உணவு; “படிம
வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே” குறுந். ௧௫௬.

௩௪. மாறுதல்கவந்தத் தாள் சில நாள் உரியளானதுபற்றி,
‘பிழைமண மெய்திய’ என்றான்; “ஓத வந்தணர்க் கொவ்வே னாயினும்”
(௫: ௪௩) என்று பின்வருதல் காண்க.

௩௫. எற்கெடுத்த இரங்கி - என்னைக் காணப்பெறுது இரங்கி;
“ஆசுகெடுத்த தலம்வரு மல்லற்காலை” (சீலப். ௪: ௮,) தன் தக உடைமை
யின் - தன்னைத்தக்கிருக்கும்படி உடைமையினாலே.

௩௬. குமரி - கன்னியாகுமரி.

௩௭ - ௮. குற்றமுற்ற குலமகளிர் அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்பொ
ருட்டுக் குமரியாடச் செல்லாதல் மடபாதலால், இவன் கன்னியாகுமரியாற்
றிற்குச் செல்பவர்களொடு சேர்ந்து சுதமசையைத் தேடிச்சென்றான்; “பார்ப்
பனி சாவி காப்புக்கடை கழிந்து, கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்,
தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்” மணி. ௧௩: ௫ - ௭.

௩௮. கடன்மண்டு பெருந்துறைக்காவிரி - சங்கமுகத்துறை.

(பி - ம்.) ௩௨. ‘யாப்பிடை’ என. ‘குரங்குசெய் கடற்றுறை’, ‘குரங்
கிசெய்கடற்குமரி’ ௩௯. ‘ஆடிட’

- ௪௦ வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டங்
கியாங்கனம் வந்தனை யென்மக ளென்றே
தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதிர்த்தாங்
கோத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினுங்
காதல னாதலிற் கைவிட லீயா
- ௪௩ னிரந்தூண் டலைக்கொண் டிந்நகர் மருங்கிற்
பரந்துபடு மனைதொறுந் திரிவோ னொருநாட்
புனிற்றூப் பாய்ந்த வயிற்றுப் புண்ணினன்
கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடர் கையகத் தேந்தி
- ௫௦ யென்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித்
தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து
சமணீர் காணுஞ் சரணென் றேனை
யிவணீ ரல்லவென் றென்னொடும் வெகுண்டி
மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெமைக்
- ௫௩ கையுதிர்க் கோடலிற் கண்ணிறை நீரே

௪௦. வடமொழியாளர் - பார்ப்பார் ; பார்ப்பனியை, “வடமொழி யாட்டி” (கந: ௭௩) என்று பின்னர்க்கூறுவர்.

௪௧. மகள், விளிப்பெயர்.

௪௪. கைவிடலீயான் - கைவிடான் ; “காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்” (கக: ௩௨) என்றார் பின்னும்; “காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயான்” சீலப். கந: ௮௩.

௪௭. புனிற்றூ - ஈன்ற அணிமையையுடைய பசு.

௪௮. கணவிரமாலை - அலரிமாலை ; மணி. ந : ௧௦௪.

௫௨. சமணீர்காள் - சமணர்களே.

௫௩. இவண் நீர் அல்ல என்று - இவ்விடத்திற்குரிய தன்மையன் றென்று.

௫௪. படிவம் - தவவேடம். மாதவர் - சைனமுனிவர்.

௫௫. கையுதிர்க்கோடலின் - கையசைத்துப் போய்விடுகவென்று குறிப் பித்தலால்; “காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்” (கந: ௧௦) என்று பின்னும்வரும்; இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது. கண் ணிறை நீரேம் - கண்களில் நிறைந்த நீரை யுடையேமாய்.

(பி - ம்.) ௪௧. ‘கியனமவந்தனையேமகளென்றே’ ௪௨. ‘உகுத் தாங்கு’ ௪௩. ‘தாதலிநாதலித்’ ௪௪. ‘திரிவோனொரு’ ௪௭. ‘வயிற்றுறு’ ௪௮. ‘கணவீரமாலை கைக்கொண்டான்’ ௪௯. ‘அடக்கி’ ௫௦. ‘இவனீரல்ல’ ௫௧. ‘படிமத்’ ௫௨ - ௩. ‘கண்ணிறை நீரேன், மறவோருளரி வாருமிலோவென்’

டு.மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை.டுகூ

மறவோ ருளீரோ வாருமி லோமெனப்
 புறவோர் வீதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
 மங்குரோய் மாட மனைதொறும் புகூஉ
 மங்கையிற் கொண்ட பாத்திர முடையோன்
 கா0 கதிர்சுடு மமயத்துப் பனிமதி முகத்தோன்
 பொன்னிற் நிகழும் பொலம்பூ வாதைய
 னென்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி
 யன்புட னனைய வருண்மொழி யதனா
 லஞ்செவி சிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்ப்பித்துத்
 கூடு தன்கைப் பாத்திர மென்கைத் தந்தாங்
 கெந்தைக் குற்ற விடும்பை நீங்க
 வெடுத்தனன் றழீஇக் கடிப்பத் தலையேற்றி
 மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
 சாதுயர் நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
 எ0 சங்க தருமன் ருனெமக் கருளிய

டுகூ. ஆரும் இலோம்,- பாதுகாப்போர் யாரையுமில்லேம்.

டுஎ. புறவோர் - புறத்திலுள்ளோரது.

டுகூ. பாத்திரம் - பிச்சைப்பாத்திரம். இதனைக் கோரகையென்பர்.

க0. இல்லறத்தோர்எல்லோருமுண்டபின்பு, பெளத்தசந்நியாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைக்குச்செல்ல வேண்டுவது விதியாதலின், “கதிர்சுடு மமயத்து” என்றார். இப்படியே, “வெங்கதி ரமயத்து வியன் பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்” (க0: ௨௭ - ௮) ; வெயில்விளங் கம யத்து விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றன்னையா னூட்டிய ” (கக : ௧0௨ - ௩) எனப் பின்னர் வருதல் காண்க.

சக. மருதந்துவரில் தோய்க்கப்பட்டு மஞ்சளிறமுள்ளதாதலால், ‘பொ ன்னிற்றிகழும் பொலம்பூ வாதை’ எனப்பட்டது; இதனைச் சீவரமென்பர்.

கூ௩. அனைய - கலந்த; ‘அன்புகூட னன்மொழி யனைய’ முருகு.௨௧௨. “இன்சொலா லீர மனையிப் படிநிலவாஞ் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்” (குறள். ௧௧.)

எ0. சங்கதருமன், பெயர்; புத்த தர்ம சங்கமென்னு மூன்றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்று பொருள்.

(பி - ம்.) டுஎ. ‘சேர’ க0. ‘கதிர்சுட்டமைத்து’ கூ௩. ‘அனைய வருண்மொழி’ கூச. ‘நிறைத்து.....குளிரந்து’ கூ௪. ‘இடும்பைகணிங்க’ எ0. தானெனக் கருளிய

வெங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொரு
ளுலக னோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாள
னின்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த

எக. எங்கோன் - எம்முடையசுவாமி; இயல் குணன் - இயல்பாகவே தோன்றின் குணங்களை யுடையோன்; “இவ்வான் குாவ னியல்குண னெங் கோன்” சீலப். க0: கஅச.

எஉ. உலகநோன்பு - உலகசீலம்; பலகதி உணர்ந்து - பலபிறப் புக்களிலும் பிறந்துபிறந்து உணர்ந்து; கதி-பிறப்பு. ‘புத்தன் கைவந்த முத்தியைவிட்டுக் கன்மவசத்தாபனநிக் கருணையாற் பரிசுத்த ஞானத்தடன் பலவிலங்கிற் பிறந்தும் இறந்தும் பிணிப்பட்டும் முத்தும் தர்மோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகய்யக்கொண்டான்’ என்றும், ‘கன்மவசத்தாற் பிறந்தானெனில், விலங்காய்ப் பிறந்து பேசுதலும், யானையாய் மருப்பீதலும், முயலாய் மாம்ஸமீதலும் பிறவும் நிகழா’ (நீல. சமய) என்றும் கூறுவர்; புத்தன் கருணையாற் பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென்பதைப் புத்தஜாதக கதைகளிற் பாக்கக்காணலாம்; “எதும்புகடை யயன்முதலா வெண்ணி றந்த வென்றுரைக்கப், பிறந்திறந்த யோனிதொழும் பிரியாது சூழ்போகி, யெவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொர் ரு லிடரெய்தி, னர்வுடம்பி லுயிர்க்கு யிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்”, “மீனரு வாகி மெய்ம்மைபிற் படிந்தனை, மானுரு வாகியே வான்குண மியற்றினை” (வீர. யாப்பு. கக. உதாரணங் கள்); “வானுடும் பரியாயு மரிணமாயும் உங்கேழத் களிருயு மென்காற் புண் மான், றுனாயும் பனையெருமை யொருத்த னாயுந் தடக்கை யினங் களிருயுஞ் சடங்க மாயு, மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ் சிங்க, மானாயுங் கொலைகளைவு கட்பொய் காமம் றரைந்தவர்தா முலறந்தபதி மாண லுரே” (நீல. சமய.)

எங. தான்சீவித்திருத்தல் தனக்கென்றநீனையாமல் பிறர்க்கே உரிமை பூண்டொழுபவன்; “முன்னுன் பெருமைக்க னின்றான்முடி வெய்துகாது, நன்றே நினைந்தான் குணமேமொழிந் தான் உலகீகேன், நெய்முறு முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு திக்முழந்தா, னன்றே யிதெவ னவன்ருள்சா ணக்க னான் றே” (குண்டல. கடவுள்.); “இருட்பாரா னினர்க்கே வெவ்வுயிர்க் குங் காவலென, வருட்பாரா தனிகமந்த வந்துமுத லின்றனவு, மது வொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவார்க்கும், பொதுவாந் தி னினக் குரித்தோ புண்ணியநின் திருமேனி”, “திதியு புலபது பசிகெடு வகைநின் திருவுரு வருளிய திறமல் பெருமையை” (வீர. யாப்பு. கக. உதாரணங்கள்), “பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் கன்னடி” (கக: கங), “தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்கன்” (உரு:கக: - எ) என்பர் பின்னும். மு. அக்நா. ருச.

எச. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிர்ப்பன்மைகள் அடையும்படி; மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை; “மன்பதை காக்குநின் புரைமை” புறநா. உக0.

(பி - ம்.) எஉ. பலகெதியிழந்து’ எங. ‘பிறர்க்குரை யாளன்’

டு.மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதேதான் வியகாதை.காக

எந் வருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையி
னறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன் பாதந்
தகைபா ராட்டுத லல்ல தியாவது

எடு. காருணியத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே;
அருளறம், மல்லறம், காருணியம், தபாசுமம் என்பன ஒருபொருட்சொற்
கள்; இதனை 'அஹிம்ஸா பரமோதர்மம்' என்பதற்காண்க. இதனோவிந்தநீ
தில் திருமாவின் தசாவதாரத்தை எடுத்துச்சொல்லிய "வேதா அதிதாரதே"
என்றும் சலோகத்திற் பொத்தாரத்தாத்திற் பெருமையாய்ப்பற்றி, "கா
ருணிய மாதந்வதே" என்று ப்ரீஜயதேவர் பாராட்டியிருக்கின்றனர்.

எச - டு. எய்தப் பூண்டவென்க. உயிர்ப்பன்மைகள் இன்பச் செவ்
வியை அடையும்படி புத்தன் அருளறம்பூண்டமையை, "உயிர்களைல்லாம்...
நீயோ தோன்றினே நின்னடி தொழுதேன்" (க0: எ - கஉ), "மாதா
ரெவ்வ மக்களை நீக்கி, ...குன்றக் கருங்கில்" (க0: கஉ-க) என இந்நூலுள்
ளே பின்னர் வருவனவற்றாலுமுணர்க.

எசு. அறக்கதிர் ஆழி திறப்பட உருட்டி - தருமசக்கரத்தை உலகத்
திற் பலவகையாக உருளச்செய்து; தருமத்தைச் சக்கரமாகக் கூறியதற்
கேற்ப 'உருட்டி' என்றார். 'திறப்பட' என்றதனால், பலவகையாக அவன்
தருமபாதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறாயிற்று. இதுபற்றியே புத்தனைத்
தருமசக்கரப் பிரவர்த்தனசார்யனென்றார்; "ஆதி முதல்வ னாதவாழியான்
வோன்" (க0: கக) என்பர் பின்னும்; "அருளாழி யயந்தோய்நீ, யறவாழி
பயந்தோய் நீ, மருளாழி யுயந்தோய்நீ மகதவாழி புரந்தோய்நீ" (ஐர.
யாப்பு. கக. உதாரணம்)

எள. காமற்கடந்த - மாரணவென்ற; மாரன் - தர்மவிரோதிகளான
இச்சககளை மனத்தில் உண்டாக்கும் ஒருதேவன்; மகாபொதிவிருட்சத்
தங்கீழே தவவொழுக்கம்பூண்டு சொற்றிருக்கையில் இகனாஞ்செய்யப்பட்ட
இடையூறுக அயெல்லாம் வெவ்வுறுமும்பட்டு விளங்கினமையால், புத்தனை,
'காமற் கடந்த வாமன்' என்றார்; "மாரண வெல்லும் வீர நின்னடி" (கக:
சுக), 'போதி மாரண வென்று வீரனாகி' (ந0: க0 - கக) எனப்
பின்னர் வருதல்காண்க. 'மாரன்' என்பதற்குப்பொருள் மன்மதனைநெர்
பது பொளத்த ஸம்பிரதாயமாதலால், இந்நூலில், காமவென்று வருமிட
மெல்லாம் மாரணென்று பொருள்கொள்க. வாமன் - புத்தன்; அழகுள்ளவ
னென்றுபொருள். பாதம் - பாதத்தை.

எ0 - எள. அருளியபாதம்.

எஅ. தகை பாராட்டுதல் என்பன, ஒரு சொன்னீரவாய்த் துதித்த
லென்ற பொருளில்வந்தன. யாவதும் - சிறிதும்.

(பி - ம்.) எடு - எ. 'பூட்கை, பதக்கதிர்' எஅ. 'அஹிமை யாவதும்'

மிகைநா வில்லேன் வேந்தே வாழ்கென
 அ0 வஞ்சொ லாயிழை நின்றிற மறிந்தேன்
 வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமே கலைதனைச்
 சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
 றப்பொழி லாங்கவ னயர்ந்து போயபின்
 பளிக்கறை திறந்து பனிமதி முகத்துக்
 அரு களிக்கயல் பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
 கற்புத் தானில ணற்றவ வுணர்விலள்
 வருணக் காப்பிலள் பொருள்விலை யாட்டியென்
 றிகழ்ந்தன னாகி நயந்தோ னென்னுது
 புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்ச
 கூ0 மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை
 யிதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
 மதுமலர்க் குழலாண் மணிமே கலைதான்
 ஈதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையு
 ளிந்திர கோடணை விழாவணி விரும்பி

எக. மிகைநா - மிகைக்கின் ற நா; மிகைத்தல் - வேறுபொருள்களைச் சொல்லுதல்; “காமனை வென்றோ னுயிரத்தெட்டு, நாம மல்லது நவிலா தென்னா” (சீலப். ௧0 : ௧௧௬ - ௭.)

அ0. நின்திறம் - நின்வரலாறு.

அங. அப்பொழில் - அப்பொழிலில். அயர்ந்து - தன்னைமறந்து ; விரும்பியென்றுமாம்; மணி. ௫: ௧௨௩.

அரு. களிக்கயல் - கண்கள்.

அஎ. வருணக்காப்பு - வருணத்திற்கேற்ற காவல் ; வருணமாகிய காவலென்றுமாம். பொருள் விலையாட்டி - விலைமாது.

அஅ. நயந்தோன் - விரும்பினோன். கூக. தன்னென்றது, காமத்தை.

கூச. இந்திர கோடணை விழா (இந்திர கோடணையாகிய விழா) - இந் திரவிழா. பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களைமுனைமையின், விழா, கோடணையெனப்பட்டது; கோடணை - முழக்கம்; ஆலங்காரமெய் றுந் கூறுவர்; “இந் திர கோடணை யிந்நகர்க் காண, வந்தேன்” (மணி. ௭ : ௧௭ - ௮), “இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்” (ஷெ ௧௭: ௬௬.)

(பி - ம்.) எக. ‘நாயிப்பவென் னெந்தே’ அச. ‘பகர்மதிமுகத்து’ அச. ‘கழ்தவப்புணர்விலள்’ அச. ‘வருணக்காப்பினம் பொருண்முலையாட்டி’ அச. ‘பின்னர்ப்போன’ கூக. ‘கெடுகவிதன்றிறமென

டு.மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதேதான்றியநாதை கூ.௩

கூடு வந்து காண்குறாஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் நீர்த்தன் புண்ணியன் புராண
னுலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
க௦௦ குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ
காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
வாயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி

க௦௧ நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவனென்
றெரிமணிப் பூங்கொடி யிருநில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத் தோதியி னொதுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர் முடங்குநா நீட்டும்

கூ. மு.மணி.கூ: க.உ.நூற்பைந்தொடியாகி-ஒரு பெண்வடிவுகொண்டு.

கூ. மணியறைப் பீடிகை - பளிக்கலையிலுள்ள பாதபீடத்தை.

கூ. உலகநோன்பு: மணி. ரு. எ.உ.

க௦௦. குற்றம்-காமவெகுளி மயக்கங்கள்; “யாமே லுரைத்த பொருள் கட்டுகெல்லாங், காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்” (௩௦: ௨௫௨-௩) என்று பின்னர்க் கூறுவர்; “பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமர ரெண்டிசையுந், துமல ரா லடிமலரைத் தொழுதிரந்து விவலியாட், காமமுங் கடுஞ்சொழுங் கழிப் பரிய மயக்கமுமாய்த், தீமைசாஸ் கட்டிதுக்குத் திறற்கருளி யாய்க்கிடந்து, நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா நினைதுரைத்துச், சேமஞ்சார் நன்னெ றிக்குச் செல்லுமா தருளினையே” (நீர. யாப்பு. கூ. உதாரணம்.)

க௦௧. முற்றவுணர்ந்த முதல்வா - சர்வஜ்ஞர்.

க௦௨. ஏமமாயோய் - பாதுகாவலாக வுள்ளோய்; ஏமம்-இன்பமுமாம்.

க௦௩. தீநெறியாகிய கடும்பகை; தீநெறி - குமார்க்கம்.

க௦௪. இவ்வுடைய பாதத்தின் ஸ்கஸ்ராரசகீகரோகையுண்டெப்பர்.

க௦௫. ஏத்துவது எவன் - துதிப்பது எத்தன்மையது; என்னுலில் அடங்குவதன்று என்றபடி; மணி. கக: எக - ௨.

க௦௬. ஓதியின் - மெய்ஞ்ஞானத்துடன்.

க௦௭. நிலவரை இறந்து - நிலவெல்லையைக் கடந்து. ஓர், இடைச் சொல். நீட்டும் - நீட்டுகின்றான்; சொல்லுகின்றனென்றபடி. இனி, நில

(பி - ம்.) கூடு. ‘மணிமேகலாதான்’ கூ. ‘உலகநோன்பின்’ க௦௦. ‘குற்றங்கடிந்தோய்’ க௦௩. ‘கடந்தோயென்கோ’ க௦௪. ‘நாமத்தாழியன் திருந்தபடி’ க௦௫. ‘நாகாயிரமில்மேத்தவன்தெவனென்’ க௦௬. ‘திரிவ தொத்தியினொதுங்கி’, ‘திரிவதோதிவினொது’, க௦௭. ‘முடங்குணநீட்டும்’

புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி
 கக௦ பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப்
 புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
 ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
 வாயின்மருங் கிபன்ற வான்பணைத் தோளி
 தருநிலை வச்சிர மெனவிரு கோட்ட
 ககரு மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
 யார்புனை வேந்தற்குப் பேரள வியற்றி
 யூழி யெண்ணி நீடுகின் றோங்கிய
 வொருபெருங் கோயிற் திருமுக வாட்டி
 குணதிசை மருங்கி னுண்புதிர் மதியமுங்
 கஉ௦ குடதிசை மருங்கிற் சென்றுவீழ் கதிரும்
 வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
 வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெய்தலு

வெல்லையைக் கடந்தோராகிய தேவர் தலைகுனிவதற்குக் தோரணமாகிய தாது
 நாவை நீட்டுகின்றொன்றுமாம்.

க௦க. புலவரையிறந்த - அறிவின் எல்லையைக் கடந்த; “புலவரையிறந்
 தோய் டோகுதற் பொறேன்” (சிலப். உ௨: ௧௭௨.) புகார் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினம்.

கக௨. ஞாயில் - மதிலுமட்புக்களில் ஒன்று; அஃது, ஏப்புழைக்கு
 நடுவாய் என்று மகையுஞ் சூட்டென்பர் (சீவக. ௧௦௫) ஆசிரியர் நச்சினூர்க்
 கினியர்; குருவித்தமையென்பர் (சிலப். ௧௨: ௨௧௭) அடியார்க்குநல்லார்.
 இஞ்சி - மதில்.

கக௩. பணை - மூங்கில்; இது தோரணகம்பமெனப்படும்.

கக௦ - க௩. அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும்,
 பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்.

கக௪. தருநிலை - கற்பகதரு நிற்குங்கோயில்; வச்சிர (நிலை) - வச்சிரா
 யுதம் நிற்குங்கோயில்.

கக௬. ஆர்புனை வேந்தன் - சோழன்.

கக௪ - ௮. இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலா
 கிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

கக௬. குணதிசை - கீழ்த்திசை. க௨௧. தோடு - காதணிவிசேடம்.

க௨௨. எள்ளறு - இகழ்ச்சியற்ற, பெய்தலும் - அணிந்துகொள்ளவும்.

(பி - ம்) கக௦. ‘நன்மலர் துறந்த’ கக௨. ‘மனைமணிமேகலை’ கக௬.
 ‘நெடுநகர்க்கு’ கக௭. ‘நீடுகின்று’ கக௯. ‘குணதிசை’

நெ.மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதைகூடு

மன்னச் சேவ லயர்ந்துவினை யாடிய

தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யுடக்கப்

கஉரு பூம்பொதி சிதையக் கிழித்துப் பெடைகொண்

டோங்கிருந் தெங்கி னுயர்மட லேற

வன்றிற் பேடை யரிக்குர லழைஇச்

சென்றுவீழ் பொழுது சேவற் கிசைப்பப்

பவளச் செங்காற் பறவைக் கானத்துக்

கங்ரு குவளை மேய்ந்த குடக்கட் சேதா

முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக ளவிப்பக்

கன்றுநினை குரல மன்றுவழிப் படர

வந்தி யந்தணர் செந்தீப் பேணப்

பைந்தொடி மகளிர் பலர்விளக் கெடுப்ப

கங்ரு யாமோர் மருதத் தின்னரம் புளரக்

கோவலர் முல்லைக் குழன்மேற் கொள்ள

ககக - உஉ. மதியமும் கதிரும் முறையே வெள்ளித்தோடும் பொற் றோடுமாகத் திருமுகத்திற்பெய்தலும்,

க௦க - உஉ. பூங்கொடி தோளி முகவாட்டி அவன், திருமுகம் பொலி யப்பெய்தலும்; சூரியன் அத்தமிக்கவுமென்றபடி.

கஉங. அயர்ந்து - மெய்ம்மறந்து; விரும்பியென்றுமாம்.

கஉங - கூ. அன்னச்சேவல் பெடைகொண்டு தெங்கின் மடலேற.

கஉஎ. அரிக்குரல் - மெல்லிய குரலால்; அழைஇ - அழைத்து.

கஉஎ - அ. பேடை, அழைஇப் பொழுதைச் சேவற்கு இசைப்ப.

கஉக. செங்காற் பறவை - அன்னப்புள். கானமென்றார், மிகுதிபற்றி.

கங்ரு. சேதா - செவ்விய பசு. கங்உ. குரல - குரலவாய்.

கங்ரு - கஉ. சேதா பால் துகளையவிப்பக் குரலவாய்ப் படர; “ஆன் கணங், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர” (குறிஞ்சி. உகஎ - அ); “கறவைதம் பதிவயிற், கன்றமர் விருப்பொடு, மன்றுநிறை புகுதர” (கலி. ககக); “மதவுநடை நல்லான், வீங்குமாண்செருத்த நீம்பால் பிலிற்றக், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு, மாலையும்” அகநா. கச.

கங்க. முல்லை - முல்லைப்பண்; “குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம் மொடு, மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத” சீலப். ச: கரு - கூ.

(பி - ம்.) கஉரு. ‘பூம்பொறிசிதையக்’ கஉக - எ. ‘ஏறி, யன்றிற் பேடை யரிக்குரலனைஇ’ கங்உ. ‘குரல்மன்று’ கங்ங. ‘முல்லை குழன்மேல வைப்ப’

வமரக மருங்கிற் கணவனை யிழந்து
தமரகம் புகூஉ மொருமகள் போலக்
கதிராற்றுப் படுத்த முதிராத் துன்பமோ
கசு௦ டந்தி யென்னும் பசலைமெய் யாட்டி
வந்திறுத் தனளான் மாநகர் மருங்கென்.

நு.—மணிமேகலாதேய்வம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று.

கநஎ. அமரகம் - போர்க்களம். கநஅ. தமரகம் - தம்மவர்களிடம்.
கநகூ. கதிராற்றுப்படுத்த - சூரியனைப்போக்கிய.
கசு௦. அந்திப்பொழுதாகிய மங்கை; பசலை மெய்யாட்டி யென்றார்,
கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட.
கசுக. இறுத்தனள் - தங்கினாள்.
கசு௦ - சக. பசலை மெய்யாட்டி மாநகர்மருங்கு வந்திறுத்தனள்.
க - கசுக. இளம்பொற்பூங்கொடி உருவம் பெயர்ப்ப, சூழ்வோன் சுத
மதி முகநோக்கி உரையென, உரைப்ப, அகல்வோன் எய்தியது உரையென,
கேட்டருள்; சங்கதருமனருளிய வாமன்பாதத்தைப் பாராட்டுதலல்லது
மிகைநாவில்லேனென, அவன் போயபின், மணிமேகலை சுதமதியொடு நின்ற
வெல்லையுள், மணிமேகலாதேய்வம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை வலங்
கொண்டு ஓங்கி ஒதுங்கி நானீட்டும்; நீட்டப் புகாரெனும் பூங்கொடி பெய்த
லும், பசலைமெய்யாட்டி முதிராத் துன்பமொடு நகர்மருங்கு வந்திறுத்தன
ளென்று முடிக்க.

ஆ ரு வ து

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

[ஆருவது மணிமேகலைதனக்கு
மணிமேகலாதேய்வம் சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபல்லவத்துக் கொண்டுபோனபாட்டு.]

அந்தி மாலை நீங்கிய பின்னர்
வந்து தோன்றிய மலர்கதிர் மண்டிலஞ்
சான்றோர் தங்க ணெய்திய குற்றந்

உ. மலர்கதிர் மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்.
ங. சான்றோர் - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்த மேன்மக்கள். எய்திய - உண்
டாகிய.

(பி - ம்.) கசு௦. 'பூட்டி' உ. 'மண்டலம்'

சு. — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. சுள்

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
டு மாசறு விசம்பின் மறுநிறங் கிளர
வாசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரி வதுபோற்
கள்ளவிழ் பூம்பொழி லிடையிடைச் சொரிய
வுருவு கொண்ட மின்னே போலத்
க0 திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனிய
ளாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன னேத்திப்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகிச்

ச. தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

டு. மாச - குற்றம். விசம்பு - ஆகாயம். மறு - களங்கம். நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித்தோன்ற; நிறம் - மார்பிலென்றமாம்.

ங - டு. சந்திரனிடத்துள்ள தூய்மையாலும், தான் அதற்குமாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம்; இது, “குடிப்பிறந்தார்” (கடு௭) என்னும் குறளின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தையும முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க; “அங்கண் விசம்பி னகனிலாப் பாரிக்குந், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்” நாலடி. கடுக.

சு. ஆச - குற்றம். தண்கதிர் - நிலாவை.

எ. சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை.

உ - அ. மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பால்சொரிவதுபோல் தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க.

க. இல்பொருளுவமம்.

க0. இந்திரவில்லைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத்தருகின்ற திருமேனியை யுடையனாய்; “திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்” (சீலப். கடு: கடுக.) இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமெனப் புலப்படாமையினால், அங்கனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று; “மற்றவன் நேவ னாகி வானிடு சிலையிற் றேன்றி” (சீவக. கடுக); “வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற், கானிலந் தோயாக் கடவுளை” நாலடி. கடவுள்.

கக. மு. மணி.க0: சுக. அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்.

கஉ. பாதபீடிகை - உவவனத்திற்பளிக்கறையிலுள்ளபாதபீடம். பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி.

கங. மு. மணி. டு: கூக.

(பி - ம்.) ச. ‘விளக்கும்’ எ. ‘குடத்திற்பால்’ அ. ‘பூம்பொழிலிடையே சொரிய’ க. - க0. ‘உருவுகண்டமின்னே போன்று, திரு’

சுதமதி நல்லாண் மதிமுக நோக்கி
 கடு யீங்கு நின்நீ ரென்னுற் றீரென
 வாங்கவ ளாங்கவன் கூறிய துரைத்தலு
 மரசினங் குமா னாயிழை தன்மேற்
 றணியா நோக்கந் தவிர்ந்தில னாகி
 யறத்தோர் வனமென் றகன்றன னாயினும்
 ௨௦ புறத்தோர் வீதியிற் பொருந்துத லொழியான்
 பெருந்தெரு வொழித்திப் பெருவனஞ் சூழ்ந்த
 திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
 மிக்க மாதவர் விரும்பின ருறையுஞ்
 சக்கர வாள்க் கோட்டம் புக்காற்
 ௨௫ கங்குல் கழியினுங் கடுநவை யெய்தா
 தங்குநீர் போமென் றருந்தெய்வ முரைப்ப

கடு. நின்நீரென்றது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி. என்னுற்றீர் - யாது துன்பமுற்றீர். என - என்று மணிமேலாதெய்வம்கேட்பு.

க௦ - கடு. மேனியள், ஏத்தி ஆகி நோக்கி என்னுற்றீரெனவென்க.

கசு. அவள் - சுதமதி. அவன் - உதயகுமரன். கூறியது - 'சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டு' (௫: ௮௨) என்றது

க௭. ஆயிழைதன்மேல் - மணிமேகலையிடத்து.

கக. அறத்தோர் வனமென்று - முனிவர்களுறைகின்ற வனமென்று நினைந்து.

௨௦. புறத்தோர்வீதியில் - புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே.

க௭ - ௨௦. குமரன் தவிர்ந்திலனாகி அகன்றான்; ஆயினும் வீதியிற் பொருந்துதலொழியானென்க.

கக - ௨௦. மணி. ௫: ௫௬ - ௭.

௨௧. பெருந்தெருவென்றது, முன்புகூறிய புறத்தோர்வீதியை.

௨௨. மு. மணி. ௭: ௮௬. எயில் - மதில். குடபாற் சிறுபுழை - மேற்றி சையினிடத்தேயுள்ள சிறிய நுழைவாயில்.

௨௩ - ௪. மணி. கடு: ௩௧ - ௨; க௭: ௭௫ - ௬; ௨௨: ௫ - ௬.

௨௫. கடுநவை - உதயகுமரனாற் பற்றப்படுகை.

௨௬. அங்கு - சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே.

கசு - ௨௬. அவன் உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், 'அரசினங் குமரன் பொருந்துத லொழியான்'; ஆதலாற் போகிப் புக்காற் கடுநவை யெய்தாது; நீர் அங்குப்போம்' என்றுரைப்பவென்க.

(பி - ம்.) கசு. 'நல்லாடர்முகம்' கஅ. 'தவிர்ந்திலனாகி', 'தணிந்திலனாகி' கக. வனமென...ஆயினும்' ௨௧. 'சூழித்துப்பெருவனஞ்' ௨௫ - ௬. எய்தாவங்குநீர்போமெனவருந்'

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. கூகூ

வஞ்ச விஞ்சையன் மாருத வேகனு
 மஞ்செஞ் சாய நீயு மல்லது
 நெடுநகர் மருங்கி னுள்ளோ ரெல்லாஞ்
 ௩௦ சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார்
 சக்கர வாளக் கோட்ட மஃதென
 மிக்கோய் கூறிய வுரைப்பொரு ளறியே
 னீங்கிதன் காரண மென்னை யோவென
 வாங்கதன் காரண மறியக் கூறுவன்
 ௩௫ மாதவி மகளொடு வல்லிருள் வரினு
 நீகே னென்றே நேரிழை கூறுமிந்
 நாமப் பேரூர் தன்னொடு தோன்றிய
 வீமப் புறங்கா டங்கித னயல
 தூரா நற்றே ரோவியப் படுத்துத்
 ௪௦ தேவர் புகுதருஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலு
 நெல்லுங் கரும்பு நீருஞ் சோலையு
 நல்வழி யெழுதிய நலங்கிளர் வாயிலும்
 வெள்ளி வெண்சதை யிழுகிய மாடத்
 துள்ளுரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலு
 ௪௫ மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோக்கிற்

௩௧. அஃது சக்கரவாளக்கோட்டமென்று.

௩௩. என்னையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப.

௩௪. கூறுவல் - கூறுவேன்.

௩௫ - கூ. மாதவிமகளொடு நீ கேள். நேரிழை - மணிமேகலாதெய்வம்.

௩௮. நாமப்புறங்காடு - மயானம் ; நாமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, “கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல்” (புறநா. ௨௩௧.) இதன் - இந்த உவவனத்தின். புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது.

௩௯. ஊராநற்றேர் - விமானம். ஒலியப்படுத்து - சித்திரம்போல ஆகா யத்தே நிற்கும்படி செய்து.

௪௩. வெள்ளிவெண்சதை - மிக்க வெண்மையையுடைய சுண்ணச் சாந்து. இழுகிய - பூசிய.

௪௪. உரு - வடிவங்கள். வெள்ளிடை - வெளியான இடம்.

௪௫. கடுத்தநோக்கு - கோவித்துப்பார்த்த பார்வை.

(பி - ம்.) ௨௮. ‘சாயநீயும்’ ௩௧. ‘கோட்டமீதென’ ௩௩. ‘என்கொ லோவென’ ௩௮. ‘நாமப்பெருங்காடு’ ௩௯. ‘ஒலியகப்படுத்து’ ௪௨. ‘நல்லவழி யொழுகியநலங்’ ௪௩. ‘எழுதியமாடத்’

நெடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலத்து
நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலு
நாற்பெரு வாயிலும் பாற்பட். டோங்கிய
காப்புடை யிஞ்சிக் கடிவழங் காரிடை
ரு0 யுலையா வுள்ளமோ டியிர்க்கட னிறுத்தோர்
தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்துபுறஞ் சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெரும்பலி முன்றிற்

சுக. தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு ; மணி. க: உந்.

சுஎ. நெடு நிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூதவடிவம்; என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பர். மண்ணீடென்பதற்குச் சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவையென்று பொருள் ; “பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து” (சு: ௨௦௦), “நங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்” (கஅ: ௧௫௬) என இந்நூலுள்ளும், “கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்” (ரு: ௩௦) எனச் சிலப்பதிகாரத்தாள்ளும் வருதல் காண்க. மண் - சுதை; “மண்மாண் புனைபாவை யற்று”, “மண்ணே டியைந்த மரத்தனையர்” (குறள். ௪௦௪, ௫௪௬)

சஅ. நாற்பெருவாயிலும் - செழுங் கொடவாயிலும் நலங்கிளர்வாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும். பாற்பட்டு - பகுதிப்பட்டு.

சக. காப்பு - காவல். கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் சஞ்சரிகின்ற அரிய இடம்; என்றது மயானத்தை.

சஅ - சு. ஓங்கிய ஆரியையென்க.

ரு௦. உலையாவுள்ளமோடு - தளராத உள்ளத்தோடு, உயிர்க்கடனிறுத்தோர் - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோர்; உயிர்க்கடனிறுத்தலை, சிலப். ரு: அஎ - அ ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க. இவர்களை, மயானவாசினியது மந்திரஸாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும், காபாலிகமத்தினரென்றும் கூறுவர்; இஃது அவிப்பலியெனப்படும்; “சிரந்தெரிந்தன வரிந்த ரிந்துகுவை செய்த பைரவர்கள் செந்நிலம், பரிந்தெ ரிந்துபொடி செய்ய மற்றவை பரிப்ப மற்றவர் சிரிப்பரே” தக்க. காடுபாடியது.

ரு௧. தலைதூங்குநெடுமரம் - உயிர்க்கடனிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள். பலிகொடுப்போர் சிகையை மரத்தில் முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து துர்க்கைக்குப் பலிகொடுத்தல் மரபாதலால், இங்ஙனங்கூறினர். “வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசை தோறந்திசைதோறும் விழித்து நின்ற, நூங்குதலை சிரிப்பனகண் நெங்குதலை மறந்திருக்குஞ் சுடர்க்கட் சூர்ப்பேய்” (கலிங்க. கோயில். ௨௧.) இது போன்ற ஒழுக்கம், வடநூலில் தசுதமாரசரிதத்தில் உபகாரவர் மாவின் சைசவலிருத்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பர்.

ரு௨. பீடிகை - பீடம். பெரும்பலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலென்க.

(பி - ம்.) சுஎ. ‘நெடுநிலைநிறைமண்ணீடுநின்றவாயிலும்’, சுக. ‘கடிவழங்கா’ ரு0 - ரு௧. ‘உயிர்க்கடவததொர்தலைதூங்கு’

சு. — சக்கரவாளக் கோட்டமுரைத்தகாதை. எக

காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமு

மருந்தவர்க் காயினு மரசர்க் காயினு

௫௫ மொருங்குடன் மாய்ந்த பெண்டிர்க் காயினு

நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி

யிறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த

குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன

சுடும னோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமு

௬௦ மருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமு

நிறைக்கற் நெற்றியு மிறைக்களச் சந்தியுந்

௫௩. காடமர்செல்வி - துர்க்காதேவி; சண்டிகையென்றுங்கூறுவர்; (மணி. கஅ: க௧௫.) கோட்டம் - கோயில். “கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழுமித், தூளி யார்த்தெழு சுடலையு முடலமுந் துவன்றி, மீளி யாக்கைய தாக்கியுண் பேய்க்கண மிகைநீழ், கூளி தாய்க்கென வாக் கிய கோட்டமொன் றுளதே” என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளாலும் மயானத் தில் துர்க்கையாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

௫௦ - ௫௩. இறுத்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மரங்களாற் சுற்றப்பட்டுப் பலிபீடிகை ஒங்கிய முன்றிலையுடைய கோட்டம்.

௫௫. ஒருங்குடன்மாய்ந்த பெண்டிர் - கணவனுட னிறந்தமகளிர்.

௫௪ - ௫. ஆயினும், ஓர் எண்ணிடைச்சொல்; “பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்,.....புகாரேயாயினும்” (சீலப். க: க௪ - ௬) என் புழிப்போல.

௫௬. நால்வேறுவருணம் - ிரம கூத்திரிய வைசிய சூத்திர வரு ணங்கள்.

௫௭. இறந்தோர்மருங்கில் - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮. குறியவும் நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த ; சீலப். ௩௭ : க௫௩.

௫௯. சுடுமண் - செங்கல். கோட்டம் - அறை; “ஈமப் புறங்காட், டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்” (௬: க௬௫ - ௬) என்பர் பின்னும்.

௫௮ - ௬. கண்டன்ன கோட்டம்.

௬௦. பெறுதற்கரிய திறலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலிபிடுதற்குரிய தூண்கள் ; கந்தம் - ஸ்கந்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; “இலகொளிக்கந்தமும்” (மணி. ௨௪ : க௬௨) ; “கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட” புறநா. ௫௨.

௬௧. நிறைக்கற்றெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய திண்ணை. மிறைக் களச்சந்தி - வளைந்த இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்து; மிறை- வளைவு; “மிறைக்கொளி திருத்தி னானே” சீவக. ௨௮௪.

(பி - ம்) ௫௫. ‘பெண்டிர்க்’ ௫௯. ‘சுடுமனோங்கிய’ ௬௧. ‘நிறைக்கற் நெற்றியுமிறைகளச்’

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவல
 ருண்டுகண் படுக்கு முறையுட் குடிகையுந்
 தூமக் கொடியுஞ் சுடர்த்தோ ரணங்களு
 கூடு மீமப் பந்தரு மியாங்கணும் பரந்து
 சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுகுழிப் படுப்போர்
 தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போ
 ரிரவும் பகலு மினிவுடன் றரியாது
 வருவோர் பெயர்வோர் மாளுச் சும்மையு
 எஃ. மெஞ்சியோர் மருங்கி னீமஞ் சாற்றி

கூஉ. மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மண்கலம் ; ஏற்கும்பாத் திரமென்றுங்கூறுவர்; “கவிழ்த்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென”, “பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்”, “ஏலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை” (புறநா. ௧௦௩, ௧௧௫, ௧௭௧.) காவலர் - மயானங்காப்போர்.

கூ௩. குடிகை - பர்ணசாலை; ‘குடிக்கா’ என்னும் வடமொழிச்சிதை வென்பர்; இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது.

கூ௪. தூமக்கொடி - புகையொழுங்கு; “மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி” புறநா. ௫௨.

௫௩ - கூடு. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக்கோட்டமும், பலிக்கத் தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும், பந்தரும் யாங்கணும் பரந்தென்க.

கூ௬. சுடுவோர்-பிணங்களைச்சுடுவோர்; இடுவோர் - கொணர்ந்து அவற் றைச் சும்மா போகடுவோர். தொடுதல் - தோண்டுதல்; மணி. ௧௭: ௨௫.

கூ௭. தாழ்வயின் அடைப்போர்-பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்களை அடைத்துவைப்போர்; தாழ்வயின்-தாழ்ந்த இடம்; தாழியிற் கவிப்போர்-பிணங்களைத் தாழியினாலே கவிப்போர்; இதனை, “தேவ ருலக மெய்தின னாதலி, னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் ருழி” (௨௨௮), “கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்தி” (௨௩௮) “ஈமத் தாழி, யகலி தாக வனைமோ” (௨௫௭) “தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே” (௩௬௪) எனவரும் புறநானூற்றுப் பாடல்களாலுணர்க; இது, முதுமக்கட்டாழி யெனவும் வழங்கும்.

கூ௮. இனிவுடன் - அருவருப்புடன். கூ௯. சும்மை - ஒலி.

எஃ. எஞ்சியோர் - சீவித்திருப்போர். ஈமஞ் சாற்றி - ஈமமுண்டென் பதைச் சொல்லி.

(பி - ம்.) கூ௭. ‘காழ்வயினடப்’ கூ௮. ‘இரவும்பகலுமேயாலீழனி ற வரு’ எஃ. ‘எஞ்சினர்மருங்கினேமஞ்சாற்றி’

சு. — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. எங

நெஞ்ச நடுக்குறா உ நெய்த லோசையுந்
துறவோ நிறந்த தொழுவினிப் பூசலும்
பிறவோ நிறந்த வழுவினிப் பூசலு
நீண்முக நரியின் நீவிளிக் கூவுஞ்
எடு சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலு
மூண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலு
நன்னீர்ப் புணரி நளிகட லோதையி
னின்னா விசையொலி யென்றுநின் றறது

எக. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும்; “ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீர்ந்தண் முழுவின் பாணி ததும்ப” (புறநா. ககச); “பல்ல வர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல், கல்லென வொலிக்குங் காடு” பு - வெ. காஞ்சிப்பொதுவியற்பால, சு.

எஉ. தொழுவினிப்பூசல் - துதிமுழக்கம்; துறவோராதலால், தொழுவினிப்பூசல் கூறப்பட்டது.

எங. பிறவோர் - இல்லறத்தோர்.

எடு. இறப்போரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும்; பேராந்தை செத்தோரை அழைக்குமென்றுங் கூறுவர்; “போழ்வாய்க் கூகை, சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங், கன்னியம் பறந்தலை” புறநா. உச௦.

எசு. குரால் - கோட்டான்.

எஎ. உணவாகத் தலைமுனையைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும்; ஆண்டலைப் பறவை-ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை; இதனை, “நீண்டபலி பீடத்தி லரிந்து வைத்த நெடுங்குஞ்சிச்சிரத்தைத் தன்னெமன் நெண்ணி, யாண்டலைப்பு ளருகணந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ” (கலிங்க. கோயில்பாடியது, கசு) என்பதனாலுணர்க; “அழகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்” (பட்டின. உடுஅ); “ஆண்டலை பாட” (முத்ததிருப். ந.); “ஈமத்து மழு மெரியினு மிருளொடு விளக்கா, ஆமைக் கூகையு மோரியு முறழுறழ் கதிக்கும், யாமத் தீண்டிவந் தாண்டலை மாண்பில வழைக்குந், தீமைக் கேயிட னாயதோர் செம்மலை யுடைத்தே” நீல. தரும. ந.

எஅ. புணரி நளி கடல் - அலைகளையுடைய பெரிய கடல். ஓதையின் - ஓசை போல.

எக. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்.

சு.சு - எசு. மாறாச் சும்மையும், நெய்தலோசையும், தொழுவினிப் பூச

(பி-ம்.) எங. ‘வாழுவினிப்பூசலும்’ எசு. ‘வீழ்முகநரியின் நீவிளிக்குர

லும்’ எசு. ‘புலாலுண்பொருந்திய குராலுண்குரலும்’ எஎ. ‘ஊன்றலைதுற்றிய’ எஅ. ‘நளிர் கடல்’

கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
 மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழு
 மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ
 க௦௫ வாங்கது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச்
 சார்ங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோ
 னென்புந் தடியு முதிரமு மியாக்கையென்
 றன்புறு மாக்கட் கறியச் சாற்றி
 வழுவொடு கிடந்த புழுவுன் பிண்டத்
 கக௦ தலத்தக மூட்டிய வடிநரி வாய்க்கொண்
 டிலப்பி லின்பமோ டினைக்கு மோதையுங்
 கலைப்புற வல்குல் கழுகுகுடைந் துண்டு
 நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையுங்
 கட.கஞ் செறித்த கையைத் தீநா
 கக௫ யுடையக் கவ்வி யொடுங்கா வோதையுஞ்
 சாந்தந் தோய்ந்த வேந்தின வனமுலை

க௦௨. மிகப்பெரியசெல்வமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடுதலைச்செய்து.

க௦௪. மடவோர் - மூடர்.

க௦௫. அதுதன்னை - அம்மயானத்தை. கடி - காவல்.

க௦௬. தனிவழிச்சென்றோனாகிய சார்ங்கலன்.

க௦௮. அன்புறு மாக்கட்கு, - உடம்பி னிடத்தே அன்புமிசூந்த மனிதர்
 கட்கு. மாக்களென்றார், ஐம்புலவுணர்ச்சியேயன்றி மனவுணர்ச்சியில்லாதவ
 ரென்றற்கு; “மாவு மாக்களு மையறி வினவே” தோல். மரபு. சூ. ௩௨.

க௦௯ - அ.யாக்கை, என்பு முதலியனவாமென்று மாக்கட்குச் சாற்றி.

க௦௯. வழு - தாதுவிசேடம்; வழுவொடு - வழுவதலுடனென்று
 மாம். பிண்டமென்றது உடம்பை.

க௦௮ - க.சாற்றிக் கிடந்தவென்க; இனி, சாற்றி வாய்க்கொண்டுஉளைக்
 கும் நரியோதையெனினுமமையும்.

கக௦. அலத்தகம் - செம்பஞ்சக்குழம்பு.

கக௧. உலப்பு இல் இன்பமோடு - கேடிவலாத இன்பத்தோடு.

கக௪. தீநாய் - மயானத்திற்றிரியும் ஒருவகைநாய்.

(பி - ம்.) க௦௫. ‘தன்னை யொருங்குகடிநகரென’ க௦௯. ‘அன்புந்தடி
 யும்’ க௦௯ ‘வழுவொடு தோன்றியபுழுதுண் பிண்டத்து’ கக௧. ‘நிலத்
 தலை’ கக௫. ‘கதுவி’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. எஎ

காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்தா னோதையும்
பண்புகொள் யாக்கையின் வெண்பலி யரங்கத்து
மண்கணை முழுவ மாக வாங்கோர்

கஉ௦ கருந்தலை வாங்கிக் கையகத் தேந்தி
யிரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள்
புயலோ குழலோ கயலோ கண்ணோ
குமிழோ மூக்கோ விதழோ கவிரோ
பல்லோ முத்தோ வென்னு திரங்காது

கஉ௧ கண்டொட் கிண்டு கவையடி பெயர்த்துத்
தண்டாக் களிப்பி னுதிங் கூத்துக்
கண்டனன் வெரீஇக் கடுகவை யெய்தி

கக௭. காய்ந்தபசி-மிக்க பசி (மணி.சு: அஉ; ஷெ. கக:௩௩.)எருவை-
தலைவெருத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; கமுகுமாம்; “விசும்பா டெரு
வை பசுந்தடி தடுப்ப” புறநா. சுச.

ககஅ. வெண்பலி யரங்கத்து - சாம்பற்குவையாகிய அரங்கத்திலே.

ககக. மண் கணை முழுவமாக - மார்ச்சனையமைந்த திரண்ட தண்ணு
மையாக; தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற்கருவி.

ககக - கூ. உளைக்கு மோதையும், எடுக்குமோதையும், ஒடுங்கா வோ
தையும், கவர்ந்தானோதையும் ஆகிய இவைகள் முழுவமாகவென்க.

கஉ௦.கருந்தலையென்றது, ஒருபெண்பிணத்தின் தலையை.

கஉ௧.பேய்மகள் - பெண்பேய்.

கஉ௩. குமிழ் - குமிழம்பூ. கவிர் - முள்ளுமுருக்கம்பூ.

கஉ௪. என்னாது - என்று கருதாமல்.

கஉ௫. கண் தொட்டு உண்டு - கண்ணைத் தோண்டிஉண்டு; “கண்
டொட்டுண்ட” (முருகு. ௫௩); பெயர்த்து - கவைத்த அடிகளைப்பெயர்த்து;
“கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மகள்” சிறுபாண். கக௭.

கஉ௬. தண்டாக் களிப்பு - தணியாதகளிப்பு; “தண்டாலீகைத் தகை
மாண் குடுமி” புறநா. கூ.

ககக-உ௬. உளைக்குமோதைமுதலியன முழுவமாகவெண்பலியரங்கத்தில்
ஒரு பேய்மகள் கவையடி பெயர்த்து ஆடுங்கூத்தையென்க.

கஉ௭. கண்டனன் - கண்டு. கடுகவை யெய்தி - அப்பேயாற் பிடிக்கப்
பட்டு; “கழல்கட் கூளிக் கடுகவைப் பட்டோர்” சீலப். ௫: கஉ௫.

க௦௬ - உ௭. சென்றோனாகிய சார்ங்கலனென்போன் கண்டு.

(பி - ம்.) கஉ௩. ‘அதரோ கவிரோ’ கஉ௫. ‘கவையடிப்பெயர்த்து’,
‘கையடிப்பெயர்த்து’ கஉ௬. ‘களிப்பினொடாடுங்’

விண்டோர் திசையின் விளித்தனன் பெயர்ந்தீங்
 கெம்மனை காணாய்மச் சுடலையின்
 கந௦ வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத் தேனெனத்
 தம்மனை தன்முன் வீழ்ந்துமெய் வைத்தலும்
 பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
 தீத்தொழி லாட்டியென் சிறுவன் றன்னை
 யாருமி றமியே னென்பது நோக்கா
 கந௫ தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
 துறையு மன்றமுந் தொல்வலி மரனு
 முறையுளுங் கோட்டமுங் காப்பாய் காவாய்
 தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

க௨௮. விண்டு - நீங்கி. விளித்தனன் பெயர்ந்து - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயர்ந்து.

க௨௯. எம்மனை - எந்தாயே.

க௩௧. தனது தாயின்முன்னே, இறக்கவும்.

க௦௬ - ௩௧. சார்ங்கலனென்போன் வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்.

க௩௨. பார்ப்பானென்றது, சார்ங்கலன் தந்தையை; “பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த” என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், “கண்ணில் கணவனை” (க : க௫௫) என்று பின்பு வருதலாலும், சார்ங்கலனுடைய தந்தைதாயரிருவரும் கண்ணையிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது.

க௩௪. மணி. கூ : க௪௬.

க௩௫. அணங்கோ பேயோ : (மணி. கூ : க௪௮, க௫௦.) அணங்கு - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகனென்பர்; குறள். கூ௧௮ - பரி.

க௩௩ - ௫. சிறுவன் றன்னை ஆருயிருண்டது.

க௩௬. துறை - நீர்த்துறைகள். தொல்வலி மரன் - பழைய வலியையுடைய மரம்.

க௩௭. உறையுள் - தங்குமிடம். காவாய் - காவாமலிருந்தாய்.

க௩௮ - ௭. முருகு. உடக - கூ.

க௩௮. தகவிலை கொல்லோ - தகவின்மையையுடையாயோ ; தகவு நின்னிடமில்லையோ என்றுமாம்.

(பி - ம்.) க௨௮. ‘விளித்தனன்’ க௨௯. ‘காணாய்மச்’ க௩௦. ‘பேய்க்கே முன்னுயிர்’ க௩௧. ‘தம்முன்வீழ்ந்துமெய்வைப்ப’ க௩௨-௩. ‘ஒழிந்த, விதித் தொழி’ க௩௪. ‘யாருமிறமியோனென்பதுநோக்கா’ க௩௬. ‘தொல்பதி மரனும்’

சு. — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. ஏ ௯

மகன்மெய் யாக்கையை மார்புறத் தழீஇ
 கச௦ யீமப் புறங்காட் டெயிற்புற வாயிலிற்
 கோதமை யென்பாள் கொடுத்துயர் சாற்றக்
 கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுத்துய ரெய்தி
 யிடையிருள் யாமத் தென்னையிங் கழைத்தனை
 யென்னுற்றனையோ வெனக்குரை யென்றே
 கச௧ பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற
 வாருமி லாட்டியென் னறியாப் பாலக
 னீமப் புறங்காட் டெய்தினோன் றன்னை
 யணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
 துறங்குவான் போலக் கிடந்தனன் காணென
 க௧௦ வணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ண
 பிணங்குநான் மார்பன் பேதுகந் தாக
 லூழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
 மாபெருந் துன்பநீ யொழிவா யென்றலு
 மென்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர்தந் தருளிலென்
 க௧௧ கண்ணில் கணவனை யிவன்காத் தோம்பிடு
 மிவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங் கென்றலு
 முதுமு தாட்டி யிரங்கினண் மொழிவோ

கசக. கோதமை, அவள்பெயர். கொடுத்துயர் - தன்மகன் இறந்தா னென்பது.

கசஉ. மணி. சு: சக.

கசங. இருளையுடைய இடையாமத்தில்.

கச௧. பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தாள் - சூரியனைப்போல் விளங்கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி; பொன் - சூரியன்; “இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி.” (க - உ.) என்று இந்நூற்பதிகத்தில் வருதல் காண்க.

கச௨. மணி. சு: க௧ச. கசக. என - என்று கோதமை சொல்ல.

க௧க. மார்பன் - சார்ங்கலன். பேது கந்தாக - அறியாமை காரணமாக.

க௧ங. என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்.

க௧௧. கண்ணில் கணவனை: (மணி. சு: க௧உ.) ஓம்பிடும் - பாது காப்பான்.

க௧௨. என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்.

க௧௩. முதுமுதாட்டி - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) க௧க. ‘யாக்கைமார்புற’ கசங. ‘அழைத்தாய்’ கச௨. ‘அறி யாப்பார்ப்பான்’ கச௩. ‘எய்தியோன்’ க௧க. ‘பேயறுகந்தாக’ க௧ங. ‘துன்ப மொழிவாய்’ க௧ச. ‘உயிர்தந்தாலென்’

னைய முண்டோ வாருயிர் போனாற்
 செய்வினை மருங்கிற் சென்றுபிறப் பெய்துத
 ககூ௦ லாங்கது கொணர்ந்துநின் னூரிடர் நீக்குத
 லீங்கெனக் காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல்
 கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாக்க
 ளவலப் படிற்றுரை யாங்கது மடவா
 யுலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோ
 ககூ௫ ரிலரோ விந்த வீமப் புறங்காட்
 டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்ட
 நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி யென்றலுந்
 தேவர் தருவர் வரமென் றொருமுறை
 நான்மறை யந்தணர் நன்னூ லுரைக்கு
 கஎ௦ மாபெருந் தெய்வ நீயரு ளாவிடின்
 யானோ காவே னென்னுயி ரீங்கென
 ஆழி முதல்வ னுயிர்தரி னல்ல

கருஅ - கூ. பிறப்பெய்துதலில் ஐயமுண்டோ; “செய்வினை வழித்தா
 யுயிர்செலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்”
 சீலப். உஅ: ககூ௭ - அ.

ககூ௦. அது - அவ்வுயிரை. ஆரிடர் - தீர்த்தற்கரிய துன்பம்.

ககூக. எனக்கு ஆவதொன் றன்று - எனக்கு இயலுவதான ஒரு காரிய
 மன்று.

ககூ௩. அவலப்படிற்றுரை - கேட்டைத் தருகின்ற பொய்யுரை. அது
 அவலப்படிற்றுரையென்க.

ககூ௫. இலரோ - உளர். புறங்காட்டில்.

ககூ௬. ஆயிரம் கோட்டம் அமைந்தன: ஆயிரம் - அநேகம்; “இறந்தோர்
 மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த, குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன, சுடும
 னோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்” (கூ: ரு௭ - கூ) என்றார் முன்னும்.

ககூ௭. நிரயக் கொடுமொழி - நரகத்தைத்தரும் கொடிய வார்த்தை;
 என்றது, “இவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங்கு” (மணி. கூ: கருகூ) என்றதை;
 என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்.

ககூ௯. நூல் - வேதம். கஎ௦. தெய்வமாகிய நீ.

கஎக. யான் என்னுயிரைத் துறப்பேன் என்று கோதமை சொல்ல.

கஎ௨. ஊழிமுதல்வன்-மஹாபிரஹ்மா; “தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக்

(பி - ம்.) ககூ௩. ‘அவலப்படிற்றுரை’, ‘அவலைப்படிற்றுரை’ ககூ௫.
 ‘புறங்காட்டின்’ ககூ௭. ‘நிரையத்தொடு’ ககூ௯. ‘சென்றாலுரைக்கு’ கஎக.
 ‘என்னுயிரென்றபின்’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. அக

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோர்
தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவா
களநு யீங்கெ னுற்றலுங் காண்பா யென்றே
நால்வகை மரபி னருபப் பிரமரு
நானால் வகையி னுருபப் பிரமரு
மிருவகைச் சுடரு மிருமு வகையிற்
பெருவனப் பெய்திய தெய்வத கணங்களும்

கருவுஞ், செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்” (மணி. பதிகம்: ௨௮-கூ.)
இகரத்தை அசைநிலையாக்கி ஊழ்வினையாகிய முதல்வனெனக்கூறிலும்
பொருந்தும்.

களங். சக்கரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவர்.

களசு. தரினெனவே தரலின்மை பெறப்பட்டது.

களங் - ச. இறந்துபோன உயிரை மீட்டுக்கொடுக்குமாற்றல் இந்தச்
சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எங்ஙனமில்லையோ அங்ஙனமே எனக்
குமில்லை யென்றபடி.

களநு. ஆற்றல் - வலி. என்று - என்று சம்பாபதிசொல்லி.

களகூ. நால்வகை மரபின் அருபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன்
றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ‘ஆகாசாநந்தியாயதனலோகம்’ முதலிய
நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அருபப்பிரஹ்மசாதியாராகிய நால்வகையினரும்.
இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவ்சேஷமென்னும் ஐந்தாவதில் தேறிய
வர்களென்பர்.

களஎ. நால் நால்வகையின் உருபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங்களுள்
பன்னிரண்டாவதாகிய ‘பிரஹ்மகாயிகலோகம்’ முதலாகிய உலகம் பதி
னாலுமிருக்கிற உருபப்பிரஹ்ம சாதியாராகிய பதினாறுவகையினரும்; இவர்
களில் க௨, க௩, க௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ‘ஸ்ரோதாபத்தி’ என்
னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், க௬, க௭, க௮-ஆம்
உலகங்களிலுள்ளவர்களை ‘ஸ்கிருதாபகாமி’ என்னும் இரண்டாவது தியானத்
தில் தேறியவர்களென்றும், க௯, க௭, ௨௦-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை
‘அநாகாமி’ என்னும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், ௨௧-ஆ
வது முதலிய ஏழுலகங்களிலுள்ளவர்களை ‘அர்ஹத்’ என்னும் நான்காவது
தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பெளத்தநூல்கூறும்.

களகூ - எ. இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும்
இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮-கூ ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க.

களஅ. இருவகைச்சுடர்-சந்திர சூரியர்கள்.

களஅ - கூ. மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறாவதாகிய
‘மஹாராஜிகலோகம்’ முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத்

(பி - ம்.) களங். ‘அகவயிற்றிரிவோர்’ களசு. ‘மடவோயீங்கெனா லுற்
றலுங்’ களகூ. ‘பிடமரும்’ களஎ. ‘உருபிதப்பிரமரு’, ‘உருபப்பிடமரு’

கஅ௦ பல்வகை யசுரரும் படுதுய நுறாஉ
 மெண்வகை நரகரு மிருவிசும் பியங்கும்
 பன்மீ நீட்டமு நாளுங் கோளுந்
 தன்னகத் தடக்கிய சக்கர வாஸத்து
 வரந்தரற் குரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
 கஅ௧ யரந்தை கெடுமிவ ளருந்துய ரிதுவெனச்
 சம்பா பதிதா னுரைத்தவம் முறையே
 யெங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக் கேட்டே
 கோதமை யுற்ற கொடுந்துயர் நீங்கி
 யீமச் சுடலையின் மகனையிட் டிறந்தபின்
 கக௦ சம்பா பதித னுற்ற றேன்ற
 வெங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடந்தனிற்

தெய்வகணங்கள். இந்தஉலகங்களின் பெயரைப் பதிகத்து உஅ-க ஆம் அடியின் உரையிற்காண்க. 'பெருவனப் பெய்திய' என்றார் விளங்கொளி மேனியராதலின்.

கஅ௦. படுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

கஅ௧. எண்வகை நரகர் - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் முத லாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாரியம், ரௌரவம், கால ஸுத்திரம், ஸஞ்சீவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸம்ஹதம் என் னும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவர்கள்.

கஅ௨. ஈட்டம்-கூட்டம். நாள்-இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்.

கஅ௩. மேற்கூறிய அருப்பிரஹ்மகணலோகமுதலியவற்றைத் தன் னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சக்கரவாஸமென்பர்; "சக்கர வாஸத்துத் தேவ ரெல்லாம்" (மணி. க௨: ௭௨), "எண்ணருஞ் சக்கர வாஸ மெங்கணும்" (ஷு. உசு: ௫௨) என வருதல் காண்க.

கஅ௪. வரந்தரற்குரியோர்-தேவர். முன்னிறுத்தி-கோதமைக்கு முன் னே நிறுத்தி.

கஅ௫. அரந்தை-துன்பம். கெடும்-கெடுமின். என-என்று சம்பாபதி சொல்ல.

கஅ௬ - ௭. சம்பாபதி உரைத்தமுறையினை மணி. சு: க௭௩ - ௪ ஆம் அடிகளிற்காண்க.

கஅ௭. இறக்கத் துணிந்தமையால் கோதமை கொடுந்துயர் நீங்கி னுள். இது போன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், உரு: ௮௨ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

கஅ௮. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு.

கக௦. - கூக. தோன்றக் கூடியவிடமென்க.

(பி - ம்.) கஅ௨. 'பண்பினீட்டமு' கஅ௪-௫ 'உரந்தரற் குரியோர் தம் மைமுன் னிறுத்திந், காக்கை' கக௧. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

சு. - சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. அந்

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக் குன்றமும்
புடையி னின்ற வெழுவகைக் குன்றமு
ககரு நால்வகை மரபின் மாபெருந் தீவு
மோரீ ராயிரஞ் சிற்றிடைத் தீவும்
பிறவு மாங்கத னிடவகை யுரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவாக் காட்டி
யாங்குவா முயிர்களு மவ்வுயி ரிடங்களும்
உஃ பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து

ககஉ. சூழ்கடல் - பெரும்புறக்கடல். ஆழியங்குன் றத்து - சக்கரவா ளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்.

ககங. நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்திராயிரம் யோசனை உயர மும் அவ்வுயரத்திற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்துள்ள மேருமலையும்.

ககச. அம்மேருவின் பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றற் கொன்று வரவரப் பாதி பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றி யொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்.

ககரு. மேற்கூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் சூழ்ந்து அவ்வக்கிரியின் உயர அளவுள்ள ஆழமும் அகலமுமமைந்த ஏழு கடல்களும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் சூழ் ந்து கிடக்கும் பெரும்புறக்கடலிலுள்ள சம்புத்தீவு முதலிய நான்கு மகா தீவ்பங்களும். இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சம்புத்தீவு; இது 'நாவலந் தீவு' என்றுங் கூறப்படும்; இதனை "நாவலோங்கிய மாபெருந் தீவு" (மணி. உ: க), "நாவலொடு பெயரிய மாபெருந்தீவத்து" (ஷி. கக: க௦௭) என்ப வற்றாலுணர்க.

ககௌ. மஹாதீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந் தூறு ஐந்தூறுகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும்; இச்சிறு தீவு கள் அந்தரத்தீவுகளென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ககரு - சு. "அந்தரத் தீவினு மகன் பெருந் தீவினும்" (உரு: உஉச.) என்று பின்வருதல் காண்க.

ககங - சு. இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பர்மாதேசத்துப் புத்த நூலிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன.

ககௌ - அ. உரியனவற்றைக்காட்டி.

ககக. உயிர்களென்றது, அவ்வவ்வுயிர்கள் வாழுகின்ற உடம்புகளை.

உஃ. பாங்கு - பகுதித்திரள்; "அடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி" (சீலப். கள்: அரு); அழகுமாம். மண்ணீட்டின் - சுதையாற் செய்யப்பட் டுள்ள பாவைவடிவமாக.

(பி - ம்.) ககஉ 'ஆழிக்குன் றத்து' உஃ. 'மண்ணிடிற்'

மிக்க மயனா லிழைக்கப் பட்ட

சக்கர வாளக் கோட்டமீங் கிதுகா

ணிபிணக் கோட்டத் தெயிற்புற மாதலிற்

சுகொட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா

உரு ரிதன்வர விதுவென் றிருந்தெய்வ முரைக்க

மதனி நெஞ்சமொடு வானுய ரெய்திப்

பிறந்தோர் வாழ்க்கை சிறந்தோ ளுரைப்ப

விறந்திருள் கூர்ந்த விடையிருள் யாமத்துத்

தூங்குதுயி லெய்திய சுதமதி மொழியப்

உக0 பூங்கொடி தன்னைப் பொருந்தித் தழீஇ

யந்தர மாறா வாரைந் தியோசனைத்

தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த

மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலாதெய்வ

மணியிழை தன்னைவைத் தகன்றது தானென்.

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

உக. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர்.

உரு. இடுதல் - போகடுதல். பிணக்கோட்டம் - மயானம்.

உச. மு. மணி. சு: ௩௦.

உரு. இருந்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

உசு. மதனில் நெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே.

உௌ. சிறந்தோள்-மணிமேகலை; வாழ்க்கையென்றது நிலையாமையை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப.

உஅ. இடையிருள் யாமத்து - நடுயாமத்தில்; மணி. சு: கச௩.

உக௦. பூங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை.

உகக. அந்தரம் ஆறா - ஆகாயமே வழியாக.

உகக - உ. முப்பதுயோசனைதூரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று.

உக௦ - கச. மணி. சு: ௩௩ - எ.

க - உகச. கதிர்மண்டிலம் சொரிய, மேனியள் ஏத்தி நோக்கி என்னுந் நீரென, அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வமுரைப்ப, சுதமதி என்னையோ வென, நேரிழை கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்ற தெய்வம், இதன் வரவு இது வென்றுரைக்க, சிறந்தோளுரைப்ப, தெய்வம் இடையிருள்யாமத்துச் சுத மதியொழியப் பூங்கொடிதன்னைத் தழீஇச் சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்து அகன்றதெனமுடிக்க.

(பி - ம்.) உச. 'என்பவாறியார்' உரு. 'இதுவெனவிருந்' உக௦. 'பொருந்தினடழீஇ'

ஏ ழா வ து

து யி லெ மு ப் பி ய க ா தை.

[ஏழாவது மணிமேகலாதேய்வம் உவவனம்புகுந்து
சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு.]

மணிமே கலேதனை மணிபல் லவத்திடை
மணிமே கலாதேய்வம் வைத்து நீங்கி
மணிமே கலேதனை மலர்ப்பொழிற் கண்ட
வுதய குமர னுறுதுய ரெய்திக்

௫ கங்குல் கழியிலென் கையகத் தாளெனப்
பொங்குமெல் லமனியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னர்த் தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியுங்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரு
க௦ மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன்
றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் ருகுந்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த

௩. மலர்ப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திற்கண்ட.

௪. உறுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

௫. கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்.

௬. பொருந்தாது - துயிலாது. கூ. வறம் - வறுமை.

அ - கஉ. இந்நூற் பதிகம் உச -ஆம் அடியைப் பார்க்க; “கோணிலை
திரிந்து நாழி குறைபடப் பகல்கண் மிஞ்சி, நீணில மாரி யின்றி விளைவஃகிப்
பசியு நீடிப், பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணை
யிவ் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென்றான் ” சீவக. ௨௫௫.

க௩. தவத்திறம் - தவத்தின்கூறுபாடு.

(பி - ம்) ௪. ‘துயிலெய்தி’ அ. ‘திரிந்திடக் கோணிலை’ கஉ. ‘தகுவை
யாயின்’, ‘தகுதியையாயிற்’ க௩. ‘தவத்திற்பூண்டோ’

வவத்திற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபி
கரு னுவவனம் புகுந்தாங் குறுதுயில் கொள்ளுஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
யிந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
னாதிசான் முனிவ னறவழிப் படுஉ

உ௦ மேது முதிர்ந்த திளங்கொழிக் காதலின்
விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
வஞ்சமின் மணிபல் லவத்திடை வைத்தேன்
பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்ந்தீங்
கின்றேழ் நாளி லிந்நகர் மருங்கே

உரு வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள்
களிப்புமாண் செல்வக் காவற் பேரு
ரொளித்துரு வெய்தினு முன்றிற மொளியா
ளாங்கவ ளிந்நகர் புகுந்த வந்நா

கசு. அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம் ; “தவஞ்செய்வார்...அவஞ்
செய்வா ராசையுட் பட்டு” (குறள், ௨௬௬) என்பதில் ‘அவம்’ என்பது
இப்பொருளில் வருதல்காண்க.

௬ - கசு. மணி. கஅ: அ௦ - அந.

க - கசு. மணிமேகலாதெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத்திடை
வைத்து நீங்கிப் பொருந்தாதிருந்தோனாகிய உதயகுமரன்முன்னர்த் தோன்றி
அவத்திறம் ஒழிகவென்று உரைத்தபினைன்க.

கள. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா.

கஅ. மு: சீலப். கரு: நந; அஞ்சல் - அஞ்சாதே.

கக. ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்.

உ௦. ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது.

உக. விஞ்சையின் - வித்தையினாலே.

உசு. இன்றேழ்நாளில்-இற்றைக்குஏழாவதுநாளில்; மணி. கக: கஉக.

உரு. தோன்றும் - தோன்றுவாள். நல்லாள் - மணிமேகலை.

உசு. பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

உஎ. உருவை மறைத்து வருவாளாயினும்.

(பி - ம்.) கசு. ‘அவ்வயினுரைத்தபின்’ கரு. ‘நவவனம்’ உக. ‘குணர்
ந்துநின்’ உரு. ‘வந்துகாண்குறும்’ உசு. ‘பெயருர்’ உஎ. ‘உன்றிறமொழி
யாள்’, ‘ஊன்றிறமொழியாள்’

ளீங்கு நிகழ்வன வேதுப் பலவுள

௩௦ மாதவி தனக்கியான் வந்த வண்ணமு
மேதமி நெறிமக ளெய்திய வண்ணமு
முரையாய் நீயவ ளென்றிற முணருந்
திரையிரும் பௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக்
கோவலன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்

௩௫ னாமஞ் செய்த நன்னு ணள்ளிருட்
காமன் கையறக் கடுநவை யறுக்கு
மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக் கனவகத் துரைத்தே
ளீங்கிவ் வண்ண மாங்கவட் குரையென்

௪௦ றந்தரத் தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம் போயபின்
வெந்துய ரெய்திச் சுதமதி யெழுந்தாங்
ககன்மனை யரங்கத் தாசிரியர் தம்மொடு

உக. நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள்.

௩௧. ஏதமில்நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசுத்திமார்க்கம்.

௩௨. அவள்-மாதவி; என் திறம் உணரும்-என்வரலாற்றை உணர்வாள்.

௩௩. பௌவத்து - கடலினிடத்து. தெய்வமொன்று உண்டென - எனது குலமுதல்வனை விபத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்த தெய்வமொன்று உள்ளதென்று.

௩௫. நன்னுளிற் செறிந்த இருளிடத்தே.

௩௩ - ௫. சீலப் கரு : உஅ - ஆம் அடி முதலியவற்றின் பொருளை இவற்றுடன் ஒப்பிடுக.

௩௬ - எ. சீலப் ௩௦ : உரு - கூ.

௧௫ - ௪௦. மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்திர விழாக்காண வந்தேன்; யான் மணிமேகலாதெய்வம் ; இளங்கொடிக்கு ஏது முதிர்ந்ததர்தலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; அவள் இந்நகரில் இற்றைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள்; ஏதுப் பலவுள ; மாதவிக்குரை ; அவள் என்றிறமுணரும் ; இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று போயபி னென்க.

௪௨. அகல் மனை அரங்கத்து - விசாலித்த வீடாகிய நடனசாலையில்; ஆசிரியர் தம்மொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு நின்றது.

(பி - ம்) ௩௧. 'ஏதமினின்மக', 'ஏதமுனிமைக' ௩௨ 'உரைப்பொருளு ணரும்' ௩௩. 'பவ்வத் தெய்வ முண்டென' ௩௫. 'நல்லிருள்' ௩௬. 'கை யாற் கடுநவை' ௪௧. 'எய்தியசுதமதி' ௪௨, 'தாசியர்தம்மொடு'

வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி
யாடல் புணர்க்கு மரங்கியன் மகளிரிற்
சுரு கூடிய குயிலுவக் கருவிகண் டியின்று
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்த் தீந்தொடை
கொளைவல் லாயமோ டிசைகூட் டிண்டு
வளைசேர் செங்கை மெல்விர லுதைத்த
வெம்மைவெய் துறுது தன்மையிற் றிரியவும்
ருப பண்பில் காதலன் பரத்தமை நோனா
துண்கண் சிவந்தாங் கொல்குகொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயில்வோர்
விரைப்பூம் பள்ளி வீழ்துணை தழுவவுந்

சுரு. வகைதெரிமாக்கட்கு - அவிநய முதலிய கூறுபாடுகளைத் தெரி
கின்ற மாந்தர்களுக்கு. வட்டணை காட்டி - கமல வர்த்தனையைக்காட்டி ;
கமலவர்த்தனையாவது கைத்தலங்காட்டல் ; சீவக. சுரு.

சசு. அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமகளிர்போல ; நாடக மகளிருட
னென்றுமாம்.

சரு. கூடியகுயிலுவக்கருவி-சேர்ந்த குழல் யாழ் மத்தளம் குடமுழா
இடக்கையென்பவைகள் ; “கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங், குழல்
வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்,
பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு, கூடிநின்றிசைத்த தாமந் திரிகை”
(சீலப். ந: கருஅ - சஉ. உரை.) கண்டியின்று - ஒலியாதடங்கி. ‘மகளி
ரின்’ (சசு) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது.

சசு - கூ. பண்ணுக்கிளை - பண்ணின் வகைகளை.பயிரும் - இசைக்கும்.
தீந்தொடை - இனிய நரம்புகள். கொளைவல் ஆயமோடு - பாட்டில் வல்ல
மகளிர்கூட்டத்துடனே ; கொளை - ஒற்றறுத்தலுமாம். கூட்டுண்டு - சேர்ந்
தனுபவித்து. உதைத்த - தெறித்த. உறுது - உறுமையால். தொடை திரி
யவுமென்க.

ருப - ருந. பரத்தமை - பரத்தன் தன்மை ; பரத்தையை துகர்வான்
பரத்தன் ; “பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண்
ணைன் பரத்தநின் மார்பு” (குறள்,கருகக); “வறுமொழி யாளரொடு வம்பப்
பரத்தரொடு” (சீலப். கரு: கரு.) நோனாது - பொருமல். துயில்வோர் -
ஊடியமகளிர். வீழ்துணை - விரும்பியகணவன். துயில்வோர் தழுவவும்.

(பி - மீ.) சசு. ‘பண்ணுக்கிழமைபிறமண்ணியாழ்’ சசு. ‘கொளவல்
லாய’ சஅ. ‘வளையார் செங்கை’ சக. ‘வேதுறுது’ ருப. ‘காதல்பார்த்
தமை நோனாது’ ருந. ‘துண்கண்’ ருஉ. ‘துயில்வோள்’

தளர்நடை யாயமொடு தங்கா தோடி
 ௫௫ வினையாடு சிறுதே ரீர்த்துமெய் வருந்தி
 யமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக்
 குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
 காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
 தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவு
 ௬௦ மிறையுறை புறவு நிறைநீர்ப் புள்ளுங்
 காவுறை பறவையு நாவுள் ளழுந்தி
 விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண் டியின்று
 பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ ணடுநாட்
 கோமகன் கோயிற் குறுநீர்க் கன்னலின்
 ௬௫ யாமங் கொள்பவ ரேத்தொலி யரவமு
 முறையுணின் ரெடுங்கிய வுண்ணு வுயக்கத்து
 நிறையழி யானை நெடுங்கு விளியுந்
 தேர்வழங்கு தெருவுஞ் சிற்றிடை முடுக்கரு
 மூர்காப் பாள ரெறிதுடி யோதையு
 ௭௦ முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர் கம்மியர்

௫௪. தளர்நடையாயம் - சிறுர்கூட்டம்.

௫௬. ஐம்படைத்தாலி : மணி. ௩: க௩அ - உரையைப்பார்க்க.

௫௮ - ௬. காவற் பெண்டிர் - செவிலித்தாயர். கடிப்பகை: (மணி. ௭: ௭௩.) காவற்பெண்டிர் துயில்வதியவும்.

௬௦. இறை - இறப்பு. ௬௧. கா - சோலை.

௬௨. களி - களிப்பு; கூத்துமாம். ௬௩. நடுநாள் - நடு இரவில்.

௬௪ - ௬௩. தன்மையிற்றிரியவும், வீழ்துணைதழுவவும், துயில்வதியவும், கருவி கண்டியின்று நா உள்ளமுந்தி முழவுக் கண்டியின்று ஊர் பாயல்கொள் நடுநாளிலென்க.

௬௪. கன்னலின் - நாழிகைவட்டிலால்; மூலலை. ௫௮.

௬௫. யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக்கணக்கர்; சீலப். ௫: ௪௬.

௬௬. உண்ணு உயக்கம் - உண்ணுமையாலுண்டாகிய வருத்தம்.

௬௭. நெடுங்குவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம்; மணி. ௭: ௧௧௫.

௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கர் - சிறிய இடங்கனையுடைய முடுக்குத் தெருக்கள்.

௬௯. துடி - ஒருவகைத் தோற்கருவி.

௭௦. கலம்புணர் கம்மியர் - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்.

(பி - ம்.) ௫௪. 'தாங்காதோடி' ௬௨. 'களிப்படங்கி' ௬௪-௫. 'குறி நீர்க் கன்னல், யாமங்கொள்வோர்' ௬௬. 'ஒங்கிய'

துழந்தடு கள்ளின் றோப்பியுண் டயர்ந்து
பழஞ்செருக் குற்ற வனந்தர்ப் பாணியு
மரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமத்துப்
எடு புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கந்
தீர்வினை மகளிர் குளனா டாவமும்
வலித்த நெஞ்சி னூடவ ரின்றியும்

எக. துழந்து அடுகளிள்தோப்பி உண்டு அயர்ந்து-துழாவிச்சமைத்த கள்ளுகளில் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளையுண்டு தம்மைமறந்து; “இல்லடு கள்ளின் றோப்பி பருகி” பேரும்பாண். கசஉ.

எஉ. அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு; “அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியர்வதும் ” பொருந். கசு.

எங. கடிப்பகை - பேய்க்குப் பகையாகவுள்ளதென்று பெர்ருள் ; அரவாய்க்கடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை; ஐயவிக்கடிப்பகை-வெண் சிறுகடுகு; இவை பேய்க்குப்பகை யென்பதை புறநா. உஅக - ஆம் செய்யுளாலும் உணர்க. பேய்முதலியவைகள் அணுகாதிருத்தற்கு இருவகைக் கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன; மணி. ந: கஙச - உரையைப் பார்க்க.

எச. தூமத்து - புகையுடன்.

எங - ச. மகளிரேந்திய அரவாய்க்கடிப்பகை ஐயவிக்கடிப்பகைவிரவிய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிக்க.

எடு - சு. புனிறுதீர்மகளிர்; கயக்கந்தீர்மகளிரென்க. கயக்கம் - கயங்குதல். புதல்வரைப்பெற்றுப் புனிறுதீர்ந்த மகளிர் இரவிற்சென்று குளத்தில் நீராடுதலை, “கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து, பணைத்தேந்திளமுலை யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர ” (மதுரை. கூ00 - கூ0ங) என்பதனாலுமுணர்க. புதல்வரைப்பெற்றமகளிர் எழுந்துசென்று பத்தாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பகீருஹ்யத்தின் கடு-ஆம் கண்டத்துள்ள அ-ஆம் ஸூத்திரத்தாலும், அந்நூலை அநுஸரித்துத் தோழப்பரென்று வழங்குகிற வைதிகஸார்வபௌமரியற்றிய கீருஹ்யரத்நத்தில் சு-ஆம் கண்டத்தில் நாமகரணப்பிரகரணத்திலுள்ள “தசமேஹரி” என்னும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்றது.

எஎ. வலித்த நெஞ்சின் ஆடவர் இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரர் இல்லாதிருக்கவும்.

(பி - மீ.) எக. ‘துழந்தகளிளின் தொப்பிரண்டயந்து’ எங. ‘நாவாய்க் கடிப்பகை’ எச. ‘இரவியன்மகளிர்’ எடு-சு. ‘புதல்வர்ப்பயந்தபுனிறுதீருகத்து, விரிவியன்மகளிர்குளநாளாவமும்’, ‘புனிறுதீருயக்கந், தீர்வியன்’

புலிக்கணத் தன்னோர் பூத சதுக்கத்துக்
கொடித்தேர் வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
அஃ விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பலி யோதையு
மீற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்பு ணுற்றோர்
தந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கண்
மன்றப் பேய்மகள் வந்துகைக் கொள்கென
அஃ நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்
பல்வே ரோதையும் பரந்தொருங் கிசைப்பக்
கேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்து
முருந்தே ரிளங்கை நீங்கிப் பூம்பொழிற்
றிருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
கஃ மிக்கமா தெய்வம் வியந்தெடுத் துரைத்த
சக்கர வாளக் கோட்டத் தாங்கட்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவியி னொருபுடை யிருத்தலுங்

எஅ. புலிக்கணத் தன்னோர் - வீரர். பூத சதுக்கத்து - பூதத்தை யுடைய சதுக்கத்திலே ; சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

அக. மு. மணி. சூ: கூஅ.

அஉ. கடுஞ்சூன்மகளிர்-முதற்குலையுடைய மகளிர்; “கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவும்” சீறுபாண். கசஅ.

அஎ. ஊட்டிருளழுவத்து - ஊட்டினுற்போன்ற இருட்பரப்பில்.

அகூ. மு. மணி. சூ: உஉ.

கூஉ - ஈ. மு. மணி. கஎ: எஎ - அ. உலக அறவி - ஊரம்பலம்; எல்லாச்சாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை ; இதனை ‘உலோகோபகாரிகா’ என்பர் வடநூலார்.

சக - கூஈ. சதமதியெழுந்து நடுநாளில் ஏத்தொலியரவமும், நெடுங் கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தரீர்ப்பாணியும், குளனாடரவமும், பலியோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப் போகிச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின் ஒரு புடையிருத்தலுமென்க.

(பி - ம்.) எஅ. ‘பூதச்சதுக்கத்து’ அஃ. ‘புலியின்’ அஎ. ‘பூட்டிருளழுவத்து’ அஅ. ‘நீங்கியபூம்பொழில்’ கூஈ. ‘உலகவிறைவி யொருபுடை’

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூடு வந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணாண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியி

கூச - டு. நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில் - நெடிய தோற்றத்தையு
டைய தூணாகிய அவ்விடத்தே; காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய கார
ணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு; எழுதிய - மயனென்னும் தெய்
வத்தச்சூல் நிருமிக்கப்பட்ட; அற்புதப் பாவை-யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தை
உண்டிபண்ணுகின்ற பாவை ; இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம்பாபதி
கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வகணத்தோனாகிய துவதீக்
னென்பவனுடைய வடிவம்போல மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை ;
முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது ;
பேசுதல்பற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவற்றை,
“கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின ”
(கூடு : ஈஈ - ச), “கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்துணைப்
பாவையை” (கூ : அக - கூ), “நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக், கடவு
ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்” (உஃ : கக - கக), “கடவு ளெழுதிய
நெடுநிலைக் கந்தின், குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்
டம்” (உக : க - ஈ), “என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்” (உக :
ஈஈ), “மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன், நுவதிக னென்பேன் றென்
றுமுதிர் கந்தின், மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்” (உக :
கஈ - ஈஈ), “நெடுநிலைக் கந்தினின்ற பாவை” (உஉ : உ), “இலகொளிக்
கந்தி னெழுதிய பாவாய்” (உஉ : கூ), “நாவுடைப் பாவை நங்கையை
யெடுத்தலும்” (உஉ : கூச), “நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி” (உஉ :
கஃ) என இந்நூலில் வருவனவற்றாலுணர்க். எழுதிய - பண்ணிய ; “கடவு
ளெழுதவோர் கற்று ராரெனின்” (உஈ : கஈ), “கடவு ளெழுதவோர் கற்கே
யாதலின்” (ஊ : கஈ), “கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது” (உஈ :
கச) எனச் சீலப்பதிகாரத்து வருதல்காண்க.

கூச. மைத்தடங் கண்ணாள் - சுதமதி.

கூச. திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு ; தேவ
லோகத்திலிருப்பதென்று பொருள் ; இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய்
திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமன்மையின், இதனை,
‘திப்பியம்’ என்றார். “செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையா
வல்குல் பலர்பசி களையக், கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய, முந்தை முதல்வி
யடிபிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விநாஉந் திப்பியம்” (கஃ : கஃ -
கச) என்று இந்நூலுள்ளே ‘திப்பியம்’ என்பது இப்பொருளில் வருதல்
காண்க ; தெய்வக்கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும். தெய்வக்கிளவி - தெய்
வத்தன்மையுள்ள சொல் ; வடசொல்லாலெனினுமமையும்.

(பி - ம்.) கூச - அ. ‘கிளவி யிரவிவன்மகனொரு’

னிரவி வன்ம நெருபெரு மகளே
 தூரகத் தானைத் துச்சயன் நேவி
 க00 தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
 மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
 காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
 மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
 தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
 க0டு வீரை யாகிய சுதமதி கேளா
 யின்றேழ் நாளி லிடையிருள் யாமத்துத்
 தன்பிறப் பதனொடு நிற்பிறப் புணர்ந்தீங்
 கிலக்குமி யாகிய நினக்கிளை யாள்வரு
 மஞ்சலென் றுரைத்த தவ்வுரை கேட்டு

கூஅ. இரவிவன்மன் - அசோதரநகரத்தரசன் ; இவன் சுதமதியென் பவருடைய பூர்வஜன்மபிதா.

கூஅ - கூ. மு. மணி. கக : கங்ங - ச. துச்சயன் = துர்ஜயன் - பகைவர் களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள் ; இவன் அங்கநாட்டி லுள்ள கச்சயமென்னு நகரத்தரசன் ; சுதமதியென்பவருடைய பூர்வஜன்ம நாயகன் ; மணி. க0 : ௫0 - ௫ச.

க00. தாரை - இவள் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவள் ; வீரை யானை யால் இறந்தது கேட்டு இவள் இறந்தமையால், 'சாவுற' என்றார் ; மணி. க2 : ச0 - அ.

க0க. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி.

க0௨. காராளர்சண்பை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பாநகரம் ; இப்பொருளில், காராளரென்பது கராளரென்பதன் விகார மென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற கராளத்வம் அல்லது கராளதையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இக்காராளர்கள் துர்க்காபூஜை செய்துநரபலிகொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிர தேசத்திற் கராடிகளென்று வழங்குகிறதென்றுங் கூறுவர் ; மணி. ந : ௨க.

க0ச. தாரை தவ்வை - தாரையாகிய தவ்வை ; தவ்வை - முன்பிறந்த வள். தாரை யென்பது மாதவியென்பவருடைய பூர்வஜன்ம நாமதேயம்.

க0௫. வீரையென்பது சுதமதியென்பவருடைய பூர்வஜன்ம நாம தேயம்.

க0அ. இலக்குமியென்பது மணிமேகலையின் முற்பிறப்பின் பெயர் ; தாரை, வீரை, இலக்குமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்.

க0க. அஞ்சல் - அஞ்சாதே. தெய்வம் உரைத்தது.

(பி - ம்.) க0க. 'மயங்கியல் யானை' க0௨. 'காராளாகசண்பை' க0ச. 'தாரைதவ்வை' க0௫. 'சுதமதி' க0க. 'இன்றேளாளிடையிடை' க0௭ - அ. 'உன்பிறப்புணர்ந்தீங், கலக்குமியாகிய'

கக௦ நெஞ்ச நடுக்குறூஉ நேரிழை நல்லாள்
காவ லாளர் கண்டியில் கொள்ளத்
தூமென் சேக்கைத் துயில்கண் விழிப்ப
வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப்
புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
ககரு புகர்முக வாரண நெடுங்கு விளிப்பப்
பொறிமயிர் வாரணங் குறுங்கு விளிப்பப்
பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணைநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பப்
க௨௦ பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பக்
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகர் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்

கக௦. நல்லாள் - சுதமதி.

கக௨. சேக்கைத் துயில் கண் - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆடவர் மகளிரென்னும் இருபாலாருடைய கண்கள்.

கக௩. வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

கக௪. புலம் - அறிவு. சங்கம் - புலவர் கூட்டம்.

ககரு. வாரணம் - யானை. நெடுங்குவிளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச் செய்ய; (மணி. எ: கூள.) கூ - கூப்பீடு; “வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவும்” புறநா. சச.

கக௬. வாரணம் - கோழி.

கக௭. பணை - குதிரைப்பந்தி. ஆல - ஆட.

கக௮. பணை - கிளை. ஆல-முழங்க.

கக௯. பூம்பொழில் ஆர்கைப் புள் ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளின் முழக்கம் அதிகரிக்க.

க௨௦. பூங்கொடியார் - மகளிர். புள் - கைவளை; “புட்கை போகிய புன்றலை மகார்” மலைபடு. ௨௫௩.

க௨௧. தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களிற் கொடுக்கப்படும் பொலிவு பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள.

க௨௨. அணிகலங்கள் விற்கப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலராற் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகளைக் கடையிடங்கள் கொள்ள; “பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி” (சீலப். ௨௮: ௨௩௧.) வாயில்களில் இல்லுறை தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிடுதல் மரபு.

(பி - ம்.) கக௩. ‘வலம்புரிசங்கம்’ கக௪. ‘புலம்புரிசங்கம்’, ‘பொலம்புரிச்சங்கம்’ கக௭. ‘ஆர்ப்ப’ கக௮. ‘கணநிலைப்புள்ளும்...ஆர்ப்ப’ க௨௧. ‘கடி கொள’ க௨௨. ‘பூப்பொலிகடிகொள’

குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பார்தெழக்
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பார்தெழ

கஉரு ஐர்துயி லெடுப்ப வரவுநீ ரமுவத்துக்
காரிருள் சீத்துக் கதிரவன் முளைத்தலு
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைந்தடி வருந்த
மாநகர் வீதி மருங்கிற் போகிப்

போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லா
கங். மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலு
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவ
டன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
வின்னுயி ரிழந்த யாக்கையி னிருந்தன
டுன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென்.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை முற்றிற்று.

கஉங. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை
செய்யப் பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ; பண் - இசையென்றுமாம்.

கஉச. உபகாரிகளுடைய வாயில்கள்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல
பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக.

கஉரு. எடுப்ப - எழுப்ப, உரவுநீரமுவத்து - கடற்பரப்பில்.

கஉசு. சீத்து - அழித்து.

கஉஎ. ஏ - அம்பு; “சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போல்” (ச:
அசு) என்றார் முன்னும்.

கஉக. போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்.

கங். “மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறுஅ, னன்மணி யிழந்த நாகம்
போன்று” (உரு : கசுச - ரு) என்று இவ்வுவமையே பின்னும்வரும்;
“இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம் போன்
றதும்” (சிலப். கங் : ருஎ - அ.) அவள் - மாதவி.

கங். “இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத், துன்னிய சுற்றந் துயர்க்
கடல் வீழ்ந்ததும்” (சிலப். கங் : ருக - சு௦) என்பழியும் இவ்வுவமை வரு
தல் காண்க.

க-கங். மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின் புகுந்து
நீக்கி உரையென்று போயபின், சுதமதி எழுந்து கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப்
போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும்; அது ‘வரும், அஞ்சல்’
என்று உரைத்தது; அதனைக்கேட்டு நடுக்குறுநல்லாள், கதிரவன் முளைத்
தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவள் துயருழப்பத் தான் உயிரிழந்த
யாக்கை போல இருந்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்.) கஉரு. ‘எடுப்பிய’, ‘எழுப்பிய’ கஉக. ‘போகியகங்குல்’
கங். ‘மகவாரா’

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத் துயருற்றகாதை

[எட்டாவது மணிமேகலை

மணிபல்லவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு.]

நங்கிவ ளின்னண மாக விருங்கடல்
வாங்குதிரை யடுத்த மணிபல் லவத்திடைத்
தத்துநீ ரடைகரைச் சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவினை கழனி முரிசெம் பவளமொடு
ரு விரைமர முருட்டிந் திரையுலாப் பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண் ணசும்பி
னும்பலுங் குவளையுந் தாம்புணர்ந்து மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டிநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற் புன்னையு மடற்பூந் தாழையும்
க0 வெயில்வர வொழித்த பயில்பூம் பந்த

க. இவள் - சுதமதி.

ங. அடைகரையில். தொடுப்பு - விளாக்கொண்டு உழுதல் ; “தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்” சீலப். உள: உரு0.

ங - ச. அடைகரையாகிய கழனியிலென்றுமாம்.

ரு. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன ; “விரைமர மென்றுகில்” என்பர்மேலும் (கக: கஉஉ) “வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகின்” சீறுபாண். கருரு.

சு. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை; “பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன் கடுக்கும், பேழ்வாய்ப் புலியுகிர்” (கல். ருஉ.) அசும்பு - சேறு; “வாரசும் பொழுது முன்றில்” புறநா. ககச.

எ. மயங்கி - கலந்து.

அ. குண்டு நீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை; இலஞ்சி, ஆகுபெயர்.

கூ. முடம் - வளைவு. க0. பந்தர் - நிழல்.

க - க0. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவையொழித்த பந்தர்.

(பி - ம்). க. ‘நங்கிவரிந்நனம்’, ‘நங்கிவரிஞ்ஞனம்’ ச. ‘முத்துவினை கழனி’ ரு. ‘வரைமாமுருட்டு’ சு. ‘தாழ்கண் ணசுரும்பி’

அ.—மணிபல்லவத்து துயருற்றகாதை. ௯௭

ரறல்விளங்கு நிலாமண னறுமலர்ப் பள்ளித்
துஞ்சு துயிலெழு மஞ்சி லோதி
காதற் சுற்ற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போன்று
௧௫ பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணாள்
கண்டறி யாதன கண்ணிற் காணா
நீல மாக்கட னெட்டிடை யன்றியுங்
காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப
வுவவன மருங்கினி லோரிடங் கொல்லிது
௨௦ சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மனநடுக் குறாஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு
மெல்வளை வாராய் விட்டகன் றனையோ
௨௫ விஞ்சையிற் றேன்றிய விளங்கிழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள் கொல்லோ வறியே

கக. அறல் - நீர் அரித்து ஒழுகுதலாலுண்டாவது; “மட்டற னல்யா
ற்று” (புறநா. ௧௭௭.) நிலாமணல் - நிலாவைப் போன்ற வெள்ளிய மணல்.
மலர்ப்பள்ளி - உதிர்ந்து கிடக்கும் மலராலாகிய படுக்கையில்.

கஉ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவானமயிரினையுடையாள்; “அஞ்சி
லோதி யரசனுக் கொருநாள்” (௨௩ : ௨௪) என்பர் மேலும்; “அஞ்சி லோதி”
குறிஞ்சி. ௧௮௦.

க - கஉ. மணிபல்லவத்திற் கரையிற் கழனியிற் பரப்பில் இலஞ்சிக்
கரையில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணிமேகலை யென்க.

கங. கடைகொள - முடிவுகொள்ள. ௧௫. காணாள் - காணாது.

கசு. கண்டறியாதனவற்றைக்கண்ணிற் கண்டு.

க௭. நெட்டிடை - நெடிய இடம்.

கக. ‘உவவனம்’ என்பது முதல் மணிமேகலை கூற்று.

௨௦. சுதமதி, விளி. ௨௧. இந்தநிலை நனவோ கனவோ.

௨௩. மயங்கும் - மயங்குவாள்.

௨௪. மெல்லிய வளையினையுடையாய்; எவ்வளவுமாம்.

௨௫. விஞ்சையிற் றேன்றிய - வித்தையினாலே தோன்றிய.

(பி - ம்.) கக. ‘துறல்விளங்கு நிலாமண னறுமலர்’ கசு. ‘ஒதிட
த்து’ ௧௫. ‘பதியங்காணாள்’ கசு-௭. ‘காண, நீலமாகடல்’ கஅ. ‘காலஞாயிறு’
௨௦. ‘ஒழித்தாய்’

ஒருதனி யஞ்சுவென் றிருவே வாவெனத்
 திரைதவழ் பறவையும் விரிசிறைப் பறவையு
 மெழுந்துவீழ் சில்லையு மொடுங்குசிறை முழுவலு
 ௩௦ மன்னச் சேவ லரச னாகப்
 பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கீண்டிப்
 பாசறை மன்னர் பாடி போல
 வீசுநீர்ப் பரப்பி னெதிரெதி றிருக்குந்
 துறையுந் துறைகுழ் நெடுமணற் குன்றமும்
 ௩௧ யாங்கணுந் திரிவோள் பாங்கினங் காணுள்
 குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்
 வரற்றினள் கூஉ யழுதன னேங்கி
 வீழ்துய ரெய்திய விழுமக் கிளவியிற்

௨௭. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனிமையை. வாவென - வாவென்று சொல்லிக்கொண்டு.

௨௮ - கூ. அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவைமுதலிய நீர்வாழ் பறவைச் சாதிகள் நான்கும்.

௨௮ - ௩௧. திரைதவழ் பறவைமுதலியனவாகிய பன்னிறப் புள்ளினம்.

௩௨. போர்குறித்துவந்து படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிருத்தல்போல. பாடி - படைவீடு.

௨௮ - ௩௪. திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையென்க. இப்படியே, “கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னொயுஞ், செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங், கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும், வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோதையும்” (க௦ : க௧௪ - கூ) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

௩௪ - ௩௬. துறையும் குன்றமுமாகிய யாங்கணும். திரிவோள் - மணி மேகலை. பாங்கினம் - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை.

௨௭ - ௩௬. திருவே வாவெனத் திரிவோள்.

௩௭. குரற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல் ; “குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்தி” (சிலப். க௪ : ௮௭); “குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்” ஷே. ௩௦ : ௩௮.

௩௭. கூஉய் - கூவி.

௩௮. விழுமக்கிளவியின் - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்.

(பி-ம்.) ௨௭. ‘அஞ்சுவானத்வேவாவெனத்’ ௨௭. ‘சிலாஸையுமொடுங்கு சிறைமுழுவலும்’, ‘ஒடுங்குசிறைமுடியும்’ ௩௧. ‘புள்ளும்பரந்து’ ௩௩. ‘நெறியெதிரிற்சிறை’, ‘எதிரெதிரிற்சிறை’ ௩௭. ‘குரற்றலைகூந்தல்’ ௩௮ - ௪௦. ‘விழுக்கிளவியற்றாழ்ந்து’

ருழ்துய ருறுவோ டந்தையை யுள்ளி

ச௦ யெம்மிதிற்படுத்தும் வெவ்வினை யுருப்பக்
கோற்றொடி மாதொடு வேற்றுநா டடைந்து

வைவா னுழந்த மணிப்பூ ணகலத்

தையா வோவென் றழுவோண் முன்னர்
விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி

சரு யுரைபெறு மும்முழ சிலமிசை யோங்கித்
திசைதொறு மொன்பான் முழசில மகன்று

விதிமா னாடியின் வட்டங் குயின்று

பதும சதூர மீமிசை விளங்கி

யறவோற் கமைந்த வாசன மென்றே

ரு௦ நறுமல ரல்லது பிறமாஞ் சொரியாது

பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது

தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை

௩௯. தந்தையையுள்ளி - கோவலனை நினைந்து.

ச௦. எம்மிதிற்படுத்தும் வெவ்வினை - எம்மை இத்துன்பத்தினிடத்
தே அகப்படுத்தும் வெவ்வின வினை; “எம்மிதிற்படுத்த வேந்தல்” (சீவக.
எகா.௩.) உருப்ப - முதிர்; “முழவினை யுருத்தென்” (சீலப். ௧௬ : ௨௧);
கோபிக்கவென்றுமாம்.

ச௧. கோற்றொடிமாதர் - கண்ணகி. வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு.

ச௨. வைவா னுழந்த - கூரியவாறால் வெட்டுண்டு வருந்திய. அகலம் -
மார்பு.

சரு. சிலமிசை மும்முழமோங்கி. ச௩. ஒன்பான்முழம்-ஒன்பதுமுழம்.

ச௪. விதிமாண் - விதி மாட்சிமைப்பட்ட; ஆடியின் வட்டங்குயின்று -
பனிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு.

ச௫. பதுமத்தையுடைய சதூரம்; பதுமமென்றதற்குப் புத்தனுடைய
பாதங்களெனினும் பொருந்தும். மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்.

ச௬. அறவோற்கு - புத்தனுக்கு.

ச௭ - ௯. சிறந்து பரப்பி ஒங்கி அகன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த
ஆசனமென்க.

ரு௦. பிற - பிறவற்றை. மரம் நறு மலரையே சொரியும்.

ரு௧. பறவையும் அப்பீடிகையில் பக்கத்திற்கென்று சிறையொலியைச்
செய்யாது.

(பி-ம்.) ச௦. ‘எம்மிதிற்படுத்த’, ‘எம்மிதிற்படுத்தும்’ ச௧. ‘ஐயா
கொவென்றழுவார்’ ச௪. ‘விதிமாண்டாடியின் வட்டனை குயின்று’
ச௫-௬. ‘விளங்கியச், சிறமோர்’ ரு௦. ‘பிறமனந்’ ரு௧. ‘உதிராது’

தலைமேற் குவிந்த கையள் செங்கண்
 முலைமேற் கலுழ்ந்துமுத் தத்திர னுகுத்ததி
 ௫ னிடமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக்
 கொடியின் முகிலொடு நிலஞ்சேர்ந் தென்ன
 விறுநுசப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்
 கெழுவோள் பிறப்பு வழுவின் றுணர்ந்து
 தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்ந்தோய்
 ௧0 காயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
 வாயே யாகுதன் மயக்கற வுணர்ந்தேன்
 கார்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்
 பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழு
 மத்தி பதியெனு மரசாள் வேந்தன்
 ௧௫ மைத்துன னாகிய பிரம தரும.

௩ - ச. செங்கண் கலுழ்ந்து - சிவந்த கண்கள் கலங்கி. முலைமேல் முத்தத்திரள் உகுத்து - கொங்கைகளின்மேலே நீர்த்துளிகளைச் சொரிந்து; அதின் - அப்பீடிகையினது.

௬. மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில் அவள் கூந்தலுக்கும் உவமை.

௭. அலச - அலைய. நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி.

௮. எழுவோள் தனது முற்பிறப்பின் செய்தியை நன்றாக அறிந்து.

௯. 'தொழுதகை மாதவ' என்பதுமுதல் 'என்றெடுத் தோதினை' (௬௯) என்பதிறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னுமுனிவன் முற்பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து, அம்முனிவனை எதிர் பெய்து, மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவையெனக்கொள்க.

௧0. காயங்கரை, ஒரு நதியின்பெயர். உரைத்ததை: ஐ சாரியை; எல்லாம் - முழுவதும்.

௧௧. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலை; வாய் - உண்மை; "பொய்யறியா வாய்மொழியால்" மதுரை. ௧௯.

௧௨. பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார் 'கார்தாரமென்னுங் கழிபெருநாட்டு' என்றார்.

௧௩. பொறை - பாரம்; என்றது பாவத்தை. ௧௫. பிரமதருமன், விளி.

(பி - ம்.) ௩. 'கையினள்' ௪-௫. 'கலுழ்ந்துமுத்தத்திருகுத்தத்ததமுறை' ௬ - ௭. 'நிலஞ்சேர்ந்ததென்ன, விறுநுசப்பலைய' ௮. 'உணர்ந்தே' ௧௨ - ௩. 'கழிபெருநன்னாட்டுப், பூருவதேசம்'

னாங்கவன் றன்பா லணைந்தற னுரைப்போய்
 தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவிடை
 யின்றேழ் நாளி விருநில மாக்க
 ணின்னுநடுக் கெய்த நீணில வேந்தே
 ௨௦ பூமி நடுக்குறும் போழ்தத் திந்நகர்
 நாக நன்னாட்டு நானா நியோசனை
 வியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்து
 மிதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனு
 மாபெரும் பேரூர் மக்கட் கெல்லா
 ௨௫ மாவு மாவுங் கொண்டுகழி கென்றே
 பறையிற் சாற்றி நிறையருந் தானையோ
 டிடவய மென்னு மிரும்பதி நீங்கி
 வடவயி னவந்தி டுநகர்ச் செல்வோன்
 காயங் கரையெனுப் பேரியாற் றடைகரைச்
 ௩௦ சேயுயர் பூம்பொழிற் பாடிசெய் திருப்ப
 வெங்கோ னீயாங் குரைத்தவந் நாளிடைத்

ககூ. அவனென்றது, அத்திபதியென்னும் அரசனை. கஎ. சம்புத்தீவில்.

கஅ. மணி. எ: உச.

கஅ - ௨௦. இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறும்பொழுதில்.

௨௦ - ௨௨. இந்தநகரும் நாகநாட்டில் நானாறுயோசனைப் பரப்பும் பாதலத்தில் விழுந்து கெடுதலுறும்.

௨௩. இதன்பால் ஒழிக என - இந்நகரின் புறத்தே செல்வாயாக வென்றுசொல்ல.

௨௫. ஆ - பசு: மா - மற்றை விலங்குகள்; சிறிதும் தீங்கு செய்யத் தகாத சாதியாதலின், பசு முற்கூறப்பட்டது; புறநா. கூ.

௨௬. நிறை அருந் தானையொடு - பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்துத் வரியசேனையொடு; “நிறையருந் தானே வேந்தனு நோந்து” சிலப். ௨௫:கஎஅ.

௨௭. இடவயம் - அத்திபதியின் நகரம்.

௩௦. பொழிலில்.

௨அ - ௩௦. செல்வோன் இருப்ப.

௩௧. எங்கோனென்றது பிரமதருமனை.

(பி-ம்) ககூ. ‘தன்பாணைந்தறமுரை’ கஎ. ‘ஒங்குமத்தீவிடை’ கஅ. ‘பின் றேழ்’, ‘மின்றேழ்’ ௨௬ - எ. ‘நிறையிருந்தானே யிடவயம்’ ௨அ. ‘விடவ யினவந்திம மானகர்’, ‘வசந்த மாநகர்’ ௨௩. ‘பெயாறறடைகரை’ ௩௦-௩௧. ‘இருதோமுனங் கோனீயங்’

தங்கா தந்கர் வீழ்ந்துகே டெய்தலு
 மருளறு புலவரின் மலாடி யதனை
 யரசொடு மக்க ளெல்லா மீண்டிச்
 ௩௫ சூழ்ந்தனர் ணைங்கித் தாழ்ந்துபல வேத்திய
 வருளறம் பூண்ட வொருபே ரின்பத
 துலகுதூயர் கெடுப்ப வருளிய வந்நா
 ளரவக் கடலொலி யசோதர மாளு
 மிரவி வன்ம நொருபெருந் தேவி
 ௪௦ யலத்தகச் சீறடி யமுத பதிவயிற்
 நிலக்குமி யென்னும் பெயர்பெற்றுப் பிறந்தே
 னத்தி பதியெனு மரசன் பெருந் தேவி
 சித்திபுர மாளுஞ் சீதரன் நிருமக
 ணீல பதியெனு நேரிழை வயிற்றிற்
 ௪௫ காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்போற் றேன்றிய
 விராகுலன் றனக்குப் புகைகை னவனொடு

௩௨. நகர்கேடெய்தியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப்
 பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று.

௩௫. ஏத்திய - ஏத்த. ௩௩ - ௫. நின்மலாடியதனை ஏத்த.

௩௭. அருளிய - உபதேசித்த.

௩௬ - ௭. இன்பத்தை அருளிய அந்நாளில்.

௩௮. கடலரவம்போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம்; “மலிதே
 ரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு, ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்” என்று
 வருதல் காண்க.

௪௦. அலத்தகம் = அலக்தம் - அரக்கு.

௩௯ - ௪௦. தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧. பிறந்து இலக்குமியென்னும் பெயர்பெற்றேனென விகுதிபிரித்
 துக் கூட்டுக.

௪௨ - ௪. பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி.

௪௩. இராகுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன்பெயர்; அது புத்த
 னிடத்துள்ள பத்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்.

௪௫ - ௬. மனிதர்களுடைய பிறப்பிறப்புக்களுக்கு முறையே சூரியனு
 டைய உதயாஸ்தமனங்களை உவமை கூறுதல் பௌத்த ஸம்பிரதாயமாத
 லால், ‘காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்போற் றேன்றிய விராகுலன்’ என்றான்; இதனை,
 “குணதிசைத் தோன்றி.....ஆங்கவன்றென” (௧௪: ௬௬ - ௧௦௪),

(பி-ம்.) ௩௩. ‘மலாடிவணங்கி’ ௩௪. ‘எல்லாம் வீழ்ந்து’ ௩௫-௬.
 ‘ஏத்தி, யருளறம்’ ௩௬. ‘ஒருபெருமகனேன்’ ௪௧. ‘பெயர் பெறப்பிறந்தேன்’
 ௪௩. ‘சித்தபுரம்’ ௪௩ - ௪. ‘சித்திரபுரமாளுஞ் சீதாருகன்மக, ணீலமதி’

பராவரு மரபினின் பாதம் பணிதலு
மெட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செல்லுயிர் போனாற்
௫௦ நீயழ லவனெடு சேயிழை மூழ்குவை
யேது நிகழ்ச்சி யீங்கின் ருதலிற்
கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய
தவாக்களி மூதூர்ச் சென்றுபிறப் பெய்துதி
யணியிழை நினக்கோ ரருந்துயர் வருநாண்

“தேவி கேளாய்...வீழ்கதிர் போன்றேன்” (உச: ௧௦௧-௨), “சாக்காடென்ப
தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்” (௩௦:௧௦௨ - ௩)
என இந்நூ லுள் வருவனவற்றாலுணர்க.

௩௭ - ச௭. அந்நாளில் யான் இராகுலனெடு நின் பாதம் பணிதலும்.
ச௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

சக. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு ; இதன்
விழிக்கு எதிர்ப்பட்டோர் இறப்பர் ; இதனை, “திட்டி விடமுணச் செல்லு
யிர் போவுழி” (௧௧: ௧௦௦), “திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாள்” (௨௧:
௧௧), “திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயதும்” (௨௧: ௪௦), “அழற்கணை
மாருயி ருண்ண” (௨௩: ௬௬), “நஞ்சுவிழியரவி னல்லுயிர் வாங்கி” (௨௩:
௮௪) என இந்நூ லுள்ளே வருவனவற்றாலும், ‘புத்தன் திருவ்ஷ்டிவிஷமாய்ப்
பிறந்த ஜாதகத்து.....கண்விழிப்பிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து தன்
கண்விழியாதேகிடந்தமையின்’ எனவும் ‘நீ திருவ்ஷ்டிவிஷமானகாலத்து நினக்
குக் கொலையுள்ளமில்லையெனினும் கண்விழிக்கிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து
அதற்கஞ்சி விழியாது கிடந்தது என்னோ’ எனவும் வரும் நீலகேசரிவிருத்தி
சமயதிவாகரத்தாலும் உணர்க. “கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசு”
எனத்தாடகைவதைப்படலத்தும் ; “திட்டியின் விடமன்ன கற்பின்
செல்வியை” எனக் கும்பகர்ணப் படலத்தும் கம்பர் கூறியிருத்தல் காண்க.

௫௨. இராசருஷியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரரென்பவர்
முத்திபெறுதலைவிரும்பிப் பிரஹ்மதேவரைக்குறித்து அரிய தவம் செய்து
அவரருளால் விஷ்ணுமாயையைத் தமதுபுத்திரியாக அடைந்து முத்தி பெற்
றனரென்றும், பின்பு அக்கன்னிப் ப்ரஹ்மதேவர் கட்டளையின்படி நதிவடிவு
கொண்டு பிரவசித்தமையால் அந்நதி கவேரகன்னி யென்றும் காவேரியென்
றும் பெயர்பெற்றதென்றும் ஆக்நேயபுராணத்தின் இரண்டாம் பாகத்
துள்ள காவேரி மாகாத்மியத்தின் ௨௩-ஆம் அத்தியாயத்தால் தெரிகின்
றது ; மணி. ௩: ௫௫ - ௬.

௫௩. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். எய்துதி - அடைவாய்.

௫௪. அருந்துயரென்றது, உதயகுமரனால் மணிமேகலைக்கு உண்டாகும்
மன வேறுபாட்டை.

(பி - ம்.) ச௭. ‘பராவருமரபிற்பாதம்’ சக. ‘விடமுண்டு’, ‘விட
முணச்’

௫௫ மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
 யன்றப் பதியி லாரிரு னெடுத்துத்
 தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
 வேக வெந்திற னாகநாட் டரசர்
 சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்
 கூ௦ கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
 பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்குந்
 திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
 யன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்
 கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்
 கூ௫ சாதுயர் கேட்டுத் தளர்ந்துகு மனத்தேன்
 காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
 வாங்குனைக் கொணர்ந்த வரும்பெருந் தெய்வம்
 பாங்கிற் றேன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
 யீங்கிவ னென்னு மென்றெடுத் தோதினை

௫௬. சினமாசு - கோபமாகிய குற்றம். மனமாசு-காமமும் மயக்கமும்.

௫௮ - கூ௨. மணி. அ: ௫௪ - கூ௩.

கூ௦. அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டற்குரிய காது; திறந்தென்றார், கேட்பினும் கேளாத்தகையவாதலின் (குறள். சகஅ); "அறவுரை கேட்டு ணர்ந் தஞ்ஞான நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி" (அறநேறி. ககச.) மறம் - பாவம்.

கூ௧. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத்தன். மருத்துவன் - வைத்தியன்.

௫௭ - கூ௨. வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்.

கூ௪. என - என்று நீ சொல்ல.

கூ௫. சாதுயர் கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்பமொழி யைக் கேட்டு.

கூ௬. காதலன் - கணவன். பிறப்பும் : உம்மை, இறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருளது.

கூ௭. என்னும் - என்று சொல்லும்.

(பி-ம்.) ௫௮-கூ௦. 'வேகவெந்தீ நாகநன்னாடர், காய்சினமொழிதலுமாசு தீர்த்தாங், கறச்செவிதுறந்து மறச்செவியடைப்ப' கூ௨-௪. 'தொழு, தன் னைப் பகலே நின்றிற் புணர்த்தி, யின் னுநா னுரைத்தவுரை தெளிவருகென' கூ௭-௮. 'வீங்கனைக் கொணர்ந்தவிரும்பெருந்தெய்வம், பாங்கினொன்றி'

எ௦ யாங்கத் தெய்வம் வாரா தோவென
வேங்கின ளழுஉ. மிளங்கொடி தானென்.

கூ.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை முற்றிற்று.

எக. இளங்கொடி - மணிமேகலை. அழுஉம் - அழுவாள். இளங்கொடி அழுஉம்.

க - எக. அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினாள்; அப்பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன; அங்ஙனங் குவிந்த கையளாய் உகுத்து வந்து சேர்ந்து எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்து, “மாதவ, உணர்ந்தோய், நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன், பிரமதருமன், உரைப்போய், ‘இத்தீவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறுஉம் போழ்தத்து இந்நகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்துகேடெய்தும், இதன்பாலொழிக’ என்று சொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன் இருப்ப, எங்கோன், நீ உரைத்தநாளில் நகர் கேடெய்தலும், நின்மலரடியை எல்லாம் ஏத்த அருளிய அந்நாளில், புக்கேன் அவனொடு நின்பாதம் பணிதலும், ‘மூழ்குவை, எய்துதி, வருநாளில், வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்’ என்று நீசொல்ல, காட்டாயோவென்று யான் கேட்ப ஓதினை; அத்தெய்வம் வாரா தோ” என்று இளங்கொடி ஏங்கி அழுமென்க.

(பி - ம்.) எ௦. ‘ஆங்கத்தெய்வம்’

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி
மந்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

அறவோ னுசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள் பெற்றியு மைதென

க. அறவோன் - புத்தன். ஆசனத்து - ஆசனத்தால்.

க - உ. அறிந்த பிறவியள் ஆயினள் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையாளாயினாள்; என்றது முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி. பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகிது; பெற்றி - பேறு; “பிணிப்பறுத் தோர்தம்
(பி - ம்.) உ. ‘பிறவியாயினள் பெற்றியமஃதென’

விரைமல ரேந்தி விசம்பு டிழிந்து
 பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
 ௫ வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வ
 முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
 வுயிர்க ளெல்லா முணர்வுபாழாகிப்
 பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
 வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
 ௧௦ சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ
 ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
 நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தே
 னீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசன
 நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்

பெற்றி யெய்தவும்” (சீலப். கரு: ௧௦௦.) என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் நினைந்து.

௩ - ௫. பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினுற் போலத் தோன்றிய தெய்வமென்க.

௬. முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு; நின்றோள் கேட்ப - நின்ற மணிமேகலை கேட்கும்படி. “அறிபிறப் புற்றனை” (௧௦: ௭௫) என்பர் பின்னும்,

௭. ‘உயிர்க ளெல்லாம்’ என்பது முதல் புத்தனுடைய பாதபீடிகையை வணங்கும் மணிமேகலாதெய்வத்தின் வார்த்தை, உணர்வு பாழாகி-அறிவின்றி.

௮. பொருள் - தருமம்; “பொருணங்கிப் பொச்சாந்தார்” (குறள், ௨.௪௬) என்பதிற்காண்க; தூர்ந்தென்றார், அறத்தைக் கோளாடொழிதலின்; முன்பு “அறச்செவி திறந்து” (௧: ௬௦) என்றதும் இதுபற்றிப் போலும்.

௯. வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உலகத்தில். அறம் பாடு சிறக்க - தர்மோத்பத்தி அதிகரிக்க; பாடு = படுதல் = உண்டாதல்; “அறம்பா டறிந்தனை” (௧௦: ௭௫) என்று பின்னும்வரும்; பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்.

௧௦. சுடர் - சூரியன்; வழக்கு - வழங்குதல். காலே - காலத்தில்.

௧௧. இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்.

௧௨. பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், ‘நீயோ தோன்றினை’ என்றோள்; “நீயேயாகி” என்று பின்னர்க் கூறுவதும் இக்கருத்துப்பற்றியே; பின்வருவனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

(13 - மீ.) ௮. ‘அறிவழிந்து’ ௧௦. ‘சுடர்வழக்கற்றுத்தடுமாறுகாலே’ ௧௨. ‘நீயே தோன்றுதி நின்னடிதொழுதோன்’ ௧௩ - ௪. ‘என, நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைகொண்டேன்’

கரு பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சேர்ந்தெனப் பொருந்தி
யுன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தே
னென்பெருங் கணவன் யாங்குள னென்றலு
உ௦ மிலக்குமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயி
னிடங்கழி காமமொ டடங்கா னாயவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச்

கரு. புலம்பு - வருத்தம் ; “புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்” (மலைபடு. சகஉ.) என்று - என்று சொல்லி.

க௯. மானிடமகளாய் நின்றலின், ‘வணங்குவோள்’ எனத் தெய்வத்தை உயர்த்தினையாற் கூறினார் ; “யான் செய்த பாவமென்றாள்” (சீவக. ஈகரு) என்புழிப்போல.

க௭. பொலங்கொடி - பொற்கொடி ; என்றது காமவல்லியை. பொருந்தி - வணங்கி.

க௮ - க௭. கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்குவோண் முன்னர்ப் பொருந்தியென்க.

கஅ. அவனைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை ‘உன்றிருவருளால்’ என்றாள்.

கக. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்.

உ௦. ‘இலக்குமி’ என்பதுமுதல் மணிமேகலா தெய்வத்தின் வார்த்தை. முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அத்தெய்வம் இலக்குமியென்றழைத்தது.

உ௧. புலத்தகையெய்தினை - ஊடினாய் ; புலத்தல் - ஊடுதல். அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

உ௨. இடங்கழி காமமொடு - வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரணமாகிய காமமொடு ; இப்படியே, உதயகுமரனைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது “இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி” (கஅ: ககக) என்பர் பின்னும் ; “இடகழி மான் மாலை” என்பதற்கு ‘இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைக்காலம்’ (பு - வெ. பெருந்தினை. ரு - உரை) என்று பொருள் கூறுவர். “வம்பப்பரத்தை” என்பதற்கு ‘இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகை’ (சீலப். க௦: உகக) என்று பொருள் கூறுவர் அடியாரீக்து நல்லார்.

உ௩. நின்னடியை வணங்கும்பொழுது.

(பி - ம்.) கரு. ‘புலம்பறச்சென்று’ உ௦. ‘கேள்வியிராகுலன்’ உ௧. ‘எய்திப்பூம்பொழிலகவயின்’ உ௨. ‘இடங்கடழிகாமனொடடங்கா னாயவன்’ உ௩. ‘வணங்குழிஇச்’

சாது சக்கரன் மீவிசம்பு திரிவோன்
உரு நெருமர லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத்
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச. சாதுசக்கரன், காரணப்பெயர்; பெரியோர் கூட்டத்திலுள்ளவ னென்றவாறு. சக்கரம் - மண்டலம்; இனி, 'ஓம்மணிபத்மேஹம்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கர மொன்றை வலக்கையில்வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற ஜபித் துக் கொண்டேனும் ஜபியாமலேனும் அச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தல்பெளத்தர்களிற் சிலருடைய ஸம்பிரதாயமாதலால், இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலையுடைய னென்று பொருள்கூறினும்பொருந்தும். இஃது இக்காலத்து, 'திபேத்' என்னும் தேசத்துப் புத்தர்களுடைய வழக்கமாகக் காணப்படுகின்றதென்றும், இம் மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வரும்பயன், நரகலோக முதலிய வற் றில் முறையேபிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவானமடைதலென்றுங் கூறு வர். மீ விசம்பு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன்; பெளத்தரில் இருத்தி (=வித்தி) பெற்றோர் ஆகாயவழியேசென்று அவ்வவ் விடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாதபீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித் தலும், பக்குவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண் ணியவற்றையளித்தலும் மரபு; இத்தன்மையையுடையோர் சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவர். இதனை, "நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச், சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றேன்ற" (உச: சக - எ), "தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ, ரரசற் கேது வவ் வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாமும் பூம்பொழி லிழிந்து" (உஅ: க௦க - க௨) எனப்பின்வருவனவற்றாலுணர்க. இப்படியே சமணரில் இருத்தி பெற்றோரும் சாரணரென்று சொல்லப்படுவர்; "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்ம ராவர் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" (சூடாமணி. உ: ச.) என்று வருதல் காண்க.

உரு. தெருமரல்-மனக்கவற்சி; "செய்யார் தேளந் தெருமரல் கலிப்ப" (பொருந. க௩ச:) இரத்தின தீவத்து - இரத்தினத்தீவில்; இது மணி பல்லவமென்னுந் தீவிற் கு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்று உண்டு. இதன் பெயர் சமந்த மென்பது; இதனை, "ஈங்கித னயலகத் திரத்தின தீபத், தோங் குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை, யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய, பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடே, மறவி நாவா யாங்குளது" (கக: உக - ரு) என்று மேல்வருதலாலுணர்க.

உசு. உருட்டினன், வினையெச்சமுற்று. தருமம் முதலும் முடிவுமில் லாத நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடை யின்றிச்செலுத்துகின்றனென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றுங் கூறினார்; இப்படியே "அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டி" (ரு: எக) என்றார் முன் னும்; தருமத்தை ஸந்தானமென்று வடநூலார்கூறுதல்காண்க. தருமத்தைச்

(பி - ம்.) உரு - சு 'தீபத்துத்.....முருட்டிய வருவோன்'

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வந்து தோன்றலு மயங்கினை கலங்கி
மெல்லியல் கண்டனை மெய்நடுக் குற்றனை
௩௦ நல்கூர் நுசப்பினை நாணினை யிறைஞ்ச
விராகுலன் வந்தோன் யாரென வெகுளலும்
விராமலர்க் கூந்த லவன்வாய் புதையா
வானா டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல் கூர்ந்தனை யென்றவன் றன்னொடு
௩௫ பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்தாங்
கமர கேணின் றமரல மாயினு
மந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கே

சக்கரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சக்கரத்திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும்; இதனை, அக்ஷரகோஷப்போதிஸ்த்துவரென்ப வரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித காவ்யமென்னு நூலில் தர்மசக்கரப்பிரவர்த்தனுத்தீயேஷண மென்னும் பதினைந்தாம் வர்க்கத்தினிற்றுதியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க்கூறிய உலோகசக்கரத்தைக் கையில் வைத்துச் சுழற்றிவருவோனென்னும் பொருந்தும்; இப்பொருள், சாதுசக்கரனென்னும் பெயருக்குப் பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

௨௭. வெங்கதிரமயத்து-உச்சிப்பொழுதில்; மணி. ௫: ௬௦;கக: ௧௦௨.

௨௪-௮. சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் வந்துதோன்றலுமென்க.

௨௯ - ௩௦. மெய்நடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப்பிறந்த அச்சமென்னுமெய்ப்பாடு.

௩௧. சாதுசக்கரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமை குடிக்கோள்பற்றிவந்த வெகுளியென்னு மெய்ப்பாடு.

௩௪. நா நல்கூர்ந்தனை - நா வறுமையுற்றாய்; என்றது, சாரணனைத் துதியாது வீணையிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி; “நாடாது துணிந்து நாநல் கூர்ந்தனை” (கக: ௪) என்பர் பின்னும்.

௩௫. பாத்தியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன்; “திருவாத வர்ச் சிவபாத்தியன்” என்பதில் ‘பாத்தியன்’ என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க; இது நம்பியாண்டாரீநம்பிகள் திருவாக்கு.

௩௬. நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல்லேமாயினும்.

௩௭. அமுது - அன்னம்; அமிர்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; இதனை ஆருயிர் மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங்கூறுவர்.

(பி - ம்.) ௩௦. ‘நல்கூர்’ ௩௧. ‘இராகுலன்வந்தீர்’, ‘இராகுலவந்தோய்’ ௩௧ - ௨ ‘வெகுளலு, மமலா’ ௩௪. ‘நானலகூந்தனை’ ௩௫ - ௬. ‘பணிந்துதிங்கமரகேள்’

முண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலு
 மெம்மனை யுண்கே நீங்குக் கொணர்கென
 ௪௦ வந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வற
 நின்னாங் கொழியாது நன்பிறப் பறுத்திடு
 முவவன மருங்கி லுன்பாற் றேன்றிய்
 வுதய குமர னவனுன் னிராகுல
 னாங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
 ௪௫ நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
 கந்த சாலியின் கழிபெரு வித்தோர்
 வெந்துகு வெண்களர் வீழ்வது போன்மென

நஅ. உண்டி - உண்பாய். என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்.

நக. எம்மனை - தாயே. கொணர்க என - கொண்டுவருகவென்று சாதுசக்கரன் சொல்லி.

௪௦. அவன் உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசக்கரன் அமுது செய்த மையாலுண்டாகிய அந்தப்புண்ணியம்.

௪௧. நின்னாங்கொழியாது - நின்னைவிட்டு நீங்காது ; நின்னாங்கு : மணி. கக: ௪௭.

௪௦ - ௪௧. அவ்வறம் நன்பிறப்பை அறுத்திடும்.

௪௩. உதயகுமரனாகிய அவன்.

௪௪. அவனன்றியும் - அவன் உன்பால் நீங்காத விருப்பத்தைச்செலுத் துவதல்லாமலும்.

௪௪ - ௫. உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தா ளென்பதை, உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்தபொழுது, “உவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந், தவிர்விலே னாதலின்” (மணி. ௨௧: ௧௩ - ௪) என்று அவள் அவனைக்குறித்துக் கூறியவாற்றாலும் உணர்க.

௪௬. கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல் ; இப்பெயரின தாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தசகுமாரசுரிதத்தின் உத்தரார்த்தத் தில் ஆறாவது உச்சவாசத்திலுள்ள கோமினிகதையால் நன்குபுலப்படும். இக் காலத்து இந்நெல் கன்னடதேசத்துள்ள மங்கலாபுரத்தில் (மங்களுரில்) மிகு தியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்குக் கந்தசாலி உவ மைகூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்தவிதை.

௪௭. களர் - உப்புநிலம். வீழ்வது போன்ம் - விதைக்கப்படுவதை யொக்கும்; என்றது, தருமத்துக்குமுலமாகிய நீ உதயகுமரனை விரும்புவா யாயின் உனதுயல்பு களர்நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின் விதை யைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி. என - என்று நினைந்து.

(பி - மீ.) நஅ. ‘உண்டியான்’ நக. ‘உண்டுகே நீ நீங்குக்குணர்கென’ ௪௦. ‘அருளியவறலமுது’, ‘அருளியவவ்வமுது’ ௪௭. ‘வெண்களர்’

வறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தே

௫௦ னின்னுங் கேளா யிலக்குமி நீரின்
றவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையு
மாங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவயிற்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
றுச்சய னென்போ னொருவன் கொண்டன

௫௫ னவருட னுங்கவ னகன்மலை யாடிக்
கங்கைப் பேரியாற் றடைகரை யிருந்துழி
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண னுங்கவன் பாற்சென் றோனை
யீங்கு வந்தீர் யாரென் றெழுந்தவன்

௬௦ பாங்குளி மாதவன் பாதம் பணிதலு
மாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி

சஅ. தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை.

சஅ - கூ. ஓர்திறப் படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன் - நின்மனம் ஒருவழிப் படுதற்குக் காரணமாகச்செய்தேன்; ஒருவழி - வைராக்கியமார்க்கம்; “ஒரு மனமெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளு ணர்ந்து” (ஷீர. யாப்பு. கக. உதாரணம்) என்று வருதல்காண்க. செய்தே னென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோய்ப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின் செய்தியை அவள் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை; மணி. உக: கங் - எ.

௫க. தவ்வையராவோர் - முன் பிறந்தோராவோர்.

௫௨ - ச. அவர்தம்மைத் துச்சயன் மணஞ்செய்துகொண்டான்.

௫௫. அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன். ஆடி - வினையாடி.

௫அ. அவன் - துச்சயன். சென் றோனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫எ - அ. மணி. உ: கூ௦ - கூக.

௫க - கூ௦. அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்.

கூக. மணி. கூ: கக. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை, அறவண வடிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் வார்த்தை.

கூ௨. மாதுயர் எவ்வம் - மிக்கதுன்பம்; என்றது பிறப்பிறப்புக்களை; துயரெவ்வம், ஒருபொருட் பன்மொழி. நீக்கி - நீங்கச்செய்து.

(பி - ம்.) சக. ‘சேயிழைவந்தேன்’ ௫௦. ‘உன்றன்’ ௫க. ‘தவ்வையரா கிய’, ‘தவ்வையளாகிய’ ௫௨. ‘அங்கநாடகவையிற்’ ௫௫. ‘அவனுடனுங் கவரகன்மலை’ ௫௬. ‘பெயராற்றிடைகரை’

விலங்குந் தம்முள் வெருஉம்பகை நீக்கி
 யுடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துகத்
 கூடு தொன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
 குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுக்கும்
 பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
 பாதபங் கயமலை யெனும்பெயர்த் தாயது
 தொழுது வலங்கொள்ள வந்தே னீங்கிப்
 எ பழுதில் காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
 வன்றவ னுரைத்த வவ்வுரை பிழையாது
 சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செய்தலின்
 மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்

கூங. வெருஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை.

கூச. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள் மன வேறுபாடின்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிர்களும் ஒரு படியாக நிருவாணமடைந்து வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும். உள்ளம் கசிந்து உக - மனம் கருணைமிகுதியால் இரங்கிக்கரைய.

கூடு. தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்.

கூஉ - டு. மணி. கட: அஎ - கூக.

கூடு - கூ. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்று தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே. அம் மலையாவது கிருத்திரகூடம்; அது, மகததேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசக்ருகநகரத்தின் அருகே உள்ளது. குற்றம்-காமவெகுளி மயக்கங்கள்.

கூக - கூ. முதல்வன் ஆள்வோன் உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

கூஎ. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்.

கூஅ. பெயர்த்தாயது - பெயரையுடைத்தாயிற்று.

எ௦. பழுது இல் காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர். தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன் முதலியோரை நோக்கி அறவணவழிகள் சொல்ல.

எக. பிழையாது - தப்பாது.

எஉ. சிறப்பு - விழா; “சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது” (குறள். கஅ); பூசையெனினும் பொருந்தும்.

(பி - ம்.) கூங - ச. ‘விலங்கு தம்முள் ருட்பகை நீக்கி, யுடன்பயிர் வாழ்க.....கசிந்து’ கூஎ-அ. ‘கிடைத்தலணங்கிது, பாதபங்கயமெனும்’ எ௦ - எக. ‘காட்சியீரே நீருந்தொழுமினென், நம் மவனுரைத்தவறவுரை’

கோதையஞ் சாய னின்னொடு கூடின
 எரு ரறிபிறப் புற்றனை யறம்பா டறிந்தனை
 பிறவற முரைப்போர் பெற்றியுங் கேட்குவை
 பல்வேறு சமயப் படிற்றுகை யெல்லா
 மல்லியங் கோதை கேட்குது மந்நா
 னினையன் வளையோ னென்றுனக் கியாவரும்
 அஃ விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுரு வெய்தவு
 மந்தரந் திரியவு மாக்குமில் வருந்திறன்
 மந்திரங் கொள்கென வாய்மையி னேதி
 மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாட்

எசு. கோதையஞ்சாயலென்றது, மணிமேகலையை.

எங - ச. மு. மணி. கஉ: கஎ - அ.

எரு. அறிபிறப் புற்றனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; 'முந்தைப் பிறப் பெய்தி நின்றோள்' (கூ) என்று இக்காதையில் முன்னங் கூறியிருத்தல் காண்க; அறம் பாடு அறிந்தனை-தருமோத்பத்தியை யறிந்தாய்; 'அறம்பாடு சிறக்க' (க௦: க) என்றார் முன்னும்.

எசு. பிற அறம் உரைப்போர் - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லு வோர்.

எஎ. படிற்றுகை - பொய்வார்த்தை.

எஅ. அல்லியங்கோதை, முன்னிலைப்பெயர்.

எக. இனையன் - இளமையையுடையான். வளையோள் - வளைகளை யுடையான்.

அஃ. விளைபொருள் உரையார் - விளைகின்ற தத்தம் சமயத்தவங்க ளைச் சொல்லார்; இயல்பன்றென்பார் விளைபொருளென்றார்; ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க. வேற்றுரு - வேறுவடிவம்.

எக - அஃ. மு. மணி. உசு: கூஅ - கூ. அக. அந்தரம் - ஆகாயம்.

அஉ. வாய்மையின் ஓதி - நால்வகை வாய்மையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து; வாய்மையின் - உண்மையுடனென்றுமாம்.

அங. மதி நாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற; மங்கலத்திருநாள் - பெளர்ணிமையில்; புத்தன் ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பெளர்ணிமையாதலால், அதனை விளக் குதற்பொருட்டு 'மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்' என்றார். புத்தன் பிறந்த தினமும் அதுவே. இதனால், வைசாகசுத்தபௌர்ணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பெளத்தர் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவர்.

(பி - ம்.) எசு. 'நின்னொடுங்கூடினர்' எரு. 'அயப்பாடிற்றந்தனை' எஅ - கூ. 'நாளி, னினையவன் வளையோரென்றுனக்கு' அக. 'அந்தரஞ் சேற லும்', 'அந்திரந் திரியவும்'

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
அரு றிருவற மெய்துதல் சித்தமென் றுணர்நீ
மன்பெரும் பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப் புகுவா யென்றெழுந் தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச் சேயிழை கேளாய்

கூ0 மக்கள் யாக்கை யுணவின் பிண்ட
மிப்பெரு மந்திர மிரும்பசி யறுக்குமென்
றாங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து-சாமானிய ஞானத்தைவெறுத்து; புலம் உறும் மாதவன்-நான்குவகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய; புலம் - மெய்ஞ்ஞானம்; முருகு. கூந.

அரு. சித்தம் (=வித்தம்) - நிச்சயம். அக. வணங்கினை - வணங்கி.

அஅ. மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டும் அவ்விடத்தேயிறங்கி.

அக. கொள்கை - விரதம்; “சான்றகொள்கை” மதுரை. சஅ.

கூ0. மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகியதொகுதி; “உண்டி முதற் றே யுணவின் பிண்டம்” புறநா. கஅ.

கக. எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததென்பார் பசியொழிக்குமந்திரத் தைப் பெருமந்திரமென்றார்.

கூந. நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது.

க - கூந. ஆயிழை ஆசனத்தால் அறிந்தபிறவியளாயினள்; இவள்பெற் றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப “நீயோதோன் றினை; நின்னடிபணிந்தேன்; வைத்தேன்; கொண்டேன்; ஏற்றினேன்; புலம்பு அறுக” என்று ஆசனத்தைவலங்கொண்டு வணங்காநிற்ப, அப்பொழுது அத் தெய்வத்தின்முன்னர்ப் பொருந்தி ‘உன்றிருவருளால் என்பிறப்புணர்ந்தேன், என்கணவன் யாங்குளன்?’ என்று மணிமேகலைகேட்டலும், அத்தெய்வம் “இலக்குமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு நீ புலந்தாய்; அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்பொழுது, சாதுசக்கரன் திரி வோன் வருவோன் வெங்கதிர்மயத்துப் பொழிலிலுள்ளே வந்து தோன் றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி இறைஞ்ச, இராகுலன் ‘வந்தோன்யார்’ என்று வெகுளலும், நீ அவன்வாயைப்புகைத்து ‘இழிந்தோனுடைய’ அடியை வணங்காது நாநல்கூர்ந்தனை’ என்று

(பி - ம்.) அச. ‘பொதுவறிவுழிந்து புலம்பற மாதவன்’ அச. ‘நின் றன்பதிப்புகுவாயென’ கூந. ‘நீங்கியதாங்க’

சொல்லி அவனோடு பாத்தியன் பாதம்பணிந்து, 'அமர, கேள்; கொணர்கேம்; உண்டி; யாம் உன்குறிப்பினம்' என்றலும், அவன் 'கொணர்க்' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நினை யொழியாது நிற்பிறப்பையறுத்திடும்; உவவனத்தில்தோன்றிய உதயகுமாரனான் இராகுலன்; அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன் பால் உள்ளநீங்காத்தன்மை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயல்பு வீழ்வதுபோலுமென்றெண்ணி உன்னை ஒரு திறப்படற்கு ஏதுவாச் செய்தேன்; இலக்குமி! இன்னுங்கேள்; தாரையும் வீரையும் நின்தவ்வையராவோர்; அவர் தம்மைத் துச்சயன்கொண்டனன்; அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச் சென்ற அறவணனை அவன் 'வந்தீர் யார்?' என்று எழுந்து பாதத்தைப்பணிதலும், அவன் 'பாதபங்கயத்தைத் தொழுது வலங்கொள்ளவந்தேன்; நீருந்தொழும்' என்ற உரைபிழையாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நின்னோடு கூடினர்; உற்றனை; அறிந்தனை; பெற்றியும் கேட்குவை; அந்நாள், மாவரும் உனக்கு உரையார்; ஆதலால், இம்மந்திரங்கொள்க" என்று அவற்றை உபதேசித்து, "உணர்நீ; நிற்பதிப்புகுவாய்" என்று எழுந்தோங்கி "யான் மறந்ததுமொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய்; யாக்கை உணவிற்பிண்டம்; இப்பெருமந்திரம் இரும்பசியறுக்கும்" என்று அம்மந்திரத்தைக்கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க.

பதினொன்றாவது

பாத்திரம்பெற்றகாதை.

[பதினொன்றாவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோழுகியென்னும் பொய்கையிலேழுந்த பாத்திரங்கோடுத்தபாட்டு.]

மணிமே கலாதெய்வ நீங்கிய பின்னர்
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன ணோக்கிக்
௫ காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்துத்

௩. குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க.

ச. தாழ்ந்தனள் நோக்கி—தாழ்ந்து நோக்கி - மெல்ல நோக்கி.

௫. காவதம் - காதம்; 'வ' பகுதிப்பொருள் விசுதி யென்பர் (சீலப்.

க0: ௩௫) அடியார்கீது நல்லார். கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்.

க - ௫. நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை நோக்கித் திரியவென்க.

(பி - ம்.) ச. 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
 கலங்கவிழ் மகளிரின் வந்தீங் கெய்திய
 விலங்குதொடி நல்லா யார்நீ யென்றலு
 மெப்பிறப் பகத்துள் யார்நீ யென்றது
 ௬௦ பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திக் கேளாய்
 போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவ
 னிராகுலன் மனையா னிலக்குமி யென்பே
 ராய பிறவியி லாடலங் கணிகை
 மாதவி யீன்ற மணிமே கலையா
 ௬௧ னென்பெயர்த் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணரவிம்
 மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தே
 னீங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது

௬. தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபல்லவத்திலிருப்பவள்; (மணி. பதிகம், ௫௩; கக: ௨௭ - ௮.) செவ்வனம் - செவ்விதாக; வேறுகவெனினும் பொருந்தும்; “திருமக ளிருக்கை செவ்வனங்கழிந்து” (சீலப். ௬: ௧௨௭) என்பதிற்காண்க.

௭. கலம் - கப்பல். மகளிரின் - மகளிர்போல.

௮. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்.

௯ - ௮. தீவதிலகை தோன்றி யார் நீயென்றலும்.

௧௦. ‘எப்பிறப்பகத்துள்’ என்பதுமுதலியன மணிமேகலையின் வார்த்தை.

௧௦. பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்.

௧௧. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு. கிழவன் - உரியவன்.

௧௨. மனை யான் - யான் மனைவி. இலக்குமி என்பேர் - இலக்குமி யென்பது எனது பெயர்.

௧௩. ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்.

௧௩ - ௪. பலவகையினராகிய கணிகையர்களுள் மாதவி நாடகக்கணிகையாதலின், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு ‘ஆடலங் கணிகை மாதவி’ என்றாள். கணிகையர்களின் வகையினைச் சீலப்பதிகாரம், ௫-ஆம் காதையிலும், ௧௪ - ஆம் காதையிலும் காண்க.

௧௫. என்பெயர்த்தெய்வமென்றது, மணிமேகலாதெய்வத்தை.

௧௬. பீடிகை - பீடிகையால்.

௧௭. பயனிதுவென்றது, பழம்பிறப்புணர்ந்ததனை.

(பி - ம்.) ௮. ‘இலங்குகொடி யன்னா யார்நீ’ ௧௨. ‘என்பேன்’

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலு
மாயிழை தன்பிறப் பறிந்தமை யறிந்த
உ௦ தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கு
மீங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத்
தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை

கஅ. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்கவும்.

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை. அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை.

உ௦. உரைக்கும் - சொல்லுவாள்.

மேல்வருவன தீவதிலகையின் வார்த்தை.

உக. இதன் அயலகத்து - இந்த மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்துள்ள.

உஉ. ஒங்குயர் சமந்தத்து - மிகவுமுயர்ந்த சமந்தமென்னு மலையினது; உச்சிமீமிசை - உச்சியின்மேலே; மீமிசை - மேல்; “கொல்களிற்று மீமிசைக்கொடி” (புறநா. கூ.) இம்மலைக்குச் சமனொளி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு; “இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சிலம்பினை யெய்தி” (உஅ:க௦௭-அ) என்று பின்வருதலாலுணர்க. “ஆறைந்தி யோசனை.....மணிபல் லவத்திடை” (மணி. கூ: உகக-ங) என்றதனால் மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்திலுள்ளதென்றும், “நங்கிதன்.....யாங்குளதாதலின்” (உக-ரு) என இங்கே கூறியவதனால் இரத்தின தீவம் மணிபல்லவத்திற்கு அயலிடத்துள்ளதென்றும், அதிற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகளுள்ள உச்சியையுடைய சமந்தமென்னு மலையொன்றுண்டென்றும் தெரிதலாலும், “இலங்கா தீவத்து.....எய்தி” (மணி. உஅ: ௩௦௭-அ) என்பதனால் இலங்காதீவத்திற் சமனொளி யென்று பெயருள்ள புத்தஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரிதலாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனொளியென்பதும், இலங்கையிலுள்ள ‘ஆடம்ஸ்பீக்’ என்று ஆங்கில பாவையில் வழங்கும் மலையையே குறிக்கின்றனவென்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. இலங்கைத்தீவின் மேல் மாகாணத்தில் தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரியென்ற ஓரிடமும், சிலராற் சமந்தகூடமென்றும் சிலராற்சமனெலையென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள மலையொன்றும் உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை, வே. சதாசிவப்பிள்ளையென்பவரால், கி. பி. 1884 - ஆம் ஓடுத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப்பூமிசாஸ்திரசங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால் தெரிகின்றது. மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கே ஆறைந்து யோசனை தூரத்துள்ளதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு, ‘ஆடம்ஸ்பீக்’ காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காததூரத்திலிருத்தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும் சமனொளியென்றும் கூறப்பட்டு வந்ததென்பதற்கு, இக்காலத்து அது ‘சமந்தகூடம்’ என்றும் ‘சமனெலை’

(பி - ம்.) உஉ. ‘சிமயத்துச்சி’

யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
 பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடே
 உரு மறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
 றொழுது வலங்கொண்டு வந்தே னீங்குப்
 பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகை
 தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்
 நீவ திலகை யென்பெய ரிதுகே
 ௩௦ டரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

என்றும் பெயர்பெற்றிருத்தலும், சமனொளி இலங்காதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலறிக.

உ௩. அறவியங் கிழவோன் - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையையுடையோனாகிய புத்தன்; “அறவியாற் காறு மூன்றும்”, “அறவிய மனத்தராகி” (சீவக. ககஉரு, உஅஎஎ); “அறவிய மனத்தினை யாகி”, “அறவியான்றானு மறவமிர்த மீந்தான்” (நீல. தரும. சஅ, க௦க.) இணை - இரண்டு.

உச. பிறவி காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றிவருதலின் ‘பிறவியென்னும் பெருங்கடல்’ என்றார். விடேம் - கடத்தும்.

உரு. அறவிநாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய் - கப்பல்.

உஉ - ரு. உச்சிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய் உள்ளது.

உ௩ - ரு. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவாயென்க; “பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிதைவனடிசேராதார்” குறள். ௧௦.

உ௬. ஈங்கு வந்தேன்.

உக - ஈ. இம்மணிபல்லவத்திற் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத்தின தீவத்துள்ள சமந்தமென்னுமலையினது உச்சியிற் புத்தனது பாதமாகிய அறவி நாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தேனென்றொளென்க.

உஎ. பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய. பீடிகை - பீடத்தை.

உஅ. காவல் பூண்டேன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன்.

உக. என்பெயர் தீவதிலகையென்பது.

௩௦. தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், தருமதலைவனென்றான்.

(பி - ம்.) உ௬. ‘வந்தேனிந்தப்’ உஅ. ‘காவற் பூண்ட’

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
யரிய ருலகத் தாங்கவர்க் கறமொழி

௩௫ யுரிய துலகத் தொருதலை யாக
வாங்கன மாகிய வணியிழை யிதுகே
ளீங்கிப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
ச௦ யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்

௩௧ - ௩௨. நோன்பினரே இப்பீடிகையைத்தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவார்; அங்ஙனந்தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியையறியும் அறிவையுடையராவார்.

௩௪ - ௩௫. அரியர் உலகத்து - அத்தன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியர்; அவர்க்கு அறமொழி உரியது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரிமையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

௩௬. ஆங்கனமாகிய அணியிழை-அத்தன்மையையுடையாயாகிய அணியிழைய்; என்றது, நீ தருமபதங்கேட்டற்கு உரிமையையுடையாயென்றபடி.

௩௭. பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீடுமாம்; “மிக்குப்புகழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரை” மதுரை. ௬௯௯.

௩௮. மயங்கிய - கலந்த.

௩௯. கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள ஒரு பொய்கை; காரணப்பெயர்; பசுவின் முகம்போன்ற வடிவமுடையதென்பது பொருள். இலஞ்சி - பொய்கையில்.

௩௭ - ௬. முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்.

ஆபுத்திரன் வேண்டுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலே வந்து தோன்றுந்தினம் புத்தனுடைய ஜனன காலமாகிய விசாகநட்சத்திரத்தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பெளர்ணிமையாதலின், அத்தினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்.

ச௦. இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில்; பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டிரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும்பொழுதெனவும் பருவமெனவுங் கூறப்படும். அவை முறையே கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைசாசி மாதங்களை.

(பி - ம்.) ௩௫. ‘ஒருதலையாங்கனம்’ ௩௬. ‘ஆயிழை’ ௩௯. ‘என்னுமிக் கொழுநீரிலஞ்சி’ ச௦. ‘இருந்திள’

தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்று

கதிர் எரி இடபத்து - சூரியன் மிச்ச வெம்மைவாய்ச் செய்கின்ற வகையி
மாதத்தில்.

சக. ஒருபதின் மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் கார்த்திகை முதலாகிய பதினமூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்ற பின்பு.

சஉ. நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நின்றலையுடையதான விசாகநட்சத்திரத்தில்; “போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து” (கரு : உசு) என்று பின்புவருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது. அச்சுவினிமுதலிய இருபத்தேழுமூன்று பதினாங்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அதனை நடுவிலுள்ளதாகக்கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது என்னையோவெனின், ஒவ்வொரு வருடத்தும் பகலையும் இரலையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்த நட்சத்திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவதாகக் கூறுவது சோதிடநூற்றுணிபாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற் சூரியனுக்குக் கிருத்திகாப்பிரவேசபிறுத்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட்டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக்கார்த்திகையை முதலாகக் கொண்டு நட்சத்திரங்களை எண்ணிவந்தார்களென்றும் பழைய சோதிடநூல்களால் தெரிகின்றமையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்கூறியது குற்றமன்றென்க. இப்படியே முன்னொரு காலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தார்களென்பது, கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதையாலும் கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராணமணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர். உச்சயினி நகரத்தில் விக்ரிமாமார்க்கவடைய அடைக்களத்திலிருந்த நவரத்தினங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிற வராகமிகிரென்ற பிரவீர்த்த ஜயேளதிபிகர், தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அச்சுவிநட்சத்திரம் பிரவேசமுண்டாபிறுத்த லையறிந்து பழையவழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அச்சுவினிமுதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமையிற், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றனவென்பர்.

சக-உ. இங்கே விசாகநட்சத்திரத்தைப் பதினாங்காவதாகக் கூறியிருத்தலின், இந்நூலாசிரியர் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தகாலத்தினரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

சக. போதி-அசுமாம்; இதற்குப் பொதத்தைபுடையதென்பது பொருள்; போதம் - ஞாயம்; இதன்மேலிலிருந்தபொழுது கால்வகைச்சத்தியங்களையும் அதிர்ந்துகொள்ளுதற்கூறிய ஞாயத்தைப் புத்தன் அடைந்தமையால்,

(பி - ம்.) சக - உ. ‘சென்றமீனத்’ சக. ‘போகத்தொருவரொடு’

மாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
சுரு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளா
யந்நா ளிந்நா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னாங்கு வருவது போலு நேரிழை
யாங்கதிற் பெய்த வாருயிர் மருந்து
வாங்குநர் கையகம் வருத்துத லல்லது

இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென்பதை, “போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று, நாதன்” (கக: எந - ச), “போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி, னாதன்” (கஉ: க௦க - உ), “ஒங்குயர் போதி யுரவோன்” (கஉ: ககக), “போதித் தலைவனெடு” (கரு:உசு), “போதிமாத வன்” (கரு: உசு), “முன்னவன் போதியி னல்லறம்” (உஅ: கசக), “டைம் பூம் போதிப் பகவற்கு” (உஅ: கஎச), “போதி மூலத்து, நாதன்” (உக: உந - ச) என இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணர்க; இது மகா போதியெனவுங் கூறப்படும். தலைவன் புத்தன்; இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள்செய்தல் பெளத்தர் சைனர்களுடைய வழக்கமாக விருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத்திற்குத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்; “போதிச் சேல்வம் பூண்டவ ரேத்தும் பொலிவினன, லாதிக் காலத் தந்தணன் காதன் மகனெடுத்தான்” (சீவக. நசுசு.) தோன்றும், முற்று.

ச௦ - சந. மு. மணி. கரு: உந - சு.

சச. அமுத சுரபி - அமுதத்தினது மணம்போன்ற மணமுடைய தென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவர்; அமுதம் - அமிர்தம், உனவு. சுரபி - மணம், காம தேனு.

ச௦-சச. அமுதசுரபி, புத்தன் பிறந்தகாலத்தே ஒவ்வொருவருடத்தும் கோமுகியென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின், ‘போதித் தலைவ னெடு பொருந்தித் தோன்றும்’ என்றார்.

சந - ரு. பாத்திரம் தோன்றும்.

சஎ. நின்னாங்கு வருவதுபோலும் - அப்பாத்திரம் நின்கையிடத்து வரு வதுபோலும்; நின்னாங்கு: (மணி. க௦ : சக.) “நின்னாங்கு வருஉமென் னெஞ்சினே, யென்னாங்கு வாரா தோம்பினே கொண்மே” கலி. உந.

சஅ. அதிஸ் - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில். ஆருயிர் மருந்து - அன்னம்; பசியோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிர்களைப் பாதுகாத்தலின், இஃது இங்ஙனங் கூறப்பட்டது; “அகன்சரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்து” (கக: ககஎ) என்பர் பின்னும்; சோறும் தண்ணீரும் இருமருந்தென்னப் படும்; புறநா. எ௦.

சக. கையகம் - கையிடத்தை.

(பி - ம்.) சச. ‘மாபுத்திரகை’ சஎ. ‘நின்னாங்கருவது’ சக. ‘வருந்து தலல்லது’

தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
எஃ யுரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற
கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னர்ப்
போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று
நாதன் பாத நவைகெட வேத்தித்
எஃ தீவ திலகை சேயிழைக் குரைக்குங்

சுஅ. தீமொழி - பொய், குறன், கடுஞ்சொல், பயன்ஞ்சொல் என்பன ;
மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு.

சுஅ. வாய்மொழி - சத்தியம்.

சுஅ. நரகர்களிற்சிலர்க்குக் கிலேசசாந்தி செய்வித்தற்பொருட்டு மன
மிரங்கி ஒருஜாதகத்திற் புத்தன் நரகலோகத்திற்குச் சென்றுனென்பராத
லின், இம்மலங்கூறினார்; “அருவினா லிலர்கெட வொருபெரு நரகிடை, யெரி
சுடர் மரைமல ரெனவிடு மடியினை” வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்.

எஃ. உரகர் - நாகர்; நாகர்களுக்குக் கருடனாண்டாகிய துன்பம் நீங்
கும் பொருட்டு அவர்களுக்குத் தயாதர்மத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால்
அவர்களுக்கு அமிர்தங்கிடைக்கும்படி புத்தன் செய்தானென்பது ஒருஜாதக
கதை. இதனைப் பின்னுள்ளசெய்யுட்களாலறிக; “மீதியல் கருடனை விடவர
வொடுபகை விதிமுறை கெடவதம் வெளியுற வருளினே”, “பொற்புடை
நாகர்தன் துயரம் போக்கினே”, “பைந்நாகர் குலமுய்ய வாயயிழ்தம் பகர்ந்
தனையே”, “ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே, வார்சிறைப்புந்
ளையற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே” (வீர. யாப்பு. கக - உதாரணங்
கள்.) தனையைப் புலப்படுத்துதலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீஹர்ஷகவி
யென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன் சரி
தமாயுள்ள நாகாநந்தமென்று நாடகத்தை உற்றுநோக்கின், அஃது சுண்ணிக்
கூறிய புத்தஜாதககதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் ஸங்குடினங்கும்.

எக - உ. வாழ்த்தல் அடங்காது; இப்படியே “ஆயிர வாரத் தாழியர்
நிருத்தடி, நாவா யிரயிலே னெத்தய தெவன்” (ரு: கஉச - ரு) என்று முந்
னும்வந்திருத்தல்காண்க.

எசு. புத்தனை நாதனென்றல் மரபு; இதனை, “நவையறு நாத னல்ல
தம் பகர்வோர்” (உஅ: எக), “நாத னாற்றதல் கேட்டனை விரும்பி” (உஅ:
அசு) என இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றுணர்க. புத்தர்களிற் சிலர்
தேவர்களையும் நாதரென்பதுண்டு. நவை - குற்றம்.

எஃ. சேயிழைக்கு உரைக்கும்-மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை சொல்லு
வாள்.

குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடே
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
அஃ பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ
ரிசைச்சொ ளளவைக் கென்னு நிமிராத
புன்மரம் புகையப் புகையழற் பொங்கி
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி

இனிப் பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது.

“பசிப்பிணி யென்னும் பாவி” (அஃ) என்பதனை ‘அழிக்கும்’ (எஃ) என்பதுமுதலிய முற்றுவினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக.

எஃ: குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் - பசி, தன்னுற்பற்றப்பட்டாருடைய உயர் குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும் ; அக்குடியிலிருந்த முன்னோர்களுக்கில்லாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உளவாக்கலான் இவ்வாறு கூறப்பட்டது ; “தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை” (குறள். கஃ௪௩.) விழுப்பங் கொல்லும் - சிறப்பினைக்கெடுக்கும்.

எஃ. கல்விப் பெரும்புணை விடே - கல்வியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும் ; “நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வுபடும்” (குறள், கஃ௪௪), “பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயுஞ், சிறந்ததங் கல்வியு மாயும்” (நாலடி. ௨௮௫) என வருதல் காண்க.

எஃ. நாண் அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும்; அழகு செய்தலின், நாண் அணியெனப்பட்டது ; “அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு” குறள். கஃ௪௪.

அஃ. பணிபிற்குப் பணி இல்லையேனும் தன்னுற் சாரப்பட்டாரிடத்துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவியென்றார்; இப்படியே “இன்மை யெனவொரு பாவி” (குறள். கஃ௪௨) என்று வருதல் காண்க. அது - அப்பசியை.

அக. இசை - புகழ். அளவைக்கு - அளத்தற்கு. என் நா நிமிராத - எனது நா எழமாட்டாது. நிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயற்சல்; உபகாரிகளின் புகழ் அளவுபடாதென்றபடி.

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுறுவிக்குமென்பதற்கு உதாரணமாக விசுவாமித்திரமுனிவர் வறட்காலமொன்றில் நாயுன் தீய்பதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச்சொல்லுவாள்.

அஃ. மழை வளம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்து போனமையால்.

(பி - ம்.) எஃ. ‘நாணினைக்களையும்’ அஃ. ‘மழைவளங்கரப்ப’

னரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தண
 அரு னிருசில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோ
 னரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
 றிருந்தா நாயுன் றின்னுத லுறுவோ
 னிந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
 வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
 கூ0 மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
 பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றோ
 வாற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோ
 ராற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
 மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை

அச. விசுவாமித்திரமுனிவர்.

அசு. அரும்பசி - நீர்த்தற்கரிய பசியை. ஆற்றுவது காணான் - தணித் தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாது.

அள. விசுவாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயுன் தின்ப தற்கு முயன்றாரென்பதை மனுஸ்மிருதி, ௧0 - ஆம் அத்தியாயம், ௧0௮ - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க.

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பாலிந்தல் (வைச்வதேவம்); இது மந்தைத் தேவர்களுக்கும் வரித்தேனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது; உண்பதற்குமுன்பு இதனைச் செய்தல்வேண்டுமென்பது விதி.

அக. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்.

கக. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" (பொருந. ௨௪௯ - ௪); "வெள்ளமா றுது விளையுள்பெருக" மதுரை. ௧0௯.

அங - கக. மழைவளந் கரத்தலின், அந்தணன் திரிவோன் காணான் உறுவான் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின், ஓங்கிப் பெருகியதன்றோ.

கஉ. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல் வார்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன் கருதிச் செய்வோராகிய உயமயிர், 'அறிவியல்காரர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காடுமே, மறவிலை வாணித னா யல்லன்" புறநா. ௧௩௪.

கங. ஆற்றாமாக்கள்-தரித்திரர்; "ஏற்றகை மாற்றமை யென்னுந் தாம்வரையா, தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி. ௯௮.)

கச. மேற்று - மேலது.

கங - ச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று.

கஉ - ச. இவ்வுலகின் கருத்து "மமன்வோர் பிறர்மனவோர், பிறர்க் (பி - ம்.) அச. 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' கூ0. 'ஓம்பி' கச. 'நெறிவழக்க'

கூடு மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
யுயிர்க்கொடை பூண்ட வரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
க00 நிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி
யுயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போல்வதோர் கனாமயக் குற்றே

கீவோர் தமக்கேபென, வனைத்துரைத்தனன் யானாக' (புறநா. கஉக) என்
பதில் வந்திருத்தல் காண்க.

கூடு. மண்டிணி ஞாலத்து - அனுக்கள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்; "மண்
டிணிந்த நிலனும்" புறநா. உ.

கக. மு. புறநா. கஅ.

கக. உயிர்க்கொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய
அறிவினையுடையோயாகி.

கஅ. கயக்கு - கயங்குதல் (கசங்குதல்); "கயக்கறு மாக்கள்
கடிந்தனர் கோய்" (கக : அடு) என்பர் பின்னும். 'கண்டனை' என்றது
தெளிவுபற்றி. என்றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்.

கக. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. காதலன் - கணவனாகிய இரா
குலன்.

க00. திட்டிவிடமுண-திருத்திவிடமுன்னும் பாம்புதீண்ட; மணி.
க : சக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. உயிர்போவுழி - உயிர்போன
விடத்து.

கக - க00. காதலன் உயிர்போவுழி.

க0க. உயிரொடு வேவேன் - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயி
ரொடு வேவாறிற்பேன். வேவேன், பெயர்.

க00 - க0க. மணி. க : சக - ௫0.

க0உ. மணி. ௫ : கூ0; க0 : உஎ. க0௩. ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த.

க0௪. கனாமயக்குற்றேன் - கனுவாகிய மயக்கத்தையடைந்தேன்.

கக - க0௪. காதலன் உயிர்போவுழிவேவேன் உணர்வொழிகாலத்துக்
கனாமயக்குற்றேன்.

(பி - ம்.) கக. 'பிறப்பின'

கரு னாங்கதன் பயனை யாருயிர் மருந்தா
 யீங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
 நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
 வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
 றுய்ப்போர் தம்மனைத் துணிச்சித ருடுத்து
 ககர வயிறுகாய் பெரும்பசி யலைத்தற் கிரங்கி
 வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
 புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமுன்
 னறங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரா
 லீன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
 ககரு தீம்பால் சுரப்போ டன்முலை போன்றே

கரு. அதன் - அக்கனாவின்.

கரு - சு. உயிர் உடம்பினிங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை மற
 பிறப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது. தொன்னாற்றுணிபாதலின் இங்கனங்
 கூறினான் ; (மணி. கச: கரு - ச.) இக்கருத்தை, "பிறப்பென்னும் பேதை
 மை" (கரு) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகருமுதிய விசேடவுரை
 யாலுமுணர்க.

கரு. சம்புத்தீவில்.

கரு. நல்லறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை ; என்றது பலவகைத்
 தாகிய செல்வத்தை.

கரு. றுய்ப்போர் தம்மனை - அனுபவிக்கும் செல்வருடைய வீட்டில்;
 துணிச் சிதருடுத்து - கிழித்த சீரைகளை உடுத்திக்கொண்டு. சிதர், சிதா
 ரெனவும் வழங்கும்.

ககக. முனியாது - வெறுக்காமல். புயலென மடியாது - மழை
 யென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல் ; மடிதல் - தங்குதல் ; "மல்லற் பேரார்
 மடியின்" பெரும்பாண். உருச.

ககஉ. புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நிற்குகொண்டு. புன்கண்
 கூர்ந்து - துன்பியிகுந்து ; "அகத்தாரோ வாழ்வாரென் தன்னுத்த கோக்
 கிப், புறத்தாம் பெறார் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருத்தி மிருப்பாரே
 மேலைத் தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்" நாலடி. கக.

ககஉ - க. முன் அறங்கடை - முற்பிறப்பிற் செய்தபாவத்தால். நில்
 லாது - ஓரிடத்தில் நில்லாது. உறத்தினீங்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்க
 டையெனப்பட்டது ; "அறங்கடை நின்றரு ளெல்லாம்" குறள். கசஉ.

ககரு. சுரப்போள் - தாய்.

(பி-ம்.) கரு. 'வித்தியை' ககஉ. 'நின்றபுன்கூர்ந்திராததுமுனறம்'

நெஞ்சு வழிப்படேம் விஞ்சைப் பாத்திரத்
தகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்தவர்
முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையே, நென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத் துரைத்தனை

கஉ௦ யறங்கரி யாக 'வருள்சுரந் தூட்டுஞ்

சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்பய னறிந்தனை
யீங்குநின் றெழுவா யென்றவ னுரைப்பத்
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி

கஉ௧ மாபெரும் பாத்திர மலர்க்கையி னேந்திக்
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்து மணிமே கலதான்
வழுவறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
வெழுநாள் வந்த தென்மகள் வாராள்

கக௭. நெஞ்சுவழிப் படேம் - மனத்தின்வழியே யொழுகும். விஞ்சை-
வித்தை.

கக௮. சுரை - ஈண்டுப்பாத்திரத்தில் உள்ளிடல்லாது குழிந்தபாக்கம்.

கக௯ - அ. அவர் முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய
வாடிய முகங்கண்டு. வேட்கை - விருப்பம். என - என்று மணிமேகலை
சொல்ல.

கக௯. அதன் திறம் - அப்பாத்திரத்தின் வரலாற்றை. அதன்றிறமறந்
தேன்.

கஉ௦. அறங்கரியாக - தருமமேசான்றாக. அருளாவது 'ஒன்றின் துயர்
கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்' என்பர் (௫) புறநானூற்று
உரையாசிரியர்; 'தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ்
செல்வது' என்பர் (குறள். உரு-ஆம் அதி. அவ) பர்மேலழகர்.

கஉ௧. (பாத்திரம்) சுரவாது.

கஉ௨. ஆங்கணமாயினை - அறங்கரியாக அருள்சுரந்தூட்டும் அத்தன்
மையை யுடையாயாயினை. 'அவர்முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கை
யேன்' என்று (கக௭) முன்பு கூறியதனால், 'அதன்பயனறிந்தனை' என்றாள்.

கஉ௩. அவள் - தீவதிலகை.

கஉ௪. கோமகன் பீடிகை - புத்தனுடைய பாதபீடிகை.

கஉ௫. தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

(பி - ம்.) கக௯. 'பாத்திரமகன்' கக௫. 'சுரத்தில்வேட்கையே'

கஉ௬. 'அல்லதீவளஞ்சுரவாது' கஉ௨. 'ஆங்கணமாயிழையதன்பய'

கந௦ வழுவா யுண்டென மயங்குவோண் முன்னர்
வந்து தோன்றி யவர்மயக் கங்களைந்
தந்தி லவர்க்கோ ரற்புதங் கூறு
மிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி

கந௫ யமுத பதிவயிற் றரிதிற் றேன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையு
மவ்வைய ராயினீர் நும்மடி தொழுதேன்
வாய்வ தாக மானிட யாக்கையிற்
நீவினை யறுக்குஞ் செய்தவ நுமக்கீங்

கச௦ கறவண வடிக டம்பாற் பெறுமின்
செறிதொடி நல்லீ ரும்பிறப் பிங்கிஃ
தாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும் பாத்திர நீயிருந் தொழுமெனத்

கந௦. வழுவாய் - தப்புதல். என - என்று நினைத்து. மயங்குவோள் - சுதமதி.

கநக. சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றார்.

கநஉ. அந்தில் - அவ்விடத்து. அற்புதம் - ஆச்சரியம். கூறும் - மணிமேகலை சொல்லுவாள்.

கநஎ - உஉ. மணிமேகலைதான், மயங்குவோண் முன்னர் வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங்கூறும்.

கநச. தேவியென்றது சுதமதியை. கநந - ச. மு. மணி. எ: கூஅ-கூ.

கநசூ. தவ்வையர் - தமக்கைமார். கநஎ. அவ்வையர் - தாய்மார்.

கநஅ - ச. வாய்வதாக - வாய்ப்புடைத்தாகுக. செய்தவம் நுமக்கு வாய்வதாகவென்க. "வாய்வ தாகநின் மனப்பாட்டறம்" (உக: களக) என்பர் பிள்ளும்; "வாய்வதின் வந்த குழை" (சீலப். சஅ: சஎ); "வாய்வதிற, நந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" ஆசார. ௫.

கச௦ - சக. உம்பிறப்பின்வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிந்து கொள்ளுமின்.

கசக - உ. இஃது, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப் படுகின்ற மிகச்சிறந்துள்ள பாத்திரம்; இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி-மீ.) கந௦. 'வழுவா யுண்டென மயங்குவோள்' கநச. 'துரகத்' கந௫ - ச. 'அமுதவதியிற் றேன்றியென், தவ்வையாகிய' கச௦. 'அறவண ரடிகள்'

தொழுதன ரேத்திய தூமொழி யாரொடும்

கசடு பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கே

மெழுகென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென்.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை முற்றிற்று.

கசச. தூமொழியார் - சுதமதியும் மாதவியும்.

கசடு. பழுது - குற்றம் ; இனி, “பழுதொழிற் தெழுந்திருந்தான்” (சீலப். கக: சுசு) என்பதில் ‘பழுது’ என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், இங்கே பழுதறுமாதவனென்பதற்கு உடற்பற்றெழுந்த அறவணவடிகளென்று பொருள்கூறிலும் பொருந்தும் ; “செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னுயிலும் வீழ்கதிர் போன்றேன்” (உச: கடுக - உ) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல்காண்க. படர்கேம் - செல்லுவேம்.

கசசு. இளங்கொடி - மணிமேகலை. இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்று சொல்லி எழுந்தனளென்க.

க - கசசு. மணிபல்லவத்தில் தெய்வ நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி ‘யார்நீ’ என்றலும், ‘கேளாய்’ என்வரவு ஈது, பயன் இது, அன்னாய், நீயார்’ என்றலும், தீவதிலகைஉரைக்கும் ; அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து கிற்றலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது ; புகுதலும், மகிழ்வெய்தி ‘வாழ்த்தல்’ என்னுவிற்கடங்காது’ என்றாள் ; என்ற மணிமேகலையின் முன்னர்த் தீவதிலகை உரைக்கும் ; அங்ஙனமுரைப்பவள் ‘கண்டனை’ என்றலும், மணிமேகலை ‘காண்டல் வேட்கையேன்’ என அவளுரைப்ப, மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்து மயங்குவோள் முன்னர் வந்துதோன்றிக் களைந்து கூறும் ; அங்ஙனங் கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும், இளங்கொடி எழுந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுதகாதை.

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கோண்டு
தன்னார் அறவணர்த்தொழுதபாட்டு.]

ஆங்கவர் தம்முட னறவண வடிகள்
யாங்குள ரென்றே யிளங்கொடி வினாஅய்
நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி
னுரைமு தாள னுறைவிடங் குறுகி
ரு மைம்மலர்க் குழலி மாதவன் றிருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப்
புதுமலர்ச் சோலை பொருந்திய வண்ணமு
முதய குமரனாங் குற்றுரை செய்தது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல் லவத்திடை
க0 யணியிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமு
மாங்கத் தீவகத் தறவோ னுசன
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்தது
மளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனைக்
களிக்கய னெடுங்கட் கடவுளிற் பெற்றதுந்
கரு தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

க. அவர் - சுதமதி மாதவி.

உ. இளங்கொடி - மணிமேகலை. வினாஅய் = வினாவி-கேட்டுக்கொண்டு.

ச. உரைமுதாளன் - அறவணவடிகள். குறுகி - அடைந்து.

ங - ச. மணி. உசு; கக - க00; "நரைமு தாளர்" புறநா. ௫௨.

ரு. குழலி - மணிமேகலை. கூ. முறையுளி - விதிப்படி.

எ. சோலை - உவவனம்.

கக - உ. ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்.

கசு. கடவுளின் - மணிமேகலாதெய்வத்தால்.

கரு - கூ. வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,

(பி - ம்.) ௫. 'குழலியர் மாதவன்' எ. 'சோலைப்பொருந்திய' கரு.

'பிறப்பினுயிழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்துகே டெய்தி

மாத்வி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்

கோதையஞ் சாய னின்னெடுங் கூடின

ராங்கவர் தந்திற மறவணன் றன்பாற்

உ௦ பூங்கொடி நல்லாய் கேளென் றுரைத்தது

முரைத்த பூங்கொடி யொருமுன்று மந்திரந்

தனக்குரை செய்துதா னேகிய வண்ணமுந்

தெய்வம் போயபின் றீவ திலகையு

மையெனத் தோன்றி யருளொடு மடைந்தது

உரு மடைந்த தெய்வ மாபுத் திரன்கை

வணங்குறு பாத்திரம் வாய்மையி னளித்தது

மாபுத் திரன்றிற மறவணன் றன்பாற்

கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்

போகென மடந்தை போந்த வண்ணமு

௩௦ மாதவன் றன்னை வணங்கின னுரைத்தலு

மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்

தணியா விற்பந் தலைத்தலை மேல்வரப்

பொற்றொடி மாதர் நற்றிறஞ் சிறக்க

வுற்றுணர் வாய்நீ யிவர்திற முரைக்கே

௩௩ னின்னெடுந் தெய்வ நினக்கெடுத் துரைத்த

தாரை நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்து' (மணி. கஉ: சரு - அ) என்றார்.

க௭ - அ. மு. மணி. க௦: எ௩ - ச. கக. திறம் - வரலாறு.

உக. பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம். முன்றுமந்திரம்: மணி. க௦:

அ௦ - கக.

உச. ஐயெனத் தோன்றி - விரைவாகத்தோன்றி.

உரு. தெய்வம் - தீவதிலகை. உ௭ - அ. மணி. கக: ருஉ.

உக. போக என - போவாயென்று சொல்ல.

மேல்வருவன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

௩௨. தலைத்தலை மேல்வர: மணி. உ: ரு.

௩௩. மாதர், விளி. நற்றிறம் - நல்லகூறுபாடுகள்.

௩௪. உரைக்கேன் - உரைப்பேன்,

(பி - ம்.) உ௭. 'வணங்குபாத்திர' உஅ. 'கேளென் றுரைத்த' ௩௩. 'பொற்றொடிமாதவர்'

வந்நா ளன்றியு மருவினை கழுஉ
 மாதி முத்தல்வ னடியினை யாகிய
 பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
 கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
 ச௦ துச்சயன் றன்னையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
 மாபெருந் தானை மன்ன நின்னெடுந்
 தேவியர் தமக்குந் தீதின் றோவென
 வழிதக வுள்ளமொ டரற்றின னாகி
 பொளியிழை மாதர்க் குற்றதை யுரைப்போன்
 ச௩ புதுக்கோள் யானைமுன் போற்றாது சென்று
 மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாய்ந்ததூஉ
 மாங்கது கேட்டோ ரரமிய மேறித்
 தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வற்றதூஉங்
 கழிபெருந் துன்பங் காவல னுரைப்பப்
 ௩௦ பழவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தே
 னெடுங் கூத்திய ரணியே போல
 வேற்றோ ரணியொடு வந்தீ ரோவென
 மணிமே கலைமுன் மடக்கொடி யார்திறந்
 துணிபொருண் மாதவன் சொல்லியு மமையான்

௩௬. அந்நாள் அன்றியும் - அந்தநாளிற் சென்றதல்லாமலும்.

௩௮. பாதபங்கயமலை: மணி. ௧௦: கூக - அ.

௩௮ - ச௦. செல்வேன் துச்சயனை ஓர் பொழிலிற் கண்டேன்.

௪௪. உற்றதை - உற்றதுன்பத்தை.

௪௩. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டுவாப்பட்ட யானை.

௪௭. அது - வீரைமாய்ந்தது. அரமியம் - நிலாமுற்றம்.

௪௯. கழிபெருந் துன்பம் - மிகப்பெரியதுன்பம்; அவ்விருவரும் இதர்த பெரியதுன்பமுமாம்; கழிதல் - நீங்குதல்.

௪௯ - ௬. மாய்ந்ததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனுரைப்ப.

௩௦. பரியல் - வருந்தாதே.

௩௧ - ௨. "ஆடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது" சீலப். ௨௮: ௧௬௩ - ௬.

௩௪. அமையான் - தணியானாகி.

(பி - ம்.) ௩௭. 'மாதவமுதல்வனடி' ௩௮. 'பங்கயமலர்பரவிச்' ௪௨. 'நீங்கின்றோவென' ௪௩. 'ஆற்றானை' ௪௩. 'யானையைப் போற்றாத்' ௪௭. 'கேட்டாளரமிய' ௩௯. 'ஆடுகூத்தரணியே' ௩௮. 'வேற்றோணி'

௫௫ பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா னல்லறம் பெருகா தாகி
யிறுதியி னற்க்கதி செல்லும் பெருவழி

௬௦ யறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்துகண் ணடைத்தாங்குச்
செயிர்வழங்கு தீக்கதி திறந்து கல்லென்
றுபிர்வழங்கு பெருநெறி யொருநிறம் பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மண்டில
முண்டென வுணர்த லல்ல தியாவதுங்

௬௫ கண்டினிது விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை துழைந்த மணித்துளை யகவையி
னுலாரீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினு
மாங்கத் துளைவழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்

௭௦ சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத தேற்றார்

௫௫. அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி.

௫௬. நல்கினை கேளாய் - உவந்து கேளாய் ; நல்குதல் - உவத்தல்;
“நல்கினு நல்கா னுயினும்” புறநா. ௮௦.

௫௫ - ௬. மணி. உக: ௧௦௫ - ௬.

௫௭. தருமதலைவன் - புத்தன்; மணி. ௧௧ : ௩௦.

௫௯. இறுதியில்நற்கதி - நிருவாணம். பெருவழி - தருமம்.

௬௦. அறுகை - அறுகம்புல். கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்
கப்பட்டாற்போல.

௬௧. செயிர் - குற்றம்.

௬௨. உயிர்வழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிர்களெல்லாம் போ
கும்வழி (சீலப். உஅ: ௧௭௩ - ௪.) ஒருநிறம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது.

௬௩. செங்கதிர்மண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

௬௪. யாவதும் - சிறிதும். ௫௯ - ௬௫. பெருவழி போன்றது.

௬௬. சலாகை - சிறிய நாராசம். அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

௭௦. யான்சொல்லலும் உண்டு. தேற்றார் - தெளியார்.

௭௦ - ௭௧. மக்கள் தேற்றாராதலின்.

(பி - ம்.) ௫௬. ‘இறுதிநற்கதி’ ௬௦. ‘படர்ந்து கண்ணடைத்’ ௬௧ - ௨.
‘கல்லென்றுயிர்’ ௬௩. ‘தன்மணியிழுங்கிய’ ௭௦. ‘சொல்லுமுண்டியான்’

கூனுங் குறளு முமுஞ் செவிடு
 மாவு மருளு மன்னுயிர் பெருஅ
 வந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
 க௦௦ ரின்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
 போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
 னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
 பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
 மாதர் நின்னால் வருவன விவ்வு
 க௦௫ ரேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
 வாங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரல்லது
 பூங்கொடி மாதர் பொருளுரை பொருந்தா

க௭. மு. சீலப். ௫: க௧௮. கூன் - வளைவு ; ஈண்டு வளைவையுடைய வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர். குறன் - குறுகியவடிவம்; மக்களுள் தீரக் குறி யானைக் குறளென்றும், அவனின் சித்த மொழியானைச் சித்தென்றும் கூறுவர் (தொல். செய். ௫. ௪௦) ஆகியார் நகீரனார்க்கினியர் ; ஊம் - ஊமை.

க௮. மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது. மருள் - அறிவின்றி மயங்கி யிருப்பது. உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்.

க௭ - ௮. கூன்முதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா. கூன் முதலிய ஆறனாடு குருட்டையும் மகப்பேரற் பிறப்பதாசிய பிண்டத்தை யுங் கூட்டி எண்வகையெச்சமென்பர் ; இதனை, "சிறப்பில் சிதடு முறப் பில் பிண்டமும், கூனுங் குறளு முமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு முரப்பட வாழ்நர்க், கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம், பேதைமை யல்ல தாதிய மிவ்வென" (புறநா. ௨௮) என்பதனாலும், "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன்மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய் யெச்சம்" (சூடாமணி. க௨ : ௧௪) என்பதனாலும் உணர்க.

க௯. அருளறம், வினைத்தொகை ; தயாதருமமுமாம்.

க௦௦. இன்னா - துன்பம். இகந்தோர் - கடந்தோர்.

க௦௨. பாதம் - பாதத்தை. நவை - குற்றம்.

க௦௨ - ௩. ஏத்துதலை மறவேன் ; மறவேலென்றமாம்.

க௦௪. மாதர், விளி. இவ்வூர் - இவ்வூரில்.

க௦௫. மு. மணி. ௨௧ : ௧௬௦. ஏதுநிகழ்ச்சி யென்பதன் பொருளை மணி. ௩ : ௪ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

க௦௪ - ௫. வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி.

க௦௭. பொருளுரை - மெய்வார்த்தை; என்றது தருமோபதேச மொழி களை; "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" (மணி. ௨௨: ௬௧) ; "பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" சீலப். ௨௮: ௧௬௮.

(பி - ம்.) க௯ 'பிறந்தவருளறங்' க௦௦. 'இகழ்வோராதலிற்' க௦௩ - ௪. 'மறவேன்யானு மடக்கொடியாதலினமாதா மாதர்நின்னால்'

யாதி முதல்வ னருந்துயர் கெடுக்கும்
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலி

கக௦ னீங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னோ
டோங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுது வலங்கொண்டு தொடர்வினை நீங்கிப்
பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் காண
யாருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனு

கக௩ மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த முடிவி னோரற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவருந்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்

கஉ௦ மடுத்த தீக்கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
வெடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை முற்றிற்று.

க௦அ. ஆதிமுதல்வன் - புத்தன். க௦க. பரசினர் - துதித்தார்.

க௦அ - கூ. ஆதிமுதல்வனது பாதபங்கயமலை.

கக௦. இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர். இளங்கொடி, விளி.

ககக. உரவோன் - புத்தன் ; உரம் - அறிவு.

ககக. பழுது இல் நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி ; இதனை, விசுத்திமார்க்கமென்பார். நெறி - நெறியில். படர்குவர் - செல்குவர்.

க௦க - கக. பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடி யைத்தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப்படர்குவர்.

ககசு. இருசார்க்கும் - இரண்டுபகுதிகட்கும்.

ககஅ. தீர்த்தலாம். அவரும் - அறவண வடிகளும்.

ககஎ - அ. ஓரறம் தீர்த்தலாம்.

ககக. தவப்பெரு நல்லறம் - மிகப்பெரிய நல்லதருமம்.

கஉ௦. கொளிய - கொளுத்தினுற்போன்ற.

கஉக. இளங்கொடி பாத்திரத்தை எடுத்தனள்.

க-கஉக. இளங்கொடி அவர்தம்முடைய அடிகள் யாங்குளவென்று வினாஅ ய்க் குறைய மாதவனடி கயவணங்கி ஏத்தி உலர்த்தலும், கேட்டு அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாத்திரமெடுத்தன ளென முடிக்க.

(பி - ம்.) க௦க. 'பங்கயமலர்' ககஅ. 'அன்றேயாவரும்' கஉ௦. 'மடு த்த தீக்கதிமன்னுயிர்' கஉக. 'எடுத்த பாத்திரம்'

பதின்முன்னுவது

ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை.

[பதின்முன்னுவது மணிமேகலைக்கு அறவணர்
ஆபுத்திரன்றிறங்கூறியபாட்டு.]

மரபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் கருளிய
வாபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய்
வார ணுசியோர் மறையோம் பாள
ஔரண வுவாத்தி யபஞ்சிக னென்போன்
டு பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து
கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்
தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்

உ. திறம் - வரலாற்றை.

ங. வாரணுசி - காசி. மறையோம்பாளன் - வேதத்தைப்பாதுகாத் தலையுடையான் ; அந்தணனென்றபடி. “வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்” (கடு) என்பர் பின்னும்.

ச. ஔரண உவாத்தி - வேதம் ஒதுவிப்பவன் ; இஃது உபாத்தியாய னென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. வேதத்திற் சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் ஜ்வனத்தின் பொருட்டு ஒதுவிப்பவன் உபாத்தியாயன் ; இதனை மனுஸ்மருதி உ - ஆம்அத்தியாயம், கசக - ஆம் ஸ்லோகத்திற் காண்க. இப்பெயர் தமிழ்நூல்களில் உவாத்தியன் உவாத்தியான் உவாத்திக னெனவும் வழங்கும். அபஞ்சிகள், காரணப்பெயர் ; பங்கமில்லாதவனென்பது பொருள்.

டு. பார்ப்பனி சாலி - அவன்மனைவி சாலியென்பாள் ; அந்தணர்களிற் கணவனைப் பார்ப்பானென்றும், மனைவியைப் பார்ப்பனியென்றும் கூறுதல் மரபு, “பார்ப்பான் நன்னொடு கண்ணிழல் திருந்தபித், தீத்தொழி லாட்டி” (சு: கருஉ - ந) என்றமூன்று வந்திருத்தல்காண்க. காப்புக் கடை கழிந்து - காவலின் எல்லையைக்கடந்து ; வியபிசரித்தென்றபடி.

சு. கணவனுக்குப் பிழைசெய்தமையாலுண்டாகும் சிவன்குக்குப் பயந்து. தண்டம் - சிறை ; “கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம் துக்கி” பெருங். க. நசு: கருச.

டு - எ. மணி. டு : ந௭ - அ. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு.

(பி - ம்.) உ. ‘இழாய் கேளாய்’ ந - ங. ‘வாரணுசி யோர் மறைமெம் படுமஞ்ஞான் அகத்துத்துஞ்சிருர் யாமத்தி’ ச. ‘ஔரணவுவாத்திகள்’

கந.—ஆபுத்திரன் றிறம றிவித்தகாதை. கசந

சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிரு னியவிடை
யீன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்

க0 தோன்றாத் துடவையி னிட்டன ணீங்கத்
தாயி றாவாக் குழவித்துயர் கேட்டோ
ராவந் தணைந்தாங் கதன்றுயர் தீர
நாவா னக்கி நன்பா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப

கரு வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாள
னியவிடை வருவோ னினம்பூதி யென்போன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்

அ. துஞ்சிருள் - யாவருந் தாங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில்;
செறிந்த இருளுமாம். இயவு இடை - வழியினிடத்தே.

கூ. குழவிக்கு - குழந்தைக்கு.

க0. துடவை-தோட்டம்; “தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை”
(பெரும்பாண். 20க); “தொய்யாது வித்திய துளர்படு துடவை” மலைபடு.
க22.

கூ - க0. மணி. கந.: அசு - எ.

கக. தாவாக்குழவி - உண்ணாத குழந்தை. துயர் - பசித்துயரத்தால்
ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி; ஆகுபெயர்; “தாயி றாவாக் குழவி
போல, வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே” புறநா. ச.

க2.ஆ - பசு. அதன்றுயர்-அக்குழந்தையின் பசித்துன்பம்.

கச. புறங்காத்துஓம்ப - பாதுகாக்க; இவை ஒருபொருட்பன்
மொழி. புறங்காத்தல் - பாதுகாத்தல்; “வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப”
(தொல். செய். சூ. கக0); “மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப” (புறநா.
ச2.) இதனால் ஆபுத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று.

கரு. வயனங்கோடு - ஒருர். மறையோம்பாளன்: மணி. கந.: ந.

கசு. வருவோன் - மனைவியுடன் வருவோன்; பின் “காதலி தன்னொடு
கைதொழு தெடுத்தி” (20) என்பதனால் ‘மனைவியுடன்’ என்பது கொள்
ளப்பட்டது. பூதிஎன்பது அவன் பெயர்; ‘தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர’
(க0க) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க.

கஅ. கழுமிய - கலந்த; (புறநா. 20அ.) கண்ணீர் - உவகைக்கண்
ணீர்.

(பி - ம்.) அ. ‘சூன்முதிருயக்கத்துத் துஞ்சிருள்யாம்த்து’ கூ. ‘இரங்
களளாகி’ க0. ‘இட்டனணீங்கித்’ க2. ‘அணைதாங்கங்காங்கதன்றுயர்
கெட’ கரு. ‘வய வளங் கோட்டில்,’ ‘வயனங்கோட்டி’

காமக னல்ல னென்மக னென்றே

உ௦ காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து
நம்பி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்து தமரொடுங் கூடி
மார்பிடை முந்நூல் வனையா முன்னர்
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்தி

உரு யோத்துடை யந்தணர்க் கொப்பவை யெல்லா
நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபி
னப்பதி தன்னுளோ ரந்தணன் மனைவியிற்
புக்கோ னங்குப் புலைசூழ் வேள்வியிற்
குருஉத்தொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி

௩௦ வெருஉப்பகை யஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பிக்

கக. ஆ மகன் அல்லன் - பசுவினுடைய மகனல்லன்; பசுப் பாது
காத்ததனைக் கண்டோனாதலின் இங்ஙனங்கூறினான்.

உ௦. காதலி - மனவி; கைதொழுது - அக்குழந்தையைத் தனக்குத்
தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அத்தெய்வத்திற்கு அஞ்சலியெய்து; “பழு
தில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத், தொழுதனார் வாங்கி” (உரு: கஅஅ-
க) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

உக. நம் கிளை பொலிகவென்று. உஉ. பதி - ஊர்.

உ௩. முந்நூல் - பூணூல். வனையா முன்னரென்பது விரையக்கற்
பித்தமை விளக்கி நின்றது.

உச. நன்னூல் - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிற்தி - நவிற்த; நவி
ருதல் - கூறி அடிப்படுத்தல்; “மன்னோர் குரிஇய நாகலி கைவயத்து” (மலை
படு. எள); “மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே” புறநா. க.

உரு. னுத்த - வேதம்; “மதப்பின மொத்துக் கொல்லாகும்” குறள்.
க௩ச.

உ௬. நாத்தொலைவு: மணி. உச: கக; சீலப். ௩: சச.

உஅ. புலை சூழ் வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றின்றலைக் கருது
கின்ற யாகசாலையில்; புழ்தல் - கருதல். புலையும், வேள்வியும் ஆகுபெயர்.

உக. நிறம்பொருதிய தொடுக்கப்பட்டமால் கொம்பின் கண்ணே
சுற்றப்பட்டு.

௩௦. வெருஉப்பகை - அச்சத்தைத்தரும்பகை; வெருஉ - அச்சம்;
“வெருஉப்பகை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை” (பொருந. ககக.)
புலம்பி - வருத்தமுற்ற; புலம்பு - வருத்தம்; “புலம்புமிட் டிருத்த புனி
தில் காட்சி” மலைபடு. சக.

(பி - ம்.) உச. ‘நன்கினிநவிற்தி’ உரு. ‘ஒப்புமை யெல்லாம்’ உள.
‘மனைவியிற் புக்கோ னங்குப்புலைசூழ்வேள்வியிற்’ உக. ‘குருஉக்கொடி’

கந.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை. கசரு

கொலைநவில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மாணே போன்றங்
கஞ்சிநின் றழைக்கு மாத்துயர் கண்டு
நெஞ்சநடுக் குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்துக்
நடு கள்ள வினையிற் கடுந்துயர் பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென்னு
முள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
யல்லிடை யாக்கொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றழி
சு0 யடர்க்குறு மாக்கொள டந்தண ரெல்லாங்
கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
யாகொண் டிந்த வாரிடைக் கழிய
நீசமக னல்லாய் நிகழ்ந்ததை யுரையாய்
புலைச்சிறு மகனே போக்கப் படுதியென்

நக. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொல்லுதலைச்செய்தின்ற வேட
ருடைய. கொடுமரம் - வில்.

நக. அழைக்கும் ஆ துயர் - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை.

ந0 - நக. புலப்பிப் போன்று அஞ்சி நின்ற அழைக்கும் ஆ.

உஅ - நக. புக்கோன் ஆவினதுதுயரத்தைக் கண்டென்க.

நடு. திருட்டுத்தொழிலால், பசுவின் துமிக்க தன்பம் இல்லையாம்படி;
கடுந்துயர் - மரண த்துன்பமுமாம்.

நக. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருட்டு; “வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள்
விடியல்” பொருந். எஉ.

நஎ. உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து.

நக. கல்லதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியை
யுடைய அருநெறி; “கல்லத ரத்தங் கடக்க” சீலப். கசு: நுஎ.

சு0. அடர்க் குறுமாக்கொடு - நெருக்குதலைச்செய்யும் அறிவில்லாதா
ரோடு; “ஒலித்தொருங் கண்டிய ழுர்க்குறு மாக்களும்” (கரு: நுக) என்பர்
பின்னும்; குறுமாக்கள்: கலி. அஉ.

சக. கடம் - அருநெறி.

சஉ. ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு; ஆரிடை -
அரியவழி.

சச. ஊனவிரும்பிப் பசுவைக்கவர்த்தானென்று வினைந்து ‘புலைச்சிறு
மகனே’ என்றார். போக்கப்படுதி- விலக்கப்படுவாய்.

(பி - ம்.) நக. ‘கொடுமரமஞ்சி’ நடு. ‘களவினையாகியிக் கடுவினை
பாழ்பட’ நஅ. ‘ஆகொண்டப்பதி’ சஉ. ‘ஆகொணந்த’ சந. ‘நீம
கனல்லாய்’ சச. ‘புலைச்சிரமகனே போகப்படுதி’

- சடு றலைக்கோ லதனா லறைந்தனர் கேட்ப
 வாட்டின் றலைக்கு மந்தண ருவாத்தியைக்
 கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்துக்
 காட்டிடை நல்லாக் கதழ்ந்துகிளர்ந் தோட
 வாபுத் திரன்றா னுங்கவர்க் குரைப்போ
 ௩௦ நோவன செய்யன்மி னொடிவன கேண்டின்
 விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
 நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
 பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் தீம்பா
 லறந்தரு நெஞ்சோ டருள்கரந் தூட்டு
 ௩௩ மிதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
 முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ

சடு. அலைக்கோல் - வருத்துதலைச்செய்யும் கோல் ; அறைந்தனர் - அடித்தனர்.

சௌ. ஆட்டி அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற. இவை ஒரு பொருட் பன்மொழி.

சௌ. கோடு - கொம்பு. குடர் புய்த்துறுத்து - குடரைப்பிடுங்கி ; “கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு னாகேர்” (கலி. ௩௮); “புய்த்தெறி கரும் பின் விடுகழை” புறநா. ௨௮.

சௌ. கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - கிளர்ந்தெழுந்தோட ; கதழ்தல் - விரை தல் ; “தோயுந் கதழ்குருதி தோர்ப்புடைப்ப” (பு-வே. காஞ்சி. ௧௩.) கிளர் தல் - எழுதல் ; “கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்” முருகு. ௮௨.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௩௦. நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை.

௩௧. மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே தானே உண்டாகிய புல்லைமேய்ந்து. உண்கல் கலக்கின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்டநிலம் கோஸஞ்சாரபூமியெனப்படும்.

௩௩. பிறத்தல், மக்கள்வினை. தீம்பால் - இனியபால்.

௩௩. இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து ; உருபுமயக்கம். செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது ; முருகு. ௧௩௨.

௩௪. முன்னியது - எண்ணியது. உரைமோ - உரையுமென்னும் உவற்பன்மை உயிர்மெய்கெட்டு நுகாம்பெற்று வந்தது ; (நன் - வி. ௩. ௩௪௧.) எனவென்று ஒரு சொல் வருவிக்க.

(பி - ம்.) சடு. ‘கேட்புழி’ சௌ. ‘கழிந்துகிளர்ந்தோட’ ௩௦. ‘நோவன செய்ய னொடியாது கேண்டின’, ‘நோவன செய்யன்’ ௩௧. ‘நிடுபுலமருங்கு’ ௩௩. ‘தொட்டுச்சிறந்த தீம்பா’ ௩௪. ‘முதுமொழி மாக்கன்முன்யாது ரைமோ’

கூஉ.—ஆபுத்திரன் நிறமறிவித்தகாதை. கசுஎ

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக் கரக்கை
மன்னுயிர் முதல்வன் மகனெமக் கருளிய
வருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை
கூ௦ தெருமர லுள்ளத்துச் சிறியை நீயவ்
வாமக னாதற் கொத்தனை யறியா
நீமக னல்லாய் கேளென விகழ்தலு
மான்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்று
கூரு நரிமக னல்லனோ கேசு கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்குளென்
ரோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டா
லாவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ
நான்மறை மாக்கா ணன்னூ லகத்தென
எ௦ வாங்கவர் தம்முளோ ரந்தண னுரைக்கு
மீங்கிவன் நன்பிறப் பியானறி குவனென

ருள. நேமி - சக்கரத்தின் மீது; வட்டமுமாம். வலம் - வெற்றி; வலப் பக்கமுமாம். நேமியையுடைய சக்கராயுதம்.

ருஅ. மன்னுயிர்முதல்வன் - திருமால். மகன் - பிரமன்.

கூ௦. தெருமரல் - சுழற்சி. சிறியை - சிறுமையையுடையாய்.

கூக. நூற்பொருளையறியும் அறிவிலாயென்பார், 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்றார்; 'விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனையவர்' (குறள்: சக௦) என்று வருதல் காண்க.

கூஉ. இகழ்தலும் - அவ்வந்தணர். இகழ்ந்துபேசுதலும்.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

கூரு. அசலனென்பவன் ஆனின்மகன்; ஆன் - பசு. சிருங்கியென்பவன் மானின் மகன்.

கூச. விரிஞ்சியென்பவன் புலியின்மகன். புரையோர் - மேலோர்.

கூரு. கேசுகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன்; அசிதகேசுகம்பளரென்று ஒரு முனிவர் பெயர் பெளத்தநூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

கூஅ - கூ. ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுலமுண்டோ? இல்லையென்றபடி. முன்னம் 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' (கூக) என்று அந்தணர் இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரங்கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு 'வந்த வழிகுல முண்டோ' என்றான்.

எ௦ - எக. இவன்பிறப்பை யான் அறிகுவனென்று ஓர்ந்தணன் உரைப்பான்.

(பி - ம்.) ருள. 'வலங்கொள்சதக்கை' ருஅ. 'எமக்களித்த' கூ௦ 'சிறியோய்நீயவ்' கூஉ - ச. 'சிருங்கிப், புலிமகர்விரிஞ்சி' கூரு. 'தேசிகம்பலின்' கூக. 'மாக்கணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நல்குர் மேனியள்
வடமொழியாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
எடு தமரிற் தீர்ந்த சாலியென் போடனை
யாது நின்னா ரீங்கென் வரவென
மாமறை யாட்டி வருதிற முரைக்கும்
வார னாசியோர் மாமறை முதல்வ
னாரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனைவியான்
அ0 பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பி னொழுகிக்
காப்புக்கடை கழிந்து கணவனை யிழந்தே
னெறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்

எஉ. நடவை - வழி. நல்குர் மேனியள் - இளைத்த உடம்பையுடையாள்.

எங. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி; இந்நூலில் ௫: ௪௦-ஆம் அடி
யிற் பார்ப்பாளை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க. மறை
முறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று.

எச. குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை
வணங்குதல் மரபு.

எடு. தமரித்தீர்ந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினின்றும் நீங்கிய.

எச - ௫. வணங்கித் தீர்ந்த சாலி. எசு. ஈங்கு வரவு என்னென.

எஎ. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.

எஅ. வாரணசு = வாராணஸி - காசி; வடமொழியில் 'ஸித்தாந்த
கோழி' என்னும் நூலின் அய்யயிப்பாவப் பிரகரணத்தில், "யஸ்யசாயாம8"
என்னும் ஸந்தரணியாக்தியானத்தில் 'வாராணஸி' என்பதற்கு 'நல்லஜலத்துக்
குத் தூரத்திலிஹாத நகரி' என்று தத்துவபோதினியுரையின் ஆசிரியர்
பொருள்செய்திருப்பதாகக் கூறுவர்.

எக. 'உவாத்தி' என்பது, "தவாஅக் காதலொடு தகையாழ் காட்டு,
முவாத்தி யாதலின்" (க. ஈசு: க௭௦ - ௭௧) எனப் பெருங்கதைமீதும் வந
திருத்தல் காண்க.

அ0. ஒழுகி - நடந்து. அக. காப்புக்கடை கழிந்து : மணி. கங: ௫.

அஉ. எறிபயம் - அடித்தலாலுண்டாகும் அச்சம். இரியல் மாக்கள் -
கெடுதலுற்ற மாக்கள்; விராந்துசெல்லுமாக்களென்றுமாம்.

அங. ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு.

(பி - ம்.) அக. 'கவவனையிகழந்தேன' அஉ. 'எற்பயமுடைமையின்',
'நெறிபயமுடைமையின்' அங. 'தெக்கட்குமரி', 'தக்கணகுமரி'

கந—ஆபுத்திரன் றி றம நிவித்தகாதை. கசுக

பொற்றேர்ச் செழியன் கொற்கையம் பேருர்க்
அரு காவதங் கடந்து கோவல நிருக்கையி
னீன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
தோன்றுத் துடவையி னிட்டனன் போந்தேன்
செல்கதி யுண்டோ தீவினை யேற்கென்
றல்லலுற் றழுத வவண்மக னீங்கிவன்
கூ0 சொல்லுத றேற்றேன் சொற்பய மின்மையிற்
புல்ல லோம்பன்மின் புலமக னிவனென
வாபுத் திரன்பின் பமர்நகை செய்து
மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
கூரு கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவ
ரருமறை முதல்வ ரந்தண நிருவரும்
புரிநான் மார்பீர் பொய்யுரை யாமோ

அசு. செழியன் - பாண்டியன். கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி.

அரு. கோவலர் - இடையர்.

அஎ. துடவை - தோட்டம். அசு - எ. மணி. கந: கூ - கூ0.

அஅ. தீவினையேற்குச் செல்கதியுண்டோ.

கூ0. பயம் - பிரயோசனம்; இன்மையிற் சொல்லுதறேற்றேன்.

கூக. புல்லலோம்பன்மின் - ஸ்பரிசித்தலைச்செய்யாதொழிக. இவன் புலமகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன். புலை - வியபிசாரமுமாம்; இது மலைநாட்டுவழக்கு.

கூஉ. அமர்நகை - விரும்புஞ்சிரிப்பு.

கூந. கேண்மோ: கேளுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது; நன் - வி. சூ. நசுக.

கூச. முதுமறைமுதல்வன் - பிரஹ்மா.

கூரு. கடவுட்கணிகை - திலோத்தமையென்பாள். சிறுவர்-பிள்ளைகள்.

கூஎ. முதல்வராகிய அந்தணரிருவரும். இருவர்-வலிஷ்டர், அகஸ்தியர்.

கூரு - கூ. அந்தணரிருவரும் காதலஞ்சிறுவரென்க.

கூச - எ. வலிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாக்கியத்தாலுணர்க; 'வலிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மா திலோத்தமையென்னும் அப்ஸரஸைக்கண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனித்தனர்' நீல. சமய.

(பி - ம்.) கூஉ. 'ஆபுத்திரன்னுனமாநகை'

சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து
 நான்மறை மாக்களை நகுவன னிற்ப
 க00 வோத லந்தணர்க் கொவ்வா னென்றே
 தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர
 வாகவர் கள்வனென் றந்தண நுறைதருங்
 கிராம மெங்கணுங் கடிஞையிற் கல்லிட
 மிக்க செல்வத்து விளங்கியோர் வாழந்
 க0௫ தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்திச்
 சிந்தா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத்
 தந்தின் முன்றி லம்பலப் பீடிகைத்
 தங்கினன் வதிந்தத் தக்கணப் பேரு

க௮. தவறு - குற்றம். க௯. நகுவனன் - சிரிப்பவனாகி.

க00. ஒவ்வான் - பொருந்தான்; என்றது ஆபுத்திரனை.

க0௧. தாதை - தகப்பன். கடிதர - நீக்க.

க0௩. கடிஞையிற் கல்லிடெவர் எக்காலத்தும் இவராகவும் இவருக்குஇங்குள்ள
 நிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக் கூறினார்; 'கடிஞையிற் கல்லிடெவாரில்' என்பது
 ஒரு பழமொழி; இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாறுணர்க; "புனைத்த
 திதுவென்றந் நீர்மையை நோக்கி, மனத்ததறிந் தீவர் மாண்டார் - புனைத்த,
 குடிஞையிற் கல்லிடெவர் நாட, கடிஞையிற் கல்லிடெவாரில்" பழ.
 உச்சு.

க0௫. தக்கணமதுரை - தென்றிசைக்கணுள்ள மதுரை; என்றது
 கூடற்பழியை; தக்கணம், வடசொற்றிரிபு (சீலப். கசு; அக) அடியார்க்கு
 நல்லாருரையைப்பார்க்க.

க0௬. சிந்தாவிலக்கு - ஸரஸ்வதீதேவி; மணி. பதிசத்தின் க0-ஆம்
 அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. நியமம் - கோயில்; ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாத
 லின், அதற்குக் கலைநியமமென்பது பெயராயிற்று; மணி. கசு; க0 - க௧,
 க௮ - அ.

க0௭. முன்றில் அம்பலப்பீடிகை - சிந்தாதேவியின் கோயில்வாயிற்
 கணுள்ள முன்றினிடத்திற். அம்பலப்பீடிகை - அம்பலக்காலைப்பீடிகை; அஃது
 உயர்த்துக்கட்டப்பட்டிருத்தலிற், பீடிகையென்பப்பட்டது; பீடிகையென்ப
 பதற்குக் கோயில்வாயிற்கணுள்ள பரிபீடமென்றும் பொருளும்; இக்கணம்
 கொள்ளுங்காற் பீடிகையையுடைய அம்பலமெனமாறுக.

க0௮. தங்கினன் வதிந்து - தங்கி; ஒருபொருட்பன்மொழி. தக்கணப்
 பேருர் - மதுரையில்.

(பி - ம்.) க00. 'ஒவ்வாயென்றே' க0௨. 'தக்கணத்தன்வ' க0௩. 'கடி
 கையிற்கல்லிட'

கந.—ஆபுத்திரன் நிறமறிவித்தகாதை. கருக

ரையக் கடிஞை கையி னேந்தி

கக௦ மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக்
காணர் கேளார் காண்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் நிசைத்துட னூட்டி
யுண்டொழி மிச்சிலுண் டோடுதலை மடுத்துக்
ககரு கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றுனென்.

கந.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை முற்றிற்று.

கக௦. மை - குற்றம். மறுகி - சுழன்று.

ககக. காணர் - குருடர். கேளார் - செவிடர்.

ககஉ. பேணுநரில்லோர் - அகதிகள். பிணி - நோய்.

ககக - உ. மணி. உஅ: உஉஉ - ந.

ககந. யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணர்முதலிய யாவரும். உடன்
ஊட்டி - ஒருங்குண்ணச்செய்து; உடன் - உடனேயென்றுமாம்.

ககச. உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதி
யை யுண்டு; இது “விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்” (அரு) என்ற
குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. ஒடு - பிச்சைப்பாத்திரம்.
தலையெடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு.

ககரு. கண்படை - உறக்கம். காவலன் - காத்தலையுடையவன்; என்
றது ஆபுத்திரன். காவலன் கண்படை கொள்ளுமென்க.

க - ககரு. அணியிடை, ஆபுத்திரன்றிறங்கேளாய்; பார்ப்பனி சாலி,
கழிந்து அஞ்சி வருவோன் இரங்காளாகிக் குழுவியை இட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு
அனைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது ஒம்ப, பூதியென்போன் கேட்டு உகுத்து
என்மகனென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நலிற்ற, அறிந்தபின் புக்கோன்
ஆ தயர் கண்டு உற்று உகுத்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அக்ன்றோனாய்க் கட
வாநின்றழி அந்தணரெல்லாம் குறுமாக்களோடு சென்று கையகப்படுத்திக்
கேட்ப, நல்லா குத்திப் புய்த்துறத்து ஓட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன் ‘உரை
மோ’ என, அந்தணரிகழ்தலும், ஆபுத்திரன் ‘நன்னூலகத்து ஆவொடு
வந்த அழிகுலமுண்டோ’ என ஓரந்தணனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்ப
வன் ‘புல்லலோம்பன்மின்; புலமகனிவன், என, ஆபுத்திரன் நகை
செய்து ‘சாலிக்குத்தவறுண்டோ’ என்றுரைத்து நகுவனனிற்ப, பூதி ஒவ்
வானென்றுகடிதர, கிராமமெங்கணுங்கல்லிட, காவலன் மதுரை சென்றெய்தி
வதிந்து ஏந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்துக் கண்படை
கொள்ளுமென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) ககஉ. ‘பேணினரில் லோர்’ ககச. ‘தலையெடுத்து’, ‘தலையெடுத்
துக்’ ககரு. ‘கரவேன்றுனென்’

ப்தினன்காவது

பாத்திரமரபுகுறியகாதை.

[பதினான்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியென்னும் பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கோடுத்தவண்ணங் கூறிய பாட்டு.]

ஆங்கவற் கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்தது கேளாய்
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
நு துயில்வோன் றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலு

க. ஆங்கவற்கு - ஆபுத்திரனுக்கு; ஆங்கவன், ஒருசொல்; “நங்கிவள்” (திருச்சிற்: கக) என்புழிப்போல. அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில். அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம். இறுமன்றமெனவுங் கூறப்படும். அம்பலப் பீடிகை: மணி. கங: க௦௭; கச: ௫௬.

உ. நல்லாயென்றது, மணிமேகலையை. புகுந்தது - நேர்ந்தது.

க - உ. அவற்குப் புகுந்ததைக் கேள்.

ங. மாரிநடுநாள் - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில். வல்லிருண்மயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில்; ‘இருண்மயக்கத்து’ என்றதனால், நடுநாள் இடையாமமாயிற்று; “புறதயிருர்கூர், நெறியா ருள்பெற ளாநி நாளிடை நீந்துதுமே” (தஞ்சை. உ-க௬) எனவருதல் காண்க.

ச. அரியவழியில் வருத்தி வந்தோராகிய கூத்தர்முதலியோர் அம்பலத் தை யடைந்து; கூத்தர்முதலியோர் வந்து தங்குமிடம் அம்பலமென்பதை, “மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்” (மலைபடு. சக௨) என்பதனாலுணர்க.

ரு. துயில்வோன் றன்னை - ஆபுத்திரனை.

கூ. மலைக்கும் - மாறப்படுத்தும்; வருத்துமென்றபடி, “மலைத்தல் போகிய சிலத்தார் மார்பு” (புறநா. க௦); “வயிறுகாய் பெரும்பசி - ருத்தம்” (க௭: ௫௭) என்று பின்னும் வருதல் காண்க.

ச - கூ. உழந்தோர் மரீஇத் தொழுதெத்திப் பசி மலைக்குமென்றலு மென்க.

(பி - ம்.) ச. ‘அம்பலம் வினாஅய்’ கூ. ‘மலையுமென்றதும்’, ‘அலைக்கு மென்றலும்’

மேற்று ணல்லது வேற்று ணில்லோ
 னுற்றுவுது காணு னாரு ரெய்தக்
 கேளிது மாதோ கெடுகநின் நீதென
 க0 யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத்
 தேவி சிந்தா விளக்குத் தோன்றி
 யேடா வழிய லெழுந்திது கொள்ளாய்
 நாடுவறங் கூரினுமில் வோடுவறங் கூராது
 வாங்குநர் கையகம் வருந்துத லல்லது
 கரு தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தென்றே
 தன்கைப் பாத்திர மவன்கைக் கொடுத்தலுஞ்
 சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

எ. ஏற்றுண் - இரந்துண்ணுமுணவு. வேற்றுண் இல்லோன் - வேறு
 உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ. ஆற்றுவது காணார் - உதவும்வழியைக் காணாது. ஆற்றுதல் -
 உதவுதல்; “ஒருவீ ரொருவீர்க் காற்றதிர்” (புறநா. 104.) ஆர் அருர் - தீர்த்
 தற்கரிய வருத்தம்.

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீரும்படி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுத
 சுரபியென்னும் பாத்திரங்கொடுத்தமை கூறுவார்.

கூ. இதுகேள். நின் தீதுகெடுக.

க0. யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும். நியமம் -
 கோயில். கலைநியமம்: மணி. கங : க0க.

கக. தேவியாகிய சிந்தாவிளக்கு.

கஉ. அழியல் - வருந்தாதே. இதுகொள்ளாய் - இப்பாத்திரத்தைக்
 கொள்.

கங. வறங்கூரிலும் - வறங்கடம் மிகவும். வறம் - வறங்கடம்; “ஞாலம்
 வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கேர்பு, காணத்திற் றோன்றிய கொண்மூப் போல்”
 (கலி. 42.) வறங்கூராது - வறுமையுறது.

கரு. தான் என்றது, பாத்திரத்தை. என்று - என்றுசொல்லி.

கச - ரு. மணி. கக : சக - ரு0 ; கஎ : ரு - கூ.

எ - கசு. இல்லோன் ஆராரெய்தச் சிந்தாவிளக்கு ‘நின்றீதுகெடுக’
 எனத்தோன்றி ‘கொள்ளாய், கூராது, தகைமையது’ என்று பாத்திரத்தைக்
 கொடுத்தலும்.

மேல்வருவன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தாதேவி
 யைத் துதிக்குந்துதிகள்.

(பி - ம்.) க. ‘நின்றீயமை’ கஉ. ‘எடாபரியலெழுந்திதுகளாய்’

கங. ‘இவரோடுவறங்’ கரு. ‘தான்றொலைவறியாத்தகைமையது’

நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
 வாணோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
 ௨௦ யேனோ ருற்ற விடர்களை வாயெனத்
 தானொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
 யாங்கவர் பசிதீர்த் தந்நா டொட்டு
 வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
 மக்களு மாவு மாஞ்சேர் பறவையுந்
 ௨௫ தொக்குட னீண்டிச் சூழ்ந்தன விடாஅ
 பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழுஉ
 மிழுமென் சும்மை யிடையின் றொலிப்ப

கஅ. நந்தாவிளக்கே - கெடாததீபமே ; மைவிளக்கு அழிதன் மாலையத்
 தாதலிற், 'நந்தாவிளக்கே' என்றான் ; இது தெரிதருதேற்றவுமையென்னு
 மலங்காரம். இவள் வாக்கின்மடந்தையாதலின், 'நாமிசைப் பாவாய்' என்
 றான்.

கஎ - ௨௦. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால் ஆபத்திரனுக்குள்ள
 அன்பின் மிகுதி விளங்கும்.

௨௧. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து. தலைவி - சிந்தாதேவி.

௩ - ௨௧. மணி. ௨௫ : க௩௯ - ௫௩.

௨௩. வாங்குகை வருந்த; (மணி.௧௩: ௪௩.)மன்னுயிர் என்றார், விலங்கு
 முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி. ஓம்பலின் - பாதுகாத்தலினாலே.

௨௪. மாவும் - விலங்குகளும்.

௨௫. உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச்சேர்ந்து திரண்டு. விடா -
 விடாவாய்.

௨௬. பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின்கண்ணே வந்துகூடிய,
 பறவையின் - பறவைபோல: (பொருந. ௯௯ ; பெரும்பாண். ௨௦ ; புறநா.
 கஎ௩ ; நாலடி. ௨௦௨ ; சீவக. ௮௨௮.) எழுஉம் - எழுப்புகின்ற.

௨௭. சும்மை - ஒலி. இடையின்று - இடையீடில்லாமல். இடை -
 இடையீடு; "சய்த்த ஸதியா திகையின்றி" பு - வெ. பொதுவியல். ௬.

௨௪ - ௭. மணி. ௨௮: ௨௨௨ - ௩௨.

௨௦ - ௨௭. ஆபத்திரன் களைவாயெனத் தொழுது ஏத்தி வணங்கி அந்
 நான்தொட்டு அவர் பசிதீர்த்து ஓம்பலின் விடாவாய் எழுஉஞ் சும்மைஇடை
 யின்றொலிப்பவென்க.

மேலே, ஆபத்திரனுடைய புண்ணிய மிகுதியைத் தாது பாண்டு கம்
 பளங்குக்கத்தாலுந் இந்திரன் அலனுக்கு வாங்கொடுத்ததொருட்டு விருத்
 தவேதியன் வடிவுகொண்டவருதலைக் கூறுவார்.

(பி - ம்.) ௨௪. 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

வீண்டுநீர் ஞாலத் திவன்செய லிந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலிற்
௩௦ தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கையோர் மறையோ னாகி
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பு
மாருயிர் முதல்வன் றன்முன் றேன்றி

உசு. பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம். துளக்கி யது - நடுங்கச்செய்தது.

உஅ - கூ. ஆபுத்திரன் அறச்செயல் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்ப ளத்தை நடுங்கச்செய்தது. இப்பூவுலகில் தானம் மீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தருளாராடும், அவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பமுளதானாலும் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றை யறிந்துவந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்தலும் திங்குகளை ஒழித்தலும் இந்திரனுடைய கடப்பாடென்றும் தெரிகின்றது ; புத்ததரும வொழுக்கினனாகிய வணிகனொருவன் கப்பல்கவிழப்பெற்றுக் கடலில்வருந்தி யதைத் தனதுபாண்டுகம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்தஇந்திரன் அவ்வணிகளை அத்துன்பத்தினின் றுநீக்கிப் பாதுகாத்தனனென்று இந்நூல் உசு-ஆம்காதை யில் (க௩ - உசு) வருதல்காண்க; “நமி விநயி என்பாரிருவர்குமாரர் தபச்சர ணம்பண்ணியருளாரின் ற பகவானே யடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபுஷ்பாதிக ளாற்பூசித்து நானாவித ஸ்தோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண் ணப்பம் செய்வார்:—பகவானே, தம்மார் புத்திரபௌத்திராதி பந்துஜனங் களுக்கு வேறுவேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன; யாங்கள் அப்பொழுது சந்திரிதமாயினமல்லேம்; இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித் தருளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துநின்று துதிப்ப, இதனைத் தானேந்தி ரன் தனது ஆசனங்கம்பித்தலில் அறிந்து கடிதுவந்து மனுஷ்யருபத் தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிரின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக்கண்டு விநயிதனாகிப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் துதித் துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துள்ள முத ளாவது விருஷபநீர்த்தங்கரர்புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசனநடுக்கத்தால் அறியவேண்டுவனவற்றையறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுவனவற்றை இந்திரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைனசம் பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது.

௩௦-௩௧. தளர்ந்தநடையின் - நடை தளர்ந்ததால்; தண்டுகால்ஊன்றி- தான்பிடித்ததண்டினையே காலாகஆன்றி; (நாலடி. கசு.) வளைந்த யாக்கை மறையோன் ஆகி-கூனிய உடம்பையுடைய வேதியனாகி; “தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன்” (சீலப். கரு: சச - ௩.) ஆகி ஊன்றியென்க.

௩௩. ஆருயிர்முதல்வன் - ஆபுத்திரன்; “ஆருயி ரோம்புநன்” எனவும், (பி - ம்.) உசு. ‘பாணதென பவனத துளக்கிய’ ௩௧. ‘யாக்கைமறை யோனாகி’

யிர்திரன் வந்தே னியாது நின்கருத்
 ௩௩ துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
 வெள்ளை மகன்போல் விலாவிற நக்கீங்
 கெள்ளினன் போமென் றெடுத்துரை செய்வோ
 னீண்டுச் செய்வினை யாண்டுநகர்ந் திருத்தல்
 காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்ல
 ௪௦ தறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
 நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
 யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்

“அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதலினை” எனவும், இவனை (௩௩, ௪௪) இக் காதையிலேயே பின்பு கூறுதல்காண்க.

௩௪. யாதுநின்கருத்து - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன.

௩௩. தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம் பெருந் தானமென்னப்பட்டது. உறுபயன் - மிக்கபிரயோசனம். கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன்சொல்ல.

இனி, இங்மனங்கூறிய இந்திரனுக்கு துபத்திரன் விடைபகர்ந்தது கூறுவார்.

௩௬. வெள்ளைமகன் போல் - பயனில்லாத சொல்லையுடையவன்போல; “வெள்ளைக் கோட்டி” என்பதற்கு ‘பயனில்லையெக்கோட்டி’ (சீலப். ௩௦: ௧௧௮) என்று பொருள்கூறுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.

௩௭. எள்ளுதல் - இகழுதல். போம், ஏவற்பன்மை. செய்வோன், பெயர்.

௩௮. ஈண்டுச்செய்வினை - இவ்வுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின் பயனை. ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

௩௮ - ௪. நுகர்ந்திருத்தல் காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்கின்ற. நூங்கடவுளரென்றும், தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால்; “நின்றநின் கார்மயி நன்னையும்” (திருச்சிற். ௭௧) என்புழிப்போல.

௪௦. புறங்காத்தோம்பல்: மணி. ௧௩: ௧௪.

௪௨. யாவருமில்லா - அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்களில் ஒருவரு மில்லாத.

௩௮ - ௪௨. தேவருலகம் வினைப்பயனனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ் செய் மாக்கள் முதலியோர்க்கு இடமன்மென்பதை, “பொலம்பூங் காலி னன்னாட் டோருஞ், செய்பனை மருங்கி மெய்த வண்ணத், யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலங், கடவ நன்மமயிற் கையற வுடைதல” (புறநா. ௩௮) எனவும், “ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாமே வன்க ணவர்” (குறள். ௧௦௩௮. பர். ௨ - ம்), எனவும், “ஈவாரும் ஏற்பாருயின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையாதலின் (ஒப்புரவு) புத்தேனுலகத்து அரிதா யிற்று” (குறள். ௨௧௩. பர்) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

(பி - ம்.) ௩௬. ‘வெள்ளைகள் போல விலாவிற’ ௩௭. ‘போன்மென்’

கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
 வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தவர்
 சரு திருந்துமுகங் காட்டுமென் றெய்வக் கடினை
 யுண்டி கொல்லோ வுடுப்பன கொல்லோ
 பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ
 யாவையிங் களிப்பன தேவர்கோ னென்றலும்
 புரப்போன் பாத்திரம் பொழிந்தாண் சுரந்திங்
 ரு0 கிரப்போர்க் காணு தேமாந் திருப்ப
 நிரப்பின் றெய்திய நீணில மடங்கலும்

சஉ - ந. “யாவரு.....பெருவிறல் வேந்தே” என்பது இகழ்ச்சி.

சச. மு. மணி. உந : கநரு.

சச - ரு. வந்தோரரும்பசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரியபசியை.
 களைந்து - நீக்கி. அவர் திருந்துமுகங்காட்டும்-அவருடைய இனியமுகத்தை
 யான் காணக்காட்டும்; என்றது அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் என் தெய்வக்
 கடினையேயமையும் ; உன்னுற்கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய்யா
 வாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு ; “ஈத்துவக்கு மின்பம்” (குறள்.
 உஉஅ) என்று வருதல்காண்க. காட்டும், முற்று. தெய்வக்கடியென்
 றான், வாங்குநர் கையகம் வருத்துதலல்லது தான் தொலைவில்லாத் தன்மைத்
 தாதலின்.

சஅ. ஈங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன ; ஈங்கு, தன்மையை
 யுணர்த்திற்று ; “ஒழிக் காம மீங்கென” (சீவக. எஉ) என்புழிப்போல.
 தேவர்கோன், விளி.

சக - அ. உன்னுளிக்கப்படுவன உண்டிமுதலியவற்றுள் யாவை
 யென்று ஆபுத்திரன் இந்திரனை இகழ்ந்துகூறலும்.

ந௭ - சஅ. எடுத்துரைசெய்வோன் என்றலுமென்க.

இனி, தன்னை ஆபுத்திரன் அவமதித்தானென்று இந்திரன் சினந்து
 அவன் அன்னதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழைபெய்வித்து
 நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார்.

சக. புரப்போன்பாத்திரம் - உயிர்களைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச்
 சைப் பாத்திரம்.

ரு0. ஏமாந்திருப்ப - ஆபுத்திரன் உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்
 கும்படி ; “அருந்தே மாந்த ரெஞ்சம்” (புறநா. க0க.) தன்பமுற்றிருப்ப
 வெனினுமமையும்.

ருக. நிரப்பு- வறுமை.

(பி - ம்.) சச. ‘அருந்துபசிகளைந்து’ சக. ‘பொழிந்துணசுரப்படி’

பரப்பு நீராற் பல்வளஞ் சுரக்கென
 வாங்கவன் பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோ
 னோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புலகோர்க் களித்தலும்
 ௫௫ பன்னீ ராண்டு பாண்டிநன் னாடு
 மன்னுயிர் மடிய மழைவள மிழந்தது
 வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
 பசிப்புயி ரறியாப் பான்மைத் தாகவி
 னாருயி ரோம்புந னம்பலப் பீழிகை
 ௬௦ யூனோலி யரவ மொடுங்கிய தாகி
 விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றுளரு

௫௩. ஆங்கவன் பொருட்டு - ஆபுத்திரன்பொருட்டு; ஆங்கவன், ஒரு சொல்.

௫௪. அளித்தலும் - இந்திரன் கொடுத்தலும்.

௫௦ - ௫௪. ஏமாந்திருப்பப் பெருஞ் சிறப்பை இந்திரன் அளித்தலும்.

௫௬. மணி. உஅ: க௫௭.

௫௫ - ௬. பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டி நாடு.

௫௭. வசி - மழை; (மணி க: ஏக); வசித்தொழிலுதவ: மணி. உஅ: உ௩௩.

௫௮. பசிப்பு - பசித்தல்.

௫௫ - ௮. பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின்.

௫௬. ஆபுத்திரன் பலமானிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனாயதுபற்றி அம்ப லம் அவனதாகக்கூறப்பட்டது. அம்பலப் பீழிகை; மணி. க௩:க௦௭; கச: க.

௬௦. ஊனோலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறகையும் ஒருங்குவந்து சொற்றை உண்ணுதலால் ஒலிக்கும்ஒலி. ஒலியரவம், வினைத்தொகை.

௬௧. விடர் - யாடையையுடைய காழுகர்; ஒரு வித்தையையுடையவ ரென்றுகூறுவர்பிரதாபருத்திரியமென்னும் வடநூலாசிரியர். தூர்த்தர்-பரத் தையை நுகருங் காழுகர். விட்டேற்றாளர் - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற்சொல்லு வோர். விடருந் தூர்த்தரும்: (மணி. க௫: ௬௦); "விடருந் தூர்த்தரும் விட் டே றுரைப்ப" (பெருங். க: ௩௫: உ௨௬), 'சிந்திப்பமாவது விடரும் தூர்த்த ரும் நடருமுள்ளிட்டகுழு' (குறள். சக. அவ) என்றும், 'உகைவகையரா கிய நட்பினராவார் விடரும் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்ற பலவகை யால் நகுலித்துத் தாம் பயங்கொண்டு ஒழிவார்' (குறள். அக௭) என்றும் பரிமேலழகருழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வழியிலுள்ள விடர்முதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றாளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே 'நடர்', 'வேழம்பர்' என்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை கோக் குமிடத்து விட்டேற்றாளரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென்றே

(பி - ம்.) ௫௬. 'வளங்கரத்தது' ௫௭ - ௮. 'வசித்தொழிலுதவமாநிலங் கொழுதிப்பசியுயிர்' ௫௮ - ௬௩. 'பான்மையதாக, வட்டிம்'

நடவை மாக்களு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியு
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
கூடு வாபுத் திரன்றா னம்பல நீங்கி
யூருர் தோறு முண்போர் வினாஅ
யாரிவ னென்றே யாவரு மிகழ்ந்தாங்
கருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை
யிருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையிற்
எஃ நிர்வின் செல்வம் பெருங்கடல் கொள்ள
வொருதனி வருஉம் பெருமகன் போலத்
தானே தமிழன் வருவோன் நன்முன்

மும் பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின் றது.
இனிச் சுற்றத்தினின்றும், நட்பினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம்
செய்விப்போனை விட்டேற்றி யென்றல் வழக்கின்கண் உண்மையின், விட்
டேற்றாளொன்பதற்கு அத்தன்மையையுடையோரென்று பொருள்கூறிலும்
பொருந்தும்.

கூஉ. நடவை - வழி. வைகி - (விடர் முதலியோர்) தங்குதலால்.

கூங. வட்டு - உண்டையுருட்டுதல்; “அரங்கின்றி வட்டாடி யந்தே”
(குறள். ௪௦௧); “கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட்டாடும்” (நற்றிணை, ௩.)
வம்பக்கோட்டி - பயனில் சொற்களைச் சொல்லுவோர் கூட்டம்; “புல்லா
வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” (நாலடி. கடுடு); “வெள்ளைக்
கோட்டியும் விரகினி லொழிமின்” சீலப். ௩௦: ௧௧௮.

கூச. முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை; “முட்டா வின்
பத்து முடிவுல கெய்தினர்” சீலப். கடு: ௧௧௭.

கூக - கூச. பீடிகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவென்க.

கூசு. உண்போர் வினாஅய் - உண்போரைவினாவி.

கூஎ. இகழ்ந்து - இகழ்தலால்.

கூஅ. அருந்தேமாந்த-பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட; (மணி. ௧௮: ௭௨;
புறநா. ௧௦௧.) ஆருயிர்முதல்வனை - ஆபத்தினை.

கூக. நீ இருந்தாயோவென்று வினாவுவோரில்லாமையால்.

கூஎ - கூ. இகழ்தலால்இன்மையின், எஃ. செல்வத்தைக்கடல்கொள்ள.

எக. பெருமகன் - அரசன்; “பெருநில முழுதாரும் பெருமகன்”

சீலப். ௧: ௩௧.

எஉ. உண்போர் பலரிடையேயிருந்தோன் இப்போது மிகத்தனிமை
யுற்றனென்பார் ‘தானே தமிழன் வருவோன்’ என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்

(பி - ம்.) கூசு. ‘உண்போர்வினாவு’ கூஅ. ‘இருந்தேமார்ந்த’ எஃ. ‘செல்
வமொருகடல்’ எஉ. ‘தமியேவருவோன்’

மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
 சாவக நன்னாட்டித் தண்பெயன் மறுத்தலி
 எந் னானுயிர் மடிந்த தூரவோ யென்றவு
 மமரர்கோ னுணையி னருந்துவோர்ப் பெறுது
 குமரி மூத்தவென் பாத்திர மேந்தி
 யங்கந் நாட்டிப் புகுவதென் கருத்தென
 வங்க மாக்களொடு மகிழ்வுட னேறிக்
 அஃ கால்விசை கடுகக் கடல்கலக் குறுதலின்
 மாலிதை மணிபல் லவத்திடை வீழ்த்துத்

கூறினார்; இப்படியே, “காடேந்து பூஞ்சாரல் கடந்தான் காலிற் கழ
 லானே”, “கானம் வழங்கன் மேவிக் காலின் னேகி னுணை” (சீவக. கஉஉசு,
 கஉகஉ) எனத் திருத்தக்கதேவர் நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக்
 கூறியிருத்தல் காண்க.

எஃ - எஉ. “நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர், செய்யா தமை
 கலா வாறு” (உகக) என்னும் குறளை இவ்வழிகளின் பொருளொடு ஒப்பிடுக.

எங. மாநீர் - கடல். வங்கம் - கப்பல்.

எசு. தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாத போன
 மையால்.

எரு. ஊன் உயிர்மடிந்தது - உடம்போடு கூடியாயிர் அங்வுடம்பினிற்
 றும் நீங்கிற்று. என்றலும் - என்று வங்கம்வந்தோர் கூறலும்.

எசு. இந்திரன்கட்டினையினால் உண்போரைப்பெறாமல்; ஆணையிற்
 பெறுதென்க. ஆணை-கட்டின. வரங்கொடுத்தற்குவந்த இந்திரனை ஆபத்தி
 ரன் மதியாததுபற்றி இந்திரன் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும்
 வண்ணம் நாடுவாஞ்சரக்கும்படி மழைபெய்வித்தமையின், இங்ஙனங்கூறி
 னார்; இதனை, இக்காலத்தில் ஈசு - ஆம் அடிமுதலியவற்றினுணர்க.

எஎ. குமரி மூத்த என்பாத்திரம் - ஒருகண்ணிப்பெண் வறிதேமூத்தாற்
 போன்ற எனதுபாத்திரம்; கொடுப்போரும் கொழுகவமேயன்றித் தானும்
 பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின், தானும் ஏற்
 பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபத்திரன்
 இரங்கியவாறுயிற்று; “அற்றார்க்கொன் றுற்றதான் செல்வ மிகுலம்,பெற்
 று டமியண்மூத் தற்று” (குறள். கஃ௦௮); குமரிமூத்த: (மணி. உஉ: கசஉ.)
 பாத்திரம் - பாத்திரத்தை.

எஅ. அங்கந்நாடு, இவை ஒருசொன்னீர்மைய. என் கருத்தென - என
 தெண்ணமென்று ஆபத்திரனினேந்து.

அஃ. கால் - காற்று. அக. இதை - கப்பற்பாய்.

(பி - ம்.) எசு - அ. ‘சாவகன்னாட்டுப்புகுவது பொருளென, வங்க’

அஃ. ‘கால்விசைநடுக்கிககடல்’

தங்கிய தொருநாட் டானுங் கிழிந்தன
னிழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வல்லிருட் போதலும்

அரு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
யங்கு வாழ்வேரீர் யாவரு மின்மையின்
மன்னுயி ரோம்புமீம் மாபெரும் பாத்திர
மென்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேஎன்
றவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தேன்
கூ0 சுமந்தென் பாத்திர மென்றனன் ரெழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியி
னோரியாண் டொருநாட் டோன்றென விடுவோ
னருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புந்
ருளரெனி லவர்கைப் புகுவா யென்றாங்
கூரு குண்ணு நோன்போ டியிர்பதிப் பெயர்ப்புழி
யந்நா ளாங்கவன் றன்பாற் சென்றே
னென்னுற் றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ. ஒருநாள் கப்பல் தங்கியது.

எக - அஉ. ஏறி ஆங்கு இழிந்தனர். அசு. அங்கு-மணிபல்லவத்தில்.
அஎ. ஒம்பும், முற்று. பாத்திரம் மன்னுயிரோம்புமென்க.

அசு. இப்பாத்திரமடைதற்கு முற்பிறப்பில் மிக்க நல்வினைசெய்த
நான் அதனையொழிந்து பின்னர்த் தீவினைபுஞ்செய்தபக்கத்தானே
தனித்துத் துயரத்தையுழந்தேன்; சீலப். கசு: உசு.

கூ0. பாத்திரம் சுமந்து என் - ஏற்போரில்லாத இவ்விடத்தில் இப்
பாத்திரத்தை யான்சுமத்தலால் வரும்பயன் யாது?

கஉ. ஓர்யாண்டொருநாளென்றது, வைசாகசுத்தபொர்ணிமையை.

கங. அருளறம் - தயாதர்மம்; மணி. ரு : ஏரு - ஆம் அடிக்குறிப்பிற்
காண்க.

கசு. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாத்திரத்தைக்கோ
முகியில் விடுத்து.

கரு. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய கிரதத்தால் உயிரை விடுகையில்;
“உண்ணு நோன்போ டியிர்பதிப் பெயர்த்ததும்” சீலப். உஎ: அங.

கன. யானென்றது, அறவணவடிகள். என் உற்றனையோ -யாதுதுன்ப
மடைந்தாயோ?

(பி - ம்.) அஉ. ‘தயங்கியதொருநாட்’ அஅ. ‘யானோபோற்றேன்’
கக. ‘என்னுமிக்கொழுநீர்’ கசு. ‘கைச்செல்வாயென்றாங்கு’

தன்னுற் றனபல தானெடுத் துரைத்தனன்
குணதிசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக்
க00 குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத்
தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்த
னுவயிற் றுதித்தன னுங்கவன் றுனென்.

கசு.—*பாத்திரமரபுகூறியகாதை முற்றிற்று.

கௌ. தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பலதுன்பங்களை.

கக. சீத்து - நீக்கி.

க0௨. தன்னுற் பசிதணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப்பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன்.

க0௩. தாள் - முயற்சி. வேந்தன் - பூமிசந்திரன்.

க0௪. ஆங்கவன் - ஆபுத்திரன்.

க0௩ - ௪. ஆபுத்திரன்ப்பெற்ற பசு மன்முகனென்று முனிவனிடத்தே தாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாட்டகத்ததாதலின், 'வேந்தன' எனப்பட்டது.

க0௨ - ௪. உயிர் உடம்பினிங்கும் காலத்து அதனுடையதொன்றுபாலிக் கப்பட்டது அஃது அதுவாப்த்தோன்றுமென்பது எவ்வாறு னுங்களுக்கும் ஒத்த துணிபாகலின், 'மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, னுவயிற் றுதித்தனன்' என்றார்; குறள். ௩௫௮ - பரி. உரை.

க - க0௪. உழந்தோர் மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அருளுய்த, சிந்தாலிளக்குத் தோன்றிப் பாத்திரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ழம்பலின், விடாவாய் ஒலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென, உகாசெய்வோன் 'யாவவரிக் களிப்பன தேவர்கோன்' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன் உன்கோர்க்களித்த லும், பாண்டிநன்னுடு பான்மைத்தாகலின், பீடிகை முறைமைத்தாக, ஆபுத்திரன்நீங்கி உண்போசவினுலி என்பாரின்மையின் வருவோன் தன்முன் வந்தோர் மடிந்ததென்றலும்; வங்கமேறி இழிந்தனன்; வங்கம் வல்லிருட் போதலும் தயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழிச் செந்தேன் கேட்ப உரைத்தனன்; அவன் ஆவயிற்றறித்தனனென வின் முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) கௌ. 'தன்னுறுதன்பம்' கக. 'காரிருள்தீத்தி' க0௩. 'தலைத்தார்வேந்தன்' * 'அமுதகாரியெனவும் பாத்திரமரபு கூறியகாதை முற்றும்'

பதினேந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை.

[பதினேந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப்
பெருந்தெருப்போய பாட்டு.]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
யந்நா ளவனை யோம்பிய நல்லாத்
தண்ணென் சாவகத் தவள மால்வரை
மண்முக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
டு பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறர்தொழத் தான்சென் றெய்தி
யீனா முன்ன மின்னுயிர்க் கெல்லாந்
தான்முலை சுரந்து தன்பா லூட்டலு
முன்று காலமுந் தோன்றநன் குணர்ந்த
க0 வான்ற முனிவ னதன்வயிற் றகத்து
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவு
முயிர்கா வலன்வந் தொருவன் னேன்றுங்
குடர்த்தொடர் மாலை பூண்பா னல்ல
னடர்ப்பொன் முட்டை யகவையி னுனைனப்

உ. அந்நாள்-சாலியென்பவன் னன்றுபோகட்டுப்போனநாளில்; (மணி.
கந : க0.) அவனை -ஆபுத்திரனை.

ந. சாவகம் - சாவகநாடு. டு. கோட்டது - கொம்பையுடையது.

உ - அ. நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச்
சென்றெய்தி உயிர்க்கெல்லாம் தன்பாலூட்டலுமென்க.

க0. முனிவன் - மண்முகன். அதன் வயிற்றகத்து - அப்பசுவயிற்றில்.

கஉ. உயிர்காவலனாகிய ஒருவன் வந்து தோன்றுவான்.

க0 - கஉ. அதன்வயிற்றகத்துத் தோன்றுமென்க.

கச. பொன் அடர்முட்டை அகவையினுன் - பொற்றகட்டாலாகிய
முட்டையின் உள்விடத்துள்ளான். என - என்று மண்முகமுனிவன்சொல்ல.

கந-ச. அங்ஙனந்தோன்றுவோன்குடர்மாலை பூண்பானல்லன், முட்டை

(பி - ம்.) ச. 'மாமுகனென்னு' அ. 'நான்முலை சுரந்துநன்பா லூட்ட
லம்' க0. 'ஆன்வயிற்றகத்து' கச. 'ஆவயிற்றான்', 'அகவையிற்றான்'

கரு பிணினோ யின்றியும் பிறந்தறஞ் செய்ய
 மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
 றற்காத் தளித்த தகையா வதனை
 யொற்கா வுள்ளத் தொழியா னாதலி
 னாங்கவ் வாவயிற் றமர்கண மூவப்பத்
 ௨௦ தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவினுக்
 கொருதா னாக யுலகுதொழத் தோன்றினன்
 பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேணி
 யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
 தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
 ௨௫ மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
 போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து
 மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
 புண்ணிய நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது
 போதி மாதவன் பூமியிற் றேன்றுங்
 ௩௦ கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச்

அகவையினுனென ; “குடர்த்தொடர் மாலை ருழா தாங்கோ, ரடர்ப்பொன்
 முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமும்” (௨௫ : ௪௨ - ௩) என்பர் பின்னும்.

கரு. பிணினோயின்றியும் - பிணியாவனதாகும் வருத்தம் இல்லாதிருக்
 கவும்.

கசு. உயிர் நீத்தோன் - உயிரைத்துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கரு - சு. நோயின்றியும் அறஞ்செய்தற்பொருட்டு உயிர் நீத்தோ
 னென்க; “உண்ண நோன்பா யிர்ப்பதிப் பெயர்ப்புழி” (கச : கரு) என்று
 முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

கௌ. தகை - அழகு; தகுதியுமாம்.

கஅ. ஒற்கா - தளராது; இரத்த ஓங்காவென்பதன் லிகாம்; “ஒலக
 லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ” புறநா. க௩௫.

கசு - உக. நீத்தோன் அவ்வாவயிற்றுத் தோன்றினன்.

உஉ. பெற்றி - பேறு. உங் - சு. மு. மணி. கக : ௪௦.

உக - சு. போழ்தத்துத் தோன்றினனெனவியையும்.

உக. போதிமாதவன் - புத்தன். ௩௦. சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன.

உ௪ - ௩௦. புத்தன் தோன்றக்கூறத்த உவாகுஞ் சிறப்புக்கள்,
 மணி. க௨ : அக - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

(பி - ம்.) கௌ. ‘தகையாத்தகுத்’ உஉ. ‘பெற்றியாகேள்’ உக. ‘எதி
 கதிரிடபத்’ உக. ‘போதி நாதன்’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை. கசுரு

சக்கர வாளக் கோட்டம் வாழு
மிக்க மாதவர் விரும்பினர் வியந்து
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய
வந்திற் பாவை. யருளு மாயிடி

௩௫ னறிகுவ மென்றே செறியிருட் சேறலு
மணிபல் லவத்திடை மன்னுபிர் நீத்தோன்
றணியா வுயிருயச் சாவகத் துதித்தன
னாங்கவன் றன்றிற மறவண னறியுமென்
நீங்கென் னாவை வருத்திய திதுகேண்

௪௦ மண்ணாள் வேந்தன் மண்முக னென்னும்
புண்ணிய முதல்வன் றிருந்தடி வணங்கி
மக்களை யில்லேன் மாதவ னருளாற்
பெற்றேன் புதல்வனை யென்றவன் வளர்ப்ப
வரைசாள் செல்வ மவன்பா லுண்மையி

௪௫ னிரைதார் வேந்த னாயின னவன்றான்
றுறக்க வேந்தன் றுய்ப்பிலன் கொல்லோ
வறக்கோல் வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பரக்கவு
நலத்தகை யின்றி நல்லுயிர்க் கெல்லா

௩௪. அந்தில் - அவிடத்த; ‘‘அந்தி வரங்கத் தகன்பொழி லகவயின்’’
சீலப். கக: சு.

௨௭ - ௩௫. நீர்சொரிந்தது, சிறப்புக்கண்டவென்று மாதவர்
வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற் செறியிருளிற் செல்லுதலுமென்க.

௩௬. என்னாவை வருத்தியதென்றது, முனிவர்களுக்கு ஆபுத்திரன்வர
வாற்றை யான் சொல்லும்படி. அப்பாவை செய்த தென்றவாறு.

௪௦. ‘வேந்தன் - பூமிசந்திரன்.

௪௫. நிரைதார், வினைத்தொகை. அவன்றான் - ஆபுத்திரன்றான்.
இதுகாறும் ஆபுத்திரன்றிறங் கூறப்பட்டது.

௪௬. துறக்கவேந்தன் - இந்திரன். துய்ப்பு இலன் கொல்லோ - அவி
றுகர்ச்சி இலனாயினனோ?

(பி - ம்.) ௩௬. ‘கோட்டக வாழு’ ௩௭. ‘தணியாதயருறுசாவகத்து’
௪௮. ‘திருந்தடிபொருந்தி’ ௪௯. ‘அவ்வயினுண்மையி’ ௫௦. ‘துப்
பிலன் கொல்லோ’ ௫௧. ‘புரிந்து நீர்க்காக்கவும்’

௫௦ மலத்தற் காலையாகிய தாயிழை

வெண்டிரை தந்த வழுதை வாளை

ருண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு

வறளை கிலகின் வான்றுயர் கெடுக்கு

மறளை டொழித்த லாயிழை தகாதென

௫௫ மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலைதான்

ரூயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக்

கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கழிஞையொடு

பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலு

மொலித்தொருங் கீண்டிய லூர்க்குறு மாக்களு

௬௦ மெலித்துகு நெஞ்சின் விடருந் தூர்த்தருங்

௫௦. அலத்தற்காலையாகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று.

௪௬ - ௫௦. இப்படியே "செங்கோல் பிகாடியோ.....அறியேன்" (௨௮: ௧௮௮ - ௧௯௧) என்று பின்வருதல் காண்க.

௫௨. ஒழித்து வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாதுவைத்தாற்போல. மிச்சில் - மிகுதி.

௫௩. வறன் ஓடு உலகு - வறகடமான காலம்பார்த்தவுலகம்; "வறறெழின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினுள்" கலி. ௧௬.

௫௪. அறனொடொழித்தல் - அமுதசுரபியைப்பயன்படுத்தாதுவைத்தல்.

௫௩ - ௪. மணி. ௨௧: ௧௫௭ - ௮. ௫௫. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

௫௬. தாயர் - மாதவி, சுதமதி. ௫௭. கழிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

௫௮. பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக்கோலத்தடன்; அறந்தோர்களில் யூண்பாலாரைப் பிணைக்கொன்றும், பெண்பாலாரைப் பிணைக்கொன்றென்றுங்கூறுதல் பெளத்தசம்பிரதாயம்; கோலம் - வேடம்.

௫௯ - ௮. மணிமேகலை ஏத்திக் கழிஞையொடு கோலத்தோடு பெருந்தெருவடைதலுமென்க.

இனிப் பெருந்தெருவற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக் கண்டொருடைய மனவருத்தத்தைக்கூறுவார்.

௫௯. குறுமாக்கள் - அழிவில்லாத சிறியர்; "அடர்க்குறு மாக்கள்" (௧௩: ௪௦) என்றார் முன்னும்; "ஊர்க்குறுமாக்கள்" (புறநா. ௩௪.)

௬௦. மெலிந்து, மெலித்தென்றாயதுவிகாரம். விடருந் தூர்த்தரும்: மணி. ௧௪: ௬௧.

(13 - 15.) ௫௩. 'ஒளித்துவைத்தாங்கு' ௫௬. 'ஒளித்தொருங் கீண்டிய' ௬௦. 'விடமருந்தூர்த்தரும்'

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதைகுகுள்

கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னுகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றனை விடஇய
வஞ்சையிற் றேன்றிய யுகி யந்தண
சுரு னுருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றும்பரி வெய்தி
யுதய குமர னுளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
எ0 திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மணமனை மறுகின் மாதவி யீன்ற

சுக. கோசம்பி - கொசாம்பிநகரம்; இது, முதலிற் குசாம்பெனன் பவனுற் செய்யப்பட்டதாதலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; பாகதம்; “கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோ சம்பி” (பெருங். க: டுச: எசு.) கோ மகனுகிய - அரசனுகிய.

சுஉ. வடி - திருத்தம்; “வானுட்கும் வடி நீண்மதில்” (புறநா. கஅ.) வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தரசனுகிய உதயணன்; “வயந்தக குமரன் வத்தவற் குரைப்ப” பெருங். க: சந: அந.

சுஉ - ந. வத்தவன் றன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறைகொ டாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்காயனென்னுந் தன்மந்திரியால் யந்திரயானை யைக்காட்டி வஞ்சமாகப்பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனென்னு மரசன்) உத யணனைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது.

சுச. உஞ்சையிற் - உச்சயினிநகரத்தில்; இஃது அவந்திகாட்டிலுள் ளது; பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி; இதையே அவந்தியென்றும் வழங் குவர். தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய; யுகியந்தணன் பிரமசுந்தர யோகியென்பவருடைய குமாரன்; உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருளொருவன்.

சுசு. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல.

சுக - க. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யுகியென்பவன் மாவடிவங்கொண்டு உச்சயினிநகரப்பெருந்தெருவையடைந்ததும், அவனைக்கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றுச் சூழ்ந்ததுமாகியவிவற்றை உதயணகுமாரகாவ்யத்துள்ள உஞ் சைக்காண்டத்தாலுணர்க.

எ0. திப்பியம் - ஈண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்து நின்றது. சிந்தைநோய்கூர - மனவருத்தமிக; சிந்தை - சிந்தாகுலம்; “என்றுண் டாங் கொல்லினிக் கட்படு நானொருஞ் சிந்தையே” சீவக. ககருக.

ருக- எ0. குறுமாக்களும் விடரும் ஊர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமென்று நோய்கூரவென்க.

வணிமலர்ப் பூங்கொம் பகமனி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புட னிடேஉம்
பிச்சை யேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்
எடு குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்ப
னெருதனி யோங்கிய திருமலர் போன்று
வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
முன்றனி யோங்கிய தசைமைய ளன்றோ
வாதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
அஃ நீபுகல் வேண்டி நேரிழை யென்றனள்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சிற்றியாற் றடைகரை
மாதவன் றன்னால் வல்வினை யுருப்பச்
சாவம் பட்டுத் தனித்துய ருறாஉம்

எஉ. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை.

எஉ - ச. பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெண்டிர் இடும் பிச்சையேற்றல் பெருந்தகவுடைத்தெனக்கூற.

எடு - கூ. மணி. ச : அ - கூ.

எஎ. வான்றருகற்பு - மழையைப் பெய்விக்குங்கற்பு ; “ஆங்கவை யொழிசுவை யாவி னுயிழை, யோங்கிரு வாநத்து மழையு லின் மொழியது” (உஉ : சுஅ - கூ) என்று பிச்சவருதல்காண்க; “தெய்வம் தொழாஅள் கொழு நற் றெழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை” (குறள். ௫௫); “வறனோ டின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்” கலி. ககூ.

எசு - கூ. திருமலர்போன்று ஆதிநாகல்லாள் தாள் தனியோங்கிய தகைமையாளன்றோவென்க.

அக. வடதிசை விஞ்சைமாநகர் - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதா நகர மாகிய காஞ்சனபுரத்தில்.

அஉ. பொதியில் - பொதியின்மலை.

அங. வல்வினையுருப்ப - வல்வினையுழை ; உருப்ப - தொன்மவென் றுமாம்.

அங - ச. மாதவன் றன்னாற் சாபம்பட்டு.

(பி - ம்.) எஉ. ‘பூங்கொம்புமணி’ எஎ. ‘வான்றருகற்பின்’ எஅ. ‘தனிபொதியதகைமை’ எக. ‘மாநகரம்மனை’ எக. ‘தென்றிசைமருங்கி னோர்’ அங. ‘மாதவன் றன்முன்’

அரு வீவில் வெம்பசி வேட்கையொடு திரிதருங்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை தானென்.

கரு.—பாத்திரங்கோண்டு பிச்சைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

அகா. காரிகை - பெண்.

அக - சு. தோன்றி அடைகையில் மாதவனாற் சாப்பம்பட்டுத் திரிதருங்
காயசண்டிகையெனுங் காரிகையென்க; மணி. கள: உக - எங; உரு:உஉ-சு.

அரு - அகா. என்றனள் காயசண்டிகையெனுங்காரிகையென்க.

க - அகா. “மாதே, கேளாய்; நல்லா சென்றெய்தி ஊட்டலும், முனி
வன் ஒருவன்றோன்றும்; அவன் பூண்பாளல்லன்; அகவையினான்’ என,
நீத்தோன் ஒழியானாதலின், ஒருதானாகிப் போழ்தத்துத் தோன்றினான்; அப்
போழ்தத்து நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது; மாதவர் வியந்து அறிகுவ
மென்று பாவைபாற்சேறலும் அடுத்து ‘அழகண்ணறியும்’ என்று என்னுளை
வருத்திற்று; இதுகேள்; மண்ணுள்வேந்தன் வணங்கிப் பெற்றேனென்று
வளர்ப்ப, உண்மையின், அவன் வேந்தனுயினன்; அலத்தற்காலை ஆகியது;
ஒழித்தல் தகாது’ என மாதவனுரைத்தலும், மணிமேகலை தாயரொடு தாழ்ந்
தேத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெருவடைதலும், மாக்களும்
விடரும் நூர்த்தரும் பரிவெய்தித் திப்பியமென்று மோய்ப்ப, ‘பூங்கொம்பு
பெருந்தகவுடைத்து’ என அதுகேட்டுக் காரிகை, ‘நீ புகல்வேண்டும்’ என்
றனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினாறுவது

ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

[பதினாறுவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரையென்னுட்
பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்திரணீத்தபாட்டு.]

நங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை யுரைப்போ

க. நங்கிவள், ஒருசொல் (நருச்சிற். கக.) இவள் - ஆதிரை.

க - உ. விஞ்சையர் பூங்கொடி - காயசண்டிகை. மாதர்க்கு - மணிமே
கலைக்கு; ஆதிரைக்கென்றுமாம். மாதர்க்கு உரைப்போனென்க. புகுந்ததை-
(ஆதிரைக்குச்) சம்பவித்ததை.

(பி - ம்.) க. ‘நங்கென்செய்தி’

ளாதிரை கணவ னாயிழை கேளாய்
 சாதுவ னென்போன் நகவில னாகி
 ௫ யணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
 கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
 வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
 கெட்ட பொருளின் கிளைகே டுறுதலிற்
 பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
 ௧௦ காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
 வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
 நங்கா வேட்கையிற் றுனுஞ் செல்வுழி
 நளியிரு முநீர் வளிகலன் வெளவ
 வொடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
 ௧௫ நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்

௩ - ச. கணவன் சாதுவனென்போன்.

௫. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

௬. கணிகை - வேசை. கைத்தூண் - (தீய) ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு; கை - ஒழுக்கம்; “கடவு தன்முனின் கைத்தூண் வாழ்க்கை” (சீலப். ௧௫; ௫௭.) நல்கவென்பதன்பின் ‘உண்டு’ என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௭. வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும்; (மணி. ௧௪: ௬௩.) வழங்கி - கொடுத்து.

௮. கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி, ‘கெட்டபொருள்’ என்றார். பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்.

௧௦. காணமிலி - பொன்னில்லாதவன். கையுதிர்க்கோடலும்: உம், உடனிகழ்ச்சி; ‘நீயெனப் பேச லோடும்.....மயங்கி வீழ்ந்தான்’ (சீவக. ௩௮௬) என்புழிப்போல. கையுதிர்க்கோடல்: மணி. ௧: ௧௦௪; ௫: ௫௫.

௮ - ௧௦. கேடுறுதலிற் கையுதிர்க்கோடலுமென்க.

௧௧. வாணிகர் - வியாபாரிகள்.

௧௨. தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்லவேண்டுமென்ற விருப்பம். தானென்றது, சாதுவனை.

௧௩. வளி - காற்று. கலன் - கப்பல். காற்றாற் கப்பல் கவிழ.

௧௪. ஒடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஒடிந்ததுண்டம்; “கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவித் திடந்தான்” (சீவக. ௫௧௩.) உதைப்ப - செலுத்த; “ஒடுக திரைக ளுதைப்ப வருண் டுருண்டு” சீவக. ௫௧௬.

௧௫. மு. மணி. ௧௬: ௩௬. நாகரென்பதன் பொருளை, மணி. ௮: ௫௪ - ஆம் அழகுறுதிப்பிற் பார்க்க. உடை மீட்டாமற் சஞ்சரிப்பவராதலின், நாகர், ‘நக்கசாரணர்’ எனப்பட்டார். நக்கம் - கீழம் - நிருவாணம். சாரணராயி நாகர்.

பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மைய னாயின
 னவாய் கேடுற நன்மாம் பற்றிப்
 போயினன் றன்னோ யிருயப் போந்தோ
 ரிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
 ௨௦ லுடைகலப் பீட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்
 சாதுவன் றுனுஞ் சாவுற் றுனென
 வாதிரை நல்லா ளாங்கது தான்கேட்
 டீர் ரேயோ வொள்ளழ லீமந்
 தாரீ ரோவெனச் சாற்றினள் கழறிச்
 ௨௫ சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து
 முடலை விறகின் முனியெரி பொத்தி
 மிக்கவென் கணவன் வினைப்பய னுய்ப்பப்
 புக்குழிப் புகுவே னென்றவள் புகுதலும்

கக. பான்மை - பகுதித்தன்மை; மணி. ந: ௩௯.

௩ - கக. கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச் செல்வழி வெளவுதலாற் பற்றிச் சார்ந்து அவர்பான்மையனாயின னென்க.

சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின்செய்தியை இனிக் கூறுவார்.

கஅ. போயினன் - சாதுவன். உய்ய - பிழைக்க.

கக. இடையிருள்யாமத்து - இருளையுடைய இடையாமத்தில்; யாமம் - இரவு; "யாம மும்பக லும்மறி யாமையால்" சீவக. க௩௫.

௨௦. மணி. கஅ : ௬௪ ; சீலப், க௫ : ௨௮ - கூ. உடைகலப்பட்டு - உடைந்தகப்பலில் அகப்பட்டு, ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

௨௧. என - என்றசொல்ல. கஅ - ௨௧. போந்தோர் சாவுற்றனென.

௨௩. நமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு ; மயானமுமாம்.

௨௪. தாரீர் - தருவீர்.

௨௫. சுடலைக்கான் - மயானம். படுத்து - செய்து. தொடுகுழிப்படுத் தல்: மணி. ௬: ௬௬.

௨௬. முடலைவிறகு - முடிக்குண்ட விறகு; "முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்" (பெரும்பாண். ௬௧.) பொத்தி - மூட்டி; "தீயழற் பொத்தி" (௨: ௫௩) என்றார் முன்னும்.

௨௭. உய்ப்ப - செலுத்த.

௨௮. புக்குழி - புக்கவிடத்து. அவள் - ஆதிரை.

௨௮ - ௨௮. போந்தோர் ஒழிந்தோர் தம்முடன் சாதுவனும் சாவுற்ற னென, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்துப் பொத்தி அதிற்புகுதலு மென்க.

- படுத்திடன் வைத்த பாயற் பள்ளியு
 ௩௦ முடுத்த கூறையு மொள்ளெரி யுறாஅ
 தாடிய சாந்தமு மசைந்த கூந்தலிற்
 சூடிய மாலையுந் தொன்னிறம் வழாது
 விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
 திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
 ௩௩ தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
 யாது செய்கே னென்றவ னேங்கலு
 மாதிரை கேளுன் னரும்பெறற் கணவனை
 யூர்திரை கொண்டாங் குய்ப்பப் போகி
 நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
 ௪௦ பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிராஅன்
 சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
 வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் றோன்று
 நின்பெருந் துன்ப மொழிவாய் நீயென
 வந்தரந் தோன்றி யசரீரி யறைதலு
 ௪௩ மையரி யுண்க ணமுதுயர் நீங்கிப்
 பொய்கைபுக் காடிப் போதுவாள் போன்று
 மனங்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென்
 கண்மணி யனையான் கடிதீங் குறுகெனப்
 புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தருஉ

௨௯. பாயற்பள்ளி - படுக்கையிடம்.

௩௦. உறாது - உறாமல். ௩௧. ஆடிய - பூசிய.

௩௨. வழாது - வழுவாமல். ௩௩. தாமரை - தாமரைமலரில்.

௩௪. திருவின்செய்யோள் - திருமகள்; மணி. ௩: ௪.

௩௬. யாதுசெய்கேன் - என்னசெய்வேன்? அவள் - ஆதிரை.

௩௭. அரும்பெறற்கணவன் - பெறுதற்கரியகணவன்.

௪௪. அந்தரம் - ஆகாயம். அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள
முதற்றெய்வம்.

௪௬. போதுவாள் - வருவாள்.

௪௭. கவல்வு - கவலையடைதல். மனையகம் - மனையிடம்.

௪௮. கண்மணிமனையான் - கணவன்; (நிலி. ௧௩: ௭௩.) உறுகவென்று.

௪௯. முட்டாள் - வழுவாளாய்; "புண்ணியமுட்டா" பட்டினப். ௨௦௪.

(பி - ம்.) ௨௬. 'படுத்திடன்மைத்தபாடிப்பள்ளியும்' ௩௮. 'கொண்டாங்குயிருயப்போகி' ௪௪. 'அத்தத்தொன்றி' ௪௭. 'அழிதயர்நீங்கி', 'அழியாதநீங்கி'

- ௫௦ மரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும்
விரும்பினர் தொழுஉம் வியப்பின ளாயின
ளாங்கவள் கணவனு மலை நீ ரடைகரை
யோங்குயர் பிறங்க லொருமர நீழன்
மஞ்சடை மால்கட லுழந்தநோய் கூர்ந்து
௫௫ துஞ்சுதுயில் கொள்ளவச் சூர்மலை வாழு
நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்
பக்கஞ் சேர்ந்து பரிபுலம் பினனிவன்
ஞானே தமிழன் வந்தன னளிய
ஞானுடை யிவ்வுடம் புணவென் றெழுப்பலு
௬௦ மற்றவர் பாடை மயக்கறு மரபிற்
கற்றன னாதலிற் கடுந்தொழின் மாக்கள்
சுற்று நீங்கித் தொழுதுரை யாடி
யாங்கவ ருரைப்போ ரருந்திறல் கேளா
யீங்கெங் குருமக னிருந்தோ னவன்பாற்
௬௫ போந்தரு ணீயென வவருடன் போகிக்

௫௦. பெண்டிரும்: உம்மை, உயர்வு சிறப்பு.

௫௧. வியப்பு - ஆச்சரியம். (ஆதிரை) வியப்பின ளாயினள்.

மேலே சாதுவன் செய்திகூறுவார்.

௫௨. கணவனும் - சாதுவனும். ௫௩. பிறங்கல் - மலை. நீழல் - நிழலில்.

௫௪. நோய் கூர்ந்து - வருத்தமிகுந்து.

௫௫. துஞ்சுதுயில்கொள்ள—(சாதுவன்) மிக்க நித்திரைகொள்ள.
சூர் - அச்சம்.

௫௬. நயமிலர் - இனிமையில்லாதவர்.

௫௭. பரிபுலம்பினான் - இவன் மிகவும் வருந்தினான்; “பக்க நீங்குமின்
பரிபுலம் பினரென” (சிலப். க௦: ௨௨௬); “பரிபுலம் படைத்ததும் வருத்தம்
வீட” மலைபடு. சக௭.

௫௮. எழுப்பலும் - சாதுவனை எழுப்பலும்.

௬௦. அவர்பாடை - நாகர்களுக்குரிய பாஷையை.

௬௧. கடுந்தொழின்மாக்கள் - நாகர்.

௬௩. அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய திறலையுடையாய்.

௬௪. இருந்தோன், முற்று. ௬௫. என - என்று நாகர்சொல்ல.

(பி - ம்.) ௫௩. ‘நங்கியபிறங்கல்’ ௫௪. ‘மாக்கடலுழந்த’ ௬௦. ‘பாடை
யின்மயக்கற’, ‘மயக்குறு’

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
 வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையி
 லெண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
 பெண்டிட னிருந்த பெற்றி நோக்கிப்
 எஃ பாடையிற் பிணித்தவன் பான்மைய னாகிக்
 கோடியர் மரிழற் குளிர்ந்த பின்னவ
 னீங்குநீ வந்த காரண மென்னென
 வாங்கவற் கலைகட லுற்றதை யுரைத்தலு
 மருந்துத லின்றி யலைகட லுழந்தோன்
 எஃ வருந்தின னளியன் வம்மின் மாக்கா
 ணம்பிக் கிளையனோர் நங்கையைக் கொடுத்து
 வெங்களு மூனும் வேண்டுவ கொடுமென
 வவ்வுரை கேட்ட சாதுவ னயர்ந்து
 வெவ்வுரை கேட்டேன் வேண்டே னென்றலும்
 அஃ பெண்டிரு முண்டியு மின்றெனின் மாக்கட்

கூக. குழிசி - பாணை. கழிமுடைநாற்றமும் - மிக்க புலால்நாற்றமும்.

கூஎ. உணங்கல் - வற்றல்.

கூஅ. எண்கு - கரடி. பிணவு - பெண்கரடி; "பன்றி புல்வாய்"
 (தொல். ம.பு. ௫அ) என்றும் இதனாத்தில் 'முன்றிய' என்றதனால், பிண
 வென்பது கரடிக்குங் கொள்ளப்பட்டது.

கூக. பெண்டு - மனைவி.

எஃ. பாடையிற்பிணித்து - பாஷையினாலே வயமாக்கி.

எக. கோடு - கிளை; நிழல் - நிழலில். அவன் - நாகர்களுடைய குரு
 மகன்.

எஉ. வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப.
 வந்தகாரணம்: சீலப். கஃ: கூகூ.

எங. அவற்கு - குருமகற்கு.

எஃ. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்; "அளியன் றுணை முதுவா யிரவ
 லன்" முருகு. உஅச.

எஎ. என - என்று குருமகன் சொல்ல.

எஃ - எ. மாக்காள், நம்பிக்கு வேண்டுவகொடுமென.

எஅ. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

அஃ. உண்டி - உணவு. இன்றெனின் - இல்லையாயின்.

(பி - ம்.) கூஉ. 'தொழுதுரையாடலும்' எக. 'குளிர்ந்தவன்பினன்'

எங. 'ஆங்கவனலைகட' எக. 'நங்கையைக்கொடுமின்'

குண்டோ ஞாலத் துறுபய னுண்டெனிற்
காண்குவம் யாங்களுங் காட்டுவா யாகெனத்
தூண்டிய சினத்தினன் சொல்லெனச் சொல்லு
மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலுங்
அரு கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலு
முறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையி
னல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலு
மல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலு
கூ0 முண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்
கண்டனை யாகெனக் கடுகை யெய்தி
யுடம்புவிட் டோடு முயிருருக் கொண்டோ
ரிடம்புகு மென்றே யெமக்கிங் குரைத்தா
யவ்வுயி ரெவ்வணம் போய்ப்புகு மவ்வகை
கூரு செவ்வன முரையெனச் சினவா திதுகே
ளுற்றதை யுணரு முடலுயிர் வாழ்வுழி

அக. உறுபயனுண்டோ. அஉ. காண்குவம் - அறிவேம்.

அங. சினத்தினன் சொல்லென - கோபமுடையவனாய், சொல்வா
யென்ற நாகருடைய குருமகன்கேட்ட. சொல்லும் - (சாதுவன்) சொல்லு
வான்.

அரு. கயக்கு - கயங்குதல்; “கயக்கறு நல்லறம்” (கக: கூஅ) என்றார்
முன்னும்.

அச - ரு. கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடையோர் நீக்கினர்.

அன - எ. இவ்வுடிகள், “உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடுறங்கி, விழிப்
பது போலும் பிறப்பு” (ஙங-) என்னும் துறவின் பொருளைத் தழுவி வந்
திருத்தல் காண்க.

அக. அல்லறம் - பாவம்; அறமல்லாததென்றபடி.

கூ0. உரவோர் - அறிவுடையோர்.

அஎ - கூ0. உண்மையின், உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்.

சக. கண்டனையாக - அறிந்தாயாகு. என - என்று சாதுவன் சொ
ல்ல. கடுகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

கரு. செவ்வனம் - கேரே; “திருவிரி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ் சேர்
ந்து” (சீவக. ருகரு.) என - என்று குருமகன்சொல்ல.

ககா. உயிர்வாழ்வுழி உடல் உற்றதையுணரும்.

(பி - ம்.) அக. ‘உண்டோமாக்கட்குறுபய’ அங - ச. ‘சொல்லு
மயக்கும்’

- மற்றைய வுடம்பே மன்னுயிர் நீங்கிடிற்
 றடிந்தெரி யூட்டினுந் தானுண ராதெனி
 னுடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டென வுணர்நீ
 க00 போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டென்ப
 தியானே வல்லே னியாவரு முணர்குவ
 ருடம்பீண் டொழிய வுயிர்பல காவதங்
 கடந்துசேட் சேறல் கனவினுங் காண்குவை
 யாங்கனம் போகி யவ்வுயிர் செய்வினை
 க0௫ பூண்ட யாக்கையிற் புகுவது தெனீநீ
 யென்றவ னுரைத்தலு மெரிவிழி நாகனு
 நன்றறி செட்டி நல்லடி வீழ்ந்து
 கள்ளு மூனுங் கைவிடி னிவ்வுடம்
 புள்ளுறை வாழியி ரோம்புத லாற்றேன்
 கக0 றமக்கொழி மரபிற் சாவுறு காறு
 மெமக்கா நல்லற மெடுத்துரை யென்றலு
 நன்று சொன்னாய் நன்னெறிப் படர்குவை
 யுன்றனக் கொல்லு நெறியற முரைக்கே
 னுடைகல மாக்க னுயிருய்ந் தீங்குறி
 கக௫ அடுதொழி லொழிந்தவ ராருயி ரோம்பி

கௌ. தடிந்து - வெட்டி. க00. புக்கில் - புகுமிடம்.

க0௨. காவதம் - காதம். க0௩. சேண் - நெடுந்தூரம்.

க0௨ - ௩. உயிர்சேறல் கனவினுங் காண்குவை.

க0௪ - ௫. உயிர் புகுவது.

க0௬. அவன் - சாதுவன். க0௭. நன்று - தருமம்.

கக0. தமக்கொழிமரபிற் - தமக்கென்றேதீர்த்தமுறைமையினையுடைய.

கக0 - கக. மரபினையுடைய நல்லறமென்க.

க0௬ - கக. நாகனும் எடுத்துரையென்றலும்.

கக௨. படர்குவை - செல்வாய்.

கக௩. ஒல்லும்நெறி - இயலும் வழி; இவ்வடி, “ஒல்லும் வகையா னாத வினை போவாதே, செல்லும்வா யெல்லாந் செயல்” (௧௨௨) என்ற குறளின் கருத்தைத்தழுவி வந்தவாறு காண்க.

கக௫. அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழில்.

(பி - ம்.) க0௭. ‘நன்னெறிச்செட்டி தன்னடி’ கக0- கக. ‘என்றெனக் கொழிய தேமுறு மெமக்காந் திறல்லை’ கக௨, ‘நன்றிது சொன்னாய்’

மூத்துவிளி மாவொழித் தெவ்வுயிர் மாட்டுந்
தீத்திற மொழிகெனச் சிறுமக னுரைப்போ
னீங்கெமக் காகு மிவ்வறஞ் செய்கே
மாங்குனக் காகு மரும்பொருள் கொள்கெனப்

க௨௦ பண்டும் பண்டுங் கலங்கவிழ் மாக்களை
யுண்டே மவர்த முறுபொரு ளீங்கிவை
விரைமர மென்றுகில் விழுநிதிக் குப்பையோ
ழவையிவை கொள்கென வெடுத்தனன் கொணர்ந்து
சந்திர தத்த னென்னும் வாணிகன்

க௨௧ வங்கஞ் சீர்ந்ததில் வந்துட னேறி
யிந்நகர் புகுந்தீங் கிவளொடு வாழ்ந்து
தன்மனை நன்பல தானமுஞ் செய்தன
னாங்கன மாகிய வாதிரை கையாற்
பூங்கொடி நல்லாய் பிச்சை பெறுகென

க௨௨ மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்
புனையா வோவியம் போல நின்றலுந்
தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதரப்

கக௬ மூத்துவிளிமா - முதுமையுற்று இறக்கும் விலங்குகள்.

க௭௭. தீத்திறம் - கொலை. என - என்று சாதுவன் சொல்ல.

க௨௨. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன.

க௨௩. என - என்று நாகன் சொல்ல.

க௭௭ - ௨௩. உரைப்போன் இவையிவை கொள்கெனவென்க.

க௨௩. வங்கஞ்சீர்ந்ததில் - சீர்ந்த கப்பலில்.

க௨௪. ஆங்கனமாகிய - அத்தன்மையை உடையளாகிய.

௨ - க௨௬. உரைப்போன் பிச்சை பெறுகெனவென்க.

க௨௭. பிச்சைவாங்கும்பொழுது துடிவறத்தினர் மொழிமொழி நிற்க
வேண்டுமென்பது விதியாதலின், 'புனையா வோவியம் போல நின்றலும்'
என்றார். புனையா வோவியம்: மணி. ௨௨: ௪௪.

க௨௦ - ௩௧. மணிமேகலைதான் நின்றலும்.

க௨௩. அகன்சுரை: மணி. க௧: க௭௭.

(பி - ம்.) க௨௦. 'பண்டுபண்டங்குக்கலங்' க௨௪. 'ஆயிழைகையாற்
க௨௩. 'சுரபியினகன்சுனை'

பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
கநநி வாதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்தென்.

கக. — ஆதிரை பிச்சையிட்டகாதை முற்றிற்று.

கநநி. ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கநந - நி. நிறைதர இட்டனளென்க.

க - கநநி. உரைப்போள், 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற் பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நீதனலும், ஆதிரை தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயிர் மருந்திட்டனளென முடிச்சு.

பதினேழாவது

உலகவறவிபுக்ககாதை.

[பதினேழாவது மணிமேகலை

காயசண்டிகை யென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீயவித்து
அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணேற்ற
பிச்சைப் பாத்திரப் பெருஞ்சோற் றமலை
யறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
றிறத்து வழிப்படுஉஞ் செய்கை போல

க. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை. பாத்தூண் - (இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார்முதலிய மால்வார்க்கும்) பகுத்துக்கொடுத்து உண்ணப்படும் உணவு; பாத்தல் - பகுத்தல்; இதனும், ஆதிரையின் இல்லாழ்க்கைகலம் கூறப்பட்டது; "பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழிபெஞ்ச வெஞ்ஞான்று நினை" (குறள். ௪௪) பெண்டிரை பாத்தூணை.

உ. அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திணை; அமலை - சோற்றுத்திரை; "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" புறநா. ௩௪.

க - உ. ஏற்ற பாத்திரம்.

ந. அறத்தின் ஈட்டிய - எவழியே சம்பாதித்த. ஒண்பொருள்: குறள். ௭௬௦.

௩ - ௪. அறவோன் திறத்து வழிப்படுஉம் செய்கை போல - அறவோனிடத்துப் பெருகுதலுறஞ் செய்கையைப்போல; அறவோன் - சற்பாத்தி (பி - ம.)¹க. 'பாத்தூணிய்த்த'

டு வாங்குகை வருந்த மன்னுயிர்க் களித்துத்
தான்றொலே வில்லாத் தகைமை நோக்கி
யானைத் தீநோ யகவயிற் றடக்கிய
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன் மயங்கி நிலமிசைத் தோன்றி

கௌ யடலரு முநீர் அடைத்த ஞான்று
குரங்குகொணர்ந் தெறிந்த நெடுமலை யெல்லா
மணங்குடை யளக்கர் வயிறு புக்காங்
கிட்ட தாற்றாக் கட்டழற் கடும்பசிப்
பட்டே னென்றன் பழவினைப் பயத்தா

ரம். தானப்பொருள் பாத்தாத்திப் பெருமைக்குத்தக்கபடி. பெருகுதலுறு
மென்பதை, “விருந்திம், துணைத்துணை வெள்ளப் பயன்” (குறள். அஎ),
“அறப்பயனும், தாங்கிழி தாயினும் தக்காரகைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப்
போர்த்து விடும்” (நாலடி, ௩௮) எனவருவனவற்று லுணர்க.

கூ. தகைமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி.

உ - கூ. ஒன்பொருள் வழிப்ப உஞ்செய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்
றமலேதான் தொலைவில்லாத்தகைமையை நோக்கியென்க.

எ. யானைத்தீநோய் - பஸ்மகவியாதி.

அ.. காரிகை யணிமேகலையைவணங்கி.

கூ. நெடியோன் - திருமால். மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனி
வரும் அம்பரீடனுக்கிட்டசாபமாகிய அந்தகாரத்தைத் தான் ஏற்றுக்
கொண்டமையால் மயக்கமுற்று. தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து.
நெடியோன் நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாற்றுக. திருமால் இராமனாக
அவதரித்தபொழுது, முற்கூறிய சாபார்த்தகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தா
ரென்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க: “கன்னி யந்துழாய்க் கமலலோ
சுவான்றய அதற்கு, மன்னு நன்மக னாகியே வந்தன னுதித்து, முன்னே யந்த
கா தத்தினுள் மூடிடப் பட்டுத், தன்னை மாயனென் றறிந்திடா துறைந்தனன்
சார்ந்தே” (இலிங்க. உத்தர. அம்பரீடன ஆழிகாத்தவத்தியாயம், ௮௫.)

கௌ. முநீர் - கடல். அடைத்த ஞான்று - இலங்காநகரஞ்செல்ல
அடைத்தநாளில்.

கஉ. அணங்கு - வருத்தம்; தெய்வத்தன்மையுமாம். அளக்கர் -
கடல். புக்காங்கு - புகுந்தாற்போல.

கக - உ. மலையெல்லாம் அளக்கர் வயிறுபுக்காங்கென்க.

கங. இட்டது ஆற்று - இட்டபொருளால் தணியாத.

கச. பட்டேன் - அடைந்தேன். வினைப்பயத்தாற் பட்டேனென்க.

(பி - ம்.) டு - கூ. ‘அளிக்கத்தான்’ கூ. ‘நெடுமான்மயங்கி’

கடு லன்னை கேணீ யாருயிர் மருத்துவி
துன்னிய வென்னோய் துடைப்பா யென்றலு
மெடுத்த பாத்திரத் தேந்திய வழதம்
பிடித்தவள் கையிற் பேணிநள் பெய்தலும்
வயிறுகாய் பெரும்பசி நீங்கி மற்றவ

உ௦ யொ நீங்கித் தொழுதன ஞரைக்கு
மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடிக்
காசில்காஞ் சனபுரக் கடிநக ருள்ளேன்
விஞ்சையன் றன்னொடென் வெவ்வினை யுருப்பத்
தென்றிசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்

உரு கடுவர லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த
விடுமணற் கானியாற் றியைந்தொருங் கிருந்தேன்

கடு. ஆருயிர் மருத்துவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை யுடையாய்; ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கசு. துன்னிய - நெருங்கிய. என்னோய் - எனது பஸ்மக வியாதியை. என்றலும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்.

சு - கசு. காரிகை, நோக்கி வணங்கி 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றலு மென்க.

கஎ. அமுதம் - அன்னத்தை.

கஅ. அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில். பிடித்துப்பெய்தலும்.

கக. அவள் - காயசண்டிகை. உ௦. தொழுது உரைப்பாள்.

கக - உ௦. அவள் நீங்கி நீங்கித்தொழுது உரைக்கும்.

உக. வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி. சேடி - வித்தியாதாருக்கு. சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது; "வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ் சேடி" சீலப். சு: க.

உஉ. காசு - குற்றம். காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

உஉ. விஞ்சையன் - கணவனுடைய வித்தியாதரன். உருப்ப - தோற்ற; அழலவென்றுமாம்.

உச. பொதியில் - பொதியின்மலை. காணிய - காணுதற்கு.

உங - ச. விஞ்சையனொடு வந்தேன்.

உரு. கடுவரல் - விரைந்துவருதல். கொழித்த - தெள்ளிய.

உசு. கான்யாறு - காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன் - கணவனுடனிருந்தேன்.

உச - சு. வந்தேன் கான்யாற்றிருந்தேனென்க.

(பி - ம்.) கசு. 'துன்னியென்னோய்' உஉ. 'காஞ்சனபுரமாக', 'காஞ்சனபுரநகர்' உச. 'காணியவருவேன்'

புரிநான் மார்பிற் றிரிபுரி வார்சடை
 மரவுரி யுடையன் விருச்சிக னென்போன்
 பெருங்குலைப் பெண்ணைச் சுருங்கனி யனையதோ
 ௩௦ நிருங்கனி நாவற் பழமொன் றேந்தித்
 தேக்கிலை வைத்துச் சேனாறு பரப்பிற்
 பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்
 நீவினை யுருத்தலிற் செருக்கொடி சென்றேன்
 காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தே
 ௩௧ னுண்டல் வேட்கையின் வருடம் விருச்சிகன்
 கண்டன னென்னைக் கருங்கனிச் சிதைவுடன்
 சீர்திகழ் நாவலிற் திப்பிய மான
 தீரா ருண்டி லொருகனி தருவ
 தக்கனி யுண்டோ ராநீ ராண்டு
 ௪௦ மக்க ளியாக்கையின் வரும்பசி நீங்குவர்
 பன்னீ ராண்டி லொருநா ளல்ல

உஎ. புரிநால் - முறுக்கியபூணுநால். திரிபுரிவார்சடை - திரித்து
 முறுக்கிய நீண்டசடை.

உஅ. மரவுரியுடையன் - வற்கலையாகிய ஆடையையுடையன். உடைய
 னாகிய விருச்சிகனென்போன்.

உக. பெண்ணை - பனை. கருங்கனி - கரியகனி; பெரியகனியென்றுமாம்.

௩௦. இருமை - பெருமை. நாவல் - சம்புமரம்.

௩௧ - உ. சேண்நாறுபூ; சேண் - நெடுந்தூரம். பரப்பினையுடைய
 பொய்கை. ஆட - நீராட.

உஅ - ௩௨. விருச்சிகனென்போன், நாவற்பழமொன்றையேந்தி வைத்
 துப் பொய்கையாடச் சென்றோனாகவென்க.

௩௩. உருத்தலிற் - வயங்கொம்பத்தொற்றுதலினால். செருக்கு -
 களிப்பு.

௩௩ - ௪. உருத்தலிற் சென்று காலால் அந்தக்கனியைச்சிதைத்தேன்.

௩௩. வேட்கை - விருப்பம்.

௩௪. கருங்கனிச்சிதைவுடன். என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருச்சிகன்கூற்று.

௩௪. திப்பியம் - தெய்வானைத்திலிறுந்து உண்டாயது. திவ் - தெய்
 வலோகம்; மணி. எ: கூஎ.

௩௪. ஆண்டு - வருடம். ௩௪ - ௪௦. உண்டோர் பசியை நீங்குவர்.

(பி - ம்.) ௩௪. 'வைத்துச்சென்றாற்றுப்பரப்பிற்' ௩௪ - அ. 'திப்பிய
 மாகிய வீராறு'

துண்ணு நோன்பினே னுண்கனி சிதைத்தா
 யந்தரஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
 தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
 சரு முந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நானீங்
 குண்ணு நாளுன் னுறுபசி களைகென
 வந்நா ளாங்கவ னிட்ட சாப
 மிந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
 வாடுபசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
 ௫௦ பாடிமி முருவிப் பயமலை யொழிந்தெ
 னலவலைச் செய்திக் கஞ்சின னகன்ற
 விலகொளி விஞ்சயன் விழுமமோ டெய்தி
 யாரணங் காகிய வருந்தவன் றன்னாற்
 காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
 ௫௫ வானா டெழுகென மந்திர மறந்தே

சஉ. நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய் - அழித்தாய்.

சரு. மந்திரத்தை இழந்து.

சச. தந்தித்தீ - பஸ்மகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென்
 னும் நோய்; (சீவக. ௩௯௬.) தனித்துயர் - ஒப்பற்றதுன்பம்.

சரு. முந்நாலாண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

சக. உறுபசி - மிக்க பசியை. களைகென - நீக்குகவென்று.

சஎ. அவன் - விருச்சிகன். சாபம் - சாபத்தை; சாபத்தின் முடிவெல்
 லையாகிய நாளென்றுமாம்; ஆகுபெயர்.

சஎ - அ. இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை.

சக. உழந்து - வருந்தி. முனி - விருச்சிகன்.

௫௦. ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தை
 யுடையபொதியின்மலையை. பாடிமிழ் : புறநா. சக.

௫௧. அலவலைச்செய்திக்கு - மனத்திற்குற்றறியதை ஆராயாதுசெய்த
 (என்) செய்கைக்கு; "அலவலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (உ. க : உ);
 "பலபல நாழஞ் சொல்லிப் படுத்திச் சிசுபாலன் தன்னை, மலையிலுமதவிர்த்த
 வழகன்" (ச : ௩. ௫.) எனப் பேரியாழ்வார் திருமொழியில் வருதல்
 காண்க. இஃது அலவலைமையென்றும் வழங்கும்.

௫உ. விழுமம் - துன்பம். ௫௩. ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை.

௫௩ - ச. அருந்தவன் றன்னாற் கடுநோயுழந்தனை.

௫௫. வானாடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதான்
 சொல்ல.

(பு - ம்.) சச. 'உதயயர்' - ௩. 'உதயமயமுனி' ௫௦ - ௫௩. 'முத்தி
 தே, னவலக்கவலை செய்வனையஞ்சி, விலகொளி'

ஊனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்துமென் றேற்குத்
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
வாங்கவன் கொணரவு மாற்றே னாக
௬௦ நீங்க லாற்றா னெடுந்துய ரெய்தி
யாங்கவ னுங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன்
சம்புத் தீவினுட் டமிழக மருங்கிற்
கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வ
ராற்றா மாக்கட் காற்றுந்துணை யாகி
௬௧ நோற்றோ ருறைவதோர் நோனக ருண்டாற்
பலநா ளாயினு நிலனொடு போகி
யப்பதிப் புகுகென் றவனருள் செய்ய
விப்பதிப் புகுந்தீங் கியானுறை கின்றே
னிந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்

௧௧. உடம்பினின்றும் உயிர்நீங்குதற்குக் காரணமாகிய வெப்பத் தோடு.

௧௨. வயிறுகாய் பெரும்பசி : (மணி. கச: ௬.) வருத்துமென்றேற்கு- வருத்துமென்ற என்பொருட்டு.

௧௩. தீங்கனி - இனியபழம். நல்லனவென்பதை ஒவ்வொன்றோடுங் கூட்டுக.

௧௪. ஆற்றேனாக - பசிதணியேனாக. ௬௧. அவன் - வித்தியாதரன்.

௧௫. தமிழகமருங்கில் - தமிழ்நாட்டில்; "இமிழகடல் வரைப்பிற் தமிழக மறிய" சீலப். ௩:௩௭.

௬௦. கம்பம் - கடுக்கம். கழிபெருஞ் செல்வர் - மிகப்பெரிய செல்வத் தையுடையர்.

௬௧. மு.மணி. கக்: ௩௦. ஆற்றாமாக்கள் - வறிஞர்.

௬௨. நோற்றோர் - முந்திறப்பில் தவஞ்செய்தோர். நோன் நகர் - வலி கமையுடையநகர்; நோன் - வலி; "சாப நோன்றான்" (புறநா. கச) நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௬௩ - ௬. செல்வர் நோற்றோர், ஆகி உறைவதோர் நகரென்க.

௬௪. பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செல்லக்கூடாமையாற் பல நாள் ஆகுமாயினும். நிலனொடுபோகி - பூமியில் நடந்துசென்று.

௬௫. அவன் - வித்தியாதரன்.

(௧) - ம்.) ௧௧. 'என்றேற்கவன்' ௬௧. 'அருந்துணையாகிய' ௬௨. 'நிலை நாடுபோகி'

- எ௦ வந்து தோன்றியும் மாநகர் மருங்கே
யென்னுறு பெரும்பசி கண்டன னிரங்கிப்
பின்வரும் யாண்டவ னெண்ணினன் கழியுந்
தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்
- எரு றுக்கந் துடைக்குந் துகளறு மாதவர்
சக்கர வாளக் கோட்டமுண் டாங்கதிற்
பலர்புகத் திறந்த பசுவாய் வாயி
லுலக வறவி யொன்றுண் டதனிடையு
ரு ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
- அ௦ ராரு மின்மையி னரும்பிணி யுற்றோ
ரிடுவோர்த் தேர்ந்தாங் கிருப்போர் பலரால்
வடுவாழ் கூந்த லதன்பாற் போகென்
றாங்கவள் போகிய பின்ன ராயிழை
யோங்கிய வீதியி னொருபுடை யொதுங்கி
- அரு வலமுறை மும்முறை வந்தனை செய்தவ்
வுலக வறவியி னொருதனி யேறிப்
பதியோர் தம்மொடு பலர்தொழு தேத்து
முதியோள் கோட்ட மும்மையின் வணங்கிச்

எ௦. இம்மாநகர் மருங்கே வந்துதோன்றியென்க.

எ௨. கழியும் - நீங்குவான்.

எ௪. மணிமேகலை, அ. எ. வான் பதிப்படர்கேன் - சிறந்த ஸ்ராகிய காஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வேன்.

எரு. துக்கம் - சிறப்புமுதலியன; மாநகரம் சந்தியங்களுள் துக்கம் முதலாவது.

எ௮ - அ. மு. மணி. எ: கூஉ - ஈ. அதனிடைய - அவ்வுலகவறவியில்.

எ௯ - அ. ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு.

அ௦. ஆருமின்மையின் - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே.

எ௮ - அக. அதனிடைய இருப்போர் பலர்.

அ௨. வடு - வகிர்; 'வடுவாழ் கூந்தல்' என்றது மணிமேகலையை.

அ௩. ஆயிழை - மணிமேகலை.

அரு. வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து; 'வந்து' என்ற ஒரு சொல் வருவிக்க.

அ௪. முதியோள் கோட்டம் - உயர்ந்த இடம். மும்மையின் வணங்கி - மனம் வாக்குக் காயங்களால் வணங்கி; மூன்று முறை வணங்கி யென்றுமாம்.

(பி - ம்.) அச. 'ஒருபடைபோகி' அ. அ. 'முறைமையின் வணங்கி'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
 கூடு தந்துணைப் பாவையைத் தான்றொழு தேத்தி
 வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
 கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
 பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
 கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
 கூடு யாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியிஃ
 தியாவரும் வருக வேற்போர் தாமென
 ஆனொலி யரவத் தொலியெழுந் தன்றே
 யாணர்ப் பேரு ரம்பல மருங்கென்.

கௌ.—உலகவழிபுக்ககாதை முற்றிற்று.

கூடு. மணிமேகலையொடு மத்தையோரையும் உளப்படுத்தி, 'தந்துணைப் பாவை' என்றார்.

கூக. வேய்கரிகானம் - மூங்கில்கரிந்தகாடு. கூங. பைதல் - துன்பம்.

கூக. ஏற்போராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

கூஎ. எழுந்தன்று - எழுந்தது. கூஅ. யாணர் - புதுவருவாய்.

கூஎ - அ. அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென்க.

க - கூஅ. காயசண்டிகையெனுங்காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றதும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவள் பசிரீங்கித் தொழுது உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள், 'அதன்பாற்போக' என்று கூறிப் போகியபின்னர், ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந்தனைசெய்து ஏறி வணங்கித் தொழுதேத்தித் தோன்றி 'ஏற்போர்யாவரும்வருக' என, அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) கூடு. 'தந்துணைப்பாவை' கூன். 'இரப்போர்தாமென'

பதினேட்டாவது

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

ஆங்கது கேட்டாங் கருட்புண் ணகவயிற்
நீத்துறு செங்கோல் சென்றுசுட் டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண் டேறி
விதுப்புறு நெஞ்சினள் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித்
டு தீர்ப்பலிவ் வறமெனச் சித்திரா பதிதான்
கூத்தியன் மடந்தையர்க் கெல்லாங் கூறுங்
கோவல னிறந்தபின் கொடுத்தாய ரெய்தி
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தது

க. ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிக் கோலம்பூண்டி பிச்சை
யேற்று யாவருக்கும் உணவு கொடுத்தமேச்சேட்டு. ஆங்கு - அப்பொழுதே.

உ. தீற்றுறுசெங்கோல் - தீயிங்கண் பழுக்கக் காய்தலுற்ற செவ்விய
கோல். சுட்டாங்கு - சுட்டாற்போல்.

ங. குரம்பு கொண்டு ஏறி - வரம்பை இடம்கொண்டெழுந்து; என்றது
வாம்பு கடந்தென்றபடி; “குய்மெழுந்து குத்தங்கொண்டெழுர்” நாலடி.
கடுங்.

ச. விதுப்புறு - நடுக்கமுற்ற; விரைதலுற்ற வென்றுமாம்.

ரு. தீர்ப்பலி இவ்வறமெ - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத்
தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி. சித்திராபதி - மாதவி என்றாய்.

சு. எல்லா நாடகக்கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்.

க - சு. ஆங்கேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி இவ்
வறத்தைத் தீர்ப்பமென்று எண்ணிக் கூத்தியன் மடந்தையர் எல்லாருக்கும்
சித்திராபதி கூறுவாள்.

மேல்வருவன சித்திராபதிவார்த்தை.

அ. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கத்தாராய் அரவணவடிகளுடைய உறை
விடத்து. பள்ளி - முனிவருறைவிடம்; சீலப். ரு: களக.

எ - அ. கோவலனிறந்தமைகேட்டு மாதவி அரவணவடிகளிடம்
புகுந்து வரவுபூண்டமையை, “நங்கம் மாதவ ருறைவிடம் புளுதே”, மற

(பி - ம்.) க. ‘புண்ணுகலையித்’ ட. ‘குய்மெழுந்து’, ‘குரம்பு
கொண்டெழுந்து’ எ. ‘நிறைந்தபின்’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை. கஅ௭

நகுதக் கன்றே நன்னெடும் பேரு
 ௧௦ ரிதுதக் கென்போர்க் கென்னுரை யாயது
 காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப்
 போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து
 நனியிரும் பொய்கை யாடுநர்போல
 முனியெரிப் புகூஉ முதுகுடிப் பிறந்த
 ௧௫ பத்தினிப் பெண்டி ரல்லேம் பலர்தங்
 கைத்தூண் வாழ்க்கை கடவிய மன்றே
 பாண்மகன் பட்டுழிப் பதேம் பாண்மையின்
 யாழினம் போலு மியல்பின மன்றியு

வரை நீத்த மாசறு கேள்வி, யதவா வடிவ னடிமிசை வீழ்ந்து.....உர
 வோ னருளிவன்" (உ: ௫௬ - ௬௬) என வயந்தமலைக்கு மாதவி கூறியதாக
 இந்நூலிலும், "மற்றது கேட்டு மாதவிமடந்தை,.....கோதைத் தாமங்
 குழலொடு கிளந்து, போதித் தானம் புரிந்ததங் கொள்ளவும்" (உ௭: ௧௦௩-
 ௮), "போதியி-கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த, மாதவி
 தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழி" (உ௯: "காதலன்றன்") எனச்
 சீலப்பதிகாரத்தும் வருவனவற்றாலுணர்க.

க. நகுதக்கன்று - சிரிக்கத்தக்கது. பேரூர் - பேருரில்.

அ - கூ. அடைந்தது நகுதக்கன்று.

௧௦. இது தக்கு என்போர்க்கு - இச்செய்கை தகுதியுள்ளதென்று
 சொல்லும் அறிஞர்க்கு; தக்கது, விகாரம். என்னுரை - இகழ்ச்சியுரை.

௧௨. போதல்செய்யா - நீங்காத. புலந்து - வெறுத்து.

௧௧ - ௨. மணி. ௨: ௩௮ - கூ.

௧௩. நனி இரும்பொய்கை - குளிர்ந்த பெரியகுளம். ஆடுநர் - ஆடுவோர்.

௧௩ - ௪. மணி. ௨ : ௪௫.

௧௪ - ௫. காதலன்வீயத் துயரெய்திப் புலந்து எரிபுகும் பத்தினிப்
 பெண்டிரல்லேம் யாம்.

௧௫ - ௬. பலருடைய கையதாகிய உணவை உண்டுவாழ்தலில் உரிமையையுடையேம்.

௧௭. பாண்மகன் - பாணன். பட்டுழி - இறந்தவிடத்து.

௧௮. இயல்பினம் - இயல்பையுடையேம்.

௧௭ - ௮. பாண்மகளையும் பாழையும் உவமைகூறினாள், நாடகக்கணி
 கையாதலின்.

(பி - ம்.) ௧௦. 'தக்கென்றவர்க்கென்னுரை' ௧௨. 'போதல்செல்லாவுயி
 ரொடுபுலந்து'

நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை

உ௦ வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்
வினையொழி காலைத் திருவின் செல்வி
யனையே மாகி யாடவர்த் துறப்பேந்
தாபதக் கோலந் தாங்கின மென்ப
தியாவரு நகூஉ மியல்பின தன்றே

உ௧ மாதவி யீன்ற மணிமே கலைவல்லி
போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய
வுதைய குமரனா முலகாள் வண்டின்
சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்தக்
கைக்கொண் டாங்கவ னேந்திய கடிஞையைப்
௩௦ பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி
மற்றவன் றன்னான் மணிமே கலைதனைப்
பொற்றேர்க் கொண்டு போதே னாகிற்

கக. நயன் - பசை ; என்றது செல்வத்தை.

உ௦. வறும்பூ - தேனில்லாதபூ. இங்கே பரத்தையர்க்கு வண்டை உவமை கூறியதுபோல, “வண்டிற் றுட்க்குங் கொண்டி மகளிரை” (க௦௯) என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுதல்காண்க.

உ௧. வினை - நல்வினை.

உ௧ - உ. “தவந்தீர் மருங்கிற் திருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற் பற்றுவிட் டொரீஇ, யிட்டவத யுண்ணு நீலம்போல, ஹெட்டிடத் தொட்டு முறுதி வாழ்க்கையுட், பத்திமை கொள்ளார்” (பெருங். க. ௩௦௬௩௭-௪௧); “புண்ணிய முலந்தபின் பொருளி லார்களைக், கண்ணிலர் துறந்திடும்..... வண்ணமே” சூளா. முத்தி. க௧.

உ௩. தாபதக்கோலம் - விதவைச்ச்கோலம்; பிக்குணிக்கோலமுமாம்.

உ௪. நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும் இயல்பையுடையது.

உ௬. செவ்வி - சமயம்.

உ௭. உதயகுமரனை இங்கே வண்டாகக்கூறியதுபோல, “உதய கும ரனெனு மொருவண் டெனீஇய, வினையொடு வாழேன்” (௪௦ - ௧௧) என்று சித்திராபதகூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுவர்; “பெண்டிர்கைம் வெளவித் தண்சாற் றுதுன்னும், வண்டிற் றுறப்பான் மலை” (கலி. ௪௦) என்று தலைமகனை வண்டாகக் கூறியிருத்தல்காண்க.

உ௮. சிதையாவுள்ளம் - வேறென்றால் அழியாதவுள்ளம்.

உ௯. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம். ௩௧. அவன் - உதயகுமரன்.

௩௨. போதேனாகில் - வாரேனாயின்.

(பி - ம்.) உ௧. ‘வினையொழிகாலை’ உ௬. ‘செவ்வினபொருந்தல்’

கஅ.-உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை. கஅக

சுடும னேற்றி யரங்குசூழ் போகி

வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோ

௩௩ ரனையே னுகி யரங்கக் கூத்தியர்

மனையகம் புகாஅ மரபின னென்றே

வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சபுகை யுயிர்த்து

வஞ்சக் கிளவி மாண்பொடு தேர்ந்து

செறிவளை நல்லார் சிலர்புறஞ் சூழக்

௪௦ குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்

கடுந்தேர் வீதி காவிற் போகி

யினங்கோ வேந்த னிருப்பிடங் குறுகி

யரவ வண்டொடு தேனின மார்க்குந்

தருமணன் னெயிரிய திருநா னெருசிறைப்

௩௩. சுடுமண் - செங்கல். ௩௪. வடு - குற்றம்.

௩௪ - ௩. மடந்தையர் தம்மோரனையேனுகி - மடந்தையரை. ஒப்பே

னுகி; ஓர், இடைச்சொல்.

௩௩ - ௩. பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டாரை ஏழு செங்கற்சமத்தி அரங்குசூழ்வித்துப் புறத்துவிடுதல் மரபாதலின் சித்திராபதி இங்ஙனம் சப தஞ்செய்வாளாயினள்; இதனை, “சுடும னேறு னென்கு சிறப்பன்” (சிலப். கசு: கசுக) என்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலும் உணர்க.

௩௪. வஞ்சினம் - சபதம். நெஞ்சபுகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; “செங்கண் சிவந்து நெஞ்சபுகை யுயிர்த்து” (அ: ௩௮) என்றார் முன்னும்.

௪ - ௩௪. கூறுகின்ற சித்திராபதி, ‘மாதவி பள்ளியுளடைந்தது நகுதக் கன்று; அஃது என்னுரையாயது; யாம் பத்தினிப் பெண்டிரல்லேம்; வாழ்க் கைகடலியமன்றே; இயல்பினம்; அன்றியும் வண்டுபோல்குவம்; துறப் பம்; தாங்கியமென்பது நகுமியல்பினது; ஆதலால், மணிமேகலையைப் பொற்றேர்க்கொண்டு போதுவேன்; அங்ஙனம் போதேனாயின் மரபினன்’ என்று வஞ்சினஞ் சாற்றியென்க.

௩௮. கிளவியைத்தேர்ந்து.

௪௦. வியர் - வேர்வை. பொடித்த - தோன்றிய.

௪௨. இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்.

௪௩. வண்டும்தேனும் நல்லமணத்தே செல்வனவாதலின், இங்கே சேர்த்துக்கூறப்பட்டன; இதனை, “மங்கைமல்லவர்” (சீவக. அக௨) என் னும் செய்யுளுரையாலுணர்க.

௪௪. தரு மணல் னெயிரிய - கொண்டுவந்துட்ட மணல்பரந்த; “தரு

(பி - ம்.) ௩௪. ‘மடந்தையர் தம்மோடு’ ௩௩. ‘ஆடற்கூத்தியர்’ ௩௪.

‘மரபினளன்றென’ ௪௪. ‘திருமணன் னெயிரிய’

சடு பவழர் தூணத்துப் பசும்பொற் செஞ்சுவர்த
திருமொளி சித்திலச் சித்திர விதானத்து
விளங்கொளி பரந்த பளிங்குசெய் மண்டபத்துத்
துளங்குமா னூர்தித் தூமலர்ப் பள்ளி
வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச் சாமரை

டு௦ கொண்டிரு மருங்குங் கோதையர் வீச
விருந்தோன் நிருந்தடி பொருந்துநின் றேக்தித்
திருந்தெயி நிலங்கச் செவ்வியி னக்கவன்
மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
தாபதக் கோலந் தவறின் றோவென

டு௧ வரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுரு வுயிர்ப்ப

மணன் குமரிய தருநகர் முத்தத்த" (நெருநல். ௪௦; பெருங். க. ௪௪: கக௭.) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்.

சடு. பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண். "பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை" சீலப். ௩: கசஅ.

ச௬. நித்திலம்-முத்து ; என்றது, முத்தாலாகிய சல்லியையும் தூக்கிணையும். சித்திரவிதானம் - சித்திரங்கொடியுடைய மேத்கட்டி ; "தவள சித்திலத் தாமந் தாழ்த்த, கோலச் சந்த மாணவியை விதானத்து" (கக: கக௭ - ௩) என்பர் சீலபம் ; "ஒளிய விதானத் துளபெறு நித்திலத்து, மாலைத் தாமம் வளையுட னாற்றி" சீலப். ௩: கக௭ - ௨.

சடு - ௭. தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமென்க.

சஅ. துளங்கும்பார்ப் பூர்தி - ஒளி அலைதலையுடைய சிங்காதலம். னூர்தி - உறுத்தநீடமாகவுள்ள தூசு மெய்யும்பொருந்த. பள்ளி - இடம்.

சக.வெண்டிரைவிரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலேவிரிந்த. சாமரை - சாமரையை.

டு௦. கோதையர் - மகளிர். சக - ௩௦. சாமரையைக் கோதையர் வீச.

டு௧. இருந்தோன் - உதயகுமரன். ஏத்தி - ஏத்த.

ச௭ - ௩௧. மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனென்க.

டு௨. நக்கு - சிரித்து. அவன் - உதயகுமரன்.

டு௩. தாபதக்கோலம் - தவளேடம் ; என்றது பக்குணிக்கோலத்தை. தாபதர் - தவமுடையவர். என - என்று உதயகுமரன் கேட்ப.

டு௨ - ச. அவன் நக்குத் தாபதக் கோலம் தவறின்றோவென.

மேல்வருவன சித்திராபதிகுற்று ; உதயகுமரன் இருந்தவிடம் அவைக்களமாதலின் மணிமேகலைசெய்தியைச் சிலையையாற் கூறுவான்.

டு௩. குருகு கரு வுயிர்ப்ப - பறவைகள் ஈழும்வண்ணம்; மாதவிபெற. (பி - ம்.) ச௭. 'ஒளிவிரிந்த பளிக்குமண்டபத்து'

கஅ:—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை. ககூக

வொருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக்
காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழந்த

கூப துதைய குமரனெனு மொருவண் மிணீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியன்பெரு மூதூர்ப்
பாழ்மம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்தென
வோங்கிய பெளவத் துடைகலப் பட்டோன்

ருள. திருமணிக்காஞ்சியென்பதற்கு அழகிய கரியகாஞ்சிமாமென்றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொள்க. மேகலைக்குக் காஞ்சி யென்று பெயருளதாதல், “எதிருந் துதைய நிலையின் மையுமா, மணிமே கலையு மொருமாப் பெயருங், கருணங் காஞ்சி யென்றும் கட்டுரை” என் னும் தீவாகாச் சூத்திரத்தாலும், “ஒருமாப் பெயரு மோரிசைப் பெயருங், கச்சிப் பதியுமே கலையுங் காஞ்சி” என்றும் பிங்கலச் சூத்திரத்தாலும்துணி யப்படும்.

ருள. பரதமென்பதற்குப் பரதகண்ட மென்றும்நாடக நூலென்றும் பொருள் கொள்க.

ருஅ. நாடகம் - நாடுகளினிடமும், ஆடலும். நாடகம் இவளாற் சிறப் பெய்துமாகலின், “நாடகம் விரும்ப” என்றார்; ‘நாடக மேத்து நாடகக் கணிகை’ (சீலப். பதி. கரு) என்றவருதல் காண்க.

கூ௦. ‘உதைய குமரனெனு மொருவண்டு’ என்றது முன்னிலைப்புறம் ; அஃதாவது முன்னிலையாய் சிங்கிளவரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக் கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும்பொருட்டு ; உண்ணுதல் - மிசை தலும், அனுபவித்தலும்.

கூஉ. பாழ்ம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச் சார்ந்த உலகவறையினிடத்து; பறந்தலை - புறங்காடு; “கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி” புறநா. உச௦.

ரு - கூஉ. காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலரவிழந்தது; அதனை உதய குமரனாகிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்; அக்காஞ்சி அம்பலத் தாயதென்க.

கூக. கண்ணி - தலைமாலை; “கண்ணி கார்நறுங் கொய்தை” (புறநா. க.) சிங்ககண்ணி காழ்கவென்றல் மாபு; “தாமரை யுடையுஞ் செய்யாள், முழுவிரார் தம்மைப் புல்லாள் வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ” (சீவக. கஅகூ௦.) என - என்று சித்திராபதிசொல்ல.

கூச. பெளவம் - கடல். உடைகலப் பட்டோன் - கப்பல் உடையப் பட்டோன்; “உடைகலப் பட்டாய் கொழிந்தோர் தம்முடைய” (ககூ:உ௦) என்றார் முன்னும்; “உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்” சீலப். கரு:உகூ.

(பி - ம்) ருஅ. ‘நன்னயம்’ கூஉ. ‘பாஅழ்ம்’

கூடு வான்புணை பெற்றென மற்றவட் குரைப்போன்
 மேனிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ
 தோவியச் செய்தியென் றெழிலேன் முன்னர்க்
 காந்தளஞ் செங்கை தளைபிணி விடாஅ
 வேந்திள வனமுலை யிறைநெரித் ததூஉ
 எஃ மொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
 முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுத
 மருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப
 விருந்தின் மூர லரும்பிய தூஉ
 மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டிக்
 எஃ காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்க

கூடு. வான்புணை - சிறந்ததெப்பம். அவட்கு - சித்திராபதிக்கு.
 மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

ககூ. பளிங்கின் - பளிக்கறைபின் கண்ணாள். விருந்திற் பாவை இஃது -
 புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது.

ககௌ. ஒவியச்செய்தியென்று - சித்திரச் செய்கையென்று.

ககௌ - எ. மணிமேகலை தள்ளக்கண்டு அஞ்சிப் பளிக்கறைப்புகுந்த
 பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதய
 குமரன் கூறினான்; “தாமோள் மண்டபம்.....எத்திறத் தாணிந் தினம்
 கொடி யுரையென” (டு: க - கஉ) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

ககஅ. தளைபிணி - கட்டியகட்டு; தளைதல் - கட்டுதல். விடா - விடா
 வாய்.

ககஅ - க. செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலையை இறைபனவு நெரித்த
 செய்கையும்; இறை - சிறிது.

எஃ. பவளமென்றது, வாயை.

எக. முத்துக்கூர்த்தன்ன - முத்துக்கூர் கூர்மையுற்றொலத்த. எயிற்று
 - பல்.

எஉ. அருந்த ஏமாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட; “அருந்தே
 மாந்த வாருயிர் முதல்வனை” (கச: கஅ) என்றார் முன்னும்.

எக - உ. “முள்வா யெயிற்று றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள்
 ளாத வின்பக் கடற்பட்டனன்” சீவக. சகக.

எங. விருந்தின்மூரல் - புதிய இளங்கை. அரும்புதல் - தோற்றுதல்.

எச - ட. எயிற்றமுதத்தையுடைய ஆசையுற்ற எக துயிர்செழிப்புறம்
 வண்ணம் புன்முறுவல் செய்ததும்.

எச. மாயிதழ் - கரிய இதழ்.

(பி - ம்.) சக. ‘முலையிறநெறித்ததூஉ’

கஅ.—உதயகுமான் அம்பலம்புக்ககாதை. ககூங்

ணறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
 செவியநம் புகூஉச் சென்ற செவ்வியும்
 பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையென்
 னுளங்கொண் டொளித்தா னுயிர்க்காப் பிட்டென்
 அ0 நிடையிருள் யாமத் திருந்தேன் முன்னர்ப்
 பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச்
 செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த
 வங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றன
 டெய்வங் கொல்லோ திப்பியங் கொல்லோ
 அரு வெய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொலச்
 சித்திரா பதிதான் சிறுநகை யெய்தி
 யத்திறம் விடுவா யரசினங் குருசில்

எக. பிறிதாகியது - வேறுபட்டது. ஆயிழை தனக்கு - மணிமேகலைக்கு.

எஎ. புகூஉ - புகுந்து. செவ்வி - அழகு.

எச - எ. ஓட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிழைக்கு அறிவுபிறிதாகிய தென்று குறிப்பித்துச் செவிக்கண்ணே சென்ற செவ்வியும்.

எஅ. பளிங்கு - உவவனத்தி லுள்ள பளிக்கறை. பாவை - மணிமேகலை.

எக. கொண்டு - நெரித்ததூஉம் அரும்பியதூஉம் செவ்வியும் ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு. உயிர்க்காப்பிட்டு - உயிரைக் காதத்தல்செய்து.

எஅ - க. பாவை கொண்டு உயிர்க்காப்பிட்டு என்னுளத்து ஒளித்தா ளென்க.

அ0. இருந்தேன் முன்னர் - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு; “பொங் குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன், முன்னர்த் தோன்றி” (எ: கூ-எ) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

அக. ஒருத்தியென்றது, மணிமேகலா தெய்வத்தை.

அங. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய். அஉ - ஈ. மணி. எ: அ - கச.

அ0 - அங. இருந்தேன்முன்னர் ஒருத்திதோன்றிக் காட்டி அவள் திறம் அயர்ப்பாயென்றனளென்க.

அச. என் றவள் தெய்வமோ! தெய்வலோகத்திற்குன்றியபொருளோ!

அரு. எய்யா மையலேன் - இன்னதென்று அறியாதமயக்கமுடையேன்; எய்த்தல் - அறிதல்.

அஎ. அத்திறம்விடுவாய் - ‘அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பாய்’ என்று நின் கனவிற் றோன்றிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாயாக.

(பி - ம்.) எஎ - அ. ‘செவிகுறுக்குறுஉச் சென்ற செவ்வியும், பசும் பொற்’

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
 தேவர்க் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்
 கூ0 மாதவன் மடந்தைக்கு வருந்துதுய ரெய்தி
 யாயிரஞ் செங்கணமார்கோன் பெற்றது
 மேருக் குன்றத் தூருநீர்ச் சரவணத்
 தருந்திறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
 பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர் பின்புளம் போகிய
 கூடு வங்கி மனையா ளவரவர் வடிவாய்த்
 தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததூஉங்
 கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ. மயக்குற்றன -- மயங்கிச்செய்த செய்திகள்.

அக. செப்பிற் சிலவோ, பலவுள்ளனவென் றபடி.

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற்பொருட்டு இந்திரன் அகல்
 யையை விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவாள்.

கூ0. மாதவன் மடந்தை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகல்யை.

கூ0 - கூக. இந்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகல்யையை
 விரும்பிச் சேர்ந்து அம்முனிவர்பாபத்தால் ஆபிங்கன் பெற்றருளென்பது
 புராணகதை.

கூஉ. மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து ; “இமையவில் வாங்
 கிய” (கலி. ௩௮.) தூருநீர்ச் சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சரவணத்
 தில் ; சரவணம் - தருப்பைக்காட்டினையுடையதொருபொய்கை.

கூங. முனிவர் - ஸப்தரிஷிகள்.

கூச. பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர் - பெரியபுகழையுடைய மனைவியர்.

கூடு. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸ்வாகாதேவி.
 அவரவர்வடிவாய் - அவ்வம்முனிபத்தினிகளின் வடிவமாய்.

கூசு. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவ்விடத்து.

கூஉ - கூ. முன்னொருகாலத்தில் அக்கினிதேவன் ஸப்தரிஷிகளுடைய
 மனைவிகளைவிரும்பி அந்தச் சந்தர்ப்பம் டொறுக்கமாட்டாமற் காட்டுக்குப்
 போய்பொழுது அவன் தன்னைத்தான் பயிற்றி ஸ்வாகாதேவி அம்முனிவரு
 முனிவர்கள் அருந்ததியொழிந்தோருடைய வடிவத்தை முறையே
 யெடுத்து வேறுவேறு காலங்களிற் சேர்ந்து அவன் வேட்கையைத் தணித்
 தாரென்று ஸ்ரீவியாஸபாரதத்தின் முனிவரவர்த்தின் கூஉ - கூமும்
 அத்தியாயங்களால் தெரிகின்றது.

(பி - ம்.) அஅ. ‘உற்றென்’ அக. ‘செப்புவனன்’ கூஉ. ‘குன்றத்தொரு
 நீர்ச்சரவணத்’ கூசு. ‘வேட்கையவன் றணித்ததூஉம்’

கஅ.—உதயதுமான் அம்பலம்புக்ககாதை. ககநி

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலுந்

தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலு

க00 நிறையிற் காத்துப் பிறர்பிறர்க் காணாது

கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணுப்

பெண்டிர் தங் குடியிற் பிறந்தா ளல்ல

ணடவர் காண நல்லரங் கேறி

யாடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்

க0நி சுருப்புநாண் சுருப்புவி லருப்புக்கனை தூவச்

செருக்கய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுத்துக்

கண்டோர் நெஞ்சங் கொண்டகம் புக்குப்

பண்டேர் மொழியிற் பயன்பல வாங்கி

கஅ. கன்னி - கன்னிப்பருவம். கடி - கல்யாணம்.

க00. நிறை - நெஞ்சைக்கற்புநெறிவிற் சிறுத்தல்; “சிறைகாக்குங் காப்பெயர் செய்யு மகளிர், சிறைகாக்குங் காப்பெ தலை” (குறள். ௫௭) என்று வருதல்காண்க. பிறர்க்காணாது - அயலாரைப் பாராமல்.

க0க. கொண்டோன் - கணவன்; மணி. கந: கூ.

க0உ. பெண்டிர் - குலமகளிர்.

க0க - உ. “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்” குறள். ௫௫.

க0ந. நல்லரங்கு - எழுகோலகலத்தினையும் எண்கோல்நீளத்தினையும் ஒருகோல்குறட்டுயாத்தினையும் வாய்திராண்டினையுமுடைய அரங்கு; சீலப். ந: க0க - ௫.

க0ச. கூத்தும்பாட்டும் அழகும் ஆகியவிவற்றைப் புலப்படுத்தி; “ஆடலும் பாடலு மழகு மென்கிச், கூறிய னுந் தி னொன்றுகுறை படாமல்” (சீலப். ந: அ-க); “அழகிகூத் தாந் சிற்றாள்” சீவக. கஉ௫ச.

க0நி. சுரும்பு - வண்டு; விகாரம். அருப்புக்கனை - மொட்டா மலராகிய அம்பு; அரும்பு, விகாரம்; “கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கனை மைத்தனை” (உ0: கூஉ), “கருப்பு வில்லி யருப்புக்கனை தாவ” (உ௫: கூ0) என இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

க0ச. சுருக்குவலை - நுருவகைவலை. படுத்து - அகப்படுத்திக்கொண்டு.

க0௭. அகம் - வீடு.

க0அ. பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன.

(பி - ம்.) க0நி - க. ‘கன்னி உயச்செருக்கி’ க0அ. ‘பண்டொடா மொழியின்’

வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரைப்
 கக௦ பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
 கோன்முறை யன்றோ குமரற் கென்றலு
 முதைய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
 விரைபரி நெடுந்தீரர் மேற்சென் றேறி
 யாயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
 ககரு காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய
 வோடுகைக் கொண்டிநின் னூட்டுநள் போலத்
 தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ நீத்துப்
 பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலு
 மிடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி

கக௦. வண்டி - தேனெக்கொண்டு மலரைத்துறக்கும் வண்டுபோல; வண்டு, பரத்தைமார்க்குவமை; “நெந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்” (கக - ௨௦) என்று இக்காதையிலும், “பருகு வாரிற் புல்லிப் பயங்கண் மாரத் துறக்கு, முருகு விம்மு குழலார் போல மொய்கொ டும்பி, யருவப் பூங்கொம் டொசையப் புல்லித் தீந்தேன் பருகி, யருகு வாய்கிட டார்ப்ப வண்ணம் மெல்லச் சென்றான்” (கசகரு) என்று சீவகசிந்தாமணிபிலும் வந்திருத்தல் காண்க. கொண்டி மகளிர் - பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தைமார்; கொண்டி - கொள்ளையுமாம்; “நெஞ்சு நடுக்குறாக் கொண்டி மகளிர்” மதுரை. ௫௮௩.

கக௦. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

கக௧. கோன்முறை - செங்கோன்முறை. என்றலும் - என்று சித்திரா பதி கூறலும்.

கக௨. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு.

கக௩. விரைபரி, வினைத்தொகை.

கக௪. ஆயிழை - மணிமேகலை. அம்பலம் - உலகவறவி.

ககரு. காடமர்செல்வி - தூர்க்கை; “காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட் டமும்” (சு: ௫௩) என்றார் முன்னும். கடிப் பசி களைய - பெய்களின் பசியைத் தணிவித்தற்பொருட்டு.

ககரு - சு. ஊட்டுநளாகிய காடமர் செல்விபோலவென இயைக்க.

கக௭ - அ. பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோநீத்தபாவை - மணிமேகலை. காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்.

கக௭. இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம்; இராகவிக மென்பாரு முளர்;(மணி. ௧௦: ௨௨); “இடங்கழி நெஞ்சத் திளைய யானை” சீலப். ௨௩: ௩௭.

(பி - ம்.) கக௨. ‘உள்ளகம் பிறழ்ந்து’ ககரு. ‘களைய’ கக௭ - எ. ‘ஊட்டுவள் போல...தீப்பலிமாக்கட்கு’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை. ககௌ

க௨௦ யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புருந்தென்
 னெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக் கள்வி
 நோற்றாண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி
 யேற்றாண் விரும்பிய காரண மென்னெனத்
 தானே தமிழ ணின்றோண் முன்னர்

க௨௫ யானே கேட்ட லியல்பெனச் சென்று
 நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது
 சொல்லா யென்று துணிந்துடன் கேட்ப
 வென்னமர் காதல னிராகுல னீங்கிவன்
 றன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி

க௩௦ யறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினு
 மிறைவளை முன்கை யீங்கிவன் பற்றினுந்
 தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் டறுத்த
 னன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக்
 கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

க௨௧. கள்வி - மணிமேகலை.

க௨௨. நோற்றாண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற் பட்டினிவிட்டுண்ணு
 தலையுடையவாழ்க்கை; வாழ்க்கை, தவத்திற்கு அடை. நொசிதவம் -
 துண்ணியதவம்; “நோற்றாண் யாக்கை நொசிதவத்தீர்” சீலப். க௦:
 ௨௨௩.

க௨௩. ஏற்றாண் - இரந்துண்ணுமுணவு.

க௨௩ - ௫. என்னெனக் கேட்டல் இயல்பென்று உதயகுமரன்
 சென்று.

க௨௬. நற்றவம் புரிந்தது என்கொல்.

க௨௭. கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

க௨௮. என்னமர் காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை விரும்பிய
 கணவனாகிய இராகுலனாவான்; என்றது பழம்பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி.

க௨௯. வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

க௩௦. அறைபோய் - ஓட்டைபோய். நெஞ்சம் அறைபோய் அவன்
 பால் அணுகினுமென்க.

க௩௨. தொன்று - பழைமை. க௩௩. நன்றியன்று - நன்மையன்று.

க௩௪. கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்.

(பி - ம்.) க௨௧. ‘வஞ்சக்கிளவி’ க௨௩. ‘காரணம்யாதென’ க௨௬,
 ‘நல்லாபெனக்கோ நற்றவம்புரிந்தது’ க௨௭. ‘துணைந்துடன் கேட்ப’

கநடு ஶ்ரேட்ட செவியைநீ யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலு
மிறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கல
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
கச௦ மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்கென
வாட்டிறற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
முத்தை முதல்வி முதியா ளிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு 'நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது' (கஅ:கஉசு) என்பதனாலுணரப்படும். கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளர்களால்.

கநடு. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியையுடையாயாயின்.

கநச - நு. எனின்மொழிவேனென இயையும். இதில், "கேட்பினுங் கோளத் தனையவே புகழ் வியாந், ஶ்ரேட்கய் பட்டாத கேட" (சகஅ) என்றும் குறளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

கநஎ. இடும்பை - துன்பம். கநஅ. யாக்கையாகிய இது.

கநசு - அ. இஃது உடையது கொள்கலம் என்க. இவ்வடிகளிற் போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவினே வாயது,மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ச: ககந - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன்னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கநக. நல்லறம் - தயாதருமம்.

கச௦. மண்டு அமர் முருக்கும் களிறு - மிக்குச் செல்லுகின்றபோரை அழிக்கும்பாணை.

கசக. உண்டோ - இல்லையென்றபடி.

கச௦ - சக. 'களிறனையார்க்குப் பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ' என்றது முன்னிலைப்புறம்; இப்படியே, "இனமை காணி முதமை செய்தி,செறிவின் மகனார் பெப்பது முண்டோ" (ச:க௦௮-௧௦) என்பது உதயகுமரனோக்கிச் சதமநிகழ்பதாக இந்நூலில் முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசந. குருசிலை - உதயகுமரனை. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முதியாள் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கச௦. 'மண்டலமாடுங்களிறு', 'மண்டமர் உங்களிறு'

கசுரு குச்சரக் குழிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோடலர் கோதையைத் தொழுதன னேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்

கரு௦ மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
வணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குழிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப் பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி

கருரு மாயையி னொளித்த மணிமே கலைதனை
யீங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கே
னாங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பே

கசுரு. குச்சரக்குழிகை [=கூர்ச்சரகுழிகை] - கூர்ச்சரதேசத்துட் பணி யமைந்த சிறிய கோயில். கூர்ச்சரதேசம் சிற்பத்திற் பெயர் பெற்றதென் பர்; “குச்சரக் குழிகைக் குமரியை மரீஇ” (கரு௨) என்று இக்காதையி லேயே பின்னம் வரும்; கூர்ச்சரமென்பது குஞ்சுமென்று கன்னடபாஷை யில் வழங்கப்படுகின்றது.

கசுசு. அறிகுநர் - அறிவோர். கசுஎ. கோதை - சம்பாபதி.

கசுஅ. மந்திரம் - மணிமேகலாதேயன் உபதேசித்த (வேற்றுரு எய்து விக்கும்) மந்திரம்; மணி. க௦: அ௦.

கசுக. காரிகை - பெண்.

கசுக - ரு௦. மணிமேகலை காரிகை வடிவாய் வந்துதோன்றவென்க.

கருக. தாரோன் - உதயகுமரன். அவளென்றது, காயசண்டிகை வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை.

கரு௨. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

கருங - ச. பாத்திரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க.

கருச. மண்ணீடு -சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாலை; (மணி. சு: சஎ.) மண்ணீடுகளுளென ஏழனுருபுவிரிக்க.

கருஅ. பாடு - படுக்கை; பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேனென்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார்; “பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடுகிடந் தானுக்கு”, “பாசண்டவ்பாற் பாடு கிடந்தாட்டு” சீலப். சு: கரு; ரு௦: எஅ.

(பி - ம்.) கசும. ‘குஞ்சக்குண்டிகை’ கசுக. ‘காயசண்டிகை வடி வாய்க் காரிகை’

னின்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
 ககூ௦ பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையு
 மஞ்சனஞ் சேராச் செங்கய னெடுங்கணு
 முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப் புருவமுங்
 குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்துணைக்
 கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொளக்
 ககூ௩ கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
 வல்வா யாழின் மெல்லிதின் விளங்க
 முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்

ககூ௧. இமையோர் பாவாய் - தேவர்களுடைய தலைவி; 'பவமது வித்த வாணோர் பாவாய்' (௨௩: கச௪) என்று இந்நூலிற் சிந்தாதேவியைப் பின்பு கூறுதல் காண்க.

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான்வலியழிந்து அவளுக்கு வயமாவின்மை கூறுவான், தன்னை யானையாகவும் அவள் நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாக்குங்கருவிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து கூறுகின்றான்.

ககூ௧. 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

ககூ௩. கோணம் - தோட்டியென்றுங்கருவி; "கோணம் தின்ற வடு வாழ் முகத்த" மதுரை. ௩௯௨.

ககூ௪. கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல்; "கவை முட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவிளங் கைப்ப" (முல்லை. ௩௩ - ௬.) கடிகொள - காவல்கொள்ள.

ககூ௩ - ௪. குவிமுட் கருவிமுதலிய மூன்றும் யானையையடக்கும் கருவி விசேடங்கள்; "அரைமதி யிரும்பொடு கவைமுட் கரீஇ, பீலி சுற்றிய வேணு வெண்காழ், யானை" பெருங். க: ௩௨: ககூ - ௮.

ககூ௦- ௬௪. நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம் கவை முட் கருவியுமாகிக் கடிகொளவென வியைக்க; இது நீரனிறை.

ககூ௩. கல்வியாகிய பாகர்காரற் காத்தலாகிய வலையைப்போக்கி; "மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகந் திறப்புண், மடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை, கல்விப் பாகன் கையகப் படாஅ, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாயினும்" (சீலப். ௨௩: ௩௬ - ௬) என்றதிற் கல்வியைப் பாகனாக உருவகஞ்செய்திருத்தல் காண்க.

ககூ௪. முதுக்குறைமுதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்தியமொழி; என்பது, "பிறத்தலு மூத்தலும்" என்றது முதலியவற்றை.

ககூ௬ - ௭. யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக்காட்டி; யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினான்; இதனை, "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு"

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை. ௨௦௧

புதுக்கோள் யானே வேட்டம் வாய்த்தென

முதியா னுன்றன் கோட்டம் புகுந்த

கஎ௦ மதிவாண் முகத்து மணிமே கலேதனை

யொழியப் போகே னுன்னடி தொட்டே

னிதுகுறை யென்றன னிறைமகன் றுனென்.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

(கலி. ௨), “அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியொலி வீணை” (பெருங். க. நடு: ௧௦௦ - ௧௦௧), “இசையினி லிவட்குத் தோற்றும் யானே யால் வேறு மென்னி, னிசைவ தொன் றன்று கண்டிர்” (சீவக. எசஅ), “ஐம்புல வேழத்தின் வெந்தொழில் வீயக், கருணை வீணைக் காமுறத் தழீஇ” (நூலுமீர்தம், ச), “மகாயாழ் வல்ல மைந்த னொருவனைக் கண்ட மத்தப், புகர் முகக் களிற்றின்” (மேருமந்தர. வச்சிராயுத. ௩௧) என்பனவற்றாலறிக.

ககஅ. புதிதாகக் கொள்ளப்படும்யானே வேட்டையில் அகப்பட்ட தென்றுகருதி. புதுக்கோள்யானை: குறுந். ௧௨௧.

கக௧. முதியாள், விளி.

கஎ௧. அடிதொடுதல் - நூருறவுகளுள் ஒன்று; இதனைப் பின்வருவனம் றுறுணர்க: “நம்மு, னாமுசாஅங் கோண்டி தொட்டேன்” (கலி. ௧௪), “அடல்மணி யெயினர்ந் அடிதொடு கடனிது”, “அடிதொடு படுகடனிது” சீலப். ௧௨: “சுடரொடு”, “துடியொடு.”

கஎ௨. இதுகுறை - இஃது எனக்கு வேண்டுங்காரியம்; குறை - காரி யம்; “முறைவேண்டு னர்க்குந் குறைவேண்டு னர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி” (பெரும்பாண். ௪௪௩-௪௪) இறைமகன்-உதயகுமரன்.

க - கஎ௨. சித்திராபதி, அதுகேட்டு ஏறி வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித் தீர்ப்பென்று கூத்தியன் மடந்தையரெல்லார்க்குங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறு கின்றவன் வஞ்சினஞ்சாற்றி உயிர்த்துத் தேர்த்து போகிக்குறுகிப் பொருந்தி நின்று எத்த அவன் ‘தவறின்றோ’ என, அவன், ‘வேந்தே, நின்கண்ணி வாழ்க; காஞ்சி அம்பலத்தாயது’ என, அதுகேட்டு அவட்கு உரைப்போன் ‘எய்யாமையலேன்’ என்று சொல்ல, சித்திராபதி சிறுநகை யெய்தி, ‘படிற் றவா யடக்குதல் கோன்முறையன்றோ குமரற்கு’ என்றலும், உதயகும ரன் உள்ளம் பிறழ்ந்து ஏறி எய்திக் காண்டலும் அடங்காணுகிச் சென்று துணிந்து கேட்ப, அவன் வணங்கி நடுங்கி மயங்கி, ‘வேட்டதுசெய்க’ என்று கூறி நீங்கிப் புக்குத் தொழுது எத்தி ஓறிக் காயசண்டிகை வடிவாய் வந்து தோன்ற, தாரோன் புக்கு மரீஇ ‘இதுகுறை’ என்றனனென வினை முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) ‘புதுக்கோட்டியானை’

பத்தோன்பதாவது

சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கிய காதை

[பத்தோன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவாய்ச்
சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடுசெய்து சிறைக்
கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய பாட்டு.]

முதியா டிருந்தடி மும்மையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
வேடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகண்மு
னாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென
நி வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலு
முதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி

க. முதியாள் - சம்பாபதி. மும்மை - மனம் வாக்குக் காயங்கள்.
உ. தாரோன் - உதயகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு; அஃது 'உன்
னடி தொட்டேன்' (மணி. ௧௮: ௧௭௧) என்றது.
மேல்வருவன தெய்வத்தின் கூற்று.

ச. நாடாது துணிந்து - ஆராயாது துணிவுற்று. நாநல்கூர்ந்தனை -
நாவழமையுற்றாய்; என்றது, "எண்ணித் துணிக் கருமம் துணிந்தபி, என்
னும மென்ப நிழுக்கு" (௧௭௭) என்றும் குறவின் பொருளைத் தழுவிவந்த
வாறு காண்க; மணி. ௧௦ : ௩௪.

நி. வித்தகர்-சிற்பாசாரிகர்; "வித்தக ரியற்றிய, கன்கவ கோலியம்"
(௩ : ௧௩௦ - ௩௧), "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச்
செய்கை" (௩ : ௧௩௭ - ௮) என முன்பு வந்துருத்தல்காண்க; "வித்தக ரியற்
றிய விளங்கிய கோலத்து" சிலப். ௨௮: ௨௨௧.

கூ. ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்:

ச - கூ. நல்கூர்ந்தனையெனக் கூறலுமென்க.

அ. பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை (மணி. ௪: ௧௦௫);
"போதார் பிறவிப் பொதியறையோர்" சிலப். ௧௦ : ௧௧௧.

(பி - ம்.) க. 'முறைமையின்வணங்கி'

யங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே

க௦ செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்

பையர வல்குல் பலர்பசி களையக்

கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய

முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்

சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பிய

கரு மிந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்

பின்னறி வாமைனப் பெயர்வோன் றன்னை

யகல்வாய் ஞால மாரிரு ஞண்ணப்

பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப

மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு

கூ. அவள் - மணிமேகலை. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய்.

க௦. செங்கோல் காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக்காட்டிய. தெய்வமுமென்றது, மணிமேகலாதெய்வத்தை; உம்மை, எதிரதுதழீஇயது. திப்பியம்: மணி. எ: கூ.

க -க௦. உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன்முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை நிறத்தை நீ மறப்பாயென்று கூறியதனை; "கோனிலை திரிந்திடிந் கோனிலை திரியும்.....அவன்வயி லுரைத்தபின்" (எ: அ - கச), "பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி.....அங்கவ டன் றிற மயர்ப்பா யென்றனள்" (கஅ:அக - ௩) என இர்து லுள்ளே முன்புவந்த வாற்ற லுணர்க.

கக - ௨. களைய ஏந்திய பாத்திரம்.

க௩. முத்தைமுதல்வி: (மணி. கஅ: கசச.) பிழைத்தாய்-தவறுசெய்தாய்.

கச. இதூஉம் - இதுவும்.

கரு. இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல்காட்டிய தெய்வமுதலிய முன் றன் வரலாற்றையும். இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக. பெயர்வோன் றன்னை - பெயர்ந்துசெல்லும் உதயகுமரனை.

இனி இராத்நிரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார்.

கஅ. பகல் அரசு - சூரியனாகிய அரசனை. பணை - பறை; யானை செல் லுங்கால் அதன்வரவை எண்ணார்க்கும் தெரிவித்தற்குப் பணைமுழங்கும்; "வெருஉப் பறை றுவதும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்" பொருந். கக - ௨.

கக. மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகிய நெற்றி; பிறைக்கோடு - பிறை யாகிய தந்தம்.

(பி - ம்.) கக. 'பசிகெடுப்ப' கரு. 'உள்ளிலை யெல்லாமிளங்கொடி செய்தியாயிற்'

௨௦ நீல யானை மேலோ ரின்றிக்

காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு

பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கிக் கால்கினர்ந்து

நிறையழி தோற்றமொடு தொடர முறைமைபி

னகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்

௨.௫ மகர வீணையின் கிளைநரம்பு வடித்த

விளிபுண ரின்சீ ரெஃகுளங் கிழிப்பப்

பொருஅ நெஞ்சிற் புகையெரி பொத்திப்

௨௦. நீலயானை - கரியநிறத்தையுடைய (இராத்திரியாகிய) யானை. மேலோர் - டாகர்; "மேலோரின் தி" (ச: ௩௫) என்றார் முன்னும்; "மேலோர் வீசி" மதுரை. ௩௮௧.

௨௧. காமர் செங்கை - விருப்பமாகிய துதிக்கை.

௨௨. பூநாறுகடாம் - ஏழிலைப்பாலை மலரினது மணநாறுதிர்தமதம் ; இதனை, "பாத்த யானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறக், காத்த வங்குச ரிமிர்ந்திடக் கால்பிடித் தோடிப், பூத்த வேழிலைப் பாலையைப் பொடிப்பொடி யாகக், காத்தி ரங்கனாற் தலத்தொடுத் தேய்த்ததோர் களிது" (கம்ப. வரை. ௬) என்னுஞ் செய்யுளாசுணர்க ; செருக்கி - களித்து. கால்கினர்ந்து - காற்றைப்போலே எழுந்து ; "கால்கினர் தன்ன வேழம்" முருகு. ௮௨.

௨௧ - ௩. பெயர்வோன்றனை நீலயானை தொடரவெனவியைக்க ; இரவுவரவென்றபடி.

௨௪. நம்பியர் - காதலஞ்செய்வார்; "நெஞ்சாக் தகலத்து நம்பியர்" (சீலப். ௧௪: ௧௦௦.) வளையோர் - மகளிர்.

௨௫. மகரவீணை - மகரயாழ்; இது கால்வகையாழ்களுள் ஒன்று; பதினேழுநரம்புகளையுடையது. கிளைநரம்பு - குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளையென்றும் ஐந்துமாம் ; இதனை, "கிளையெனப் படுவ கிளக்குங் காலைக், குரலே யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளையெனவைத் தாகு மென்ப" (சீலப். ௮: ௩௩ - ௪, மெற்) என்பதனுணர்க. வடித்தல் - 'சுட்டு விரலும் பெருவிரலும் கூட்டி நரம்பை அகழும்புறமும் ஆராய்தல்' (சீலப். ப. ௨௦௪) என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்; 'நரம்பை உருவுதல்' (பொருந. ௨௩) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியர்.

௨௬. இளி - இசை; ஏழுசுரம்பினுள் ஒன்றன் பெயராயிருந்தும் எல்லாப்பண்ணிற்கும் இஃது அடிமையாதலின், நன்று இப்பொருளைத் தந்துகின்றது. சீர் - தாளவறுதி. எஃகு - வெல். ரோகிய எஃகு உளத்ததைக் கிழிப்ப.

௨௭. எரிபொத்தி - (காமமாகிய) தீ மூட்டப்பட்டு.

(பி - ம்.) ௨௪. 'நகரம்பிரியாவிலையோர்'

பற அக் குருகி னுயிர்த்தவன் போயபி
 னுறையுட் குழிகை யுள்வரிக் கொண்ட
 ௩௦ மறுவில் செய்கை மணிமே கலைதான்
 மாதவி மகளாய் மன்றந் திரிதரிற்
 காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
 சுரப்பசி யாட்டி காயசண் டிகையென
 ஐர்முழு தறியு முருவங் கொண்டே
 ௩௫ யாற்றா மாக்கட் காற்றுந் துணையாகி
 யேற்றலு மிடுதலு மிரப்போர் கடனவர்
 மேற்சென் றனித்தல் விழுத்தகைத் தென்றே
 நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தன ராமென
 முதியாள் கோட்டத் தகவயி னிருந்த
 ௪௦ வழுத சுரபியை யங்கையின் வாங்கிப்
 பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை

௨௮. பற அக்குருகின் உயிர்த்து - கொணர் உலகமக்குப்போலே யுயிர்
 தது; பற அக்குருகு, வெளிப்படை; கருநு - ரப் பூவாக ன்சியென்றும், குதி
 ரமலைபை ஊராக்குதிரையென்றும், குதிஞ்சிப்பண்ணைக் கொய்யாக் குதிஞ்
 சியென்றும், நாஞ்சின்மலையை உழாநாஞ்செய்வதும் நூல்களில் வழங்குதல்
 காண்க; “ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து” (௨: ௪௩) என்றார் முன்னும்.

௧௬ - ௨௮. பெயர்வோன்றன்னை நீலயானைதொடர, சீராகிய எஃகு
 உளங்கிழிப்ப எரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயபினென்க.

இனி, மணிமேகலை உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை வடிவத்
 துடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார்.

௨௯. உறையுட் குழிகை - இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில். உள்வரிக்
 கொண்ட - னேற்றுருவங்கொண்ட; உள்வரிமாவது பாண்டவர் விநாடநகரத்
 துப்பிதிருவங்கொண்டாற்போலவது (அ: ௮௪ - ௬) என்பர் அடியார்கீது
 நல்லார்; கிருத்திரிமமேடம் (மூ: ௨௬) என்றும், கடிவுமறைத்தல் (அ:
 ௮௫ - ௬) என்றுங் கூறுவர் சீலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர்.

௩௧. ‘மாதவிமகளாய்’ என்பது முதலியன மணிமேகலையின் உட்
 கோள். மன்றம் - உலகவறவி.

௩௨. காவலன்மகன் - உதயகுமரன். கைவிடலீயான் - கைவிடான்.

௩௫. மு. மணி. கள்: ௬௪.

௩௬ - ௮. வாங்குதறும் கொடுத்தலும் இரப்போர்கடனாமாதலின்,
 அவர் எவ்விடத்திலும் உலகநு சென்று கொடுத்தல் சிறப்பிடைத்தென்று
 நூற்பொருளுணர்ந்தோர் ஆராய்ந்து சொன்னாரென்றுகருதி.

௪௦. வாங்கி - கொண்டு. ௪௧. நங்கை - மணிமேகலை.

(பி - ம்.) ௪௧. ‘பைந்தொடி மடந்தை’

யதிர்கழல் வேந்த னடிபிழைத் தாரை
 யொறுக்குந் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
 விருப்பொடும் புகுந்து வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
 ௪௫ யாங்குப் பசியுறு மாருயிர் மாக்களை
 வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலு
 மூட்டிய பாத்திர மொன்றென வியந்து
 கோட்டங் காவலர் கோமகன் றனக்கிப்
 பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
 ௫௦ யாப்புடைத் தாக விசைத்துமென் றேகி
 நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிர்ந்துதன்
 னடியிற் படியை யடக்கிய வந்நா
 ணீரிற் பெய்த மூரி வார்சிலை
 மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

௪௨. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை.

௪௩. தண்டத்து - தண்டத்தினையுடைய. சிறைக்கோட்டம் - சிறைச் சாலை.

௩௦ - ௪௬. மணிமேகலை, துனித்தனராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று மாக்களை யூட்டலுமென்க.

இவள் பலரையும் உண்டித்தல் கண்ட கோட்டங்காவலர் வியப்புற்றுச் சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்.

௫௦. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. இசைத்தும் - சொல்லுவேம்.

௪௭ - ௫௦. கோட்டங்காவலர் வியந்து தானமும் செய்தியும் கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகியென்க.

௫௧. திருமால்வாமனனாகிப்பேருருவங்கொண்டு.

௫௨. அடக்கிய - அடக்க. அந்நாளில்; அடக்கிய அந்நாளெனவியைத்துப் பெயரெச்சத்தொடராக்கினுமமையும்.

௫௩. நீரிற் பெய்த - நீருடன் பூமியைக்கொடுத்த; பூமியைத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தவென்றபடி.

௫௨ - ௩. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவெனவியைக்க.

௫௪. மாவலி மருமான் மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன் றலாகிய அரசனுடைய மகள்; அரசன்பெயர் புலப்படவில்லை.*

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாரென்று வினவியபொழுது இராசாங்கத்துச்சிலாசாதன பரிசோதகர்களுள் குறையாதுருந்த ஸ்ரீ வி. வெங்கை

(பி - ம்.) ௫௨ - ௩. 'அன்னாங்கதுபெய்தி'

௩௩ சீர்த்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக்
கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயி லாடும்

௩௩. சீர்த்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன்.

௩௪. போது - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு.

௩௫. குழல் - வேயங்குழல். ௩௮. பொங்கர் - சோலை.

௩௭ - ௮. இவ்வடிகளிற்போலவே, “குழலிசை தும்பி கொளுத்திக்
காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய” (சு: ௩ - ௪) என்று முன்பு
வந்திருத்தல் காண்க.

௩௯. வரி - வரிப்பாட்டு; கீற்றுமாம்.

யாவர்கள் அன்புடன் எழுதியுள்ளபடியிடை வருமாறு :—“பாணவம்
சந்து அரசர்கள் மகபாலியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் ; அவர்
களின் கல்வெட்டுக்கள், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்ல
மெற்கிற கிராமத்திலும், மைசூர் ஜம்ஸ்தாநாத்தில் குல்கான்போடே என்
கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன ; ‘மல்வலகிலும் தொழப்பட்டவனு
யும் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் தலைவனுயிருக்கின்ற பரமேசுவர
னுக்கு வாயில்காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலிதலத்தைச்
சேர்ந்தவன்’ என்று சிறப்பாணவரசர்கள், தங்களுங்குரிய கல்வெட்டுக்
களிற் கிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாணகுலத்தைச்சேர்ந்த செப்புப்
பட்டயங்கள் இரண்டுண்டு. அவற்றில் ஒன்று, சீதம்பரம் கனகஸபை
யின் முகட்டைப் போல்வேய்ந்த பார்த்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீர
நாராயணச்சோழன் பாணவம்சத்தை நிர்மலஞ்செய்து அவர்களின்
காட்டைக் கங்கவம்சத்தைச்சேர்ந்த அந்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக்
கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது. இந்த வீரநாராயணன் இ. பி. 10-ஆம்
ஆற்றாண்டின் முற்பாதிற் சித்திருந்தான். மற்றொரு செப்புப்பட்டயத்
தற் மேற் எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது : பலி, அவன்
மகன் பாணன், அவன் குலத்திற்பிறந்தவன் பானுதிராசன், இவ்வம்சத்
தைச்சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன் ஜயநந்திவர்மன்
(இவன் ஆந்திரதேசத்திற் கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்),
அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் ஜகதேகமல்லனென்
கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவந்தியாதரன், அவன் மகன் பிரபு
மேரநேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்ரமாதித்தன், அவன் மகன்
புகழவப்பவர்கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன் மகன்
விசயபாதுவென்று கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்ரமாதித்தன் (இவன்
கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்.) இந்த அரசர்களின்காலம்
தெரியவில்லை”.

(பி - ம்.) ௩௩. ‘தரதகையெனும்’, ‘தொதிகையெனும்’ ௩௪. ‘பொ
ருந்தினன்புக்கு’, ‘புகுந்தனன்புக்கு’ ௩௫. ‘கொம்பலாததுகுழலிசைகாட்ட’

தண்ணுமைக் கருவிக் கண்ணெறி தெரிவோர்
 குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
 பழுவிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோர்
 அரு ராரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போ
 ரீரம் புலர்ந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
 குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போ
 ரஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணிப்போர்
 நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைவோர்
 கூ0 பொன்னி னாடியிற் பொருந்துபு நிற்போ
 ராங்கவர் தம்மோ டகலிரு வானத்து
 வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயர்ந்து

அஉ. தண்ணுமைக்கருவி - மத்தனம் ; இதனை உத்தமத்தோற்கருவி யென்பர். கண்ணெறிதெரிவோர் - அதன் முகத்தில் அடித்தலையாராய் வோர்; கண் - வாத்தியங்களின் முகம்; “பண்ணமை முழுவின் கண்ணெறி யறிந்து” சீலப். ந: கூக.

அங. குழலொடு கண்டம் கொள - வேய்க்குழலோடு மிடற்றுப்பாடல் பொருந்தும் வண்ணம். சீர் - தாளவறுதி.

அச. பழுவிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல். மகிழ்வோர் - மகிழ்ந்துபாடுவோர்.

அரு. ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அழகுபடுதலாற் கிந்தியமுத்துக்கள்.

அகூ. புலர்ந்த சாந்தம் - உலர்ந்த சந்தனம்.

அஎ. குங்குமவருணம் - சிவந்ததொய்யித்குழம்பு. இழைப்போர் - எழுதுவோர்.

அஅ. ஆயிதழ்பிணிப்போர் - அழகிய இதழைக்கட்டுவோர்.

கூ0. ஆடி - கண்ணாடி.

எக - கூக. தெரிவோரும், துனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரிவோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கொப்போரும், திமிர்வோரும், இழைப்போ ரும், பிணிப்போரும், குடைவோரும், கட்டிபாருமாயின ஆவர்களோடெங்க.

கூக - உ. வானத்து வேந்தனிற் - இந்திரன்போல; “வேந்தன் மேய நீம்பு ஓங்கமும்” (தொல். அகத். ௩. ௩), “வேந்தனம் வேந்து கெடும்” (குறள். அகக) என வருதலால், வேந்தனொன்றற்கே இந்திரனென்று பொருள்கூறலும் இழைக்காது. விளையாட்டயர்ந்து - விளையாட்டை யிரும் பிச்செய்து.

(பி - ம்.) அச. ‘பழனிப்பாடல்பலவொடுமகிழ்வோர்’ அரு - அ. ‘கொப்போர், கொங்கழுநீராத் தையிதழ் பிணிப்போர்’ அக. ‘கூத்தனறுவிரை’ கூ0. ‘பொன்னினியாடி’, ‘பொன்னினியாடியின்’

கக சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை. ௨ கக

குருந்துந் தளவுந் திருந்துமலர்ச் செருந்தியு
முருகுவிநி முல்லையுங் கருவிளம் பொங்கரும்
கூடு பொருந்துபு நின்று திருந்துகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மாணு மிறும்புகலா வெறியும்
வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று

க௦௦ மன்னவன் றுனு மலர்க்கணை மைந்தனு
மின்னிள வேனிலு மிளங்காற் செல்வனு
மெந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்
வந்துவீ ழருவியு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியு
க௦௫ மொளித்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவினே யாடி

கக. தளவு - செம்முல்லை. செருந்தி - ஒருமரம்; இது செருந்தென
யும், வழங்கும்.

கசு. முருகு - வாசனை. கருவினை - ஒருமரம்; "அந்தண் ணகிலுஞ் சந்
தனக் குழையுங், கருவிளங் கோடும்" (பெருங். க.சக:௩௨ - ௩.) பொங்கர்
- சோலை; கிளையுமாம்.

கக. நகுலம் - கீரி. கௌ. இறம்பு - குறுங்காடு. வெறி - ஆடு.

கஅ. வம்மெனக்கூஉய் - வாருமென்றுகூவி; வாருமென்றது 'வம்' என
நின்றது; "கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்" (பொருந். க௦க.) மகிழ்
துணை - இராசமாதேவி.

கக. காட்டுபு - காட்டி. க௦௦. மலர்க்கணை மைந்தன் - மன்மதன்.

க௦க. இன்னிள வேனில்; (சீலப். அ: ௫௭.) இனிய இளவேனிற்பரு
வம்; அஃதாவது சித்திரைவைகாசமாதங்கள். இளங்காற் செல்வன் -
தென்றற்காற்றாகிய செல்வன்; "சித்காற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" சீலப்.
ச: கஅ.

க௦௨. எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின் நிறைத்துப்
போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கற்குன்றம் - செய்
குன்று.

க௦ச. கரப்புநீர்க்கேணி - மறைதலையுடைய நீரையுடைய கிணறு;
இதனை அந்தக்கேணியென்பர்.

க௦௫. பளிக்கறை - புள்ளிக்கறை. பள்ளி - இடம்.

க௦௬. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய்கை

(பி - ம்.) கக. 'குருகுந்தளவு திருமலர் சொரிந்து', 'குருகுந்தளவுந்
திருமலர்ச் செருந்தியும்' என. 'இரும்புகயாவெறியும்', 'இரும்புகவாவெறி'
க௦௨. 'இடுதற்குன்றமும்' க௦ச. 'கரப்புநீர்க்கணியு'

மகத வினைஞரு மராட்டக் கம்மரு
மவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சருந்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கக௦ கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் போதிகைத்
தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பிற்
ககரு பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்

யும் கேணியும் இடங்களும் பள்ளியுமாகிய எவ்விடத்தும். திரிந்து - மன்ன
வன்னுனும் மைந்தனும் வேனிலும் செல்வனுந்திரிந்து.

க௦௨ - சு. இவ்வடிகளிற் போலவே, “அந்தக்கேணியு மெந்திரக் கிண
றுந், தண்பூங் காவந் தலைத்தோன் றருவிய, வெண்கதைக் குன்றொடு வேண்
டுவ பிறவு, மினையோர்க் கியற்றிய வினையாட் டிடத்த, சித்திரப் பூமி வித்தக
நோக்கி” (பெருங். க. ௩௩: ௩-௪), “டளிக்கரைப் பூமியும் பந்தெறி
களத்து, மணிக்கயிற் றுசன் மறலிய விடத்துந், கொய்ம்மலர்க் காவும் பொய்
கைக் கரையு, மந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவி” (பெருங். க. ௩௪:
ககரு - அ) என வருதல்காண்க.

க௦௪. மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர்.
மராட்டம் - மகாராஷ்டிரதேசம்.

க௦௮. அவந்தி - அவந்திதேசம். யவனம் - யவனதேசம்.

க௦௯ - அ. மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர் முதலி
யோர் தொழிலிற் பெயர்பெற்றவரென்பதை, “யவனத் தச்சரு மவந்திக்
கொல்லரு, மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாடலிற் பிறந்த பசும்
பொன் வினைஞரும், கோசலத் தியன்ற வோலியத் தொழிலரும், வத்த நாட்டு
வண்ணக் கம்மரும்” (பெருங். க. ௩௮: ௪௦ - ௪௪) என்பதனாலுணர்க.

க௦௯ - சு. மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தமிழ்
நாட்டிற் பிறந்த வேலைக்காரருடனேகூடி.

க௧௨. நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலை.

க௧௩. கோணச்சந்தி - கோணமாகியசந்தி; “சந்திக் கோணமு மந்தி
வாணியும்” (பெருங். க. ௩௮: ௩௧.) விதானம் - மேற்கட்டி.

க௧௪. தமனியம் - பொன்.

க௧௫. பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆய்வினால் மெழுகப்படாத; “பைஞ்
சேறு மெழுகிய படிவ னன்னகர்” (பெரும்பாண். ௨௧௮); சந்தனத்தால்
மெழுகியவென்ற டட்டி; “மந்தன வெண்ண வழித்துமுத் தீர்த்தபிம்” (சீவக.
க௪௪௪) என வருதல் காண்க.

(பி - ம்.) க௦௯. ‘மராட்டகம்மரும்’ க௧௫. ‘செம்பொன்மண்டபத்தி’

ககூ.சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.உகந

தந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயிலுக் கிசைத்து மன்னவ னருளாற்
சேய்சிலத் தன்றியுஞ் செவ்வியின் வணங்கி
யெஞ்சா மண்ணசைஇ யிகலுளந் துரப்ப
கஉ௦ வஞ்சியி னிருந்து வஞ்சி சூடி
முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவு
மறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத் தலைவந்தோர்.

ககக. இந்திரதிருவன் - இந்திரச்செல்வமுடைய அரசன்.

ருக - ககக. இந்திரதிருவன், தேவியொடுபுக்குக் கண்டு உளஞ்சிறந்
தும் நோக்கியும் பாவையாமென்றும் நகையெய்தியும் ஏத்தியும் அவர்தம்
மோடுசென்று அயர்ந்து பொருந்துபுரின்று நகைசெய்து கூஉய்க் காட்டுபு
ரின்று யாங்கணுந்திரிந்து வினையாடி மண்டபத்து அவன் சென்று இனிது
ஏறலுமென்க.

ககக. வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில் காவலர்க்குத் தெரிவித்து. அரு
ளால் - கட்டளையால்.

ககஅ. சேய்சிலத்தன்றியும் - துரமான் இடத்தே தாம் நின்றதல்லா
மலும். செவ்வியின் - சமயத்தில்.

சஅ - ககஅ. கோட்டங்காவலர் இசைத்துமென்றேகி இசைத்து
வணங்கியெனக் கூட்டுக.

கககூ. குறையாத மண்ணிலும்பி மாறுபாடு உள்ளத்தைச்செலுத்த.

கஉ௦. வஞ்சியின் இருந்து - கருணூரிலிருந்து. வஞ்சி. சூஉ - வஞ்சிப்பு
மாலையைச்சூடி; “பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி,வாய்வா னெடுந்தகை மணி
முடிக்கணிந்து” (உசு: ௫௦ - ௫௧) என்று சீலப்பதிகாரத்தும் கூறப்பட்டி
ருத்தல் காண்க.

கககூ - உ.௦. இதனை, “எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த, னஞ்சு
தகத் தலைச்சென் நடல்குறித் தன்றே” (தொல். புறத். ௫. எ), “வாடா
வஞ்சிதலைமலைந்து, கூடார்மண் கொளல்குறித் தன்று”, “வஞ்சி வணங்கார்
வணக்கிய வண்டார்ப்பக், குஞ்சி மலைந்தானெந் கோ” (பு - வே. வஞ்சி. க)
என வருவனவற்றாலுணர்க.

கஉக. முறஞ்செவி யானை - முறம் போலும் காதுகளைபுடையயானை;
“முறஞ்செவி வாரணம்” சீலப். க௦: உசஎ.

கஉஉ. மறம் - ஆண்மை. வயவர் - வீரர்.

கஉந. தலைத்தார்ச்சேனையொடு-முதன்மையாகிய தூசிப்படையோடு;
(சீலப். உசு: ௮௦.) மலைத்து - மாறுபட்டு. தலைவந்தோரென்றது, சேர

(பு - ம்.) கககூ. ‘சிறைக்கோட்டின் மென் றலும்’ கககூ. ‘எஞ்சார்மண்ண
சைமலுலந்துரப்ப’ கஉக - உ. ‘மாவு, மறம் கெழுநெடுவாள் மறவரும்’

சிலைக்கய நெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
 கஉரு யார்புனை தெரிய விளங்கோன் றன்னாற்
 காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
 வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
 யொளியொடு வாழி யூழிதோ றாழி
 வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
 ககஉ கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்
 யானைத் தீநோய்க் கயர்ந்துமெய் வாடியிம்
 மாநகர்த் திரியுமோர் வம்ப மாத
 ரருஞ்சிறைக் கோட்டத் தகவயிற் புகுந்து
 பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்த்தி
 ககரு யையப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு

பாண்டியர்களை; இன் “சிலைக்கய நெடுங்கொடி” என்று வருதலால் இங்
 னனங் கொள்ளப்பட்டது.

கஉச. சிலைக் கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியையும்,
 பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்.

கஉரு. ஆர் - ஆத்தி; இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாளமாகலை.
 இளங்கோன் - தம்பி; இவன் யுத்தாசாவாக இருத்தலின், ‘இளங்கோன்’
 என்றார் போலும்.

கஉசு. காரியாறு - ஒருநதியின்பெயர். இதனை, ‘காரியாற்றுத்துஞ்சிய
 நெடுங்கிள்ளி’ (புறநா. ௧௭௭), “செல்கதிழுங் கனிப்பார்தக் திருக்காரிக்
 கரைபணிந்து” (பேர்ய. திருநா. ௩௭௩) என வருவனவற்றினுள் க.பெரும்
 போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே ஆது செய்தம் இயல்பு; “உடையுமேல் வந்த
 வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வெள்ளோய்” சீலப்.
 உஅ: கஉ௦ - உக.

கஉ௭. மாவண்கிள்ளி, விளி; இஃது அரசன் பெயர்.

கஉ௩ - எ. வந்தோருடைய கொடிகளை இளங்கோனாற் காரியாற்றுக்
 கொண்ட மாவண்கிள்ளியென்க.

கஉஅ. ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள கட
 வுட்டன்மை; “இளைய ரிளமுதைய ரெனற்கழார் என்ற, கொளியோ டொரு
 கப் படும்” (குறள். ௬௯௮); “உறங்கு மாய்ந்து மன்னலன் றன்னொளி,
 கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்” சீவக. உசஅ.

ககக. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

ககஉ. வம்பமாதர் - காயசண்டிகை; வம்பு - புதுமை.

ககச. பெரும்பெயர் - மிக்புகழ்; பெரும்பெயர்மன்னவன்: சீலப்.

கக: ககஅ.

(பி-ம்.) ககஅ. ‘தலியொடுவாழி’ ககசு. ‘வாழியெங்கோவாழிய
 பெருந்தகை’

கக.சிறைக்கோட்டமதக்கோட்டமாக்கியகாதை. உகடு

மொய்கொண் மாக்கண் மொசிக்கவுண் ஈரந்தன

ஞாழிதோ றாழி யுலகங் காத்து

வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்

வருக வருக மடக்கொடி தானென்

கசு௦ றருள்புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்

வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்

றாய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்

தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்

யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்

கசுடு றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்

விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி

விஞ்சை மகன்யான் விழவணி மூதூர்

வஞ்சம் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை

வானம் வாங்கக் மண்வளம் பெருகுக

கடு௦ தீதின் றுக கோமகற் கீங்கீ

தையக் கடிஞை யம்பல மருங்கோர்

ககக. மொய் - நெருக்கம். மொசிக்க - உண்ண; "மையுன் மொசித்த வொக்கலொடு" புறநா. கூக.

ககஉ - க. மாதர் புகுந்து வாழ்த்திக் கொண்டு ஊண் ஈரந்தனள்.

ககஅ. என் றலும் - என்று கோட்டங் காவலர் கூறலும்.

ககஎ - அ. சீலப். கக: கடு - க; உடு: கஅக - உ; உஎ: ககக-சு௦; உஅ: கஅடு - கூ.

ககக. மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

கசுக. வாயிலாளரின் - வாயிலாளர்களால்.

கசுஉ. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

கசுச. நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசுஎ. விஞ்சைமகளொன்பதற்கு வித்தையையுடைய மகளொன்றும் வித்தியாதரமகளொன்றும் இருபொருள்கொள்க. பின்வருவனவும்இப்படியே ஏற்பப்பொருள்கொள்ளுதற்குரியவை.

கசுக. வானம் - மழை. கடு௦. கோமகற்குத் தீதின்றாகுக.

கடு௦ - நுக. ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாத்திரம்.

(பி - ம்.) ககக. 'முசிக்க', 'பொசிக்க' கசுஉ. 'தாள்வாழிய' கசுந. 'தவத்தீர்தீர்' கசுடு. 'அரசுகூறலும்' கசுக. 'விரைதார் வேந்தேநீநீடுழி' கடு௦ - நுக. 'கோமகன் தனக்கிங், கைய கடிஞை'

தெய்வந் தந்தது திப்பிய மாயது
யானைத் தீனோ யரும்பசி கெடுத்த
தூனுடை மாக்கட் குயிர்மருந் திதுவென
கருடு யான்செயற் பாலதென் னினங்கொழிக் கென்று
வேந்தன் கூற மெல்லிய லுரைக்குஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ணெஞ்சத்
தறவோர்க் காக்கு மதுவா ழியரென
வருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
ககூ0 பெருந்தவர் தம்மாற் பெரும்பொரு ளெய்தக்
கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்ட
மறவோர்க் காக்கின னரசாள் வேந்தென்.

ககூ.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாலை முற்றிற்று.

கருஉ. திப்பியமாயது -தெய்வனாகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளா
வுள்ளது.

கருச. உடம்பு மெலிந்தவர்களுக்கு உயிரைக்கொடுக்குமருந்து. என -
என்று மணிமேகலை சொல்ல.

கருள - அ. சிறைச்சாலையை இடித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தை
அருள்பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்
யுமதுவே நீ செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல.

ககூ0. பெரும்பொருள் - அறம் ; ஞானமுமாம்.

ககூக. கறையோர் - கடமை கொடுப்போர். இல்லாக்கோட்ட மென்க;
என்றதனால், அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன்முறையையுடையனென்ற
வாறாயிற்று; இதனை, “சிறைப்படு கோட்டஞ் சீயின் யாவதுங், கறைப்படு
மாக்கன் கறைவீடு செய்ம்மி, னிடுபொரு ளாயினும் பற்பொரு ளாயினு, முற்
தவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென, யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்,
கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்”, “சிறையோர் கோட்டஞ் சீயின்
யாங்கணங், கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென” (சீலப். உக :
கஉச - கக ; உஅ : உ0உ - ச) ; “தம்பியை முகத்து னோக்கி, யூர்பிணி
கோட்டஞ் சீப்பித் துறுதவ னுண்ட நாட்டைப், பார்பிணி கறையி னீங்கப்
படாமுர சறைவி யென்றான்” (சீவக. உக௭உ) என்பனவற்றாலறிக.

க-ககூஉ. தாரோன் வணங்கிக் கூறத்தெய்வங் கூறலும், உள்ளங்கலங்கி
வருந்தி அறிவாமெனப் பெயர்வோன்றன்னை நீயுயானை தொடர என்ரு உளங்

(பி - ம்.) கருஉ. ‘தெய்வந்தத்து திப்பியமாயது’ கருச. ‘மானிட
மாக்க ஞாயிர்மருந்திது’ கருச. ‘வேந்தன் கூற’ கருள. ‘கோட்டஞ் சிறைத்த’
கருஅ. ‘அறவோர் காக்குமதிவாழிய’ கருக. ‘அருஞ்சிறைநித்ததாயிழை
தானென’ ககூஉ. ‘மறவோர் நகாககின ளாசாள்’

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை. உகௌ

கிழிப்ப அவன் பொத்தி உயிர்த்துப் போயபின், மணிமேகலை நுனித்தன
 றென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டம்புகுந்து மாக்கள் ஊட்டலும், காவலர்
 வியந்து கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேறி, திருவன் சென்று ஏறலும்,
 வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதர் ஊண் சுரந்தனள்'
 என்றலும், 'வருகவருக' என்று அரசன்கூறலின், மடக்கொடி வாயிலாளரிற்
 சென்று 'நின் அருள்வாழிய' என, 'யாங்காசியது' என்று அரசன் கூறலும்,
 ஆயிழையுணாக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவன் 'உயிர்மருந்து இது' என, 'யான்
 செயற்பாலது என்' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லிபல் உரைக்கும்; அங்ஙனம்
 உரைப்பவன் 'நீ செயற்பாலது அறவோர்க்கு ஆக்குமது' என, வேந்து
 பெரும்பொருளெய்துதற்குக் கோட்டத்தை அறவோர்க்கு ஆக்கினனென
 வினைமுடிவு செய்க.

இருபதாவது

உதயகுமரவணக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவேய்தக் காயசண்
 டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து
 காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா
 உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில்
 வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னுணையி னுயிழை யருளா
 னிரயக் கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டந்
 தீப்பிறப் புழந்தோர் செய்வினைப் பயத்தான்
 யாப்புடை நற்பிறப் பெய்தினர் போலப்
 னு பொருள்புரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலு

உ. நிரயக் கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனை யைச் செய்யும் கொடியசிறை.
 கோட்டம் - அறை.

ந. தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற் பிறந்து வருந்தினோர்.

ச. யாப்பு - பொருத்தம்.

ரு. பொருள்புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கிணையும் விரும்பிய
 நெஞ்சிணையுடைய புத்தன் ; பொருள் - சத்தியம்.

(பி - ம்.) ந. 'செய்தனம் பயந்ததால்', 'செய்ததவப்பயத்தால்' ச,
 'எய்தினபோல'

மருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியு
மட்டிற் சாலையு மருந்தினர் சாலையுங்
கட்டுடைச் செல்வக் காப்புடைத் தாக
வாயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனக்கு
க0 வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் பணிந்ததூஉஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ணெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
கேட்டன னாகியத் தோட்டார் குழலியை
மதியோ மெள்ளினு மன்னவன் காயினும்
கரு பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென் பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றறி விச்சையுங் கேட்டவ னுரைக்கு
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

கூ. அறவோர் - பௌத்தமுனிவர் ; “அறவோர் பள்ளியு மறனும் படையும்” (சிலப். ௫: க௭௭), “அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம்” (கக - உ) என்று இக்காதையிற் பின்பு கூறுதல் காண்க.

எ. அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி ; அருந்தினர்சாலை - போசனசாலை.

அ. கட்டு - உறுதி. காப்பு உடைத்தாக - காவலையுடையதாக.

உ - அ. கோட்டம் காப்புடைத்தாகவென இயைக்க.

கூ. ஆயிழை - மணிமேகலை.

க0. வீயாவிழுச்சீர் - மாறாத சிறந்த கீர்த்தி. பணித்தது - சொல்லியது ; அது, “யாப்செயற் பான்தெ னியங்கொடிக்கு” (மணி. கக; கருடு) என்றது.

கக - உ. அருணெஞ்சத் தறவோர்: மணி. ௨௦: கூ.

கங. கேட்டனனாகி - (உதயகுமரன்) கேட்டு. தோட்டார் குழலி, தோட்டார் குழலியென விகாரம்; சிலப். ப. ௪௦௧.

கச. மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும். காயினும் - கோபித்தாலும்.

கரு. பொதியில் = பொது இல் - அம்பலம்.

ககூ. பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு.

க௭. விச்சை - வித்தை ; உம்மை, இறந்தது தழீஇயது.

கஅ. முதுக்குறை முதுமொழி: மணி. கஅ: கக௭ ; ௨௦: எச.

(பி - ம்.) கூ. ‘சென்றதுமாங்’ கக-உ. ‘சிறையோர் நீங்கிச் சிறையோர் கோட்ட, மறவோர் கோட்ட’ கங. தோட்டலர் குழலியை’ கரு. ‘நீங்கிப் பொழுதிற்’ க௭. ‘கற்றறி விச்சையும்’ கஅ. ‘முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்’

உக. — உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை. உககூ

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுந்து
 ௨௦ பலர்பசி களையப் பாவைதா னொதுங்கிய
 வுலக வறவியி னாடுசென் றேறலு
 மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குன்றத்துக்
 கழைவளர் கான்யாற்றுப் பழவினைப் பயத்தான்
 மாதவன் மாதர்க் கிட்ட சாப

௨௫ மீரா றுண்டு வந்தது வாராள்
 காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்திக்
 காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவ
 னோங்கிய மூதா ருள்வந் திழிந்து
 பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையு
 ௩௦ மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலுந்

ககூ. தாரோன் - உதயகுமரன். உக. ஊடு - உள்ளே.

க - உக. சென்றது உம் பணித்தது உம் வண்ணமும் கேட்டு எள்ளினும்
 காயினும் சென்று குழலியைப்பற்றிக்கொண்டு எற்றிக் கேட்டுக் கேட்குவ
 னென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று வறலுமென்க.
 மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதய
 குமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்.

௨௨. பொதியிற்குன்றம் - பொதியின்மலை.
 ௨௩. கழை - மூங்கில். யாற்று - ஆற்றில்.
 ௨௪. மாதவன் - விருச்சிகன். மாதர்க்கு - காயசண்டிகைக்கு.
 ௨௫. ஈராறுண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

௨௬. கையறவு - செயலறுதல். ௨௫ - கூ. காயசண்டிகை வாராள்.

௨௮. மூதார் - காலிரிப்பூம்பட்டினம். இழிந்து - இறங்கி; என்ற
 தனால், காஞ்சனன் ஆகாய கமணமுடையவென்பது பெறப்பட்டது; “விஞ்
 சாயன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென்” (௧௨௬) என்று இக்காதையிற்
 பின்வருதல் காண்க.

௨௯. பூதசதுக்கம் - தவலேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு
 இழுக்காவதற்கின்கனெழுகும் பொய்வேடத்தார்முதலிய அறுவகையோரை
 யும் பாசத்தாற்கட்டி அடித்துண்ணும் பூதம் நின்றற்கிடமாகிய சதுக்கம்;
 சதுக்கம் - நாற்சாதி; “தவமறைந்தொழுகும்.....பூதம் புடைத்து
 னும் பூத சதுக்கமும்” (௫:௧௨௮ - ௩௪) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல்
 காண்க; பூ - பொலிவு.

௩௦. மன்றம் - ஊருக்கு அகைய எலவாருபிருக்கு மரத்தடி; “மன்றமும்
 பொதியிலும்” முருகு. ௨௨௬.

(பி - ம்.) ௨௦. ‘களைஇயபாவைதானொடுங்கிய’ ௨௪. ‘மாதவன்மாற்
 கிட்ட’ ௨௮. ‘வந்துபுகுந்து’ ௨௯. ‘பூதச்சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையும்’

தேர்ந்தனன் திரிவோ னேந்தின வனமுலை
 மாந்தர் பசினோய் மாற்றக் கண்டாங்
 கின்றுநின் கையி னேந்திய பாத்திர
 மொன்றே யாயினு முண்போர் பலரா
 ௩௫ லாணைத் தீனோ யரும்பசி களைய
 வான வாழ்க்கைய ரருளினர் கொல்லெனப்
 பழைமைக் கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
 விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
 யுதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
 ௪௦ நரைமூ தாட்டி யொருத்தியைக் காட்டித்
 தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே ருகி
 வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணாய்
 பிறைநுதல் வண்ணங் காண யோநீ
 நரைமையிற் நிரைதோற் றகையின் ருயது
 ௪௫ விறல்விற் புருவ மிவையுங் காண
 யிறவி னுணங்கல் போன்றுவே ருயின
 கழுநீர்க் கண்காண் வழநீர் சுமந்தன
 குமிழ்முக் கிவைகா னுமிழ்சீ யொழுக்குவ
 நிரைமுத் தனைய நகையுங் காணாய்

௩௧. தேர்ந்து திரிவோன் - காஞ்சனன்.
 ௩௨. கண்டு - (காஞ்சனன்) கண்டு.
 மேல்வருவன காஞ்சனன் கூற்று.
 ௩௫. நோய் - பஸ்மகவியாதி. ௩௬. வானவாழ்க்கையர் - தேவர்.
 ௩௭ - ௬. களைய அருளினர்கொல்.
 ௩௮. பலபாராட்ட - பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்ட.
 ௩௯. அவன் - காஞ்சனன்.
 ௪௦. நரைமூதாட்டி - நரையையும் முதுமையையுமுடையவள்.
 ௪௧. 'தண்ணறல் வண்ணம்' என்பது முதலியன மணிமேகலைகூற்று.
 அறல் - கருமணல்.
 ௪௪. நரைமை - வெண்மை.
 ௪௬. இறவின் உணங்கல் - இறல்மீனின்வற்றல்.
 ௪௭. நகை - பல்.
 (பி - ம்.) ௪௮. 'தண்ணறல்வண்ணம் திரிந்துவேராகிய' ௪௯. 'கூந்ததம்
 காணாய்' ௫௦. 'நரைமையிற்றிநிரைதோற்றகையின்' ௫௧. 'குழுகு', 'குடு
 குவன்' ௫௨. 'பல்லங்காணாய்'

௫௦ சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே ருயின
விலவிதழ்ச் செவ்வாய் காண யோநீ
புலவுப் புண்போற் புலால்புறத் திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகா
ஊள்ளூன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன

௫௫ விறும்புது சான்ற முலையுங் காணாய்
வெறும்பை போல வீழ்ந்துவே ருயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின் மடல்போற் நிரங்கி
வீழ்ந்தன விளவேய்த் தோளுங் காணாய்
நரம்பொடு விடுதோ லுகிர்த்தொடர் கழன்று

௬௦ திரங்கிய விரல்க ளிவையுங் காணாய்
வாழைத் தண்டே போன்ற குறங்கிணை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல் காண
யாவக் கணைக்கால் காண யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங் காட்டுவ

௬௫ தளிரடி வண்ணங் காண யோநீ
முளிமுதிர் தெங்கி னுதிர்கா யுணங்கல்
பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனென

௫௦: சுரைப்பழத்தின்விதை பல்லுக்கு உவமையாதலை, “சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்” (நாலடி. ௩௧௫) என்பதனுலுமுணர்க.

௫௨. புலவு - புலால்நாற்றம்.

௫௩. வள்ளைத்தாள் - வள்ளைத்தண்டு. வடிகாது - வடிந்தகாது.

௫௫. இறும்புது - அதிசயம்; “இறும்புது போலும்” தறிந்தரு ணீயென” சீலப். பதி. கூ.

௫௭. திரங்கி - திரைந்து. ௫௯. உகிர்த்தொடர் - நகத்தின்தொடர்ச்சி.

௬௧. குறங்கு - துடை. இணை - இரண்டு. ௬௩. ஆவம் - அம்புக்கூடு.

௬௬. முளிமுதிர்ந்தெங்கு - உலர்ந்த முதிர்ந்த தென்னை.

௬௭. “புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது” (ச: ௧௧௪) என்றார் முன்னும்.

௬௯. தெரியாய் - தெரிந்துகொள்வாய்.

(பி - ம்.) ௫௩. ‘வடிந்தகாது’ ௫௫. ‘சான்றனமுலையிவைகாணாய்’

௫௭. ‘மேதாளிவைகாணாய்’ ௫௯. ‘உகிரொடு கழன்று’ ௬௩. ‘காலிவையுங் காணாய்’ ௬௭. ‘புலான்மறுத்தியார்த்து’

- எ௦ விஞ்சை மகளாய் மெல்லிய லுரைத்தலுந்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னோக்கு
மதுக்கம முலங்கன் மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்திக் காட்டிப்
எரு பவளக் கழிகையிற் றவளவா ணகையுங்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொதி வழாஅ
ளீங்கிவன் காதல னாதலி னேந்திழை
யீங்கொழிந் தனளென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியிலுட்
அ௦ புற்றடங் கரவிற் புக்கொளித் தடங்கினன்

எ௦. விஞ்சைமகளாய் - காயசண்டிகையாய். மெல்லியல் - மணி மேகலை.

மேல்வருவது காஞ்சனன்செய்தி.

எ௨. பிறனென்றது, உதயகுமரனை. இங்கே பிறன்பின் செல்லு மென்றதுபோல, “எண்ணிப்பத் தங்கைவிட்டா ளிரதின் மகளு மாங்கே, வெண்ணெய்க்குள் தெரியுந் துன்பபான் மெலிந்துபின் னிற்கு மன்றே” (கருகை) என்று இவகசீர்தாமஸியிடம் வந்திருத்தல்காண்க.

எசு. மு. மணி. கஅ: கசுஎ.

எரு. பவளக்கழிகை - பவளத்துண்டம்; என்றது உதட்டினை.

எசு. குறிப்பு - இங்கிதம்.

எரு - சு. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, “ஒத்தொளிர் பவளத் துள் கொளி சிறத்த.....உாங்கொண் டொளித்தா னுயிர்க்காப் பிட்டு” (கஅ: எ௦ - எசு) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

எ௧. இவனென்றது, உதயகுமரனை. காதலன் - ஆசாநாயகன்.

எஅ. ஈங்கு ஒழிந்தனள் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டாள்; என் னெத்தவிரந்தாளொன்றுமாம்; ஈங்கு, தன்மையையுணர்த்துதல் “எங்கனிப் பன்” (மணி. கசு: சஅ) என்பதிற்காண்க. இகல் - மாறுபாடு.

எசு. மன்றப்பொதியில் - மந்தமாகியபொதியில்; இறுபெயரோட்டு; இப்படியே, “மன்றப் பொதியிற், கத்துடை மெத்திக் கடவுட் பாகவ” (உக: சு - எ) என்றுபின்னும்வரும்.

அ௦. இங்கே காஞ்சனனுக்குப்பாண்டிய உமையகதிரியத்தித்ப, “முக வொந்தி வாகம் செத்த, போகுபர் புத்தலை புதுவா - போட”, “மெஞ்ஞெ வரவ நஞ்செயி தரும்பத், திபெரு வெகுளியி னெழுந்தவப் கிந்ததென,

(பி - ம்.) எ௦. ‘மெல்லியலுரைக்கத்’ எ௨. ‘பிறர்பின்செல்லிலும் பிறர்போல்’ எசு. ‘எடுத்துக்காட்டப்’ எரு. ‘பவளக் கழிகையும்’ எஅ. ‘ஆங்கொழிந்தனளென வகையெரி’ எசு. ‘பொதியிற்’

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள் விஞ்சைய
னாங்கவ னுரைத்த வரசினங் குமரனுங்
களையா வேட்கை கையுதிர்க் கொள்ளான்
வளைசேர் செங்கை மணிமே கலையே

அந் காயசண் டிகையாய்க் கடினஞ் சேந்தி
மாய விஞ்சையின் மனமயக் குறுத்தன
ளம்பல மருங்கி வயர்ந்தறி வுரைத்தவிவ்
வம்பலன் றன்னொடிவ் வைகிரு னொழியா
ளிங்கிவள் செய்தி யிடையிருள் யாமத்து

கூ௦ வந்தறி குவனென மனங்கொண் டெழுந்து
வான்றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக்
கருப்பு வில்லியை யருப்புக்களை மைந்தனை
யுயாவுத் துணையாக வயாவொடும் போகி
யூர்துஞ் சியாமத் தொருதனி யெழுந்து

கூரு வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி போலக்
கோயில் கழிந்து வாயி னீங்கி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மணைந்து

விருந்தோனெழுந்து" (௬௮ = கூ, ௧௦௪-) என இக்காதையிலேயே பின்பும் கூறுதல்காண்க.

௮௨. அவள் - மணிமேகலை. ௮௩. கையுதிர்க்கொள்ளான் - நீக்கான்.

மேல்வருவன உதயகுமரனுட்கோள்.

௮௬. மாயவிஞ்சையின் - மாயவித்தையினால்.

௮௭. அயர்ந்து - வருந்தி ; மறந்தென்றுமாம். அறிவுரைத்த - பழமைச்சுட்டுரை பலபாராட்டிய.

௮௮. வம்பலன் - அயலான். வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது.

கூ௧. வான்றேர் - ஆகாயத்திலுலவும் தென்றற்காற்றுகிய தேர்.

கூ௨. மணி. ௬௮: ௧௦௫ ; ௨௫: ௬௦ ; "மைதுழா செடுங்கனார் மனத் துட் காமனா, மரதுளாங் கவர்களை யரும்பு வைத்தவே" துளா. குமார.௫.

கூ௩. உயாவுத்துணையாக - வினாவுத்துணையாக ; கொண்டென்று ஒரு சொல் வருவிக்க ; தனியேசென்றொன்றபடி. வயா - வேட்கை மிகுதி ; "வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்" தோல். உரி. சூ. எ௩.

கூ௪. போயவன் நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்து வந்தான்.

(பி - ம்.) ௮௨ - ௩. 'உரைத்த வலர்தார் வேந்தனுங், களையாவேட்கை பிறக்கவிதிற் கொள்ளா' ௮௮. 'வம்பலன் றன்னொட்டவை கிருனொளியான்' ௮௬. 'நங்கிவள்செய்தி' கூ௧. 'பாகன்மீய்' கூ௩. 'உயிர்த்துணையாகவயர்ப் பொடும்', 'உற்றணையாகவயாவொடும்'

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
 போகுயர் புற்றனை புகுவான் போல
 ௧௦௦ வாகந் தோய்ந்த சாந்தல ருறுத்த
 ஆழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலு
 மாங்குமுன் னிருந்த வலர்தார் விஞ்சைய
 னீங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
 வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத்
 ௧௦௫ தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரித்தென
 விருந்தோ னெழுந்து பெரும்பின் சென்றவன்
 சுரும்பறை மணித்தோ டினிய வீசிக்
 காயசண் டிகையைக் கைக்கொண் டந்தரம்
 போகுவ லென்றே யவள்பாற் புகுதலு
 ௧௧௦ நெடுநிலைக் கந்து னிடவயின் விளங்கக்
 கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கு

௧௦௮. தீ - விடம்.

௧௧௧. போகுயர்புற்றனை - மிகவுயர்ந்த புற்றின்துவாரம்.

௧௦௮ - ௧. மணி. ௨௦: ௮௦, ௧௦௮ - ௫.

௧௦௦. சாந்து - சந்தனம். அலருறுத்த- பலரறியச்செய்ய.

௧௦௧. ஊழ் அடியிட்டு - முறையே அடிவைத்து; “ஊழடி முட்டம்” (குறிஞ்சி. ௨௫௮.) அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தினுள்ளிடம்.

௧௦௩. என்று - என்கருதி.

௧௦௮. நஞ்சு எயிறு அரும்ப - விடத்தைப் பல் வெளிப்படுத்தி; விடத்தையுடைய பஸ்தோன் தவென்றுமாம்.

௧௦௫. பை - படம். ௧௦௮ - ௫. மணி. ௨௦: ௮௦, ௧௦௮ - ௧.

௧௦௬. இருந்தோன் - காஞ்சனன்.

௧௦௭. சுரும்பு அறை மணித் தோள் - மலையை யொத்த அழகிய தோள்; சுரும்பு - மலை. அறை, உவமவுருபு.

௧௦௯. போகுவல் - போவேன்.

௧௦௨ - ௧. விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால் வந்தன னென்று எழுந்து சென்று வீசிப் போகுவலென்று புகுதலு மென்க.

௧௧௦. கந்து - தூண்.

௧௧௧. கடவுள் எழுதிய - மயனாற் பண்ணப்பட்ட; “மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, நீங்கின” (மணி. ௨௧: ௧௨௨ - ௨) சந்த பின்வருதல் காண்க.

(பி - ம்.) ௧௧௧. ‘போய்புற்’ ௧௦௩. ‘ஈங்குவந்தனன்’ ௧௦௭. ‘தோள் வீச’ ௧௧௦. ‘கந்தனிடவயின்’ ௧௧௧. ‘பாவயர்க்குரை’

மணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்துரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி

ககரு வானம் போவுழி வந்தது கேளா
யந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
வந்த மால்வரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரென்றிற் பொங்கிய சினத்தள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடேம்

க௨௦ வந்தங் காக்கும் வந்தா கடிகை
யம்மலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைம்மை கொள்ளேல் காஞ்சன விதுகே
ளுழ்வினை வந்திங் குதய குமாளை
யாருயி ருண்ட தாயினு மறியாய்

மேல்வருவா கந்திற்பாவை காஞ்சனாளை நோக்கிக் கூறும் கூற்று.

கக௨. அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே.

கக௩ - ௫. தார்பசி நீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவளுக்கு
வந்த துன்பத்தைக்கேள்.

கக௪. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவர், அந்தரி - துர்க்கை.

கக௫. வந்தமால்வரை - வந்தியமலை.

கக௬ - ௭. வந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் துர்க்கைக்கு வந்திய வா
லினி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

கக௭ - ௨௦. வந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் வந்தாகடிகை யென்பவள்,
யாரேனும் மேற் போவாராயின் மிக்க கோபத்தையுடையளாய்ச் சாயையினால்
அவர்களை இழுத்துத் தள்வயிற்றிலிடுவர் ; பிரம்மதேவரிடம் வரம்பெற்ற
ஸிஹ்மிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற அதுமாளை நிழலாலி
ழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத் வான்மீகராமாயணம், சுந்தரகாண்
டத்தால் தெரிகின்றது.

க௨௧. (காயசண்டிகை) வந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்.

க௨௨. கைம்மை கொள்ளேல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே ;
சிறுமையென்றது ஆராயாது செய்தல். இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலை
யுடைய பழம் பிறப்பின்நாயக னென்பதனை ஞானத்தாலறிந்த கந்திற்பாவை
அவள் இரத்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக நினைந்து அவளைக்
கொள்ளாதேயென்று கூறிற்றென்றலுமாம்; கைம்மை - அமங்கலை.

க௨௩ - ௪. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்டிய

(பி - ம்.) கக௨. 'விஞ்சையர் காஞ்ச' கக௩. 'மற்றுருவெய்தினள்'
கக௫. 'மீமிசைச்செல்லார்' கக௭. 'சினத்தார்' கக௬ - ௨௦. 'சாகையின்...
தகையையிற்றழுஉ, மந்தங்'

கஉரு வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக் காஞ்சன
வவ்வினை நின்னையு மகலா தாங்குறு
மென்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுந்து
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன் போயினன விலங்குவின் படர்ந்தென்.

உ௦.—உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

பாவம் உதயகுமரனை வெட்டுண்ணச் செய்தது; ஆனாலும் ஆராயாது செய்ததின் நீ அறியாய்; இவ்வாலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காதை, சஎ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் உரு - ஆம் காதை, அஉ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் உணர்க.

கஉஅ. கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்.

கஉக. விலங்கு - குறுக்காக.

க-கஉக. கொட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங்கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறலும், கணவர் கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தேர்ந்து திரிவோனாய்க் கண்டு பஸ்பாராட்டவும், நீங்கிச் சென்று காட்டி மெல்லியல் உரைத்தலும், விஞ்சையன் புக்கு ஒளித்து அடங்கினன்; அரசினங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்துபோகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அலைந்து புகுதலும், விஞ்சையன், எழுந்து ஓன்று வீசிப்புகுதலும், பாவை உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுந்து படர்ந்து போயினனென வினைமுடிவு செய்க.

(பி - ம்.) கஉக. 'விளங்குவின்'

இருபத்தொன்றாவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்த காதை.

[இருபத்தொன்றாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு உறுதுயரேய்த, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்றபாவை வருவதுரைத்து அவண் மயக்கொழித்தபாட்டு.]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

க. கடவுள் எழுதிய - துவதிகளையொத்த பாவையை (மயன்) பண்ணின; "கடவுட் பாவை" (எ) என்பர் பின்னும்.

உ. குடவயின் - மேற்றிசை யிடத்தே.

(பி - ம்.) உ. 'அமைந்த நெடுநிலை'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.உஉஎ

முதியாள் கோட்டத் தகவயிற் கிடந்த
மதுமலர்க் குழலி மயங்கின னெழுந்து
ரு விஞ்சயன் செய்தியும் வென்வேல் வேந்தன்
மைந்தற் குற்றது மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
யங்கவற் குரைத்த வற்புதக் கிளவியுங்
கேட்டன னெழுந்து கெடுகவிவ் வருவெனத்

க0 தோட்டலர் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாட்
கட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டே
னுவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந்
தவிர்விலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி
கரு மணிப்பல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்

ங. முதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்.

க - ஈ. இவ்வடிகளால் சம்பாபதி கோயில், கந்திற்பாவைக்கு மேற்
றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது.

ச. குழலி - மணிமேகலை.

ரு. விஞ்சயன் - காஞ்சனன். வென் - வெற்றி ; “வென்வே லாட
வன்” பு - வெ. வஞ்சி. உச.

சு. மைந்தற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மன்றப்பொதியில்: மணி.உ0:எகூ.

எ. கந்திற்பாவை.

அ. அங்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

கூ. இவ்வுருக்கெடுகவென்று.

க0. குழலி, சுட்டு. உள்வரிநீங்கி - மறைந்தவேடமொழிந்து ; என்
றது, காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தெற்றபடி.

இனி, உதயகுமரனுக்குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்.

கக. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதோர் பாம்பு (மணி. கூ:
சக); இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றங் கூறுவர்.

கஉ. கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு. ஈமம் - மயானம்.

கக - உ. இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின்செய்தி கூறினாள்.

கச. தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்.

கஈ - ச. உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரன்பால் மணிமே
கலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, “புதுவோன் பிள்ளைப் போனதென்
னொஞ்ச, மிதுவோ வன்னாய் காமந் தியற்கை” (ரு: அக - கூ0), “அவன்பா
லுள்ள, நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிம்” (க0: சச - ரு) என
முன்வந்திருத்தலாலுணர்க.

(பி -ம்.) ரு. ‘வென்வேல்’ க0. ‘தோட்டார்குழலி’ கக. ‘விடமுண்டு’

ROJA MUTHIAH
KOTTAIYUR-623 188
TAMILNADU INDIA

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
யென்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றேன்றி
யுன்பிறப் பெல்லா மொழியின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு

உ0 மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல

வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென

உரு விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
யழுதன னேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலுஞ்
செல்லல் செல்லல் சேயரி. நெடுங்க
ணல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்ல
னினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ

௩0 மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்

கசு. பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன் ; பிணிப்பு - பற்று; 'பிணிப்
பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்' சீலப். கரு: க00.

கச - அ. தலைமகள் தோன்றி உய்த்தல் காட்டித் தோன்றி உரைத்
தலினென்க.

உ0. சால்பு - அமைதி; இன்பமுமாம். மறம் - பாவம்.

கசு - உ0. மணி. உக: கக௩; சீலப். ௩0: க௩௮ - கூ.

உச. உருப்ப - கோபிக்க, விளிந்தனை யோ - இறந்தாயோ.

உ௩ - ச. உருப்ப வெகுளியின் விளிந்தனையோ.

உரு. விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

உசு. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு. எழுதலும் - மணி
மேகலை எழுதலும்.

மேல், மணிமேகலையைநோக்கிக் கந்திப்பாவை கூறுதலைச் சொல்லுவார்.

உ௭. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரினெடுங்கண்,
விளி.

உ௮. அல்லி - அகவிதழ். தாரோன் - உதயகுமரன்.

உக. மகனா - கனகனாக; 'மேதக ஸ்ரீபா தம்மக னுர்க்கு'
(சீலப். கசு: க௭) எனக் கனகனா யகனாபெற்று கூறியிருத்த ளான்க.

௩0. மனக்கினியாற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மகளாயதூஉம் - மனைவி
யானதும்.

(பி - ம்.) கசு. 'பிணிப்புமாதவன்' உஉ. 'காதலன்' உக. 'தலைமக
னுய்த்தோன்றியதூஉம்'

உக.—கந்திற் பாவை வருவதுரைத்தகாலை. உஉக

பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளே
௩௫ லென்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
பொன்றிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடிப் பொதியிலிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிர்த் தீங்கிவன்
௪௦ திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயது
நெஞ்ச நடுங்கி நெடுந்துயர் கூரயான்
விஞ்சையன் வாளி னிவன்விளிந் ததூஉ
மறிதலு மறிதியோ வறிந்தனை யாயிற்
பெறுவேன் நிலநின் பேரரு ளீங்கென

௩௨. நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பின் மட்டுமல்ல ; காணாதல் - அறிதல்.

உக - ௩௨. தோன்றியதூஉம் ஆயதூஉம் கண்டபிறவியேயல்ல ; பண்
டும் பண்டும் பல்பிறப்புளவாலென இயைக்க.

௩௩. தாழ்தரு - தங்குகின்ற ; அழுந்துகின்ற வென்றுமாம்.

௩௪. விழுமம் - துன்பம்.

௩௫. சொல்லியுரைத்தல் - கூறிக்கூறுதல் ; “அறந்தனர் சாற்
றும்” (சீலப். ௧௦: ௧௩) என்புழிப்போல.

௩௬. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

மேல், மணிமேகலையின்வினாவும், கந்திற் பாவைகூறும் விடையும் கூறப்
படும்.

௩௭. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்.

௩௮ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக்காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௧. யான் நெடுந்துயர் கூர் ; கூர் - மிக.

௪௨. விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௩. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ ; இஃது, “உண்
ணலு முண்ணென் வாழலும் வாழேன்” (கலி. ௨௩) என்பதுபோல
நின்றது.

௪௪. நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறுவேன் ;
என்றது, நீகூறும் விடையைக் கேட்கும் விருப்பமுடையே நென்றவாறு.
என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி - ம்.) ௩௨. ‘பிறவை யெல்லாங் காரிகை’ ௩௭. ‘பொதியிற்றோன்
றிய’ ௪௪. ‘பெறுவனென நிலநின்’

சரு வையரி நெடுங்க னாயிழை கேளெனத்
தெய்வக் கிளவியிற் றெய்வங் கூறுங்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் வருபொரு ளுரைத்து
மருளுடை மாக்கண் மனமாசு கழுஉம்
ரு பிரம தருமனைப் பேணினி ராகி
யடிசிற் சிறப்பியா மடிகளுக் காக்குதல்
விடியல் வேலை வேண்டின மென்றலு
மாலை நீங்க மனமகிழ் வெய்திக்
காலை தோன்ற வேலையின் வருஉ

சரு. ஆயிழை, விளி. சசு. தெய்வம் - கந்திற்பாவை.

சஎ கரை - கரையில்.

சஅ. மாதவன் வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை. உலகத்திற் பாவங்கள் அதிகரித்த காலந்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அரு ளாதத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை திருவாணமடைவித்தற் பொருட்டுப் புத் தாவதார முண்டென்பது பொத்தனாற்றுணிபு; “சரெண் ணற்றே மரெட் டாண்டிற், பேரறி வாள்ள னேன்றும்” (உரு:எஎ-அ), “மரவிரு ளிரிய மன் னுமி னேழுத, மரவென் னிரித்தாங் காப்பி யிருத்தியொடு, புத்த ஞாயிறு தோன்றங் காறும்” (உரு:கசுரு - எ), “புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ, னுலகுயக் கோடற் கொருவன் னேன்று, மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல, தின்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை” (உரு:சரு-அ), “கரவ ரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி, னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நீறை த்துத், துணக்கியில் புத்த ஞாயிறு தோன்றி” (உரு:சசச - ச) என இந் னாலுள்ளே பலவிடத்தும் வருதல் காண்க.

சக. மருளுடை மாக்கள் - மயக்கத்தையுடைய மனிதர். மனமாசு - காமவெஞ்சுரி மயக்கங்கள்; “வெலிகல் வெஞ்சுர் பொய்க் காட்சியென், னுள் ள் தன்னி னருப்பவ னுள் ளம்” (உரு:எஉ - எக) என்பதனுடைய. கழுஉம் - கழுவும்.

ருக. அடிகளுக்கு அடிசிற்சிறப்பு ஆக்குதலென்க.

ருஉ. விடியல்வேலை - நாளவெயிற்காலம்; வைகறைப்பொழுதெனி னும் பொருந்தும்.

ருச - உ. அடிகளுக்கு அடிசிற் சிறப்பு விடியல்வேலையாக்குதல் வேண் டினமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்.

சஎ - ருஉ. அடைகரையில் உரைத்துக் கழுஉம் பிரமதருமனைப் பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமென்றலு மென்க.

ருங. மாலை - இரவு. ருச. காலை - நாளவெயிற்காலை. வருஉ - வந்து.

(பி - ம்.) சஅ. ‘ஆய்மனமாதகம்’ ருக. ‘அடிசிற் சிறப்பியாடுதலுக்காக குதல்’ ருங. ‘மாலைநீங்கி’

உக.—கந்திற் பாவை வருவதுரைத்தகாதை. உருக

௫௫ நடைத்திறத் திழுக்கி நல்லடி தளர்ந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு
வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருக
௬௦ வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே
விராமலர்க் கூந்தன் மெல்லிய னின்னோ
டிராகுலன் றன்னை யிட்டக லாதது
தலைவன் காக்குந் தன்பொருட் டாகிய

௫௫. நடைத்திறத்து இழுக்கி - நடைவகையால் வழுக்கி.

௫௬. மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சமையற்காரன்.

௫௭. சீலம் - பஞ்சசீலம்; தசசீலமும்; கொல்லாமை (அஹிம்ஸை), பொய்சொல்லாமை (மத்தியம்), களவின்மை (அபத்தேயம்), காமமின்மை (பிரமசரியம்), இரவாமை (அஹங்கிரகம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம்; இவ்வைந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலின்மை, சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன்வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாடலாடல் விரும்பாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்துமேசேரத் தசசீலமாம். பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்காத்தின்கண் கள்ளுண்ணுமையைச் சேர்த்துக்கூறுவாருமுள்; (நீல. சமய.) கொல்லாமை, திருடாமை, வியபிசரியாமை, பொய்கூறுமை, கள்ளுண்ணாமை யென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இல்லாதத்தார் என்னோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவ்வைந்தனோடு இரவில் தூய்மையிஸ்ஸாத உணவைப்புசியாமை, சந்தன முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாய்மேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லாதத்தாரில் நிஷ்டாபார்களுக்கே யுரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் கானமுதலியவற்றை விரும்பாமை, பொன்வெள்ளிகளைத்தொடாமை யென்னும் இவ்விாண்டும்சேரத் தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே யுரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் தாரீரிகநூத்திராமென்னும் பெளத்த தூல்கூறும்.

௫௮. பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால்வந்தகோபம்.

௬௦. தப்பிய - வெட்டிய. ௬௧. மெல்லியல், விளி.

௫௬ - ௬௨. இப்படியே, “மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்தமடையனை, யுடற்றணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சவிழி யாவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வானாஸ் வீட்டிய தன்றே” (உரு: ௮௨ - ௫) என்று இராசமா தேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருதல் காண்க.

௬௩. தலைவன் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான்; தடுப்பானென்றபடி.

௬௩ - ௬. வினையைத் தலைவன் காக்குமென்பார் அறியாரென இயைக்க;

(பி - ம்.) ௫௭. ‘நீங்காத் தேசத்தோர்க்கு’ ௬௮. ‘விராக்கூந்தல்’

வவல வெவ்வினை யென்போ ரறியா
 கூடு ரறஞ்செய் காத லன்பினி னாயினு
 மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
 தாங்கவ் வினைவந் தணுகுங் காலைத்
 தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின்
 மீண்டுவரு பிறப்பின் மீளினு மீளு
 எடு மாங்கவ் வினைகா னாயிழை கணவனை
 யீங்கு வந்திவ் விடர்செய் தொழிந்த
 தின்னுங் கேளா யிளங்கொடி நல்லாய்
 மன்னவன் மகற்கு வருந்துதுய ரெய்தி
 மாதவ ருணர்த்திய வாய்மொழி கேட்டுக்
 எடு காவல னின்னையுங் காவல்செய் தாங்கிடு
 மீடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
 கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
 மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

செய்தவன் துகர்ந்தாலன்றி வினை தொலையாதென்றவாறு.

கூகூ. மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின். வல்வினை, சுட்டு.

கூஅ. தீங்கு - துன்பம்.

எடு. அவ்வினை - மடையனை வெட்டியபாவம். கணவனை - உதயகுமரனை.

எடு - எக. அவ்வினை நங்கு வந்துவன் கணவனை இவ்விடர்செய்தொழிந்த தென்க.

இனி, மணிமேகலைக்குப்பின் அறவணவற்றைக் கந்திற்பாவைத்தெய்வம் கூறுதல் கூறப்படும்.

எங. மகற்கு - உதயகுமரன் இரந்ததற்காக.

எச. உணர்த்தியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்கவந்தோர் பலராதலின் 'மாதவருணர்த்திய' என்றார். வாய் - உண்மை.

எடு. காவல்செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான்.

எகூ. இராசமாதேவி - பட்டத்துத்தேவி.

எஎ. கொட்பு - கொள்கை. எஅ. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

(பி - மீ.) கூடு. 'அறஞ்செய்த காதலன்பினி' என். 'ஆங்கவெய்வினை வந்தெனறுங்காத' எங. 'வருதுயரெய்தி' எச. 'மாதவருணர்த்த', 'மாதவருணர்த்த' எடு. 'காதலநின்னையுங் காவல்செய்திங்கிடும்'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதிரைத்தகாதை. உருஉ

தீது கூறவவ டன்னெடுஞ் சேர்ந்து

அ0 மாதவ னுரைத்த வாய்மொழி கேட்டுக்

காதலி நின்னையுங் காவ னீக்குவ

ளரைசாள் செல்வத் தாபுத் திரன்பாற்

புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை

போன லவனெடுமீ பொருளுரை பொருந்தி

அரு மாரீர் வங்கத் தவனெடு மெழுந்து

மாயமில் செய்தி மணிபல் லவமெனுந்

தீவகத் தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்

தீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்

சாவக மன்னன் றன்னு டடைந்தபின்

எக. தீது - மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தல்.

அ0. வாய்மொழி - உண்மைமொழி; சீலப். க0: ககஉ.

எக - அக. இராசமாதேவி நீக்கி - வைக்குங்கொட்பினளாகிக் கேட்டு நின்னைக்காவல் நீக்குவளென்க.

அஉ. ஆபுத்திரனென்றது, புண்ணிய ராசனை ; இது, “நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன், பூமிசுந் திரன்மகன் புண்ணிய ராசன்” (உச: ககக - எ0) என்று தருமசாவகன் மணிமேகலைக்குக் கூறியவாற்றாலுணரப்படும் ; புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனென்றே இன்னுலிற் பெரும்பாலும்வழங்குவர்.

அங. புரையோர் - சங்கத்தார் ; புரை - உயர்ச்சி. போகலும் போகுவை - போகுதலையுஞ்செய்வை.

அச. பொருளுரை - தருமபதம்; “பொய்யில்புலவன் பெர்ருளுரை” (மணி. உஉ: கக); என்றது, நாகபுரத்தின் பங்கத்ததாகிய சோலையிலுள்ள தருமசாவகன் ஆபுத்திரனுக்குக்கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து நின்றது. பொருந்தி - கேட்டு. அம்மொழிகளாவன, “அறனு மறனு மனித்தமு நீத்தத், திறனுத் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ், சார்பிற் றேற்றமுஞ் சார்பறத் துய்தியு, மாரிய னமைதியும்” (உரு: ஈ - சு) என்பவைகள்.

அரு - எ. மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியேபோந்து மணி பல்லவத்தையடைந்தாளென்றும், “ஆபுத்திரன் கப்பல்வழியேவந்து அத்தீ வத்தை அடைந்தாளென்றும், உரு - ஆம் காதை உக - ஆம் அடிமுதலிய வற்றாலும், கஉச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் விளங்குதலால், ‘வங்கத் தவனெடு மெழுந்து’ என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தையடை வோனாகிய ஆபுத்திரனினின்று நீக்கி ஆகாயவழியேயெழுந்தெனப் பொருள் கொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டென விளையக்க. வங்கத்தவனெடுமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம்.

அக. சாவகமன்னன் - சாவகநாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்.

(பி - ம்.) அங. ‘போக்கலும்போக்கும்’, ‘போகலும் போகுவை’ அரு. ‘அவனெடுமேறி’

கூ0 னுங்கத் தீவம்விட் டருந்தவன் வடிவாய்ப்
பூங்கொடி வஞ்சி மாநகர் புகுவை
யாங்கந் நகரத் தறிபொருள் வினாவு
மோங்கிய கேள்வி யுயர்ந்தோர் பலரா
லிறைவ னெங்கோ னெவ்வுயி ரனைத்து

கூடு முறைமையிற் படைத்த முதல்வனென் போர்களுந்
தன்னுரு வில்லோன் பிறவுருப் படைப்போ
னன்னோ னிறைவ னாகுமென் போர்களுந்
துன்ப நோன்பித் தொடர்ப்பா டறுத்தாங்
கின்ப வுலகுச்சி யிருத்துமென் போர்களுந்

க00 பூத விகாரப் புணர்ப்பென் போர்களுந்
பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவா
ரறனோ டென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப்

க0டு பிறவியு மறவியும் பெற்றிசி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி

கூ0. தீவம் - மணிபல்லவம்.

கூக. வஞ்சிமாநகர் - கருவூர் ; இஃதே சேர்ச்சுடைய இராசதானி ;
மலைநாட்டிலுள்ளது.

கூச - டு. படைத்த முதல்வனே இறைவன் என்கோன் என்போர்
களுமென்க ; இவர்கள் பிரம்மவாதிகள் ; “பேருல கெல்லாம் பிரம்ம வாதி
யோர், தேவ னிட்ட முட்டை யென்றான்” (உள: ௧௩ - ௭) என்றுவருதல்
காண்க. இவர்களை இரணியகருப்பவாதிகளென்றுங்கூறுவர்.

கூசு - எ. என்போர்கள் அத்துவைத வாதிகள்.

கூஅ. நோன்பு - கன்மங்கள். இத்தொடர்ப்பாடு - இந்தப்பந்தங்கள்.

கூஅ - கூ. நோன்பு அறுத்து இருத்துமென்போர்கள் - கர்மப்ரஹ்ம
வாதிகள்.

க00. புணர்ப்பென்போர்கள் - பூதவாதிகள்.

கூச - க00. இவ்வடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும்,
இன்னும் பலவும் இந்துக்கள் - ஆம் காணத்தக்க மாகங்கணரப்படும்.

க0க. படிற்றுரை - பொய்ம்மொழி.

க0ச. அறனோடு என்னை - தருமத்தால்வரும் பயன்யாது ? அதைந்
தோன் - பூதவாதி.

க0டு. அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி.

க0சு. எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்துசிரிப்பாய்.

(பி - ம்) கூக. ‘தாறுநிலினை’ - கூஅ. ‘நோன்பித்தொடர்ப்பாடு’

க0௩. ‘இல்லைபிறவிநந்தோர் பிறவார்’

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை. உரு

யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங்
கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை
யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்குக்

கக௦ காம்பன தோளி கனாமயக் குற்றனை
யென்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா
யன்றென் றவன்முன் னயர்ந்தொழி வாயலை
தீவ்னை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்

ககரு வழுவறு மானு மண்ணுங் கல்லு
மெழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
வறியா யாயி னுங்கது கேளாய்
முடித்துவரு சிறப்பின் மூதூர் யாங்கணுங்

க௨௦ கொடித்தேர் வீதியுந் தேவர் கோட்டமு
முதுமா விடங்களு முதுநீர்த் துறைகளும்
பொதியிலு மன்றமும் பொருந்துபு நாடிக்
காப்புடை மாநகர்க் காவலுங் கண்ணி
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோர் வலித்து

க௨ரு மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுஞ் சுவரினுங்
கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநர் வகுக்க
வாங்கத் தெய்வத மவ்விட நீங்கா

க௦௪-௭. அறைந்தோன்றனை இவ்வுரைகேட்டுள்ளினை நகுதிபேர்லும்.

கக௨. அயர்ந்தொழிவாயலை - மறந்தொழியாய்,

கக௩. மணி. உக: கக - ௨௦.

கக௪. வாயே - உண்மையே. ககரு - சு. மணி. உக : க௨ரு - சு.

கக௭. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ.

க௨௦. தேவர் கோட்டம் - தேவர்கோயில்.

க௨௧. முதுமாம் - பழையமாம்.

க௨௩. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி.

க௨௪. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. வலித்து - எண்ணி.

க௨௬. தெய்வதங்காட்டுநர் - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்.

(பி - ம்.) க௦௭. 'போதுமென்னுரை கேட்டிங்கு' க௦௮. 'பிறப்புரைக் குவை' கக௦. 'காம்பினைத்தோளி' கக௨. 'அன்றவன் நன்முன்' கக௩. 'சென்றோர்' கக௪. 'மடக்கொடி மடவாய்' கக௬. 'வரும்பிறப்பின்' க௨௪. 'அறிந்தோரியற்றி' க௨௬. 'கண்ணியவுருவங்காட்டுநர்வகுத்த'

ஆன்கணி னூர்கட் குற்றதை யுரைக்கு
 மென்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
 கங்0 மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்
 துவதிக னென்பேன் றென்மமுதிர் கந்தின்
 மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி
 னீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
 மாந்த ரறிவது வானவ ரறியா
 கங்0 ரோவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழ
 னாவதை யிந்நகர்க் காருரைத் தனரோ
 வவனுடன் யான்சென் றாடிட மெல்லா
 முடனுறைந் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
 பூவும் புகையும் பொருந்துபு புணர்ந்து
 கசு0 நாநனி வருந்தவென் னலம்பா ஞாட்டலின்
 மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாந்
 துணிவுட னுரைத்தே னென்சொற் தேறெனத்
 தேறே னல்லேன் றெய்வக் கிளவிக
 ளீறு கடைபோக வெனக்கரு ளென்றலுந்

கங்0. ஆன்கணினூர்கடகு - மானிடர்களுக்கு ; கவக. செ.

மேல்வருவன, மணிமேகலைக்குத் தனதுவரலாற்றைக் கந்திற்பாவை கூறுங் கூற்று.

கங்0. துவதிகனென்பேன் - துவதிகனென்று பெயர்கூறப்படுவேன். தொன்று முதிர் கந்து - பழமை முதிர்ந்த னுண்.

கங்0. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங்கூறுவர்; கந்திற்பாவை இருத்தற்கிடமாயே சங்கராக்கோட்டமும் மயனுற்செய்யப்பட்டதென்று இர்துந் கவக. - ஆம் ஆடிமுதலியவற்றால் தெரிவித்தது.

கங்0. ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்.

கங்0. அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - விளையாடுமிடம்.

கசு0. தேறென - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவை சொல்ல.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

கசு0. தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன்; தெளிவேனென்றபடி.

கசு0. ஈறு கடைபோக - மரணம் இறுதியாக ; “கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்” (நாலடி. ககக.) என்றலும் - என்று மணிமேகலை சொல்லலும்.

மேல் வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி - ம்.) கங்0. ‘பாவையை’ கங்0. ‘ஓவிய சேனன்’ கங்0. ‘பொருந் துவகொணர்ந்து’ கசு0. ‘நாநம் வருந்தவென் னலம்’ கசு0. ‘மணிமேகலைக் குவரு’ கசு0. ‘ஈறுயிர் கடைகொளெனக்குறையென்றலும்’

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாலை. உங்ள்

கசடு துவதிக னுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன்
வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய்
மன்னுயிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து
பொன்னெயிற் காஞ்சி நகர்க்கி னழிய
வாங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தா

கடு மீங்கிம் முதியா ளிடவயின் வைத்த
தெய்வப் பாத்திரஞ் செவ்விதின் வாங்கித்
தையனிற் பயந்தோர் தம்மொடு போகி
யறவணன் றுனு மாங்குள னாதலிற்
செறிதொடி காஞ்சி மாநகர் சேர்குவை

கடு மறவண னருளா லாய்தொடி யவ்வூர்ப்
பிறவண மொழிந்துநின் பெற்றியை யாகி
வறனோ டிலகின் மழைவளந் தருஉ
மறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை
யாய்தொடிக் கவ்வூ ரறனொடு தோன்று

கசுடு மேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
பிறவற முரைத்தோர் பெற்றிமை யெல்லா
மறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வந்நாட்
டவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றேற்றமும்

கசடு. உரைக்கும், முற்று. சொல்லலுஞ்சொல்லுவேன் - யான்
சொல்லுதலையுஞ் செய்வேன்.

கசுள். நீங்கக் கரந்து - நீங்கும்படி மறைந்து.

கடு. முதியாள் - சம்பாபதி.

கடுஉ. நிற்பயந்தோர் - மாதலியும் சதமதியும்.

கடுங். ஆங்கு - காஞ்சிநகரில். கடுசு. செறிதொடி, விளி.

கடுங் - ச. ஆங்குளாதலிற் சேர்குவை.

கசுக - டுசு. அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகர் சேர்குவையென்க.

கடுங். பிறவணமொழிந்து - வேற்றுமதப்பற்றொழிந்து.

கடுள. வறன் ஓடு உலகில் - வறட்காலம் பரந்த உலகத்தில்.

கடுஅ. அறனோடு - அமுதசுரபி. கடுள - அ. மணி. கடு : டுங் - ச.

கசுக. பிறவறமுரைத்தோர் - காஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயதருமங்

களைச் சொன்னோருடைய.

கசுங். சார்பு - துவாதசரிதானம்; அவை, “பேதைமை செய்கை
யுணர்வே யருவுரு, வாய் லாதே துகர்வே வேட்கை, பற்றே பவமே தோற்றம்

(பி - ம்.) கடுடு. ‘அருளவாய்கொடி’ கடுள. ‘மறனோடுலகின்’ கசுடு.
‘ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி’

பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
ககூடு மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
வறவெயில் விரித்தாங் கனப்பி விருத்தியொதி
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறுஞ்
செத்தும் பிறந்துஞ் செம்பொருள் காவா
வித்தல நீங்கே னிளங்கொடி யானுந்

கஎ௦ தாயரு நீயுந் தவறின் ருக
வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறமென
வாங்கவ னுரைத்தலு மவன்மொழி பிழையாய்
பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்தபின்
கச்சி முற்றத்து நின்னுயிர் கடைகொள

கஎடு வுத்தர மகதத் துறுபிறப் பெல்லா
மாண்பிறப் பாகி யருளற மொழியாய்

வினைப்பய, னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்” (மணி. ௨௪ : ௧௦௫ - ௮ ;
௩௦ : ௪௫ - ௮) என்பன.

ககூச. பவம் - கருமங்களின் கூட்டம் ; “பவமெனப் படுவது கரும
வீட்டம்” (௩௦ : ௯௩) என வருதல் காண்க.

ககூடு. மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு. ஏமுற - நிருவாணமாகிய
இன்பத்தை அடையும்படி ; ஏமம் - இன்பம்.

ககூசு. இருத்தி - அணிமாதியோகசித்திகளெட்டும் ; “எத்திறத்
தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவம்” (௨௬ : ௧௧) என்று இன்னும் வருதல்
காண்க ; இத்தி என்பதொன்றே கூறுதலுமுண்டு ; “என்பத்
தொள் படுகித்தி வியப்பினு ளாவென்த, பண்பொத்த னுண்பொருளைப்
பாரறியப் பகர்ந்தனையே” என்பது வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்.

ககூஎ. தோன்றுங்காறும் - தோன்றாமளவும்.

ககூஅ. செம்பொருள் - தருமம் ; மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாம்
செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், இப்பெயர்பெற்றது ; “செம்
பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்” (குறள். ௯௧.) காவா - காத்து.

ககூசு. இத்தலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை. கஎ௧. அறம் வாய்வதாக,
கஎ௨. அவன் - அறவணன். பிழையாய் - தப்பாயாய்.

ககூச - எ௨. அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாய்வதாகவென
வுரைத்தலும் ;

கஎ௩. நல்லறம் - காருணியம்.

கஎ௪. உத்தரமகதம் - உருச்சிவரீடம் ; “உருச்சிமகதம்” (சீலப். ௩௫ :
௯, ௩௪.) கடை - முடிவு.

கஎடு. உத்தரமகதம் - வடமகதநாடு.

கஎசு. ஒழியாய் - நீங்காயாய்.

(பி - ம்.) ககூச. ‘வேறுமார்க்கமும்’ ககூஅ. செம்பொருளிகவாய்’

ககூசு. ‘இத்திற நீங்கேன்’ கஎ௩. ‘வாங்கிய நல்லறம்பலவுஞ்’ கஎடு.
‘புத்தமலகததுன்பிறப்’

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை. உருக்

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன் றனக்குத்
தலைச்சா வகனாய்ச் சார்பறுத் துய்தி

கஅ௦ யின்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன் மடந்தை
யுங்க ணேங்கிய வரவோன் றன்னை
வாங்குதிரை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வஞ்
சாது சக்கரற் காரமு தீத்தோ
யீது நிற்பிறப் பென்பது தெளிந்தே

கஅ௧ யுவவன மருங்கி னின்பாற் றோன்றி
மணிபல் லவத்திடைக் கொணர்ந்தது கேளெனத்
துவதிக னுரைத்தலுந் துயர்க்கட னீங்கி
யவதி யறிந்த வணியிழை நல்லாள்
வலையொழி மஞ்ஞையின் மனமயக் கொழிதலு
கக௦ முலகுதுயி லெழுப்பினன் மலர்கதி ரோனென்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

கஎக. தலைச்சாவகனாய் - முதன்மானுக்கனாய். சாவகம் = பூராவகன் - கேட்பவன்; “தருமசாவகன் தன்வாழ்வணங்கி” (உரு: உ) என்பர் பின்னும்; சார்பு - பன்னிருநிதானம்; (மணி. ௩௦: ௪௫ - ௮.) உய்தி - பிழைப்பாய்.

கஅக. உன்குலத்தில் முன்பு அரத்தாற் உயர்ச்சியுற்றிருந்த அறிவுடை யோனாகிய ஒருவனை; ஊங்கண் - முன்பு; “தூங்கெய் லெறிந்தநின் னூங்க ணோர் கிணப்பின்” (புறநா. ௩௯); “போந்தைக் கண்ணிநின் னூங்கணோர் மருங்கிற், கடற்கடம் பெறிந்த காவலன்” சீலப். ௨௮: ௧௩௪ - ௫.

கஅ௨. திரை எடுத்த - அழுந்தி இறவாவண்ணம் கடலினின்றும் எடுத்த. எடுத்தகதையை, சீலப்பதிகாரம், கரு: ௨௮ - ஆம் அடி முதலிய வற்றிற்காண்க.

கஅ௩. சாதுசக்கரற்கு - சாதுசக்கரனென்னுமுனிவனுக்கு.

கஅ௪. ஈது - இத்தன்மையையுடையது.

கஅ௮. அவதி - எல்லை. கக௦. மலர்கதிரோன், வினைத்தொகை.

க - கக௦. குமலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி அழுதேங்கி அயாவுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்தும் உரைத்தலும், பூங்கொடி பொருந்தி ‘கின்பொருள் பெறுவேன்’ என, தெய்வங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறற் தெய்வம் ‘என்சொற்றேது’ என, மணிமேகலை ‘எனக்கு அருள்’ என்றலும் துவதிகையுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்கும் துவதிகள் உரைத்தலும், நல்லாள்நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன் துயிலெழுப்பின னென வினைமுடிவுசெய்க.

(13 - ம்.) கஎ௮. ‘அறமொழியும் பெரியோள்’ கஎக. ‘சாவதுத்துய்தி’

இருபத்திரண்டாவது சிறைச் செய்திகாலை.

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான் உதயகுமரனென்பது மாதவர்வாய்க்கேட்ட மன்னவன் மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதியாற் காவல்கொண்டபாட்டு.]

கடவுண் மண்டிலங் காரிருள் சீப்ப
 நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவையொடு
 முதியோள் கோட்டம் வழிபடல் புரிந்தோ
 ருதய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச்
 ௫ சாதுயர் கேட்டுச் சக்கர வாளத்து
 மாதவ ரெல்லா மணிமே கலைதனை
 யினங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
 துளங்கா தாங்கவ னுற்றதை யுரைத்தலு
 மாங்கவ டன்னை யாருயிர் நீங்கிய
 ௧௦ வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொளித்து
 மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
 கோயின் மன்னனைக் குறுகினர் சென்றீங்
 குயர்ந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல

- க. கடவுண்மண்டிலம் - சூரியன் ஈ. முதியோள் - சம்பாபதி.
 உ - ச. பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல்புரிந்தோர் உற்றதை முனிவர்க்கு உரைப்ப.
 ௫. சாதுயர் - உதயகுமரனிறந்ததுன்பம்; மணி. கூ: கூரு.
 கூ. மணிமேகலையைநோக்கி.
 எ. இளங்கொடி - மணிமேகலை; யினி. இது - உதயகுமரனிறந்தது.
 என - என்று முனிவர்கேட்ப.
 ௫ - எ. மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையைநோக்கி இதனை நீ அறிவது முண்டோவென.
 அ. துளங்காது - நடுங்காது.
 இனி, சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவர் அச்சையைடைத்து உதய குமரன் இறந்தது மொழிதல் கூறப்படும்.
 கக. வாயில் - வாயில்காப்போர். கஉ. சீலப். உ௦: சள.
 கங. உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
 கடு வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிக்க
 தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
 நினக்கென வரைந்த வாண்டிக ளெல்லா
 மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
 யின்றே யல்ல விப்பதி மருங்கிற்
 ௨௦ கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
 பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகியு
 நற்றவப் பெண்டிர் பின்னுளம் போக்கியுந்
 தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோர்
 பாராள் வேந்தே பண்டும் பலரான்
 ௨௫ மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணைடியோன்
 றன்முன் றேன்ற றகாதொளி நீயெனக்.
 கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவ
 னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைஇ

கச. செய, வியங்கோள்.

கசு. திகிரி தீதின்று உருள்க ; தீது - இடையூறு.

கஎ. வரைந்த - எல்லையிட்ட.

கஅ. இனிது - பன்மையொருமைமயக்கம்.

காமமிகுதியாற் கொலையுண்ட உதயகுமரன்பொருட்டு வருந்தா
 வண்ணம், முற்காலத்து அந்நகரத்திற் காமமிகுதியால் தீங்கிழைத்துக்
 கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அம்முனிவர்களுள் ஒருவர் அரசு
 சனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்.

௨௦. கன்றிய - அடிப்பட்ட ; “காமமே கன்றி நின்ற” (சீவக. ௨௧௦.)
 அயர்ந்து - செய்து, காமக்கள்ளாட்டு : மணி. கஅ : அஅ; ௨௫ : கூக.

௨௨. நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யுமகளிர் ; நற்றவம் -
 வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம் ; “நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்
 செய் வார்க்கு மஃதிடம்” சீவக. எஎ.

உச. பண்டும், உம்மைஎதிரதுதழீஇய எச்சப்பொருளது.

௨௫. மன்மருங்கறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின ; “சூர்
 மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி” (முருகு. ௨௭௫.) மழுவாணையோன் -
 பாசுராமன் ; மதுரை. ச௫௫.

௨௭. கன்னி - தூர்க்கை ; சம்பாபதியுமாம். காந்தமன்னவன் - காந்த
 னென்னும் பெயரையுடைய அரசன்.

௨௮. இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. நினைஇ - நினைந்து.
 (பி - ம்.) ௨௯. ‘தகாதொழி’

நீகே னென்றே நேரிழைக் குரைக்குந்
 தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்
 கூ0 பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
 பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேரூய்
 பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
 விசிபிணி முழுவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
 கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
 கூரு மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
 நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
 பிறர்நெஞ்சு சுடேம் பெற்றியு மில்லை
 யாங்கவை யொழிகுவை யாயி னுயிழை
 யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது
 எ0 பெட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப் போலக்
 கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற் பாச
 மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழுஉம்
 பின்முறை யல்ல தென்முறை யில்லை

டுக - கூ0. குறள். ௫௫.

கூக. பொய்யில்புலவன் - நிருவந்தவன். பொருளுரை - பொருளை யுடைய சொல்; தருமவார்த்தையுமாம். தேரூய் - தெளியாயாய்; சீலப். உஅ: ககஅ.

கூஉ. பிசி - பிதிர் (புதிர்); பொய்யுமாம். நொடி - விடுகதை.

கூங. விசிபிணிமுழுவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழ வினையுடைய விழா.

கூச. கடவியையாகலின் - கடப்பாடாக வுடையையாகலின்.

கூரு. மடவரல், முன்னிலைப்பெயர்.

கூஎ. நிறை - நிறுத்தல். பெண்டிர் தம்மேபோல - பெண்டிரைப்போல.

கூஎ. பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமில்லை.

கூரு - எ. மணி. உஉ: சரு - கூ.

கூஅ. அரை - பிசியும் நொடியும் கேட்டதும், விழாக்கோள்விரும் பதும், கடவுட்பேணலும்.

எ0. பெட்டாங்கு - விரும்பியவண்ணம். பெண்டிரைப்போல - பெண் டிரைக்கட்டுவதுபோல.

எஉ. ஏழுநாள் - ஏழுநாளாம். வைத்து: சொன்னடை; அரசன் முறையாக ஏழுநாள் பொறுத்திருந்து வந்தமாம். வழுஉம் - தவறும்.

(பி - ம்.) டுக. 'தொழுமவன்' கூஉ. 'கேட்டும்' கூங. 'விரும்பியும்'

யீங்கெழு நாளி லிளங்கொடி நிற்பால்
 எடு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
 ககந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
 விகந்த பூத மெடுத்துரை செய்ததப்
 பூத முரைத்த நாளா லாங்கவன்
 றுதைத் வாளாற் றடியவும் பட்டன
 அடு னின்னுங் கேளா யிருங்கட லுதித்த
 மண்ணுள் செல்வத்து மன்னவ ரேறே
 தரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
 பெருமதர் மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
 தெய்வங் காட்டுந் திப்பிய வோவியக்
 அடு கைவினை கடந்த கண்கவர் வனப்பினர்
 மைத்துன ன் முறைமையால் யாழோர் மணவினைக்
 கொத்தன னென்றே யூர்முழு தலரெழப்
 புனையா வோவியம் புறம்போந் தென்ன
 மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
 கூடு யுலக வறவியி னூடுசென் றேறி
 யிலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவா
 யுலகர் பெரும்பழி யொழிப்பாய் நீயென
 மாநக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென

எடு. மயரி - மயக்கமுடையார். எசு - கூ. எழுநாளிற்கடிதலுமுண்டு.
 எள. இகந்தபூதம் - (தீமையைக்) கடந்தபூதம்.
 எஅ. நாளால் - நாளில். அடு - அக. புறநா. ஈசுந.

இனிக்கூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டிர் பின்னுளம்போக்கித் தீங்குந்
 றேன் கதை.

அஉ - டு. தருமதத்தனும் விசாகையும் வனப்பினர்.
 அக. யாழோர்மணவினைக்கு - கார்தருவவிவாகத்திற்கு.
 அஎ. ஒத்தனர் - இயைந்தனர்.

அஅ. புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாதவடிவைக்
 கொட்டினதித்திரம்; "புனையாவோவியங் கடுப்ப" (நேடுநல். கசஎ); செ
 யற்கையழகு யாதொன்றும் இன்மையின், இங்ஙனங்கூறினார்.

கூடு. ஊடு - உள்ளே. கூஉ. என - என்று விசாகைவேண்ட.
 கூந. இவள் மழையைத் தருவாளென்று.
 (பி - ம்.) அஎ. 'ஒத்தனரென்றே' கூடு. 'ஊடுவந்தேறி'

நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலுங்
 கூடு தெய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
 மைய லூரோ மனமா சொழியாது
 மைத்துனன் மனையான் மறுபிறப் பாகுவே
 னிப்பிறப் பிவனெடுங் கூடே னென்றே
 நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
 க00 மற்றவன் கன்னி மாடத் தடைந்தபின்
 றரும தத்தனும் தந்தையுந் தாயரும்
 பெருநகர் தன்னைப் பிறகிட் டேகித்
 தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத்த தாயென
 நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
 க0௫ மிக்கோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்துத்
 தக்கண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
 றரும தத்தனும் தன்மா மன்மகள்
 விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
 பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக்
 கக0 கொண்ட விரதந் தன்னுட் கூறி
 வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
 நீணிதிச் செல்வனாய் நீணில வேந்தனி
 னெட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண்

கூசு. நாவுடைப்பாவை - கத்திற்பாவை (மணி. ௨௨: கூசு.) எடுத்தல்-
 உயர்த்தல்.

கௌ. மறுபிறப்பில் மைத்துனன் மனையாவேன். மைத்துனனென்றது
 தருமத்தனை.

கூக. நற்றிறம் - விரதம். க00. அவன் - விசாகை.

க0௨. பெருநகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். பிறகிட்டு - பின்வைத்து.

க0௩. தலையெடுத்தாய் - நீக்கினாய்.

க0௪. தக்கணமதுரை - கூடல் (மணி. ௨௨: க௨க); தக்கணம்,
 பாகதச்சிதைவு.

க0௭. தருமதத்தனும்: உம்மை, இறந்ததுதழீஇயது.

கக0. கொண்ட - மேற்கொண்ட.

ககக. வாணிகமரபு - கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகா
 மல் ஒப்பநாடிச்செய்தல்.

கக௩. எட்டிப்பூப்பெற்று - அசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டத்
 திற்சூரிய பூவைப்பெற்று; இதன்வணாத்தை இந்நூல் ௪: ௫௮ - ஆம்
 அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க. இருமுப்பதிற்றியாண்டு - அறுபதுவருடம்; என்றது,
 அவன்பிராயத்தை; "ஆதற் றாட்டி யாண்டுனக் காயது" (க௨க) என்ற
 பின்பு விசாகைகூறுதல் காண்க.

டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னாயின

ககரு னந்த னுள னெருவன் சென்றீங்
கென்செய் தனையோ விருகிதிச் செல்வ
பத்தினி யிஸ்லோர் பலவறஞ் செய்யினும்
புத்தே ளுலகம் புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயி

கஉ௦ னீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
தக்கண மதுரை தான்வறி தாக
விப்பதிப் புகுந்தன னிருகில வேந்தே
மற்றவ னிவ்வூர் வந்தமை கேட்டுப்
பொற்றொடி விசாகையு மனைப்புறம் போந்து

கஉரு நல்லா னுணன் பல்லோர் நாப்ப
ணல்லவை கடிந்த வவன்பாற் சென்று
நம்முண மறிந்தில நம்மை முன்னுண்
மம்மர் செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
வாறைந் திரட்டி யாண்டுனக் காயதென்

கக௦ னுறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன
விளமையுங் காமமும் யாங்கொளித் தனவோ
வுளனில் லாள் வெனக்கீங் குரையா
யிப்பிறப் பாயினியா னின்னடி யடையே
னப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவ

ககச. ஓட்டிய - தீராத.

க௦௭ - கச. தருமதத்தனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயர்ந்தோனாயின
னென்க.

கஉ௦. அடைக என - அடைவாயென்று அந்தணன் கூற.

கஉஉ. புகுந்தனன் - தருமதத்தன் புகுந்தனன்.

கஉசு. அல்லவை - பொய்முதலியன.

மேல் வருவது விசாகைகூற்று.

கஉஅ. மம்மர் - மயக்கம். வனப்பென்றது இருவருடைய அழகையும்.

கக௦. நாதைங்கூந்தல்: சிலப். க௦: சக.

கஉக - க௦. என் கூந்தலும் - எனது கூந்தலும். கூந்தல் - மயிர்மாத்
திரையாய் இவகையுமுணர்த்தலின், 'நரைவிரா வுற்றன' என்று பன்மை
கூறினார்; 'வண்ணப்போ தருச்சித்து மகிழ்வானுத் தகையவே' சீவக. ககச.

ககச. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(பி - ம்.) ககக. 'யாங்குருத்தனவோ'

ககடு னினமையு சில்லா யாக்கையு சில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு சில்லா
புத்தே ஞலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தன
கசடு மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
யாங்கவ னவளுடன் செய்த கல்லற
மோங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை கல்லா
ளமா னருளா லகனக ரிதேயம்
கசடு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் காப்பட்
கொடியிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேன்
மருதி பொருட்டான் மடித்தோன் தம்முன்
கருகிய செஞ்சின்ன காமங் காழ்கொளச்
சுரியரும் பித்தை சூழ்த்துறற் காழ்த்த
கடு0 விரிபு மாலை விரும்பினன் வாங்கித்

ககடு - க. "இனமையு செல்வமும் யாக்கையு சில்லா" சிலப். ௨௦: கக௯.

கக௯. புத்தே ஞலகம் - தேவஞலகம்.

கக௯. தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாணகொல்ல.

கசடு. மாமன்மகன் - விசாணக; மணி. ௨௨: கக௯.

கசடு. குமரிமூத்த - குமரிபெருங்குவித்த வரிதே மூப்பத்த;
"குமரி மூத்தவன் பார்த்திம்" (கச: ௭௭) என ஆபத்தின் கூறியதாக
முன்னம் வரித்தத்தன் காங்க. மீனின் - விசாணக.

கச௯. தமம் தருளாள் - கத்தித்தாடையிலுள்ள துவதிகனென்றும்
தேவனுடைய கருணைபால்.

கசடு. படுபழி - மைத்தனன் முறையால் யாழோர் மணவின்க்கு
முத்தமென்று கார்குறிய சொப்பழி.

கசடு - க. வான்பெருவோள் - விசாணக.

கச௯. மருதி - முற்குறிய பார்ப்பனி மருதி. தம்முன் - தமைபன்.

கச௯. கருகிய செஞ்ச - இருண் - செஞ்ச. காழ்கொள - விரிக்
கொள்க (மணி. ௨: ௨௦.) காழ்கொளக் கருகிய செஞ்சினனென்க.

கச௯. சுரியரும்பித்தை - சுரித்த சுரிய தன் குடுயிடு; "சுரியரும்பித்
தை பொலியச்சுட்டி" பொருந். கச௦.

கடு0. மாலை விரும்பி வாங்கி.

(பி - ம்.) ககடு. 'சில்லாது'

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
வெல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
மாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகவி

கருந் னேறிய செங்கை யிழிந்தில துந்தக்
காரிகை பொருட்டெனக் ககந்தன் கேட்டுக்
கடுஞ்சினந் திருகி மகன்றுயர் நோக்கான்
மைந்தன் றன்னை வாளா லெறிந்தன
ஊழிதொ றாழி யுலகங் காத்து

கசு௦ வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவர் தம்முளோர் மாதவன் கூறலும்
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டன
னின்றே யல்ல வென்றெடுத் துரைத்து
நன்றறி மாதவிர் நலம்பல காட்டினி

கசு௧ ரின்று முளதோ விவ்வினை யுரைமென
வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்பத்
தீதின் ருக செங்கோல் வேந்தென
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைக்கு
முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுகீ ருலகிற்

கௌ௦ கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றிற்

கருஉ. எல் - விளக்கம். இடுவான் வேண்டி. - இடவிரும்பி.

கருங். வாங்க - கொள்ளுதற்பொருட்டு.

கருச. நீலக்குஞ்சி - கருமையையுடைய குடுமி ; நீலம் - கருமை ;

“நீலயானை மன்னவன்” சீலக. கசுஅ.

கருங் - ச. கை நீங்காதாகலின்.

கருந் - க. விசயகக்குச் சூட்டுதற்பொருட்டு மாலைவாங்குதற்கு
வெறியகை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலதென்ற ககந்தன் கேட்டு.

கருச. செந்திருநெ - சோபமுறுதி; “காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வே
னம்” (பெரும்பாண். உ.) நோக்கான் - நோக்கானாய்; இது நோக்கல் நோக்கம்.

கருசு - சு௦. மு. மணி. கசு: கருஎ - அ. கசுஉ. வீயா - மாறுத.

கசுங். ‘இந்தேயம்’ என்பதனை இக்காதையில் கசு - ஆம் அடியிற்
காண்க.

கசுரு. உரைமென = உரையுமென - சொல்லுமென்று.

கசுஎ. வேந்தே, செங்கோல் தீதின் ருகவென்று.

கசுஅ. உரைக்கும் - உரைப்பான்.

கசுங். முடிபொருள் உணர்ந்தோர் - பரமார்த்தத்தத்துவஞானிகள்.

கௌ௦. கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன. ஐந்தாவன : கள், பொய்,

களனும் பொய்யுங் களவுங் கொலையுந்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பா
லாங்கது கடிந்தோரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்க

கௌடு ணீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொருஅண்
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனண்

கஅ௦ மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்ற முலையினண் முதிராக் கிளவியள்
செய்குவன் றவமெனச் சிற்றிலும் பேரிலு
மையங் கொண்டிண் டம்பல மடைந்தன
ளாங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினு

கஅ௫ நீங்கா னவளை நிழல்போல் யாங்கணுங்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமென்பன ; “காழ்க் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு,
முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை” (௨௪: ௭௭ - ௮) என்பர் பின்
னும் ; அவற்றில் - அவ்வைந்தனுள்ளே.

கௌக - ௨. காமம், கள்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது ; என்றது, காம
முடையோர் மற்றை நான்கு குற்றத்தையும் உடையராவரென்றபடி.

கௌ௩. ஆங்கது - அத்தன்மையதாகிய காமத்தை. அல்லவை கடிந்
தோர் - அல்லாத கள்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவார்.

கௌ௪. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே.

கௌ௬. உழப்போர் - வருந்துவோர்.

கௌ௫ - ௬. நீங்காரே நரகத்தில் துன்பமனுபவிப்போராவார்.

மேல் உதயகுமரன்செய்திகூறப்படும்.

கௌ௮. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிற்றந்தது.

கௌ௯. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவழிகளுடையஉறை
விடத்தில்.

கௌ௮ - ௯. மணி. ௨: ௫௯ - ௬௯; கஅ: ௭ - ௮.

கௌ௭ - ௯. மகளாகியமாதவி பள்ளியுளடைந்தனள்.

கஅ௦. அவள் - மாதவி. கஅ௨. தவம் செய்குவனென்று.

கஅ௩. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி.

கஅ௫. அவளை நிழல்போல் யாங்கணும் நீங்கானாய்.

கஅ௬. காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு. காழ்கொள -

முற்ற; மணி. ௨௨: ௧௪௮.

(பி - ம்.) கௌ௩. ‘அவைகடிந்தோரென’ கௌ௯. ‘அடைதலும்’

வாரிரு ளஞ்சா னம்பல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற்

கக௦ காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய னெருவன் றேன்றி
யிங்கிவள் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
வாங்கவன் நீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மக

கக௫ னுதய குமர னெழியா னாக
வாங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
யோங்கிருள் யாமத் திவனையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னையுங் கூஉய்

உ௦௦ விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனத்தையுங் கலக்கி
யாங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத்
திங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தம்முனோர் மாதவ னுரைத்தலுஞ்

உ௦௫ சோழிக வேனாதி தன்முக னோக்கி

கஅஎ. அஞ்சானாகி அம்பலமடைந்தனன்.

கஅஅ. காரிகை - மணிமேகலை. கஅக. உள்ள - உள்ளாள்.

ககக. வாய்வாள் - தப்பாத வாள்.

ககஉ. இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு.

ககங. அவன் - உதயகுமரன்; காஞ்சனனுமாம்.

ககச. மருள், உவமவுருபு; மணி. ச: உஎ.

ககசு. அவள் தன்னை - மணிமேகலையை.

ககஎ. இவனை - உதயகுமரனை. உ௦௦. விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை.

உ௦ங. எறிந்தது - (அத்தீவினை) வெட்டியது.

உ௦௫. ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்

களுளொன்று; இதனை, 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்' (தொல். புறத். கு. அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் எழுதியவுரையா லும், அதில் "பொர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ - பொர்க்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோ திரஞ்சே, ரேனாதிப் பட்டத் திவன்" என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம் பாட்டாலுமுணர்க; பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர் களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயகுவென்ற திருநாமம் இதுபற்றியேவந்த

(பி - ம்.) ககச. 'மதிமருணெங்குடை'

யான்செயற் பால துளங்கோன் றன்னைத்
தான்செய் ததனாற் றகவிலன் விஞ்சையன்
மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்
காவலன் காவ லின்றெனினி னின்றான்
௨௬௦ மகளை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றேன்றின னென்பது
வேந்தர் தஞ்செவி யுறுவதன் முன்ன
மீங்கிவன் றன்னையு மீமத் தேற்றிக்
கணிகை மகளையுங் காவல்செய் கென்றன
௨௬௫ னணிகிளர் நெடுமுடி யாசான் வேந்தென்.

௨௨.—சிறைசேய்காதை முற்றிற்று.

குடிப்பெயர்போலும் ; 'ஆழ்தொட்டான்' என்பதற்கு, 'ஏனாதிமோதிரஞ்
செறித்த சேனாபதி' (சீவக. ௨௧௧௭) என்று ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினிய
ரெழுதியிருக்கின்றனர். மேற்கூறியவாற்றாலும், இக்காதையின் தலைப்பின்
'மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி' என்றிருத்தலாலும் 'சோழிகவேனாதி' என்
பதற்குச் சோழனுடைய (ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த) சேனாபதியும் மந்திரியு
மாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து.

௨௦௭. விஞ்சையன் தகவிலன் - காஞ்சனன் தகுதியில்லாதவனுயினான்.

௨௦௮ - ௭. யான் செயற்பாலதைத் தான் செய்ததனாலென்க.

௨௦௮ - ௯. காவலின்றெனின், நோன்புமின்று, கற்புமின்று; "அருந்
திற லரசர் முறைசெயி னல்லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிற
வாது" சிலப். ௨௮: ௨௦௭ - ௮.

௨௧௦. மகளை முறைசெய்த மன்னவன் - கந்தைவிழந்த பசுவின் துய
ரைத் தீர்த்தற்குத் தன்மகனைக்கிடத்தி அவன் மார்பில் உருளைசெல்லும்படி
தேரையூர்ந்த மனுவேந்தன்; இதனை, "மேலைக், கதவைக்கள் ழூர்ந்தானைத்
தந்தையு மூர்ந்தான்" (பழ. ௯௩), "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, வாவின்
கடைமணி யுருநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்த, னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின்
மடித்தோன், பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே" (சிலப். ௨௦: ௫௩ - ௬),
"கதவை முறைசெய்த காவலன்கா ணம்மானை" (பழ. ௨௧: "புறவு நிறை"),
"மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்மோய் தீ, வருளும் திருத்தே ருவோன்"
(குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பவற்றாலும் பெரியபுராணத்தில் திருவா
ருர்ச் சிறப்பாலுமுணர்க.

௨௧௧. துயர்வினை - தீவினை. ௨௧௨ - ௩. முன்னம் ஏற்றி.

௨௧௪. கணிகைமகள் - மணிமேகலை.

௧ - ௨௧௫. மண்டிலம் சிப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டுமாதவரெல்
லாம் மணிமேகலையைநோக்கி, 'இதனை நீயறிவதுமுண்டோ' என, அவள்
உரைத்ததும், அவளைச் சிறுவனொடு வெறிடத்தொளித்த இசைத்துச்
சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்ததும், கேட்டு வேந்தன் 'உரையும்' என,
ஒருமாதவனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குமாதவன் ஏதறி உரைத்ததும்,
வேந்து காவல்செய்கென்றனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துமூன்றாவது

சிறு விடுகாலை.

[இருபத்துமூன்றாவது மணிமேகலை சிறுவீடுசேய்த இராசமா தேவி குறைகோண்டிரப்பச் சீலங்கோடுத்தபாட்டு.]

மன்னவ னருளால் வாசந் தவையெனு
நன்னெடுங் கூந்த னரைமூ தாட்டி
யரசற் காயினுங் குமரற் காயினுங்
துருநிலக் கிழமைத் தேவியர்க் காயினுங்
ரு கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்ந்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியின
ளிலங்கரி நெடுங்க ணிராசமா தேவி
கலங்களு ரொழியக் கடிதுசென் றெய்தி
யழுதடி வீழா தாயிழை தன்னைத்
க0 தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச்

உ. நரைக்கூந்தல் - வெண்மையையுடைய கூந்தல்.

க. - ச. ஆயினுமென்பது, விகற்பப்பொருளைத்தருவதோரிடைச்சொல்;
எண்ணிடைச்சொல்லுமாம்.

ரு. கட்டுரை - பொருள் பொதிந்த சொல்.

கூ. பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள். பயம் - பிரயோசனம்.

ரு - கூ. விரித்தும் பகர்ந்தும் துடைக்கு மொழியினள்.

அ. கலங்களுர் - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம். கடிது
சென்று - விரைவாகச் சென்று.

க - அ. வாசந்தவையெனுமாதாட்டி, மொழியினள், தேவியது அரு
ரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசென்றெய்தியென்க.

க0. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து.

கக. கொற்றங்கொண்டு - அரசவரிமையைக்கொண்டு; “கொற்றங்
கொண்டு கோலினி தோச்சென” (பெருங். உ. 10: எந்.) குடிபுறங்காத்து -
குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் பாதுகாத்து; “குடிபுறங்காத்தோம்பி”
குறள். 10சக.

(பி - ம்.) கூ. ‘பட்டதுதுடைக்கும்’ கூ. ‘அழுதனளடிவீழ்ந்து’

செற்றத் தெவ்வர் தேளந்தம தாக்கியுந்
தருப்பைபிற் கிடத்தி வானிற் போழ்ந்து
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
கரு மூத்து வினிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராது நானுத்தக வுடைத்தே
தன்மண் காத்தன்று பிறர்மண் கொண்டன்
நென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிந்தது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றன்முன்

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது. தெவ்வர் - பகைவர்.

கங. தருப்பையிற்கிடத்தி - பாப்பியதருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி.
போழ்ந்து - பிளந்து.

கச. செருப்புகல் மன்னர் - போரின் கண்ணே புக்குப் போர்செய்து
வீழ்தலையுடைய அரசர். செல்வுழிச் செல்க என - செல்லுமுடிகத்திலே
செல்கவென்று அந்தணர் கூறும் வண்ணம்.

கரு. மூத்துவினிதல் - மூப்புற்று இறத்தல். இக்குடி - சோழபரம்
பரை.

கங - ரு. போரிலிறவாமல் மூதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசரு
டம்பை அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிற்கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பற்றுக்
கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசர்செல்லும் உடிகத்திலே இவர்செல்க
வென்று அப்புடம்பை வானாற் பிளந்து அடக்குதல் மரபாதலின், இங்ஙனம்
கூறினார்; இப்படியே, “ஒடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்,..... திறம்புரி
பசம்புற் பரப்பினர் டெப்பி, மறங் கந்தாக நல்லமர் வீழ்ந்த, நீங்கழன் மற
வர் செல்வுழிச் செல்கென, வான் போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்” (புறநா.
கங); “மூப்பிலும் பிணியிலும் இறவாது அமார்க்காத்து வீழ்ந்தோடு
துறக்கம்பெறுவர்” (தோல். அகத். ௩. ௪௪; அகநா. ௧௧) என வந்திருத்
தல் காண்க.

கசு. நாப்புடை பெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது
புடை பெயரமாட்டாது. நானுத்தகவுடைத்து - நானுத்தகுதியையுடைத்து;
“மலைத்தனை யென்பது நானுத்தக வுடைத்தே” புறநா. கசு.

கஉ - க. தமதாக்கியும் மூத்துவினிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு
நானுத்தகவுடைத்து.

கஎ - அ. நின்மகன் மடிந்தது தன் மண் காத்தமையாலன்று; பிறர்
மண் கொண்டமையாலுமன்று; காமத்தால்; அக்கிறப்பு யாதெனது
கூறப்படும்.

கக. மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை.

(பி - ம்.) கஉ. ‘செற்றதெவ்வர்தேயந்தமது’ கசு. ‘நானுத்தக
வுடைத்தென்’

உரு னுன்பங் கொள்ளே லென்றவன் போயபின்
கையாற் றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையைென்
றஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாட்.

உரு பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய றுனிலன்
கரும்புடைத் தடக்கைக் காமன் கையற
வரும்பெற விளமை பெரும்பிறி தாக்கு
மறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச்
ரு சிறைதக் கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உரு. கொள்ளேல் - கொள்ளாதே. அவள் - வாசந்தவை.

இராசமாதேவி, அரசனையடைந்து மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு
உடன்கொண்டு சென்று தன் காவலில்வைத்து வஞ்சித்தல் இனிக்கூறப்
படும்.

உரு. கையாற்றுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை
மறைத்து ; என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உரு. பொய்யாற்றொழுக்கங் கொண்டு - பொய்வழிக்கண் ஒழுகுதலைக்
கொண்டு. புறமறைத்து - புறத்தே தோன்றாமல் மறைத்து ; என்றது
மணிமேகலையை வஞ்சித்தற்கெண்ணிய தவறு தீயவெண்ணத்தை ஒரு
வாற்றினும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உரு. மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவேனென்று கருதி.

உரு. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான கூந்தலையுடைய இராசமா
தேவி.

உரு. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு.

உரு. அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுப்பட்ட உதயகுமரன்.

உரு. கையற - செயலற.

உரு. இளமை - இளமையை. பெரும்பிறிதாக்குதல் - பயன்படாது
கெடச்செய்தல்.

உரு - அ. கையறப் பெரும்பிறிதாக்குமென்க.

உரு. தலைப்பட்ட - நோர்ப்பட்ட; முதன்மைப்பட்டவென்றுமாம்.

உரு. தக்கன்று - தக்கதன்று; விகாரம். வேந்து, அண்மைவிளி. என-
என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

உரு - உரு. அஞ்சிலோதி ஒருநாள் அரசனுக்குச் சிறைதக்கன்றென
வென்க.

(பி - ம்.) உரு. 'அறவியறிரிந்தோன்'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
 மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்ப
 தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
 செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
 ௩௫ வென்னோ டிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
 தன்னோ டெடுப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென்
 றங்கவ டனைக்கூஉ யவடன் னோடு
 கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
 கறிவு திரித்திவ் வகனக ரெல்லா
 ௪௦ மெறிதரு கோலம்யான் செய்குவ லென்றே
 மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தா
 ளயர்ப்பது செய்யா வறிவின ளாகக்

௩௬ - உ. சிறப்பின்பாலார் மக்கள் - கல்விமுதலியவிசேடமுடைய
 வர்கள் புதல்வர். அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவர்கள் மறத்தற்குரிய
 வர். என்பது - என்று பெரியோர்கூறுதலை; இவ்வழிகளின் கருத்து, “உற்
 றுழி யுதவியு முயப்பொருள் கொடுத்தும்,.....ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ
 ருள்ளு, மூத்தோர் வருக வென்னு தவரு, எந்நிலை யோனா நாசந் செய்
 லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாறுள்ளும், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்,
 மேற்பா லொருவன் மவன்கட் படுமே” (புறநா. ௧௮௩) என்பதன் பொருளையு
 மும், “அரம்போலும்” (குறள். ௧௧௭) என்பதன் பொருளையும் ஒருவாறு
 தழுவி வந்திருத்தல்காண்க.

௩௩. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௩௪. சிறைநோய் - சிறைத்துன்பம். தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று.
 இறை - அரசன்.

௩௬. தன் னோடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஒட்டையேந்திப் பிச்சைக்குப்
 புகுவா யாயினும். தகைக்குநர் இவ் - தடுப்பவர்களில்லை; “அணித்தகை
 யுடம்பு” (சீவக. ௧௧௭௨.) என்று - என்கூறி.

௩௭. அவடனைக்கூஉய் - மணிமேகலையை யழைத்து.

௩௮. குழலாள் - இராசமாதேவி.

௩௯ - ௮. குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு.

௪௦. மெறிதரித்து - அறிவைமருந்தால் வேறப்படச்செய்து; பித்தாக்
 கியென்றபடி.

௪௦. எறிதருகோலம் - அடிக்குங்கோலத்தை; கல்லெறியுங் கோலத்தை
 யென்றமாம். செய்குவலென்று - இவருக்குச் செய்வெனென்று கருதி.

௪௧. மயற்பகையூட்ட - பித்தை தற்குக் காரணமாகிய மறந்தை
 யூட்ட; “வஞ்ச முட்டி மயற்பகை யுற்றோர்” (சீலப். ௫: ௧௨௨.) உணர்ந்
 தாள் - மணிமேகலை.

௪௨. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௪௩ - உ. “மயற்பகை யூட்டின மறுபிறப் புணர்ந்தே, அயர்ப்பது

கல்லா விளைஞ னொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
சுநி னினைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணர்குறி செய்து பொருந்தின னென்னும்
பான்மைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
வாங்கவன் சென்றவ் வாயிழை யிருந்த
ரு௦ பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலுந்
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து
நாவியன் மந்திர நடுங்கா தோதி
யாணமை கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்றோன் கடுந்துய ரெய்தி
ருரு யரச ருரிமையி லாடவ ரணுகார்

செய்யா வறிவினோ னுயினோன்” (கஉ - உ) என்று யின்பு வருதல்காண்க.
உணர்ந்தாள் அறிவினளாக.

சச. வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து ; “வடியா நாவின் வல்
லாங்குப் பாடி” புறநா. ச௭.

சஅ. காணம் - பழங்காச (சீவக. கக்கன-உரை.) கைந்நிறைகொடுப்ப
- கைந்நிறையக்கொடுப்ப; நிறை, விகாரம்; ‘நிலநெளி பரந்த வன்றே’ (சீவக.
சருரு) என்பதில் ‘நெளி’ என்பதுபோல.

சரு - அ. ஒருவனைக்கூஉய், ‘வல்லாங்குச் செய்து புணர்குறிசெய்து
பொருந்தினனென்னுங் கட்டுரையைப் பலர்க்கும் உரை’ என்றுகூறிக்
காணம்பலவும் கொடுப்பவென்க.

சக. ஆயிழை - மணிமேகலை.

ரு௦. பாங்கிஸ் ஒருசிறைப் பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தினிடத்தே;
பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்.

சக - ரு௦. அவன்சென்று பாடுசென்றணைதலுமென்க.

ருக. தேவி - இராசமாதேவி. இது - இவ்விளைஞன் வந்தது.

ருஉ. நாவியன் மந்திரம்- நாப்புடை பெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும்
மந்திரம்; என்றது வேற்றுருவெய்தயிக்குமந்திரத்தை; “ஆறெழுத் தடக்
கிய வருமறைக் கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னாவியப் பாடி” முருகு. கஅசு- ஏ.

ருக - ரு. ஆயிழை இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்து மந்திரத்தை
ஒதிக்கோலத்துடனிருப்பவென்க.

ருரு. அரசருரிமையில் ஆடவரணுகார் - அரசருடைய தேவிமாரிருக்கும்
அந்தப்புரத்தில் ஆண்மக்கள் குறுகார்; “ஆடவர் குறுகா வரங்கடி வரைப்
பிள்” (நெடுநல். ௧௦௭); அந்தப்புரத்தை, ‘குறுமுடிப்புரிசை’ (சீவக.
உ௭ரு) என்பர் திருத்தக்கதேவர்.

(பி - ம்.) ருரு. ‘ஆண்மைக்’

நிரயக் கொடுமக ணினைப்பறி யேனென்
 றகநகர் கைவிட் டாங்கவன் போயபின்
 மகனேனோய் செய்தானே வைப்ப தென்னென்
 றுய்யா நோயி னூனொழிந் தனனெனப்
 கூடு பொய்ந்னோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைப்ப
 ளூனொழி மந்திர முடைமையி னந்த
 வாணுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப
 வையென விம்மி யாயிழை நடுங்கிச்
 செய்தவத் தாட்டியைச் சிறுமை செய்தே
 கூடு னென்மகற் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
 பொன்னே ரனையாய் பொறுக்கென் றனடொழ

௫௬. நரகத்தையடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது தீய வெண்ணத்தை காணத்தேவனாக் கருதி; இராசமாதேவி வியபிசரிக் குங் கருத்துடையாளென்று அவ்விளைஞன் கருதினாற்போலும்.

௫௭. அகநகர் - அந்தப்புரம்.

௫௮ - ௭. காணம்பெற்றோன், துயரெய்தி அறியேனென்று கைவிட்டுப் போயபினென்க.

௪௩ - ௫௭. மணி. ௨௩ : ௬௪ - ௫.

௫௮. உதயகுமரனுக்குக் தாமதானைய உண்டாக்கிக் கொல்லுவித்த இவளைஉயிருடன் வைத்தல் மமதாதிதகு மாறப்படுவென்று இராசமாதேவி கருதி; வைத்தல் - வஞ்சித்தலுமாம்.

௫௯. உய்யாநோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய நோயினால்; மருந்தாற் போக்கொண்டத நோயினாலென்றுமாம்.

௬௦. புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும்அறை; “புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்று” (௩ : ௬௫) என்றார் முன்னும்.

௫௮ - ௬௦. (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி. அடைப்ப வென்க.

௬௨. வாணுதல் - மணிமேகலை. ௫௮ - ௬௨. மணி. ௨௩ : ௬௬ - ௭.

௬௩. ஐயெனவிம்மி - விரையப்பொருமி; “ஐயென வளைப்ப” (சீவக. ௪௪௮); “மோதிரந்தொட் டையென்ன...நோக்கினாள்” (ஷெ. ௧௦௪௦.) ஆயிழை - இராசமாதேவி.

௬௪. செய்தவத்தாட்டியை - மணிமேகலைக்கு; ஐ, உருபுமயக்கம். சிறுமை - குற்றம்; என்றது மயற்பகைநாட்டியது முதலிய மூன்றனையும்.

௬௪ - ௫. பொறாது செய்தேனென்க.

௬௬. பொன்னேரனையாய் - திருமகளின்மறுதலைபோல்வாய்; திருமக ளுக்குநேராவிய அத்தன்மையையுடையவையென மனமாயும் (மணி. ௨ : ௧௧); “கோளரிக்குங் கொன்றார்” (திருச்சிற். ௨௨௮.) ஆவன் - இராசமாதேவி.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

(பி - ம்.) ௫௬. ‘நினைப்பதறியேனென்று’

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றேன்றிய
வேலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
யழற்க னாக மாருயி ருண்ண

௭௦ விழித்த லாற்றே னென்னுயிர் சுடுநாள்
யாங்கிருந் தழுதனை யினங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
வுடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
வுடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை

௭௫ யெடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
யுயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
யெவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டி

௮௦ மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
யுடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை

௭௭ - அ. தோன்றிய இராகுலன் றன்னை.

௭௯. அழற்கண்ணாகம் - திட்டிவிடமென்றும் பாம்பு; அழல் - விடம்;
“இந்தலை யரவின் சிற்றத் தாரழல் குளிக்க லுற்றார்” (சீவக.௭௪௬); “அழல்
வாய் நாகத் தாரெயி றழுந்தினர்” சீலப். ௫: க௨௪.

௭௦. விழித்தல் - உயிர் வாழ்தல்; நாகத்தின்தொழிலாக்கினுமமையும்.

௭௧. இளங்கோன் றனக்குயாங்கிருந் தழுதனை; அருதிலாயென்றபடி.

௭௫. புறங்காடு - மயானம்.

௭௬. புக்கில் - புகுநிடமாகிய உடம்பு; “கோக்கார்கொ னெய்ய
தோர் புக்கிலை” நாலடி. ௪௧.

௭௭. வினையென்றது, நல்வினை தீவினையென்னுமிரண்டையும்.

௭௯ - ௭. வினையால் உயிர் புகும்புக்கில் தெரிந்துணர்வரியதென்க.

௭௮. அன்பினையாயின் - அன்பினையுடையாயாயின்; ஆய்தொடி, விளி.

௭௯. எவ்வுயிர்க்காயினும் - எல்லாவுயிர்க்கும்.

௮௦. மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி; விளி.

௮௧. கோபித்த காஞ்சான் கொலையெய்ததற்குக் காரணமான தீவினை
யைக்கேள்.

௮௩. உடம்பைத்துண்டமாகவெட்டினமையால் தோன்றியெழுந்த
வலிய தீவினை.

(பி - ம்.) ௭௦. ‘இழிதலாற்றேன்’ ௭௫. ‘ஈமப்புறங்காடு’ ௭௭. ‘செயற்
பாட்டுவினை’ ௮௩. ‘உருத்தெழும்வினை’, ‘உருத்தெழும்பாவம்’

நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
அரு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்ம்மலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
தெய்வக் கட்டுரை தெளிந்ததை யீறா
கூ௦ வுற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
மற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான்
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே
னயர்ப்பது செய்யா வறிவினே னுயினேன்
கல்லாக் கயவன் காரிருட் டான்வர
கூரு நல்லா யானுரு நான்கொண் டிருந்தே
னூனொழி மந்திர முடைமையி னன்றே
மாணிழை செய்த வஞ்சம் பிழைத்த
தந்தரஞ் சேறலு மயலுருக் கோடலுஞ்

அச. அரவின் - அரவினால். நல்லுயிர் வாங்கியென்றது, முற்பிறப்பின் செய்தியை.

அரு. வீட்டியது - கொன்றது; வீழ்த்தியதென்பதன் மருஉவுமாம்.

அங - ரு. வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின்வாங்கி இப்பிறப்பில் விஞ்சையன்வாளால் வீட்டியது.

அசு. இது - இச்செய்தியை. அள. புகுந்தது - சம்பவித்தது.

அஅ. பொழில் - உவவனம்.

அக. தெய்வக்கட்டுரை - கந்திற்பாவைத்தெய்வங் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொல்.

கூ௦. ஒழிவின்ற - விடாமல். அள - கூ௦. இதுவெனவுரைத்தென்க.

கூக. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவாள்.

கூங. அயர்ப்பது - மறப்பது.

கூச. கயவன் - கீழமகன்; கொடியவனுமாம். இருள் - இருளில்.

கூரு. நான் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்.

கூச - ரு. மணி. உ.ங : சங - ரு.ள.

கூள. வஞ்சம் - ஊனொழிந்தனென்க. மொய்ம்மோய்காட்டிப் புழுக் கறையடைத்தது. பிழைத்தது - தப்பியது.

கூசு - ள. மந்திரமுடைமையினன்றே வஞ்சம் பிழைத்தது.

கூஅ. அயலுருக்கோடல் - வேற்றுருவங் கொள்ளல்.

(பி - ம்.) கூசு. 'உடைமையினன்றே'

சுந்தையிற் கொண்டிலேன் சென்ற பிறவியிற்
க௦௦ காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயர் களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டாற்
றையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத்
தெய்யா மையநீர்ந் தின்னுரை கேளா
யாள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்

க௦௫ காருக மடந்தை கணவனுங் கைவிட
வீன்ற குழவியொடு தான்வே ருகி
மான்றோர் திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
புதல்வன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப் பான்மையின் வளர்க்க

க௮ - க௦௧. போனபிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்தோனை இப்
பிறப்பிற் பெற்ற உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்தற்பொருட்டே
சேரலும் கோடலும் சுந்தையிற் கொண்டிலேனென்க.

க௦௨. தையரல், விளி.

க௦௨ - க. தடுமாற்றவலத்தெய்யாமையல் - தடுமாறுதற்குக் காரண
மாகிய வருத்தத்தைச்செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம்; மையல் -
செல்வச்செருக்குமாம்; “மையன்மத யானைநரை மன்னன்” சீவக. ௫௮௯.

மேல், காமம், கொலை, கள், பொய், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் நீக்கற்
பாலனவென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலி
யன கூறப்படும்.

க௦௪. அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால், யாவரும் தத்தம் நிலை
தடுமாறிய நல்ல நாட்டில்; கலி. ௫.

க௦௫. காருகமடந்தை - இல்லறவொழுக்கினளாகியவொருத்தி; நெய்
வோர் குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம். கைவிட - துறக்க.

க௦௬. குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

க௦௭. மான்று - மயங்கி. வரையாள் - தன்னலம் விலைகொடுப்பார்
யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் வரையறை
யில்லாளாய்.

க௦௪ - எ. நாட்டிற் காருகமடந்தை கணவன் கைவிடுதலால் வேறுகி
மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியென்க. இல்லறவொழுக்கினளாகிய
இவள் கற்பொழிந்து வரைவின்றி வாழ்தற்கு அரசனது கொடுங்கோன்மை
காரணமாதலின், ‘ஆள்பவர் கலக்குற’ என்பது கூறப்பட்டது; “மாத
வர் நோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன்காவ லிந்நெனி னின்றால்” (௨௨ :
௨௦௮ - ௯) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

க௦௮ - கூ. புரிநூன்மார்பன் புதல்வன் றன்னை வளர்க்க.

கக௦ வாங்கப் புதல்வ னவடிற் மறியான்
 றுன்புணர்ந் தறிந்துபின் றன்னுயிர் நீத்தது
 நீர்நசை வேட்கையி னெடுங்கட முழலுஞ்
 சூன்முதிர் மடமான் வயிறுகிழித் தோடக்
 கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப

கக௧ மான்மறி விழுந்தது கண்டிமன் மயங்கிப்
 பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி
 யுயிர்ப்பொடு செங்க னுகுத்த நீர்கண்
 டோட்டி யெய்தோ னோருயிர் துறந்ததுங்
 கேட்டு மறிதியோ வாட்டடங் கண்ணி

கக௨ கடாஅ யானைமுன் கட்கா முற்றோர்
 விடாஅது சென்றதன் வெண்கோட்டு வீழ்வ
 துண்ட கள்ளி னுறுசெருக் காவது
 கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

கக௦. ஆங்கப்புதல்வன் - அங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்ட புதல்வன் ;
 அவள்திறம் - அவள் தன்னுடைய தாயென்னுந் தன்மையை.

கக௧. பின்னறிந்தென்க.

கக௨. நீர்நசை வேட்கையின் - நீரை நச்சிய விருப்பத்தால் ; நசை
 வேட்கை, வினைத்தொகை ; “நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை”
 (புறநா. ந.) கடம் - காடு.

கக௩. சூல் - கருப்பம். கக௪. துரப்ப - செலுத்த.

கக௫. மான்மறி - பெண்மான் ; மான்குட்டியுமாம்.

கக௬. பயிர்க்குரல் - பயிராகியகுரல் ; பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை
 மற்றொன்று அழைக்கும் துணைக்குறிப்பு ; “மடமா னுகு பிண்பயி ரழைப்
 பின்” (புறநா. கருள்.) அதன் பான்மையனாகி - அதன் பக்கத்தொறும்.

கக௭. ஒட்டியெய்தோன் - வேட்டுவன் ; சுட்டு.

கக௮ - ௯. நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டுமறிதியோ ; இதனால் காமத்
 தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

க௨௦. கடாஅயானை-மதயானை ; “கடாஅத் தறித்தின்மேல்” (குறள்.
 ௧௦௮௭.) கட்காமுற்றோர் - கள்ளை விரும்பியுண்டுகளித்தோர்.

க௨௧. கோடு - கொம்பு.

க௨௦ - ௨௩. கட்காமுற்றோர் இங்ஙனமாதலை, “புதுக்கோள் யானை
 முள் பிபாற்றது சென்ற, மதுக்கள் மயக்கத்த லீன மாய்த்ததுஉம்”
 (மணி. ௧௨ : ௪௫ - ௬) என்றதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.) கக௭. ‘ஒட்டியெய்தோன்’

பொய்யாற் றொழுக்கம் பொருளெனக் கொண்டோர்

கஉரு கையாற் றவலங் கடந்தது முண்டோ

களவேர் வாழ்க்கைய ரூறுஉங் கடுத்துய

ரிளவேய்த் தோளாய்க் கிதுவென வேண்டா

மன்பே ருலகத்து வாழ்வோர்க் கிங்கிவை

துன்பந் தருவன துறக்கல் வேண்டிங்

கரு0 கற்ற கல்வி யன்றாற் காரிகை

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ

ரல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்

திருந்தே ரெல்வளை செல்லுல கறிந்தோர்

கருரு வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்

துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ஞுணர்ந்தோர்

மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யாரென

ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்

தேனா ரோதி செவிமுதல் வார்த்து

கஉசு. பொய்யாற்றொழுக்கம் - பொய்வழிக்கொழுக்குதல். பொருளெனக் கொண்டோர் - காரியமாகக்கொண்டோர்.

கஉரு. கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்.

கஉஉ. களவேர்வாழ்க்கையர் - களவேர் உழவுபோலும் இவ்வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடையோர் ; “கைப்பொருள் வெளவுந் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோர்” (பெரும்பாண். சு0 - சக.) கடுத்துயர் - மிக்கதுன்பம்.

கஉஅ. இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்.

கரு0. கல்வி காரிகை அன்று - கல்வி அழகுடைத்தன்று ; என்றது வின்ப கூறப்படும் நற்குணங்களில்லாதவழிக் கல்வி அழகுடையதன்றென்ற வாறு. இவ்வடியை முன்புள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பந் தருவனற்றைத் துறவா வழிக் கல்வி அழகுடைத்தன்றென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

கருரு. அல்லன்மாக்கட்கு - வறுமைத்துன்பமுடையார்க்கு.

கருஉ - ரு. நிரப்புநரே வாழ்வோரென்போர்.

கருசு. எல்வளை, விளி.

கருசு - ரு. அரும்பசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோர்.

கருசு. துணிபொருள் - பரமார்த்த தத்துவஞானம்.

கருசு - எ. அன்பொழியாரே துணிபொருளுணர்ந்தோர்.

கருஅ. ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை. நன்கனம் - நன்றாக.

கருக. தேனாரோதி - இராசமாதேவி. செவிமுதல் - செவியிடம்.

(பி - ம்.) கருரு. ‘நிரப்பினர்’

கசு௦ மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யனிப்பத்
தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
யாங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொரு அ
கசு௧ டான்றொழு தேத்தித் தகுதி செய்திலை
காதலற் பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிர்வணங் கினளென்.

உகா.--சிறைவிகோதை முற்றிற்று.

கசு௦. மகன்றுயர் - புதல்வனிற்ந்த துயரம்; (புத்திரசோகம்.)

கசு௧. அகம் - உள்ளிடம். ஆயிழை - மணிமேகலை.

கசு௨-௩. ஞானநீரைத்தெளித்துவார்த்து வெந்தீயை அவிப்பவென்க.

கசு௨. தேறு - தேற்றாங்கொட்டை.

கசு௩. மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு.

கசு௪. ஆங்கவள் - இராசமாதேவி. ஆயிழை - மணிமேகலை.

கசு௫. காதலற்பயந்தோயன்றியும் - எனது பூர்வணம் நாயகனை இப்
பிறப்பிற் பெற்றதல்லாமலும்.

கசு௬ - எ. காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசனது பட்டமகிஷி
யாகவுமுள்ளாயென்று.

க - கசு௭. வாசந்தவையெம்முதலாட்டி, மொழியினர், அவள் மன்னவ
னருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி, 'மன்னவன் நன்
முன் துன்பங்கொள்ளேல்' என்று போயபின், அஞ்சிலோதி கரந்து அடக்கிக்
கொண்டு மறைத்து 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவல்' என்று ஒருநாள்
அரசனுக்கு, 'சிறைதக்கன்று' என, 'நீர்க்க' என்று இறைசொல், குழலாள்
அவனைக்கூடப் புக்கு 'செய்குவன்' என்று ஊட்ட, அறிவினாக,
கொடுப்ப, அனைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப, இருப்ப, அவள்
தொழ, மணிமேகலை ஒழிவின்றரைத்து மந்தமுரை செய்யும்; அங்கன
முரைசெப்பவள் அவிப்ப, அவள் தொழுதலும், ஆயிழை பொருஅளாய்
'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர்வணங்கினவளை யின்முடிவுசெய்க.

இருபத்தநான்காவது

ஆபுத்திராடைந்தகாதை.

[இருபத்தநான்காவது மணிமேகலை மாநகரோழிந்து
ஆபுத்திராடைந்தபாட்டு.]

மன்ன குமரனை வஞ்சப் புணர்த்த
தொன்முது கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற் போயவன்
விஞ்சையன் வாளின் விளிந்தோ னென்பது
நெஞ்ச நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
௫ மாதவி மகடனை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் நேவி காற்கீழ் வீழ்ந்தாங்
கரவே ரல்கு வருந்தவ மடவா
ருரவோற் களித்த வொருபத் தொருவரு
மாயிரங் கண்ணோ னவிநயம் வழுவக்கொள
க௦ மாயிரு ஞாலத்துத் தோன்றிய வைவரு
மாங்கவன் புதல்வனோ டருந்தவன் முனிந்த
வோங்கிய சிறப்பி னொருநூற்று நால்வருந்
திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன் றன்முன்
னுருப்பசி முனிந்த வென்குலத் தொருத்தியு
கரு மொன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரித்

க. மன்னகுமரனை - உதயகுமரனை. புணர்த்த - சேர்த்திய.

உ. முதுகணிகை - சித்திராபதி; எழுவாய்; தொன்முது, ஒருபொருட்
பன்மொழி. போயவன் - உதயகுமரன்.

ங. விளிந்தோன் - இறந்தான்.

௫. மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை. நீக்க - நீக்குதற்பொருட்டு.

சு. காவலன்றேவி - இராசமாதேவி. ௫ - சு. நீக்க வீழ்ந்து.

உ - சு. கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து.

எ. 'அரவோர்' என்பது முதலியன சித்திராபதிகூற்று.

கக. புதல்வன் - சயந்தன். கரு. நூற்றிருபத்தொருவர்.

(பி - ம்.) ௫ - எ. 'சிறைதவிர்ந்த, காதலன்றேவி' கரு. 'ஒன்றுகடை

யிட்ட'

தொன்றுபடு மாநகர்த் தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலர்
மாபெருந் தேவி மாதர் யாரினும்
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று
௨௦ மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாத்திர மேந்தி
யரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையர்
தகுதி யென்னார் தன்மை யன்மையின்
௨௫ மன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரா
லிங்க நுறாஉ மிடுக்கனு முண்டா
லும்பளந் தழீஇய வயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும் புன்னையங் கானற்
கிளர்மணி நெடுமுடிக்கிள்ளி முன்னு
௩௦ விளவேனி லிறுப்ப விழும்பூது சான்ற

கசு. தொன்று - பழமை.

கஅ. மாபெருந்தேவி, விளி. மாதர் - நாடகக்கணிகைகள்.

கஎ - அ. மாததொள்ளாநுள்ளும் யானுறு துன்பம் யாவரும்பட்டிலரென
இயைக்க.

கசு. பூவிலை - அந்தைப்பரிசம் ; “பூவிலை மடங்கைய ரோவற் சில
தியர்” (சீலப்: ௫: ௫க.) ஈத்தவன் - கோவலன்.

௨௦. மாதவர்பள்ளி - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுறையுமிடம்.

௨௨. அரங்கக்கூத்தி - மணிமேகலை.

௨௧ - ௨. அரங்கக்கூத்தி, பாத்திரமேந்திச் சென்று மனைதொறும்
ஐயங்கொண்டதும்.

௨௦ - ௨௪. அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவன
வேயன்றி நாடகக்கணிகையர்களுடைய இப்பரப்பன்மையால் அகந்தை அவர்க்
குத் தகுதியென்று கூறார் ; இனி ‘நாடகக்கணிகையர்’ என்பதை எழுவா
யாகக் கொண்டு அவர் தகுதியென்னுரெனினுமமையும்.

௨௫. மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமரனுக்கு உண்டான
இடுக்கணல்லாமலும். மாதரால் - மணிமேகலையால்.

௨௬. இடுக்கண் - துன்பம்.

௨௭. உம்பளம் - உப்பளம் ; விகாரம். கோடு - கரை.

௨௮. கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

௨௯. நெடுமுடிக்கிள்ளி: ஓர் அரசன். முன்னு - முன்னாக.

௩௦. இறப்பு - தங்குதலான. இறம்பூது - அந்நியம். இறப்பச்சாந்த.

(பி - ம்.) கஅ. ‘மாதர்யாவரும்’, ‘மாதர்யாவளாயினும்’

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிழ ளொருத்தி தோன்ற
வின்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்

௩௫ கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினு
முண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினு
முற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிச்சிலைக் காமன்
மயிலையுஞ் செயலையு மாவுங் குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலர்ந்த

௪௦ மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிந்துதொழில் கேட்ப
வொருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வந்நாள்
யாங்கொளித் தனளவ் விளங்கொடி யென்றே

௩௧. சோலை - சோலையில். ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்.

௩௨. தானேதமியள் - தான் தனித்தவளாய்.

உசு - ௩௨. முன்னாத் தோன்றவென்க.

௩௩. ஈங்குள்ளாகிய இத்தன்மையையுடையாள் யாவளோவென்று.

௩௪. அறியான் - அறியானும். மன்னவன் மயக்கமெய்தி ; 'மயக்க மெய்தா' என்பது இடக்கர்.

௩௫. வாயென்றது, நாவினை. உயிர்த்த - மோந்த.

௩௬. உற்றுணருடம்பு - தீண்டியுணருமுடம்பு.

௩௭. மயிலை - மல்லிகைவிசேடம். செயலை - அசோகு.

௩௮. பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ். ௪௦. கமழ - கமழ்தலால்.

௩௯ - ௪௦. மயிலை. முதலியனவாகிய அம்பென்க.

௩௬ - ௪௦. கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால். ஈண்டுக்கூறிய 'கண்டகண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள்; என்றது, வேறுவேறுகாலங்களில் வேறு வேறுபொருள்களானபலிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணையனு பலிக்கப்பட்டனவென்பதாம்.

௪௧. பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்.

௪௨. மதி - மாதம். கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும். உரையாள் - சொல்லாளாய்.

௪௩. அந்நாள் - அந்நாளில்.

(௫ - ம்.) ௩௩. 'இன்னவா யார்கொல்' ௪௨. 'கழிப்பவரையாள்'

- சடு வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற் தேர்வுழி
நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றேன்ற
மன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
நென்னுயி ரனையா ளீங்கொளித் தானா
டு ளன்னு ளொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
சொல்லுமி னென்று தொழுவவ னுரைப்பான்
கண்டிலே னுயினுங் காரிகை தன்னைப்
பண்டறி வுடையேன் பார்த்திப கேளாய்
நாக நாடு நடுக்கின் றுள்பவன்
டு வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாச மயிலை வயிற்றுட் டோன்றிய
பீலிவளை யென்போள் பிறந்த வந்நா
ளிரவிகுலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக்
கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத் துரைத்தன

சடு. தேர்வுழி - தேடும்பொழுது.

சசு. நிலத்திற்குளித்து - நீரிட்புகுவதுபோலத்திற்புகுந்து. நெடு
விசும்பேறி - சந்திரகுரியர்க்கையெட்டிப்பிடித்தற்குச்செல்வதுபோல் நீண்ட
ஆகாயத்திற்சென்று.

சஎ. சலத்தில் திரியும் - பூமிமேல் நடப்பது போல் நீர்மேலே நடந்து
திரியும்.

சசு - எ. குளித்து ஏறித்திரியும் ஒருசாரணன் தோன்றவென்க. நிலத்திற்
குளித்தல் முதலியன அற்புத சத்தியாகிய இருத்தியெனப்படும். தனது தந்
தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாக்குதற்பொருட்டு நிலத்திற்
குளித்தன் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன் காட்டினுனென்று அசுவ
கோஷபோதிசத்துவரென்பவராத் செய்யப்பட்டுள்ளபுத்தசரிதத்தின் கசு-
ஆம் வர்க்கத்தாற் நெரிகின்றது ; “நீரிவிற் பூயில் வானி னிளைத்துழி யொ
துங்கு கின்ற, சாரண மெண்ம ராவார் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்” (உ: ச)
என்றார் சூடாமணிநிகண்டுடையாரும்; “வாணாடிழிந்தோன்” (க0: நட)
என்று இந்நூலில் முன் வந்திருத்தல்காண்க.

சஅ. அவனை - அச்சாரணனை. டு0. அன்னாள் - அத்தன்மையாள்.

சஅ - டுக. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுமினென்று மன்னவன்
தொழுவென்க.

டுந. அறிவுடையேன் - அறிததுடையேன். டுடு. வாகை - வெற்றி.

டுடு - சு. தேவியாகிய வாசமயிலே. டுஎ. அந்நாள் - அந்நாளில்.

டுசு. கரு - கருப்பம். வரும் - வருவாள். கணி - நூல்வல்ல நிமித்திகள்.

டுஎ - கூ. அந்நாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

(பி - ம்.) சா. ‘திரியுந் சாரணன் சென்ற’ சஅ - க. ‘முன்சென்றே,
யென்னுயிர்’ டு0. ‘சாணிரோ வடிகள்’

சு௦ னாங்கப் புதல்வன் வருஉ மல்லது.

பூங்கொடி வாராள் புலம்ப லிதுகே

டவகச் சாந்தி செய்யா நாளுன்

காவன் மாநகர் கடல்வயிறு புகூஉ

மணிமே கலைதன் வாய்மொழி யாலது

சுரு தணியா திந்திர சாபமுண் டாகலி

னாங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும்

வேந்தரை யட்டோய் மெய்யெனக் கொண்டிக்

காசின் மாநகர் கடல்வயிறு புகாமல்

வாசவன் விழாக்கோண் மறவே லென்று

எ௦ மாதவன் போயின் வந்நாட் டொட்டுமிக்

காவன் மாநகர் கலக்கொழி யாதாற்

றன்பெயர் மடந்தை துயருறு மாயின்

மன்பெருந் தெய்வம் வருதலு முண்டென

வஞ்சினே னரசன் றேவியென் றேத்தி

எரு நன்மனம் பிறந்த நாடகக் கணிகையை

யென்மனைத் தருகென விராசமா தேவி

களனும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு

சு௦. வருஉமல்லது - வருவானேயன்றி.

சுசு. பூங்கொடி - பீலிவளை. புலம்பல் - வருந்தாதே.

சுஉ. தீவகச்சாந்தி - இந்திரவிழவு

சுந. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுசு. மணிமேகலை - மணிமேகலாதெய்வம். அது - நகர்கடல்வயிறு புகுதல்.

சுஉ - ச. செய்யாநாளில்வாய்மொழியால்நகர்கடல்வயிறுபுகூஉமென்க.

சுசு - ரு. இந்திரசாபமுமுண்டாதலின், அது தணியாது.

சுசு. ஆங்கு - அக்காலத்தே. பதியிரண்டில், முன்னது நகரம் பின்னது அரசன்.

சுஅ. காசு - குற்றம். சுசு. மறவேல் - மறவாதே.

எ௦. மாதவன் - சாரணன். எசு. கலக்கு - கலங்குதல்.

எஉ. மடந்தை - மணிமேகலை. எந. தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

எரு. நாடகக்கணிகை - மணிமேகலை.

எசு. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதிகேட்ப.

எஎ. 'களனும் பொய்யும்' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று.

(பி - ம்.) சுசு. 'அழிதலுமங்குப்பதிபுகுதலும்' எ௦. 'மாதவனுரைத்த வந்நாட்' எஉ. 'துயருமாயின்' எரு. 'வஞ்சனையிறந்தநாடகக்கணிகை'

முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
 தலைமையாக் கொண்டதின் தலைமையில் வாழ்க்கை
 அ௦ புலமையென் றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி
 நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதா
 னென்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
 மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
 துணிகயந் துகள்படத் துளங்கிய வதுபோற்
 அரு றெளியாச் சிந்தையன் சுதமதிக் குரைத்து
 வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
 யறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவர் தம்முடன்
 மறவேன் மன்னவன் றேவிதன் பால்வரத்
 தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
 கூ௦ மாதவி மகளு மாதவர்க் காண்டலு
 மெழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக் கையாற்

எ.அ. உரவோர் - அறிவுடையோர். துறந்தவை - நீக்கியவை.

எள - அ. மணி. ௨௨ : க௪௦ - ௪௨.

எக. தலைமையில் வாழ்க்கை - கடையாள பரத்தைமைத்தொழில் ;
 “மேலோ ராயினு றாலோ ராயினும், பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்,
 பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியும், கணிகையர் வாழ்க்கை
 கடையே ” (கக : க௮௦ - ௮௩) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

எள - கூ. மணி. ௨ : ௫௪.

அ௦. புலமை - அசுத்தமுடையது. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

அ௨. இருக்கும் - இருப்பாள். சங்கிவைசொல்வுழி - இவற்றை இராச
 மாதேவி சொல்லும்பொழுது.

இனி மணிமேகலையின் செய்தி கேட்டமாதவி அறவணவழிகளுடன்
 இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்.

அ௩. திறம் - காவலிலிருத்தல். திறத்தைக் கேட்டு.

அ௪. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை. துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அ௫. சிந்தையன் - சிந்தையளாய்.

அ௬. வளியெறிக்கொம்பின் - காற்றால்கூக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபோல.

அ௭ - அ. சங்கிவைசொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தை
 யளாய் உலாத்து வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால்
 வரவென்க.

அக. டி. மணி. ௨௪ : க௪க. ஆயம் - சிலதியர்கூட்டம்.

(பி - ம்.) எக. ‘தலைமையாரின் தன்மையில்’

றொழுந்தகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
வறிவுண் டாகவென் றுங்கவன் கூறலு
மிணைவளை நல்லா ளிராசமா தேவி

கூடு யருந்தவர்க் கமைந்த வாசனங் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்
யாண்டுபல புக்கதும் மிணையடி வருந்தவென்
காண்டகு நல்வினை நும்மையிங் கழைத்தது
நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து

க00 மூத்ததிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணினோ யுற்றா
ரிறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்

க00 பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை

கூச - கூ. நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங் காட்டி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்பென்க.

கூள. 'யாண்டு பலபுக்க' என்பதுமுதலியன இராசமாதேவிகூற்று.

கூள - அ. எனது நல்வினை இணையடி வருந்த நும்மை ஈங்கழைத்தது.

கூக. நாத்தொலைவில்லையாயினும் - நுமது நா மெலிதலில்லையாயினும், சொல்வன்மை குறைந்திலதென்றபடி.

க00. இவ்யாக்கையென்றது, அறவணவடிகளுடம்பை. என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

கூக - க00. "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி, னுரைமு தாளன்" (கஉ : ஈ - ச) என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க.

க0க. 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று. தவயாக்கை - தவவுடம்பு.

க0உ. வீழ்கதிர் - அத்தமிழ்க்குஞ் சூரியன். மாணத்திற்குச் சூரியன் அத்தமிழ்தலை உவமை கூறுதல் பொளத்தனான்மரபு; "சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (ஈ0 : க0உ - ஈ) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க.

க0ஈ - ச. பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கியற்கையென்றபடி.

க0ஐ - அ. பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டும் துவாதசநிதானமெனப்

(பி - ம்.) கூடு. 'காட்டத்' கூள. 'புக்கினுமிணையடி வருந்தக்' கூக. 'நாத்தொலைவில்லையாயினுங்கிளர்ந்து' க00. 'மூத்தயாக்கை', 'மூத்தவிவ் யாக்கை' க0ச. 'இதுகெடப்'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
 னீற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
 பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
 கக௦ ரறியா ராயி னாழ்வர கறிகுவர்
 பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
 னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
 யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
 முயற்கோ கண்டெனக் கேட்டது தெளித

கக௫ லுலக மூன்றினு முயிரா முலக
 மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு
 மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
 தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
 நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்

க௨௦ சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோற்றி
 வினைப்பயன் வினையுங் காலை யுயிர்கட்கு
 மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
 தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
 னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்

க௨௫ கொலையே களவே காமத் தீவிழை
 வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்

படும்; இவற்றினியல்பை, இத்தால், ௨௦ - ம் காலைப்பால் வினங்கவுணர்க.
 ககக. பேதைமை - அவிச்சை.

கக௨. இவற்றை - துவாதசரிதானங்களை. கக௪. கோடு - கொம்பு.
 கக௧ - ச. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது

தெளிதலென்க.

கக௫. 'உலகமூன்றினும்' என்பதுமுதற் செய்கை கூறப்படும்.

கக௫ - கூ. உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவில்லாதன.
 செய்கைகூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகையுயிர்களும் கூறப்பட்டன.
 க௨௪ - அ. பேயுமென்றே அறுவகைத்தாகுமென்க.

க௨௦. சொல்லப்பட்ட-கரு - மேற்கூறிய மக்கட்கருமுதலிய ஆறும்;
 "தெய்வக் கருவுந் திசைமுடித் கருவும்" (பதி. ௨. ௩) என்று முன்பு வந்தி
 ருத்தல் காண்க.

கக௧ - ௨௨. (செய்கை) இருவகைபால் தோற்றிக் காட்டுமென்க.

க௨௫. காமத்தீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

க௨௫ - கூ. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிற்றோன்றுவன
 மூன்றும்.

(பி - ம்.) க௦௮. 'இவ்வீராரும்' கக௦. 'நாகடைகுவர்' க௨௦. 'பட்டர்
 பிறப்பினுட்டோன்றி' க௨௫. 'தீவழக்கு'

பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
 சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கும்
 வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
 க௩௦ றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
 பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
 ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
 விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
 கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றேன்றுவர்
 க௩௫ நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
 சொல்லிய பத்தின் றெகுதிபி னீங்கிச்
 சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
 மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
 தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
 க௪௦ மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ
 ரரசைன் றேவியொ டாயிழை நல்லீர்

க௨௭. குறளை - கோள்.

க௨௭ - அ. பயனில் சொல் - அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்.

க௨௯. வெஃகல் - விரும்பல். வெகுளல் - கோபித்தல் ; வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்.

க௩௦. உருப்பன - தோன்றுவன.

க௩௩ - ௩௬. தீவினையென்பது, மூன்றும் எங்கும் மூன்றுமெனப் பத்துவகைப்படும்.

க௩௨. இத்திறம் - கொலைமுதலிய தீயவழிகளில். படரார் - செல்லார்.

க௩௨ - ச. நீல. மொக்கல. க௪௦. சமய. மேற். இக்கருத்து “விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங், கலங்குர்த் தீவினை கடிமின்” (௨௫: சக - ௨) எனப்பின்னும் வருதல் காண்க.

க௩௯. சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ் சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சியென்பன.

க௩௭. சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன. க௩௯, மணி. உச: க௧௭.

க௩௭ - ௯. நீல. மொக்கல. க௪௦. சமய. மேற்.

க௩௩ - ௩௬. நீல. புத்த. ௨௮, ௬௫. சமய. மேற்.

க௪௦. மகிழ்ச்சிவினை - நல்வினை. க௦௫ - ச௦. மணி. ௩௦: ச௫ - ௮௧.

க௪௧. ஆயிழைநல்லீரென்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயத் தையும்.

(பி - ம்.) க௨௭. ‘பயனில்’ க௨௯. ‘வெகுடல்’ க௩௦ - ௩௬. ‘மூன் றும், பத்துவகையெனப்’ க௩௯. ‘நீக்கி’ க௪௧. ‘அரசன்’

புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
 மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலை
 பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்
 கசடு கித்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியு
 முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவ
 லென்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து
 நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
 தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
 கடு மாதவர் நன்மொழி மறவா துய்ம்மி
 னிந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவே னாயின்
 மன்னவன் மகற்கிவள் வருங்கூற் றென்குவ
 ராபுத் திரனா டடைந்ததற் பின்னாண்
 மாசின் மணிபல் லவந்தொழு தேத்தி
 கடு வஞ்சியுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்
 கெஞ்சா நல்லறம் யாங்கணுஞ் செய்குவ
 லெனக்கிட ருண்டென் றிரங்கல் வேண்டா
 மனக்கினி யீரென் றவரையும் வணங்கி
 வெந்துறு பொன்போல் வீழ்கதிர் மறைந்த
 ககூ வந்தி மாலை யாயிழை போகி
 யுலக வறவியு முதியாள் குடிகையு
 மிலகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

கசஉ. புரை - குற்றம். நல்லறம் - அருளறம்.

கசச. பிறவறம் - மற்றைச்சமயதருமம்.

கசடு-௯. இத்திறம் பலவற்றையும் இ - ற்றிய்பகுதிகளையுள் கூறுவேன்.

கசஎ. இளங்கொடி - மணிமேகலை. கசக. மணி. உச: அக.

கடுரு. கண்ணகியைத்தரிசித்தற்பொருட்டு வஞ்சிகரத்திற் புகுந்து.

கடுஅ. அவரையும்: உம், இறந்ததுதழீஇயது.

ககூ. அந்திமாலையில். ககக. முதியாள் குடிகை - சம்பாபதி கோவில்.

ககஉ. கந்தம் - தூண் ; என்றது, கந்திற்பாவையை ; ஆகுபெயர் ;
 “கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட” புறநா. ௫௨.

(பி - ம்.) கசஉ. ‘மணிமேகலை’ கசச - ௫. ‘பின்னாம்பினைக்கு’
 கசக. ‘முத்தொகையாக முன்னர்க்குறவர்’ கடு௦. ‘மறவாதுய்ம்மின்’ கடுஉ.
 ‘இவள் கூற்றெனவறகுவர்’ கடு௩. ‘அடைந்தபின்னாள்’ கசக. ‘முதியாள்
 கோட்டமும்’

டந்தர மாருப் பறந்துசென் றுயிழை
யிந்திரன் மருமா னிரும்பதிப் புறத்தோர்
ககரு பூம்பொழி லகவயி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியிணை வணங்கி
யிந்கர்ப் பேர்யா திந்க ராளு
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறு
நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன்
க௭௦ பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராச
னீங்கிவன் பிறந்த வந்நாட் டொட்டு
மோங்குயர் வானத்துப் பெயல்பிழைப் பறியாது
மண்ணு மரனும் வளம்பல தருஉ
முண்ணின் றுருக்கு னோயுயிர்க் கில்லெனத்
க௭௫ தகைமலர்த் தாரோன் றன்றிறங் கூறின
னகைமலர்ப் பூம்பொழி லருந்தவன் றுனென்.

உசு.—ஆபுத்திரஞடடைந்தகாதை முற்றிற்று.

ககரு. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமேவழியாக ; மணி. சு: உகக.

ககசு. இந்திரன் மருமான் - புண்ணியராசன் ; மருமான் - வழித்தோன்
றல். பதி - நாகபுரம்.

ககரு. அகவயின் - உள்ளிடத்தே. ககசு. மாதவன் - தருமசாவகன்.

ககஅ. யாரென-யாரென்று மணிமேகலைகட்ப. கூறும்-சொல்லுவான்.

ககக. தொட்டு - தொடங்கி.

க௭உ. பெயல் - மழை. பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலையறியாது.

க௭௩. தருஉம் - கொடுக்கும். க௭சு. உயிர்களுக்குநோயில்லை.

க௭௫. தாரோன் - புண்ணியராசன். க௭சு. அருந்தவன் - தருமசாவகன்.

க-க௭சு. தொன்முதுகணிகை கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து, ஏத்தி, 'தருக'
என, இராசமாதேவி ஈங்கிவை சொல்வுழி, மாதவி அரவணவடிகளுடன் வர,
காண்டலும், எதிர்சென்று துணையடிவணங்க, அவன், 'அறிவுண்டாக'
என்றுகூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்தபின், 'வாழ்க' என,
'தேவி கேளாய் ; நல்லீர் கேண்மின் ; மணிமேகலை முன்னுறக்கூறுவல்'
என்று அவனெழுந்தலும், இளங்கொடி எழுந்து வணங்கி என்று வணங்கிப்
போகி ஏத்தி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து பொறையுயிர்த்து வணங்கி,
'யாது ? யார்' என, மாதவன் கூறும் ; அங்ஙனங் கூறுமருந்தவன் கூறி
னனென வினேமுடிவுசெய்க.

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரானோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை.

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்
திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி
வஞ்சிமாநகர்புக்கபாட்டு.]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
யறனு மறனு மரித்தமு ரித்தத்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
நு சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு
மாரிய் னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணினை யில்லாப் பெருவனப் புற்றாள்
கண்ணினை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
வங்கையிற் பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்டு

க. அரசன் - புண்ணியராசன் ; உரிமை - மனைவி ; “உரிமை முன்
போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னர் போகார்” சீவக. உ.எஉ.

உ. தருமசாவகனென்பது , அப்பொழிலில் தோற்ற வதியும் ஒரு முனி
வன் பெயர். இட்பெயர்க்குத் தருமங்கேட்பவ னென்பது பொருள்.

ங. மறன் - பாவம். அரித்தம் - அரித்தியப் பொருளின்வகை.

ஊ - ச. ரித்தத்திறன் - ரித்தியப்பொருளின்வகை. துக்கம் - பிரப்பு,
பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியனபெறுமை, வேண்டாதன பெத்தல்
என்னுமாறும். புக்கில் - புகுமிடம்.

ஞ. சார்பிற்றோற்றம் - பேதைமைமுதலியவன்னிரண்டுரிதானத்தினது
தோற்றம். உய்தி - பிழைத்தல்; “செய்தி கொன்றோர்க் குய்தியில்” (புறநா.
௩௪); “உய்திக் கால முரையீ ரோவென” சீலப். ௧௦: ௨௪௦.

கூ. ஆரியன் - ஆசிரியன்; என்றது புத்தனை. ஏ. பெருவனப்பு-பேரழகு.

அ. இயக்கம் - இயங்குதல்; இய்வடியோடு “உருவி னானனோ டிருவும்
பெயர்ப்ப” (நு: கூ) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) கூ. ‘அறிவுறக் கேட்டு’ கூ. ‘அங்கை பாத்திரங்’

க௦ மிங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக்
காவலற் றெழுது கஞ்சக னுரைப்போ
னாவலந் தீவிலிந் நங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற் றெல்லாங்
கிள்ளி வளவனோடு கெழுதகை வேண்டிக்
கரு கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் படப்பை நன்னகர் புக்கேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தே
னங்கவ ளிவளவ் வகனகர் நீங்கி

௨௦ யீங்கு வந்தன னென்றலு மிளங்கொடி
நின்கைப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியா
யப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

க௦. யாரென்ன - யாரென்று அரசன்கேட்ப.

க-க௦. அரசன் புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவன்யார்' என்னவென்க.

கக. கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சகன் மணிமேகலைபின் வல்லாந்தை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக் கூறப்படும்.

கங. இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்.

கச. கிள்ளிவளவனென்றது, உதயகுமரன் தந்தையை. கெழுதகை - உரிமை ; என்றது, நட்பை.

கசு. காவிரிப்படப்பைநன்னகர்-காவிரியைத்தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லை யாகவுடையகாவிரிப்பூம்பட்டினம் ; படப்பை - பக்கமுமாம் ; "காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம்" சீலப், கரு: கருக.

கஅ. அன்றே - யான் போய்வந்த அக்காலத்தே.

கங. - அ. இவடிற்மெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

௨௦. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - ௨௦. உரைப்போனாகிய கஞ்சகன் 'நங்குவந்தனன்' என்றலும்.

௨க. 'நின்கைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியமாசனை ளோக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று. பாத்திரம் - அமுதசுரபி.

௨௨. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

௨ங. அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு ; என்றது, சாலிவயிற்றிற்பிறந்த பிறப்பை.

(பி - ம்.) கஅ. 'குதினென்றியானன்றே' கக. 'ஆங்கவடானவகனகர்'

நிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
 ௨௫ மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டா லல்லது
 பிணிப்புறு பிறவியின் பெற்றியை யறியா
 யாங்கு வருவா யரசந் யென்றப்
 பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
 மையறு விசம்பின் மடக்கொடி யெழுந்து
 ௩௦ வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
 வானின் நிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
 பூநா றடைகரை யெங்கணும் போகி
 மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டு மடக்கொடி
 பிணிப்புறு மாதவன் பீடிகை காண்டலுந்
 ௩௫ தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப் பீடிகைப்
 பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்தக்
 காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
 மாயமின் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
 தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேத்திப்
 ௪௦ பெருமகன் றன்னொடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்
 விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங்

௨௭. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - தன்மை.

௨௮. ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு. நீ ஆங்கு வருவாயென்று.

௨௯. தாரோன் - புண்ணியராசன். ௨௦-௨௯. இளங்கொடி புகன்று.

௩௦. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

௩௧. இழிந்து - இறங்கி. ௩௨. மாதவன் - புத்தன்.

௩௩ - ௩௪. மடக்கொடி எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு காண்டலுமென்க.

௩௫. பழுது - குற்றம். ௩௬ - ௪௦. பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த.

௩௭. அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩௮. மாதவன் - பிரமதருமன்.

௩௯. 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலை யாக்கி, மணிமேகலை கூறுங்கூற்று.

௪௦. பெருமகன் - அரசன் ; என்றது அத்திபதியை. பெயர்வோர்க் கெல்லாம் - அவந்தி நகரத்திற்குச்செல்லவோவென்று வாருக்கும்.

(பி. மீ.) ௨௭. 'பெற்றியையறியா' ௩௮. 'முன்னர்ப் புகன்று' ௩௯. 'தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப்' ௪௦. 'பெயர்வோர்க் கெல்லாம்'

கலங்கஞர்ந் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற்
 நேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி
 ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்
 சநி புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ
 னுலகுயக் கோடற் கொருவன் னேன்று
 மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
 தின்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை
 மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
 ௫௦ போற்றுமி னறமெனச் சாற்றிக் காட்டி
 னாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீ
 ரவ்வுரைகேட்டுதும் மடிதொழு தேத்த
 வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினி ராதலிற்

சஉ. கலங்கஞர்த்தீவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தை
 புண்டாக்கும் கொலைமுதலிய பத்துவகையிற் தாகிய பாவத்தை.

சச. நல்வினை - கொல்லாமை முத்தலிய பத்துவகையினதாகிய புண்
 ணியத்தை. அயராது ஒம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திடமின்.

சரு. புலவன் - ஞானி; புத்தனென்பது இப்பொருட்டு. முழுதும்
 பொய்யின் றுணர்ந்தோன் - ஸர்வஜ்ஞன்.

சக. உலகுயக் கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பித்தற் பொருட்டு; ஏக
 தேவனென்பது புத்தன் பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், இங்கே 'ஒருவன்' என்றார்.

சரு - கூ. புலவனும் உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக்
 கோடற்குத் தோன்றுமென்க.

சஎ. அவனறம் - அவனாற் கூறப்படும் அறம்.

சஅ. இன்னா - துன்பம். இழுக்குநரில்லை - தப்புவோரில்லை.

சக. மாற்றருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன்; "மாற்ற
 ருங்கூற்றம்" (தொல். புறத்தி. ௩.௨௪); "மருந்தில் கூற்றம்" புறநா. ௩.

௫௦. அறம் போற்றுமினென்று சொல்லிப் பொருளை விளங்கச்
 செய்து; சாற்றி - நிறைத்தென்றுமாம்; "சிவந்துசெ ளித்தம் குளங்கொளச்
 சாற்றி" மதுரை. ௨௪௬.

௫௧. எவே கடிப்பாக வாயாகியபறையை அறைந்தீர்; கடிப்பு - பறை
 யடிக்குங் குறுந்தடி; "நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்" சீலப்.
 கச: ௨௬.

ச௦ - ௫௧. பெயர்வோர்க்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைந்தீரென
 வியைக்க.

௫௨. வெவ்வுரை - பதினாறுகளில் இராகுவைத் திட்டிவிடமென்னும்
 பாம்பாலிறப்பாறென்றும், நீ அவனோடு தீயில் மூழ்குவையென்றும்
 சொன்னசொற்கள்; இதனை, இர்தூல் க-ஆம் காதை, சஅ ஆம் அடிமுதலிய
 வற்றா லுணர்க.

(பி - ம்.) சக. 'உலகுயக் கேட்டற்கு'

பெரியவன் றேன்ற முன்னரிப் பீடிகை
 ௫௫ கரியவ னிட்ட காணந் தானு
 மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
 வென்பிறப் புணர்த்தலு மென்னென் றியான்றொழ
 முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
 மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொறுஅது
 ௬௦ பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
 வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
 பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
 தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
 யருளின னாதலி னாயிழை பிறவியு
 ௬௫ மிருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைத்த
 தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
 யின்றெனக் கென்றே யேத்தி வலங்கொண்
 டங்கிவ ளின்னண மாக் விறைவனு

௫௪. பெரியவன் - புத்தன்; பீடிகை - பீடிகையை.

௫௫. கரியவன் - இந்திரன்; "தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை"
 (௮: ௫௨) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

௫௫ - எ. காரணந்தானும் உணர்த்தற்குக்காரணமும் என்னவென்று
 யான்தொழ.

௫௮. முற்றவுணர்ந்த முதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன்; ஸர்வஜ்
 னன்; மணி. ௫: ௧௦௧.

௫௯. பொறுஅது - சுமவாது; முற்று. ௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬௨. பெருமகற்கமைத்து-புத்தனை அறிந்துகோடற்பொருட்டுஇயற்றி.
 பிறந்தார்பிறவியை-பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தியை.

௬௩. சாற்றுக - உணர்த்துக.

௬௪. அருளினன் - ஆணைதந்தான். ஆயிழை பிறவியும் - உன்பிறவி
 யையும்.

௬௬-௬. அவ்வானவன் 'அமைத்துச்' சாற்றுகவென்று அருளினனென்க.

௬௭. அருந்தவர், முன்னிலைக்கள்வந்தது. ௬௮. இந்நாட-மயக்கமற.

௬௯ - ௬. அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி.

௬௯ - எ. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்றதென்று.

௬௮. இவன் - மணிமேகலை; இவ்வாறுமாக - இப்படி இங்கேபிறக்க.
 இறைவன் - புண்ணியராசன்.

(பி - ம்.) ௫௯. 'பீடிகைதன்மிசைப்பொறுஅப்' ௬௫ - ௬. 'மிருளறக்
 காட்டுதுமென் றெடுத்துரைத்த, வன்றே'

மாங்கப் பொழில்விட் டகநகர் புக்குத்
 எ௦ தந்தை முனியாத் தாய்பசு வாக
 வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற்
 குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ
 ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமு
 மாமுனி யருளான் மக்களை யில்லோன்
 எ௫ பூமிசந் திரன்கொடு போந்த வண்ணமு
 மாய்தொடி யரிவை யமரசுந் தரியெனுந்
 தாய்வாய்க் கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி
 யிறந்த பிறவியின் யாய்செய் ததூஉம்
 பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
 அ௦ செருவேன் மன்னர் செவ்விபார்த் துணங்க
 வரைசுவீற் றிருந்து புரையோர்ப் பேணி
 நாடகங் கண்டு பாடற் பான்மையிற்
 கேள்வி யின்னிசை கேட்டுத் தேவிய
 ருடற் செவ்வி பார்த்து நீடாது

எ௦. முனி - மண்முகமுனிவன்; மணி. கரு: ச.
 எ௩. அடர் - தகடு. எ௨ - ஈ. மணி. கரு: க௩ - ச.
 எ௧ - ஈ. அருளால் அடங்கியவண்ணமும்,
 எ௫. பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன்.
 எ௪ - ௫. இல்லோனாகிய பூமிசந்திரன்.
 எ௬. அமரசுந்தரி - பூமிசந்திரன்மனைவி.

௬௮ - எ௭. இறைவனும் விட்டுப் புக்குப் பிறவியும் அடங்கியவண்
 னமும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியென்க.

எ௮. இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு. யாய் - தாய்; என்றது, சாலியை.
 இறந்தபிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையாலுணர்ந்தான் போலும்.

எ௯. பெற்றி - பேறு; என்றது, பசுவயிற்றிற்பிறந்தது முதலியவற்றை.

அ௦. செவ்வி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள் இனி
 யனாங்காலம். உணங்க - வாட.

அ௧. வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து; செம்மாந்திருந்தென்றுமாம்;
 (முருகு. எ௦.) புரையோர்ப்பேணி - பெரியோரைவழிபட்டு; அமைச்சர்களை
 யும் புரோகிதர்களையும் விரும்பித் துணைக்கொண்டென்றுமாம்.

அ௨ - ஈ. பட்டினப். க௧௩.

அ௪. ஊடல் - பிணங்கல்; 'வழக்காட்டு' என்பர் வெண்பாமாலை உரை
 யாசிரியர். நீடாது - தாமதியாமல்.

(பி - ம்.) எ௨. 'மாலை சூடியாங்கோர்' எ௬. 'அரிவையாசுந்தரியெனுந்'

அரு பாடகத் தாமரைச் சீறடி பணிந்து
 தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
 யங்கையிற் துறுமலர் சுரிசுழற் சூட்டி
 நறுமுகை யமிழ்துறூஉந் திருநகை யருந்தி
 மதிமுகக் கருங்கட் செங்கடை கலக்கக்
 கூ0 கருப்பு வில்லி யருப்புக்களை தூவத்
 தருக்கிய காமக் கள்ளாட் டிகழ்ந்து
 தூவறத் துறத்த னன்றெனச் சாற்றித்
 தெளிந்த நாதனென் செவிமுத லிட்டவித்
 தேத மின்ரு யின்று விளைந்தது
 கூரு மணிமே கலேதான் காரண மாகவென்
 றணிமணி நீண்முடி யரசன் கூற
 மனம்வே ருயினன் மன்னென மந்திரி

அரு. பாடகம் - ஒருவகைக்காலணி. அசு. குங்குமம் - குங்குமச்சாந்து.
 ச.எ. அங்கையிற் - அகங்கையினுலே. துறுமலர் - நெருங்கிய மலர்.
 அங்கையிற் சூட்டி.

அஅ. முகை - அரும்பு; நறுமுகை போலுந் திருநகை.

கூ0. கருப்புவில்லி - மன்மதன். அருப்புக்களை - மொட்டராமலராகிய
 அம்பு. வில்லி கணையைத் தூவ.

கக. காமக்கள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும் விளை
 யாட்டு (மணி. ௨௨: ௨0); "காமக் கள்ளாட்டடங்குளர் மயங்க" சீலப்.
 ௨௨: ௧௨௭.

அ௨ - கூக. 'நாடகங்கண்டு' என்பது முதலியன காமக்கள்ளாட்டிற்கு
 அடை.

க௨. தூவறத்துறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்துறத்தல்.

கக௨. நாதன் - தருமசாவகன். முதல் - இடம். வித்து - அவன்கூறிய
 உபதேசமொழி.

ககச. ஏதமின்றாய் - குற்றமில்லாமல்.

கக௨. நீண்முடி - தொந்துதொட்டுவந்தமுடி; குலத்தின்பெருமை
 கூறியவாறு; "நெடுமுடிக்குருசில்" (சீவக. ௨௧௪.) அரசன் - புண்ணிய
 அரசன்.

கக௩ - கூ. வித்து, மணிமேகலேகாரணமாக இன்று விளைந்ததென்று
 அரசன்கூற.

எஎ - கூக. அரசன் துயரெய்தி நினைந்து இகழ்ந்து சாற்றிக் கூற.

க௭. மன் - அரசன்.

மேல்வருவன, சனமித்திரனென்னுமந்திரிகூற்று,

(பி - ம்.) அரு. 'தேடிவிடித்து' என 'அரிந்துதுதிருநகை' கூ0. 'கரு
 ப்புவிலநங்கள்' க௨. 'துவரத்துறத்தல்'

சனமித் திரனவன் ருடொழு தேத்தி
 யெங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
 ௧௦௦ நுங்கோ னுண்ணைப் பெறுவதன் முன்னாட்
 பன்னீ ராண்டிப் பதிகெழு நன்னாடு
 மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரந்தீங்
 கீன்றாள் குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
 தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது
 ௧௦௫ காய்வெங் கோடையிற் கார்தோன் றியதென
 நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ண
 றேன்றிய பின்னர்த் தோன்றிய வுயிர்கட்கு
 வானம் பொய்யாது மண்வளம் பிழையா
 தூனுடை யுயிர்க ளுறுபசி யறியா
 ௧௧௦ நீயொழி காலை நின் னா டெல்லாந்
 தாயொழி குழவி போலக் கூஉந்
 துயர்நிலை யுலகங் காத்த லின்றிநீ
 யுயர்நிலை யுலகம் வேட்டனை யாயி
 னிறுதி யுயிர்க ளெய்தவு மிறைவ
 ௧௧௫ பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

௧௧. கேண்மதி - கேள் ; மதி, முன்னிலையசை.

௧௦௦. நுங்கோன் - பூமிசந்திரன்.

௧௦௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இங்கரத்தினையுடைய நல்லசாவகநாடு.

௧௦௨. கரந்து - மறைந்து. ௧௦௧ - ௨. மணி. ௧௪: ௫௫ - கூ.

௧௦௩. ஈன்றாள் - தாய். ௧௦௧ - ௪. நாடு தகைமையதாயது.

௧௦௪. பிழையாது - தப்பாமல். ௧௦௧. உயிர்கள் அறியா.

௧௧௦. ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது. ௧௧௧. கூஉம் - கூப்பிடும்; முற்று.

௧௧௦ - ௧௧. "தாயி றாவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉம்" (புறநா.

௪); "புன்கண் கொள்ளலீ போந்ததற் கிரங்கின், மன்பெரு நன்னாடு வா

யெடுத் தழைக்கும்" மணி. ௨௫: ௨௩௬ - ௭.

௧௧௩. உயர்நிலையுலகம் - நிருவாணம் ; "வரனென்னும் வைப்பு"

(குறள். ௨௪.) வேட்டனையாயின் - விரும்பினையாயின்.

௧௧௪. இறுதி - மரணம். உயிர்கள் இறுதியெய்தவும்.

௧௧௫. பெறுதி - இலாபம்.

௧௧௩ - ௫. வேட்டனையாயின் விரும்பினையாகுவை.

(பி - ம்.) ௧௦௦. 'நுங்கோனினை' ௧௦௨ - ௩. 'வளங்கரந்த, தின்றாள்'

௧௧௨. 'காக்கலொன்றி' ௧௧௩. 'இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவ'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றான்
மதிமா ரோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு

க௨௦ மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ

க௨௫ யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்

க௩௦ காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

கக௪. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஒம்பும்-பாதுகாக்கும்.

கக௭. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து நிருவாணமடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வன நமுமன்று.

கக௯ - எ. புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், செனத் திராந்திகன்மதம், க) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

கக௮. மதி மாறோர்ந்தனையென்றான் ; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

கக௯. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

க௧௧ - கக௯. சனமித்திரன், மன் மனம்வேறுவினென்று தொழு தேத்தி முதுமொழிகூற..

க௨௩. மதி - மாதம்.

க௨௪. கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலின் தொழில்செய்வோர் ; "கலம் புணர் கம்மியர்" மணி. எ: ௭௦.

க௨௫. புணரி - கடல்.

கக௯ - ௨௯. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் காத்தல் நின்கட னெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினென்க..

க௨௭. தங்காது - இடையேதங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

க௨௮. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

க௩௦ - ௩௧. காவலன் றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

(பி - ம்.) க௨௪. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்

௩௩௫ குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
றென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்

௧௪௦ மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணு தழுங்குவேன் கையி
னாடுவறங் கூரினுமில் வேடுவறங் கூரா

௧௪௫ தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
வழுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வானோர் பாவா
யுணர்விற னேன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து

௧௩௨. பெருமகன் - அசன் ; அண்மைவிளி.

௧௨௮ - ௩௩. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து

காட்ட.

௧௩௫. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

௧௩௭. மையறுமண்டிலம் - குற்றம்ற்ற கண்ணாடி ; "வயக்குறு மண்

டிலம்" கலி. ௨௫.

௧௩௮ - ௭. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.

மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.

௧௩௯. கலை - வித்தை. ௧௪௦. மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நடுஇரவில்.

௧௪௨. இரந்துண்ணுமுணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்
பால்வந்தோர் பொருட்டு.

௧௪௩. அழுங்குவேன் - வருந்துவேன் ; பெயர்.

௧௪௪ - ௫. மணி. ௧௪: ௧௨ - ௩.

௧௪௬. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

௧௪௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்.

௧௩௯ - ௪௭. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில்

௧௪ - ஆம் காதை, ௩ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.

௧௪௮. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.

(பி - ம்.) ௧௩௮ - ௯. 'என்னிடர் தீர்த்த, தென்' ௧௪௩. 'காணாதழு
வேன்' ௧௪௫. 'ஏடாபரியல்'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றான்
மதிமா ரோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு

க௨௦ மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ

க௨௫ யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்

க௨௦ காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

கக௬. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ழும்பும்-பாதுகாக்கும்.

கக௭. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து நிருவானமடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வன றமுமன்று.

கக௮ - எ. புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத் திராந்திகன்மதம், க) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

கக௯. மதி மாறோர்ந்தனையென்றான் ; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக் கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

கக௧௦. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

க௧௧ - கக௧௧. சனமித்திரன், மன் மனம்வேறியானென்று தொழு தேத்தி முதுமொழிகூற.

க௧௧௨. மதி - மாதம்.

க௧௧௩. கலஞ்செய்கம்மியர் - உப்பலில் தொழில்செய்வோர் ; "கலம் புணர் கம்மியர்" மணி. எ: ௭௦.

க௧௧௪. புணரி - கடல்.

க௧௧௫ - ௨௨. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுத் காத்தல் கின்கட னெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனென்க.

க௧௧௬. தங்காது - இடையேதங்காமல். இதுத்தலும் - தங்கலும்.

க௧௧௭. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

க௧௧௮ - ௩௧. காவலன் றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

(பி - ம்.) க௧௧௯. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்

௧௩௫ குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்

௧௪௦ மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிநு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணு தழுங்குவேன் கையி
னாடுவறங் கூரினுமில் வோடுவறங் கூரா
௧௪௫ தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
வழுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வாணோர் பாவா
யுணர்விற் றேன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து

௧௩௨. பெருமகன் - அரசன் ; அண்மைவிளி.

௧௨௮ - ௩௩. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து

காட்ட.

௧௩௫. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

௧௩௭. மையறுமண்டிலம் - குற்றமற்ற கண்ணாடி ; "வயக்குறு மன்
டிலம்" கலி. ௨௫.

௧௩௫ - ௭. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.

மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.

௧௩௬. கலை - வித்தை. ௧௪௦. மாரி நடுநாள் - மழையையுடைய நடு இரவில்.

௧௪௨. இரந்துண் ணுமுணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்
பால்வந்தோர் பொருட்டு.

௧௪௩. அழுங்குவேன் - வருந்துவேன் ; பெயர்.

௧௪௪ - ௫. மணி. ௧௪ : ௧௨ - ௩.

௧௪௬. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

௧௪௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்.

௧௩௬ - ௭. இவ்வடிகளிற்கு நற்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில்

௧௪ - ஆம் காண்க, ௩ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.

௧௪௮. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.

(பி - ம்.) ௧௩௮ - ௬. 'என்னிடர் தீர்ந்த, தென்' ௧௪௩, 'காணதழு

வேன்' ௧௪௫. 'ஏடாபரியல்'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றான்
மதிமா ரோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு .

க௨௦ மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ

க௨௫ யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்

க௩௦ காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

கக௬. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஒம்பும்-பாதுகாக்கும்.

கக௭. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து நிருவானமடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வன் றமுமன்றி.

கக௮ - எ. புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சொத் திராந்திகன்மதம், க) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

கக௯. மதி மாரோர்ந்தனை யென்றான் ; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக் கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணியமையால்.

கக௯. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

க௧௦ - கக௯. சனமித்திரன், மன் மனம்வேறுவிடவென்று தொழு தேத்தி முதுமொழிகூற.

க௧௩. மதி - மாதம்.

க௧௪. கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலில் தொழில்செய்வோர் ; "கலம் புணர் கம்மியர்" மணி. எ : எ௦.

க௧௫. புணரி - கடல்.

கக௯ - ௨௬. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் காத்தன் நின்கட னெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனென்க.

க௧௭. தங்காது - இடையேதங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

க௧௮. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

க௩௦ - ௩௧. காவலன் றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

(பி - ம்.) க௧௪. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
 தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
 வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
 கருந் குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
 கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
 மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
 வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
 நென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
 கசு௦ மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
 லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
 கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
 கருந்தூண் காணு தழுங்குவேன் கையி
 னாவறங் கூரினுமில் வோடுவறங் கூரா
 கசு௫ தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
 வழத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
 பவமறு வித்த வாணோர் பாவா
 யுணர்விற் றேன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து

கருஉ. பெருமகன் - அரசன் ; அண்மைவிளி.
 கஉஅ - ரு. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து
 காட்ட.
 கரு௫. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.
 கரு௭. மையறுமண்டிலம் - குற்றமற்ற கண்ணாடி ; "வயக்குறு மன்
 டிலம்" கலி. ௨௫.
 கரு௮ - எ. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.
 மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.
 கரு௯. கலை - வித்தை. கசு௦. மாரி நடுநாள் - மனமுமையுடைய நடுஇரவில்.
 கசு௨. இரந்துண் னுமுணைவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்
 பால்வந்தோர் பொருட்டு.
 கசு௩. அழுங்குவேன் - வருந்துவேன் ; பெயர்.
 கசு௪ - ௫. மணி. கசு : கஉ - ரு.
 கசு௬. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.
 கசு௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்.
 கரு௯ - எ. இவ்வழிகளிற்குறப்பட்டிருப்ப சரித்திரத்தி, இந்நூலில்
 கசு - ஆம் காதை, ரு - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.
 கசுஅ. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.
 (பி - ம்.) கஉஅ - க. 'என்னிடர் தீர்த்த, தென்' கசு௨. 'காணாதமு
 வேன்' கசு௫. 'ஏடாபரியல்'

மணிதிக முவிரொளி மடந்தை நின்னடி
கடு0 தேவ ராயினும் பிரம ராயினு

நாமாசு கழுஉ நலங்கிளர் திருந்தடி
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது
மறந்து வாழேன் மடந்தையென் றேத்தி
மன்னவன் மணிமே கலையுட னெழுந்து
கடுநு தென்மேற் காகச் சென்று திரையுலாங்
கோமுகி யென்னும் பொய்கையின் கரையோர்
தூமலர்ப் புன்னைத் துறைநிழ லிருப்ப
வாபுத் திரனோ டாயிழை யிருந்தது
காவற் றெய்வதங் கண்டுவந் தெய்தி

ககூ0 யருந்துயிர் மருந்துமுன் னங்கையிற் கொண்டு
பெருந்துயர் தீர்த்தவப் பெரியோய் வந்தனை
யந்நா ணின்னை யயர்த்துப் போயினர்
பின்னாள் வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

கசக. மணி - பனிகு ; “மணிமரு டெண்ணீர்” (மலைபடு. ௨௫௦);
முத்துமாம்.

கடுக. நா மாசு - நாக்குற்றம். கழுஉம் - போக்கும்.

கடுஉ. பிறவிகள் - பிறவிகள்தோறும். பேணுதல் - உட்கொண்டு வழி
படுத்தல்.

கடுந. மடந்தை, விளி.

கசக-டுந. நின்னடிகளைப் பிறவிகளோடும் பேணுதலல்லது மறவோன்.

கடுநு. உலாம் - உலாவும். கடுசு. கரை - கரையில்.

கடுந - எ. மன்னவன் ஏத்தி எழுந்து சென்று கரையில் நிழலில்
இருப்பவென்க.

கடுசு. தெய்வதம் - தீவதிலகை.

ககூ0. ‘அருந்துயிர் மருந்து’ என்பது முதலியன, தீவதிலகை புண்ணிய
ராசனை நோக்கிக்கூறும் கூற்று. உயிர்மருந்து - சோறு.

கசக. பெருந்துயர் - பசித்துயர். வந்தனை - வந்தாய்.

கடுஉ. அந்நாள் - போன பிறப்பில்; மதுகையிலிருந்து கப்பல் வழியே
வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அந்தாளில். அயர்த்து - மறந்து. போயினர்,
பெயர்.

கடுஉ. பெற்றிமை-தன்மை; என்றது, “உன்னு நோன்போ டுயிர்ப்பதிப்
பெயர்த்தமை” மணி. கச : கூடு.

(பி - ம்.) கடுசு. ‘நாமுலாபபுழந்தாஸந்திநந்திருந்தடி’ கடுஅ.
‘ஆயிழைதன்’-எக் ககூ0. ‘மருந்துன்னங்கையித்’ கசக. ‘வருந்துயிர் நீக்கிய
மறவோன்’

நின்குறி யிருந்து தம்முயிர் நீத்தோ

ககரு ரொன்பது செட்டிக னுடலென் பிவைகா

ணங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோ

ரேங்கமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகா

ணூர்திரை தொகுத்த வுயர்மணல் புதைப்ப

வாய்மலர்ப் புன்னை யணிநிழற் கீழா

கஎ௦ லன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய

வென்புடை யாக்கை யிருந்தது காணாய்

நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்

பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்

கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னுயினை

கஎரு பலர்தொழு பாத்திரங் கையி னேந்திய

மடவர னல்லாய் நின்றன் மாநகர்

கடல்வயிறு புக்கது காரணங் கேளாய்

ககச. நின்குறியிருந்து - நீ இறந்தவிடத்து உன்னோன்புடனிருந்து;

குறி - இடம்.

ககசு. ஆங்கவரிடவுண்டு - அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்க
வுண்டு.

ககஎ. மெய்வைத்தோர் - உயிர்நீங்கினோர்; மணி. க : ககக.

ககஅ. ணூர்திரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் திரட்டிய.

ககக. ஆய்மலர் - அழகியமலர். கீழால் - கீழிடத்தே ; உருபுமயக்கம்.

கஎ௦. அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயிரென்
றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸ்கந்தத்தை.

கஎக. காணாய் - பாராய்.

ககஅ - எக. புதைப்பக் கீழால் யாக்கையிருந்தது காணயென்க.

கஎ௦ - எக. இவ்வுடிகளோடு, “அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாரு
யிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு” (குறள். எக) என்பது ஒப்புநோக்கற்
பாலது.

கஎச. கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன்; “கொலைவன் யார்
கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்” புறநா. கருஉ.

கஎஉ - ச. ‘நின்னுயிர் கொன்றாய்’ என்பது முதலியன வஞ்சப்
புகழ்ச்சி.

கஎரு. ‘பலர்தொழுபாத்திரம்’ என்பது முதலியன, தீவதிலகை மணி
மேகலையைநோக்கிக் கூறுங்கூற்று.

கஎக. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். கஎ - எ. நகர் கடலிலழுந்திற்று.

(பி - ம்.) ககசு. ‘ஆங்கவர்மடவார்வருடன்வந்தோர்’ ககஅ. ‘ஊதை
யீட்டிய வுயிர்மணல்’ கஎக. ‘மடவரலாய்’

நாக நன்னா டாள்வோன் றன்மகள்
 பீலிவளை யென்பாள் பெண்டிரின் மிக்கோள்
 க௮௦ பனிப்பகை வானவன் வழியிற் றேன்றிய
 புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்திமித்
 தீவகம் வலஞ்செய்து தேவர்கோ னிட்ட
 மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண் டேத்துழிக்
 கம்பளச் செட்டி கலம்வந் திறுப்ப

க௮௧ வங்கவன் பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
 கொற்றவன் மகனிவன் கொள்கெனக் கொடுத்தலும்
 பெற்ற வுவுகையன் பெருமகிழ் வெய்திப்
 பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத்
 தொழுதனன் வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக்
 க௮௨ கலங்கொண்டு பெயர்ந்த வன்றே காரிரு
 ளிலங்குநீ ரடைகரை யக்கலங் கெட்டது
 கெடுகல மாக்கள் புதல்வனைக் கெடுத்தது
 வடிவேற் கிள்ளி மன்னனுக் குரைப்ப

க௮௮. நாகநன்னாடாள்வோன் - வளைவணன்.

க௮௦. பனிப்பகைவானவன் - சூரியன். வழி - பரம்பரை.

க௮௧. பூங்கொடி - பீலிவளை.

க௮௦ - ௮௧. பூங்கொடிபொருந்தியதனை, இன்னும், ௨௪ - ஆம் காதை
 ௨௬ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

க௮௧ - ௨. இத்தீவகமென்றது, மணிபல்லவத்தை.

க௮௩. பீடிகை - புத்தபீடிகை. ஏத்துழி - துதிக்குமிடத்து.

க௮௮ - ௮௩. மகள் என்பாள் மிக்கோள் பூங்கொடி குழவியொடு
 பொருந்தி வலஞ்செய்து வலங்கொண்டு ஏத்துழியென்க.

க௮௪. இறுப்ப - தங்க.

க௮௫. அவற்றிறம் - அவற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்லுதலை.

க௮௬. கொடுத்தலும் - (பீலிவளை) கொடுத்தலும்.

க௮௭. தொழுதனன்வாங்கி - தொழுதுவாங்கி; (மணி. க௭ : ௨௦.)
 பிறக்கொழிய - பின்னொழிய.

க௮௦. இருள் - இருளில். க௮௧. கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

(பி - ம்.) க௮௮. 'உகையன்' க௮௯. 'தொழுதனன்வாங்கி' க௮௦.
 'தொண்டுபோயவனன்றே' க௮௨. 'கெடுத்தமாக்கள் புதல்வனைக்கெடுத்தது'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை. ௨௮௯

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅ
 ககரு னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று
 கானலுங் கடலுங் கரையுந் தேர்வுழி
 வானவன் விழாக்கோண் மாநக ரொழிந்தது
 மணிமே கலாதெய்வ மற்றது பொருஅ
 ளணிநகர் தன்னை யலெகடல் கொள்கென

௨௦௦ விட்டனள் சாபம் பட்ட திதுவாற்
 கடவுண் மாநகர் கடல்கொளப் பெயர்ந்த
 வடிவேற் றடக்கை வானவன் போல
 விரிதிரை வந்து வியனகர் விழுங்க
 வொருதனி போயின னுலக மன்னவ
 ௨௦௧ னருந்தவன் றன்னுட னாயிழை தாயரும்
 வருந்தா தேகி வஞ்சியுட் புக்கனர்
 பரப்புநீர்ப் பெளவம் பலர்தொழக் காப்போ
 னுரைத்தன கேட்க வறுகுவை யாயினின்
 மன்னுயிர் முதல்வனை மணிமே கலாதெய்வ

ககச. உற்றது பொருஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொருனாகி.

ககரு. மணி. எ: கநக. ககச. தேர்வுழி - தேருமிடத்து.

கக௭. வானவன் விழாக்கோள் - இந்திரவிழாவெடுத்தலை.

கக௮ - ௭. தேர்வுழி ஒழிந்தது. ௨௦௦. பட்டது - உண்டானசெய்தி.

௨௦௪. ஒருதனி - துணையின்றி. மன்னவன் - நெடுமுடிக்கிள்ளி.

௨௦௫. அருந்தவன் - அறவணவடிகள். ஆயிழைதாயர் - உன்தாயார்;
 என்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும்.

௨௦௭. பெளவம் - கடல். காப்போள் - மணிமேகலாதெய்வம். பலர்
 தொழப்பெளவத்தைக்காப்போளென்க.

௨௦௮. உரைத்தன - சொல்லப்பட்டன; முற்று.

௨௦௯ - ௮. மேற்கூறிய செய்திகள், காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப்
 பட்டனவென்க. இனி, 'உரைத்தன' என்பதைப் பெயராக்கி, 'கேட்கவறுகு
 வையாயின்' என்பதனோடு கூட்டிப்பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

௨௦௮ - ௯. நின்மன்னுயிர் முதல்வனென்றது, கோவலன்மரபில் முற்பட்
 டானொரு வணிகனை.

(பி - ம்.) ககச - ௯. 'மன்னதுதெய்வமற்றதுபொருஅளகனகரதனை'
 கக௮. 'கானலும் பொழிலும்' ௨௦௦. 'விட்டது சாபம்' ௨௦௪ - ௫. 'போயின
 ளருந்தவன் றன்னுடன்' ௨௦௭. 'புக்கனள்' ௨௦௭. 'பலர்கொளக காப்பான்'

உக௦ முன்னு ளெடுத்தது மந்நா ளாங்கவ

னறவர சாண்டது மறவணன் றன்பான்
மறுபிறப் பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத் தீவகத் தருந்தெய்வம் போயபின்
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்

உகரு றுன்னிய தூமண லகழத் தோன்றி

யூன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத் தகைமைய தாகி
வெண்சுதை வேய்ந்தவ ணிருக்கையி னிருந்த
பண்புகொள் யாக்கையின் படிவ நோக்கி

உஉ௦ மன்னவன் மயங்க மணிமே கலையெழுந்

தென்னுற் றனையோ விலங்கிதழ்த் தாரோய்
நின்னா டடைந்தியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னா நின்றன் மறுபிறப் புணர்த்தி
யந்தரத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினு

உஉரு நிற்பெயர் நிறுத்த நீணில மாளு

உக௦. முன்னுள் - மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்.

உக௧. அறவரசாண்டது - புண்ணியதானஞ்செய்தது.

உக௩. தெய்வம் - தீவதிலகை.

இனி, மணிமேகலைத்தொண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணியரா
சன் வருந்துதலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும்.

உகரு. தூ - தூய்மை. அகழ - தோண்ட.

உக௧. ஊன்பிணியவிழவும் - தசையின் பிணிப்புநீங்கவும்.

உக௩. தானென்றது, யாக்கையை. பிணியவிழா - கட்டவிழாத.

உக௪. வெள்ளிய சுண்ணச்சார்தால் வேயப்பட்டு அங்விடத்து இருத்
தல் போல இருந்த.

உக௧. படிவம் - வடிவம். உஉஉ. ஈங்கு - இத்தீவத்திற்கு.

உஉ௩. மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு.

உஉ௪. அந்தரத்திலினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளினும். அகன்பெ
ருந்திலினும் - நான்குபெருந்தீவுகளினும்; மணி. க: ககரு - க.

உஉரு. பெயர் -புகழ்.

உஉஉ - ம். நின்னையீங்கழைத்தது உணர்த்தி நிறுத்தற்பொருட்டே
யென்க.

(பி - ம்.) உக௧. 'ஆங்கலன் றன்னை' உக௩. 'மேட்டுவை' உக௪. 'மன்
னவன் வணங்கி' உக௪ - ம். 'உடமறவணனியது வாமணலகழத்தோன்றின்'
உக௩. 'தகைமையத்தாகி' உக௪. 'வேந்தவரிருக்கை' உக௧. 'கொணக்கை'
உஉ௪. 'அந்தரதீவின'

மரசர் தாமே யருளறம் பூண்டாற்

பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தற்

கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்

மறவா திதுகேண் மன்னுயிர்க் கெல்லா

உரு. முண்டியு முடையு முறையுந் மல்லது

கண்ட தில்லெனக் காவல னுரைக்கு

மென்னுட் டாயினும் பிறர்நாட் டாயினு

நன்னுத லுரைத்த நல்லறஞ் செய்கே

னென்பிறப் புணர்த்தி யென்னை படைத்தனை

உரு. நின்றிற நீங்க லாற்றேன் யானெனப்

புன்கண் கொள்ளனீ போந்ததற் கிரங்கின்

மன்பெரு நன்னுடு வாயெடுத் தழைக்கும்

உஉஎ. உலகத்திற் குற்றந்தீர்த்தற்குப் பொருளேயிராது ; எல்லாவுயிர் களும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி. பிற, இடைச்சொல். புரை - குற்றம்.

உஉச - எ. இவ்வடிகளில்பொருள், 'மன்னவ னென்படி மன்னுயி ரப்படி' என்னும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிற்று.

உரு. உண்டிமுதலியவற்றையல்லாமல். உறையுள் - இருப்பிடம் ; "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோர், தொகுத்தவற்று ளெல்லர்ந் தலை" (குறள்.உஉஉ); "உண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவைப்பீந்தார்" ஏலாதி. கூ.

உருக. கண்டதில்லென - கண்டதில்லையென்று சொல்ல.

உஉஅ - ரு. அறமெனப்படுவது, எல்லாவுயிர்கட்கும் உண்டிமுதலிய வற்றையீ தலையன்றி வேறுகண்டதில்லையென்று மணிமேகலைசொல்ல;உண்டி முதலியவற்றைந தலேஅறமென்றபடி.

உருஉ. ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல்.

உருஉ. நன்னுதல் உரைத்த - நீசொல்லிய. செய்கேன் - செய்வேன்.

உருச. என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பையறிவித்து. பழம் பிறப்புணர்ந்தது நல்லறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினனாதற்குக்காரண மாயிருந்ததுபற்றி, 'என்னை படைத்தனை' என்றான். இது, "நானவன்றன் மகள்" (சீலப். உக: "தென்னவன்") என்றாற் போன்றது.

உருடு. நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வன்மையில்லெனென்று அரசன் சொல்ல.

உருசு. புன்கண் கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே. போந்த தற்கு இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி.

உஉஎ. நாடு உன்னையழைக்கும். உருச - எ. மணி. உரு : கக - கக.

(பி - ம்.) உஉஎ. 'உண்டோபுரைதீர்த்தற்கென' உஉஅ. 'கேட்ப'

உரு. 'உண்டியுமுதுதியுமுறையுந்மல்லது'

வங்கத் தேகுதி வஞ்சியுட் செல்வனென்
றந்தரத் தெழுந்தன ளணியிழை தானென்.

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உருஅ. ஏகுதி - போவாய்.

உருகூ. அந்தரத்து - ஆகாயத்தில். அணியிழை - மணிமேகலை.

க - உருகூ. அரசன், புகுந்து வணங்கிக்கேட்டு, 'இவள் யார்' என்னக் கஞ்சுகன், 'நங்குவந்தனள்' என்றலும், இளங்கொடி, 'வருவாய்' என்று புகன்று எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக்காண்டலும், அதனைத்தொழுது அவள் வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணர்த்த, பணிந்து 'போன்றது' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும் விட்டுப் புக்குக் கேட்டு எய்தி நினைந்து கள்ளாட்டிகழ்ந்து சாற்றி, 'வினைந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமாறோர்ந்தனை' என்று முதுமொழி கூற, முதல்வன் கேட்டு, 'காத்தல் நின்கடன்' என்று கூறிக் கூஉய்க் கரையெய்தி ஏறினன்; அக்கலம், சென்று சார்ந்திறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக்காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏத்தினன்; அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக் கார்ட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏத்தி மணிமேகலையுடன் எழுந்து சென்று இருப்ப, தெய்வதம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய், வந்தனை; உடலென்பு இவைகாண்; என்புமிவைகாண்; காணாய்; கொன்றாய்; கொன்றாய்; ஆயினே; மடவரனல்லாய், நகர் கடல் வயிறு புக்கது; காரணங்கேளாய்; மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்டனள்; இதுபட்டது; உலகமன்னவன் போயினன்; தாயரும் புக்கனர்; கேட்க வுறுகுவையாயின், வஞ்சியுட் கேட்பை' என்று தெய்வம் போயபின், மன்னவன் இரங்கிப் படிவ நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' என, காவலன் உரைக்கும்; அந்நகரம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன் யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி; செல்வன்' என்று எழுந்தனளென வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தாறாவது

வஞ்சிமா நகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தாறாவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து
வஞ்சிமாநகர் புக்கபாட்டு.]

அணியிழை யந்தர மாறா வெழுந்து
தணியாக் காதற் றுய்கண் ணகியையுங்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையுங்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
௫ வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து
வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது

க. அணியிழை - மணிமேகலை.

உ. தணியா - குறையாத. தாய்கண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி.

உ. கொடைகெழுதாதை கோவலன் - நதல்பொருந்திய தாதையாகிய கோவலன்; கோவலன் கொடையிற்சிறந்தவ னென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்று கணவனால் நீப்புண்ட பார்ப்பனியின் கொலைப்பாவநீங்குதற் குத் தருமாசனத்தோருரைத்த தூல்வழியே தானஞ்செய்து அப்பார்ப்பனியைக் கணவனோடுகூட்டிப் பாதுகாத்தானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங் களால் நன்கு புலப்படும்; இதனை, சிலப்பதிகார (கரு: ௫௪ - ௭௫) த்திற் காண்க.

ச. (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப்பண்ணியவடிவத்தைத் தரிசித் தற்பொருட்டு; “கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து” — எனச் சிலப்பதிகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க; (உஅ: ௨௨௮)

௫. வேட்கை துரப்ப - ஆசைசெலுத்துதலால். கோட்டம் - கோயில்; இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக்கப் பட்டது.

எ. ‘அற்புக்கடன்’ என்பது முதலியன மணிமேகலை வார்த்தை. அற்புக்கடன் - காதலனிறப்ப உடனிறத்தலும் தீப்பாய்தலும். நற்றவம்படர்தல் - நல்லதவவழியிற்சேரல்; அஃதாவது கைம்மைநோன்பைநோற்று உடம்பை வருத்துதல்.

(பி - ம்.) ச. ‘படிவங்காணிய’ ௫: கோட்டம்புக்கு’ எ - அ. ‘நில்லா வற்றவஞ்சிறக்கக்கற்புக்கடம்பூண்டு’

கற்புக்கடன் பூண்டு துங்கடன் முடித்த
தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
க0 வொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போ
ளெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது
வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற் படுநான்
மதுரா பதியெனு மாபெருந் தெய்வ
மிதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
கடு காசில் பூம்பொழிற் கலிங்க நன்னாட்டுத்

அ. கற்புக்கடன் பூண்டு - கற்பைக் கடனாக மேற்கொண்டு; “கற்புக் கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டில மால்” (சீலப். கடு: கச - ச) எனவும், “கற்புக் கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டார்” (ஷ்டாக: “தற் பயந்தாள்”) எனவும் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழி யும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க; கண்ணகி கற்பை, மறக்கற் பென்றும், தீறியகற்பென்றுங் கூறுவர். தும் கடன் முடித்தது - உம்முடைய கடனை நிறைவேற்றியது; என்றது, இங்கே மதுரையை அழற்படுத்திச் சிதைத்துப் பதினான்காநாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதையுணர்த் திற்று.

எ - று. இவ்வடிகளின்கருத்து இன்னதாதலை, “காதல நிறப்பிற் கனை யெரி பொத்தி, பூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி, வன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டெனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர், பத்தினிப் பெண் டார்.....மாபெரும் பத்தினி” (உ: சஉ - ௫௫) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணர்க.

க - க. அணியிழை எழுந்து புகுந்து வணங்கிவந்து ஏத்தி அருளல் வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவென்க.

க0. பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி.

கக. ‘எம்மிறைக்கு’ என்பது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண் ணகிவார்த்தை. இறை - கோவலன். இடுக்கண் - துன்பம்; ஆவது, கொலை.

கஉ. வெம்மையின் - கோபத்தால். மதுரை - மதுரையை. படுநான் - படுத்துநான்; விகாரம்.

கஉ. மதுராபதியென்பது, மதுரையம்பதியின் அதிதேவதையின் பெயர்; “மதுரா பதியென்று மாதா” (சீலப். உஉ: “மாமகனும்”); “மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்” ஷ்ட உஉ: உஉ.

கச. ‘இதுநீர்’ என்பதுமுதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டு கூறும் பத்தினிக்கடவுள் வார்த்தை. வினை - தீவினை. பயன் - பிர யோசனம். இது பயன். ஆல், அசை.

கடு. காசு - குற்றம்.

(பி - ம்.) க. ‘என்றெழுந்தனணிற்’, ‘என்றழுதனணிற்’ கஉ - ச. தெய்வத, மதுநீர்செய்தவினை’

தாய மன்னவர் வசுவங் குமரனுஞ்
 சிங்க புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு
 மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாண்
 மூவிரு காவத முன்னுந ரின்றி
 ௨௦ யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப்
 பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாம
 லெல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப்
 பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்னைக்
 கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன்
 ௨௧ பார்த்திபன் றெழில்செயும் பரத னென்னுந்
 தீத்தொழி லாளன் றெற்றெனப் பற்றி
 யொற்ற னிவனென வுரைத்து மன்னற்குக்
 குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன
 னாங்கலன் மனைவி யழுதன ளரற்றி

கக. ஞாதியராகிய வசுவம் குமரனும். கஎ. கபிலை - கபிலபுரம்.

கக - எ. சிங்கபுரம் வசுவக்கும், கபிலை குமரனுக்கும் உரிய நகரங்கள்.

கஅ. ஆள்கின்றோர், பெயர். நாள் - நாளில்.

கக. மூவிருகாவதம் - ஆறுகாதம். முன்னுநர் - முற்படுவோர்; அணு
 குபவருமாம்.

௨௦. வழங்கர் - செல்லாத. வேட்டு - விரும்பி.

உக. கலன் - ஆபரணம்.

உஉ. எல்வளை - ஒளிபொருந்தியவளையையுடையாள்; என்றது, நீலியை.
 அரிபுரம் - சிங்கபுரம்.

உஉ. பண்டக்கலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம்; பண்டம் - பொன்;
 பண்டமும் கலமுமாம்; ஈண்டுப் பண்டம் சரக்கு. பகர்சங்கமன் றன்னை -
 விற்கும் சங்கமனென்னும் வணிகனை.

உச. தையல், விளி.

உஉ. பார்த்திபனென்றது, வசுவை. பரதனென்றது, கோவலனுடைய
 பழம்பிறப்பிலுள்ள பெயர்.

உகூ. தெற்றென - விரைவாக.

உஎ. ஒற்றன் - வேய்த்தறிபவன். மன்னற்குரைத்து.

உஅ. குற்றமிலோனை - நிரபராதியை.

உகூ. மனைவி - நீலியென்பவள். அழுதரற்றி.

(பி - ம்.) கஎ. 'செழிநீர்க்கயிலையும்' ௨௦. 'இடத்துப்பொருள்' ௨௨.
 'எரிபுரமெய்தி' ௨௩. 'படைக்கலம்பகர்' ௨௪. 'கண்டவர்கூறத்தையனென்'
 ௨௫. 'உரைத்துமன்னவனாற்'

௩௦ யேங்குமெய் பெயர்ப்போ னிறுவரை யேறி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு
மும்மை வினைவந் துருத்தலொழி யாதெனு
மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னுஞ்
சீற்றங் கொண்டு செழுநகர் சிதைத்தேன்
௩௧ மேற்செய்நல் வினையின் விண்ணவார்ச் சென்றே
மவ்வினை யிறுதியி னடுகினப் பாவ
மெவ்வகை யானு மெய்துத லொழியா
தும்ப ரில்வழி யிம்பரிற் பல்பிறப்
பியாங்கணு மிருவினை யுய்த்துமைப் போல
௪௦ நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
பிறந்து மிறந்து முழல்வோம் பின்னர்
மறந்து மழைமரு மகத நன்னாட்டுக்

௩௦. மெய்பெயர்ப்போள் - உயிர்விடுவோள். இறுவரை - பெரியமலை;
“இறுவரை யிவர்வதோ ரிலங்கெயிற் றரியென” சீவக. கஅ௩௩.

௩௧. கட்டியதாகும் - பந்தித்ததாகும்.

௩௨. உம்மைவினை - பழவினை. உருத்தல் - தோன்றுதல்; “ஊழ்வினை
யுருத்துவந் தூட்டு மெய்பது உம்” (சீலப். பதி. ௫௪); “ஒளிப்பினு மூழ்வினை
யூட்டாது கழியாது” இறை. சூ. ௨ - உரை.

௩௩. கிளவி - சொல்.

௩௪ - ௩௩. மாபெருந்தெய்வம் விளம்பியபின்னுமென்க.

௩௫ - ௩௩. இச்சாபவரலாறு, “கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு,
வடிவேற் றடக்கை வசவுந் குமாலும்,.....வழுவில் சாபம், பட்டனிர்”
(சீலப். ௩௩: க௩௮ - ௪௦) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமாநகர்த்தெய்
வங்கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௬. நகர் - மதுரை.

௩௭. விண்ணவார்ச்சென்றேம் - கணவனும் யானும் தேவராய்ச்சென்
றோம்.

௩௮. அவ்வினை - மேற்செய்நல்லவினை. அடுகினப்பாவம் - மதுரையை
யழித்த கோபத்தாலுண்டானபாவம்.

௩௯ - ௪. பாவம் எய்துதலொழியாது.

௪௦. உம்டர் இஸ்வழி - தேவருலகத்தில் நவ்வினை நுகர்ச்சியில்லாத
விடத்து.

௪௧ - ௧. பல்பிறப்பியாங்கணும் - எல்லாப்பிறவியின் கண்ணும். இரு
வினையுய்த்து - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு.

௪௨. மகதநன்னாட்டுக்கு - மகதநாட்டுக்கு.

(பி - ம்.) ௩௦. ‘மெய்வைப்போள்’ ௩௧. ‘சாபங்கிட்டிய’ ௩௨. ‘கொண்
டுதிருநகர்’ ௩௩ - ௪. ‘பாவை வெம்பகை’ ‘உறழ்வோம் பிள்’ ௪௨. ‘மழை
வருமந்தநன்’

கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்குங்
கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி
சுரு னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருந்திவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிந்து
பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமு
ரு மநிலை யெல்லா மழிவுறு வகையு
மிற்றென வியம்பிக் குற்றவீ டெய்தி

சுசு. திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

சுசு. கரவு - மறைத்தல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபில ரென்று பெயருள்ள ஒருமுனிவர் தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; கபிலவந்துவெனவும் வழங்கும்.

சுரு. பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தானமுதல் ஞானமீரகவுள்ள பத்தும் பூரித்தல்; (மணி. உசு: உசு) (க) தான பாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) ஸமாபாரமிதை, (ச) வீரியபாரமிதை, (ரு) தியானபாரமிதை, (க) ப்ரஞ்ஞாபாரமிதை, (ச) உபாயபாரமிதை, (அ) தயா பாரமிதை, (க) பலபாரமிதை, (க0) ஞானபாரமிதை யென்பன. இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை, “தானஞ்சீ லம்பொறை தக்க தாய வீரிய, மூன மிஃறி யானமே யுணர்ச்சியோ டுபாய மு, மானமில் லருளினை வைத்தலே வலிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்” (நீல. மொக்கல. ௮௮); “இன்பஞ்சால் பெரும் பார மீரைந்து முடனிதைத்து, நன்கன நிலைபெற்ற நாதம்” (நீல. மொக்கல. ௮௮. சமய), “தானமே முதலர்கத் தசபார நிறைத்தருளி, யூனமொன் றில் லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே” (வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்) என வருவனவற்று லுணர்க. அளவின்று - அளவில்லாமல்.

சுசு. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு.

சுஎ. போதி - அரசமரம்; என்றது, மகாபோதியை.

சுஅ. நால்வகைவாய்மை - துக்கமுதலியன.

சுக. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ரு0. பன்னிருசார்பின் அழிவும்.

சுக - ரு0. “சார்பிற் றேற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்” (உரு : ரு) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

ருக. இற்று - இத்தன்மைத்து; இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகை யோடும் தனித்தனியே கூட்டுக. குற்றவீடெய்தி - காமமுதலிய குற்றங்

(பி - ம்.) சுஎ. ‘கபிலையம்’ சுரு. ‘அளவின்றுநிறைந்து’ சுஎ. ‘பொ திந்துவந்தருளி’

யெண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணு
மண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவ
நுநு னிந்திர விகார மேழுமேத் துதலிற்
றுன்பக் கதியிற் றேற்றர வின்றி
யன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவ
சூ0 மத்திற மாயினு மநேக கால

களினின்றும் விடுதல்பெற்றது; “குற்றவீ டாக மாநிக் குணங்களைக் குறைத்த
லாகும்” சீவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், சு.

ரு௩. அண்ணல் - தலைமை. முன்பு புத்தனை ஞாபிகாக உருவகித்த
தற்கேற்ப னண்டு அவனாபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ்
செய்தார்.

சு௨ - ரு௩. மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைத்துத்தோன்றி வந்
தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிக்குங் காலையென்க.

ரு௪. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர்.

ரு௫. இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு
கள் ஏழினையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளவைகள்; ஆகாயசாரி
களாகியசாரணர்இருந்து பொத்தாகமத்தின் பொருளை யாவார்க்கும் விளங்க
உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை; இதனை, “பனையைந் தோங்கிய
பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவான் நிருமொழி, யந்தர சாரிக
ளாறந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போதி” (சீலப். ௧0 : ௧௧ -
௪) என்பதனாடிணர்க. ஏத்துதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால்; இத
னால், கோவலனும் கண்ணனும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது
இவற்றை ஏத்தி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

ரு௬. துன்பக்கதி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு. தோற்ற
ரவு - தோற்றுதல். ‘இன்றி’ என்றதனால், நற்கதியிற்றிறத்தல் கூறப்பட்டது.

ரு௭. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேசமொழிகளை.

ரு௮ - எ. காலையிற் கேட்டென்க.

ரு௯. துறவி - துறத்தல்; உள்பத்தே துறவி தோன்றியென்க; “மாதவி
துறவிக்கு” (௨ - ௧0) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; திருச்
சிற்றம்பலக்கோவையாரில், “அளவியை” என்றும் ௧0 - ஆம் செய்யுளின்
விசேட வுரையில், ‘துறவு துறவிபெற நின்றிறப்போல அளவு அளவியென
நின்றது’ என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின் றனர்.

ரு௧. பெற்றி - நிருவாணம்.

ரு௧௧ - ௧. ஏத்துதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீத்த பெற்றியமா
குவமென்க.

(பி - ம்.) ௧. ‘விரிக்கும்போது’ ௧௧. ‘பைந்தொடித்தந்தை’ ௧௧௧.
‘விகாரமேழுந்துதித்தலித்’ ௧௧௧. ‘அன்புறுமனத்திறப்பற்றம்’

மெத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயு
முறைமையி னிந்த மூதூ ரகத்தே
யவ்வவர் சமராத் தறிபொருள் கேட்டு
சுரு மெய்வகை யின்மை நினக்கே விளங்கிய
பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவா
யின்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத் துரைத்தலு

சுசு. இருத்தி - வித்தி.

சுஉ. 'நறைகமழ்கூந்தல்' என்பதுமுதலியவற்றால் மணிமேகலைக்குப் பின்னிகழ்வன கூறுவாள்.

சுந. இந்தமூதூரென்றது, வஞ்சிநகரத்தை.

சுரு. மெய்வகையின்மை - உண்மையில்லாமை.

சுசு. பெரியோன் பிடகநெறி - புத்தனருளிச்செய்த ஆகாமங்களின் வழி
யை. புத்த தன்ம சங்கமென்று மூன்றுமணிகளும் யாதோரிடையுறுமின்றி
மிருத்தங்கிடமாய்க் கூடைபோலுதலின், பௌத்தாகமங்கள் பிடகமெனப்
பட்டனவென்பர்; பிடகம் - கூடை; பிடகம், விளையிடகம் ஸகுத்திரபிட
கம் அபிதர்மபிடகமென மூன்றுவகைப்படும்; இவற்றைத் திரிபிடகமென்
தும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவர்; இவற்றுள், முதலாவது விளைய
பிடகம், விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்றுவகைப்படும். இவற்
றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்திலிருந்து
விடைக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தீயாதி துவிதீய பாக
மென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்தால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறு
வது) இரண்டு பகுதி யுடைத்து; கண்டகம், மஹாவர்க்கம் கூடூல்லவர்க்க
மென இரண்டுபகுதி யுடைத்து. இரண்டாவது ஸகுத்திரபிடகம், தீர்க்க
நிகாயம், மத்தியமநிகாயம், ஸம்யுக்தநிகாயம், அங்கோத்தரநிகாயம், கூடூத்
திரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்து [நிகாயம் - கூட்டம்]. இவற்
றுள், கூடூத்திரகநிகாயம் கூடூத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இத்தி
யுக்தம், ஸகுத்திரநிபாதம், விமானவஸ்து, பிரேதவஸ்து, ஸ்தேரகாதை,
ஸ்தேரீகாதை (ஸ்தேரரென்றும், ஸ்தவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப்
பெயர்), ஜாதகம், நிர்த்தேசம், பிரதிஸம்பிதாமார்க்கம், அபதானம், புத்த
வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து. மூன்றாவது அபி
தர்மபிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புத்கலப்
பிரஜ்ஞப்தி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ்தானப்பிரகாணமென ஏழுவகையினை
யுடைத்து; "ஆத்த னேயெனத் தெளிந்தவ ணமர்ந்திருந் தவர்க்குச், சூத்தி
ரம்மிது விளையமு மிதுவிது பிறிதாஞ், சாத்தி ரம்மிவை மூன்றென வன்றவத்
தோன்றல், பாத்து ரைக்குந்தன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே"
நீல. புத்த. கரு.

சுஎ. தாய் - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்.

(பி - ம்.) சுசு. 'இத்திறத்தார்க்கு' சுரு. சுஉ. 'விளங்கிப் பின்னர்ப் பெரியான்'

மினையன் வனையோ னென்றுனக் கியாவரும்
 வினையொரு னுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென
 எஃ மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த
 மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்த்
 தேவ குலமும் தெற்றியும் பள்ளியும்
 பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
 நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு
 எஃ நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரு
 மெங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
 செங்குட் டெவனெனுஞ் செங்கோல் வேந்தன்
 பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
 போர்த்தொழிற் றுணை குஞ்சியிற் புனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சி நகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும்.

எஃ - கூ. மணி. ௧௦: எஃ-அஃ.

எஃ. தெய்வதம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

எஃ. மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரம்.

எஃ. குலம் - கோயில்; "தேவகுலநீழல்" (ஆசார. ௩௩.) தெற்றி-வேதிகை; திண்ணையுமாம். பள்ளி - சாலை; "ஒதுக்கின் நிணிமணற் புதுப் பூம் பள்ளி" புறநா. ௩௩.

எஃ. மிடைந்து - நெருங்கி. எஃ. காணிய - கண்ட.

எஃ - கூ. தேவகுல முதலியன மிடைந்து முனிவர் முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையென்க.

எஃ. செங்குட்டெவன்-சேரன்; இவன் இளங்கோவடிகளின் தமையன்; கண்ணகியைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்.

எஃ. பூத்தவஞ்சி-வஞ்சிமலர்; பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளநினைந்து போர்செய்தற்கு அவர்மேற்செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்வது; இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்துவந்தது. பூவாவஞ்சி - கருவூர்; வெளிப்படை; இங்கரை வாடாவஞ்சி யென்றுங்கூறுவர்; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி, வாய்வா னெடுந்தகை மணிமுடிக்கணிந்து" (௨௬: ௩௦ - ௩௧) எனச் சீலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க.

எஃ - அ. இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென்க.

எஃ. தானை - சேனை. குஞ்சி - குடுமி.

எஃ - கூ. பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற் புனைய வென்க.

(பி - ம்.) எஃ. 'என்றுநீயுரை' எஃ. 'வேண்டுருக் கொள்கென'

எஃ. 'தெய்வகுலமும்' எஃ. 'பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி' எஃ - அஃ. 'புனைந்து நிலைநாடெல்ல'

அ௦ நிலநா டெல்லேதன் மலைநா டென்னக்
கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகழன் மறவருங்
கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
கங்கையம் பேர்யாற் றடைகரைத் தங்கி
அரு வங்க நாவியி னாதன்வடக் கிழிந்து
கனக விசயர் முதற்பல வேந்த
ரனைவரை வென்றவ ரம்பொன் முடிமிசைச்
சிமைய மோங்கிய விமைய மால்வரைத்
தெய்வக் கல்லுந் தன்றிரு முடிமிசைச்
கூ௦ செய்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்

அக. கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம். மயங்க - கலக்க.

அ௦ - அக. மலைநாடென்று சொல்லும்வண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்க வென்க ; செல்லு நெறிக்கணுள்ள நாடுகள், யானைகளின் மிகுதியால் மலை நாடென்று சொல்லப்பட்டன.

அங. கலிகொள - முழங்க. கடைஇ - செலுத்தி.

அரு. நாவி - மரக்கலவிசேடம் ; இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின் றது. வங்கநாவி, அருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இழிந்து - இறங்கி.

அக. கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும் ; இவர் ஆரியவரசர். பலவேந் தர் - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோர் ; இதனை, சீலப்பதிகாரம், உகா - ஆம் காதை, கஅஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

அஎ. அனைவரைவென்று - எல்லோரையும் வென்று ; உம்மை விகார வாகையால் தொக்கது. அவரென்றது, கனகவிசயரை.

அஅ. சிமையம் - உச்சி.

அக. தெய்வக்கல் - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத் தற்குரிய கல்.

கூ௦. வாகை - வாகைமலர் ; பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு அறி குறியாக அணிந்துகொள்ளுவது ; அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற்செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என்றார் ; "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (உஉ) எனவும், "பொலந்தும்பை" (கௌ) எனவும் புறநானூற்றிற் கூறியிருத்தல் காண்க.

அஎ - கூ௦. அவர் முடிமிசைக் கல்லும் தன் முடிமிசை வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரனென இயைக்க.

அக - கூ௦. புனைய மயங்கக் கலிகொளக் கடைஇத் தங்கி இழிந்து வென்று சேர்த்திய சேரனென்க.

(பி-ம்.) அச. 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' அரு. 'வங்கநாவாயிதன் வட கிழக்கிழிந்து' அக. 'முதற்சின் வேந்தர்' கூ௦. 'செம்பொன்'

விறற்றல் வெய்யோன் றன்புகழ் விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயர்ப்படுதல் பொன்னகர்ப் பொலிந்தன
திருந்தால் லேது முதிர்ந்துள தாதலிற்
பொருந்துநால் வாய்மையும் புலப்படுத்தற்கென்.

௨௬. — வஞ்சிமாநகர் புக்ககாதைமுற்றிற்று.

சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற்
கொண்டு நீண்ட வரலாற்றை, சிலப்பதிகாரம், கால்கோட்காதை முதலிய
வற்றால் விளங்கவுணர்க.

கக. விறற்றல் வெய்யோன் - விவ் வலியை விரும்பினோன் ; “ வெம்
முனை வெற்றி விறல் வெய்யோன் ” பு - வே. காஞ்சி. அ.

எஎ - கக. தேவந்தன் சேரன் வெய்யோன் ; அவன் றன்புகழென்க.

கஉ. பொற்கொடி - அழகிய கொடி ; என்றது வஞ்சிக்கொடியை.
நகர் - கருவூர் ; “ பூங்கொடிப் பெயர்ப்படுதல், திருந்திய நன்னகர் ” (௨அ:
க௦க - ௨) என்று பின் வருதல் காண்க.

கக - ௨. விளங்கப் பொலிந்தனள்.

ககஉ. நல்லேது - நல்வினையாகிய காரணம்.

ககஉ - ௩. ஆதலிற் பொலிந்தனள்.

ககச. நால்வாய்மை - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியம் ; அவை துக்க
முதலியன ; அவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர்.

ககஉ - ச. புலப்படுத்தற்குப் பொலிந்தனளென்க.

க - கச. அணியிழை, எழுந்து புகுந்து நின்று ஏத்தி ‘ அருளல் மேண்
டும் ’ என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிக்கடவுள் உரைப்பாள் ; அந்நன்முரைப்
பவளாகிய தாய், ‘ இன்ன திவ்வியஸ்பு ’ என எடுத்துரைத்தலும், மணிமேகலை
ஓதி வடிவாய்ப் பொன்னகர்ப் பொலிந்தனளென வினை முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) கஉ. ‘ கொடிபெயர்ப் ’ - ௩. ‘ திருந்தநல்லேது ’ - கச. ‘ நல்
வாய்மை ’

இருபத்தேழாவது

சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர்
தந்திறங்கேட்டபாட்டு.]

நவையறு நன்பொரு ஞரையி னேவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறஞ் சார்ந்து
வைதிக மார்க்கத் தளவை வாதியை
யெய்தின னெய்திரின் கடைப்பிடி யியம்பென
நு வேத வியாதனங் கிருத கோடியு
மேதமில் சைமினி யெனுமில் வாசிரியர்
பத்து மெட்டு மாறும் பண்புறத்
தத்தம் வகையாற் ரும்பகர்ந் திட்டனர்
காண்டல் கருத லுவம மாகம
க0 மாண்டைய வருத்தா பத்தி யோடியல்

க. நவை - குற்றம். பொருள் - தத்துவம்.

உ. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதிகள். திறம் - தொகுதி; இடமுமாம்.

க - உ. மணி. பதி: அஎ - அ. உரையினேவெனச்சார்ந்து.

ங. அளவைவாதி - பிரமாணவாதி.

ச. கடைப்பிடி - சித்தாந்தம். இயம்பென - சொல்லின்று மணிமே

கலை வினாவ.

ங - ச. அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென.

ரு. 'வேதவியாதனம்' என்பதுமுதலியன அளவைவாதியின் வார்த்தை.

சு. ஏதம் - குற்றம்.

ரு - அ. வேதவியாதன் பத்தளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும்,
சைமினி ஆறளவையும் பகர்ந்திட்டனரென்க.

க. 'காண்டல்' என்பது முதலியவற்றால் பத்தளவைகளின் பெயரும்,
அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும். காண்டல் - பிரத்தியக்கம். கருதல்
- அனுமானம் ; இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.

க0. இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்.

(பி - ம்.) ங. 'அளவைவாதியை' சு. 'இவ்வாசிரியர்' அ. 'பகர்ந்திட்

டனர்' சு. 'காண்டல்கருத்தே' க0. 'ஆண்டவருத்தாபத்தியோடியைப்'

பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி

வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டு
மருளில் காட்சி யைவகை யாகுங் .

கரு கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையு
நண்ணிய மூக்கா னுற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா லூறுமெனச் சொன்ன
விவையிவை கண்டுகேட் டிபிர்த்துண் டிற்றுத்
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்துயக் கறவறிந்

உ௦ துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றிப்
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச்
சுட்ட றிரிதல் கவர்கோட றேன்றாது
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகுங்

உரு கருத்தள வாவது

கக. ஐதிகம் - ஐதிரியம். அபாவம் - இன்மை. மீட்சியொழிவறிவு - மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை யறியுமளவை; என் றது பாரிசேடத்தை.

கஉ. உண்டாநெறி - சம்பவம். இவை தம்மால் - காண்டல் முதலிய இந்தப்பத்துப் பிரமாணங்களாலே.

கங. புலங்கொளல் - அறிதல்.

கச. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையினிலக்கணம் கூறப் படும். மருள் - மயக்கம், காட்சி - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம்.

கக. துயக்கு - தடை.

உ௦. வாயில் - இந்திரியம். ஊறு - இடையூறு.

உக. ஒளி - சோமசூரியாக்கினிகள்.

உஉ. சுட்டல் - பொருளுண்மை மாத்திரைகாண்டல். திரிதல் - ஒன்றை மற்றொன்றாகக்கருதல்; இது விபரீதமெனப்படும். கவர்கோடல் - சந்தேகம்: "கண்ட பொருளை யாட்டுறவே கருத லையந் திரியவே,கொண்ட றிரிவாம்" சீவ - சீத்தி. சுபக்கம், அளவை. ஈ.

உஈ. 'கருத்தளவு' என்பதுமுதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்படும் கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

(பி - ம்.) கக. 'மீட்சியொழி' கஉ - க. 'உண்டாநெறியென்றிவை தம்மாற்பொருளினுண்மையுளங்' கரு - க. 'சுவையு, மூக்கானுற்றமு நாக் காற்சுவையும்' கங - க. 'உண்டுபிர்த்துற்றுத், துக்க சுகமெனத் துயத் தறவறிந்து' உ௦ - உக. 'மனமுமூன்றிப், பயிலொழியொடும்பொருள்'

உள. — சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை. ௩௦௫

குறிக்கொளனுமானத்தனுமேயத்
தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகு
முவகை யுற்றது பொதுவெச்ச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்திய

௩௦ மிவையந் துவய மின்றா யிருந்துங்
கடந்திகழ் யானைக் கானவொலி கேட்டோ
னுடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்த
லெச்ச மென்பது வெள்ளவே துவினா
னிச்சயித் தத்தலை மழைகிகழ் வுரைத்தன்
௩௫ முதலென மொழிவது கருக்கொண் முகில்கண்
டிதுமழை பெய்யு மென வியம்பிடுத

உள. அனுமானத்து - அனுமானத்தான் ; 'அனுமானமாவது:—சாத்தியத்தை யொழியச் சம்பவியாததானிய சாதனத்தாற் சாத்தியத்தைப் பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும்' (நீல. தரும. ௩௨ - சமய.) அனுமேயம் - அனுமித்துணரப்படுவது.

உஅ. அது - அவ்வனுமானவளவை ; அது பொதுவெனவும், எச்சமெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்.

உக. சாதனம் - ஏது. சாத்தியம் - துணிபொருள்.

௩௦. இவை - இவற்றிக்கு. அந்நுவயம் - சேர்க்கை; அஃதாவது நியதமான உடனிகழ்ச்சி.

௩௧. கடம் - மதம். கானம் - காடு. ௩௨. உடங்கு - உடனே.

உக - ௩௨. பொதுவெனப்படுவது உணர்தலென்க. பொதுவைச் சாமானியானுமானமென்பர்.

௩௩ - ௪. வெள்ள ஏதுவினால் - வெள்ளமாகிய சாதனத்தால். அத்தலை - அவ்விடம். எச்சமென்பது வெள்ளவேதுவினால் அத்தலை மழைகிகழ்வு நிச்சயத்துரைத்தல். இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானுமானமெனவுங்கூறுவர்.

௩௫. கரு - குல். முகில் - மேகம். ௩௬. இது - இம்மேகம்.

௩௫ - ௬. முதலெனமொழிவது அற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழைபெய்யுமென்று நிச்சயித்தல். இதனைக் காரணானுமானமெனவும், பூர்வானுமானமெனவுங்கூறுவர். இது, வரற்பாலதை முன்னமே அனுமிப்பது.

௩௩ - ௬. இவ்வழிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களை, "இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென், நடுத்த தும்மகில் சந்த முந்தி யலைத்து வார்புன னாறுகொண், டெடுத்து வந்தி - மால்வ னைக்க னிருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்று, முடித்த தும்மிவை காட்சி யன்றது மானமென்று மொழிந்திடே" (சீவ- சிந்தி. பரபக்கம், உலோகாய தன்மதமறுதலை, ௨) என்பதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.) உக. 'குறிகொள்' ௩௦. 'இவைதமொடந்நுவய'

லென்னு மேதுவி னென்றுமுக காலந்
தன்னி லொன்றிற் சார்ந்துள தாகி
மாண்ட ஷயிர்முதன் மாசின் றுகிக்
சு௦ காண்டற் பொருளாற் கண்டில துணர்த
லுவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப் போலுமெனக் கருத
லாகம வளவை யறிவ னூலாற்
போக புவன முண்டெனப் புலங்கொள
சு௧ லருத்தா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
யிருக்கு மென்றாற் கரையிலென் றெண்ண
லியல்பி யானேமே லிருந்தோன் றோட்டிக்
கயலொன் றீயா ததுவே கொடுத்த

௩௮. தன், பன்மையொருமைமயக்கம்.

௩௯. உயிர்முதல் - உயிரும் இத்திரியமும் மஃமும்; 'உயிரும் வாயிலு
மனமுமு நின்றி (௨௭: ௨௦) என்றார் முன்னும்.

உவமவளவை:—

௪௨. கவயமா - ஒருவகைமிருகம். ஆப்போலும் - பசுவையொக்கும்.

சு௧ - ௨. "கண்ணன் கருமுகில்போல் வண்ணமெனக் கேட்டவனைக்,
கண்ணு முணர் வொப்பெனவே காண்" என்றும் வரும்.

ஆகமவளவை:—

சு௩. அறிவனூல் - ஆப்தன் வாக்கியமாகிய நூல்.

சு௪. போகபுவனம் - சுவர்க்க நரகங்கள். புலங்கொளல் - அறிதல்.

சு௩ - ௪. ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலென்க. இதனைச் சாத்த
மென்றும், உரையளவையென்றுங் கூறுவர்.

அருத்தாபத்தியளவை:—

சு௫. ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி.

சு௫ - ௬. இது பொருளளவையென்றுங் கூறப்படும்; "அடுத்தலை
கோனும் பொருளருத் தாபத்தி யாமதுதா, னெடுத்த மொழியினஞ் செப்புவ
தாகுமில் னுரினார், படைத்தவ ரென்னிற் படையா தவருமுன் டென்றுமி
வன், கொடுப்பவ னென்னிற் கொடாதாரு முண்டென்றுங் கொள்வதுவே"
என்றும் வரும்.

இயல்பளவை:—

சு௭. இருந்தோன் னுன் றதாவெனிலென் வருவித்துக்கொள்க. தோட்டி -
அங்குசம்.

சு௭ - ௮. "மாமே லிருந்தொரு கோறு வெனிற்சுள்ளிக் கோறாவஞ்,
சோமே லிருந்தொரு கோறு வெனிற்றா வேதுணிந்து, ஸ்ரீமேயு கண்ணமுத்
(பி - ம்.) சு௭. 'இயைபிலியானே'.

உள.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை.௩௦௭

லைதிக மென்ப துலகுரை யிம்மரத்

௫௦ தெய்திய தோர்பே யுண்டெனத் தெளித
லபாவ மென்ப தின்மையோர் பொருளைத்
தவாதவ் விடத்துத் தானிலை யென்றன்
மீட்சி யென்ப திராமன்வென் றுனென
மாட்சியி விராவணன் றேற்றமை மதித்த
௫௫ லுள்ளநெறி யென்பது நாராசத் திரிவிற்
கொள்ளத் தகுவது காந்தமெனக் கூற

தங்கோல் கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே வியல்பென்று கூறுவர் நல்ல
சொன் னுவலரே” என்றும்வரும்; சோ - மதில்.

ஐதிகவளவை:—

சக. உலகுரை - உலோகவாதம் ; அஃதாவது, கர்ணபரம்பரையால்
வரும்வாக்கியம்.

சக - ௫௦. “கொன்பயில் வேலைக் கடல்புடை சூழங் குவலயத்தோ,
ரன்புட னுலி லலகையுண் டென்பர்க ளொன்பதுவு, மின்பயில் புற்றில் விடநாக
முண்டென்ப ரென்பதுவு, மென்பர்க ளுவல ரென்பது மைதிக மென்பர்
களே” என்றும் வரும்.

அபாவவளவை :—

௫௧ - உ. அபாவமாவது - இன்மையாகும் ; அஃது ஒருபொருளை
இல்லையென்பது.

மீட்சியளவை:—

௫௪. மாட்சி - பெருமை.

௫௩ - ச. இஃது ஒழிபெனவும் பாரிசேடமெனவும் கூறப்படும்; “சீரா
ரொழிபென்று செப்பப் படுவது திண்புவி மேற், போராடி நின்று பொருதா
ரிருவர்தம் போர்க்களத்துப், பாரா ரிராகவன் வென்ற னெனிற்றன் பரிசு
ழிந்த, நேரா மிராவணன் றேற்றசொல் லாகி நிகழ்வதுவே” என்றும் வரும்.
மூன்று பெயரிலே இருவரைக் கள்வரல்லரென்றால் நின்றவொருவனைக் கள்வ
னென்றறிகையுமது.

சம்பவவளவை :—

௫௫. நாராசத்திரிவின் - இருப்புச்சலாகையின் சலனத்தால்.

௫௫ - சு. உள்ளநெறியெனினும், உண்டாநெறியெனினும், சம்பவ
மெனினுமொக்கும் ; “துயக்கற வுண்மை யெனநா வலர்க டுணிந்துரைப்ப,
தியற்கைப் பொருளின யிற்றொ லாமிது தானுரைக்கின், வியக்குற்ற கால்
சலிக் குந்திச் சுடும்விய னீர்குளிரும், வயக்குற்ற மண்வலி தென்றுபட்
டாங்கு வழங்குவதே” என்றும்வரும்; ஆயிரத்தில் னூறுண்டென்பதும்,
நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதுமது.

மேல் உவமைமுதலிய அளவைகளுக்குக் காட்டிப்போந்த “கண்ணன்
கருமுகில்போல்” என்றற்றோடக்கத்துச் செய்யுட்கள், சீவஞானசித்தியார்,
சுபக்கம், அளவை இலக்கணத்திற்கு மறைஞானதேசிகர் எழுதியஉரையிற்
காணப்பட்டன.

- லெட்டுள பிரமாணபாசங்கள்
 சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்காட லேயந்
 தேராது தெளிதல் கண்டுண ராமை
 சு௦ யெய்து மில்வழக் குணர்ந்ததை யுணர்த
 னினைப்பென நிகழ்வசுட் டுணர்வெனப் படுவ
 தெனைப்பொரு ளுண்மை மாத்திரை காண்ட
 றிரியக் கோட லொன்றையொன் றென்றல்
 விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணர்த
 சு௧ லேய மென்ப தொன்றைநிச் சயியா
 மையற் றறியோ மகனோ வென்ற
 றேராது தெளிதல் செண்டு வெளியி
 லோராது தறியை மகனென வுணர்தல்
 கண்டுண ராமை கடுமாப் புலியொன்
 எ௦ றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
 யில்வழக் கென்பது முயற்கோ டொப்பன
 சொல்லின்மாத் திரத்தாற் கருத்திற் றேன்ற
 லுணர்ந்ததை யுணர்த லுறுபனிக் குத்தீப்
 புணர்ந்திடன் மருந்தெனப் புலங்கொள நினைத்த
 எ௧ னினைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
 நினக்கிவர் தாயுந் தந்தையு மென்று
 பிறர்சொலக் கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள்

இதுகாறும் காட்சமுதலிய அளவைகள் பத்தும் அவற்றினில்கணங்
 களும் முறையே கூறப்பட்டன.

இனி, சுட்டுணர்வு முதலிய பிரமாணபாசங்களெட்டும் அவற்றினில்க
 ணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

பிரமாணபாசங்கள் எட்டு :—

௧௭. பிரமாணபாசங்கள் - பிரமாணப்போலிகள்.
 சு௨. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள். சு௩. இப்பி - சிப்பி.
 சு௪. மையல் - மயக்கம். தறி - கட்டை.
 சு௫. செண்டு வெளி - ஒருவகை முற்றம். சு௬. ஓராது - உணராது.
 சு௭. கடுமாவாகிய புலி. கடுமை - சினம். கண்டுணராமையை உபே
 கஷாத்மகஞானமென்பர்.

எ௦. அண்டலை: ஐ, சாரியை. எக. கோடு - கொம்பு.

எசு. மருந்து - பரிகாரம்.

எ௭. இப்பெற்றிய - இத்தன்மையை யுடையன ; முற்று.

(பி - ம்.) சு௧. 'நிச்சயியாது' சு௨. 'கடுமருப்புலியிலோர்ந்து'

உள. — சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை. ௩௦௯

பாங்குறு முலோகாயதமே பெளத்தஞ்
 சாங்கிய நையா யிகம்வை சேடிக
 அ௦ மீமாஞ் சகமாஞ் சமய வாசிரியர்
 தாம்பிரு கற்பதி சினனே கபில
 னக்க பாதன் கணாதன் சைமினி
 மெய்ப்பிரத் தியமனு மானஞ் சாத்த
 முவமான மருத்தா பத்தி யபாவ
 அரு மிவையே யிப்போ தியன்றுள வளவைக
 ளென்றவன் றன்னேவிட் டிறைவ னீசனென
 நின்ற சைவ வாதிநேர் படுதலும்
 பரசுநின் றெய்வ மெப்படித் தென்ன
 விருசுட ரோடிய மானனைம் பூதமென்
 கூடு றெட்டு வகையு முயிரும்யாக் கையுமாய்க்

எ.அ. பாங்கு - பகுதி. அக. சினன் - புத்தன்;

அ.உ. அக்கபாதன் - அக்கபாத முனிவர்; இவர்க்குக் கௌதம முனிவ
 ரென்றும் பெயருண்டு. கணாதனென்பதற்கு லொய்யைப் புசிப்பவனென்று
 பொருள்; கணம் - நொய். இவர் இது காரணத்தாற் கணசனரென்றும்
 பெயர் பெறுவர்.

அ.௩. பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கம். சாத்தம் - ஆகமம்.

எள - அரு. உலோகாயதமுதலிய அறுவகைச்சமயங்கட்கும் முறையே
 பிருகற்பதிமுதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தளவை
 களுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவை
 கள் பிரத்தியக்கமுதல் அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவுங் கொள்க.
 உலோகாயத முதலிய அறுவகைச்சமயங்களுள், உலோகாயதத்திற்குப்
 பிரத்தியக்கமொன்றும், பெளத்தத்திற்குப் பிரத்தியக்கத்தோடு அனுமான
 மும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரண்டனோடு ஆகமமும், நையாயிகத்திற்கு அம்
 மூன்றனோடு உகமானமும், வைசேடிகத்திற்கு அந்நான்கனோடு அருத்தாபத்
 தியும், மீமாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபாவமும் பிரமானமாமெனக்
 கொள்க.

அ.சு. என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம்:—

அ.௧. இறைவன் - எப்பொருளினுந்தங்குகின்றகடவுள்; இறை - தங்கு
 தல்.

அ.௨. துதிக்கப்படும் சிவதுதெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று
 மணிமேகலை வினாவ.

அ.௩. இருசுடர் - சந்திரசூரியர். இயமானன் - உயிர்; யாகத்தலைவனு
 மாம்.

கட்டிநிற் போனங் கலையுருவி னேனும்
படைத்து வினையாடும் பண்பி னேனும்
துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனும்
தன்னில் வேறு தானென் றிலோனும்

கூடு மன்னே னிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வணன் புராண
மோதின னாரணன் காப்பென் றுரைத்தனன்
க௦௦ கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமுகம்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

கூக. கலையுருவினேன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன் ; “ஐயா நதன் மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தி” என்றார் ; திருச்சிற்பி. க - பேர்.

கூக. துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன் - உயிர்களது இளைப்பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம்:—

கூக - எ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரமவாதி கூறினன்.

வைணவவாதம்:—

கூஅ. கடல்வணன் - திருமால். புராணம் - பழமை.

கூக. ஓதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் :—

க௦௦. ‘கற்பம்’ என்பதுமுதல் வேதவாதி கூற்று. சந்தம் - சந்தோ விசிதி. எண் - சோதிடம்.

க௦க. நிருத்தம் - நிருக்தம். சிக்கை - சிகை.

க௦௦ -க௦௨. கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிகை. வியாகரணம் என்னுமில்வாறும்முறையே வேதத்திற்குக் கை கால் கண் காது மூக்கு முகம் என்னுமுறுப்புக்களாகவுள்ளன ; இதனை, “முகம் வியாகரணம் தஸ்ய ஐயோதிஷந் நேத்ர முச்யதே, நிருக்தம் ச்ரோத்ர முத்திஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதிஃபதே, சிகைக்ரானந்து வேதஸ்ய ஹஸ்தௌகல் பார்ப்ரசக்ஷதே” என்றும் சுலோகத்தாலுமறிந்து கொள்க ; இது, பாணினியவ்யாகரணத்தைச் சார்ந்ததும், பட்டோஜிநீக்ஷிதராத்செய்யப்பட்டதுமாகிய சப்தகௌஸ்துப மென்றும் வடநூலின் முதலிலுள்ளதாகிய பப்பசமென்னுமாந்நிகத்தில் உதகரிக்கப்பட்ட தென்பர். இது பற்றியே கற்ப முதலியவாறும் வேதாங்க மெனப்படும். ‘ஆறங்கமான:—உலகியற் சொல்லையொழித்து வைதிகச் சொல்லையாராயும் நிருத்தமும்; அவ்விரண்டையும் உடனாய்ந்த ஐந்திரத் தொடக்கத்துவியாகரணமும், போதாயனியம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தம்பம் ஆத்திரேயமுதலிய கற்பங்களும், நாராயணியம் வாராகமுதலிய கனிதங்க

உள.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை. ௩௧௧

சார்பிற் றேன்ற வாண வேதக்
காதி யந்த மில்லையது நெறியெனும்
க௦௩ வேதிய னுரையின் விதியுங் கேட்டு
மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்பு கின்ற
வெத்திறத் தினுமிசை யாதிவ ருரையென
வாசீ வகநூ லறிந்த புராணனைப்
பேசுநின் னிறையார் நூற்பொருள் யாதென
க௧௦ வெல்லையில் பொருள்களி லெங்குமெப் பொழுதும்
புல்லிக் கிடந்து புலப்படு கின்ற

னும், எழுத்தாராய்ச்சியாகியபிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம், (தொல். புறத். து. ௨௦; கலி. கடவுள்) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியர்.

க௦௩. சார்பிற்றேன்ற-ஒரிடத்திற் றேன்றத ; இவ்யம்புவென்றபடி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவிதியார் (சஉ) பாட்டில் வேதம், “செய்யா மொழி” என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இக்கருத்தை, “நாத்திக மல்லது சொல்லலை யாயின்மு னுள்பயந்த, சாத்திர மாவது வேதமன் றேவதுதான் சயம்பு, சூத்திரி நீயது வல்லை யலாமையிற் சொல்லுகிலாய், போத்தந்தியோ வதன்றீமையென் றுள்பொங்கிப் பூதிகமே”, “பூதிகள் றுனது சொல்லலும் யானது வல்லெல்லாஞ், சாதிகண் டாயெனத் தான் தா ராததுசாற்றுகென் றாட், காதியென் றுனுமொ ர்தமென் றுனுமுண் டேலதற்கு, நீதியி னுலுரை நீயினி யானது நேர்வ னென்றான்” (நீல. வேத. ௩ - ௬) எனவருவனவற்றா லுணர்க. வேதக்கு - வேதத்திற்கு.

க௦௩. வேதியன் - வேதவாதி.

க௦௪. மெய்த்திறம் - நூல்வகைகள். மெய்யுணர்த்துவனவற்றைமெய் யென்றார்; “மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடு” (க : க௧) என முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. “யாமெய்யாக்கண்டவற்றுள்” (௩௦௦) என்னும் திருக் குறளில், ‘மெய்’ என்பது இப்பொருளாதாதலறிக. வழக்கு - உலகியல்.

க௦௫. எ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட் கோள்.

ஆசீவகவாதம்:—

க௦௬. ஆசீவகநூல் - சமணசமயத்தின் பாகுபாடு இரண்டனுள் ஒரு வகைக்குரியநூல்; “அன்னதோர் வாய்மை யாசீ வகனம ணர்களிற் கூறும்” (சீவ. சீத்தி. பரபக்கம், ஆசீவகமதம், க.) புராணன் - முதலியோன். ஆசீவகமதம், முற்காலத்துச் சமதண்டமென்று பெயருள்ள ஒருநிற் பரவியி ருந்த தென்று தெரிகின்றது (நீல.)

க௦௭. இறை யார் - கடவுள்யாவன். நூற்பொருள் யாதென - உனது நூலிற் சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப.

க௦௮ - ௯. “ஆத்த நூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாத்தன சொல் விற் பயம்பெரி தாதலி, னோத்துரை யேயிங் குரையென் றுரைத்தனள், சாத் திரம் யாவையுந் தன்னிக ரில்லாள்” நீல. ஆசீவக. ௧௨.

(பி - ம்.) க௦௮ - ௯. ‘வேதத், தாதியந்த மில்லை யதுவே நெறியெனும்’

வரம்பி லறிவ னிறைநாற் பொருள்களைந்
 துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையனு
 வவ்வனு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
 ககடு பெய்வகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யு
 நிலநீர் தீக்காற் றெனநால் வகையின
 மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
 வெவ்வே ருகி விரிவதுஞ் செய்யு
 மவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே
 க௨௦ வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்ந்து
 சொற்படு சீதத் தொடுசுவை யுடைத்தா
 யிழினைன நிலஞ்சேர்ந் தாழ்வது நீர்தீத்
 தெறுதலு மேற்சே ரியல்பு முடைத்தாங்

கக௨. வரம்பிலறிவார் இறை - அந்தஞானியாகிய மற்கலிதேவனை
 எமது கடவுள். தூற்பொருள்கள் ஐந்து - நவகதிரென்பதும் தூலிற் கூறப்
 பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

கக௩. அப்பொருள்கள் உயிரும் நால்வகையனுக்களுமாம்.

கக௨ - ௩. ஆவேகமதத்தினர்க்குத்தெய்வம் மற்கலியென்பதும்,
 நூல் நவகதிரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐத்தென்பதும்
 ஆகியஇவற்றை, “என்றன மற்கலி தானே யிறையினி, யொப்பது வாங்கதீர்
 நூல்யா முடையது, மப்பெறு துண்பொரு ளேந்தியல்பாய்வை, யப்ப
 நிகழ்ச்சியுந் காழ்ப்பா டெனச்சொல்” (நல.ஆவேக. ௧௩) என்பதனுலறிந்து
 கொள்க. “மற்கலி தூலிற் வகையிது” (கக௨) என்று இக்காதையி
 லேயே பின் வருதல் காண்க.

கக௪. அவ்வணுவென்றது, உயிரை.

ககடு. கூடி - நிலவனுமுதலிய நால்வகையனுக்களோடுங் கூடி.

கக௪ - ௫. இவ்வடிகள் உயிரணுவின் இலக்கணங்கூறின.

கக௬. மேற்கூறிய நால்வகையனுக்களும் இவையென்றபடி.

கக௭ - ௮. அந்நால்வகையனுக்களும் திரள்வதுஞ்செய்யும் விரிவ
 துஞ்செய்யும்.

கக௭ - ௮. இவ்வடிகளால் மேற்கூறிய நால்வகையனுக்களின் பொது
 விலக்கணங் கூறப்பட்டது.

க௨௦. வற்பம் - வன்மை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.

க௨௦ - ௨௨. தாழ்ந்து உடைத்தாய்ச்சேர்ந்து ஆழ்வது நீரென்க.

க௨௩. தெறுதல் - சுடுதல்.

க௨௨ - ௩. தீ, பெறுதலும் மேற்சேரியல்புமுடைத்து.

(பி - ம்.) கக௩ - ௪. ‘நால்வகையினு, மூவனு’

உஎ.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை. கூகக

காற்று விலங்கி யசைத்தல் கடனிலை
 ௧௨௫ வேற்றியல் பெய்தும் விபீ தத்தா
 லாதி யில்லாப் பரமா ணுக்க
 டதுற் றியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா
 புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றென்றிற் புகுதா
 முதுநீ ரணுகில வணுவாய்த் திரியா
 ௧௩௦ வொன்றிரண் டாகிப் பிளப்பதுஞ் செய்யா
 வன்றியு டவல்போற் பரப்பதுஞ் செய்யா
 வுலாவுந் தாமு முயர்வதுஞ் செய்யுங்
 குலாமலை பிறவாக் கூடும் பலவும்
 பின்னையும் பிரிந்துதந் தன்மைய வாகு
 ௧௩௫ மன்னிய வயிரமாய்ச் செறிந்துவற் பழுமாம்
 வேயாய்த் துளைபடும் பொருளா முளைக்குந்
 தேயா மதிபோற் செழுநில வரைப்பா
 நிறைத்தவிவ் வணுக்கள் பூதமாய் நிகழிற்
 குறைந்து மொத்துங் கூடா வரிசையி

௧௨௪. விலங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை - இவ்வணுக்கள்.

௧௧௯ - ௨௪. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள ஓந்துபொருள்களினியல்
 பைப் பின்வருஞ்செய்யுட்காராலமறிக; “நிலநீ ரெரிகாற் துயிரிற் றியல்பும்,
 பலநீ ரவற்றிற் படுபா லவைதாம், புலமா கொலியொன் றெழிய முதற்காஞ்,
 சலமா யதுதன் மையைபே முதலாம்”, “பறித்தன் முதலா யினதீ யினவாஞ்,
 செறித்தல் லொலியோ டவைகாற் றிமமா, மறித்தல் லறிதல் லவைதா முயி
 ராந், குறித்த பொருளிற் குணமா லிவையே.” நில. ஆவேக. ௧௭, ௧௮.

௧௨௫. வேற்றியல்பு - வேறுதன்மை.

௧௨௭. யாவதும் - சிறிதும். சிதைவது - அழிதல்.

௧௩௧. அவல்போல்-அவலைப்போல். ௧௩௫. வற்பம் - வன்மை.

௧௩௬. வேய் - மூங்கில். ௧௩௭. தேயாமதி - முழுமதி.

௧௩௯. குறைந்தும் ஒத்தும் கூடா- பின் சொல்லப்படுமளவின் குறைந்
 தும் அளவொத்துங் கூடுவனவல்ல.

௧௩௯ - ௪௧. “ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டு விட்டு,
 திற்றிடா திரண்டு கூடு நெறிசில காங்கு நீர்மூன், திற்றிரண் டழல்கா லொ
 ன்ரு விசைந்திடும் பூமி யிவ்வா, நெற்றுநீர் தீகா லாதி யிண்டுவ தென்றி
 யம்பும்” (சீவ - சித்தி. பாபக்கம், ஆவேக மதம், ௭) எனவருதல்காண்க.

(பி - ம்.) ௧௨௪. ‘நூற்றுவின்கே யசைத்தல்கடிவை’ ௧௨௫. ‘வேற்றிய
 லெய்தும்’ ௧௨௭. ‘யாதஞ்சிதைவது’ ௧௨௮. ‘புத்தாப்பிறந்தொன்று’ ௧௩௦.
 ‘பிறவாய்க்கூடுமலையும்’ ௧௩௧-௫. தன்மையதாக, வன்னிய’ ௧௩௨. ‘வேறித்
 துளைப்படும்’ ௧௩௭. ‘வரைப்பால்’ ௧௩௯. ‘கூடாவரியின்’

கசு௦ நென்று முக்கா லரைகா லாயுறுந்
துன்றுமிக் கதனாற் பெயர்சொலப் படுமே
யிக்குணத் தடைந்தா லல்லது நிலனாய்ச்
சிக்கென் பதுவு நீரா யிழிவதுந்
தீயாய்ச் சுடுவதுங் காற்றாய் வீசலு
கசு௧ மாய தொழிலை யடைந்திட மாட்டா
வோரணுத் தெய்வக் கண்ணே ருணர்குவர்
தேரார் பூதத் திரட்சியு ளேனோர்
மாலேப் போதி லொருமயி ரறியார்
சாலத் திரண்மயிர் தோற்றுதல் சாலுங்
கசு௨ கரும்ம் பிறப்புங் கருநீலப் பிறப்பும்
பசும்ம் பிறப்பும் செம்ம் பிறப்பும்
பொன்ன் பிறப்பும் வெண்ண் பிறப்பு
மென்றிவ் வாறு பிறப்பினு மேவிப்
பண்புறு வரிசையிற் பாற்பட்டுப் பிறந்தோர்
கசு௩ கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்துவீ டணைகுவ

கசு௩. சிக்கென்பதுவும் - உண்மையுற்றிருத்தலும்; 'வர்ப் மாடு யுறு நிலம்' (கசு௦) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

கசு௪. தெய்வக்கண்ணோர் - கேவலஞானிகள்.

கசு௫. தேரார் - அறியார். ஏனோர் - மந்தையோர்; என்றது, கேவல ஞானிகளல்லாதாரை.

கசு௬ - எ. ஓரணுவை ஏனோர் தேராரென்க. கசு௭. போது - காலம்.

கசு௮. சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாகவமையும்.

கசு௯. கரும்பிறப்பென்றது, நரகசன்மத்தை.

கசு௧௦. கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெள்ளியபிறப்பு.

கசு௧௧ - கசு௧௨. இவ்வடிகளிற் கூறிய கரும்பிறப்புமுதலியவைகள் முறை யே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை; "வெண்மைநன் பொன்மை செம்மை நீலகழி வெண்மை பச்சை, யுண்மையிவ் வாரி நுள்ளுங் கழிவெண்மை யோங்கு வீட்டிவ், வண்மைய தாகச் சேரு மத்திவை யுருவம் பற்றி, யுண்மை யவ் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினி னுணரு மென்றும்" (சிவ - சிந்தி. பரபக்கம், ஆவகன்மதம், அ.) ஈண்டுப்பிறப்புக்களை வகுத்துக் கூறியதுபோல,

(பி - ம்.) கசு௧௩. 'அரைக்காலாயுந்' கசு௧௪. 'மிக்கவதனிற்' கசு௧௫. 'சிக்கென்பது உநீராயிழைவதுந்' கசு௧௬. 'தீயாச்சுடுவதுங் காற்றாய் வீசுவதுந்' கசு௧௭ - எ. 'மாட்டாதோரணு' கசு௧௮. 'கோராபூதத்திரட்சியு ளோர்' கசு௧௯. 'மயிருமறியார்' கசு௨௦ - எ. 'பாற்படக் கழிந்த, கழிவெய்ப்பிறப் பிற் கலந்து வீடணைவர்'

உள.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை. ஙகரு

ரழியல் வேண்டா ரதுவுறற் பாலா
 ரிதுசெம் போக்கி னியல்பிது தப்பு
 மதுமண் டலமென் றறியல் வேண்டும்
 பெறுதலு மிழத்தலு மிடையு றுறுதலு
 ககரு முறுமிடத் தெய்தலுந் துக்கசுக முறுதலும்
 பெரிதவை நீங்கலும் பிறத்தலுஞ் சாதலுங்
 கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கு
 மின்பமுந் துன்பமு மிவையுமணு வெனத்தகு
 முன்னுள ஆழே பின்னுமுறு விப்பது
 ககரு மற்கலி நூலின் வகையிது வென்னச்
 சொற்றடு மாற்றத் தொடர்ச்சியை விட்டு

“மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியி, னணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு
 போலவாம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசி னேனினித், துணிமின மெனத்
 தொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தினார்” (சீவக. ஙககக) என்று உயிர்களை வகுத்
 துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கருக. ‘அது’ என்றது, கழிவெண்பிறப்பினை.

கருக. ‘இது’ என்றது, கரும்பிறப்புமுதல் கழிவெண்பிறப்பு இறுதி
 யாகவுள்ள பிறப்புக்களில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை.

கருக - கஉ. பெறுதன்முதற்சாதலீரகவுள்ளவைகள் கருவிற் சேர்ந்த
 பொழுதே கலப்பனவாம்.

ககரு. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்.

கருக - கச. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, “பேறிழ விடையு றின்பம்
 பிரிவிலா திருக்கை யற்றும், வேறொரு நாட்டிற் சேறல் விளைந்திடு மூப்புச்
 சாதல், கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகுந், தேறிய ஆழிற்
 பட்டுச் செல்வதிவ் வுலக மென்றான்”, “புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்
 டனுப்’ பொருந்த வைத்தே, யெண்ணிய விவற்றினோடு மேழென வெங்க
 னோடு, நண்ணிய வொருவன் கூறு ஞானமில் வாறதென்று, கண்ணிய கருத்
 தினோகள் கதியினைக் காண்ப ரென்றான்” (சீவ - சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவ
 கம்மதம், க - க0) என்னும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக.

ககரு. மற்கலிதேவனது ஒன்பதுகதிரென்றும் நூலிற் கூறப்பட்
 டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமதத்தோன் சொல்ல.

ககரு. சொற்றடுமாற்றத்தொடர்ச்சி - தடுமாற்றச் சொற்றொடர்ச்சி ;
 என்றது, பூர்வோத்தரவிரோதமுள்ள ஆசீவகமதத்தோன் கூற்றை.

(பி - ம்.) கருக. ‘அழியியல்வேண்டா வதுவுறற்பாலர்’ கருஅ.
 ‘வேண்டிதலும்’ கருக. ‘இறத்தலும்’ ககரு. ‘உடமிறுத்தெய்தலுந் துக்க
 முஞ் சுகமிறுதலும்’ ககஉ. ‘பொழுதேபிறக்கு’ ‘பொழுதேயிறக்கும்’ ககரு.
 ‘இவையிவையெனத்தகு’ ககரு. ‘மறக்கலின்னூலின் வகையிது வென்று’
 ககரு. ‘சொற்றமாற்றத்’

நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னாற்
புகழூர் தலைவன் யார் நூற்பொருள் யாவை
யப்பொரு ணிகழ்வுங் கட்டும் வீடு
கஎ௦ மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோ
னிந்திரர் தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன்
றந்த நூற்பொரு டன்மாத்தி காயமு
மதன்மாத்தி காயமுங் காலா காயமுந்
தீதில் சீவனும் பரமா ணுக்களு
கஎ௧ நல்வினை யுந்தீ வினையுமவ் வினையாற்
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித் திறத்த
வான்ற பொருடன் றன்மைய தாயுந்
தோன்றுசார் வொன்றின் றன்மைய தாயு

கஎ௦. மெய்ப்பட - உண்மைப்பட.

கக௭ - எ௦. நிகண்டவாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன் யார்? நூற்
பொருள்கள் யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும்,
வீட்டினையும், சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப. நிகண்டவாதி - சம
ணர் இருதிருத்தாரின் ஒருவராகியார்; இவன் நிர்த்தவாதியென்றும்
திகம்பரவாதியென்றும் கூறப்படுவான்; இதைவன், நான், பொருள், பொரு
ணிகழ்வு என்பனமின்றாங்கிலையும் முறையே ஆப்தன், ஆகமம், பதார்த்தம்,
பிரவர்த்தியென்பர்.

நிகண்டவாதம்:—

கக௭. சதேந்திரர்களாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது எவ்வாமி;
சதேந்திரராவார்:— பவனேந்திரர் காற்பத்திருவரும், வியத்தேந்திரர் முப்
பத்திருவரும், சுற்பேந்திரர் இருபத்திருவரும், சந்திரனும் சூரியனும் கோ
திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பார்.

கஎ௨. தந்தநூற்பொருள் - (அருகன்) உண்டுபண்ணிய அங்காகமம்
பூர்வாகமம் பகுசுருதியாகமமென்னுமன்று ஆசாமங்களிலும் கூறப்பட
டுள்ள பொருள்கள்.

கஎ௩. காலமும் ஆகாசமும்.

கஎ௪ - ௭. தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாந்தகாயம் முதல் வீடு இறுதி
யாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின.

கஎ௫ - ௭. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள இதைவனையும் அவன்சூறிய
நூற்பொருள்கள் பத்தையும், “எனக்கேட்டாங் கெடுத்துரைப்பா னிந்
திரர்க டொழப்படுவான், றனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு, மனப்
பாட்டி ளாகாய முயி றனம் புண் ளாயம, வினக்குக்காற் பாவமே கட்டுந்
டெனநிறத்தி” (நில. மொக்கை. ௨௨) என்னும் செய்யுளாலுமறிந்து
கொள்க.

(பி - ம்.) கக௭. ‘புகழூர் தலைவன்’

௨௪. — சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாலை. ௩௧௭

மரித்தமு ரித்தமு மாகி நின்ற

௧௮௦ நுனித்த குணத்தோர் கணத்தின் கண்ணே

தோற்றமு நிலையுங் கேடு மென்னு

மாற்றரு மூன்று மாக்கலு முரித்தா

ரிம்ப முளைத்து நிகழ்த னீத்திய

ரிம்பத் தப்பொரு ளன்மை யரித்தியம்

௧௮௧ பயற்றுத் தன்மை கெடாதுகும் மாய

மியற்றி யப்பய றழிதலு மேதுத்

தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாய்ப்

பொருள்களை நடத்தும் பொருந்த ரித்தியமா

௧௮௨ - ௮௦. ஒருபொருள் ஒருகணத்தில் அரித்தியத்தன்மை ரித்தியத்தன்மையென்னும் இரண்டையுமடையுமென்பதை, “கல்வியா வல்லனே காமாதியாற் றியம், செல்வத் துயர்த்தான் குலத்தினிற் றுழந்தன னம், வல்லுவா னென்றென்று வல்லா னிதுவன்றோ, கில்லாமை ரித்த நிலை” (நீல. மொக்கல. ௧௧௩ - சமய) என்பதனுறுமுணர்க. கணம் - கணம்.

௧௮௩ - ௮௨. ஒருபொருள் ஒருகணத்தில் உற்பத்தி ஸ்திதி நாச மென்ன மூன்றையுமடையுமென்பதை, “உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாடயிர்மோர், பருவத்தி னும்பரி யாயப் பெயரென்பன் பால ழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாய்மும்மைத் தன்மையதார், திருவத்த தென்பொரு ளாதலைத் தோ தெளியிதென்றான்” (நீல. மொக்கல. ௧௨௨) என்னுஞ்செய்யுளாலும், “உருவப்பிழம்பாகியபுற்கதைதைப்பொருளென் னேன்; பால்தயிர் முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன்; பாத் பரியாயத்து நின்ற புற்கல “திரவியம் தயிர்ப் பரியாயமடைந்து பரிணமித்த லில் உற்பத்தி ஸ்திதி விநாசாத்மகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என்பொருளென்று தெளியென்று சொன்னார்” என்னும் அதனாரையாலு மறிந்துகொள்க.

௧௮௪ - ௮௨. பொருள் உரித்தாமென்க. ௧௮௩. ரிம்பம் - வேம்பு.

௧௮௫ - ௮. இவ்வுடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தினியல் பை, “பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற் றியல்பே, யிற்ற திதுவென திட்டமென் பாயின் விருமையினுந், தெற்றெனத் தீர்ந்தோர் பொருளென்னை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாயை மயிரெனச் சொல்லுவன் மன்னு மென்றான்” (நீல. மொக்கல. ௧௨௩) என்பதனுறுமுணர்க. சும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப் பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவ தொரு சிற்றுண்டி; இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாயங்காளில் இக்கா லத்துப் பழங்கிலருகின்றது; “சும்மாயத்தொடு வெண்ணெய்விழுங்கி” (நீல. பெரியாழ்வார். ௩. ௩ : ௩) என்பதில் ‘சும்மாயம்’ என்பதற்கு ஸ்ரீ மனவானாமாழனிகள் ‘குழையச்சமைத்தபருப்பு’ என்று பொருள்செய் திருக்கின்றனர். ‘பயற்றது சும்மாயம்’ நீல. ௩. ௨௬௪ - மயிலை. மேற்.

௧௮௬ - ௮. தருமாத்திகாயம் எங்குமுளதாகி எக்காலத்தும்பொருள் களை நடத்துமென்க.

வப்படித் தாகி யதன்மாத் திகாயமு
 ககூ மெப்பொருள் களையு நிறுத்த லியற்றுங்
 காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியு
 மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியு
 மாக்குமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
 பூக்கு மிடங்கொடுக்கும் புரிவிற் றுகுஞ்
 ககூடு சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
 தாவீச்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரு
 மோரணு புற்கலம் புறவுரு வாகுஞ்

ககூ - கூ. அதன்மாத்திகாயம் எப்பொருள்களையும் நிகழ்ச்செய்யும்.

ககூ - கூ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாவதிகாயம் அதரு
 மாஸ்திகாயங்களினிலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும்:—“ அத்தியா யமூர்த்தியா யளவி நேசியா, யொத்தன யுகிளே
 டிலக லோகமாந், தத்துவந் தனைச்செய்து தம்மத் தம்மமா, மத்திகள் செல
 வொடு நிலைபிற் கேதுவாம்”, “அச்சநீர் தேரொடு மீனை யீர்த்திடா, வச்சநீ
 றன்றியத் தேரு மீன்செலா, வச்சநீர் போர்த்தம் மத்தி சேறலை, யிச்சையு
 முயற்சியு மின்றி யாக்குமே”, “அந்தரத் தமுபத்து மூன்ற தாகிய, விற
 திர படலமு நிரைய மேழ்குறு, மந்தர மலைமண்ணு மற்று நின்றிடா, வந்தமி
 நிலையதம் மத்தி யில்லையல்”, “பறவையின் சிறகொடு பாத சின்றுழி,
 நெறியினாற் செலவொடு நிலையை யாக்குமா, னுறவிபுற் கலமியை யோட
 னிற்றலைச், செறிவுறத் தம்மத்தம் மத்தி செய்யுமே” (மேருமந்தர.
 வைசயந்தன்முத்தி. அ. ௭, கூ. ௦, கூ. ௧, கூ. ௨); ‘தருமாவதிகாயம், குயவன்
 திகிரிக்குக் கீழிட்டசிலைபோலவும், தேருக்கு அச்சப்போலவும், கலத்திற்
 குக் கடல்போலவுமாம்’, ‘தருமாவத்யும் அதருமாவத்யும் பகைக்குச் சிறகுங்
 காலும்போற் சீவபுற்கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸ்திதிக்கும் அப்பிரே
 ரகசாதனமாம்’ நீல. மொக்கல. ௨௭, ௨௮ - சமய.

ககூ. கணிகம் - கணிகம்.

ககூ - ௩. காலம் குறுநிகழ்ச்சியையும் நெடுநிகழ்ச்சியையுமாக்கு
 மென்க; ‘கணிகமென்பது கழுசெங்கழுநீரிதழை ஒருகுரட்டிலடுக்கிப் பல
 வானாயினொருவன் மிகவுங் கூரியதோருளியைத்துக் கூடயிட்டுப் புடைத்
 தால் ஆறும்புரையற்று ஏழாம்புரையிற் செல்லுமளவாம்; இனிக்கற்பமாவது,
 ஓசனையகன்றுயர்ந்ததோர் உச்சிரமலை கருப்பினியுடுத்த பட்டாடைத் தோ
 கை பட்டுக் கையறத்தேய்ந்ததாம்’ நீல. மொக்கல. ௩௧ - சமய.

ககூ - ச. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலு
 யுடையது; “பார்த்திடங் கொடுக்கும் விசம்புத்தோ யுள்ளம்” மலைபடு. ௧௧௮.

ககூ - சு. சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்.

ககூ. ஓரணு - பாமானு; அவ்ஓரணு புற்கலமும் புறவுருவுமாகும்.
 புற்கலமென்றது, உடம்பை; புறவுருவென்றது, மற்றவை வடிவங்களை.

(13 - ம்.) ககூ. ‘ஒத்துத்தோன்றி’

௨௭.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை. ௩௧௯

சீர்சா னல்வினை தீவினை யவைசெயும்
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செ
௨௦௦ யருவினைப் பயனனு பவித்தறுத் திடுத
லதுனீ டாகு மென்றன னவன்பி
னிதுசாங் கியமத மென்றெடுத் துரைப்போன்
பனையறி வரிதாய்த் தான்முகுக் குணமாய்
மனரிகழ் வின்றி மாண்பமை பொதுவா

௨௦௫ யெல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித் தத்து
மானென் றுரைத்த புத்தி வெளிப்பட்
டதன்கணு காயம் வெளிப்பட் டதன்கண்
வாயு வெளிப்பட் டதன்க ணங்கி

௨௧௦ யானது வெளிப்பட் டதன்க ணப்பின்
றன்மை வெளிப்பட் டதின்மண் வெளிப்பட்
டவற்றின் கூட்டத் தின்மனம் வெளிப்பட்
டார்ப்புறு மனத்தாங் கார விகாரமு
மாகா யத்திற் செவியொலி விகாரமும்

௧௧௮. நல்வினை நல்வினையையும், தீவினை தீவினையையுமுண்டாக்கும் ;
இன்பதுன்பங்களையுண்டாக்குமெனினும் பொருந்தும்.

பந்தத்தினிலக்கணங்கூறிற்றிலர், “அவ்வினையாற், செய்வுறு பந்த
மும்” (௧௭௫ - ௬) என்று முன்னர்க்கூறினமையின்.

௧௧௯. வருவழியிரண்டு - நல்வினைவரும்வழியும் தீவினைவரும்வழி
யும். முன்செய் - முற்பிறப்பிற்செய்த.

௨௦௧. என்றனன் - என்று நிகண்டவாதி கூறினன்.

௧௧௯ - ௨௦௧. வீட்டிலக்கணம் இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டதுபோல,
“பெரும்பாவ மறத்துய்த்துப் பெறுதும்பாம் வீடென்றோ, மரும்பாவ காரிநீ
யாவர்வா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெதிர்காத்து மன்னுந்தம் பழவினையு,
மொருங்காக வுதிர்த்தக்கா லுயிர்த்தாய்மை வீடென்றாள்” (நீல. மொக்கல.
௪௭) என்னும் செய்யுளில் வந்திருத்தல்காண்க.

சாங்கியவாதம் :—

௨௦௬. சொல்லுதல் மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி. சித்
தம் - மூலப்பகுதி.

௨௦௭. மான் - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும்
ஒருபெயருண்டு.

௨௦௯. அங்கி - அக்கினி. ௨௧௦. அப்பு - நீர்.

௨௧௨. கூட்டம் - ஸமஷ்டி.

- ௨௧௫ வாயுவிற் றெக்கு மூறெனும் விகாரமு
மங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம் விகாரமுந்
தங்கிய வப்பில்வாய் சுவையெனும் விகாரமு
நிலக்கண் மூக்கு நாற்ற விகாரமுஞ்
சொலப்பட் டிவற்றிற் றெக்கு விகாரமாய்
- ௨௨௦ வாக்குப்பாணி பாத பாயு ருபத்தமென
வாக்கிய விவைவெளிப் பட்டிங் கறைந்த
பூத விகாரத் தான்மலை மரமுத
லோதிய வெளிப்பட் டிலகாய் நிகழ்ந்து
வந்த வழியே யிவைசென் றடங்கி
- ௨௨௫ யந்தமில் பிரளய மாயிறு மளவு
மொன்றா யெங்கும் பரந்துரித் தியமா
மறிதற் கெளிதாய் முக்குண மன்றிப்
பொறியுணர் விக்கும் பொதுவு மன்றி
யெப்பொரு ளுந்தோன் றுதற்கிட மன்றி
- ௨௩௦ யப்பொரு ளெல்லா மறிந்திடற் குணர்வா
யொன்றா யெங்கும் பரந்துரித் தியமாய்
நின்றுள வுணர்வாய் நிகழ்தரும் புருடன்
புலமார் பொருள்க ளிருபத் தைந்துள
நிலநீர் தீவளி யாகா யம்மே
- ௨௩௫ மெய்வாய் கண்மூக் குச்செவி தாமே
யுறுசுவை யொளியு றேசைநாற் றம்மே
வாக்குப்பாத பாணி பாயு ருபத்த

௨௧௫. தொக்கு - துவக்குந்திரியம். ஊறு - பரிசம்.

௨௧௮. நிலக்கண் - நிலத்தின்கண்.

௨௨௧. இவையென்றது, கருமேந்திரிய பஞ்சகத்தை.

௨௨௩. ஓதிய, வினையாலணையும்பெயர்.

௨௨௪ - ௨௨௬ இவ்வழிகளாம் புருஷ தத்துவத்தினிலக்கணங்கூறப் பட்டது; இதனை, “எத்திரத் திறல்வெய் யாங்குண மொத்திசுந், தத்துவ னின்பி னபேதன் லேபக, னித்திய னெங்கு முளனெடுங் காட்சி யார், றய்த்த வுடையனென் றோற்றவு மென்றார்” (நீல. காங்கிய. ௪) என்பதனுமறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) ௨௨௪. ‘முக்குணமின்றி’ ௨௨௮. ‘பொருளுமின்றி’

உள.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை. ௩௨௧

மாக்கு மனோபுத்தி யாங்கார சித்த
முயிரொனு மான்மா வொன்றொடு மாமெனச்
உச௦ செயிரறச் செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகநின் வழக்குரை யென்னப்
பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமுஞ்
சாமா னியமும் விசேடமுங் கூட்டமு
மாமாறு கூறு மதிற்பொரு ளென்பது
உச௩ குணமுந் தொழிலு முடைத்தா யெத்தொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞானீர் தீவளி யாகா யந்திசை
கால மான்மா மனமிவற் றுண்ணில
மொலியூறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தும்
உ௩௦ பயில்குண முடைத்து நின்ற நான்குஞ்
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௩௮. புத்தி - மகத்தத்துவம். சித்தம் - பிரகிருதி.

உ௩௩ - கூ. இவ்வழகாரால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுங் கூறப்பட்டன; இதனை, “மன்னுயிர் தெற்றென விழ்ந்து மான்செருக், கென்னவு மிந்திய மைந்தைந் தொருமன, மன்னதன் மாத்திரை யைந்தைந்து பூதமும், பன்னிய வைப்பம் பதப்பொரு ளொன்றான்” (நீல. சாங்கிய.கூ) என்பதனாலு முணர்க ; தெற்றெனவில்லது - பிரகிருதி. செருக்கு - அகங்காரம்.

உச௦. கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு.

உச௧. உரையென்ன - சொல்வாயென்று மணிமேகலைகேட்ப.

வைசேடிகவாதம்:—

உச௩. சாமானியம் - பொதுமை. விசேடம் - சிறப்பு. கூட்டம் - சமவாயம்; இதனை உடன்புணர்ப்பென்றங் கூறுவர்.

உச௪. ஆறுகூறும் - ஆறுபகுதியாகும்.

உச௫. அப்பொருள் தப்பாம் - அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்படும்.

உச௬ - கூ. பொருளுென்பது உடைத்தாய் ஏதுவாகும்.

உ௩௦. நின்றநான்கு - நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்பன.

உ௩௧. சத்தமுதல் நாற்றமிறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர் சத்தமுதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தமுதலிய மூன்றினையும், காற்றுச் சத்தமுதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன.

திசைமுதலிய நான்கினிலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்பட வில்லை; பின் வருவனவற்றுள்ளும் சில இப்படியே யுள்ளன.

வோசை யூறு நிறநாற் றஞ்சவை
மாசில் பெருமை சிறுமை வன்மை
மென்மை சீர்மை நொய்ம்மை வடிவ

௨௫௫ மென்னு நீர்மை பக்கமுந் லனேகங்
கண்ணிய பொருளின் குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் கரும மியற்றற்
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொதுத்தான்
போதலு நின்றலும் பொதுக்குண மாதலிற்

௨௬௦ சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
யொன்றனு கூட்டங் குணமுங் குணியுமென்
ஞென்றிய வாதியு முரைத்தன னுடனே
பூத வாதியைப் புகனீ யென்னத்
தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு

௨௬௫ மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்

௨௫௨ - கூ. இவ்வடிகளாற் குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன.

௨௫௪ - அ. பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்தற்கு உரிமையையுடையன; பொருள் குணமென்னுமிரண்டாலும் நிகழ்வது கருமமென்றபடி. உண்மை - ஸத்துவம். முதற்பொது - பரசாமானியம். முதற்பொது உண்மை தருமென்க.

௨௬௧. ஒன்று - விசேடம்; அணு - பிருதுவிமுதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமானுக்கள்; ஒன்று அணுவிலுள்ளதென்க. கூட்டம் - ஸமவாயம். இவ்வடி, விசேடத்தினிலக்கணமும், ஸமவாயத்தினிலக்கணமுங் கூறிற்று.

௨௬௨. ஒன்றியவாதி - விசேடவாதி.

௨௪௨ - கூ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டிருப்பொருள்களாநினியல்பை, “நெறியெனப் படுவது நின்ற மெய்ம்மைபங், கறிதலுக் கரியன வாறு சொற்பொருள், செறியயான் சொந்திரப்பியங் குணத்தொழிற், பொறியினாய் பொதுச் சிறப்புடையு ணர்ப்பதே”, “பூதமைத் தொடுத்திசை மனம் பொழுதுயி, ஞாதினப் பொருள்கடா மொன்ப தாமவை, நீதிவீற் குணமவற் றியல்பு செய்கையும், பொதரும் பொருட்புகட பெயர்ச்சி வாகுமே”, “பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது, அரிதினிற் பொருள்களைச் செலுத்து மொற்றுமை, தெரிவுற வருவது சிறப்ப தாங்குணக், கிரியைக ளிதற்கெனக் கிளத்தல் கூட்டமே” (நீல. வைசேடிக. ௩, ௪, ௫) எவ்வாறுஞ்செய்யுட்காலுமுணர்க.

௨௬௩. புகல் நீ என்ன - நீசொல்வாயென்று மணிமேகலை சொல்ல.

பூதவாதம்:—

௨௬௪. தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ. கட்டி - கருப்புக்கட்டி.

௨௬௫. மற்றுங்கூட்ட - கூட்டற்குரிய மற்றைப் பொருள்களையுங் கூட்ட. மதுக்களி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துள்ள மதசக்தி நொன்றினுற் போல.

உள. - சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேகட்டகாதை. ௩௨௩

குற்றிடும் பூதத் துணர்வு தோன்றிடு
மவ்வுணர் வவ்வப் பூதத் தழிவுகளின்
வெவ்வேறு பிரியும் பறையோ சையிற்கெடு
முயிரொடுங் கூட்டிய வுணர்வுடைப் பூதமு

உள௦ முயிரில் லாத வுணர்வில் பூதமு
மவ்வப் பூத வழியவை பிறக்கு
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமு
முண்மைப் பொருளுமுலோ காயத னுணர்வே
கண்கூ டல்லது கருத்தள வழியு

உள௧ மிம்மையு மிம்மைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொய்ம்மை மறுமையுண் டாய்வினை துய்த்த

உசு௧. பிருதுவி முதலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயத்தில் அறிவு உதிக்கும்; பூதங்களைத்துமுன்பென்பது பூதவாழ்வின் கொள்கை. நிலம், நீர், தீ, வளியெனப்பூதம் என்கேயென்பது உலோகாயதன்கொள்கை.

உசு௨. பறை - பேரிகை. ஓசையின் - ஓசையைப்போல.

உசு௩ - ௮. 'மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மதசக்தி பிறந்தாற்போலப் பிருதுவியாதி பஞ்சபூதசமவாயத்து ஞான சுகாதி தோன்றி அவை வளர வளர்ந்து அந்தப் பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம்மின மாகிய பூதங்களிற் சென்று சேரும்' நீல. பூத. ௩ - சமய.

உள௨. வேறு உரைவிகற்பமும் - யாக்கூறும் வேறுள்ள சொல்விகற்பங்களும்.

உள௩. உண்மைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயதனுணர்வே - உலோகாயதனுணர்ந்தவைகளே; உலோகாயதன் கொள்கையினை, சீவஞான சித்தியார் பரபக்கத்துள்ள உலோகாயதன் மதத்தாலும், 'காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியெனப் பூதம் என்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சிவிசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவாய் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின் கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்டத்யுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்றும், இப்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவென்றும் சொல்லும் உலோகாயதம்' (குறள். உசு௧) என்று பர்மேலழகரெழுதியவாற்றாறுமுணர்க.

உள௨ - ௩. உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூதநான்கேயென்ப தொழிந்தவைகள் தன்கொள்கையோடொக்குமாதலின், 'வேறுரை விகற்பமும் உண்மைப்பொருளு முலோகாயதனுணர்வே' என்றான்.

உள௪. கண்கூடு - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம்; கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

உள௫. இப்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலேதானே கழிவன; ஈண்டு, 'கழிவன' என்று ஒருசொல்வருவிக்க.

உள௬. துய்த்தல் - அனுபவித்தல்; துய்த்தல் பொய்ம்மை.

லென்றலு மெல்லா மார்க்கமுங் கேட்டு
நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன்
பிறந்தமுற் பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலி

உஅ௦ னறிந்தோ ருண்டோ வென்றுநக் கிடுதலுந்
தெய்வ மயக்கினுங் கருவுறு திறத்தினு
மைய லுறுவார் மனம்வே ரும்வகை
யைய மன்றி யில்லையென் றலுநின்
றந்தை தாயரை யனுமானத் தாலல

உஅ௫ திந்த ஞாலத் தெவ்வகை யறிவாய்
மெய்யுணர் வின்றிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய

உஎஎ. என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும். கேட்டு - மணிமேகலைகேட்டு.

உகச - எஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செய்
புட்கள் நன்குபுலப்படுத்தும்:—“அணிகொ ளாரத் தரசவை கேட்கெனப்,
பிணிகொண் முஞ்சிப் பிசாசுகள் சொல்லுவான், குணிகுணம் மெனுங் கூற்
றில ஞலதென், துணிகைம் பூதங்க ளேதொழில் சொல்லுவேன்”, “திண்
ணென் றீநில நீர்வளி காயத்தார், கண்ணு முக்கோடு நாமெய் செவிகளாய்,
வண்ண நாற்றஞ் சுவையினொ ரொலி, யெண்ணுங் காலை யியைந்துழி யெய்
துமே”, “ஐந்துங் கூடி யறிவின்ப மாதியா, வந்து தோன்றி மதுமயக் காற்
றலி, னந்தி நானுங் குடஞ்சுடர் நாட்டம்போற், சிந்தி ஞலவை சென்றினஞ்
சேருமே”, “உலகே ஸாமவை பேயுயி ருண்டெனச், சொலவ ஸாருரை
சொற்றெளிந் தேகின்று, பலக வாங்களுஞ் செய்ப பயனிலார், புலவ ராவதன்
றோவங்குப் போந்ததே”, “சென்ற காலத்துஞ் செல்கின்ற காலத்து, நின்ற
காலத்தி லும்மிந் திகழ்ச்சியே, யென்று மிவ்வுல கத்தன்மைத் தேயிது, வன்ற
தென்றுரைப் பாரயர்ப் பார்களே” நீல. பூத. ந, ச, டு, கூ, எ.

உஎக. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப்புணர்ச்சியைப்
புத்தபிழகையால் நான் அடையப்பெற்றதை ; சாரியைநீர்க் இரண்டனுருபு
தொக்கது.

(உஎஅ) ‘நன்றலவாயினும்’ என்பதுமுதல் (உஅ௦) ‘உண்டோ’ என்பது
இறுதியாகவுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

உஅ௦. என்று நக்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறு
பிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைத்து நகைத்து, நகைத்ததென்ற
யென்றுவினாவிய அவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத்தெரிவித்தலும்.

உஅக - ந. நீ பழம்பிறப்புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார்மனம்
தெய்வமயக்கினும் கருவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும் விதமேயாகும் ; அது,
பிரத்தியக்கமன்மையாற்சந்தேகமேயவ் திவேதில்லையென்று அவன் கூறலும்.

உஅந - டு. இவ்வடிகள், பிரத்தியக்கமன்றி அனுமானவளவையகொள்
ளாத பூதவாதிக்கு அவ்வளவையுண்டென்று கூறுமுகத்தான் மதுமையுண்
டென்று மணிமேகலை சாதித்ததைக்கூறின.

உஅச. மெய்யுணர்வு - சத்தியஞானம். மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த
தத்துவங்கள்.

உஎ.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை.கஉரு

வைய மல்லதிது சொல்லப் பெறயென
வுள்வரிக் கோலமோ டென்னிய பொருளுரைத்
தைவகைச் சமயமு மறிந்தன ளாங்கென்.

உஎ.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

உஎ. ஓயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று. சொல்லப்பெறாய் - சொல்லாதே.

உகச - அஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள பூதவாதிகூற்றுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, “இறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவா, ஈரனோ டென்னியென் றைதந்தோன் றன்னைப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த, நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினோ நகுதி, யெள் ளினோ டோலு மிவ்வுரை கேட்டிங், கொள்ளிய றுரையென வுன்பிரப் புணர்த் துவை, யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக், காம்பா தோளி கனா மயக் குற்றனை, யென்றவ னுரைக்கு பிளங்கொடி நல்லா, யன்றென் றவன்மு னயர்ந்தொழி வாயலை” (உக: ௧௦௩ - ௧௨) எனக் கந்தித்பாவை மணிமே கலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முன்வந்ததனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உஅஅ. உள்வரிக்கோலம் - மறைந்த வேடம்.

உபக. இக்காதையிற் கூறியவை பத்துமதங்களாகவிரும்ப, இங்கே ‘ஐவகைச்சமயம்’ என்றது இழுக்கின்றோவெனின், அளவைவாதமுதலிய ஐந் தும் ஒருவகையிலும், ஆசீவகவாதம்நிகண்டவாதமென்னுமிரண்டும் ஒருவகை யிலும் அடங்குமென்பவாதலின், அன்றென்க; “அவ்வுரு வென்ன வைவ கைச் சமயமுஞ், செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்” (உக: ௧௨ - ௧௩) என்று அறவணவடிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல் காண்க; “ஐம்பெருஞ் சமயமு மறந்தோற் றனவென” (பெருங். க. ௩௬: ௨௪௬.) ஆங்கு - வஞ்சிகரத்தில்.

க - உஅக. (மணிமேகலை) சார்ந்து அளவைவாதியை யெய்தி இயம் பென, அவன் அளவைகளென்றனன்; என்றவன் றன்னைவிட்டுச் சைவவாதி யை நின்றதெய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனாகுமென்றுரைத்த னன்; பிரமவாதி முட்டை யென்றனன்; கடல்வணன்புராணமோதினன் காப்பென்றுரைத்தனன்; அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதியுங்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆசீவகனை நோக்கி, இறை யார்? தூற்பொருள்யாது? என, அவன் ‘வகையிது’ என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, ‘மெய்ப்பட்டவிளம்பு’ என, அவன் அது வீடாகுமென்றனன்; அவன் பின் சாங்கியன் செப்பியதிறமுங்கேட்டு ‘வைசேடிக ! நீயவழக்கையுரை’ என்ன, அவனும் உரைத்தனன்; உடனே பூதவாதியைநோக்கி, ‘நீபுகல்’ என்ன, அவன் ‘வினைதுய்த்தல்பொய்ம்மை’ என்றதும், நக்கிடுதலும், அவன் இவ்வியென்றதும், ‘எவ்வகையறிவாய்; இது சொல்லப் பெறாய்’ என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தேட்டாவது கச்சிமா நகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தேட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந்தேர்ந்து
கச்சிமாநகர்க்கட்சேன்றபாட்டு.]

ஆங்குத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
வாங்குவிற் றுனை வானவன் வஞ்சியின்
வேற்று மன்னரு முழிஞைவெம் படையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
ரு சுருங்கைத் தூம்பின் மனைவளர் தோகையர்
கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரு
மெந்திர வாவியி லினைஞரு மகளிருந்
தந்தமி லாடிய சாந்துகழி நீரும்

க. ஆங்கு - வஞ்சிக்கரத்தில். தாயர் - மாதவியையும் சுதமதியையும்.

உ. வாங்குவில் - வளைந்தவில். வானவன் - சேரன்.

ங. வேற்றுமன்னர் - பகையரசர். உழிஞைவெம்படை - உழிஞை
மாலையைச்சூடி அரண்க்காக்கும் வெம்பியடை. உழிஞை, புறமலைவளைப்
போரும் அதனைக்காப்போருமாகிய இருதிருத்தினரும் அணிதற்குரித்து.

ச. புறக்குடி-புறத்தேயிருத்தற்குரிய டறவகைமார்த்தரும் குடியிருக்கு
மிடம் ; என்றது, புறக்காதை ; இது புறஞ்சிறையென்றும், புறப்படை
வீடென்றும், புறஞ்சேரியென்றுங் கூறப்படும்.

ட - ச. புறநகர், நால்வகைப்படவீரரும் பிரஞ் செறிந்திருத்தற்கு
இடமாதலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது.

ரு. சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது ;
தூம்பு - சலதாரை ; சுருங்கையாகிய தூம்பென்க ; “நீணிலம் வகுத்து
நீர்நிரந்து வந்தி ழிதரச், சேணிலத்தி யற்றிய சித்திரச் சுருங்கை சேர்,
கோணி லத்து வெய்யவாம் கொடுஞ்சுரத் தடங்கிடங்கு” (சீவக. கசஉ);
“சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி” (சீலப். கச: சுரு); சுருங்கையில் இயல்பு
இருபதாம் பரிபாடலாலுமுணரப்படும்.

(இ) ‘சுருங்கைத்தூம்பின்’ என்பது ‘பாய்தலின்’ (கௌ) என மெய்வரு
வதனோடு சென்றியையும்.

சு. கழீஇய - கழுவிய.

எ. எந்திரவாவி - வேண்டும் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் மென்
டாதபொழுது போக்குதற்குமுரிய யந்திரங்களையுடைய பொய்கை; இஃது,
இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும். இளைஞர் - ஆடவர்.

அ. ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்.

புவிசா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
 ௧௦ சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரு
 மேலை மாதவர் பாதம் விளக்குஞ்
 சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரு
 மறஞ்செய் மாக்க ளகின்முதல் புகைத்து
 நிறைந்த பந்தற் றசம்புவார் நீரு
 ௧௫ முறுப்புமுர ணுருமற் கந்தவுத் தியினுற்
 செறித்தரைப் போர்தஞ் செழுமனை நீரு.
 மென்றிந் நீரே யெங்கும் பாய்தலிற்
 கன்றிய கராமு மிடங்கரு மீன்களு

க. காவலன் - அரசன். புண்ணியநன்னாட் - புண்ணியத்தையுடைய
 இல்ல நட்சத்திரத்தில்; என்றது, அரசனுடைய சன்ம நட்சத்திரத்திலென்ற
 வாறு.

௧௦. சிவிறி கொம்பு என்னுமிரண்டும் நீராலீசங்கருவிவிசேடங்கள்;
 சிவிறியைப் பெருந்துருத்தியென்று கூறுவர்.

க - ௧௦. ஒருவன் சிவித்திருக்குங்காறும் அவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திலும்
 இறந்தபின்பு அவன் இறந்த திதியிலும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென்பது
 தருமநூற்றுணிபு.

௧௧. மேலைமாதவர் - மேன்மையையுடைய முனிவர்; ஐ, சாரியை.

௧௨. சீலவுபாசகர் - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாசகர்; பெளத்தரில்
 இல்லறம் நடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும் முறையே உபாசகரென்
 றும் உபாஸகைகளென்றுங்கூறுதல் மரபு.

௧௩. பந்தல் தசம்பு-தண்ணீர்ப்பந்தரிலுள்ள நீர்க்குடம்; இனி, உலோ
 கத்தாற் குழாய் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட உறுப்பினையுடைய தூப
 முட்டியுமாம்; பந்தல், அம்பணமெனவும் வழங்கும்; இதனை, “கிம்புரிப்
 பகுவாயம்பண நிறைய” (நெடுநல். ௧௩) என்பதில், ‘அம்பணம்’ என்பதற்கு
 ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் ‘பந்தல்’ என்று பொருள் செய்திருத்தலா
 லுணர்க. வார்நீர் - ஒழுகுகின்றநீர்.

௧௫. உறுப்பு முரணுறும் - உறுப்புக்கள் மாறுபடாமல்; “நேர்கட்டி
 செந்தே விரியாசம் பச்சிலை, யார் மகிலுதப்போ டாறு” (சீலப். ௫; ௧௩-
 அடியார்.) கந்தவுத்தியினுல் - சேர்த்தற்குரிய வாசனைப் பண்டங்களால்;
 உத்தி - சேர்த்தல்; இதுயுக்தியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

௫ - ௧௭. சுருங்கைத்தூம்பிற் பாய்தலினென்க.

௧௮. கன்றிய - பகைமையிற்றமும்பிய. கராம் இடங்கர் என்னுமிரண்
 டும் முதலைச்சாதிவிசேடங்கள்; “கொடுத்தாண் முதலையு மிடங்கருங்
 கராமும்” குறிஞ்சி. ௨௫௭.

(பி - ம்) ௧௩. ‘தசம்பமர்நீரும்’ ௧௫. ‘கந்தவுத்தியினுல்’ ௧௭. ‘செறித்
 தமமப் போர்தஞ் செழுமனிநீரும்’ ௧௭. ‘எங்கும்பரத்தலின்’

மொன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித்
 ௨௦ தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பந்
 பூமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
 விந்திர தனுவென விலங்கக முடுத்து
 வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
 கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

௧௭ - ௧. பாய்தலிற் புலவொழிந்தன.

௨௦. தாமரை முதலிய பூக்கும் பசுநீர்வென்றும், ஆம்பல் இராப்பூ
 வென்றும் கூறுவர் - அடியார்க்குநல்லார் ; இதனை, சீலப்பதிகாரம், ௨ -
 ஆம் காதை, ௧௪ - ௩ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற்காண்க.

௨௧. மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று ; இவ்வெச்சம் காரணப்
 பொருட்டு. ஆர்ப்பப் பரந்தென்க.

௨௨. கலவைநீர் முதலியவை பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களையுடை
 மையின், அகழிக்கு ஞானலில் உவமைப்பாவிற்று ; “சுந்த ரம்ம லர்க ளெண்
 னெய் சுண்ணந் தாது குங்குமஞ், சுந்த னக்கு மும்புமேற்ப ரந்து பாடி
 குழந்தக, முந்த ரத்த ருக்க னைய ணிந்து சூழ்கிடந்ததோ,ரிந்தி ரத்த னுவின்
 வண்ண மென்ன தன்ன தாகுமே” மேருமந்தா. வைசயந்தன்முத்தி.

௩ - ௨௨. கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வார்
 நீரும் மனைநீரும் ஆகிய இவ்வீர் சுருங்கைத்தும்பினால் என்கும்பாய்தலின்,
 உடம்பினவாகிப் பரத்தலான் இலங்கு அகழென்க.

௨௩. பொறிகள் - யந்திரங்கள் ; அவற்றின் வகையைப் பின் வருவன
 வற்றுணர்க :—“மாற்றவர் மறப்படை மலைத்துமதில் பற்றி, ஞாற்றுவ
 ரைக் கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியுந்,தோற்றமுறு பேய்களிறுதுற்று
 பெரும் பாம்புந், கூற்றமன கழுகுதொடர் குந்தமொடு கோண்மா”,
 “விற்பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொட ரயில்வாள்,கற்பொறிகள் பாவை
 யன மாடமடு செந்தீக், கொற்புனைசெய் கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில்
 செய் கூகை, நற்றலைக டிருக்கும்வளி நெருக்குமா டிலையே”, “செம்புருகு
 வெங்கடிக னுமிழ்வதிரிற் தெங்கும், செம்புருகு வட்டிமிழ்வ வெங்கெய்முகத்
 துமிழ்வு, வம்புமிழ்வ வேலுமிழ்வ கந்துமிழ்வ வாகித், தம்புலங்க ளாவை
 வனர் தாட்படுத்த பொறியே”, “கரும்பொனியல் பந்திகத நாகம்விடு சக
 டன், குரங்குபொரு தகரினெடு கூர்த்தரிவ துண்ணால், பரந்தபசும் பொற்
 கொடி பதானையொடு கொழிக்குந், திருந்துமதி நெல்வார்தலை பணிப்பத்திருந்
 திள்ளே” (சீவக. ௧௦௧ - ௪); “வளைவிற் பொறியுந், கருவிர லாகமுந் கல்
 னுமிழ் கவணும், யரிவுறு வெந்தெயும் பாகடு குழியெயுந், காய்பொன் னுலை
 யுந் கல்லிடு கூடையுந், தூண்டிதுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புந், கவையு
 யுந் கழுவுந் புதையுந் புழையு,மையலித் துலாமுந் கைபெய குசியுந்,செய்
 தெறி சிரலும் பந்தியும் பிளையு, மெழுவுந் சிப்பு முழுவிதத் கணையமுந்,
 கோலுந் குந்தமும் வேலும் பிதவும்” சீலப். கவி: ௨௦௮ - ௧௧.

௨௪. கடிமதில் - காவலாகியமதில்; என்றது, ஏனியெய்தாத உயர்ச்சி
 யும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்றுவினை
 செய்யலாத்தலைக்கலமும் கல்குட்டிக்ககககாத்தெய்யப்பட்டிருத்தலிற்ருத்
 தப்படாமையுமுடையதென்றவாறு.

௨௩ - ௪. “உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி, னமைவர

உடு பசுமினை பார்து பஃஞெழி னிறைந்த
வெள்ளிக் குன்ற முள்கிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சதை மலருங்
கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புக்குக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்

௩௦ மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்
மைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவ
ரென்னுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களுஞ்

௩௩ செம்பு செய்ஞ்ஞருங் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரு
மரங்கொஃ றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்

ணென்றுரைக்கு நூல்" குறள். எசு௩.

உடு. மினை - காவற்காடு. ச - உஅ. கடந்து குறுகினள் புக்கென்க,
௨௯ - அ. உள் கிழிந்தன்ன வாயில். புக்கு - புகுந்து.

௨௯. கடைகாப்பமைந்த - வாயில் காத்தற்கமைந்த.

௩௦. மிடைகொண்டு - நெருங்குதல்கொண்டு.

௩௧. மீன்விலைஞர் - மீன்விலைப்பரதவர். உப்புப்பகருநர் - உப்புவிற்பார்;
ஆவார், உமணரும் உமட்டியரும் ; அளவருமாம் ; பகர்தல் - விற்றல்.

௩௨. கள் நொடையாட்டியர் - கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியர்; நொடை -
விலை ; "நறவுநொடை" (பெரும்பாண். ௧௪௧.) காழியர் - பிட்டுவாணி
கர். கூவியர் - அப்பவாணிகர் ; " காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த "

௩௩. மைந்நிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர். பாசவர் - இலையமுதிடு
வார் ; அன்றி, கயிறுதிரித்துவிற்பாரும், பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற
பாருமாம். வாசவர் - பஞ்சவாசம்விற்பார் ; அவை, "தக்கோலந் தீம்பூத்
தகைசா நிலவங்கம், கப்பூஞ் சாதியோ டைந்து" (சிலப். ௩ : ௨௬ -
மேற்) என்பன.

௩௪. கோவேட்கள்-குயவர் ; இப்பெயர் வேட்கோவரெனவும் வழங்கும்.

௩௫. செம்பு செய்ஞ்ஞர் - செம்பு கொட்டிகள். கஞ்சகாரர் - வெண்
கலக்கன்ஞர்.

௩௬. பைம்பொன்செய்ஞ்ஞர் - பொற்பணிசெய்வோர். பொன்செய்
கொல்லர் - உருக்குத்தட்டார்.

௩௭. மரங்கொஃதச்சர்-மரத்தைவெட்டுந்தச்சர் ; கொல்லல்-வெட்டல்.

(பி - ம்.) ௩௮. 'நெடுநிலைமனைதொறும்' ௩௯. 'பைந்நிண விலைநர்'

௩௩. 'செய்நரும்' ௩௮. 'மரங்கொறச்சர்'

வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாக்களுந்
தோலின் துன்னருந் துன்ன வினைஞரு
ச௦ மாலைக் காரருங் காலக் கணிதரு
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழக் காட்டும்
பாண.ரென்றிவர் பல்வகை மறுகும்
விலங்கரம் பொருடும் வெள்வளை போழ்நரோ
சரு டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீதிய மறுகும்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிவ் விரண்டிவ்
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்
பால்வே ருக வெண்வகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகு
ரு௦ மாகதர் சூதர்வே தாளிகர் மறுகும்

மண்ணீட்டாரர் - சிற்பாசாரிகள் ; அத்திச் சதைபாத் பாவையுள்ளிட்டன
பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றுமாம்; மணி. கூ: ச௧.

௩௮. ஒவியமாக்கள் - சித்திரகாரிகள்.

௩௯. தோலின் துன்னர் - செம்மார், உடைகளாரும், பதம்பர் முதலாயி
னருமாம். துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்.

ச௦. மாலைக்காரர் - மாலைதொடுப்போர். காலக் கணிதர் - சோதிடநூ
லோர் ; இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்.

ச௧. பண் - இசை ; பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும்
பெரும்பண்ணுமாம் ; திறம் - அடைந்திடு சினைகள் ; அவை இருபத்தொரு
வகைப்படும்.

ச௨. நிலம் - மூவகைத்தானம் ; அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும்.
கலம் - யாழ். கண்டம் - குரல்.

ச௩. பாணர் - இசைக்காரர்; இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும்,
மண்டைப்பாணருமெனப் பாணர் பலவகையினராவார்.

ச௪. விலங்கரம் - வாளரம் ; வளைபோழ்நர் - சங்கறுப்பார்.

சரு. மணிவினைஞர் - முத்துக்கோப்பார்.

ச௧. கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம். கூத்தியர் - பதியிலார்.

ச௬ - எ. மணி. ௨ : க௮ - கூ. ச௮. பால் - பகுதி.

ச௬. குவைஇய - குவித்த. கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு.

ச௮ - கூ. எண்வகைக்கூலங்களாவன : “ நெல்லுப் புல்லு வரகுதினை
சாமை, பிறங்கு தோலாயொடு கழுவளை நெய்க்கை ” (சீலப். ரு: ௨௩-௮௮
யார்) என்பன; கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பர் (சீலப். ப. ௧௫௫, ௧௬௬)
கூத்தநூலார்.

ரு௦. மாகதர் - இருந்தேத்துவார். சூதர் - சிந்தேத்துவார். வேதாளி
கர் - பலவகைத்தாளத்தொடுவார்; “ சூதர் வாழ்த்த மாகதர் துவை, வேதா
(பி - ம்.) ” ௮. ‘வரந்தரவெழுதிய’ ௩௯. ‘தோலின்னுழிவரும்’

போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகுங்
கண்ணுழை கல்லா துண்ணூற் கைவினை
வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்

௩௩ பன்மணி பகர்வோர் மன்னிய மறுகு
மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகு
மரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகு
மெனைப்பெருந் தொழிற்செ யேனோர் மறுகு
மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
௬௦ புதுக்கோள் யானையும் பொற்றார்ப் புரவியுங்
கதிக்குற வடிப்போர் கனின்பெறு வீதியுஞ்
சேனோங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும்

ளிகரொடு காழிகை யிசைப்ப" (மதுரை. ௪௪௦ - ௪௪௧); "சூதர் மாகதர்
வேதா ளிகரொடு", "மாகதப் புலவரும் வேதா ளிகருஞ், சூதரும்" சீலப்.
௩: ௪௮; ௨௬: ௪௪ - ௩.

௩௧. பொதுவர் - பொதுமகளிர். ௩௨. துழைகல்லா - துழையாத.

௩௩. வண்ணவறுவையர் - பலவிதங்களையுடைய உடைநெய்வோர்;
புடைவை விற்பாருமாம்; "போக்குதுழை கல்லா துண்மைய.....அறுவை"
பொருந். ௮௨ - ௩.

௩௪. பொன்னுரைகாண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை அறுதி
யிடும் பொன்வாணிகர்.

௩௫. பன்மணிபகர்வோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும்
வாணிகர்.

௩௬. அந்தணர்வீதி. ௩௭. இராசப்பெருந்தெருவும் மந்திரிகள்வீதியும்.

௩௮. எனே - ஏனே; விகாரம். ஏனோ - சேனாதிபதிகள் முதலியோர்.

௩௯. "மன்றமும் பொதியிலும்" (மணி. ௨௦: ௩௦.) சந்தி - முச்
சந்தியும் ஐஞ்சந்தியும். சதுக்கம் - நாற்சந்தி; "சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்
பூங் கடம்பு, மன்றமும் பொதியிலும்" முருகு. ௨௨௩ - ௬.

௪௦. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகட்டிக்கப்பட்டு வந்த யானை;
(மணி. ௧௨: ௪௩; ௧௮: ௧௮.) பொற்றார்ப்புரவி - பொன்னுலாகிய கிண்
கிணி மாலையையணிந்த குதிரை.

௪௧. கதிக்குற - நடையில் மேம்பாடுற. வடிப்போர் - பயிற்றும்
யானைப் பாகரும், அச்சவரோரியரும்; வடித்தல் - பயிற்றல்; "வடிகயி
ராய்ந்து" சீவக. ௪௧௪.

௪௨. சேண் - நெடுந்தூரம். செய்குன்றம் - கட்டுமலை.

(பி - ம்.) ௩௧. 'போகம்புரக்குமுழுவர்' ௩௨. 'ஒண்ணூற்கைவினை'

௩௩. 'மன்றமும் கவலையும்' ௪௪. 'கனின்கொள்வீதியும்'

வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக் காவும்
விண்ணவர் தங்கள் விசம்பிட மற்றது
கூடு நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களுஞ்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலுங்
கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களுங்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையு.
எ0 மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று

கூடு. வேணவா - வேட்கையாலுண்டாகிய அவா; வேட்கையாவது:—
பொருள்கண்மேற் றோன்றும் பற்றுள்ளம்; அவாவாவது:—அப்பொருள்
களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நீகழும் ஆசை; “செய்யுள் மறும்
கின் வேட்கை யென்னு, மையெ னிதுதி யகாமுன் வரிமே, மெய்யொடுங்
கெடுத லென்மனார் புலவர், டகார னகார மாதல் வேண்டும்” (நோல்,
உயிர். சூ. ௨௮௮) என்பதனால் முடித்துக்கொள்க.

கூடு. நீரிடங்கள் - பொய்கை முதலியவைகள்.

கூசு. சாலை - அரச்சாலைகள். தமனியப்பொதியில் - பொன்னுலகிய
அம்பலம்; ‘பொன்னம்பலமு முண்டு’ (சீலப். பதி. ௪௦ - ௪௧) என்பர்
அடியார்த்துநல்லார்; “கண்ணெலாங் கவர்களை யாகக் கூடமும்” (நுளா.
நகர. ௭) என்று வருதல் காண்க.

கூசு. கோலங்குயின்ற - சித்திரமெழுதப்பெற்ற. கொள்கையிடங்கள் -
விரதங்களை அலாட்டித்திருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள்; கொள்கை - விரதம்;
“தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்” (முருகு. ௮௬); “கோவலன்
சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவுந்தி யையையாகக் கைதொழு தேத்தி”
சீலப். ௧௪ : ௧௫ - கூ.

௨௬ - கூ௮. வியன்மலி மறுகுமுதற் கொள்கையிடங்களிறுதியாக
வுள்ள இடவிசேடங்களைக் (மணிமேகலை) கண்டெடுக்க. இவ்வடிகளிற்
போலப் பற்பலசாதியாருடைய குடியிருப்புக்களையும் இரங்கோவடிகள்
கூறியிருத்தல்காண்க; “வேயா மாடமும் வியன்கல விருகலையும்.....
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும்” சீலப். ௫ : ௭ - ௫௮.

கூகூ. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமர்ந்து - விரும்பி.

எ0. இந்திரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தில் இந்திரனால் கருமிக்கப்பட்ட
அரங்கு; விகாரம் - ‘கையாற் கருவியாற் பண்ணுது மனத்தால் கருமித்தல்’
(சீலப். ௧௦ : ௧௪) என்பர் அடியார்த்து நல்லார்.

கூசு - எ0. இந்திர விகாரமென்றது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தப் புத்த
சைத்தியத்துள்ள ஏழரங்கிலையும்; இஃது, ‘அந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி
துறையும்’ என்பதனுற்பெறப்பட்டது; “அந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி
சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடப் போக” (௨0 : ௧௩ - ௧), “இந்திர
விகார மேழுடப் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாவதம் பதிர்மர்” (௨௭ : ௧௨ -
௩) எனச் சீலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(௮ - ம்.) கூசு. ‘விசம்பிடை’

நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோ
ருறையும் பள்ளிபுக் கிறைவளை நல்லாள்
கோவலன் ருதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன் பாத்திர தானமுந்

எடு தானப் பயத்தாற் சாவக மன்னவ
னூனமொன் றின்றி யுலகாள் செல்வமுஞ்
செல்வற் கொணர்ந்தத் தீவகப் பீடிகை
யொல்காது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்தது
முணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி

எக. நவை - குற்றம். நாதன் - புத்தன். நல்லறம் - அருளறம். பகர்வோர் - சங்கத்தார்.

எஉ. பள்ளி - தவத்தோருறைவிடம் ; “ ஐயருறை பள்ளியிடம் ” சீவக. கஎஅஉ.

எ௦ - எஉ. இந்திரவிகாரம் பள்ளிக்கு உவமம்.

எஉ. கோவலன்ருதை-மாசாத்துவான்; இவன், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலென்னும் மறையவன் கூறக்கேட்டுத் தன் பொருளையெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்துள்ள ஏழுவி்காரங்களிழமிருந்து நோற்கும் பெளத்த முனிவர்களுக்கு முன்னேசென்று துறவுபூண்டானாதலின், ‘மாதவம்புரிந்தோன்’ என்றார், இதனை, “ மைந்தற் குற்றது மடங்கதக் குற்றதுஞ், செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக், கோவலன் ருதை கொடுந்துய ரெய்தி, மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாந், கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காந், கந்தர சாரிக னாறைம் பதின்மர், பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவும் ” (உஎ : அஅ - கூரு); “ மாசாத்து வான் ருன்றுறப்பவும் ” (உக : உரைப்பாட்டுமகை) எனச் சீலப்பதி காரத்து வருதலாலும், இக்காதையிற் பின்புறவரும் ‘சுதயஸ்கோ’ (கூஉ) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்துகொள்க.

எச. தன் பாத்திரதானம் - தனக்கையிலுள்ள அமுதசுரப்பியென்னும் பாத்திரத்தாற் செய்யப்படும் அன்னதானம்.

எடு. தானப்பயம் - முற்பிறப்பிற் செய்த அன்னதானத்தாலுண்டாகிய புண்ணியம் ; பயம் - பிரயோசனம். சாவகமன்னவன் - சாவகநாட்டரசனாகிய புண்ணியராசன்.

எடு - கூ. உலகாளுதற்குக்காரணம் தானப்பயன்.

எஉ. செல்வற் கொணர்ந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து. பீடிகை - புத்தபீடிகை.

எஅ. ஒல்காது - தளராது. எஎ - அ. பீடிகையைக்காட்ட.

எக. உணர்ந்தோன் - புண்ணியராசன். தெய்வம் - தீவதிலகை.

(பி - ம்.) எச: ‘பாத்திரத்தாலானமுந்’ எஅ. ‘ஒல்லாதுகாட்ட’

அ௦ மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகர் கடல்கொள
வறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்
டிறவா திப்பதிப் புகுந்தது கேட்டதுஞ்
சாவக மன்னன் றன்னு டெய்தத்
தீவகம் விட்டித் திருநகர் புகுந்ததும்
அரு புக்கபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே
தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டது
மவ்வவர் சமயத் தறிபொரு ளெல்லாஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தைவை யாதது
நாத னல்லறங் கேட்டலை விரும்பி
கூ௦ மாதவற் றேர்ந்து வந்த வண்ணமுஞ்
சொல்லின ளாதலிற் றாயோய் நின்னையென்
னல்வினைப் பயன்கொ னுன்கண் டதுவெனத்
தையல் கேணின் றுதையுந் தாயுஞ்
செய்ததீ வினையிற் செழுநகர் கேடுறத்

அ௦. மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுத்ததும் ; கவல் - கவறுதல் ; முதலிலைத்தொழிற்பெயர். நகர் - காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

அ௨. இப்பதியென்றது, பஞ்சியை. கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) தான் கேட்டதும்.

அ௪. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

அரு. புக்கபி - புகுந்து கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின். பொய்யுரு - மாதவன் வடிவு.

அ௬. சமயிகள் - அளவைவாதிமுதலியோர்.

அ௮. செவ்விது அன்மையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின் ; செவ்விது, பன்மையொருமைமயக்கம்.

அ௧. நாதனல்லறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை ; மணி. ௨௮: ௭௧.

கூ௦. மாதவற்றேர்ந்து - அறவணவடிகளைத்தேடி.

கூ௧. 'துயோய்' என்றது முதலியன கோவலன்றாதை வார்த்தை.

கூ௨. தையல், விளி. தாதையும் தாயும் - கோவலனுங் கண்ணதியும்.

கூ௪. தீவினை - முற்றெப்பிற்சங்கமனைக்கொய்வித்ததொலாகியபாவம்.

நகர் - மதுரை.

(பி - ம்.) அ. 'புகுந்ததுங் கேட்டதும்' அரு. 'தன்னுடெய்த'

அ௪. 'தீவகம் விடஇத்திரு' அரு. 'புக்கவளிந்த' அ௮. 'செவ்வித்தன்மை'

கூ௪. 'திருநகர்'

௯௩ துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகத
 னன்புகொ ளறத்திற் கருகனே னாதலின்
 மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென் றுணர்ந்து
 தினைத்தனை யாயினுஞ் செல்வமும் யாக்கையு
 நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
 ௧௦௦ மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
 புரிந்த யானிப் பூங்கொடிப் பெயர்ப்படுஉந்
 திருந்திய நன்னகர் சேர்ந்தது கேளாய்
 குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை
 விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னாட்

௯௩. விளிந்தமை - இறந்தமை. சுகதன் - புத்தன் ; நல்ல வருகை
 யையுடையவனென்று பொருள் ; நன்னகரையையுடையவனென்றுமாம்.

௯௪ - ௩. தீவினையாற் கொலையுண்டிற்ந்தமையைக்கேட்டு.

௯௫. அன்புகொள் அறம் - நல்லறம். அருகன் - பக்குவி.

௯௬. மனைத்திறவாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கை. மாயம் - பொய்.

௯௭. தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது.

௯௮ - ௯. மணி. ௨௨ : ௧௩௩ - ௬.

௧௦௦. பௌத்ததருமம் பூர்வோத்தர விநோதமில்லாததென்பராத
 லின், 'மலையாவறத்தின்' என்றார்; மலைதல் - மாறுபடல்; "முரணத் திரு
 வற மூர்த்தியை" (௯), "முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்" (௨௬௧) என
 ௧௦ - ஆம் காதையில் வருதலுங்காண்க. புரிந்தேன் - செய்தேன்.

௧௦௧. கொடி - வஞ்சி. ௧௦௨. நகர் - வஞ்சிநகர்.

௧௦௧ - ௨. இந்நகர், "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படுஉம் பொன்னகர்"
 (௨௬ : ௧௨) என்று முன்னுங்கூறப்பட்டது.

௧௦௩. குடக்கோச்சேரலன் - மேனாட்டிற்கு அரசனாகிய சேரன்;
 குடக்கு - மேற்கு; கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குட
 நாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்றொருனிமமையும். குட்
 டிவர் பெருந்தகை - குட்ட நாட்டார்க்கு அரசன்; குட்டமும் கொடுத்தமிழ்
 நாடுகளுள் ஒன்று ; "குடக்கோக் குட்டுவன்" (சீலப். ௨௬ : ௬௧); "இய
 தேர்க் குட்டுவன்" சிறுபாண். ௪௯.

௧௦௪. விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்சேரலாதன் ; இவன்
 வடநாட்டரசர்களைவென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச்சினையாகிய
 விற்பொறியைப்பொறித்தமையால், இமயவரம்பனெனவும், விடர்ச்சிலை
 பொறித்தவேந்தனெனவும் பெயர்பெற்றான்; இவனை, இமயவரம்பன்

(பி - ம்.) ௯௩ - ௬. 'விளிந்தமைகேட்டுச் சுகத்த, னங்கொன்றறத்
 திற்கு' ௯௭. 'தினைத்தனைத்தானும்' ௯௯. 'நிலையாதன்றே நிலைபெற
 வுணர்ந்து' ௧௦௧-௨. 'பெயர்ப்படுதிருந்திய'

க௦௫ திப்படு செவ்வாய்த் துடியிடை யாரொடு
மிப்பொழில் புகுந்தாங் கிருந்த வெல்லையு
ளிலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந்
தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர்

கக௦ கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ
ரரசுற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற்
புரையோர் தாமுமிப் பூம்பொழி விழிந்து
கற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்

நெடுஞ்சேரலாதரை வங்குறுவர்; இது, பதீற்றுப்பத்தில் இரண்டாம்
பத்தாறுரைப்படும்; “இமயந் துட்டிய வேம விற்பொறி, மான்வினை
நெடுந்தோர் வானவன்” (௩௩௬) எனப்பிறநானூற்றிலும், “விடர்ச்சியை
பொறித்த விறலோர்” (௨௮: ௧௩௩) எனச்சிலப்பதிகாரத்திலும் இவன்
கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

க௦௫. துப்பு - பவளம். துடி - உடுக்கை.

க௦௬ - கூ. சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொருகாலத்
துத் துடியிடை யாரொடும் இப்பொழிலிற்புகுந்து இருந்தவிடத்தென்க.

க௦௭ - கூ. இவங்கைத்தீவத்துள்ள சமனொளியென்னுமலையையடைந்து
வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணர். இம்மலை, சமந்தமென்றும் சமந்தகூட
மென்றும் பெயர்ப்பெறும். இதன் விவரணம், இந்நூல் கக- ஆம்காலை ௨௨
-ஆம்அடிக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது. தங்கிய குணத்தோர் - குணங்கள் தக்
கப்பெற்றோர்.

கக௦. முகிற்படலம் - மேகக்கூட்டம். ககனம் - ஆகாயம்; ககனத்தி
யங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று.

கக௧. அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு. ஏது அவ்வழி நிகழ்தலின் -
நல்லினையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே.

கக௨. புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணர்.

க௦௬ - க௨. சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகியபுணம்
யோர்.

கக௩. கற்றலத்து - சிலாதலத்தில். காவலன் - சேரன்.

க௦௮ - கூ. வேந்தன் இருந்தவெல்லையார் அவனுக்கு ஏது நிகழ்தலிற்
புரையோரும் இழிந்து அப்பொழிலிற் கற்றலத்திருந்தபொழுது.

கக௪. முனிகளை - தருமசாரணரை.

(பி - ம்.) க௦௫. ‘துவர்படுசெவ்வாய்’ க௦௬ - க௦. ‘தரும சாதனர்,
தன்னின் மூத்தார்க்கு முகிற்படலத்தித்கக’ க௧௨. ‘முனிகளையெய்திப்’

கக௫ பங்கயச் சேவடி விளக்கிப் பான்மையி
 னங்கவர்க் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
 பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
 வேத்தவை யாரொடு மேத்தின னிறைஞ்சலிற்
 பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமு

கஉ௦ மறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
 யின்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதற்
 றுன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நா
 ணின்பெருந் தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
 முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு

கஉ௫ நீங்காக் காதற் பாங்க னாதலிற்
 றுங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
 முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
 தன்னு னியன்ற தனம்பல கோடி
 யெழுநா ளெல்லையு ளிரவலர்க் கீத்துத்

க௩௦ தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

கக௬, அறுசுவையாவன:—கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்
 பு, தித்திப்பு (குறள். ௪௨௦. பரி) என்பன. நால்வகை யமிழ்தமாவன:—
 உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன; (மணி. ௨௮: ௨௪௧ - ௨.) அமிழ்
 தம் - உணவு.

கக௩ - அ. காவலன், விரும்பி ஏத்தி விளக்கி அளித்து ஏத்தி இறைஞ்
 சலினென்க.

கஉ௦. அறத்தகைமுதல்வன் - புத்தன்; தருமராசனென்றவாறு.
 வாய்மை - நால்வகைச்சத்தியம்.

கக௧ - ௨௦. மணி. ௨: ௬௪ - ௭; ௩௦: க௮௬ - ௮.

க௨௧. இறைவன் செவிமுதல் - அரசனுடைய செவியிடத்தே.

கஉ௦ - க. வாய்மையாகிய அமுதை.

க௨௩. நின்பெருந்தாதைக்கு - உனது தந்தையாகியகோவலனுக்கு.

க௨௭. முறைமையின் - நல்வழியாலே.

க௨௯. எழுநாளென்றல், ஒருமரபு.

க௩௦. புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன். சுகதற்கு -
 புத்தனுக்கு.

(பி - ம்.) கக௫. 'விளக்கிய பான்மையின்' கக௬. 'அமிர்தம்' கக௮.
 'வேந்தனிறைஞ்சலின்' க௨௨. 'சொரியு முன்னுளில்' க௨௯. 'எல்லையிர
 வலர்க்களித்து'

வானோங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்த
மீனோர்க் கெல்லா மிடர்கெட வியன்றது
கண்டுதொழு தேத்துங் காதலின் வந்துத்
தண்டாக் காட்சித் தவத்தோ ரருளிக்
க௩௩ காவிரிப் பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத்
தூவுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்த
தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருப்பச் சென்றநின் றுதையுந்
தேவரிற் றேற்றிமுற் செய்தவப் பயத்தா
க௩௪ லாங்கத் தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
பூங்கொடி முன்னவன் போதியி னல்லறந்
தாங்கிய தவத்தாற் றுன்றவந் தாங்கி
காதலி தன்னொடு கபலையம் பதியி

க௩௩. சிமையத்து - மலையிற். வாலொளிச்சயித்தம் - வெள்ளிய ஒளியையுடைய ஆலயம் ; சயித்தம் - ஸபத்தியமென்றும் வடமொழிச் சிதைவு.

க௩௩. வானோர்க்கு - இவ்வுவகத்தோர்க்கு ; “வானோர்வடிவில்” (சீலப். பதி:௩௩; உ:௧௭௭); “வானோர்க் குணப்பாம் பதிகத்து ளியன்ற வாறே” சீவக. ௨௬.

க௩௪. தண்டாக் காட்சி - நீங்காத அறிவு.

க௩௩ - ௪. இத்தவத்தோரென்றது, ஆண்டுள்ள முனிவர்களை.

க௩௬. யான் இவ்விடமிருந்தது தூவுரை கேட்டமையாளையென்க.

இதுகாறும், தான் துறந்ததற்கும் வந்திசைகடைந்ததற்கும் ஆண்டே வதிவதற்குங் காரணங் கூறிய மாசாத்துவான், மேலே பெரியோர் தனக்குக்கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான்.

க௩௮. சென்ற - கொலையுண்டிற்.

க௩௯. முற்செய்தவப்பயத்தால் தேவரிற் றேற்றியென்க.

க௪௦. ஆங்கத்தீவினை - முற்கூறிய தீவினையின் பயனை. துய்த்து - அனுபவித்து.

க௪௧. பூங்கொடி, விளி. முன்னவன் - புத்தன்.

க௪௩. காதலி - கண்ணகி. கபலையம்மதி - கபிலைகர் ; இது புத்தன் பிறந்தஇடம் ; கபிலவஸ்துவென்றங் கூறப்படும்.

(பி - ம்.) க௩௧ - ௨. ‘வால்வளைச் சயிந்தம், மேனோர்க் கெல்லாமடர் கெட’ க௩௩, ‘காதலன்வந்து’ க௩௩ - ௩. ‘மென்ற, தூவுரைகேட்டுத் துணிந்தியானிருந்தேன்’ க௩௮, ‘தீவினையுடைய’ க௩௯, ‘தொற்றமுன்’ க௪௦, ‘போதியர்கல்லறம்’

னுத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
 கசடு றற்புதக் கிளவி யறிந்தோர் கூறச்
 சொற்பய னுணர்ந்தேன் றோகை யானு
 மந்நா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவ
 னின்ன து தன்மையந் நெடுநிலைக் கந்திற் றுன்னிய
 துவதிக னுரையிற் றுணிந்தனை யன்றோ
 கடு௦ தவநெறி யறவணன் சாற்றக் கேட்டன
 னாங்கவன் றுனுநின் னறத்திற் கேதுப்
 பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
 மற்றம் மாநகர் மாதவன் பெயர்நாட்
 பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தன
 கடு௩ ரன்னதை யன்றியு மணியிழை கேளாய்
 பொன்னெயிற் காஞ்சி நாடுகவி னழிந்து
 மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
 னந்நகர் மாதவர்க் கைய மிடுவோ

கசச. நாதன் - புத்தன். எய்தும் - அடைவான்.

கசடு. கிளவி - சொல். கசக. பயன் - பிரயோசனம். தோகை, விளி.

கசஎ. அவனறநெறி - புத்தனுபதேசிக்கும் அறவழிகளை.

கசசு - எ. யானும் அறநெறிகேட்குவன்.

கசஅ. நின்னது தன்மை - உனது பிற்காலச் செய்தியை.

கசஅ - க. நினது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தா
யன்றோ.

கடு௦. (கந்திற்பாவையால் நீ அறிந்தாயென்பதை) அறவணவடிகள்
சொல்லக்கேட்டேன்.

கடு௧. அயன்றானும் - அறவணவடிகளும். ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிக்
குரிய இடம்.

கடு௨. பூங்கொடி, விளி.

கடு௩. பொற்றொடிதாயரும் - உனது தாயராகிய மாதவியும் சுதமதி
யும்.

கடு௩ - ச. பெயர்நாளில் தாயரும் உடன் சென்றார்.

கடு௪. காஞ்சிநாடு - காஞ்சிநகரத்தையுடைய நாடு.

கடு௪. மடிய - இறக்க. கடுஅ. ஐயம் - பிச்சை.

கடுசு - எ. மணி. உக: கசஎ - அ.

(பி - ம்.) கசடு - எ. 'கழறச்சொற்பய' கசஎ. 'அறநெறிகடவேன்'
கசசு. 'துணிந்தனைதவநெறி' கடு௦. 'பொற்றொடித்தாயரும்' கடு௩.
'அன்னதன்றியும்'

ரின்மையி னிந்நக ரெய்தினர் காண
 ககூ௦ யாருயிர் மருந்தே யந்நாட் டகவயிற்
 காரெனத் தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
 வருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
 திருந்திய பாத்திரஞ் செங்கையி னேந்திக்
 கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றேங்கி
 ககூரு வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
 தேவர் கோமான் காவன் மாநகர்
 மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
 பொன்னகர் வறிதாப் புல்லென் றுயது
 கண்டிளங் கசிந்த வொண்டொடி நங்கை
 கௌ௦ பொற்கொடி மூதூர்ப் புரிசை வலங்கொண்டு
 நடுநக ரெல்லை நண்ணின ளிழிந்து
 தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
 செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
 பைம்பூம் போதிப் பகவற் கியற்றிய

கடுக. எய்தினர் - (அம்மாதவர்) வந்தார்.

ககூ௦ - சுக. மணி. உக: கடுஎ - அ.

ககூக. காண உவமைகூறினார், இவள் கைம்மாறு நகுதாமஸளிக்கின்
 றமையின் ; “கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னுற்றுங்
 கொல்லோ வுலகு” குறள். உகக.

ககூஉ. மாசாத்துவாளை ‘அருந்தவன்’ என்றார், துறவு பூண்டமையின்.

ககூச. மூதூர்க்குடக்கண் - பழைமையாகிய வஞ்சிகரத்தின் மேற்
 றிசைக் கண்ணே.

ககூசு. மாநகர் - அமராவதி.

ககூஅ. பொன்னகர் - காஞ்சினகர். வறிதாப் புல்லென்றுயது - செல்வ
 மின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை.

ககூக. நங்கை - மணிமேகலை. கௌ௦. புரிசை - மதில்.

கௌஉ. தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி ; கிள்ளி -
 சோழன்.

கௌ௩. சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி. பாசடை -
 பசிய இலை.

கௌ௩ - ச. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே, “பவளச் செழுஞ்

(பி - ம்.) கடுக - சு௦. ‘காணுவாருயிர்’ ககூஉ. ‘அருந்தவருள’ ககூ௩.
 ‘மிசைகிடந்தவளந்தலை மயங்கிப்’ ககூஅ. ‘வறிதாப்பில்’ கௌ௦-அக ‘புரிசை
 புலங்கொண்டு, நடுகரெல்லை நண்ணநள்ளிழிந்து’

கஎடு சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி ருன்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றன்பாற் சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சக னுரைப்போன்
கோவலன் மடந்தை குணவதம் புரிந்தோ

கஅ௦ னாவலந் தீவிற் ருனனி மிக்கோ
ளங்கையி னேந்திய வழத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினண் மாமழை போலென
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக்

கஅ௫ கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
யாய்வளை நல்லா டன்னுழைச் சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

சுடர் மரகதப் பாசடைப், பசும் பொன் மாச்சினை விசம்பகம் புதைக்கும்,
போதி” (வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ங
னஞ் சிறப்பித்துக்கூறியிருத்தல் காண்க. மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த
தென்பது பற்றிப் பெளத்தர் இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட்டா
லலங்கரித்து வழிபடுவர்.

கஎடு. சேதியம் - கோயில்.

கஎஉ-டு. துணையிளங்கிள்ளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத்தொழுது.

கஎஎ. வையங்காவலன் - துணையிளங்கிள்ளி.

கஎஅ. கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஎக. ‘கோவலன்மடந்தை’ என்பது முதலியன கஞ்சகன்சூற்று.
மடந்தை - மகள்.

கஅஉ. தருமதவனம் - தருமத்தைக்கொடுக்கும் வனம்.

கஅ௩. மழைபோல் வந்து தோன்றினளென்று கஞ்சகன் கூற.

கஅச. மந்திரச்சுற்றம் - ‘மந்திரிகள்.

கஅ௫. கந்திற்பாவையென்றது, காஞ்சியில் ஒரு அணிவறையும்
தெய்வவிசேடத்தை.

கஅக. வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று. வந்தித்தேத்தி
யது, மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை.

கஅஎ. நல்லாடன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து.

கஅஅ. ‘செங்கோல்’ என்பதுமுதல் துணையிளங்கிள்ளி வார்த்தை.

கஅஅ. மணி. எ: அ - ௧௦.

(பி - ம்.) கஎடு. ‘சேதிமந்தொழுது’ கஅ௩. ‘தருமதாவனத்தே’
‘தருமசார்வனத்தே’ கஅஅ. ‘தெய்வம்பிழைத்தோ’

கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ
 ௧௯௦ நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லா
 மலத்தற் காலே யாகிய தறியேன்
 மயங்குவேன் முன்னரோர் மாதெய்வந் தோன்றி
 யுயங்கா தொழிநின் னுயர்தவத் தாலோர்
 காரிகை தோன்று மவன்பெருங் கடினையி
 ௧௯௫ னுருயிர் மருந்தா லகனில முய்யு
 மாங்கவ ளருளா லமரர்கோ னேவலிற்
 ருங்கா மாரியுந் தானனி பொழியு
 மன்னா ளிந்த வகனகர் புகுந்த
 பின்னா ணிகழும் பேரறம் பலவாற்
 ௨௦௦ கார்வறங் கூரினு நீர்வறங் கூராது
 பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த
 கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
 மாமணி பல்லவம் வந்த தீங்கெனப்
 பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்
 ௨௦௫ தெய்வதம் போயபிற் செய்தியா மமைத்த
 திவ்விட மென்றே யவ்விடங் காட்டவத்

௧௯௧. அலத்தற்காலே - வறுமைக்காலம். அறியேன் - அறியேனாகி.

௧௮௮ - ௧௯௧. மணி. ௧௯௫: ௪௬ - ௫௦.

௧௯௩. உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா.

௧௯௪. தோன்றும் - தோன்றுவாள். கடினைய - பிச்சைப்பாத்திரம்.

௧௯௫. ஆருயிர் மருந்து - சோறு. ௧௯௬. மாரி - மேகம்.

௧௯௭ - ௭. அவளருளால் கோன் ஏவலிற் பொழியும்.

௧௯௮. அன்னாள் - அம்மங்கை. ௧௯௯. பின்னாள் - பிற்காலத்து.

௨௦௦. கார்வறங்கூறினும் - மழைபெய்யாதொழியினும். கூராது, முற்று.

௨௦௧. பண்டையோரிழைத்த - முன்னோர் செய்த.

௨௦௨. இலஞ்சி : பொய்கை.

௨௦௪. புனைமின் - அலங்கரித்துச் செய்மின்.

௨௦௬. (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட.

(பி - ம்.) ௧௯௨. 'முன்னரோமாதெய்வந்' ௨௦௪ - ௫. 'பொதியிலும் புனைமினென் றறைந்த, தெய்வதம்'

தீவகம் போன்ற காவகம் பொருந்திக்
கண்டிளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பான்மையிற் காட்டிய

உக௦ வங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பான்மையின் வகுத்துத்
தீவ திலகையுந் திருமணி மேகலா
மாபெருந் தெய்வமும் வந்தித் தேத்துதற்
கொத்த கோயி லுளத்தகப் புனைந்து

உக௧ விழவுஞ் சிறப்பும் வேந்த னியற்றத்
தொழுதகை மாதர் தொழுதன னேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிப்பிணி மருந்தெனு
மங்கையி னேந்திய வழுத சுரபியை
வைத்துசின் றெல்லா வுயிரும் வருகெனப்

உஉ௦ பைத்தர வல்குற் பாவைதன் கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணார் கேளார் கான்முட மானோர்
பேணு மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசினோ யுற்றோர்

உ௦௭. தீவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே.

உக௦. அங்கப்பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்தபுத்தப்பீடிகை. அற
வோன் - புத்தன்.

உக௧. வகுத்து - செய்து.

உக௨. உளத்தக - தீனைத்தற்குத்தக. உக௩. மாதர் - மணிமேகலை.

உக௪. பங்கயப்பீடிகை - பரதபீடிகையில்.

உக௫. வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல.

உக௬ - ௭. பீடிகையில் அமுதசுரபியை வைத்தென்க.

உஉ௧. காணார் - குருடர். கேளார் - செவிடர்; அவயவஹீனர்க்கு
இரங்குதலைப் பத்துநிஷ்டைகளுள் ஒன்றென்பர்.

உஉ௨. பேணுமாக்கள் - பாதுகாக்கப்படாதமாக்கள்; என்றது, அகதி
களை.

உஉ௩ - ௩. மணி. க௩: க௧௧ - ௨.

உஉ௪. படிவநோன்பியர் - தவவேடத்தையும் நோன்புமுடையவர்.

(பி - ம்.) உக௩. 'மாதெய்வந்தன்னையும்' உக௪. 'துதித்தன்னேத்தி'
உக௫. 'எல்லாவகையிரும்' உஉ௦. 'தன்கையின்'

உஉரு மிழநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னு றுயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
யருந்தியோர்க் கெல்லா மாருயிர் மருந்தாய்ப்
பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயனு

உரு நீரு நிலமுங் காலமுங் கருவியுஞ்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளந்தந் ததுவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச்

உரு செல்லுங் காலைத் தாயர் தம்முட
னல்லவை கடிந்த வறவண வடிகளு
மல்லன் மூதூர் மன்னுயிர் முதல்வி
நல்லறச் சாலை நண்ணினர் சேறலுஞ்

உஉரு. மிழந்கூர்ந்தமாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமையுற்றமாக்கள் ; சோம்புதலால் வறுமையுற்றமாக்களெனினுமமையும்.

உஉக. பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின்பயன் பெருகுதலை, “அதப் பயனுந், தான்சிறி தாயிறந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்” (நாலடி. ௩௮) என்பதனாலுணர்க.

உஉக. வித்தியவித்து-விதைத்தவிதை. உருஉ. (அப்பாத்திரஞ்) சுரப்ப.

உஉக - ௩௨. பிச்சையின் பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகியதென்னச் சுரப்ப.

உரு. வசி - மழை ; மணி. க : எக.

உரு. பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணார் முதலியோர் துதித்து.

உரு. காலை - காலத்திற். தாயர்தம்முடன் - மாதவி சுதமதியென்னுமிருவருடன்.

உரு. அல்லவைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய.

உரு. உயிர்முதல்வி-மணிமேகலை. உரு. அறச்சாலை - தருமசாலையை.

உரு - ௮. தாயர்தம்முடன் அறவணவடிகளும் உயிர்முதல்வியின் அறச்சாலையை நண்ணுதலும்.

(பி - ம்.) உஉரு. ‘நல்கூந்தலமககளாயாவரும்’ உஉஅ - கூ. ‘மருந்து பெருந்’ உரு. ‘தொழிலுதவிவந்ததுவென்ன’

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி

உச௦ நன்றென விரும்பி நல்லடி கழுவி

யாசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்

போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற்

பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து

வாய்வ தாகவென் மனப்பாட் டறமென

உச௫ மாயைவிட் டிறைஞ்சினண் மணிமே கலையென்.

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

உ௩௯. சென்று வணங்கி. உச௦. கழுவி - விளக்கி.

உச௨. பொழுதினில் - காலம்பெற.

உ௩௯ - ச௨. மணி. உஅ: ககச - எ.

உச௩. திரையல் - வெற்றிலை. பளிதம் - கருப்பூரம்.

உச௪. வாய்வதாக - தப்பாது பலித்திடுக.

க - உச௫. மணிமேகலை, தேர்ந்து கடந்து வாயில் குறுகினள்புக்குக் கண்டு மகிழ்வுற்றுப் பள்ளிபுக்குப் பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்த வன், 'நின்னைக் கண்டது என் நல்லினைப்பயன்கொல்' என்றுகூறி, 'காத்தல் நின்கடன்' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங் கொண்டு இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கஞ்சுகனுரைப்போன், 'வந்து தோன்றினள்' என, மன்னனும் விரும்பி ஏத்திச் சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து 'வருக' என, காணார் முதலியோரும் விலங்கின்றொகுதியும் மன்னுயிரடங்கலும் வந்தீண்டி ஏத் திச் செல்லுங்காலையில் தாயர்தம்முடன் அறவணவடிகளும் நண்ணினர்சேற லும் மணிமேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழுவி ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சினளென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) உ௩௯. 'திருவடிதொழுது' உச௦. 'நல்லடிவிளக்கி', 'நல் லடிதழுவி' உச௨. 'ஏந்தப்'

இருபத்தொன்பதாவது

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சேன்ற
பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு
இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு.]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தன்னை வாழ்த்தி
யறந்திகழ் நாவி னறவண னுரைப்போன்
வென்வேற் கிள்ளிக்கு நாகநா டாள்வோன்
றன்மகள் பீலி வளைதான் பயந்த
ரு புனிற்றிளங் குழவியைத் தீவகம் பொருந்தித்
தனிக்கலக் கம்பளச் செட்டிகைத் தரலும்
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக்
கொணர்ந்திடு மந்நாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரைக் கணித்தா வம்பி கெடுதலு
க0 மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காண

க. இளங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை.

ங. வென் - வென்றி. கிள்ளி - நெடுமுடிக்கிள்ளி. நாகநாடாள்
வோன் - வளைவணன்.

ச. மகளாகிய பீலிவளை. பயந்த - பெற்ற.

ரு. குழவியை - குழந்தையை. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

கூ. தனிக்கலம் - ஒற்றைக்கப்பல்.

ங - கூ. பீலிவளை தான் கிள்ளிக்குப் பயந்த குழவியைத் தீவகத்தைப்
பொருந்திக் கம்பளச் செட்டியின்கையில் தரலும்.

எ. அவன் - கம்பளச்செட்டி.

அ. கூரிருளியாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரலில்.

கூ. அணித்தா - சமீபமாக. அம்பி - கப்பல்.

க0. கெடுத்தோன் - கம்பளச்செட்டி. மைந்தனை - குழந்தையை.

(பி - ம்.) 'இருபத்தொன்பது தருமத்தம்' க. 'இறைஞ்சியவன்
விளங்' ரு. 'தீபம்பொருந்த'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேகட்டகாதை. நசுள்

தரைசற் குணர்த்தலு மவனயர் வுற்று
 விரைவனன் நேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
 தன்விழாத் தனிர்தலின் வானவர் தலைவ
 னின்னுயிர்த் தந்தை நெடுங்குலத் துதித்த
 கடு மன்னுயிர் முதல்வன் மகர வேலையுண்
 முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப்
 பொன்னி னூசி பசங்கம் பளத்துத்
 துன்னிய தென்னத் தொடுகட லுழந்துழி
 யெழுநா ளெல்ல யிடுக்கண்வந் தெய்தா
 உ0 வழு வாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட
 பான்மையிற் றனாது பாண்டு கம்பளந்
 தானடுக் குற்ற தன்மை நோக்கி
 யாதி முதல்வன் போதி மூலத்து
 நாத னாவோ னளிநீர்ப் பரப்பி

கக. அரைசற்கு - நெடுமுடிக்கிள்ளிக்கு. அயர்வுற்று - வருந்தி.

கஉ. விரைவான் - விரைபவனாகி. நேடி-குழந்தையைத்தேடிதலால்.
 விழாக்கோள் - இந்திரவிழாக்கொள்ளுதலை.

கஉ. வானவர்தலைவன்-இந்திரன். கச. தின்னுயிர்த்தந்தை-கோவலன்.

கடு. மன்னுயிர்முதல்வனென்றார், அருளறம்பூண்டோனாதலின்.

கசு. முங்கி - முழுகி.

கஎ. ஊசி வணிகனுக்கும், பசங்கம்பளம் கடலுக்குமுவமம்.

கஅ. உழந்துழி - வருந்தி நீந்தியபொழுது.

கஉ - உ. எழுநாளெல்ல உயிர்முதல்வன் தொடுகடலுழந்துழியென்க ;
 (மணி. உஅ : கஉஉ - உ0) “நண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த” (கடு :
 உக) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

(கக) ‘எழுநாள்’ என்பதைப் பின்வரும் (உ0) ‘கொண்ட’ என்பதனோடு
 கூட்டினும் பொருந்தும்.

உ0. சீலத்தை நால்வகைவாய்மையுடன்கொண்ட.

உக. பாண்டுகம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம்.

உக - உ. மணி. கச : உஅ - க.

உஉ - ச. ஆதிமுதல்வனாகிய நாதனாகற்பாளோன்; என்றது, முற்கூறிய
 வணிகனை ; இங்ஙனம் புத்தனாகற்பாளோரைப் பொதிசத்துவரென்பார். நளி -
 பெருமை.

(பி - ம்.) கக. ‘அரசர்க்குரைத்தலும்’ கக. ‘முருங்கிக் கேடுற’ கஅ.
 ‘கடலுழந்துழி’ கஉ. ‘எல்லையுருவந்தெய்த’ உக - உ. ‘கம்பளத்தானடுக்குற்ற’
 உக. ‘அதிரமுதல்வன்’ உச - உ. ‘நாதநாவான்...நீர்பரப்பி, வெய்வம்’

௨௫ நெவ்வமுற் றுன்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பவ்வத் தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவு
மறவர சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய ளென்றே
சாரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற

௩௦ வந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனினைத் தையனின் றுறவியு
மன்றே கனவி னனவென வறைந்த
மென்பூ மேனிமணி மேகலா தெய்வ
மென்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

௨௪ - ௫. நாதனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான் ; அவனது துன்பத்
தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலாதெய்வத்திற்கு இந்திரன் சொல்ல.

௨௬. பாரமிதை: (மணி. ௨௬: ௪௫); பாரமிதைபத்தும் உயிருறுப்புப்
பொருணைர்ச்சிவகையான்முப்பதாமென்பர் ; “ அருணெறியாற்பாரமிதை
யாறைந்து முட்டாடக்கிப், பொருண்முழுதும் டோதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த
முனிவரன்ற, அருண்மொழியா னவ்வாய்மை யறித்தவரே பிறப்பறுப்பார்,
மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ ” (சிந்தாந்தத்
தோகை ; சிவ - சித்தி. பாபக்கம், செளத்திராந்திகம்மதம், ௨-ஞானப்)
பாரமிதையென்பதற்குக் கரையையடைவதென்றுபொருள். நண்டுக்கூறிய
தானமுதலியபத்தும் நீரம்பப்பெற்றவனுமையிள், புத்தன் தசபல
னென்று வழங்கப்படுவன். இப்பத்தியுள், தானபாரமிதையைவிளங்கக்
கூறுவதாகிய தானபாரமிதையென்னும் னாலொன்று வடமொழியிலிருப்ப
தாகத் தெரிகின்றது ; இது ஸ்ரீஹர்ஷகவி செய்த ஸம்ஸ்கிருதணைவுதம்,
௫-ஆம் பார்க்கத்துள்ள கக-ஆவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ஸ்ரீமல்லநாத
ஸூரிசெய்த வியாக்கியானத்தாறுமுணரப்படும். முற்றவும் - பூரிக்கவும்.

௧௪ - ௨௬. மணி. ௨௬: ௧௮௧ - ௨. ௨௭. அறவாழி - தருமசக்கரம்.

௨௬ - ௮. எடுத்துப்பிறவிதோ றும் உதவும்பெற்றியள்.

௨௮ - ௯. பெற்றியளென்கூற.

௩௦. அந்தவுதவிக்கு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அங்வுப
காரத்தைத் தான் மறவாதிருத்தலைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டு.

௩௧. தந்தை - கோவலன். சினை - சினைக்கு. றுறவியும் - துறத்தலையும்.

௧௪ - ௩௧. மணி. ௭: ௩௩ - ௮. சிலப். ௧௫: ௨௮ - ௩௭. ௩௦ - ௩௩.

௩௪. என்பவட்கொப்ப அவனிடுசாபத்து என்பதனால், மணிமேகலா
தெய்வம் சாபமிட்டமைபெறப்பட்டது.

(௮ - ம்.) ௨௬. ‘அறிந்தோராரணங்கூற’ ௩௧. ‘தாதையிட்டனன்’
௩௪. ‘என்பவட்குரைப்பவவனிடுசாபத்து’

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேகட்டகாதை. நசுக

நடு நகர்கடல் கொள்ளின் ருயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்ந்தன
மென்றலு மறவணன் ருளினை யிறைஞ்சிப்
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றுந்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பின
சு௦ ளாதலி னன்ன வணிநகர் மருங்கே
வேற்றுருக் கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கு
நூற்றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
யவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமுஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலே
சுரு னடிகண் மெய்ப்பொரு ளருளுக வென்ன
நொடிகுவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேண்
யாதி சினேந்திர னளவை யிரண்டே
யேதமில் பிரத்தியங் கருத்தள வென்னச்

நடு. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கக - நடு. தன்விழாத்தவிர்தலின், மணிமேகலாதெய்வத்திற்கொப்ப
வானவர்தலைவனாகிய அவன் இட்டசாபத்தால் நகரைக் கடல்கொள்ளவென்க.

ந - நடு. மணி. உச: உக - சுக. நசு. பதி - காஞ்சிநகரம்.

நடு - சு. மணி. உஅ: கடுக - ச.

நஎ. என்றலும் - என்று அறவணவடிகள் கூறலும்.

நஅ - சு. புத்தபீடிகைபோற்றும் தீவதிலகை: மணி. கக: உஎ - சு.

ந - நக. மணி. உடு: கஎசு - உகந. சு௦. நகர் - வஞ்சிநகரம்.

சஉ. சமயம் - அளவைவாதமுதல் பூதவாதமிறுதியாகிய சமயங்கள்.

சந. மணி. உஎ : உஅக.

சச. செவ்விது, பன்மையொருமை மயக்கம்.

சடு. அடிகள், விளி. என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப.

சசு. நொடிகுவென் - சொல்லுவேன்.

'நொடிகுவென்' என்பதுமுதலியன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

சஎ. சினேந்திரன் - புத்தன்.

சஅ. ஏதம் - குற்றம். பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம் (மணி.
உஎ: அந.) கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

சஎ - அ. என்ன இரண்டேயென்க:

(பி - ம்.) நஎ. 'அறவணவடியினை' சஅ. 'திகழ்பவுத்தபீடிகை' கக.
'தீவதிலகையும்' சு௦. 'ஆதலிந்தவணி' சஉ. 'நூற்றியச்சமயநுண்'

*சுட்டுணர் வைப்பிரத் தியக்க மெனச்சொலி

௫௦ விட்டனர் நாம சாதிசுணக் கிரியைகண்
மற்றவை யனுமா னத்துமடை யும்மெனக்
காரண காரிய சாமா னியக்கருத்
தோர்நிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது
கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருத்தே
௫௫ யேனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினி
லான முறைமையி னனுமான மாம்பிற
பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநய
நிகமன மென்ன வைந்துள வவற்றிற்
பக்க மிம்மலை நெருப்புடைத் தென்றல்

* இவ்விடிமுதலியவற்றால் இக்காலத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக் கம் அனுமானமென்னும் இரண்டாவகவரிசைக்கவங்கனும், அவற்றின் பாகு பாடுகளும் இன்ன நூலின் கருத்தாகத் தழுவியவந்தவையென்று விளங்காமை யாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கசங்கிரகம் அரினம்பட்டியமுதலியவற்றி லும், சீவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துள்ள அளவைபிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறிப்பிடுமுதலியவைகள் வேறு முறை யாக இருத்தலாலும், இயற்றவளவு விசாரித்தும் இந்தமுறையுள்ள பழைய நூல்கள் இக்காலத்துவழங்கவில்லையென்று, வடமொழித்தருக்கநூல்கள் பல வற்றிலும் மிக்க பாண்டித்தியமுள்ளவரும், முன்பு கும்பகோணத்திலு் விசித் தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாந்யாய ஸ்ரீரங்காசாரியாவர்கள் முதலிய மஹாவித்துவான்கள் பலரும் சொல்லியிட்டமையாலும், இவற்றைப் பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதயபாடசாலைத்தலைவரும் பெளத்த மதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸம்மங்களரை விசாரிக்கும்படி செய்ததற்கு அவர் பிரத்தியக்கம் அடிமேடம் ஸ்ராதத்தேயமெனப் பிரமானம் முன்றுவகைப் படுமென்றும், அவற்றுட் பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்தரநிகாய மென்னுந்நூலிலுள்ள காலாமசூத்திரத்திலும் மத்தியமநிகாயமென்னுந்நூலி லுள்ள மஹாஹஸ்திபதோபமநூத்திரத்திலும் அடிமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அனுமானநூத்திரங்கரிதும் ஸ்ராதத்தேயத்தி னிலக்கணம் மேற்கூறியநூலிலுள்ள மஹாஸிவ்மநாதநூத்திரத்திலுந் கூறப்பட்டுள்ளவென்றும்மட்டுந்தெரிவித்தமையாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப்புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமையால், இந்தப்பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை; ஆயினும் முதலித்கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சியென்று எட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாத்திரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்.) சக. 'வைகப்பிரத்தியக்கம்' ௫௧. 'மானத்தடையுமெனக்' ௫௨. 'காரியஞ்சாமானிய' ௫௩. 'கனலிப்புகைபோல்' ௫௫. 'ஏனையாள வைகள்' ௫௭ - அ. 'திருட்டாந்தமுபண்பளிகமெனவைந்து'

உக.—தவந்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாலை. ௩௩௧

௬௦ புகையுடைத் தாதலா லெனல்பொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாந்த
முபய மலையும் புகையுடைத் தென்ற
னிகமனம் புகையுடைத் தேநெருப் புடைத்தென
னெருப்புடைத் தல்லா தியாதொன் றதுபுகைப்

௬௩ பொருத்த மின்று புனல்போ லென்றன்
மேவிய பக்கத்து மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகுந்
தூய காரிய வேதுச் சுபாவ
மாயிற் சத்த மரித்த மென்றல்

௭௦ பக்கம் பண்ணப் படுத லாலெனல்
பக்க தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தறித்தங் கடம்போ லென்றல் சபக்கத்
தொடர்ச்சி யாதொன் றறித்தமல் லாதது

௭௩ பண்ணப் படாத தாகாசம் போலெனல்
விபக்கத் தொடர்ச்சி மீட்சிமொழி யென்க
வநன்னு வயத்திற் பிரமாண மாவ
திவ்வெள் ளிடைக்கட் குடமிலை யென்றல்
செவ்விய பக்கந் தோன்றமை யில்லெனல்

௮௦ பக்க தன்ம வசன மாகு
மின்மையிற் கண்டில முயற்கோ டென்ற
லந்நெறிச் சபக்கம் யாதொன் றுண்டது
தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலென
லேற்ற விபக்கத் துரையென லாகு

௮௩ மிவ்வகை யேதுப் பொருள்சா திப்பன
வெண்ணைகா ரியம்புகை சாதித்த தென்னிற்

(பி - ம்.) ௬௨ - ௬. 'முபயமு மலையுடை....புகையுடைத் தென்னி
கமனம்' ௬௩ - ௭. 'நெருப்புடைத்தனநெருப்புடைத்தல்லாதியாது' ௬௩.
'புனல்போலென்றல்' ௬௪. 'மேயலிப்பக்கத்து' ௭௧ - ௨. 'பக்கந்தன்ம
வசனமாகும், யாதொன்றியாதொன்று' ௭௩ - ௩. 'அறித்தியங்கடம்போ
லென்றல் சபக்கத், தொடர்ச்சியாதொன் றணித்த மல்லாது, பண்ணை
லாகாதாகாசம்போலென்றல்' ௭௪. 'அனுவபவயத்திற்' ௮௦. 'பக்கந்தன்ம'
௮௩. 'எய்துப்பொருள்' ௮௩-௭. 'புகைசாதித்தல், புகையுள்ள விடத்திது
நெருப்பு'

- புகையுள் விடத்து நெருப்புண் டென்னு-
மன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப்
புகையிலை யென்னும் வெதிரேகத் தாலும்
கூ௦ புகைஇ நெருப்பைச் சாதித்த தென்னி
னேரிய புகையி னிகழ்ந்துண் டான
வூர்த்தச் சாமங் கௌடிலச் சாமப்
வாய்த்த நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேனோக் கிக்கறுத் திருப்பபகைத் திருப்ப
கூரு தாமே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டு
மன்னு வயஞ்சா திக்கின் முன்னுங்
கழுதை யையுங் கணிகை யையுந்
தம்மி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
யன்னு வயங்கண் டான்பிற் காலத்துக்
க௦௦ கழுதை யைக்கண்ட விடத்தே கணிகையை
யனுமிக்க வேண்டு மதுகூ டாநெருப்
பிலாவிடத் துப்புகை யிலையென னேரத்
திருத்தகு வெதிரேகஞ் சாதிக்கு மென்னி
னாய்வா லில்லாக் கழுதையின் பிடரி
க௦௫ னரிவாலு மிலையாக் காணப் பட்ட
வதனையே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவாலி னுனாய் வாலையனு மித்த
லரிதா மதனா லதுவு மாகா
தொட்டிய வுபநய நிகமன மிரண்டுந்
க௦௧ திட்டார் தத்தி லேசென் றடங்கும்
பக்க மேதுத் திட்டார் தங்க
ளொக்க நல்லவுந் தீயவு முள்வதில்
வெளிப்பட் டுள்ள தன்மி யினையும்

(பி - ம்.) அ.அ. 'அன்னியத்தாலு' கூ௨ - ௫. 'ஊர்தித்திசசாம
வண்ணாகெட்டச் சாமம், வாய்த்த நெருப்பின்வருகாரியங்காமர்தநின்,
மேனோககிழத்திருப்பகா நெருப்பை' கூ௩. 'அன்னுவயசாதிக்கின்'
கூ௪ - ௧௦௦. 'எனவவயங்கலிறகாலத்தங், கணிகையைக்கண்ட விடத்தே
கழுதை, யனுபவிக்கவேணுமேதுவெண்டா' ௧௦௧ - ௨. 'நெருப், பில்லாத
விடத்துப்புகையிலை யென்றுநெருத்தரு' ௧௦௨ - ௧. 'பட்டத்தனையே'
௧௦௩ - ௨. 'வாலையனு மிக்கவரிதாமனனதுவு' ௧௦௪. 'ஒட்டியவுபாயமி
மன' ௧௧௧. 'பக்கமேதுந்திருட்டானநதங்கள்'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டிதருமங்கேட்டகாதை. ௩௩௩

வெளிப்பட்ட. ளெசாத் தியதன் மத்திறம்
கக௩ பிறிதில் வேரூம் வேறுபாட் டினையுந்
தன்கட் சார்த்திய நயந்தருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மரித்த நித்தமென் றென்றைப்
பற்றி நாட்டப் படுவது தன்மி

க௨௦ சத்தஞ் சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நித்த நிகழு நல்லேது
மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நின்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கஞ்

க௨௩ சாதிக் கிற்பொரு டன்னாற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வரித்தஞ் சாத்திய மாயி
னொத்த வரித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளம்பில் யாதொன் றியாதொன்

க௩௦ றரித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலு
நண்ணிய பக்கஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத் தின்றி யரித்தத் தினுக்கு

க௩௩ மிகத்தகு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
வேதமி றிட்டாந் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தன்மி யம்மெனச்
சாதன் மியம்மெனப் படுவது தானே
யரித்தங் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை

க௪௦ வைதன் மியதிட் டாந்தஞ் சாத்திய
மெய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
யித்திற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(பி - ம்.) கக௩. 'இனைவு' கக௩. 'சாத்திய ந த ரு த லு'
கக௩. 'மனித்தமென் றென்றை' கக௩. 'பற்றநாட்ட' கக௩ - ௨௦. 'தன
மிரத்தஞ் சாத்திய' க௨௨. 'தோன்றிமொழிந்த' க௨௩. 'சாதிக்க பொரு
டன்னாற்' க௨௦. 'அளித்தமொன்றுபண்ண' க௨௦-௧. 'டண்ணப்படாதா
சம்' க௨௨. 'செய்தலுடைத் தோன்றலும்' க௨௪. 'அணித்தினுக்குமித்த
தகு' க௨௪ - ௭. 'இருவகைசாதன்'

- தீய பக்கமுந் தீய வேதுவுந்
தீய வெடுத்துக் காட்டு மாவன
௧௪௫ பக்கப் போலியு மேதுப் போலியுந்
திட்டாந்தப் போலியு மாஅ மிவற்றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரத்தி யக்க விருத்த மனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருத்த முலோக
௧௫௦ விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபய
மப்பிர சித்த சம்பந் தம்மென
வெண்ணிய விவற்றுட் பிரத்தியக்க விருத்தங்
௧௫௫ கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகுஞ்
சத்தஞ் செவிக்குப் புலனன் றென்றன்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றுகக் கூற
லரித்தியக் கடத்தை நித்திய மென்றல்
௧௬௦ சுவசன விருத்தந்தன் சொன்மாறி யியம்ப
லென்றாய் மலடி யென்றே யியம்ப
லுலக விருத்த முலகின்மா றுமுரை
யிலகுமதி சந்திர னல்ல வென்ற
லாகம விருத்தந்தன் னூன்மா றறைத
௧௬௫ லரித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிக
னரித்தி யத்தைநித் தியமென நுவற
லப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்த மெதுரிக்குச் சாத்தியந் தெரியாமை
பெளத்தன் மாறாய் நின்றசாங் கியனைக்
௧௭௦ குறித்துச் சத்தம் விநாசி யென்ற
லவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகு

(15-ம்.) ௧௪௫-௪. 'ஏதுவு நடுத்தீய வேதுக்காட்' ௧௪௬. 'போலியு மென விவற்' ௧௪௭-௬. 'பிரத்தியக்கமனுமான, விருத்தஞ்சுவசன விருத்தமுதலோத' ௧௫௦-௨. 'சித்தவிசேடணமாப் பிரசித்திய விசேடிய' ௧௫௫. 'அனவவ மாறு கூறல்' ௧௫௨-௩. 'உலகவுரையிலகுமதிதலிற்' ௧௬௦. 'தன்னைதமாதறைத'

உகூ.— தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேகட்டகாதை. ௩௩௩

மப்பிர சித்த விசேடிய மாவ

தெதிரிக்குத் தன்மி பிரசித்த மின்றி

௧௭௩ யிருத்தல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற

பெளத்தனைக் குறித்தான் மாச்சை தனியவா

னென்ற லவன நான்ம வாதி

யாதலிற் றன்மி யப்பிர சித்த

மப்பிர சித்த வுபய மாவது

௧௮௦ மாற னோர்க்குத் தன்மி சாத்திய

மேற தப்பிர சித்தமா யிருத்தல்

பகர்வை சேடிகன் பெளத்தனைக் குறித்துச்

சுகமுத லியதொகைப் பொருட்குக் காரண

மான்மா வென்றாற் சுகமுமான் மாவுந்

௧௮௩ தாமிசை யாமையி லப்பிரசித் தோபய

மப்பிர சித்த சம்பந்த மாவ

தெதிரிக் கிசைந்த பொருள்சா தித்தன்

மாறும் பெளத்தற்குச் சத்த வரித்தங்

கூறி லவன்ன கொள்கையெ டாகலில்

௧௯௦ வேறுசா திக்க வேண்டா தாகு

மேதுப் போலி யோதின்மூன் றுகு

மசித்த மனைகாந் திகம்விருத் தம்மென

வுபயா சித்த மன்னியதா சித்தஞ்

சித்தா சித்த மாசிரயா சித்த

௧௯௩ மெனநான் கசித்த முபயா சித்தஞ்

.சாதன வேது விருவர்க்கு மின்றிச்

சத்த மரித்தங் கட்புலத் தென்ற

லன்னியதா சித்த மாறாய் நின்றாற்

குன்னிய வேது வன்றா யொழிதல்

௨௦௦ சத்தஞ் செயலுற லரித்த மென்னிற்

சித்த வெளிப்பா டல்லது செயலுற

(19 - மீ.) ௧௭௩ - ச. 'யாவது தன்மி யெதிரிக்குத் தன்மமாசித்த மின்றி' ௧௭௪. 'என்றலவனாந்வாதி' ௧௮௩ - ச. 'அப்பிரசித்த, மப்பிரசித்த சம்பந்த' ௧௮௪. 'எதிரிகருதியிருந்த பொருள்சாதிக்கை' ௧௮௫ - ச. 'அனித் தங், கூடுவான்' ௧௯௧ - உ. 'என்றாகுஞ்சித்தம்' ௧௯௪ - ௩. 'சித்தமாச்சியா சித்தமுமன' ௧௯௫ - ச. 'சித்தமாவது சாதன' ௨௦௦. 'செயலுறுதலினித்த' ௨௦௧. 'சத்த வெளிப்பாடு'

- லுய்த்த சாங்கியனுக் கசித்த மாகுஞ்
சித்தா சித்த மாவ
தேதுச் சங்கய மாய்ச்சா தித்த
௨௦௫ லாவி பனியென வையுரு நின்றே
தூய புகைநெருப் புண்டெனத் துணித
லாசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுத
லாகாசம், சத்த குணத்தாற் பொருளா மென்னி
௨௧௦ னாகா சம்பொரு ளல்லவென் பாற்குத்
தன்மி யசித்த மநைகாந் திகழுஞ்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக
தேச விருத்தி விபக்க வியாபி
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
௨௧௫ வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி.
விருத்த வியபி சாரியென் றுறு
சாதா ரணஞ்சபக்க விபக்கத் துக்கு
மேதுப் பொதுவா யிருத்தல் சத்த
மரித்த மறியப் படுதலி னென்ற
௨௨௦ லறியப் படுதனித் தாறித்த மிரண்டுக்குஞ்
செறியுங் கடம்போ லரித்தத் தறிவோ
வாகாசம் போல ரித்தத் தறிவோ
வென்ன லசாதா ரணமா வதுதா
னுன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச்
௨௨௫ சபக்க விபக்கந் தம்மிலின் றுதல்
சத்த ரித்தங் கேட்கப் படுதலி
னென்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப்
பக்கத் துள்ள தாயி னல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
௨௩௦ சங்கய மெய்தி யநேகாந் திகமாஞ்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(பி - ம்.) ௨௦௪. 'ஏதுசங்கயமாயநிச்சயி' - ௦௬. 'உண்டெனத்தெளி
தல்' ௨௧௨ - ௫. 'சாதாரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக வியாபிவிபக்க
தேசவிருத்தி' ௨௧௩. 'விருத்தாவியாபிசாரி' ௨௨௧ - ௩௧. 'பக்கத்து மீட்த்
தாதலிற், சபக்க தேசவிருத்தி'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை. ௩௩௭

வியாபி யாவ தேதுச் சபக்கத்
தோரிடத் தெய்தி விபக்கத் தெங்கு
முண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத்

உ௩௩ தோன்று தாகு மரித்த மாகலி
னென்று லரித்த மென்ற வேதுச்
செயலிடைத் தோன்று மைக்குச் சபக்க
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னி
னிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலி

உ௪௦ னரித்தங் கடாதியி னெத்தலிற் கடம்போ
லழிந்து செயலிற் றோன்றுமோ மின்போ
லழிந்து செயலிற் றோன்று தோவெனல்
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யாவ தேது விபக்கத்

உ௪௩ தோரிடத் துற்றுச் சபக்கத்தொத் தியறல்
சத்தஞ், செயலிடைத் தோன்று மரித்தமா தலினெனி
னரித்த வேதுச் செயலிடைத் தோன்றற்கு
விபக்க வாகா யத்தினு மின்னினு
மின்னி னிகழ்ந்தா காசத்துக் காணுது

உ௫௦ சபக்கக் கடாதிக டம்மி
லெங்குமா யேகாந்த மல்ல மின்போ
லரித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்றுதோ கடம்போ
லரித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்று மோவென
லுபயைக தேச விருத்தி யேதுச்

உ௫௩ சபக்கத் தினும்விபக் கத்தினு மாகி
யோர்தே சத்து வர்த்தித்தல் சத்த
ரித்த மமூர்த்த மாதலி னென்னி
னமூர்த்த வேது ரித்தத் தினுக்குச்
சபக்கவா காச பரமா ணுக்களி

உ௬௦ னுகா சத்து ரிகழ்ந்து மூர்த்தமாம்

(பி - ம்.) உ௩௪. 'உண்டாதலாம்' உ௩௩. 'ஆகுரித்த மாதலின்'
உ௩௩. 'என்றுரித்த' உ௩௪-௪௦. 'மின்னி ரிகழாகாசத்தாதலினாததங் கடாதி
யின்' உ௪௩. 'விபக்கவறதேசவிருத்தி' உ௪௩ - ௭. 'இயறல், செயலிடைத்
தோன்றலிற் சொல்லனித்த மென்னித்த வேதுச்' உ௫௦. 'கடதிகடனின்
னெங்குமா' உ௫௩-௪. 'தோன்றுமோ வென்று, முபயத தேசவிருத்தி'

- பரமா ணுவினிக ழாமை யானும்
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுகத்து நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமைபினு
மேகதே சத்து நிகழ்வதே காந்தமன்
௨௬௫ றமூர்த்த மாகாசம் போல நித்தமோ
வமூர்த்த சுகம்போ லநித்த மோவெனல்
விருத்த வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருத்த வேதுவிற் கும்மிடங் கொடுத்தல்
சத்த மரித்தஞ் செயலிடைத் தோன்றலி
௨௭௦ னொத்த தெனினச் செயலிடைத் தோன்றற்குச்
சபக்கமா யுள்ள கடாதி நிற்கச்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலிற்
சத்தத் துவம்போ லெனச்சாற் றிடுத
லிரண்டினுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல
௨௭௫ விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பிற்
றன்மச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்மி விசேட விபரீத சாதன
௨௮௦ மென்ன நான்கு வகைய தாகுமத்
தன்மச் சொரூப விபரீத சாதனஞ்
சொன்ன வேதுவிற் சாத்திய தன்மத்
துருவங் கெடுதல் சத்த நித்தம்
பண்ணப் படுதலி னொன்றாற் பண்ணப்
௨௮௫ படுவ தரித்தமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச் சாத்திய தன்மரித் தத்தைவிட்
டரித்தஞ் சாதித்த லான்விப ரீதந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனஞ்

(பி - ம்.) ௨௬௫. 'சுகத்திகழ்ந்து' ௨௭௫. 'ஆகாசமபோலித்தமோ'
௨௭௬. 'அமூர்த்தமோச சுகமம போலரித்தமோ' ௨௭௭. 'வியாபிசாரியாவது
விருத்தவேதுவலிற்' ௨௭௮ - ௭௦. 'கொடுத்த, மரித்தஞ் செயலிடைத் தோன்
ற, னொத்தெந் செயலிடை' ௨௭௯ - ௭௧. 'தொன்றற்குச் சபக்கமா'
௨௮௦ - ௭. 'சாடுத, லிரண்டினங்கய' ௨௮௧ - ௮௩. 'தன்மசருமவிபரீத
சாதனஞ், சொன்னவிசந் சாத்தியதன்மத், தருவங்கெடல்' ௨௮௮ - ௯.
'விபரீதஞ் சொன்ன'

உக. — தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை. ௩௩௯

சொன்ன வேதுச் சாத்திய தன்மந்

உக௦ தன்னிடை விசேடங் கெடச்சா தித்தல்

கண்முத லோர்க்கு மிந்திரி யங்க

ளெண்ணிற் பரார்த்தந் தொக்குந் றலினுற்

சயனா சனங்கள் போல வென்றுற்

றொக்கு நின்றலி னென்கின்ற வேதுச்

உக௧ சயனா சனத்தின் பரார்த்தம்போற் கண்முத

லிந்தியங் களையும் பரார்த்தத்திற் சாதித்துச்

சயனா சனவா னைப்போ லாகிக்

கண்முத லிந்தியத் துக்கும் பரனாய்ச்

சாதிக்கிரநிர வயவமா யுள்ள

௩௦௦ வான்மா வைச்சா வயவ மாகச்

சாதித் துச்சாத் தியதன் மத்தின்

விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதந்

தன்மிச் சொருப விபரீத சாதனந்

தன்மி யுடைய சொருபமாத் திரத்தினை

௩௦௧ யேதுத் தானே விபரீதப் படுத்தல்

பாவந் திரவியங் கன்ம மன்று

குணமு மன்றெத் திரவிய மாமெக்

குணகன் மத்துண் மையின்வே ருதலாற்

சாமா னியவிசே டம்போ லென்றுற்

௩௦௨ பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்றாய்

நின்றவற் நின்னிடை யுண்மைவே ருதலா லென்று

காட்டப் பட்ட வேது மூன்றினுடை

யுண்மை யேதுப் படுத்தும் பொதுவா

மூண்மை சாத்தியத் தில்லா மையினுந்

௩௦௩ திட்டாந் தத்திற் சாமானிய விசேடம்

(பி. ம்.) உக௧-௩௦. 'ஏதுச்சாதியை, தன்மந்தன்னிடை' உக௧. 'கண்

னறிவோர்க்குமிந்திரி' உக௨. 'தொகுத்து நின்றலினுற்' உக௩ - ச.

'போலவொன்றுற், றொகுத்து நின்றலி னென்கின்றை' உக௪-அ. 'சாதிச்சயனப்

பாணை, போதகண' உக௫-க. 'பாயனாக, சாககினிரவயவ' ௩௦௦. 'சாமயமாகச்'

௩௦௨. 'விசேடங்கொடுத்தலின்' ௩௦௩-ச. 'விபாதந், தன்மிச்சருபரிததாதனந்'

௩௦௪. 'குணமன்றெத்திரவியாமாமெக்' ௩௦௫. 'நின்றவயிறறிடை' ௩௦௬-ச.

'ஏதுமன்றினுடை, யுண்மைபெதுப்படுத்தும்பொருளா, மூண்மை சாத்

திய சத்தியத் தில்லா'

- போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகர்ந்ததன் மியினை
யபாவ மாக்குத லான்விப ரீதந்
தன்மி விசேட விபரீத சாதனந்
௩௨௦ தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தன்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா கின்றது கருத்தா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீத
மாக்கிய தாதலாற் றன்மி விசேடங்
௩௨௫ கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சங்க
டிட்டாந் தம்மிரு வகைப்படு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க ணவற்றுட்
சாதன் மியதிட் டாந்தவா பாச
௩௩௦ மோதி லேந்து வகையுள தாகுஞ்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தன்ம விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மநன்னு வயம்விப ரீதான்
னுவய மென்ன வைதன் மியதிட்
௩௩௫ டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாத்தி யாவி யாவி ருத்தி
சாத னாவி யாவி ருத்தி
யுபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்
௩௪௦ சாதன தன்ம விகல மாவது
திட்டாந் தத்திற் சாதனங் குறைவது
சத்த நித்த மழூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றழூர்த்தமது நித்த
மாதலாற் காண்புற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - ம்.) ௩௬௬ - ஏ. 'யானு, மயவாபமென்றுபகர்ந்ததன்' ௩௨௩-ச. கிரிகையாகுமதன் விபரீத, மாதலாந்தன் விசேட' ௩௩௧ - ட. 'தன்மியவிக லஞ் சாத்திக, மகனம விகலமுபய விகல மன்னனுவயம் விபரீதான்' ௩௩௪-௫. 'மனமதனிமியதிருட், டாந்தமுமையவகைய' ௩௩௬ - ட. 'சாத் தியாவியா...விருத்தி, யவ்வெதிரேகவிப தவிதிரேகவிவற்றுட்' ௩௪௦, 'காண வுற்றது'

உக. - தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை. நுகுக

நுகுநு திட்டார் தப்பர மாணு

நித்தத் தோடு மூர்த்த மாதலாற்

சாத்திய தன்ம நித்தத்துவ நிரம்பிச்

சாதன தன்மவமூர்த் தத்துவங் குறையுஞ்

சாத்திய தன்ம விகல மாவது

நுகுநு காட்டப் பட்ட திட்டார் தத்திற்

சாத்திய தன்மங் குறைவு படுதல்

சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலால்

யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தம்

புத்திபோ லென்றாற்

நுகுநு திட்டார்த மாகக் காட்டப் பட்ட

புத்தி யமூர்த்த மாகி நின்றே

யதித்த மாதலாற் சாதன வமூர்த்தத்துவ

நிரம்பிச் சாத்திய நித்தத்துவங் குறையு

முபய தன்ம விகல மாவது

நுகுநு காட்டப் பட்ட திட்டார் தத்திலே

சாத்திய சாதன மிரண்டுங் குறைத

லன்றியு மதுதான் சன்னு மசன்னு

மென்றிரு வகையா மிவற்றுட்சன் னாவுள

வுபய தன்ம விகல மாவ

நுகுநு துள்ள பொருட்கட் சாத்திய சாதனங்

கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்

சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்

யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தங்

கடம்போ லென்றிறித் டார்த மாகக்

நுகுநு காட்டப் பட்டகடந் தானுண் டாகிச்

சாத்திய மாயுள நித்தத் துவமுஞ்

சாதன மாயுள வமூர்த்தத் துவமுங் குறையு

மசன்னு வுள்ள வுபயதன்ம விகல

மில்லாப் பொருட்கட் சாத்திய சாதன

நுகுநு மென்னு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்

(பி - ம்.) நுகுநு - 10. 'அமூர்த்தங் குறையம், சோத்தியன்மவிகலங், காட்டப்பட்ட' நுகுநு - 11. 'குறைத, லின்றியும்மதுதான் சன்னசன்னு, மென்றிருவகையாமவற்றுட்' நுகுநு. 'கடம்போலெனத்திருட்டார்தங்' நுகுநு - 12. 'சாதன, வெல்லையிரண்டுங் காட்டுதல்'

சத்த மரித்த மூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூர்த்தம தரித்த
மாகாசம் போலெனுந் திட்டாந் தத்துச்
சாத்திய தன்மமா யுள்ள வரித்தமுஞ்

௩௮௦ சாதன தன்மமா யுள்ள மூர்த்தமு
மிரண்டு மாகாச மசத்தென் பானுக்
கதன்க ணின்மை யானே குறையு
முண்டென் பானுக் காகாச நித்த
வமூர்த்த மாதலா லவனுக்குங் குறையு

௩௮௫ மன்னுவய மாவது சாதன சாத்தியந்
தம்மிற் கூட்ட மாத்திரஞ்சொல் லாதே
யிரண்ட னுடைய வுண்மையைக் காட்டுதல்
சத்த மரித்தங் கிருத்த மாதலின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம தரித்தமெனு

௩௯௦ மன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வரித்தங் காணப் பட்ட
வென்ற லன்னுவயந் தெரியா தாகும்
விபரீதான் னுவயம் வியாபகத் துடைய
வன்னுவயத் தாலே வியாப்பியம் விதித்தல்

௩௯௫ சத்த மரித்தங் கிருத்தத் தாலெனின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மரித்தமென
வியாப்பியத் தால்வியா பகத்தைக் கருதா
தியாதொன் றியாதொன் றரித்தமது கிருத்தமென
வியாபகத் தால்வியாப் பியத்தைக் கருதுத

௪௦௦ லப்படிக்கருதின் வியாபகம் வியாப்பியத்தை
யின்றியு நிகழ்த லின்விப ரீதமாம்
வைதன்மிய திட்டாந்தத்துச்
சாத்தி யாவியா விருத்தி யாவது
சாதன தன்ம மீண்டு

௪௦௫ சாத்திய தன்ம மீளா தொழிதல்

(பி - ம்.) ௩௮௨ - ச, 'இன்னையான் குறையு, நித்தாவமூர்த்த
முண்டென்பானுக், காகாசசித்தாவத்தமாதலா, லவனுக்குக்குறையும்' ௩௮௫.
'சாத்தியசாதனம்' ௩௮௬ - ௪௦. 'கிருத்தமரித்த, மன்னுவயஞ்' ௩௯௦ - ௨.
'பட்ட, தொன்றானன்று' ௩௯௪. 'வியாப்பியம்விதித்தல்' ௩௯௬, 'மனித்தமெ'
௩௯௭ - ௪௦௧, 'விபாபகத்தை, யின்றியும்'

உக.—தவத்தி லம்புண்டு தருமங்கேட்டகாலை. ஊகூ

சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
வமூர்த்தமு மன்று பரமானுப் போலெனி
னப்படித், திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட

சக0 பரமானு நித்தமாய் மூர்த்த மாதலிற்

சாதன வமூர்த்த மீண்டு
சாத்திய நித்த மீளா தொழிதல்
சாதனாவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு

சகரு சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்

சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றஃ
தமூர்த்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றால்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகக்

ச20 காட்டப் பட்ட கன்ம

மமூர்த்தமாய் நின்றே யசித்த மாதலிற்
சாத்திய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூர்த்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட

ச2ரு வைதன் மியதிட் டாந்தத்தி னின்று

சாதன சாத்தியங்கண் மீளாமை யன்றியு
முண்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
யின்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி

யெனவிரு வகையுண்மையி

சக0 னுபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்

சாத்திய சாதன மீளா தபடி
வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலி

னென்றாற் கியாதொன் றியாதொன்று நித்தமன்

(பி - ம்.) ௪௦௮ - ௩, 'மனததுபாமனுப்போலெனின், படிவைதன்
மியதிருட்டாந்தம்' ௪௧0 - ௨௧. 'மூர்த்த, மாகாட்டப்பட்டதம்மமூர்த்த
மாநினதே யனித்தமாதலின்' ௪௨௪-௫. 'காட்டப்பட்ட, தன்மிய திருட்
டாந்த' ௪௨௬. 'மீளாநுமையின்றியும்' ௪௨௨ - ௪. 'திருட்டாந்தமாகக்,
காட்டப்பட்ட'

- ச௩௩ றமூர்த்தமு மன்றா காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
வாகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நித்தமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா வுள்ள
- ச௪௦ வமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையி
னுபயாவி யாவிருத்தி யாவது
சத்த மரித்த மூர்த்த மாதலா
னென்றவிடத் தியாதொன் றியாதொன் றரித்த
மூர்த்தமு மன்ன ருகாசம் போலென
- ச௪௩ வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டி
லாகா சம்பொரு ளல்லவென் பானுக்
காகாசந் தானே யுண்மையின் மையினுற்
சாத்திய வரித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமு
மீட்சியு மீளா மையுமில்ை யாகு
- ச௪௦ மவ்வெதி ரேக மாவது சாத்திய
மில்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சத்த
ரித்தம் பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று ரித்த மன்று
- ச௪௩ பண்ணப் படுவ தல்லா ததுவு
மன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந் தெரியச்
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணை பண்ணப்
படுதலு மரித்தமுங் கண்டே மாதலா
னென்னின் வெதிரே கந்தெரி யாது
- ச௪௦ விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத் தலைதடு மாறுச் சொல்லுதல்
சத்த ரித்த மூர்த்த மாதலி
னென்ற லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து ரித்தமு மில்லையவ்

(பி - ம்.) ச௩௪. 'ஆகாசத்தில் கண்ணுந் தத்தும்' ச௪௧. 'இன்
மைபாயவிருத்தி' ச௪௨. 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' ச௪௩. 'படுதலு மரித்த
மனித்தங்கண்டே' ச௪௦. 'விதிராவிதிரை' ச௪௧ - ௨. 'இடத்தின்,
யாதொரிடத்துரித்தியமில்லை'

௩௦.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.௩௬௩

௪௬௩ விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனாதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக் கொள்க
நாட்டிய விப்படித் தீயசா தனத்தாற்.

௪௭௦ காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மித்திற விதியா
லைய மின்றி யறிந்துகொ ளாய்ந்தென்.

௨௬. — தவத்திறம்பூண்டேருமங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

(பி . ம்.) ௪௭௦ - ௭௧. 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும்'

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை.

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு.]

தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று
போன பிறப்பிற் புகுந்ததை யுணர்ந்தோள்

க. மணி. ௩௦: ௭௨. சீலம் - பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தசசீல
மென மூன்று வகைப்படும்; இவற்றினியல்பை, இந்நூல் ௨௧ - ஆம்
காதை, ௩௭-ஆம் அடிக்குறிப்பாலும் அறிக; மணிமேகலை பிக்குணியாதலின்,
அவற்றுள், தசசீலமே ஈண்டுக்கொள்ளற்பாலது; "எண்ணிகந்த காலங்க ளெம்
பொருட் டான் மிகவுழன், நெண்ணிகந்த யுலகங்க ளிருடா வொருங்குணர்ந்,
தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தினு
னெம்பெருமா னல்லனோ" (நீல. சமய) என்றும், "தோடா ரிலங்கு மலர்
கோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணர்சேர், வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய
வரதன் பயந்த வறநூல், கோடாத சீல விதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு
முயல்வார், வீடாத விற்ப நெறிசேர்வர் துன்ப விளைசேர்த னுளுமிசை" (ஹீர.
யாப்பு. ௩-உதாரணம்) என்றும் தானந் தாங்கிச் கூறப்பட்டு வருதல்காண்க.

உ. உணர்ந்தோள் - மணிமேகலை. பழம்பிறப்பில் சிகழ்ந்தவற்றை அறி
தற்குரிய அறிவும் யோசனைத்தியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவிகளுக்கு
எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பொத்தனாற்றணிபு. இப்பழம்

புத்த தன்ம சங்க மென்னு
முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
டு சரணு கதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணுத் திருவற மூர்த்தியை மொழிவோ

பிறப்புணர்ச்சியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்வத்துள்ள புத்த பீடிகைக் காட்சியாலும் மணிமேகலாதெய்வத்தாலும் மணிமேகலையடைந்தா ளென்று இந்நூலிலுள்ள ௬, ௧௦ - ஆம் காடககளிற் கூறுதல் காண்க. மஹர்போதிவிருந்ததினடியிலிருந்தபொழுது வலித்தார்த்தனுக்கு முற்பிறப் புக்களில் நிகழ்ந்தசெய்திகள் மனத்திற்குற்றறியபின்னரே ஸத்யசதுஷ்டய ஞானந்தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரங் கூறும்.

௩. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென் னிட. புத்தன் - ஸர்வஞ்ஞன் ; பாபிபாஷையிலுள்ளதாதிய மகாவர்க்க மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும்பாகத்திலும், மத்தியமநிகா யத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸூத்திரத்திலும், நீர்க்கநிகாயத்துள்ள மகா பரிநிர்வாணஸூத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸூத்திரத்திலும் புத்தசரிதங் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். தருமம் - அவன்கூறிய அருளறங்கள் ; அவை, அபிதருமம், ஸூத்திரதருமம், வினயதருமமென மூன்றுவகைப்படு மென்றும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகமென்று நூலிலும், ஸூத்திரதர்மவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னு நூலிலும், வினய தர்மவகைகள் பிராதிமுக்தகவின்யவின் ச்சயமென்று நூலிலும்சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத்தருமங்களும் பிடகத்திரயத் தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுங் கூறுவர். ஸங்கம் - பெளத்த ரில் துறந்தோர்களின்கூட்டம் ; இதில்துறந்த இருபாலாரும் கலப்பிற் றேறவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களின் பிசுஷுக் களுக்குப் பிசுஷுணிகள் வணங்கி நடத்தல்வேண்டுமென்பதும், பதின் மருக்குக் குறையாமலிருத்தல்வேண்டுமென்பதும்விதி.

௪. முத்திறமணி - தருமணி ; மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தை தருமணியென்பர் ; மும்மையின் வணங்கலாவது - “புத்தம் சரணங்கச் சாமி, தர்மம் சரணங்கச்சாமி, வங்கம் சரணங்கச்சாமி” என்பவையத்தை மூன்றுமுறைவித்த மூன்றுமுறைபணிதல் ; இனி ‘மும்மையின் வணங்கி’ என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்கொள்ளும் முக்கரணங்கலால் வணங்கி யெனினும் பொருந்தும்.

௫. சரணுகதி - அடைக்கலம் அடைதல்.

௨ - ௫. உணர்ந்தோள் வணங்கிச்சென்று அடைந்தபினைன்க ; என் னது, த்ருாத்நங்கனையும் மணிமேகலை வணங்கியபினைன்றவாறு.

௬. முரணுத் திருவறமூர்த்தியை - பூர்வோத்தர விநோதமிலவாத தர்ம ஸ்வரூபத்தை ; “மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்” (௨௮: ௧௦௦); “முன்பின் மலையா மங்கல மொழி” (௩௦: ௨௬௧) என இந்நூலுள்ளே வந் திருத்தல் காண்க ; தங்கர் தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடைபி லும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பெளத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி - ம்.) ௪. ‘முறைமையின் வாங்கிச்’

கூ.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநேற்றகாலை.கூ.௭

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரர் முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத் தோன்றிப்
கூ. போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து

௭. அறிவு வறிதாய் - இருவாண் இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுவதற்குரிய ஞானமின்றி ; காரணகாரியஞானமின்றியென்றுமாம் ; மணி. கூ: ௭.

௮. அமரர்-மஹாராஜிகலோகமுதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர்கள் ; மணி. பதி: ௨௮ - கூ.

௯. துடிதலோகம் - துவிதலோகம் ; கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலரென்னும் போதிபுத்தரவர் இங்ஙனம் அவதரிப்பதற்குமுன்பு இருந்தவிடமென்பர் ; “தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுவிரவி கிரணநிக ரிவகுதுகில் புனைசெய்தரு ளிறைவா னிடமாம், குழுவுமறை யவருமுனி வாரமுரி பிரமஞா கவனு மெ வரும், தொழுதகைய விமையவரு மதமருபு நதிசெய்தெழு துடிதபுரமே” (வீர. யாப்பு. ௩௩ - உதாரணம்) என்னுஞ் செய்யுள் துடிதபுரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூரியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது ; துடிதவிமான மென்ற ஒரு விமானமிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த. க. ௨) கூறுகின்றது. தோன்றி - கோசலதேசத்திற் கபிலவஸ்துநிற் சாக்கியசக்கரவர்த்தியாகிய சத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷிபான் மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள் வலமருங்குல்வழியே உலும்பினிவளத்தில் அவதரித்து ; இங்ஙன யவதரித்ததை, “உலும்பினி வளத்து னொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல், வடுகோ யுறும், லான்றோ னவ்வழித் தோன்றின னாதலி, னீன் றோ னேழ்நா ளின்னுயிர் வைத்தாள்” (விம்பசாரகதை; சீவ - சித்தி. பா பக்கம், செளத்திராந்திகன்மதமறுதலை, ௩; நீல. குண்டல. ௪௧) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க.

௮ - கூ. ஈண்டுக் கூறியதுபோலவே “சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல் லார், தொக்கொருங் கீண்டித் துடித லோகத்து, மிக்கோன் பாதம் விழுந் தன ரிரப்ப” (கூ: ௭௨ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

கூ. போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகையென்று வழங்கப்படுவ தும் நைரஞ்சரா அல்லது பஸ்குனியென்று கூறப்படும் நதிக்கரையிலுள்ளது மாகிய இடத்தில் ஐந்து கிணையயுடைத்தாய் விளங்கிய அரசமரத்தின் அடி யில் ; போதி - அரசமரம் ; இஃது ஐந்துகிணையயுடைத்தாதல், “பணையர் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன்” (சீலப். கூ: ௧௧ - ௨) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. ஸித்தார்த்தன் உண்மையறிவை படைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்துஞ் சென்று பலவாறுமுயன்று முடி வில் இம்மரத்தடியிலவந்து சீலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. ௨ : ௨௪) ஆராய்ந்தபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இம்மரம் மஹாபோதிவிருத்தமென்று பெளத்தர்களால் மிகப்பாராட்டி, கெடுந்நரத்

(பி - ம்.) ௭. ‘அறிவுதோயவுயிர்நின்ற’ கூ. ‘துடிதலோகம்’

மாரணை வென்று வீரனாகி

குற்றமூன்று முற்றவறுக்கும்

வாமன் வாய்மை யேமக் கட்டுரை

திருந்தும் திக்குறோக்தி வணங்கப்படுவது. பண்டிடக்காலத்தில் இத்தெருட்டிலிருந்த பொத்தர்கள் வடதிருச்சேங்காத்தி இதனைத் தொழுதுவந்தார்கள் என்றும் தெரிகின்றது ; 'பொதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பொத்தர் தொழுதலால் திக்குறதென்க' (சீவ-சீர்த்தி. சொத்திராத்தியன்மதமறுதலை, கா-உரை.) இம்மாத்கிங்கிழிருந்து ஞானம்பெற்றமையால், புத்தனை போதிவேந்தனென்று கூறப்படுவன்.

கக. மாரன் - நற்குணநற்செய்கைகளை நீக்கித் திக்குணத்திச்செய்கைகளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன் ; இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங்களிலும் அதிகாரமுண்டு. இவன் புத்தனைக்கு ஞானமுண்டாகாதவண்ணம் தவிமகளிர் மூவரும் தானுமாகவந்து பலவகையான இடைபூறுகளைச் செய்து முடிவில் தோய்விபுற்றான் ; "தாமநநந் குழம்மமழக்கட் டனிரியலார் தம் முன்னர்க், காமனையே முனாந்தொலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல்" (வீர. யாப்பு. கக. உதாரணம்.) மாரணை வென்றமையால், புத்தனை மாராதித் தென்று கூறுவர் ; வீரியம், தசபாரபிதையுள்ளொன்றதலின், அதனையுடையா னென்பார் 'வீரன்' என்றார் ; வீரியமென்றது, இங்கே அறியுபெறுந் துணையும் பலவகையான இடைபூற்றினுக்குமஞ்சாது முடிவில் நிமுயன்ற முயற்சியை ; அது "வினைவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான், நளர்வின்றி யோடிய தாளினு னல்லனோ" (நீல. மொக்கல. அடி - சமய) என்பதனாற் பெறப்படும். "காமற் கடந்த வாமன்" (நு: எஎ), "மாரணை வெல்லும் வீர" (கக: கக) என்றார் முன்னும் ; இராமனை புத்த வீரனென்றும், கண்ணைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

கஉ. குற்றமூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள் ; "காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (௨௫௩) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவர் ; இம் மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையில், புத்தன் முக்குற்றங் கடித்தோனென்று கூறப்படுவன் ; (மணி: நு: ௧௦௦ - அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க) ; 'அறுக்கும்' என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாயிற்று ; 'போய்க் குற்றமூன்று மறுத்தான்புகழ் கூறுவேற்கெல், வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும் வழுவுல்ல வன்றே' (குண்டலகேசீ, அவையடக்கம்.) இனி, பொய், கொலை, கள், காமம், களவு என்பவைவற்றை ஒங்குற்றமென்று வழங்குவதுமுண்டு ; "சுள்ளும் பொய்யும்.....துறந்தவை" (மணி. உரு: எஎ-உ) ; "வீடு கொண்ட கல்லதம் பகர்ந்து மன்பதைக் கெலாம் வினங்கு திங்க ணீர்மையால் விரிநிலங்கு மன்பினோன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைச் சுருங்கடற் செழுஞ் சுடர் முனைத்தெழுந்த தென்னவாய் முகிழ்ந்திலங்கு போதியி, னுடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான வைந்தொடங்கொர் மூன்றறுத்த நாதன்" (வீர. யாப்பு. ௩ - உதாரணம்) என வருதல் காண்க.

க௩. புத்தனது கால்வகைச் சத்தியங்காசிய, இப்பத்தை விளைவிக்கும் பொருள் பொதிந்த சொல்.

எ - க௩. காலத்து இப்பத் தோன்றி இருந்து வெந்த வீரனாகி அறுக்கும் வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையென்க ; மணி. கஉ: ௩௩-௪௪.

(பி - ம்.) க௩. 'எனக்கட்டுரை'

௩௦. பவத்திறமதுகெனப்பாவை நேற்றகாதை. ௩௬௬

பிறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களுஞ்
கடு சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
தீரறு பொருளி னீந்தநெறி யுடைத்தாய்ச்
சார்பிற் றேன்றித் தத்தமின் மீட்டு
மிலக்கணத் தொடர்தலின்

௧௪. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்
வொருகாலத்தும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்
செய்த தருமஸ்தாபனஞ் செய்தார்களைப்பது பொலத்தநூற்றுணிபாத
யின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களும்' என்றார்; கௌதம புத்தரு
டைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதைவிலும் இக்கருத்து ஆங்காங்குப்
பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னேயுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெ
ழுவர் பெயர்கள்மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவை வருமாறு:—(௧)
தண்ணகாரர், (௨) மேதங்காரர், (௩) சாணங்காரர், (௪) தீபங்காரர், (௫)
கௌண்டியன்னியர், (௬) மங்களர், (௭) வாமங்களர், (௮) இரேவதர், (௯)
சோபிதர், (௧௦) அனோமதர்சி, (௧௧) பறுமர், (௧௨) நாரதர், (௧௩) பதுமோத்
தர், (௧௪) ஸாமேதர், (௧௫) ஸாஜாதர், (௧௬) பிரியதர்சி, (௧௭) அர்த்த
தர்சி, (௧௮) தர்மதர்சி, (௧௯) வித்தார்த்தர், (௨௦) திஷ்யர், (௨௧) புஷ்யர்,
(௨௨) விபச்சித், (௨௩) சிசி, (௨௪) விருஷபர், (௨௫) கசுந்தர், (௨௬)
கோசரமர், (௨௭) கசியபர். இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்த
ரும் வர்மங்கு புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித்
திமோதய பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸ-மங்களாரால் தெரியவந்தது.
தண்ணகரமன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாரு
முள்ளர்.

௧௫ - ௫. யான்கூறுவது, ஏமக்கட்டுரையும் திருவாய் மொழிந்தது
மாகவுள்ளதென்று அறவணவழிகள் கூறினாரென்க.

௧௬. ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டுபொருள்களால்; என்றது,
பேதைமை முதலியவற்றை. அவையாவன: பேதைமை, செய்கை, உணர்வு,
அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்ற, பவம், தோற்றம், வினைப்
பயன் (மணி: ௨௪: ௧௦௫- ௮); இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம் அல்
லது ஸர்க்காரம், விஞ்ஞானம், ஈமநுபம் அல்லது ரூபாருபம், ஷடாயதனம்,
ஸபரிசம், வேதனை, த்ருஷ்டினை, உபாதாபம், பவம், ஜன்மம் கர்மபலம் என்பர்
உடனுலார். இவை துவாதசரீதானமெனப்படும்; சீவ - சீத்தி. செளத்திரா
ந்திகன்மதம், ௧௧ - உரை.

'சௌதபொருளின்' (௧௬) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும்
'பேதைமை' (௧௫) என்பது முதலியவற்றால் விவரணங் கூறப்படும்.

௧௭ - ௮. சார்பிற்றேன்றி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்தமென்
றது காரணகாரியத் தொடர்ச்சியை. "சார்பிற்றேற்றம்" (௨௫: ௫)
என்ற முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் பேதை
மைவிரிந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுரு
வும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து நுகர்வும்,

(பி - ம்.) ௧௫-௮. 'மொழிந்த, தீரறு பொருளினீர்மை யுடைத்தாய்'

ந.ப.வந்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.௩௭௧

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றம் கேற்ற காலமூன் றுடைத்தாய்க்
குற்றமும் வினையும் பயனும் விளைந்து

௩௦ நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க
வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிட னாகி
யைந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி

௩௧ நயங்க னான்காற் பயன்க னெய்தி
பியன்றநால் வகையால் வினாவிடை யுடைத்தாய்
நின்மிதி யின்றி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக் கெடாதாய்ப்

வேட்கையுஞ்சொந்தலை இன்னடாஞ்சந்தியென்றும், பவமும் தோற்றமுஞ்
சொந்தலை முஞ்சுஞ்சந்தியென்றும் நடவவர் ; மணி. ௩௦: ௧௪௮ - ௧௨.

௨௭. தோற்றம் - பிறப்பு; மணி. ௩௦: ௧௩௩ - ௮.

௨௮. மணி. ௩௦: ௧௩௯ - ௬௮.

௨௯. மணி. ௩௦: ௧௪௯ - ௭௪. ௩௦ - ௩௧. மணி. ௩௦: ௧௪௩ - ௮.

௩௨. நால்வகை வாய்மைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு;
மணி. ௨: ௬௪ - ௭; ௩௦. ௧௮௬ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸ்கந்தம் ; ஸ்கந்தம் - கூட்டம் ;
மணி. ௩௦: ௧௮௯ - ௯௦.

௩௪. ஆறுவழக்காவன : உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது
சார்ந்த உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த
இன்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு; மணி. ௩௦: ௧௯௧-௨௧௬.

௩௫. பயங்கன்நான்கு - ஒத்தமைநயம், மீவற்றுமைநயம், புரிவின்மை
நயம், இயல்புநயம் (மணி. ௩௦: ௨௧௭ - ௨௮.) பயன்கள் - பிரயோசனங்
கள்; அவை நான்குவகைப்படும்; மணி. ௩௦: ௨௨௯ - ௩௪.

௩௬. நால்வகையால்வினாவிடையுடைமை-துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டு
மொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாறானமை; மணி. ௩௦: ௨௩௩ - ௪௯.

௩௭. நின்மிதி - நிர்மானம். (உண்டாக்குதல்) ஊழ்பாடு - முடிவுபடு
தல். தொடக்கமும் ஈறுமின்றியென்பதாம்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி ; இதனை ஸந்தானமென்பர் ; அது
வாயுஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாபஸந்தானம், பிபிலிகாஸந்தானம் என

(பி - ம்.) ௨௭ - ௬. 'மூன்றுவகையாத, தோன்றமுன்றுடைத்தாய்
பின்புறப்பயனல் குற்றமும்விளைந்து' ௩௭ - ௮. 'நின்மதனினறியூழ்பாடின
பேபிளபோககலலது'

பண்ணுந் ரின்றிப் பண்ணப் படாதா
 ௪௦ யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
 போனது மின்றி வந்தது மின்றி
 முடித்தலு மின்றி முடிவு மின்றி
 வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடு
 மினையன வெல்லாந் தானே யாகிய
 ௪௫ பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
 வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
 பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
 னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
 பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
 ௫௦ ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
 பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
 னோதிய விவற்றை யுணராத மயங்கி
 யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
 முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித

நான்குவகைப்படும். பொன்றக்கெடாதாய் - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - ௪௪. மணி. ௩௦: ௨௫௦ - ௫௧.

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டுசார்பும் அவற்றின் இலட்சு
 கணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

௪௫. செய்கை - கர்மம். உணர்வு-விஞ்ஞானம். அருவுரு - நாமருபம்;
 “அருவுருத் தன்மை, யாக்கை” (௧௦௨ - ௩) என்பர் பின்.

௪௬. வாயில் - ஷடாயதனம்; ஆவது, ஞானேந்திரியங்கள்ஐந்தும் மன
 மும். ஊறு - ஸப்பரிசம்; அஃதாவது, இத்திரிய விஷயசம்பந்தம். துன்பு -
 வேதனை; அஃதாவது, சுகதுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருணம்; அஃ
 தாவது, இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப்போக்க
 வேண்டுமென்றும் உண்டாகுமாசை.

௪௭. பற்று - உபாதானம்; அஃதாவது, இன்பத்தைக்கொடுக்கும்
 பொருள்களோடு ஒட்டிக் கொள்ளுதல். வினைப்பயன் - கர்மபலம்.

௪௮. இயல்பு - ஸ்வபாவம். ௪௯. பெரும்பேறு - நிர்வாணம்.

௫௦. இவற்றையென்றது, நான்கு சத்தியங்களையும் அவற்றை நான்கு
 விளக்குந் துவாதச நிதானங்களையும்.

௫௧ - ௪. பேதைமையென்பது, மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது
 தெளிதலென்க; “பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனோ டெனாற்சு,

(பி - ம்.) ௪௧. ‘போனது மின்றி முடித்தலுமின்றி’ ௪௨. ‘வகுத்தவியா
 றும்’ ௫௦ - ௫௧. ‘நரகமிகுவாபேதையென்ப’ ௫௨-௩. ‘மயங்கியிழப்படு’

௩௩ லுலக மூன்றினு முயிரா முலக
மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்

௬௦ சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
௬௩ னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழை

காமுற் றுமதன் பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, காமருஉம்புகழ் கொடுப்ப
தோர் மன்னெறி நண்ணும்,வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி கின்
றும்” (வீர. யாப்பு. ௩ - உதாரணம்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
இவ்வடிகளாற் பேதைமையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௩௩. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும் ; உலகம் முப்பத்
தொன்றென்பராலெனின் மஹாராஜிகளோகமுதலிய உலகம் இருடத்தாறினே
யும் மேலுலகென்றும், நாயகலோகமுதலிய உலகம்நாயகினையும் கீழுல
கென்றுங்கொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி, இந்
நூலாசிரியர் உலகம் மூன்றெனக் கொண்டார் போலுமென்க ; “திருமேவு
பதுமஞ்சேர் திசைமுகளே முதலாக, அருமேவி யவதரித்த வுயிரனைத்து
முயக்கொள்வா, னிவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணங்க, வெவ்
வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்,பெரியோய்நீ”
(வீர. யாப்பு. ௧௧ - உதாரணம்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்
டிருத்தல் காண்க. உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௩௬. அலகில - அளவில்லாதன.

௩௬ - அ. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விலங்கும் பேயு
மென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும் ; இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் உட்கறி
யெனப்படும்.

௬௨. “வினைவின்கண், வீயா விழுமந் தரும்” குறள். ௨௮௪.

௬௦ - ௬௨. (செய்கை) சார்தலையும் இன்பத்தையும் கவலையையுங் காட்
டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு, இருபெயரொட்டு.

(பி - ம்.) ௩௩. ‘உயிராமுலகு’ ௩௬ - எ. ‘வகைத்தானுந் தேவரும்’
௩௭ - அ. ‘நரகரும், விலங்கும்பேயுமன்றே’ ௩௯ - ௬௧. ‘என்றிருபயத்தாற்
சொல்லப்பட்டப்பிறப்பினுட் டோன்றி’

வுலையா வுடம்பிற் றேன்றுவ மூன்றும்
 பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
 சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கும்
 எ௦ வெகைல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
 றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
 பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
 ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
 விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
 எ௩ கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றேன்றுவர்
 நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
 சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
 சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
 மேலென வகுத்த வொரு மூன்று திறத்துத்
 அ௦ தேவரும் மக்களும் பிரமரு மாகி
 மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ

கூஅ. கடுஞ்சொல் - வன்சொல்.

எ௦. பொல்லாக்காட்சி-மயக்கம்; அஃதாவது, உண்மையையறியாமை.

கூச - எ௩. இவ்வடிகளிற்கூறியபத்துக்குற்றங்களையும் தசதோஷங்க
 ளென்பது பௌத்தனால் வழக்கு.

எ௭. சொல்லியபத்து: “மருடரு மனம்வாய் மெய்யிற் கொலைமுதல்
 வினைபத் தாமே” (சித்தாந்தத்தோகை; நீல. புத்த. கூரு - சமய.) நீலக
 லாவது, இப்பத்தினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலியபத்தினையும் பெறு
 தல்; ‘பள்ளிவல்லம்பரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத்
 தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படு
 கொற்கூறல் என்னும் வாய்க்கின்குணம் நான்கும், அருணியைவு, ஆசையறுத்
 தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின் குணம் மூன்றும் ஆகிய மற்குணம்
 பத்து’ என்னுகூறுவாருமுளர்; சீவ - சித்தி. சொத்திராந்திகன்மீதம்,
 ௩௦ - உரை.

எ௮. சேத்தின் வகைகளை இன்னால் உக-ஆம் காண்த, றுள-ஆம் அடிச்
 சூறிப்பிற்காண்க.

அக. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

கூச - அக. இவ்வடிகளிற்கூறியதுபோலவே, “விலங்கு நரகரும் பேய்
 களு மாக்குங், கலங்குந் தீவினை கழியிற் கழிந்தாந், தேவரு மக்களும்

(பி - ம்.) கூஅ - கூ. ‘பயமில், சொல்லே சொல்லிற் றேன்றுவ நான்
 கும்’ எக - உ. ‘மூன்றும் பத்துவகை’ எங். ‘இத்திறப் படராஅர்’ எங்.
 ‘தொகுதிநீங்கி’

கூடுபவத்திறமறுகெனப்பாவை நேற்றகாலை. கூடு

ருணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
யருவுரு வென்பதவ் வுணர்வு சார்ந்த
அரு வுயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை
யுள்ள முறுவிக்க வறுமிட னாகு
மூறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
கூடு நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகவி மல்லினை யயரா தோம்புமின்" (பரு: சக - ச)
என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

சரு - அக. மு. மணி. உச: : கூடு - சூ.

அ. உணர்வு: இது பஞ்சங்கந்தத்துள் துற்றகவுங் கூறப்படும் ;
உறங்குவோருணர்வின் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் கர்த்தருத்வமும்
போக்த்தருத்வமுமின்றி ஸாக்ஷிமாத்திரமாக நின்றல்பேரல்.

அ. புரிவு இன்றாகி - செய்யுத்தொழில் யாதொன்று மின்றி ; புலன்
கொளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாது ஸாக்ஷிமாத்திரையாயிருத்தலை
யுடையது.

அ. உ. உணர்வு, உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட்சொற்
கள் ; இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாதசையில் உயி
ரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாமென்று ஒன்று இல்லை
யென்பதும் பெளத்தர்கொள்கை ; (நீல. புத்த. கூட - ச. சமய) ஆன்
மா இல்லையென்பதனால் இவர்கள் அநான்மனாதிகொண்டு கூறப்படுவர் ;
இந்த இரண்டடிகளாலும் உணர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

அ. ச - ரு. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவினிலக்கணம் கூறப்
பட்டது.

அ. வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒருபொருட்
சொற்கள்.

அ. எ. உள்ளமுறுவிக்க - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களை யடைவித்
தற்கு ; உறும் இ - னாகும் - உற்ற இ - ன்காராகும் ; இடங்கள்: மெய் வாய்
கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமென்தம் மனமொன்றும்.

அ. கூ - எ. இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

அ. அ. ஊறு - ஸ்பரிசம். அ. கூ. புலன்களை - விஷயங்களை.

அ. அ. - கூ. ஷடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு
மென்பர் ; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூடு. இதனால் நுகர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) அ. ச - ரு. 'மருவுணர்வென்பதவருவுசார்ந்துயிரு' அ. கூ.
'வாயிலுதமாயுங்' அ. அ. 'ஊறென்றுரைப்பது' அ. கூ - கூடு, 'வேவுதலென்பது
நுகர்வெனப்படுவதுணர்வு புலனுக்காதல்'

வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சியா ராமை
 பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே
 பவமெனப் படுவது கரும வீட்டந்
 தருமுறை யிதுவெனத் தாந்தாஞ் சார்தல்
 கூரு பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி
 னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
 காரண காரிய வருக்களிற் றேன்றல்
 பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா
 யியற்கையிற் திரிந்துடம் பிடும்பை புரிதன்
 க00 மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவுந்
 தாக்குசிலை யாமையிற் றுந்தளர்ந் திடுதல்

கூக. வேட்கை - த்ருஷ்ணை ; ஆராமை - நிரம்பாமை ; “ஆரா வியத்
 கை யகா” (குறள். 50.) நிரம்பாமையாவது - தாமையின்றித் தம்பயனம்
 நிலையாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல்
 வளர்தல் ; இதனால் வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூஉ. பசைஇய - ஒட்டிக்கொண்ட ; இதனால் பற்றினிலக்கணம்
 கூறப்பட்டது.

கூங. ஈட்டம் - கூட்டம் ; ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கருமத்
 தொகுதியெனத் திண்புண்கூறுவர் ; சுகா, க.

கூஉ-ச. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூடு. கருமப்பெற்றியின் - கருமங்களினியல்பொடு.

கூசு. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம் ; சார்பொடுகதி
 களில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

கூஎ. இங்கே ‘காரண காரிய வருக்களிற் றேன்றல்’ என்பதற்கேற்ப,
 “அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய, வென்புடை யாக்கை” (உரு : கஎ0 -
 ௭௧) என்ற முறையைக் கூறியிருத்தல்காண்க.

கூசு - எ. உள்ளம் தோன்றலென்க.

கூடு - எ. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூஅ. பிணி - வியாதி. பிறிதாய் - வேறாகி.

கூக. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடும்பை -
 துன்பம்.

கூஅ - கூ. இவ்வடிகளாற் பிணியினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

க00 - க0௧. அந்தம் - மரணம். இவ்வடிகளால் மூப்பினிலக்கணங்
 கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) கூசு. ‘தருவதுமுறையென’ கூசு - எ. ‘உறப்புளஞ்சார்
 பொடுகதிர்க்கு நேருவதல்’ கூஉ. ‘சார்பிறிதாய்’ கூஉ. திரிந்துடமிடு
 ம்பையுறுதல்’ க00 - க0௨. ‘மூப்பெனப் படுவ...தளவுதாக்குதாத்தெளி
 வுறுதல் சாகாடென்ப’

கூ.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநேற்றகாதை.௩௭௭

சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்
பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகுஞ்

க௦௫ செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகு

முணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகு
மருவுருச் சார்வா வாயி லாகும்
வாயில் சார்வா ஆறு கும்மே
யூறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகு

க௧௦ நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும்

வேட்கை சார்ந்து பற்றா கும்மே
பற்றிற் றேன்றுங் கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத் தோற்றந்

க௧௫ தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா

டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
ஆழின்மண் டிலமாச் சூழுமிந் நுகர்ச்சி
பேதைமை மீளச் செய்கை மீளுஞ்

க௨௦ செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளு

முணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளு

க௦௨ - ட. சாக்காடு-மரணம். அருவுருத்தன்மையினையுடையவுடம்பு
அத்தயிக்குஞ் சூரியனைப்போல மறைந்துபோதல்; இந்தவுவமையே இந்
நூலில் முன்பும் (௨௪: ௧௦௧ - ௨) கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இவ்வடி
களாற் சாக்காட்டினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௧௦௩ - க௦௩. இவ்வடிகளாற் பிணி மூப்புச் சாக்காடென்னும் வினைப்
பயன்களுக்கு இலக்கணங்கூறினார்.

௧௧௭. அவலமுதலியவற்றினிலக்கணங்களை இப்புத்தகத்தின் ௫௩ -
ஆம் பக்கத்திற்பார்க்க.

௧௧௮ - எ. மூப்புமுதலியன துக்கமெனவுங் கூறப்படுமாதலின், அவை
கள் 'தவலிறுன்பம்' எனப்பட்டன.

௧௧௯. ஊழ் இல் மண்டிலமா - முடிவில்லாத வட்டமாக; ஊழ் -
முடிவு; "ஊழ்பா டின்றி" (௧௦: ௩௭) என்றார் முன்னும்; இந்நுகர்ச்சி
சூழுமென்க; ஊழின் - முறைமையினையுடைய எனினுமாம்.

௧௦௪ - ௧௧௯. இவ்வடிகளால் துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய்
மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பர்.

௧௧௧. மீள - நீங்க; இல்லையாகவென்றமாம்.

(பி - ம்.) ௧௦௩. 'மறைந்ததிறுதல்' ௧௦௭. 'அருவுருசார்வா' ௧௧௩ - ச.
'கானமாகி, வருமாயானாவழி'

- மருவுரு மீள வாயின் மீளும்
வாயின் மீள ஆறு மீள
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீள
க௨௫ நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத் தொகுதி
மீளங் கருமத் தொகுதி மீளத்
தோற்ற மீளந் தோற்ற மீளப்
க௩௦ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்
சாக்கா டவல மரற்றுக் கவலை
கையா நென்றிக் கடையி றுன்ப
மெல்லா மீளமில் வகையான் மீட்சி
யாதிக் கண்ட மாகு மென்ப
க௩௫ பேதைமை செய்கை யென்றிவை பிரண்டுங்
காரண வகைய வாத லானே
பிரண்டாங் கண்ட மாகு மென்ப
வுணர்ச்சி யருவுரு வாயி லானே
நுகர்ச்சி யென்று நோக்கப் படுவன
க௪௦ முன்னவற் றியல்பாற் றுன்னிய வாதலின்
முன்னாங் கண்டம் வேட்கை பற்றுக்
கரும வீட்ட மெனக்கட் கிரைப்பவை
மற்றப் பெற்றி நுகர்ச்சி யொழுக்கினுட்
குற்றமும் வினையு மாக லானே

க௩௦. பிறப்பு - ஈண்டுப் புனர்ஜனனம் ; இப்படியே பின்னும் வரும்.

க௩௩. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து.

க௧௯ - ௩௩. இவ்வடிகளால் துக்கநிவாரணமாகிய முன்னாவது வாய்மை கூறப்பட்டதென்பர்.

இனி, நான்குகண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்.

க௩௪ - ௬. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங்களாக வுள்ளவாதலின், இவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும்.

க௩௭ - ௪௦. உணர்ச்சி முதலிய ஐந்தாம், பேதைமை செய்கையென்று பிரண்டாலும் வந்தனவாதலின், இவை இரண்டாங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

க௪௧ - ௪. வேட்கை முதலிய மூன்றாம் மேற்கூறிய நுகர்ச்சியொழுக் (பி - ம்.) க௪௧ - ௨. 'பற்று, கருமவீடகம்' க௪௨. 'பற்றுநுகர்ச்சி'

கூ.பவத்திறமதுகெனப்பாவைநோற்றகாரைத.கூ.கூ

கசரு நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடுந் துன்ப
மெனவிவை பிறப்பி லுழக்குபய னாதலிற்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுக்கொடு விழைவின் கூட்டம்

கரு0 புகர்ச்சியின் றறிவ திரண்டாஞ் சந்தி
கன்மக் கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முன்னிச் செல்வது மூன்றாஞ் சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
யான்றபிற மார்க்கத் தாய வுணர்வே

கருரு தோன்றல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியு
முணர்வுள் ளடங்க வருவாய்த் தோன்றியு
முணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணர்தரு மக்க டெய்வம்விலங் காகையுங்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை

ககூ0 யிறந்த கால மென்னல் வேண்டு
மறந்த பேதைமை செய்கையா னவற்றை
நிகழ்ந்த காலமென நேரப் படுமே
யுணர்வே யருவுரு வாயி லூறே

கத்திண்கணுண்டாகிய குற்றமும் அதனாலுளதாகும் வினையுமாக இருத்த
லின், இவை முன்றுங்கண்டமென்று கூறப்படும்; வேட்கை முதலிய மூன்ற
வள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங்கொள்க.

கசரு - எ. பிறப்பும் பிணிமுதலிய கன்மபலனும் முற்கூறிய வினைப்
பயனாக இருத்தலின், இவை நான்காங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

கசஅ, பிறப்பின் முதல் - செய்கை, செய்கையும் உணர்வுஞ் சேர்தல்
முதற்சந்தியாகும்.

கசகூ. கூட்டம் - சேருதல்.

கசகூ-ரு0. நுகர்ச்சியும் வேட்கையுங்கூடுதல் இரண்டாஞ்சந்தியாகும்.

கருக - உ. பவமும் தோற்றமுஞ் சேர்தல் முன்றுஞ்சந்தியாகும்.

கருகூ - கசஅ. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்த

(பி - ம்.) கசகூ - எ. 'துன்ப, மிவையிறப்பிலுழக்குபயனாதலின்'

கசஅ - ரு0. 'உணர்வாதிபெ...வினையினிடை முதறசந்தி நுகர்ச்சியினறிவ
திரண்டார்' கருக. 'கன்மக்கூறதொடு' கருகூ. 'ஆயுவுணர்வே' கருகூ. 'உளடங்
கியுமுணர்வாய்' கருஎ. 'உடங்கித் தோன்ற' கசஉ - அ. 'காலமென விசைக்
கப்படுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவல்மொறறுக'

ROJA MUTHIAH

KOTTAIYUR-623 108

INDIA

துகர்வே வேட்கை பற்றே பவமே
 க௭௫ தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
 யெதிர்கா லம்மென விசைக்கப் படுமே
 பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
 யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
 குலவிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
 க௭௭ யவாவே பற்றே பேதைமை யென்றிவை
 புனையுமடை பவமும் வினைசெய லாகு
 முணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
 துகர்ச்சி பிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிவை
 நிகழ்ச்சிப்பய னாங்கே நேருங் காலைக்
 க௭௮ குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
 பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
 வெப்பொரு ளுக்கு மான்மா விலையென
 விப்படி யுணரு மிவைவீட் டியல்பா
 முணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
 க௭௯ துகர்வே பிறப்பே பிணிமூப்புச் சாவே
 யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
 துவலப் படுவன நோயா கும்மே
 யந்நோய் தனக்குப்

காலத்தனவென்றும், உணர்வுமுதல்தோற்றபிறருள்ளவை நிகழ்காத்தனவென்
 றும், தோற்றமுதற் கையாற்றதியாசவுள்ளவை எதிர்காத்தனவென்றும்
 கூறப்படும்.

க௭௯ - எ. அவாவும் பற்றும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் குற்ற
 மென்று கூறப்படும்.

க௭௯. பவமும் செய்கையும் வினையாகும்.

க௭௮ - ச. உணர்ச்சி முதலியவாறும் மூப்புப் பிணி சாக்காடென்றும்
 வினைப்பயனென்றும் ஆகிய ஏழும் பயனாகக்கூறப்படும்.

க௭௯. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா.

க௭௮ - அ. இவ்வடிகள், முன்பு, “நிலையில் வறிய துன்பமென நோக்க,
 விலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி” (௩௦: ௩௦ - ௩௧) என்றதனை விளக்கி
 நின்றன.

க௭௯ - அ. உணர்வுமுதல் வினைப்பயனீராகவுள்ளவேமும் துக்க

(பி - ம்.) க௭௮. ‘துன்பமும்’ க௭௯. ‘உணருமென்பிவை’ க௭௮ - அ.க.

,பிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவாற்றுகவலைகையாறென்ன

கூ.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை. ௩௮/௧

பேதைமை செய்கையவாவே பற்றுக்

கஅரு கருமவீட்டமிவை காரணமாகுந்

துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண

மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண

மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவ

துருவு துகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை

ககூ யுள்ள வறிவிவை யைங்கந்த மாவன

மென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமைமுதலிய ஐந்தும் காரணமாகும்; ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்று; வீடு இன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே; என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாய்மைகளாகும்; “பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன, தற்றோ ருறுவது” (௨: ௬௪ - ௭) என்று முன்பும் வந்திருத்தல்காண்க. இவற்றை நுத்திய சதுஷ்டயமென்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர்; இந்நான்கினுள் துக்கநிவாரண மார்க்கம் எட்டுவகைப்படும்; அஃது அவ்ஹாங்கமார்க்கமென்றும் விசுத்தி மார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கையென்றுங் கூறப்படும். இவ்வெட்டாவன:—நற்காட்சி, நல்லாற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர்தலைப்பாடென்பன; “பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து” (சீவ - சீத்தி. பரபக்கம், செளத்திராந்திகன்மதம், ௩௧); “நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல் வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைந்து நாடு”, “நன்முயற்சி நன்காங் கடைப் பிடிநல் லோர்தம்பாற், செல்கையுட னெட்டனைத்துந் தேறு” (பாமந திமிரபாணி) என வருவனவற்றாலறிக. இவ்வெட்டும் ஸம்மியக் திருஷ்டி, ஸம்மியக் கலங்கற்பம், ஸம்மியக் வாக்கு, ஸம்மியக்கருமம், ஸம்மியகாஜீவம், ஸம்மியக் விபாயாமம், ஸம்மியக் க்மிருதி, ஸம்மியக் சமாதி யென்றுபெயர் பெறுமென்றும், இவைகளே ஐயனாரண துக்கத்தை மாற்றத்தற்குரியவழி யென்றும் அகவகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்ட பின்ன புத்தசரித்திரத்தின் கரு-ஆம் வர்க்கத்தால் தெரிகின்றன.

கஅக. துகர்ச்சி - வேதனை. ககூ. உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்.

கஅக - ககூ. உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் இவ்வென்றும் பஞ்சஸ்கந்தமெனப்படும்; (சீவ-சீத்தி. பரபக்கம், செளத்திராந்திகன்மதம், ௬.) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயஅருவென விருவகைப்படும். பூதவுரு-பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்குமாம்; உபாதாயவரு-வலி, இரதம், வன்னம், கந்தமென்னு நான்குமாம். வேதனை - குசலவேதனை (சுகவுறிவு), அகுசலவேதனை (துக்கவறிவு), குசலாகுசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னுமென்றமாம். குறிப்பு - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னுமைந்தும் மனமொன்றும் ஆகியஆறுமாம். பாவனையாவது - மனோவாக்குக்காயங்களினுண்டாகும் நவவினைபத்தும் நிலினைபத்தும் ஆகிய இருபதுமாம். “எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான,

(பி - ம்.) கஅரு. ‘காரணமாகும்’ கஅக. ‘குறிப்பினை, யுள்ளமறிவினை’

வறுவகை வழக்கு மறுவின்று கிளப்பிற்
 ரெகையே தொடர்ச்சி தன்மை மிகுத்துரை
 மியைந்துரை யென்ற நான்கினு மியைந்த
 வுண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கு
 ககக முள்ளது சார்ந்த வுண்மை வழக்கு
 மில்லது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
 முள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
 மில்லது சார்ந்த வுண்மை வழக்குமெனச்
 சொல்லிய தொகைத்திற முடம்புநீர் நாடு

மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக், கட்டிய பஞ்ச கந்தங்
 கணத்தினிற் பங்கு மாகுந், தொட்டமாத் பத்து மூன்றுஞ் சுகத நூத் தணிவு
 தானே” (சீவ-சீத்தி. பரபக்கம், சொத்திராந்திகன்மதம், ௩௦. ௨-ம்) என்று
 வருதல் காண்க; இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை, “ஓங்குருவம் வே
 தனை யுளக்குறிப்புப் பாவனைமெய், தாங்குணர்வென் றைந்தாங்கந் தம்”
 எ-ம், “உருவமுடல் பூத முபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி னுறுமெழு மென்”
 எ-ம், “வேதனை துப்பிப் பிவற்றின் விரவறுமென், ரேதவொரு மூன்று
 மென் றோர்” எ-ம், “பொதிவிதமோ றைந்தும் பொதியைப் பொருந்தி,
 யறியுமன் முங்குறிப்பென் றாய்” எ-ம், “வாக்குமன் மாக்கையிவை பாவனை
 யென் றேமதயா, யாக்குமிவை தாமதம்பா வம்” எ-ம், “இந்நால் வகை
 யினுமெய்த் தையமத வெண்ணுமெனம், விஞ்ஞான மென்றே விளம்பு”
 எ-ம், “இந்தவித மைந்துஞ்சத் தானத் தெழுந்தழிகை, பந்தமென வேநீ
 தான் பார்” எ-ம், “அறக்கெடுத லேபரம முத்தியிவை யைந்து; மறக்
 கெடுமா னுங்கூறு வாம்” எ-ம் வரும் திருவாக்காலு (பாமததிமீரபாறு)
 மறித்துகொள்க. இந்தப் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டமே உயிரென்பர்; அது, “கவை
 யொப் பகைக விரலைத் துகளு, மிவையிப் பழிகைப் பிடியென் ததுபோ,
 லவையப் பழிகத் தங்கலைத் துகளு, நவையைப் படுகல் துயிரா மெனவும்”
 (நீல. புத்த. ௩௦) என்னும் பாடலான் நன்குணர்த்தப்படுகின்றது. இவ்
 வையினவள்ளோ குறிப்பினைக் குறியென்றும், அது வடமொழியில் ஸம்ஸ்க்
 ஞாக்கந்தமென்று பெயர் பெறுமென்றும் கூறுவாரும், இரண்டொன்றிற்கு
 வேறு இலக்கணங்கூறுவாருமுளர்.

ககக - அ. அறுவகைவழக்காவன:—தொகை, தொடர்ச்சி, தன்மை
 மிகுத்துரை, இயைந்துரையென்றான்கொடுஞ்சேர்ந்த உண்மைவழக்கு
 முதலிய ஆறுமாம். இயைந்துரையைத் தொகையிடைக்கி மூன்றென்டாரு
 முளர்.

ககக. தொகைத்திறமாவது: உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க; என்றது,
 பலதாதுக்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென்
 றும் பலவூர்களின்கூட்டம் நாடு என்றும் வழங்கப்படுமாறுபோலப் பஞ்சஸ்
 கந்தங்களின் கூட்டமே ஆன்மாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற

(பி - ம்.) ககக - அ. ‘சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, மில்லதுசார்ந்தவி
 ன்மை....சார்ந்தவின்மை வழக்கும்’

௨௦௦ தொடர்ச்சி வித்து முளைதா ளென்றிந்
 நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குத
 லியல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத் தென்றுந்
 தோன்றிந் நென்று மூத்த தென்று
 மூன்றி னென்றி னியல்புமிகுத் துரைத்த
 ௨௦௧ லியைந்துரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூடச்
 சொல்லெனத் தோற்றும் பலநாட் கூடிய
 வெல்லையைத் திங்க ளென்று வழங்குத

வாறு ; இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கு என்பவற்
 றோடுசேர்த்து 'சுவரும்மாமும் ஆக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதாயத்தை
 வீடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பலபூருங்கூடின சமுதாயத்தை நா
 டென்றும்பற்றென்றும்வழங்குமாறுபோலவும்பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டத்தை ஆன்
 மாவென்று வழங்குவது கற்பனாநாமமெனக்கொள்க' என்றும், 'மரம் கற்
 தைமுதலியவற்றைப்பிரித்தால் வீடில்லையானுற்போலவும் ஊர்களைப்பிரித்
 தாம் பற்றும் நாடுமில்லையானுற்போலவும் ஐந்துஸ்கந்தங்களையும் பிரித்துண
 ருங்கால் ஆன்மா இல்லையாமெனக்கொள்க' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், ௨௦௦) என்
 றும் விளங்க அவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டினாருமுளர்; "ஒருவனென் றோதப்
 பட்டா னுருவாதி யைந்துங் கூடி, வருபவ னென்று ரைத்த றொகையுண்மை
 வழக்க தாகு, முருவமங் காதி யாய வைந்தையு மொருவ னின்று, தருவது
 தொகையி னின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே" சிவ - சித்தி. பரபக்கம்,
 சௌத்திராந்திகன்மதம், ௭.

௨௦௦ - ௨௦௧. தொடர்ச்சியாவது-வித்திலிருந்து முளையும் முளையிலி
 ருந்து தானுந்தோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்லாம்
 காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது; "காரண காரியத்தின் றொடர்ச்
 சியாய்க் கால முன்றின், சோர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழியென்கை
 தொடர்ச்சி யுண்மை, யோர்தரி னொருவ னேயெக் காலத்து முள்ளா னென்
 று, தோர்வது தொடர்ச்சி யின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே" (சிவ-சித்தி.
 பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௮) என்று இத்தொடர்ச்சியை உண்மை
 வழக்கு இன்மைவழக் கென்பவற்றோடுசேர்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறி
 யிருத்தல் காண்க.

௨௦௨ - ௨. இயல்பு மிகுத்துரை-தன்மைமிகுத்துரை. தன்மைமிகுத்
 துரையாவது - ஒருபொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு எட்டவற்றுள்
 ஒன்றினியல்பை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மைவழக்கு இன்மை
 வழக்கென்பவற்றோடுசேர்த்தி, "தோற்றிய பொருள்சு ளெல்லா நாசமா
 மென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மந்தை மிகுத்துரை வழக்கி
 னுண்மை, போற்றிய பொருள்கண் கட்டுப் போனது போன்மு தீர்ந்து,
 வேற்றுமைப் பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வழக்கே" (சிவ - சித்தி.
 பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௯) என்று முறையே அவற்றிற்கு
 இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

௨௦௩ - ௭. தொகைக்கும் இயைந்துரைக்கும் வேற்றுமையாதோவெ
 (பி - ம்.) ௨௦௧. 'நிகழ்ச்சியிலற்றை'

உள்வழக் குணர்வில் வழக்கு முயற்கோ
 ள்ளது சார்ந்த வுள்வழக் காகுஞ்
 ௨௧௦ சித்தத் துடனே யொத்த நுகர்ச்சி
 யுள்ளது சார்ந்த வில்வழக் காகுஞ்
 சித்தமுற் பவித்தது மின்போ லென்கை
 யில்லது சார்ந்த வுண்மைவழக் காகுங்
 காரண மின்றிக் காரிய நேர்த
 ௨௧௫ வில்லது சார்ந்த வில்வழக் காகு
 முயற்கோ டின்மைபிற் றேற்றமு மில்லென
 னான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
 வொற்றுமை வேற்றுமை புரிவின்மை யியல்பென்க

வின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாததொகுதி தொகையாமென்றும்
 பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயைந்துரையாமென்றும்
 கூறுவர்.

௧௧௩ - ௨௦௭. இவ்வழகனால் தொகை முதலிய நான்கினிலக்கணங்
 களும் கூறப்பட்டன.

௨௦௭ - ௧௧௩. இவ்வழகனால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்
 ளதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவிண்மைவழக்கு, இல்லது
 சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவிண்மைவழக்கென்னும் ஆறினிலக்
 கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன; “அறுவகை வழக்கு நெறிபட வுணர்
 ந்து” என்பது பொந்தநூல்; இவ்வறுவகைவழக்கின் பெயரும் அவற்றி
 னிலக்கணங்களும் சுண்டுக்கூறப்பட்டிருத்தல்போலப் பின்வரும் திருவிருத்
 தங்களிதும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; “உள்வழக் கில்வழக்குள் ளது
 சார்ந்த வுள்வழக்கோ, ள்ளது சார்ந்த விண்மை வழக்குட னின்மை சார்
 ந்த, வுள்வழக் கின்மை சார்ந்த வில்வழக் கென்றோ ளாறு, முள்வழக் குளதுண்
 டெய்வகை முயற்கோழன் தில்வழக்கே”, “உணர்வு சார்ந் துணர்வு
 திகை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வுபி னின்ற மென்கை யுள்ளது
 சார்ந்த விண்மை, யுணர்வு முன்பிந் தித் தோன்ற வில்லது சார்ந்த வுண்மை,
 யுணர்வின் னதுசா றின்மை யுள்ளங்கை யுரோம நானே” (சீவ - சீத்தி.
 பரபக்கம், செளத்திரார்திகன்மதம், ௧௦, ௧௧.)

௨௧௭ - ௮. ஒற்றுமையம் வேற்றுமையம் புரிவின்மையம் இயல்பு
 நயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்.

(பி - மீ.) ௨௦௯ - ௧௦. ‘வழக்கேற்குமசிகத நிததுடனையொத்து
 நுகர்ச்சி’ ௨௧௨ - ௮. ‘உத்பலித்துமினனநான்குநயமெனத்தோன்றப்படுவ
 தொற்றுமை’ ௨௧௮ - ௯. ‘இயல்பெனக்’

உ.ப.வ.தி.த.ம.ய.கெனப்பாவைநோற்றகாதை.க.அ.நி

காரண காரிய மாகிய பொருள்களை

உஉ௦ யொன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்

வீற்றுவிற் றாக வேதனை கொள்வது

வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்

பொன்றக் கெடாஅப் பொருள்வழிப் பொருள்களுக்

கொன்றிய காரண முதவுகா ரியத்தைத்

உஉ௧ தருதற் குள்ளந் தானிலை யென்றல்

புரிவின்மை நயமெனப் புகறல் வேண்டு

நெல்வித் தகத்து ணென்முனை தோற்றுமென

னல்ல வியல்புநய நிவற்றினுங் கொள்பயன்

றொக்க பொருளல தொன்றில்லை யென்று

உஉ௨ மப்பொரு ளிடைப்பற் றாகா தென்றுஞ்

உஉ௩ - உ௦. இவ்வடிகளால் ஒற்றுமைநயத்தினிலக்கணங் கூறப் பட்டது.

உஉ௪. வேறுவேறாக அறிதல்.

உஉ௫ - உ. இவ்வடிகளால் வேற்றுமைநயத்தினிலக்கணங் கூறப் பட்டது.

உஉ௬. பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப் பொருள் - காரியப்பொருள்.

உஉ௭. உள்ளம் - விஞ்ஞானம். உஉ௮. புரிவின்மை-செய்தலில்லாமை.

உஉ௯ - சு. “உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற், புரி வின் றுகிப் புலன்கொளா ததுவே” (௩௦: ௪௨ - ௩) என்றார் முன்னும்; விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும்கன்மபீஜமேமறுபிற் பிற் பிறகுக்காரணமென்பர்.

உஉ௯ - சு. இந்த நாக்கடிகளாலும் புரிவின்மை நயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உஉ௯-அ. இவ்வடிகளால் இயல்புநயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உஉ௯. இவற்றின் நாம் கொள்பயன் - இந்த ஒற்றுமைநயமுதலிய நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்.

உஉ௯. தொக்கபொருளலது -சேர்ந்தபொருள்களையல்லாமல். ஒன்று- வேறுகிய ஒன்று.

இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

உஉ௯. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

(பி - ம்.) உஉ௯. ‘ஒர்விலனொயொன்று’ உஉ௯ - உ௯. ‘நயம் வீற்றுவிற் றுதலெதனை கொள்வது’ உஉ௯. ‘பொளக்கொட...’ உஉ௯ - அ. ‘புகலல் வேண்டுகெனமுனைவீன்று மெவலலவியலப்’ உஉ௯ - சு. ‘பயனாக் கொள் பயன, றொழுக்கபொருளதொன்றில்லை’

செய்வா னெடுகோட் பாடிலை யென்று
மெய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்று
மதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையினால் விரிந்த நான்கும்

௨௩௫ வினாவிடை நான்குள

துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றாற்
கேடுண் டென்ற துணிந்துசொல் லாகுஞ்

௨௪௦ செத்தான் பிறப்பா னோபிற வானோ
வென்று செப்பிற்

பற்றிறந் தானோ வன்மக னோவெனன்
மிகக்கூ றிட்டு மொழிகலென விளம்புவர்

௨௩௬. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடி பாற்கூறப்பட்டது புரிவின
மைநயத்தாற் போந்த பயனென்க.

௨௩௭ - ௩. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயல்புநயத்தாற்
போந்த பயன்களெனக்கொள்க; இங்ஙனங்கொள்ளாமல் இந்த இரண்டு
பயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடுகூட்டவும் பொருந்தும்.

௨௩௮. விரிந்த, முற்ற. நான்கும் விரிந்தனவென்க. நான்கும் னான்கு
பயன்களும்.

௨௩௯. வினாக்களுக்குரிய விடைகளென்க.

௨௪௦. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச்சொல்லல்.

௨௪௧. வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினி
யர், "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்" (தொல். புறத். ௨௦)
என்னுஞ் சூத்திரத்தில், 'நாவிரு வழக்கிற் ரூபதப் பக்கமும்' என்பதனு
யில், தவஞ்செய்வோர்க்கு உரியனவாக எடுத்துக்காட்டிய 'ஊனசையின்மை,
நீர்நசையின்மை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம்பொறுத்தல்; இடம்வரைய
றுத்தல், ஆசனம்வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிதல், வாய்வாளாமை'
என்னும் எட்டினுள் இம்மொழிவந்திருத்தல் காண்க.

௨௪௨ - ௪. துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின்விடுத்
தல், வாய்வாளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

௨௪௩ - ௬. தோன்றியது - உண்டான பொருள். தோன்றியபொருள்
கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், நண்டுக்கெடுண்டென் தல் துணிந்துசொல்
லலாயிற்று; துணிந்துசொல்லலென்றும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௪௪ - ௮. கூறிட்டுமொழிதலென்றும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௨௪௬. 'தெடாபாடிலை யென்றும்' ௨௪௭ - ௩. 'கரணத்
தாங்காரியமென்றும் மதுவு மன்ற தாதுவு மன்றெ' ௨௪௮ - ௫. 'முறைதொ
கைவினாவிடைநான்கு' ௨௪௯. 'உன் டென்றித்துணிந்து'

௩௦.பவத்திதமதுகெனப்பாவைநாற்றகாதை.௩௮௭

வினுவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திறனே
 ௨௪௫ பனைமுந் திறனே வெனக்கட் கிரைசெ
 பென்ற லெம்முட்டைக் கெப்பனை யென்றல்
 வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப்
 பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வா
 னுரைக்கு மாற்ற முரையா திருத்தல்
 ௨௫௦ கட்டும் வீடு மதன்கா ரணத்த
 தொட்டித் தருதற் குரியோ ரில்லை
 யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாங்
 காமம் வெகுளி மயக்கங் காரண

௨௪௪-௬. இந்தவடிகளால் வினுவின் விடுத்தலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௪௮. பழைது - பழையது.

௨௪௭ - ௬. இந்தவடிகளால் வாய்வா ளாமையென்னும் விடையின் தியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௩௮ - ௪௬. இவ்வடிகளிற் கூறிய விடைவகை நான்கும் தொல்காப் பிய உரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன; கிளவி. கு. ௧௩.

௨௫௦. கட்டு - பந்தம். 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைக்கட்டினோ டும் வீட்டினோடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

௨௫௩. காமமுதலிய மூன்றும் முக்குற்றமெனப்படும்.

௨௫௨ - . மேற்கூறியபொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றுங் காரணமாகும்; "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற, மூமங் கெடக்கெடு நோய்" (குறள். ௩௬௦) என்று வந்திருத் தல்காண்க.

இனி, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய காமவெகுளிமயக்கங்களை முறையே நீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவார்.

மைத்திரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுப்பாவனை உபே ஷாபாவனையெனப் பாவனை ஐந்தவகைப்படும்; அவற்றுள்,

௧. மைத்திரீபாவனை:— ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்து தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம்: 'உத்தமமான பிறப்பியுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்றவாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக; எல்லாமனிதர்களும் எல்லாத்தேவர்களும் நாகவாதையினுந் பீடிக்கப்படுகிறயாவரும் ஸந்தோஷமுடையவர்களாகவாகுக; அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடு

(பி - ம்.) ௨௪௪. 'வினுவின் விடுத்தல் விரிக்குங்காலை முட்டை' ௨௪௫. ௬. 'கட்டியையென்றல்' ௨௪௮ - ௬. 'புகல்வானுக்கு' ௨௫௨. 'பொருள்களெல்லாம்'

மனிதந் துக்க மநான்மா வசுசியெனத்

பட்டவாகனாக ஆகுக.' மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது ; அவ்விரண்டும் ஓரிடத்துநிகழா ; மைத்திரமென்பது தருஷணமென்றுமாகையன்று ; அவித்தை அல்லது மோகங்காரசவமாக தருஷண பிறக்கும் ; அதனால் துராசைபிறக்கும். மைத்திரமென்னும் வடுகத்தினின்று துராசையுண்டாகாது. ஒருவனுக்குத் தந்துணைவன்விவசயமாக உண்டாகுமன்புதான் மைத்திரமென்பது.

உ. கருணபாவனை:—'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்றுபாவித்தல். கருணையாவது இரக்கமுள்ளஎண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக்காணிந், மனக்கலக்கத்தையும் அத் தன்பத்தை நிவிர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக்கும்.

ங. முத்திபாவனை:—'ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்வீடமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும் ; ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அமைந்துள்ள நல்லினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல். முத்தியென்பதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள் ; ஆனால் அஃது உகைப்பொருள்களையுடையமையால் உண்டாகும்களிப்பன்று ; இது மைத்திரி, கருணையென்னும் இரண்டுபாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது. முற்கூறிய மூன்று வகைப்பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிக்குந்துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலஜனங்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதேருவில் வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால் ஒருநாரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல்நலம்.

ச. அசுபபாவனை:—அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம் ; நல்ல அதிர்வீடமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மிகுமுச்சிவின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப்பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முட்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின்குளியலின் தோன்றிவளரும் பழுக்கற்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டானதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனுயிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுகின் ததென்றும் தலதாரையைப்போல வெறுத்தற்குரிய துற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின் ததென்றும் பாவித்தல். 'சரீரத்தின் காலவளவை ஒரு நிமிஷமே ; மின்னலையும் துரையையும் நீரிற்போகட்டயப்படையும் காய்ந்த புல்லிற்பற்றிய செருப்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகாத்திற் சஞ்சரிக்கிற சுவாலையையும் புன் ஓனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் பாலபயிறத்தபோதே அதுநாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

ஞ. உபேக்ஷாபாவனை:—எல்லாவயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்தலும் இருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்குபாவனைகளைச் சாட்டித் தம் மிகவுயர்ந்தது ; அருகத்துக்களால் அலுட்டிக்கப்படுவது ; இது மனிதத்தத்துவமென்றங் கூறப்படும்.

(பி-ம்.) — ௨௮௮ - ச. 'காரண, மனிதந் துக்கமநான்மா வசுசியென'

௩௦. பவத்தி நமறுகெனப்பாவை நேற்றகாதை. ௩௮௯

௨௫௫ தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதன்
மைத்திரி கருண முதிதையென் றறிந்து
திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
சுருதி சிந்தனா பாவனா தரிசனை
கருதி யுய்த்து மயக்கங் கழிக

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேசையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயர்வுபற்றிப் பிரம்மலிகாரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவைமூலப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன.

௨௫௫. பார்த்து - அசுப்பாவனை பண்ணி. பற்று - காமம்.

௨௫௬-௭. அசுப்பாவனையாற்காமத்தையொதிக்கவென்றவாறு. உடம்பினை அடுத்தியம் துக்கம் அநான்மா அசுசியென்றுபாவித்தல் அசுப்பாவனையெனப்படுவதன்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சீவஞானசித்தியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௨-ஆம் திருவிருத்தத்துரையிற்காண்க; இவ்வசுப்பாவனை, “நன்கென நானுமி தென்றிவ் வுடம்பு நயக்கின்ற தாயி, நென்பது வாயில்க டோறு முண்ணின் றழுக்குச் சொரியத், தின்பதொர் நாயு மிழுப்பத் திசைதொறுஞ் சீப்பில்கு போழ்தி, னின்ப நன் னாற்ற மிதன்க ணெவ்வகை யாற்கொள லாமே” ஏ-ம், “உறுப்புக்கடா முடன் கூடி யொன்று யியைந்த பெரும்பை, மறைப்பில் விழைவிற்குச் சார் வாய் மக்குவ தேலிவ் வுறுப்புக், குறைத்தன போல வழுகிக் குறைந்து குறைந்து சொரிய, வெறுப்பிற் கிடந்த பொழுதிவ் வேண்டப்படுவது முண்டோ” ஏ - ம், “என்கெனச் சிந்தித்த லான்மற் றிவ்வுடம் பின்பத்துக் கா மேற், நினைபெய்த புன்கத்தைப் போலச் சிறியவு மூத்தவு மாகி, வனையப் புழுக்குந் தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப் பாலி யா ணென தென்னலு மாமோ” எனவும் வருங் குண்டலகேசீச் செய்யுட்களாலு முணர்த்தப்பட்டது; “வினையின் வந்தது வினைக்கு வினைவாயது,..... மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்” (சு: கக௩-௨௧), “என்புந் தடியு முதிர மும் யாக்கையென்.....காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்து னோதையும்” (சு: க௦௭ - க௭) என இர்தூ லுள்ளே வந்தன அசுப்பாவனையின்பாற்படும்.

௨௫௬ - ஏ. மைத்திரிபாவனைமுதலியமூன்றாலும் கோபத்தைப் போக்குக.

௨௫௭. சுருதி - ஞானநூற்பொருளைக் கேட்டல். சிந்தனா - சிந்தனை (சித்தித்தல்.) பாவனா-பாவனை (பாவித்தல்); இதுதெளிதலென்றுங்கூறப்படும். தரிசனை - அறிதல்; மேற்கூறிய பாவனையைந்தனாள் ஈண்டுக்கூறிய சுருதிமுதலியன உபேசாபாவனையின் பாற்படும்.

௨௫௯. உய்த்து - ஆராய்ந்து.

௨௫௮ - ௯. உபேசாபாவனையால் மயக்கத்தைப்போக்குக வென்றவாறு.

(பி - ம்) ௨௫௫. ‘தம்மிற்பார்த்து’ ௨௫௬ - ௭. ‘மயிரிதறி...திதையு பெகையெனறிருதருநற் செற்றமறநிடுக சுருபசிந்தனைபாவனை’ ௨௫௭-௯. ‘பாவனாதெசசனைகருதியுய்த்தலுமயககு’

உசூ௦ இந்நால் வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென்.

௩௦ - பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை முற்றிற்று.

உசூ௦. இந்நால்வகையென்றது, மேற்கூறியசுருதிமுதலியான்களையும்.
மனத்திருள் - மயக்கம்; 'இந்நால் வகையான் மனத்திரு ணீங்கு' என்றது அஃது
வாதம்.

உசூ௧. முன்பின்மலையா - பூர்வோத்தரணிகோதமில்லாத; மணி. ௩௦ - ௩௧:
௧௦௦ ; ௩௦ : ௬.

உசூ௧ - ௨. மொழியினுற் காட்டவென்க.

உசூ௨. பவத்திறம் - பிறப்பின்வகைகள். பாவை - மணிமேகலை.

௧ - ௨சூ௨. உணர்ந்தோள் வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழி
வோன் காட்டப் பாவைகேட்டுப் பூண்டு நோற்றனளென்க.

(பி - ம்.) உசூ௦ - ௨. இருணீங்கனமொழியினத்பாணகனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி.

காதை.	பாட்டு	பக்கம்.
உச	அணியிழையந்தரம்	... ௨௯௩
௨௪	அந்திமாலேநீங்கிய	... ௬௬
௨௦	அரசனாணையினுயிழை	... ௨௧௭
௨௧	அரசனூரிமையோடு	... ௨௭௬
௨௦	அறவோனாசனத்து	... ௧௦௭
௨௧	ஆங்கதுகண்டவாயிழை	... ௧௦௧
௧௮	ஆங்கதுகேட்டாங்கு	... ௧௮௬
௧௨	ஆங்கவர்தம்முடன்	... ௧௩௪
௧௪	ஆங்கவற்கொருநாள்	... ௧௩௨
௨௮	ஆங்குத்தாயரோடு	... ௩௨௬
பதி.	இளங்கதிர் ஞாயிறெழும்	... ௧
௩	இளங்கோன்கண்ட	... ௩௪
௨௬	இறைஞ்சியவிளங்கொடி	... ௩௪௬
௧௩	இன்னுங்கோளாயிளங்கொடி	... ௧௬௩
௧௪	நங்கிவள்செய்தி	... ௧௬௯
௮	நங்கிவளின்னணம்	... ௧௬௬
௧	உலகந்திரியா	... ௧௧
௨௨	கடவுண்மண்டிலம்	... ௨௪௦
௨௧	கடவுளெய்தியநெடுநிலை	... ௨௨௬
௩௦	தானந்தாங்கிச்	... ௩௬௩
௨௭	நவையறுநன்பொருள்	... ௩௦௩
௨	நாவலோங்கிய	... ௧௯
௧௭	பத்தினிப்பெண்டிர்	... ௧௭௮
௧௮	பரிதியஞ்செல்வன்	... ௪௨
௧௧	மணிமேகலாதெய்வம்	... ௧௧௭
௭	மணிமேகலைதனை	... ௮௩
௨௪	மன்னகுமரனை	... ௨௬௩
௨௨	மன்னவனருளால்	... ௨௩௩
௧௩	மாபெரும்பாத்திரம்	... ௧௪௨
௧௧	முதியாடிருந்தடி	... ௨௦௨
௩	வயந்தமலைக்கு	... ௨௭

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

பழையநூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையிலிருந்து உதாரணங்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களுள் இதுவரையில் கிடைத்தவை வருமானு:—

இலக்கணவிளக்கவுரை.

சூத்திர
வெண்.

மணிமேகலை.

எக	“எட்டி குமர னிருந்தோன் தன்னை”	... ச: ௫அ.
,,	“எட்டிப்பூ”	... உஉ: ககந.
உசச	“மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ”	... கந: கூந.
,,	“முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ”	... கந: ௫ச.

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

பக்கம்.

உரைப்பாயிரம்.

அ.	“நாடகக் காப்பிய நன்னு னுனிப்போர்”	... கக: அ௦.
க.	“நாடகக் காப்பியம்”	... ”
	பதிகம்.	
கக.	“இறம்பூது சான்ற”	... உ௦: ௫௫.
	ச.—அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை.	
கஉக.	“எற்கெடுத்த திரங்கி”	... ௫: நக.
	௫.—இந்திரலிழவொடுத்தகாதை.	
கக௦.	“வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப”	... கச: ௫௭.
	கூ.—கடலாடுகாதை.	
ககச.	“சுரியற் றாடி.....பேடுகாண் குநரும்”	... ந: ககக - ௨௫.
	கூ.—கனத்திறமுரைத்தகாதை.	
௨௫௦.	“கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்”	... க: க௫.
,,	“தேவருமக்களும்...நாளினும்”	... க: கூக - ௭.
	க௦.—நாடுகாண்காதை.	
௨கக.	“நாலேழ் நாளினும்”	... க: அ.
௨கக.	“இலவந் திகை.....யாங்குளர்”	... ந: ச௫ - கூ.
	ககூ.—கொலைக்களக்காதை.	
சஉக.	“நினக்கிவன் மகனா.....காரிகை”	... உக: உக - ந௨.
	க௭.—ஆய்ச்சியர்குரவை.	
ச௫ச.	“முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயென”	... கக: கந.
	கக.—ஊர்குழுவரி.	
ச௫௫.	“ஊழினை வந்திவ லுயிருண்டு கழித்தது”	... க: க௫௫.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்,
திருவோற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை.

செய்யுள்
எண்.

சௌத்திராந்திகன்மதம்.

மணிமேகலை.

௩ “பேதைமை செய்கை...நரகிருப்பர்” { உச: ௧௦௩ - ௧௦.
௩௦: ௪௩ - ௬.
௧௦ “தீவின யென்பது.....பிரமரு மாகி” { உச: ௧௨௩ - ௩௬.
௩௦: ௬௪ - ௮௦.

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினர்க்கினியருரை.

௨௧௦௭ “வேத்தியல்.....நங்கை” ... உ: ௧௮ - ௩௧.

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை.

௩௪௩ “மாதவர் நோன்பு.....னின்றால்” ... உஉ: ௨௦௮ - ௬.
௧௦௪௩ “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் } ... ௧௧: ௭௬.
கொல்லும்”

தோல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை.

சூத்திர
வெண்.

(எழுத்ததிகாரம்.)

௧௩௪ “எட்டிப்பூ” உஉ: ௧௧௩.

தோல்காப்பியம், நச்சினர்க்கினியருரை.

(எழுத்ததிகாரம்.)

௧௩௪ “எட்டிப்பூ” ... உஉ: ௧௧௩.

,, “எட்டி குமர னிருந்தோன் தன்னை” ... ௪: ௩௮.

(சொல்லதிகாரம்.)

௩௭ “ஐம்பெருங் குழுவு மென்பே ராயமும்” ... ௧: ௧௭; ௨௬: ௩௮.

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை.)

௧௩௬ “கலைப்புற வல்குல் கழுகு குடைந்துண்டு” ... ௬: ௧௧௨.

௧௩௬ “குருகு.....மணிக்காஞ்சி” ... ௧௮: ௩௩ - ௬.

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை.

௧௬௩ “எட்டிப்பூ” ... உஉ: ௧௧௩.

௧௮௪ “சுருப்புநாண்” ... ௧௮: ௧௦௩.

,, “சுருப்புவில்” ... ௧௮: ௧௦௩.

௩௪௧ “மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ” ... ௧௩: ௬௩.

,, “முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ” ... ௧௩: ௩௬.

நன்னூல், மயிலைநாதருரை.

௨௩௮ “வேணவா” ... பதி: ௧௮.

நீலகேசி, சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை.

மொக்கல. ௧௬௦. “இத்திரம்...தோன்றுவர்” ... உச: ௧௩௨ - ௪.

,, “சீலந்தாங்கி...பிரமருமாகி” ... உச: ௧௩௭ - ௬.

௩௬௪ மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

புத்தவாத. உஅ, கரு. “தீவின...பிரமருமாகி” { உச : கஉ௩ - ௩௬;
௩௦ : ௬௬ - ௮௦.

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் லெனும் பிறனும் மணிமேகலையின் முனைவாக்கியங்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவினெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர்:—

ப ரி மே ல ழ க ர்.

குறள், உ௦ - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - ‘பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கி’ க னிகழும்பாவ நான்காவன்’: மணிமேகலை, உச: கஉ௩ - ௮, ௩௦: ௬௮ - ௬ - “பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேற்றுவி நான்கும்.”

உ௦௮ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிநின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவின’: மணிமேகலை, உ௬: ௩௨ - “உம்மை வினைவந் துருத்த ஸொழியாது”

௩௬௨ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற் றுன்பமுற்று’ ; ௩௬௦ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்’: மணி. ௩௦: ௬௦-௬௦௩ - “பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி, னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற், காரண காரிய வருக்களிற் றேன்றல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா, யியற் கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல், மூப்பென மொழிவதத்தத் தாவுந், தாக்குநிலை யாமையிற் றுந்தளர்ந் திடுதல், சாக்கா டென்பதருவருத் தன்மை, யாக்கை யீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்”: மணி. ௩௦: ௬௧௩-௮ - “தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா, டவல மாற்றுக் கவலைகை யாதெனத், தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப”: மணி. ௩௦: ௬௧௦-௩௨ - “பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாக்கா டவல மாற்றுக் கவலை, கையா டென்றிக் கடையி றுன்பம்”: மணி. ௩௦: ௬௧௫ - ௬ - “நான்காம் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்”: மணி. ௩௦: ௬௧௭-௮ - “பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, யவல மாற்றுக் கவலைகை யாறுகள்”

அடியார்க்குநல்லார்.

சீலப். க: உ௭. “தீது பிறர்நெஞ்சு புகுதல்”: மணி. ௨௨: ௬௬. “பெண்டி ராயிற் பிறர் நெஞ்சுபுகார்”

சீலப். கரு: ௬ - ௧௦. “பசியும் பிணியும் பகையும்” மணி. க: ௭௦.

தோல்காப்பிய வேறு உரையாசிரியர்.

தோல். சொல். கிளவி. ௩. ௧௨. “செப்பு என்னுஞ் சைவமும்; துணிந்து கூறலாவது தோன்றியது கெடுமோ என்றவழிக் கெடுமென்றல்..... வாய்காணாமையாவது ஆகாய்ப்பூ ன்னெழு தீதோ என்றார்க்குரையாடாமை” மணி. ௩௦: ௨௩௫ - ௬௬.

சை சை சூ. கரு. “கும்மாயத்திற்குப்பயறு” மணி. ௨௭: ௬௮௫.

நச்சினுர்க்கினியர்.

சீவக. ௬௬௨௫. “மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்” மணி. ௨: ௬௮-௩௬.

மயிலைநாதர்.

நன். சூ. ௨௬௬. “பயற்றதுகும்மாயம்” மணி. ௨௭: ௬௮௫.

மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்.

பதிகம்.

அடி எண்

க - அ.

சம்புதிவத்தெய்வமாகிய சம்புவென்பவர், பூமிதேவிக்கு அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மரத் திண்டிழைநின்று தவஞ்செய்தது.

க௦ - க௨.

காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டிகோளால், அகத்தியமுனிவர், தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியைப் பெருகச்செய்தது.

உ௧ - உ௧.

சம்பாபதி, புகார்நகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயரளித்தது.

௧—ஆவது காதை.

க - க.

அகத்தியமுனிவர் கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித் தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவர், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தது.

௨—ஆவது காதை.

ச௧ - ௫௫.

கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

௩—ஆவது காதை.

௫௬ - ௭.

சூரியனுடையகிரணத்தாற் சிதையிழந்த சம்பாதி காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனத்தில் இருந்தமையால், அவ்வனம், சம்பாதிவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

௭௫ - ௯.

காவிரியின்தந்தையாகிய கவேரமுனிவர் இருந்தமையால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனம், கவேரவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.

௯௦ - ௯.

பிரத்தியும்பன் பேடிக்கோலம்பூண்டு வாணசுரனுடைய நகர வீதியிற்சென்று ஆடியது.

௯௧ - ௭.

அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது.

௪—ஆவது காதை.

௯௨ - அ.

கரிகாற்பெருவளத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத் தீர்த்தது.

௫—ஆவது காதை.

௯௩ - ௧௧.

வறட்காலமொன்றில் உணவுகிடையாமையால் கௌசிகமுனிவர் நாயுளைக்கவர்ந்து தின்னத்தொடங்கியபொழுது இந்திரன்கட்டளையால் மழைபெய்ததென்பது.

௬—ஆவது காதை.

௧௧௩.

அசலமுனிவர் பசுவின் புதல்வரென்பது.

௧௧௪.

சிறுங்கிமுனிவர் சமீகமுனிவருக்குப் பசுவினிடம்பிறந்தவரென்பது.

௧௧௫.

விரிஞ்சிமுனிவர் புலியின் புதல்வரென்பது.

௧௧௬.

கேசகம்பளரென்பவர் நரியின் புதல்வரென்பது.

கக - க. முனிவரிருவர் பிரமதேவருடையமூர்ச்சையில் தேவகணிகை யொருத்தியால் தோன்றினரென்பது.

கரு—ஆவது காதை.

கக - க. பிரச்சோதன னாற் சிதைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிதைநீட் டற்கு யுகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது.

க௭—ஆவது காதை.

க - க௨. அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து கடலிற் போகட்டது.

க௮—ஆவது காதை.

க௦ - கக. அகலிகையை விரும்பிய இந்திரன் கௌதமமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது.

க௨ - க. அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவர்களுடைய மனைவியரைவிரும்பி யதை அவன்மனைவி அறிந்து, அம்மங்கையர்வேடத்தைத் தனித்தனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன்வேட்கை யைத்தணித்தது.

க௯—ஆவது காதை.

க௧ - உ. திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிரந்து பின்பு பேருருவெடுத்து அடியிற் படியை அடக்கியது.

௨௨—ஆவது காதை.

௨௫. பரசுராமர் அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்தது.

௨௧௦. மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தேர்க்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்தது.

௨௩—ஆவது காதை.

௧௦௫ - கக. காருகமடந்தையொருத்தியின் வரைவிலொழுக்கத்தால், அவ ளுடைய மகன் மரணமுற்றது.

௧௧௨ - அ. வேடனொருவன், அறிவில்லாமல், சூல்முதிர்ந்த மானொன்றை எய்து, அதன்வயிற்றினின்றும் நழுவின குட்டியைக்கண்டு உயிர் நீத்தது.

௨௪—ஆவது காதை.

௭ - கக. தேவகணிகையர் பற்றருபத்தொருவர் காயிரிப்பூம்பட்டினத் தில் மானிடக்கணிகையர்மரபில் முன்பு பிறந்தார்களென்று சித்திராபதி இராசமாதேவிக்குக் கூறியது.

௨௫—ஆவது காதை.

௧௫ - நக. கற்பின்மிக்க நீலியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலையுண்டிற்ந்தானென்பது.

௭௭ - க௦. சேரன்செங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமஞ்சமைத்தற்கு வடநாட்டரசர்களை வென்று இமயமலையிலிருந்து கற்கொ ணர்ந்தது.

புத்தேதவனுடைய பெயர்கள்:—

சூ - சூடாமணிநிகண்டி.
தி - திவாகரம். .
நா - நாமலிங்காநுசாஸநம்.

பி - பிங்கலம்.
ம - மணிமேகலை.
வே - வேறுநூல்கள்.

[இப்பெயர்களுள் ஒருபொருட் பல்பெயராய் வருவனவுமுள.]

அகலங்கமூர்த்தி, சூ.
அகலங்கன், தி.
அண்ணல், சூ. தி.
அத்வயவாதி, நா.
அநந்தலோசனன், தி.
அர்க்கபந்து, நா.
அரசுநிழலிருந்தோன், சூ.
அருங்கலைநாயகன், தி.
அருணெறிகாக்குஞ்செல்வன், தி.
அருளறம்பூண்டோன், ம.
அறத்தகைமுதல்வன், ம.
அறம்பகர்ந்தகோன், வே.
அறவாழியாள்வோன், ம.
அறவியங்கிழவோன், ம.
அறவோன், ம.
அறிவன், பி.
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன், சூ.
ஆதிபுங்கவன், பி.
ஆதிமுதல்வன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம.
ஆரியன், ம.
இயல்குணன், ம.
உரகர்துயரமொழிப்போன், ம.
உலோகஜித், நா.
எண்ணில்கண்ணுடையோன், சூ.
என்பிறக்கொழியலிருந்தோன், ம.
ஏகதேவன், தி. ம.
ஒருவன், ம.
கண்பிறர்க்களிக்குங்கண்ணோன், ம.
கந்தன், வே.
கலைகட்டுகல்லாம்நர்தன், சூ.
காமற்கடந்தோன், ம.
கௌதமன், நா.
சாக்கியமுனி, நா.

சாக்கியன், சூ.
சாக்கியவலிஹமன், நா.
சாந்தன், சூ. தி. பி.
சாஸ்தா, நா.
சினந்தவிர்ந்தோன், சூ.
சினன், சூ. தி. பி.
சினேந்திரன், ம.
செல்வன், சூ.
சைனன், சூ. தி.
சௌத்தோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாகதன், சூ. நா.
தயாவீரன், ம.
தர்மராஜன், சூ. நா.
தருமதலைவன், ம.
தருமன், பி.
தன்னுயிர்க்கிரங்கான், ம.
தீநெறிக்கடும்பகைகடந்தோன், ம.
தீமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம.
துரக்கம்வேண்டாத்தொல்லோன், ம.
நரகர்துயர்கெடநடப்போன், ம.
நல்லறம்பகர்ந்தோன், வே.
நற்றவமூர்த்தி, தி.
நாதன், ம.
பகவன், சூ. தி. பி. ம.
பகவான், நா.
பஞ்சதாரைவிட்டவுணர்க்கூட்டிய
பெருமான், சூ. தி.
பரதுக்கதுக்கன், வே.
பார், வே.
பார்மிசைநடந்தோன், பி.
பாரின்மிசையோன், தி.
பிடகன், பி.
பிணிப்பறுமாதவன், ம.
பிறர்க்கறமருளும்பெரியோன், ம.

பிறர்க்கறமுயலும்பெரியோன், ம.
 பிறர்க்குரியாளன், ம.
 பிறவிப்பிணிமருத்துவன், ம.
 புங்கவன், தி.
 புண்ணியமுதல்வன், சூ. தி.
 புண்ணியமூர்த்தி, சூ. தி.
 புத்தஞாயிறு, ம.
 புத்தன், தி. நா.
 புலவன், ம.
 புனிதன், தி. பி.
 பூமிசைநடந்தோன், சூ. நா.
 பெரியவன், ம.
 பெருந்தவமுனிவன், ம.
 பெருமகன், ம.
 பேரறிவாளன், ம.
 பொதுவறிவிகழ்ந்து புலமுறுமாதவ
 போதித்தலைவன், ம. [ன், ம.
 போதிநாதன், ம.
 போதிப்பகவன், ம.
 போதிமாதவன், ம.
 போதிமூலத்துநாதன், ம.
 போதியுரவோன், ம.
 போதிவேந்தன், தி. பி. வே.
 பௌத்தன், வே.
 மன்னுயிர்முதல்வன், ம.
 மாயாதேவீசுதன், சூ. நா

மாரணவென் தவீரன், ம.
 மாரஜித், நா.
 மிக்கோன், ம.
 முக்குற்றங்கடிந்தோன், தி.
 முக்குற்றமில்லோன், தி.
 முத்தன், தி.
 முடிதுமுணர்ந்தோன், ம.
 முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன், ம.
 முன்னவன், ம.
 முனி, நா.
 முனிந்திரன், சூ. நா.
 முனைவன், பி.
 வரதன், வே.
 வரன், சூ. தி. பி.
 வாமன், சூ. தி. பி. ம.
 வாய்மொழிசிறந்தநாவோன், ம.
 விநாயகன், சூ. நா.
 ஜினன், நா.
 ஸ்ரீகனன், நா.
 ஷடபிஜஞன், நா.
 ஸந்மார்க்கநாதன், வே.
 ஸமந்தபத்ரன், நா.
 ஸர்வஜஞன், நா.
 ஸர்வார்த்தவித்தன், நா.
 வித்தார்த்தன், வே.
 ஸுகதன், நா. ம.

இன்னும் பலவுள.

புத்தர், பரதுக்க துக்கியாகிப் பிறர்க்கே உறுதிக்குழந்தாராயினும், ஈசனுண்டென்றாவது ஆன்மாக்களுண்டென்றாவது யாதொன்றும் விளங்கக்கூறுமையாற் பெரியோர்கள், அவருடைய கொள்கைகளை எடுத்தெடுத்திடுக்கறிப் பலவகையாக மறுத்து உரைப்பாராயினர்; அம்மறுப்புக்களுட் சில வருமாறு :—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அருளிச்செய்த தேவாரங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்.

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடு
முட்டைக் கட்டுரை மொழிய கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே.

வேற்றையுழல்வார்துவராடையவேடத்தாரவர்கள் னுரைகொள்ளன்மின்
மற்றவருலகின்னவலம்மவைமாற்றகில்லார்
கற்றவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலங்காதலாற்கழற்சேவடிகைதொழ
வுற்றவருலகின் னுறுதிகொளவல்லவரே.

திருநெல்வாயில்.

குண்ட மண்டிவர்க் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட யங்குநெல் வாயிலார் நஞ்சை
யுண்ட கண்டரெம் முச்சி யாரே.

திருக்கழிப்பாலை.

செய்ய நுண்டுவ ரர்டையி னாரொடு
மெய்யின் மாசு பிறக்கிய வீறிலாக்
கையர் கேண்மைய னோகழிப் பாலையெம்
மையன் சேவடி யேயடைந் துய்ம்மினே.

திருமகேந்திரப்பள்ளி.

உடைதுறந் தவர்களு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவர் பகர்வன விடுமினீர்
மடைவளர் வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியு
ளிடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே.

திருவேண்காடு.

போதியர்கள் பிண்டியர்கண் மிண்டுமொழி பொருளென்னும்
பேதையர்க ளவர்ப்பிறிமி னறிவுடையீ ரிதுகேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்றிருவெண் காட்டானென்
றோதியவர் யாதுமொரு தீதிலரென் றுணருமினே.

திருவையாறு.

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு சாக்கியருங் குணமொன் திவ்வா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யாளாமின் மேவித் தொண்ட
ரெண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீச ரிறைவரினி தமருங் கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிகள் வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

திருவாசகம்.

[திருத்தோணோக்கம்.]

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கு
மத்தன் கருணையினுற் றோணோக்க மாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பரபந்தம்.

முதலாயிரம்—திருமாலே, எ.

புலையற மாகி நின்ற புத்தொடு சமண மெல்லாங்
கலையறக் கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்ப ரோதான்
தலையறுப் புண்டுஞ் சாவேன் சத்தியங் காண்மி னையா
சிலையினு லிலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னாவான்.

பெரியதிருமொழி—கக - ஆம் பதிகம், ௫.

பொங்குபோதியும்பிண்டியும்முடைப்புத்தரோன்பியர்பள்ளியுள்ளுரை
தங்கடேவருந்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய்
எங்கும்வானவர்தானவாரியைத்தேத்தும்வெங்கடம்மேவிரிந்தருள்
அங்கனாகற்கின் தடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

உ
அரும்பதவுரையிலுள்ள
உதாரணச்செய்யுள்கராகி*.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அகத்தாரேவாழ்	130	அலவலைவந்தப்பூச்சி	182
அங்கண்விசம்பி	67	அவளுக்குப், பூவந்த	13
அங்கோட்டுச்	47	அழகிகூத்தாடு	195
அச்சுநீர்தேரோடு	318	அழல்வாய்நாக	259
அஞ்சிலோதியசை	97	அழுகுரற்கூகை	73
அடல்வலியெயினர்	201	அளவியை	298
அடிசில்வீனையும்	21	அளியன்றானே	174
அடிதொடுபடுகட	201	அற்றார்க்கொ	160
அடியோர்பாங்கு	83	அறக்கெடுதலே	382
அடுத்தலகோதும்	306	அறத்தாறு நுவலும்	32
அணிகொளார	324	அறப்பயனுந், தான்	179, 344
அணித்தகையுடம்பு	256	அறவியமனத்த	120
அணியன்றோ	127	அறவியமனத்தினை	120
அணியிழைமகளிர்	201	அறவியாற்காறு	120
அத்தியாயமூர்த்	318	அறவியான்றானு	120
அதுகேட்ட	26	அறவுரை	106
அந்தக்கேணியு	212	அறவோர்பள்ளி	218
அந்தண்ணகிலு	211	அறன்கடைநின்	130
அந்தரசாரிகள்	332	அறுவகைப்பட்ட	386
அந்தரத்தறுபத்து	318	அறுவகைவழக்கும்	384
அந்தரத்துள்ளோ	13	அறைந்தனர்சாற்	226
அந்திலரங்கத்	165	அன்புடைநன்மொழி	59
அமலைக்கொழு	178	அன்போடியைந்த	287
அமைச்சர்புரோகிதர்	13	அன்னதோர்வாய்	311
அரங்கின்றி	159	அனந்தர்நடுக்க	90
அரசுகெடுத்தலமரும்	57	அஹிம்ஸாபரமோ	61
அரம்போலு	256	ஆடலும்பாடலும்	195
அரிமானேந்திய	23	ஆடவர்குறுகா	257
அருணெறியாற்	348	ஆடுங்கூத்தர்போ	136
அருந்திதலரசர்	252	ஆண்டலைபாட	73
அருந்துயருழக்குநின்	5	ஆண்மைதிரிந்த	37
அருந்தேமாந்த	157	ஆணுப்பைங்கிளி	2
அரும்பவிழ்முல்லை	28	ஆத்தனாலும்	311
அருமறைவிதி	12	ஆத்தனையென	299
அருவினைசிலர்கெட	126	ஆயுள்வேதருங்	21
அருளாழிநயந்	61	ஆர்த்தவாயனார்	29
அரைமதியிரும்பொடு	200	ஆரமிழ்தமணி	126

* இந்நூல் அரும்பதவுரையில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய பிற
நூற் செய்யுட்கள் அல்லது செய்யுட்பகுதிகளின் முதலைக் குறிப்பது.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆராவியற்கை	376	ஈமத்தாமமு	73
ஆலமர்செல்வன்	39	ஈவாருங்கொள்	156
ஆவின் கடைமணி	28	ஈனோர்க்குரை	338
ஆழ்கடற்பெளவத்	44	ஈனோர்வடிவில்	338
ஆழிதொட்டான்	252	உடன்றுமேல்வந்த	214
ஆறமியந்தணர்	17	உடைகலப்பட்ட	191
ஆறெழுத்தடக்கிய	257	உடையோர்போல	51
ஆன்கணம்	65	உண்டிமுதற்றே	116
இசையினிலிவட்கு	201	உண்ணலுமுண்ணேன்	299
இடங்கழிநெஞ்சத்து	196	உண்ணோநோன்போ	161
இடங்கழிமான்மலை	109	உணர்வுசார்ந்துணர்வு	384
இடமுலையையாற்	24	உப்பமைகாமத்	40
இடித்துமின்னி	305	உய்திக்கால	276
இந்தவிதமைந்தும்	382	உய்யானத்தின்	31
இந்திரவிகார	332	உயர்வகலந்	328
இந்நால்வகையினு	382	உயவற்பாண	34
இம்மைச்செய்தது	128	உரவுநீர்ப்பரப்பின்	5
இமயஞ்சூட்டிய	336	உரிமைமுன்போக்கி	276
இமிழ்கடல்வரைப்	183	உருவப்பிழம்பப்	317
இமையவில்வாங்கிய	194	உருவமுடல்பூதம்	382
இயங்கலுமியங்கு	36	உரைமுடிவு	52
இயறேர்க்குட்டுவ	335	உலகம்புகழ்ந்த	11
இரத்தநீடிய	74	உலகமாண்ட	52
இரவிற்கோர்	21	உலகவிடைகழி	15
இருட்பாரவினை	60	உலகெலாமவையே	321
இருந்தமன்னவற்	50	உலும்பினிவனத்து	367
இருநிதிக்கிழவன்	95	உள்வழக்கில்	384
இருங்லமருங்கின்	16	உள்ளுநர்ப்பனி	75
இல்லம்கள்ளின்	90	உற்றுழியுதவி	256
இளையரினமுறைய	214	உறங்குமாயினு	214
இறும்பூதுபோலு	221	உறங்குவதுபோலு	175
இறுவரையிவரவ	296	உறுப்புக்கடா	389
இறைவன் குரவன்	60	ஊதுலேதோற்க	100
இறைவிகோட்டத்	74	ஊர்க்குற	166
இன்சொலாலீர	59	ஊர்திவால்வெள்	43
இன்பஞ்சால்பெரும்	297	ஊழ்வினையுருத்	99, 296
இன்புறுதங்கணவ	24	ஊழடிமுட்ட	224
இன்மையென	127	எஞ்சாமண்ணைசை	213
இன்னிளவேனில்	211	எட்டிகாவிந்	47
இன்னுயிரிழந்த	95	எட்டிகுமரன்	47
ஈங்கிவள்	152, 169	எட்டிசாயல	47
ஈத்துவக்குமின்	157	எட்டிவையுருவ	381
ஈமத்தாழி	72	எண்ணுங்கிரட்டி	22

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
எண்ணிக்கத்த	365	ஒல்லும்வகையா	176
எண்ணித்துணிக	202	ஒழிககாமமீங்கென	157
எண்ணிப்பத்தங்கை	222	ஒளிப்பினும்	296
என்பத்தொன்பது	238	ஒளிறுவாண்	18
எத்திறத்தினுஞ்	320	ஒன்றினையொருவி	313
எதிருன்றுதலும்	191	ஒன்னுருட்கும்	11
எம்மனைதமியை	57	ஒடன்மரீஇய	254
எமக்கீவோர்	128	ஒடுந்திரைக	170
எய்த்தலறியா	154	ஒர்க்கோலை	139
எரியுருவுறழ	41	ஒரினெய்தல்கறங்க	73
எவ்வகைச்செய்தியும்	38	ஒருயிராக	23
எழிலார் திருமார்	39	ஒவியவிதானத்து	190
எழுதுவரிக்கோல	37	கஞ்சங்கலங்குவன	2
எறித்தன்முதலா	313	கடவதன்றுநின்	170
எறும்புகடையயன்	60	கடவுளெழுத	92
என்றலுமற்கலி	312	கடாஅக்களிற்றின்	262
என்றுண்டாங்	167	கடிப்பிடுகண்	18
என்னிதிற்படுத்த	99	கடிபொழிலுடுத்த	296
எனக்கேட்டாங்	316	கடிமரந் துளங்கிய	5
எனதெனச்	389	கடுஞ்சூன்முண்டக	91
ஏலாதுகவிழ்ந்த	72	கடுவிசையவுணர்	13
ஏற்றகைமாற்றா	128	கடைபோகச்செல்	236
ஏற்றுரிமுரசு	15	கடையமயிராணி	37
ஏற்றுரிமுரசி	15	கண்கிழித்துமிழ்	105
ஏறிரண்டுடன்	14	கண்கொடுத்தான்	125
ஐந்தலையரவின்	259	கண்டபொருளை	304
ஐந்துங்கூடி	324	கண்டாளவன்றன்	22
ஐம்புலவேழ	201	கண்டொட்டுண்ட	77
ஐம்பெருங்குழுவு	13	கண்ணன்கருமுகில்	307
ஐம்பெருஞ்சமயம்	325	கண்ணிகார்நறு	191
ஐயருறைபள்ளி	333	கண்ணுள்வினை	70
ஐயாறதன்மிசை	310	கண்ணெலாம்	332
ஐயெனவளைப்ப	258	கண்மாறுடவர்	30
ஐவிலினகலரின்	50	கணவருவப்ப்புதல்வ	90
ஓதுக்கின்றிணி	300	கதுமெனக்கரை	211
ஒப்புடையதானை	43	கம்பலைமாக்கள்	39
ஒருசீர்செந்தாக்	20	கம்புட்கோழி	98
ஒருமரப்பெயரு	191	கயலேர்கண்ணி	23
ஒருமனமெய்தி	113	கயிற்கடை	38
ஒருமுகவெழினி	54	கரணத்தியலவர்	13
ஒருவனென்றோதப்	383	கரிபுறவிறகி	69
ஒருவீரொருவர்	153	கருங்கொடிப்	36
ஒல்கலுள்ளமொ	164	கருங்கோட்டுச்	47

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கரும்பொனியல்	328	கீழ்ப்பிரிப்பகுவாய்	327
கருமறிக்காதிற்	77	கிளையெனப்படுவது	204
கல்பொளிந்த	34	குடக்கோக்குட்டுவன்	335
கல்லதரத்தங்	145	குடசமும்வெதிர	41
கல்லாச்சிறு ஆர்	159	குடிப்பிறந்தார்	67
கல்வியானல்லனே	317	குடிபுறங்காத்	253
கலிசெமுகடவுள் .	71, 274	கும்மாயத்தொடு	317
கலைவலார்நெஞ்	22	குரங்கினேற்றினே	209
கவிசெந்தாழிக்	72	குரம்பெழுந்து	186
கவிழ்த்தமண்டை	72	குரற்றலைக்கூந்தற்குட	98
கவைமுட்கருவியின்	200	குரற்றலைக்கூந்தற்குலை	98
கவையொப்பன	382	குருகுபெயர்க்குன் தங்கொன்ற	55
கழல்கட்குளிக்	77	குருகுபெயர்க்குன் தங்கொன்றா	55
களளியம்பறந்தலை	191	குருதிக்கூரெயிறு	41
கற்புக்கடம்பூண்ட	294	குருதிவேட்கை	15
கற்புக்கடம்பூண்டு	294	குழல்வளர்முல்லை	65
கறவைதம்வயின்	65	குழைமுகப்புரிசை	257
கறவைமுறைசெய்த	252	குற்றவீடராக	298
கறையிடறணிய	100	குறளொடுசெவிடு	140
கன்றருத்திமங்கை	139	கூடியகுயிலுவ	88
கன்னியந்துழாய்	179	கூம்பிற்றதுண்டந்	170
கனையெரியுறிய	23	கேட்பினுங்கேளா	106, 198
காட்டியதாதலின்	58	கைப்பொருள்	263
காடேந்துபூஞ்	160	கைம்மாறு	340
காதலர்ப்பிரிந்த	23	கைவினைமுற்றிய	293
காதலற்கெடுத்த	23	கோடியணிநெடு	167
காமக்கள்ளா	282	கொடுஞ்சிறெடுந்தேர்	46
காமம்வெகுளி	387	கொடுந்தாண்	327
காமமேக்ன்றி	241	கொண்டோற்பிழைத்த	142
காமனைவென்றோன்	62	கொல்களிற்று	119
காய்சினந்திருகிய	249	கொலைவன்யார்	287
கார்நறுங்கடம்பு	46	கொற்றங்கொண்டு	253
காரகற்கூவியன்	329	கொன்பயில்	307
காரணகாரியத்தின்	383	கோடுபுய்க்கல்லா	146
கால்கிளர்ந்தன்ன	146, 204	கோணந்தின்ற	200
கால்கோள்விழவின்	14	கோணிலைதிரிந்து	15, 85
காலியக்கன்ன	49	கோவலன்சென்ற	332
காவிரிப்படப்பை	278	கோளரிக்குந்நிக	258
காவிரிவாயில்	243	கோளியாலமுங்	71
காழ்வரைநில்லா	200	சதுக்கமுஞ்சந்தி	331
காழோர்கடுங்	45	சந்திக்கோணமு	212
கானம்வழங்கன்	160	சமயக்கணக்கர்	9
கானவர்பொத்திய	23	சாபநோன்றாண்	183

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சாற்றிடக்கொண்ட	15	தண்டாலீகை	77
சான்றகொள்கை	116	தம்பியைமுகத்து	216
சீதர்நனைமுருக்கி	36	தருமணன்னொமிரிய	189
சிறந்தெரிந்த	70	தவஞ்செய்வார்	86
சிறப்பில்சிறிடு	140	தவந்தீர்மருங்கு	188
சிறப்பொடுபூசனை	114	தவமறைந்தொழுகு	14, 219
சிறுகாற்செல்வன்	211	தவாஅக்காதலொ	148
சிறைக்கோட்டஞ்சீமின்	216	தளர்த்தநடை	155
சிறைகாக்குங்காப்பு	195	தன்னுயிர்க்கிரங்கான்	60
சிறைப்படுகோட்டம்	216	தாக்கணங்குதானே	31
சிறையென்பதில்லை	56	தாமநறுங்குழன்	368
சிறையோங்கோட்டம்	216	தாமரையுறையுஞ்	191
சீராரொழிபென்	307	தாயிறுவாக்குழவி	143, 283
சுடுமணைடுமதில்	37	தாரன்மாலையன்	29
சுடுமணேறு	37	தாலிகளைந்தன்று	39
சுடுமணேங்கிய	37	தாலியைம்படை	39
சுணங்குகதிரிள	27	தாவில்கொள்கை	332
சுந்தரச்சுண்ணத்	21	தாழியபெருங்கா	72
சுந்தரம்மலர்	328	தானமேமுதலாகத்	297
சுருங்கைவீதி	326	திட்டியின்விட	105
சுரும்புமூசாச்	31	திண்ணென்றீ	324
சுருளிடுதாடி	37	திருமகளிருக்கை	33, 118
சுரைவித்துப்	221	திருமேவுபதுமஞ்	373
சுவன்மேலறுவை	75	திருவாதவூர்ச்	111
சூதர்மாகதர்	331	திருவிரிபும்பொழில்	175
சூதர்வாழ்த்த	330	திருவிலிட்டுத்	67
சூர்மருங்கறுத்த	241	தீதியல்புலியது	60
சேம்புருகு	328	தீதிலாவடமீன்	243
செம்பொருள்கண்	238	துயக்கநவுண்மை	307
செம்மலர்த்திரு	54	துறக்கங்கூடினும்	35
செய்திகொன்றோர்	276	துறைபிறக்கொழி	125
செய்யாமொழி	311	துங்கெயிலெறிந்த	239
செய்யார்தேள்	110	துங்கெயின்மூன்	11
செய்யுண்மருங்கி	332	துவெள்ளரிசி	75
செய்வினைவழித்	80	தேய்வந்தொழாஅள்	168, 195
செயத்தகுகோவை	24	தேவகுலநிழல்	300
செருவெங்கோல	54	தேவருலக	72
செல்கதிமுன்	214	தொடித்தோட்கை	209
செற்றநீக்கிய	18	தொடுப்பெறிந்	143
சென்றகாலத்து	324	தொடுப்டேருழவர்	96
சூகாரைமுதலா	10	தொய்யாதுவித்திய	143
சூலம்வறந்தீர	153	தொல்வரவு	127
தக்கோலந்தீம்பூ	329	தொழுமடியர்	367

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தோடாரிலங்கு	365	நீர்மிகினில்லை	56
தோமறுகழினை	7	நீர்வார்நிகர்மலர்	28
தோயுங்கதழ்	146	நீரதவறியாக்	2
தோளுற்றொர்தெய்வம்	15	நீரினிழ்பூவில்	110, 268
தோற்றியபொருள்கள்	384	நீலயானைமன்	249
நண்ணுவழியின்றி	347	நாதவிழாட்டத்	17
நம்முனுமுசாஅங்	201	நெஞ்சநடுக்குநூஉக்	196
நயனுடையான்	160	நெடுஞ்சுழிப்பட்ட	46
நரைமுதாளர்	134	நெடுந்தேர்க்கொடுஞ்சி	46
நல்கினுநல்கா	137	நெடுமுடிக்குருசில்	282
நல்லோர்குழீஇய	144	நெல்லுப்புல்லு	330
நளியிருமுந்நீர்	139	நெறியெனப்படுவது	322
நற்காட்சி	381	நேர்கட்டி	327
நற்பொருணன்	127	நோக்கார்கொல்	259
நற்றவஞ்செய்வா	241	நோக்குநுழைகல்லா	331
நறவுநொடை	329	நோதகவுண்டோ	228
நறுஞ்சாந்தகலத்	204	நோற்றுணல்யாக்கை	197
நறையும்விரை	45	பக்கநீங்குமின்	173
நன்கெனநாறுமி	389	பகுத்துண்டு	291
நன்மரனளிய	23	பகைப்புலங்கவர்	46
நன்முயற்சி	381	பகைபுறத்துக்	18
நனைசினையன	40	பசியும்பிணியும்	18
நாக்கடிப்பாக	279	பட்டிமண்டபம்	18
நாடகமேத்து	191	பட்டினிநோன்பி	35
நாத்திகமல்லது	311	படிமவுண்டி	57
நாள்வாய்நிறைந்த	49	பண்ணமைமுடிவி	209
நானவன்நன்மகள்	291	பண்ணுங்கிளையு	22
நிகரமைந்த	10	பணையைந்தோங்கிய	298, 367
நிலநீரெரிகாற்	313	பத்தினியொருத்தி	14
நிலநெளிபரந்த	257	பதினெண்கூலமு	9
நிவந்துசெனீத்தங்	279	பயற்றதனும்மாயம்	317
நிழல்வாய்நேமி	33	பரந்திடங்கொடுக்கு	318
நிறைக்குறிநிறைத்	30	பராஅரைமராஅத்	46
நிறையருந்தானை	103	பரிபுலம்பலைத்த	173
நிறையழிகொல்	45	பருகுவாரிப்புல்லி	196
நின்றநின்கார்	156	பல்லர்க்கிரங்கும்	73
நின்னசைவேட்கை	262	பலபலநாழஞ்சொல்லி	162
நின்னங்குவாநுஉ	123	பவளச்செழுஞ்சுடர்	340
நினைத்ததிதுவென்	150	பவளத்திரள்கால்	190
நீண்டபலிபீட	73	பழித்திடா	381
நீணிலம்வகு	326	பழியஞ்சிப்பாத்து	178
நீயெனப்பேச	170	பழுதொழிந்தெழு	133
நீர்மிகிற்சிறை	56	பளிக்கரைப்பவள	53

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பளிக்கதைப்பூமி	212	பெண்ணணிகோலம்	138
பறவையின்சிற	318	பெண்ணியலா	88
பன்றிபுல்வாய்	174, 209	பெரியதும்பின்	322
பன்னருங்கலை	18	பெருந்தோட்கணவ	23
பனியிருவிசும்பிற்	30	பெருநிலமுழு	159
பனிவளர்தளவு	41	பெரும்பாவம்	319
பாசண்டச்சாத்த	199	பெரும்பெயர்மன்னவன்	214
பாசண்டன்பால்	199	பெருவளம்மூரி	29
பாணர்மண்டை	72	பெற்றதுதானு	317
பாத்தயானையிற்	204	பேய்மையாக்கு	372
பாவைதிருமகள்	54	பேறிழலிடை	315
பாவைவிளக்குப்	16	பைஞ்சேறுமெழுகிய	212
பிணிப்பறுத்தோர்	107, 228	பைநாகர்குலமு	126
பிறந்தகுலமாயும்	127	பைம்மறியானோக்	53
பிறப்பென்னு	130	பொதியிலாயினு	71
பிறவிப்பெருங்	120	பொய்யறியாவாய்	102
பிறிதுமாகுப	56	பொய்யில்காட்சி	140
பீரிவர்புபரந்த	139	பொருணீங்கிப்	108
புட்கைபோகிய	94	பொருந்துபோதி	100
புண்ணியபாவ	315	பொலந்தும்பை	301
புண்ணியமுட்டா	172	பொலந்தோட்டு	301
புண்ணியமுலந்தபின்	188	பொலம்பூங்காவி	156
புதன்மிசைத்	41	பொற்சிறுதேர்	39
புதுக்கோள்யானை	201	பொற்புடைநாகர்	126
புதையிருள்கூர்	152	பொறிவிதமோ	382
புய்த்தெறிகரும்பிற்	146	பொன்னுறுஞாழற்	96
புல்லாவெழுத்திற்	159	போதார்பிறவிட்	51, 202
புலம்புசேணகலப்	109	போதிச்செல்வம்	123
புலம்புவிட்டிருந்த	144	போதியின்கீழ்	187
புலம்பெயர்மாக்கள்	13	போந்தைக்கண்ணி	239
புலவரையிறந்தோய்	64	போய்க்குற்றமுன்று	368
புலவுக்கயலெறி	44	போர்க்கடலாற்று	251
புலாற்களஞ்	18	போழ்வாய்க்கூகை	73
புனையாவோவிய	245	மகரயாழ்வல்ல	201
பூதமைந்தொடு	322	மங்கலவெள்ளை	212
பூதலத்துளெவ்வுயிர்	100	மங்கைநல்லவர்	189
பூதிகன்றானது	311	மட்டறனல்யாற்	97
பூப்பலிசெய்து	94	மடங்கெழுநோக்கி	200
பூம்புகார்போற்றுதும்	11	மடமானாகு	262
பூமகனேமுதலாக	63	மடைமாண்செப்பின்	48
பூவாவஞ்சியிற்	213, 300	மண்டிணிந்தநில	129
பூவிலைமடந்தை	266	மண்ணோடியை	70
பெண்டிர்நலம்வெளவி	188	மண்மாண்புனை	70

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மணிமருடெண்ணீர்	286	மீனுவாகிமெய்	60
மணிமேகலையை	25	முகம்வ்யாக்ர	310
மணியுயிர் பொன்னு	315	முட்டாவின்பத்து	159
மதவுநடை	65	முடலையாக்கை	171
மதிமருள்வெண்	44	முதியோரவை	52
மதுராபதியென்	294	முதிர்காய்வள்ளி	125
மருடருமனம்வாய்	374	முருகாற்றுப்படுத்த	38
மருந்தில்கூற்றம்	279	முள்வாயெயிறு	192
மருளறுத்தபெரும்	100	முனையிளவெண்	51
மருளும்பசு	252	முனைவளரிள	51
மல்லற்பேரூர்	130	முறஞ்செவிவாரண	213
மலிதேரான்கச்சி	104	முறைவேண்டு	201
மலைத்தல்போகி	152	முன்றன்பெருமை	60
மலைத்தனையென்	254	முப்பினும்பிணியினும்	254
மற்றதனைப்பைம்	53	மேலிவில்செங்கோல்	143
மற்றதுகேட்டு	187	மேலைக்கறவை	252
மற்றவன்றேவனாகி	67	மேலோர்வீசி	204
மறப்பினும்	144	மேலோராயினு	270
மறைவிலந்தணர்	144	மைதுழாநெடுங்	223
மன்பதைகாக்கும்	60	மைந்தற்குற்ற	333
மன்றமும்பொதி	17, 219	மையன்மதயானை	261
மன்றில்வதியுநர்	152	மையூன்மொசித்த	215
மன்னவனெப்படி	291	மொழிபெயர்தேத்த	13
மன்னுயிர்தெற்	321	மோதிரந்தொட்டு	258
மாகதப்புலவரும்	331	யவனத்தச்சரும்	212
மாசாத்துவான்	333	யாட்பறைமாக்கள்	32
மாதர்காதல்	27	யாமமும்பகலும்	171
மாதவரின்மாதவ	100	யாமெய்யாக்	311
மாதிரங்கொழுக்க	139	யாழ்முதலாக	22
மாமேலிருந்தொரு	306	யான்செய்தபாவம்	109
மாயவன்றம்	208	வச்சிரக்கோட்டம்	14
மாராயம்பெற்ற	251	வஞ்சமுண்டு	256
மால்வரைச்சிலம்பு	43	வஞ்சிமுற்றம்	238
மாவுமாக்களும்	76	வஞ்சிவணங்கார்	213
மாற்றருங்கூற்ற	279	வட்டுடைப்பொலிந்த	37
மாற்றவர்மறப்படை	328	வடிகயிராய்ந்து	331
மாறுகொண்டறையு	9	வடியாநாவின்	257
மிக்கதனங்களை	125	வண்டிதைகொண்ட	48
மிக்குப்புகழெய்தி	121	வண்ணப்போது	247
மிறைக்கொளி	71	வம்பப்பரத்தை	109
மீதியல்கருடனை	126	வம்பமாக்கள்	37
மீன்கணற்றதன்	15	வயக்குறுமண்டிலம்	285
மீன்சுடுபுகை	72	வயந்தககுமரன்	167

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வயாவென்கிளவி	223	விளியாதான்	43
வரனென்னும்	283	விளையாமழலை	51
வரிவனப்புற்ற	27	விளையாயபோதியை	368
வலமாதிரத்தான்	139	விளைவின் கண்	373
வழிபடுதெய்வம்	143	விற்பொறிகள்	328
வளைவிற்பொறி	328	விளைபுனைநல்லில்	94
வறனோடின	166, 168	வீங்குதலை	70
வறுமொழியாள	88	வீங்குதிரைகொணர்	96
வாக்குமனமாக்கை	382	வீங்குதோட்	11
வாடாமாலை	31	வீங்குநீர்வேலி	4
வாடாவஞ்சி	213	வீங்குபிணிநோன்	46
வாணன்பேரூர்	37	வீடுகொண்டநல்லதம்	368
வாய்வதிற்றந்தை	132	வெண்மைநன்	314
வாய்வதின்வந்த	132	வெம்முனைவெற்றி	302
வாயிற்கடைமணி	252	வெயினுழைபுறியா	42
வாரசும்பொழுகு	96	வெருஉப்பறை	144, 203
வாழ்க நுங்கண்ணி	57	வெள்ளமாறாது	128
வாழியரோ	11	வெள்ளிமால்வரை	180
வானவருறையும்	50	வெள்ளிமுனைத்த	145
வானுடும்பரி	60	வெள்ளின்மாலை	75
வானிடுவில்லின்	67	வெள்ளெட்சாந்தொடு	24
வானுட்கும்வடி	167	வெள்ளைக்கோட்டி	156, 159
விசும்பாடெருவை	77	வெற்றிவேன்மன்ன	13
விடர்ச்சிலைபொறித்த	336	வென்வேலாடவ	227
விடருந்தார்த்தரும்	158	வேத்தியல்பொது	20
விண்ணவர்நாயக	125	வேதனைதுன்பின்	382
வித்தகரியற்றிய	202	வேந்தன்மேய	210
விருந்தின்றுணை	179	வேந்தனும்வேந்து	210
விருந்தோம்பி	151	வேயாமாடமும்	332
விலங்கொடு	147	வேலியாயிரம்	128
விளித்தவின்னமிர்து	43	வையையென்ற	3

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அஃது, 69. [யன்: 309.
அக்கபாதன் - நையாயிகமதாசாரி
அகக்கூத்து, 21, 330.
அகத்தாரேவாழ்வார், 130.
அகத்தியர்—ஒரு தெய்வ முனிவர்;
தமது கமண்டலத்திலிருந்த காவி
ரியைக் கார்தனென்னும் அரச
னுடைய வேண்டுகோளால் பூமி
யிற் பெருகச் செய்தோர்; அவ்வரசன்
பரசுராமருக்கு அஞ்சித் தம்
பால் அடைக்கலம்புகுந்தபொழுது
அவனைப் பாதுகாத்தவர்; தூங்
கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்
பியனைக்கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்
இந்திரவிழா எடுப்பித்தோர்: 2, 149, 242. [343.
அகதிகள் - ஆதாரமற்றவர்கள்: 151,
அகநகர் - உள்நகர்: 19, 256, 258.
அகநகர்ச்சுற்றம், 284.
அகநாடகம், 21.
அகநானூறு - எட்டுத்தொகையுள்
ஏழாவது தொகைநூல்; இத்தொகை
தொகுத்தான் உப்பூரிசுழி
சுழார் மகனாவான் உருத்திரசன்
மன்; தொகுப்பித்தான் பாண்டியன்
உக்கிரப்பெருவழுதி; - இந்நூல்
அகமெனவும் அகப்பாட்டெனவும்
வழங்கப்படும்: 28, 41, 60,
அகரிஷ்டலோகம், 3. [65, 254.
அகம், 195, 255, 264.
அகமலியுவகை, 168.
அகல், 75.
அகல்யை, 194.
அகல்வாய் ஞாலம், 203.

அகலம், 99, 204.
அகலிருவானம், 210.
அகவயின், 5, 20, 109, 111, 113, 165, 205, 209, 227, 275.
அகவரை, 81.
அகவிதழ், 228.
அகவை, 74, 122, 137, 163 - 4.
அகழி, 64.
அகறல், 29, 41.
அகன் சுரை, 131, 177.
அகன் பெருந்தீவு, 290.
அகன்மனையரங்கம், 87.
அகிஞ்சய்யாயதனலோகம், 3.
அகில், 96, 177, 305, 327.
அகுசலவேதனை - துக்கவறிவு; இது
பஞ்சஸ்கந்தங்களுள் ஒன்றாகிய வேதனையின் பகுதிமூன்றனுள் ஒன்று: 381.
அங்கநாடு - துச்சயனென்னும் அரச
னுடையது; இதன் இராசதானி
கச்சயநகரம்: 29, 93, 113.
அங்கம் ஆறு - வேதத்தின் அவயவங்
களான வியாகரணம், சோதிடம்,
நிருத்தம், சந்தஸ், சிகைஷ, கல்
பம் என்னும் ஆறுநூல்கள்: 310.
அங்கவீனர், 343.
அங்காகமம் - சைனாகம மூன்றனுள்
ஒன்று; பன்னிரண்டு வகைப்படு
மென்பர்: 316.
அங்காடிவீதி, 94.
அங்கி - அக்கினி: 194, 319, 320.
அங்குசம், 45, 204; 306.
அங்கோத்தரநிகாயம் - ஸுத்திரபிட
கத்தின் பேருறுப்பினுள் ஒன்று;

இதற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்
தினிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ள
தென்பர்: 299, 350.
அச்சமென்னுமெய்ப்பாடு, 111.
அச்சவவாரியர் - அச்வஸாதியர்; குதி
அச்சவினி, 122. [ரைவீரர்: 331.
அசத்து, 362.
அசாரீரி, 172. [முனிவன்: 147.
அசலன் - பசுவயிற்றிற்பிறந்த ஒரு
அசன்னாவுள்ளவுபயதன்மவிகலம்,
அசன்னு, 361. [361.
அசனிவேகம் - கட்டியங்காரனுடைய
பட்டத்துயானை: 45.
அசாதாரணம், 356.
அசித்தம் நான்குவகை, 355 - 6.
அசிதகேசகம்பளர் - ஒருமுனிவர்:
அசசிபாவனை, 388. [147.
அசபபர்வனை, 387 - 9.
அசம்பு - சேறு; சிறுதிவலையுமாம்:
அசுரத்தச்சன், 84, 236. [96.
அசுரர் பலவகையர், 82.
அசுவகோஷபோதிஸத்துவர் - புத்த
சரிதத்தை வடமொழியிற்காப்பிய
மாகச் செய்தவர்: 111, 268, 381.
அசைநிலை (ஐ, ஓ), 34.
அசோகமரம், 41, 267.
அசோதரம் - இரவிவன்ம னென்னும்
அரசனுடைய நகரம்: 93, 104.
அஞ்சலி, 144, 154.
அஞ்சனம், 200.
அஞ்சிலிலாதி, 97, 255.
அஞ்செங்கழுநீர், 210.
அஞ்செஞ்சாயல், 69.
அஞ்செவி, 59.
அஞ்சொல், 62.
அஞ்ஞானம், 106.
அஞர் - துன்பம்: 139.
அட்டமிதிதி - பட்டினி இருத்தற்
குரிய தினங்களுளொன்றென்பர்
சைனர்; அட்டமியில் பகலிலுண்
ணலாகாதென்பர் தருமநாலுடை
யார்: 35.
அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி: 218.
அடர் - தகடு: 163, 281.

அடர்க்குறுமாக்கள், 145, 166. .
அடர்ப்பொன்முட்டை, 163.
அடலருமுந்நீர், 179.
அடிக்குங்கோலம், 256.
அடிகள், 34, 141, 230.
அடிசில், 230.
அடித்தொழில், 247.
அடித்தொழி - முதற்சூழி: 294.
அடிதொடலாகிய குளுரவு, 201.
அடிபிழைத்தல், 206.
அடிமணை, 204.
அடியார்க்குநல்லார் - சிலப்பதிகார
உரையாசிரியர்: 22, 30, 64,
109, 117, 133, 150, 200, 205,
208, 243, 328, 330, 332.
அடியிணையாகிய நாவாய், 120.
அடிவிளக்கல், 271.
அடுதொழில், 176.
அடை, 197.
அடைக்கலம் - சரண்: 366.
அடைகரை, 96, 103, 168, 173,
230, 278, 301.
அடையாளமாலை - சோழபரம்பரை
பார்க்குரிய ஆத்திமாலைபோல்வது:
அண்டலை, 308. [46.
அண்ணத்தொடர்தல், 370.
அண்ணல், 298.
அண்ணுத்தல், 130.
அண்மைவிளி, 242, 255.
அணங்கு - தெய்வம்: 31, 179.
அணங்கோ பேயோ, 78.
அணி - அழகு, ஆபரணம்: 40, 49.
அணிகலம், 94, 195.
அணிமாதியோகசித்திகளெட்டு, 238.
அணியலும் அணிந்தன்று, 100.
அணுக்கள் ஐந்து, 313.
அணுக்கள்செறிந்த உலகம், 129.
அணுக்கள் நான்கு, 312.
அணுகலணுகல், 225.
அத்தம் - அரியவழி, 145.
அத்தமிகுஞ் சூரியன், 271.
அத்தி - அஸ்திகாயம்; இஃது ஐந்து
வகைப்படும்; நிகண்டவாத நூல்
வழக்கு: 318.

சுருத அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அத்திபதி-காந்தாரநாட்டுள்ள பூருவ
தேசத்தரசன்; நீலபதிகணவன்;
இராகுலனுடைய தந்தை; இவ
னது இராசதானி இடவயமென்
பது; தனது மைத்துனனும் துறவு
பூண்டோனுமான பிரமதரும
னென்பவனது கட்டளையால் அந்
நகரை நீங்கிப் பின்பு அதன் வடக்
கேயுள்ள அவந்திநகரை இராச
தானியாகக்கொண்டான்: 102-4,
278.

அத்திமல்லன் - கங்கவம்சத் தை ச்
சார்ந்த ஓரசன்: 207.

அத்துவைதவாதிகள், 234.

அதபலோகம், 3.

அதர் - வழி: 145.

அதன்மாத்திகாபம், 318.

அதிசயம், 221.

அதிதேவதை, 294.

அதிமதுரம், 155.

அதிர்கழல்வேந்தன், 206.

அந்தக்கேணி - உள்ளே மறைந்த
நீரையுடைய கிணறு; கரப்பு நீர்க்
கேணியென்றுங் கூறப்படும்;
இதனை, 'பிரச்சன்னகூபம்' என்
பர் வடநூலார்: 211 - 2.

அந்தகாரம், 179.

அந்தணர், 58, 65, 142, 145, 147,
அந்தணர் வீதி, 331. [243.

அந்தணரிருவர், 149.

அந்தணருவாத்தி, 146.

அந்தணான், 35, 247.

அந்தணிர், 34.

அந்தப்புரம், 257 - 8.

அந்தம் - மரணம்: 376.

அந்தரசாரிகள் - சாரணர்; பௌத்த
ரில் ஸித்திபெற்றோர்: 332.

அந்தரஞ்செல்லுமந்திரம், 182.

அந்தரஞ்செல்லுவோர், 225, 260,
அந்தரத்தீவகம், 290. [298.

அந்தரத்தீவு, 5, 83.

அந்தரந்திரியச்செய்யுமந்திரம், 115.

அந்தரம், 87, 116, 172, 224, 275,
292.

அந்தரி - தூர்க்கை; இவனுக்கு விர்த
மலையில் ஓராலயமுண்டு: 225.

அந்திக்காலம், 203.

அந்திமாலை, 66, 274. [66.

அந்தியென்னும்பசலைமெய்யாட்டி,
அந்தில் - ஆசை, அவ்விடம்: 92, 132,
அந்திவருணனை, 65. [150, 165.

அந்தீந்தண்கதிர், 67.

அந்தீந்தண்ணீர், 111.

அந்நுவயம் - சேர்க்கை: 305, 352.

அந்யதாசித்தம், 355.

அந்வயஞ்சாதித்தல், 352.

அநந்தஞானி - மற்கலி தேவன்பெயர்:
அந்வயம், 351, 362. [312.

அநாகாமி, 81.

அநான்மவாதிகள் - ஆன்மாவென்று
ஒருபொருளில்லை யென்றுசொல்லு
அநான்மா, 388. [வோர்: 355, 375.

அரித்தம், 233, 276, 317, 351,
அரித்தவாதி, 354. [353, 358.

அரித்தியம், 354.

அரிருத்தன் - பிரத்தியும் நன்மகன்:
அநுமான், 225. [37.

அநுமானம், 305, 309.

அநுமானவளவையில் மற்ற அளவைக
ளடங்குமென்றல், 350.

அநுமானவிருத்தம், 354.

அநுமானாபாசம், 365.

அநுமேயம், 305.

அநைகாந்திகம், 355 - 6.

அநோமதர்சி - பழைய புத்தர்களு
ளொருவர்: 369.

அப்பவாணிகர், 329.

அப்பிரகலோகம், 3,

அப்பிரசித்தச் சம்பந்தம், 354.

அப்பிரசித்தவிசேடணம், 354.

அப்பிரசித்தவிசேடியம், 354 - 5.

அப்பிரசித்தவுபயம், 354.

அப்பிரமாணசுபலோகம், 3.

அப்பிரமாணபலோகம், 3.

அப்பிரேரகஸாதனம் - தன்னை ஏவு
வோனில்லாத கருவி; இது புகழிக்
குச்சிதையும் காலும்போல்வது;
சைன நூற் கொள்கை: 318.

அப்பு - நீர், 319.
 அப்பூச்சி, 182.
 அபஞ்சிகள் - காசியிலுள்ள ஓரந்த
 ணன் ; வேதமோதுவிக்குந் தொ
 ழிலையுடையோன் ; சாலியென்பவ
 ளுடைய கணவன் : 142.
 அபதானம் - ஸூத்திரபிடகத்தின்
 சிற்றுறுப்பினுளொன்று : 299.
 அபாவம், 360.
 அபாவவளவை, 304, 307, 309.
 அபிதர்மபிடகம் - பெளத்தாகம
 மூன்றனு ளொன்று : 299.
 அபிதர்மவகை, 366
 அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகம் - ஒரு
 பெளத்தநூல் ; இதில் அபிதர்ம
 வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன : 366.
 அம்பணம் - உலோகத்தாற் குழாய்
 வடிவமாகச் செய்யப்பட்டகருவி ;
 இது தூம்பெனவும் பத்தரெனவும்
 பந்தலெனவும் கூறப்படும் : 327.
 அம்பரீடன் - ஓரசன் : 179.
 அம்பலப்பீடிகை, 150, 152, 158.
 அம்பலம், 7, 152, 159, 178, 185,
 191, 196, 215, 218, 223 - 4,
 அம்பி-கப்பல், 346. [250-51, 285.
 அம்பு, 95, 195.
 அம்புக்கூடு, 221.
 அம்மானை, 252.
 அமங்கலம், 388.
 அமங்கலை, 225.
 அமயக்கணக்கர், 12.
 அமயம், 111.
 அமர், 111, 198.
 அமர்காதலன், 197.
 அமர்நகை, 149.
 அமரகம், 66.
 அமரசுந்தரி - பூமிசந்திரனென்னு
 மரசனுடைய மனைவி ; புண்ணிய
 ராசனை வளர்த்ததாய் : 281.
 அமரமுனிவனகத்தியன், 2, 242.
 அமரர், 367.
 அமரர்கணம், 164.
 அமரர்கோன், 194, 342.
 அமரர்கோனாணை, 150.

அமரன், 248.
 அமராபதி, 340.
 அமலை - திரளை : 178 - 9.
 அமளி, 39, 89, 193.
 அமிர்தம் - உணவு : 123, 126.
 அமிர்துர்தி கீதம், 43.
 அமிழ்தம் நான்குவகை, 337.
 அமுதசுரபி - தென்மதுரையிற் கலா
 நியமத்துள்ள சிந்தாதேவியால்
 ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட
 தெய்வத்தன்மையுள்ள ஒருபாத்
 திரம் ; இது தன்னுட் பெய்த
 அன்னத்தை எடுக்க எடுக்கக்
 குறையாது மேன்மேலும் வளரச்
 செய்யுந் தன்மையை உடையது ;
 சிலகாலம் ஆபுத்திரன் கையிலி
 ருந்து பலவுயிர்களுக்குப் பசித்
 துயரைப் போக்கி, மணிபல்லவத்
 துள்ள கோமுகியென்னும் பொய்
 கையில் அவனாவிடப்பட்டு அதிற்
 சிலநாட்கிடந்து அப்பால் மணிமே
 கலை கையிற்சென்று தங்கிப் பல
 உயிர்களுடைய பசித்துயர்களைப்
 போக்கியதன்றிக் காயசண்டிகை
 யென்னும் ஒரு வித்தியாதரமங்
 கையினது திராப்பசியாகிய பஸ்
 மக வியாதியையும் போக்கிற்று ;
 இஃது அறனோடு, ஆருயிர்மருந்து,
 உயிர்மருந்து, ஐயக்கடிகை, ஓடு,
 கடவுட் கடிகை, கடிகை, தெய்
 வப்பாத்திரம், பசிப்பிணிமருந்து,
 பலர்தொழு பாத்திரம், பாத்திரம்,
 மாபெரும் பாத்திரம், வணங்குறு
 பாத்திரம், விஞ்சைப்பாத்திரம்
 எனவும் இந்நூலுள்ளே வழங்கப்
 படும் : 6, 121, 123, 132, 141,
 152, 166, 177, 185, 205,
 237, 277, 285, 333, 341, 343.
 அமுதபதி - இரவிவன்மனென்னும்
 அரசன் மனைவி ; தாரை, வீரை,
 இலக்குமியென்னும் மூவரையும்
 பெற்றவள் : 104, 132.
 அமுது, 111, 166, 180.
 அமுதுறுதீஞ்சொல், 50.

சகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமூர்த்தம், 357, 361, 363.
 அமூர்த்தி - உருவமில்லாதது: 318.
 அமை - இல்லாத: 40.
 அமைச்சர் - மந்திரிகள் ; அமாத்
 தியரென்னும் வடமொழிச்
 சிதைவு; இவர்கள் அரசர்க்குரிய
 ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவகையி
 அமைச்சியல் மறுகு, 331.[னர்: 13.
 அமைத்தோள், 37.
 அமைதி, 52.
 அமைவுற, 276.
 அயர்த்தல் - மறத்தல்: 193, 203,
 256, 260, 279, 286.
 அயர்தல், 223.
 அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து, மறந்து,
 விரும்பி: 20, 62, 65, 92, 130,
 அயர்ந்தொழிதல், 235. [210, 214.
 அயலுருக்கோடல், 260.
 அயாவயிர்த்து, 228, 239,
 அயிராணி - இந்திராணி: 37.
 அயினி, 39.
 அர்ச்சனை, 94.
 அர்த்ததர்சி - டழைய புத்தர்களுள்
 அர்ஹத்து, 81. [ஒருவர்: 369.
 அரங்கக்கூத்தி, 189, 266.
 அரங்கம் - ஆடிடம், 42, 87, 165.
 அரங்கியன் மகளிர், 88.
 அரங்கினிலக்கணம், 195.
 அரங்கு, 159, 189, 298.
 அரங்கு ஏழு - காலிரிப்பும்பட்டினத்
 திலுள்ள புத்தாலயத்திலிருந்தவை;
 இந்திரவிகாரங்களென்றுங் கூறப்
 அரசநீதி, 52. [படம்: 332.
 அரசமரம், 122, 297.
 அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துத
 லால் யாவருந் தத்தநிலைதடுமாறல்,
 261.
 அரசர் முறைசெயினல்லது பெண்
 டிர்க்குக் கற்புச்சிறவாது, 252.
 அரசர் யுத்தத்திலிரவாது மூப்புந்
 தப்பின், அவர்களை மேலுலகடை
 வித்தற்கு அவர்களுடம்பைத்தருப்
 பையிற் கிடத்தி லாளாற் போழ்
 தல், 254.

அரசருரிமையிலாடவ ரஹுகார், 257.
 அரசவன்னம், 43.
 அரசாள்செல்வம், 165.
 அரசியல்வழக்கு, 51, 52.
 அரசியன்மறுகு, 331.
 அரசிளங்குமரன், 68.
 அரசுகெடுத்தலம்வருதல், 57.
 அரசுதலைநீங்கிய வருமதையந்தணன்,
 அரந்தை, 82. [128.
 அரம், 256, 330.
 அரமியம் - நிலாமுற்றம்: 136.
 அரவம் - பாம்பு, முழக்கம்: 89, 90,
 104, 222, 224, 260.
 அரவாய்க்கடிப்பகை - வேம்பு: 38,
 அரவு, 222, 265. [90.
 அரற்று - வாய்விட்டமுதல்: 36,
 அரன், 37. [53, 136, 377.
 அராகம், 298.
 அரந்தாணம், 30, 34, 56.
 அராவரசு, 105.
 அரிக்குரல், 65.
 அரிணம், 60.
 அரிதுபெறுசிறப்பு, 190.
 அரிபுரம், 295.
 அரிஷ்ட்வர்க்கம்-ஆறுபகையின் கூட்
 டம்; என்றது, காமமுதலிய ஆற
 னையும்: 124.
 அருகத்தானம், 34.
 அருகத்துக்கள் - தியானங்கள் ஐந்தி
 னுள் நான்காவதில் தேறியவர்கள்;
 இவர்கள் உடம்புநீங்கியவழிப் புத்
 தபதம் பெறுவோர்: 388.
 அருகன் - பக்குவி: 316, 335.
 அருகில்லேன், 243.
 அருங்கடி, 257.
 அருச்சுனனாகிய பேடி, 39.
 அருட்கண்விழிக்க, 241.
 அருண்மொழி, 59.
 அருணினைவு - நற்குணம் பத்தினி
 ளொன்று: 374.
 அருத்தாபத்தியளவை, 303, 306,
 அருந்ததி, 194. [309.
 அருந்தவர், 71, 182, 271, 340.
 அருந்திதல், 115, 252.

அருந்தினர்சாலை, 218.
 அருந்துயர், 141.
 அருந்துயிர்மருந்து, 286.
 அருந்தெய்வம், 68.
 அருந்தேமாந்த, 159, 192.
 அருப்புக்கணை, 195, 223, 282.
 அரும்பசி, 128, 157, 216, 263.
 அரும்பல், 51, 192, 222, 224.
 அரும்பெறவிளமை, 255.
 அரும்பெறன்மனையாள், 148.
 அரும்பொருள், 177.
 அருவி, 180, 182. [375, 377.
 அருவுரு, 337, 271, 369-70, 372,
 அருள் - அன்பு காரணத்தாற்றோன்
 றும் அளி, கட்டளை: 32, 131,
 135, 146, 213, 215.
 அருள்புரிநெஞ்சு, 215, 218.
 அருளாம், 104, 140, 161, 230,
 238, 274, 291, 333. [கை, 61.
 அருளறம்பூண்ட ஞொருபெரும் பூட்.
 அருளிக்கேட்ப, 9.
 அருளினிலக்கணம், 32.
 அருபப்பிரமர் - உலகம் மு ப ப த்
 தொன்றனுள் 28-ஆவதான ஆகா
 சாநந்தியாயதனலோகமுதலிய 4-
 உலகங்களிலும் முறையே தங்கும்
 நான்குவகைப்பிரமகணங்கள் ;
 இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள்
 ஐந்தாவதில் தேறியவர்களென்பர்:
 81.
 அருபப்பிரஹ்மலோகம் நான்கு, 3.
 அரைமதியிரும்பு, 200.
 அல், 145.
 அல்லல் - துன்பம்: 263.
 அல்லவை - பொய்முதலியவை: 247.
 அல்லறம் - பாவம்: 175.
 அல்லி - அகவிதழ்: 228.
 அல்லியங்கோதை, 115, 234.
 அல்லியம் - புறநாடகம் பதினொன்
 றனுள்ளொன்று ; இது திருமா
 லாடல் ; இதற்கு உறுப்பு ஐந்து:
 அலக்தம் - அரக்கு: 104. [37.
 அலகில் பல்லுயிர், 272.
 அலகை, 307.

அலங்கல், 48, 222.
 அலச - அலைய: 102.
 அலத்தகம், 76, 104.
 அலத்தற்காலை, 166, 342.
 அலம்வருதல், 57.
 அலர் - பலரறிய நிகழ்த்துஞ் சொல்,
 மலர்: 4, 20, 46, 245, 284.
 அலர் கொய்தல், 30.
 அலரிமாலை, 58.
 அலருறுத்தல், 224.
 அலவலைமை - மனத்திற்குற்றியதை
 ஆராயாது செய்யுந்தன்மை: 182.
 அலவுற்று - சுழன்று, 45 - 6.
 அலவைப் பெண்டிர் - வியபிசாரிகள்:
 அலைக்கோல், 146. [14.
 அலைத்தல், 130.
 அலைவலைமை = அலவலைமை: 182.
 அவ்யயீபாவப்பிரகரணம், 148.
 அவ்வியம், 56.
 அவ்வையார் - தாய்மார்: 132.
 அவத்திறம், 86.
 அவதி - எல்லை: 239.
 அவந்திக்கொல்லர், 212.
 அவந்திககரம், 103, 278.
 அவந்திநாடு, 167.
 அவம் - வீண்: 86.
 அவமதித்தல், 157.
 அவல் - உணவின் விசேடம்: 313.
 அவலப்படிற்றுரை, 80.
 அவலம் - வருத்தந் தோன்றி நிற்றல்:
 53, 261, 263, 377.
 அவலவெவ்வினை, 232.
 அவா, 380.
 அவி - தேவருணவு: 165.
 அவித்யை - பேதைமை ; துவாதச
 நிதானத்துள் ஒன்று: 369.
 அவிநயம், 89, 209, 265.
 அவிநாசவாதி, 354.
 அவிநுகர்ச்சி, 165.
 அவிப்பலி - வீரர்கள் தங்களுயினைப்
 பலியாகக் கொடுத்தல்; இதுபுறப்
 பொருளின் பகுதியாகிய வாகைத்
 திணையின் துறைகளுள்ளொன்று:
 70.

சகசு அருப்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அவையம், 144.
 அழகு, 195.
 அழல் - விடம்: 259, 294.
 அழல்வாய்ச்சுடலை, 75.
 அழலீமம், 171.
 அழலோம்பாளன், 57.
 அழற்கணகம், 150, 259.
 அழற்பெய்குழிசி, 75.
 அழிகுலம், 147.
 அழிதகவு, 136.
 அழிதன்மலைத்தாய துறக்கம், 125.
 அழியல் - வருந்தாதே: 153.
 அழிவினள்-வருத்தமுடையாள்: 20.
 அழுக்குடையாக்கை, 34.
 அழுகுரற்கூகை, 73.
 அழுங்கல்-வாய்விட்டமுதல்: 53.
 அழுவம் - பரப்பு: 95.
 அழுவிலிப்பூசல், 73.
 அழைஇ - அழைத்து, 65.
 அளக்கர் - கடல்; அளத்தையுடை
 மையின் இப்பெயர் பெற்றதென்
 பர்: 179. [வோர்: 329.
 அளவர் - அளத்தற்றொழில்செய்
 அளவு, அளவியென நின்றல், 298.
 அளவை - அளத்தல்: 127.
 அளவைகளுள் இக்காலத்து வழங்கு
 வன, 309.
 அளவை பத்து, 303, 308.
 அளவையிரண்டு, 349.
 அளவையிலக்கணம், 350.
 அளவைவாதம், 349.
 அளவைவாதி, 303, 309, 325, 334.
 அளியன் - அளிக்கத்தக்கான், 174.
 அளை, 224.
 அற்புக்கடன், 293.
 அற்புதக்கிளவி, 227.
 அற்புதசக்தி - இருத்தி: 268.
 அற்புதப்பாவை, 92.
 அற்புதம் - ஆச்சரியம்: 132. [39.
 அற்றங்காவாச்சுற்றுடைப்பூர்துகில்,
 அற்றைப்பரிசாரம் - விலைமாதர்கள்
 ஆடவரிடத்து அன்றன்று வாங்
 கும் விலை: 266.
 அறக்கதிராழி, 61, 110, 298.

அறக்கோட்டம், 7, 202.
 அறக்கோல்வேந்தன், 165.
 அறங்கடை - பாவம்: 130.
 அறங்கரியாகவருள்சுரந்து, 131.
 அறங்கேட்டல், 276.
 அறச்சாலை - தருமசாலை, 332, 344.
 அறச்செவி, 106, 108.
 அறஞ்சாற்றல், 141.
 அறஞ்செய்மாக்கள், 156.
 அறத்தகை முதல்வன், 337.
 அறத்தகை யாசனம், 100, 101.
 அறத்திற்கேது, 339.
 அறத்தின் வித்து, 113, 130.
 அறத்தினிலக்கணம், 291.
 அறத்தினீட்டிய பொருள், 178.
 அறத்தோர்வனம், 68.
 அறந்தருசால்பு, 228.
 அறந்தருநெஞ்சு, 146.
 அறநெறிச்சாரம் - பதினெண்கீழ்க்
 கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று: 106.
 அறம் - புண்ணியம்; இஃது அருள
 றம், அன்புகொளறம், தாங்கா
 நல்லறம், நல்லறம், பெருமைசால்
 நல்லறம், மலையாவறம், மிக்கவறம்,
 முன்னவன்போதியின் நல்லறமென்
 று இந்நூலுள் வழங்கப்படும்:
 105, 114 - 5, 177, 179, 216,
 232, 247, 284.
 அறம்பாடு, 103, 115, 164.
 அறம் முகை, 366.
 அறமேதுணையாவது, 248.
 அறமொழி, 121.
 அறல் - கருமணல்: 219.
 அறல் விளங்கு நிலாமணல், 97
 அறவணவழிகள் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்திலிருந்த புத்தசங்கத்துள்ள
 ஒரு முனிவர்; கோவலன் கொலை
 யுண்டது கேட்டு வருந்தியடைந்த
 மாதவிக்குத் தருமோபதேசஞ்
 செய்து துண்டகற்றித்துறவுபூணச்
 செய்தோர்; பாதபங்கயமலை
 யைத் தாம் தரிசித்ததன்றித் துச்
 சயனென்னுமரசனையும் மனைவிய
 ரோடு சென்று தரிசிக்கும்

அடும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுகள்

படி செய்தவர்; மணிமேகலைக்கு ஆபத்திரன் வரலாற்றையும் அமுதசுரபியின் பெருமையும் உணவளித்தலின் விசேடத்தையும் எடுத்துக்கூறிப் பலருடைய பசித்துன்பங்களையும் போக்கும்படிசெய்ததன்றி அவனை வழிப்படுத்திய ஆசிரியரும் இவரே; விதிலகையாலும் கந்திற்பாவைத் தெய்வத்தாலும் நிரம்பப் புகழ்ப் பெற்றவர்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டபின்பு வஞ்சிநகரத்தை யடைந்து அவ்விடத்தே துறவுபூண்டிருந்த கோவலன்தந்தையோடு அளவளாவி அப்பாற் காஞ்சிநகரஞ்சென்று அங்கே தவம்புரிந்திருந்தார்; தம்மை வணங்குவோர்க்கு 'அறிவுண்டாக' என்றும், 'வாய்வதாக நின்மனப் பாட்டரம்' என்றும் இவர் ஆசிகூறியவாற்றால் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஞானமுடையராகவும் தருமமுடையராகவும் இருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணியிருந்தாரென்றும், "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி னுரைமு தாளன்" என்றும், "நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து மூத்தவிய் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்தலால் இவர் மிக்க மூப்புற்றும் சிறிதும் சொல்வன்மை குன்றாதிருந்தாரென்றும் தெரிகிறது; இன்னும் 'பழுதறுமாதவன்' எ - ம், 'துணி பொருள் மாதவன்' எ - ம், 'நன்றறி மாதவன்' எ - ம், 'மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி யறவணவடிகள்' எ - ம், 'அல்லவை கடிந்தவறவணவடிகள்' எ - ம், 'அறந்திகழ் நாவி னறவணன்' எ - ம் இந்நூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால் இவரதுநாய்மை முதலியன இனிது விளங்கும்: 6, 25 - 6, 51, 113 - 4, 124,

132-5, 141, 152, 161, 165-6, 186, 232, 237 - 8, 250, 266, 270 - 71, 277, 289-90, 325-6, 334, 339, 344, 346, 349.
 அறவரசு, 290.
 அறவழி, 100.
 அறவாழி, 61, 348.
 அறவாழியாள்வோன், 67, 113.
 அறவி-அறத்தையுடையது: 110, 137, அறவிநாவாய், 110, 120. [234.
 அறவியங்கிழவோன், 110, 120.
 அறவியான் - அறத்தோடுகூடியவன்: அறவிலைபகர்வோர், 128. [20.
 அறவிலைவாணிகள் - பொருளை விலையாகக் கொடுத்து அதற்குத் தருமங்கொள்ளும் வியாபாரி: 128.
 அறவுரை, 106.
 அறவெயில், 230.
 அறவோர் - முனிவர்: 216, 218.
 அறவோன் - புத்தன்: 99, 107, 134, 178, 343.
 அறன், 166, 233 - 4, 276.
 அறனோம்படை, 218.
 அறிதலுமறிதியோ, 229, 235.
 அறிந்தபிறவியள், 107.
 அறிபிறப்பு, 108, 115.
 அறிபொருள், 234.
 அறியாப்பாலகன், 79.
 அறிவனூல், 306.
 அறிவில்லாத சிறியர், 166.
 அறிவு, 52, 83, 141, 198.
 அறிவுண்டாகவென்று கூறல், 271.
 அறிவுதலைப்பட்ட ஆயிழை, 255.
 அறிவு திரிதல், 255- 6.
 அறிவு பாழாதல், 108.
 அறிவு பிறிதாகியது, 193.
 அறிவுரைத்தல், 223.
 அறுகு } - அறுகம்புல்: 137.
 அறுகை }
 அறுசுவை, 337, 345.
 அறவை, 75.
 அறுவையர் - உடைநெய்வோர்: 331.
 அறை - உவமவுருபு, ஓசை: 32, 50, அறைகழல், 7. [51, 217, 224.

சகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அதைந்தனர் சாற்றல், 229.
 அறைபோகமைச்சர் - கீழறுக்குமந்
 அறைபோதல், 32, 97. [திரிகள்: 14.
 அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்
 தின்கண் நிகழும் நேயம்: 32.
 அன்புகொளறம், 335.
 அன்புடனனையவருண்மொழி, 59.
 அன்மகன், 386.
 அன்றிற் சேவல், 65.
 அன்றிற்பேடை, 65.
 அன்றைப்பகல், 106.
 அன்னச்சேவல், 64, 98, 208.
 அன்னதானம், 156, 333.
 அன்னப்புள், 40, 65, 208.
 அன்னம்பட்டியம் - ஒருதமிழ்நூல்;
 கத்தியருபமாக உள்ளது; இது
 தருக்கசங்கிரகதீபிகையெனவும்
 பெயர்பெறும்; தாமியற்றிய வட
 மொழித்தருக்கசங்கிரகத்திற்கு
 உரையாகத் தெலுங்கராகிய அன்
 னம்பட்டரென்பவரால்வடமொழி
 யிற் செய்யப்பட்டுப் பின்புதிருவர்
 வடுதுறையாதீனச் சிவஞானமுனி
 வரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது:
 அன்னமூட்டல், 350. [350.
 அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையாலுண்
 டான. செருக்கு: 90.
 அனுமானம், 350.
 அனுமானவளவை, 303 - 5, 309,
 323 - 4, 349.
 அனுமானவாபாசம், 365.
 அனுமானவிருத்தம், 354.
 அனுமானஸூத்திரம் - ஒரு பௌத்த
 நூல்; அனுமேயத்தினிலக்கணங்
 களைக் கூறுவது: 350.
 அனுமேயம் - பௌத்தர்களுடைய
 பிரமாணமுன்றனுள் ஒன்று: 305.
 அனுவாதம் - முன்னர்ப் பெறப்பட்ட
 தொன்றனைவேறொன்று விதித்தற்
 பொருட்டுப் பின்னரும் எடுத்தோ
 அனையது, 52, 180. [துதல்: 2.
 அனைவரையும் - எல்லாரையும்: 301.
 அஷ்டாங்கசீலம், 231, 365.
 அஷ்டாங்கமார்க்கம் - ஸம்மியக் திரு

ஷ்டமுதலியவற்றையுடைய வழி;
 இது நடுமார்க்கமென்றுங் கூறப்
 படும்: 381.
 அஸ்தேயம் - திருடாமை: 231.
 அஸங்கிரகம் - இரவாமை; இஃது
 அப்பிரதிக்கிரகமெனவும்வழங்கும்;
 இவ்வாறன்றிப் பொருள்களைப்
 பின்பு வேண்டுமென்று சேகரித்து
 வைத்துக்கொள்ளாமையென்றும்
 பொருள்கூறுவர்: 231.
 அஸம்ஞ்ஞாஸத்துவலோகம், 3.
 அஹிம்ஸாபரமோதர்ம - கொல்லாமை
 யே தருமங்களுள்மேலானது: 61.
 அஹிம்ஸை - கொல்லாமை: 231.
 அக்ஷபாதமுனிவர் - கௌதமர்;
 இவரையாயிகமதாசாரியர்; காலிற்
 கண்ணுடைமையின் இவர்க்கு இப்
 பெயர்வந்ததென்பர்: 309.
 அ - பசு, 103, 143, 145, 150,
 163 - 4, 306.
 ஆக்கினேயபுராணம் - ஒருவடநூல்;
 பதினெண்புராணத்துளொன்று;
 எண்ணுயிரங்கிரந்தங்களை யுடை
 ஆகம், 224, 257. [யது: 105.
 ஆகமம், 309, 316.
 ஆகமவளவை, 303, 306.
 ஆகமவிருத்தம், 354.
 ஆகாசம், 318 - 9.
 ஆகாசானந்தியாயதனலோகம், 3, 81.
 ஆகாயகங்கை, 2.
 ஆகாயக்மனம், 219.
 ஆகாயசாரிகள் - சாரணர்: 298.
 ஆகாயப்பூ, 387.
 ஆகுபெயர், 36, 45, 96, 143 - 4,
 ஆங்கண், 5, 47, 184. [182.
 ஆங்கத்தீவம், 234.
 ஆங்கது, 69, 76, 80, 101, 116,
 130, 136, 186, 235, 237, 373.
 ஆங்கவர், 113, 134 - 5, 152, 154.
 ஆங்கவள், 68, 87, 184, 218, 251,
 264.
 ஆங்கவன், 62, 68, 103, 112 - 3,
 138, 157, 182 - 3, 199, 248,
 251, 258, 265.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ச'கக்

ஆங்கவை, 140, 168.
 ஆங்கனம், 25, 29, 121, 131,
 ஆங்காரவிகாரம், 319. [176 - 7.
 ஆங்கு, 186, 232, 278.
 ஆச்சரியம், 167. [155, 271.
 ஆசனம், 99, 100, 106 - 7, 109,
 ஆசனம்வரையறுத்தல் - தவஞ்செய்
 வோர்க்குரிய நியமமெட்டினுளொ
 ஆசாநாயகன், 222. [ன்ற: 386.
 ஆசாரக்கோவை - ஒருதமிழ்தூல் ;
 சங்கமருவியபதினெண்கீழ்க்கணக்
 கினுள் ஒன்று; இந்நூலைச் செய்
 தவர் 'பெருவாயின்முள்ளியென்ப
 வர்: 132, 300.
 ஆசிரயாசித்தம், 355.
 ஆசிரியர்நச்சினூர்க்கினியர், 46 - 7,
 ஆசிரியன், 125. [251 - 2, 311.
 ஆசீவகநூல், 311.
 ஆசீவகமதம், 312, 315.
 ஆசீவகவாதம், 325.
 ஆசீவகவாதி, 325.
 ஆசீவகன், 325. [னொன்று: 374.
 ஆசையறுத்தல் - நற்குணம் பத்தனு
 ஆட்டியலைத்தல், 146.
 ஆட்டுவாணிகர், 329.
 ஆட, 181.
 ஆடகம், 47.
 ஆடம்ஸ்பீக் - இலங்கைத்தீவிலுள்ள
 மலைகளுள் ஒன்று; இது சமந்த
 கூடமென்றும், சமந்தமென்றும்,
 சமனொளியென்றும்வழங்கப்பட
 டும்; இதனுச்சியில் புத்தனுடைய
 பாதபீடம் உண்டென்பர்: 119.
 ஆடரங்கு, 42.
 ஆடல்பாடலழகு, 195.
 ஆடல்புணர்த்தல், 88.
 ஆடலங்கணிகை, 118.
 ஆடலாசிரியன் - நிருத்தகன்; பரத
 நூலுட்கூறிய பஞ்சாசாரியர்க
 ளுள் ஒருவன்: 87. [199.
 ஆடவர், 29, 41, 90, 188, 195,
 ஆடவர்குறுகாவருங்கடி வரைப்பு,
 ஆடி, 99, 210. [257.
 ஆடிடம், 236.

ஆடியசாந்தம், 172.
 ஆடியசாயல், 20. [ரணி, 136.
 ஆடுங்கூத்தியரணியேபோலவேற்றோ
 ஆடை, 181, 195.
 ஆண்கடன், 128.
 ஆண்டலைப்புள் - ஆண்மகனது தலை
 போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப்
 பட்சி: 73 - 4.
 ஆண்டலைப்புள் தலைமுளை தின்றல்,
 ஆண்டு, 156, 181 - 2. [73.
 ஆண்மகன், 73.
 ஆணு - நேயம்: 2.
 ஆணை - ஆஞ்ஞை, கட்டளை, 32, 35,
 ஆத்தன், 299, 311. [217.
 ஆத்திப்பூ, 322.
 ஆத்திமாலை - சோழர்களுக்குரிய
 அடையாளமாலை, 46.
 ஆத்திரேயம் - ஒரு வடநூல்;
 வேதாங்கமாகிய கற்பவகைகளுள்
 ஒன்று; அத்திரிமுனிவராத் செய்
 யப்பட்டது: 310.
 ஆதிசான்முனிவன், 86, 100. [347.
 ஆதிமுதல்வன், 67, 113, 136, 141,
 ஆதிரை - சாதுவன் மனைவி; ஒப்புயர்
 வில்லாக் கற்பினள்; இவள் தன்
 கணவன் இறந்தானென்பது
 கேட்டு உயிரை விடுத்தற்குத் தீயிற்
 பாய்ந்து அது சுடாமையால் வரு
 த்தமுற்றிருந்து, 'உன் கணவன்
 விரைவில் வருவான்' எனக் கூறிய
 அசரீரியைக் கேட்டுப் பின்பு அவ்
 வண்ணமே கணவன் வரப்பெற்று,
 அவனோடுகூடி வாழ்ந்திருந்தாள்;
 மணிமேகலை இரந்தபொழுது,
 'பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி
 யறுக' என்று சொல்லி அமுத
 சுரபியில் முதலிற் பிச்சையிட்ட
 வள் இவளே; பத்தினிப்பெண்டி
 ரென்றும், வான்றருகற்பினளென்
 றும் இந்நூலிற் சிறப்பிக்கப்பட்
 டவள்: 7 168 - 73, 177 - 8.
 ஆதுலமாக்கள் - மிக்கவறுமையுடை
 யோர்: 45.
 ஆந்திரதேசம் - தெலுங்குநாடு: 207.

ஆங்கிகம், 310. [பவன்: 306, 316.

ஆப்தன் - உண்மையையே சொல்லு

ஆப்பி - சாணம்; இது வடமொழி யில் 'கோபுரீஷம்' என்று கூறப் படும்: 212.

ஆபத்தம்பம் = ஆபஸ்தம்பம் - ஒரு வடநூல்; இது வேதாங்கமாகிய கற்பவகைகளுள் ஒன்று; ஆபஸ்தம்பமுனிவராற்செய்யப்பட்டது: 310.

ஆபரணங்களில்லாத தோற்றம் - இயற்கை அழகு: 40.

ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யம் - ஒரு வடநூல்; ஆபஸ்தம்பமுனிவராற் செய்யப் பட்டது; இல்லற நெறியைக் கூறு

ஆபாஸ்வரலோகம், 3. [வது: 90.

ஆபுத்திரன் - சாலியின்புதல்வன்; பிறந்த நாள்தொடங்கி ஏழுநாளள வும் ஒரு பசு பாலுட்டிவளர்க்கவள ர்ந்தமையால், இவன் இப்பெயர் பெற்றான்; அன்பும் அருளுமுடையோன்; தென்மதுரையிற் கலா நியமத்துள்ள சிந்தாதேவியால் அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் பெற்றுப் பலவுயிர்களுக்கும் உண வளித்துப் பாதுகாத்து மணிபல்ல வத்தில் இறந்து பின்பு சாவக நாட்டுள்ள நாகபுரத்திற் (Nag-pur) பசுவயிற்றிற் பொன்முட் டையிற்றங்கிப் பிறந்து புண்ணிய ராசனென்று பெயர்பெற்றவன்: 6, 8, 121, 123, 132, 135, 142-3, 146, 151 - 6, 159, 162-5, 185, 233, 248, 274, 276, 281, 286.

ஆம்பல், 96, 328.

ஆமகன், 144, 147.

ஆமந்திரிகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி:

ஆய்க்குடி, 306. [88.

ஆய்கழல், 215.

ஆய்தொடி, 237, 259.

ஆயத்தார், 26.

ஆயதனம் - இடம், 375.

ஆயபிறவி, 118. [270, 273 - 4.

ஆயம் - மகளிர்கூட்டம், 88 - 9,

ஆயமெட்டு - எண்பேராயம்; இவை அரசர்களுக்குச் சகாயஞ்செய்வோ ராகிய எண்வகையினருடைய கூட் டம்; இவற்றை அஷ்டமகாவர்க்க மென்பர் வடநூலார்: 13.

ஆயிதழ், 210.

ஆயிரங்கண்ணோன், 158, 194, 265.

ஆயிரவாரத்தாழியந்திருந்தடி, 63,

ஆயிழை, 101, 185. [126.

ஆயினும் - விகற்பப்பொருளைத்தருவ தோர் இடைச்சொல்; எண்ணி டைச்சொல்: 52, 71, 253, 291.

ஆயுதங்கள் ஐந்து - சங்கமுதலியன; திருமாலுக்குரியவை: 38.

ஆர்கை - நிறைதல்: 94.

ஆர்த்தவாயன், 35.

ஆர்த்தி, 139.

ஆர்புனைதெரியல், 214.

ஆரங்கண்ணி, 46.

ஆரஞர், 153. [டிர், 194.

ஆரணங்காகியபெரும்பெயர்ப்பெண்

ஆரணங்காகிய வருந்தவன், 182.

ஆரணவுவாத்தி, 142, 148.

ஆரணவேதம், 311.

ஆரம், 210.

ஆரவாரித்தழைத்தல், 43.

ஆராமம் - உண்டாக்கப்பட்டசோலை; உபவனமென்றும் வழங்கப்படும்: 5, 29.

ஆராமை - நிரம்பாமை, தெவிட் டாமையுமாம்: 376.

ஆரிடை - அரியவழி: 70, 145, 252.

ஆரியப்பேடி - ஆரியக்கூத்தரிற் பேடி: 37.

ஆரியபரியேஷணஸூத்திரம் - மத் தியமங்காயமென்னுநூலின் பகுப் பினுள்ளொன்று; இதில் புத்தசரி தம் கூறப்படும்: 366.

ஆரியவரசர் - கனகன்விசயன் முதலி யோர்: 301 - 2.

ஆரியன்மைதி, 233, 276.

ஆரிருள், 105, 203.

ஆருமிலாட்டி, 79.

ஆருமிடமியேன், 78.

ஆருமின்மையினரும்பிணியுற்றோர்,
ஆருயிர், 237, 259. [184.
ஆருயிர்மருத்துவி, 180.
ஆருயிர் மருந்து-சோறு: 111, 123,
130 - 31, 178, 237, 342, 344.
ஆருயிர் முதல்வன், 155, 159.
ஆருயிருண்டது, 78 - 9, 225.
ஆருயிரோம்புநன், 155, 158, 161.
ஆருயிரோம்புமொரு பெரும்பூட்கை,
ஆல், 307. [32.
ஆலமர்செல்வன்-சிவபெருமான், 39.
ஆலும் - ஆடும்: 94.
ஆலுமயிஸ், 43.
ஆலோ, 73.
ஆவணி, 121.
ஆவதை, 236.
ஆவதொன்று, 80.
ஆவம் - அம்பறத்தூணி: 221.
ஆவி - புகை: 356.
ஆவின் கடைமணியுகுநீர் நெஞ்சுசுட,
ஆழ்கடற்பெளவம், 44. [252.
ஆழி, 252.
ஆழித்தாழியகவரை, 81.
ஆழிதொட்டான், 252.
ஆழியங்குன்றம்-சக்கரவாளகிரி: 83.
ஆற்றப்பாலகர், 75, 91.
ஆற்றமாக்கள், 183, 205.
ஆற்றமாக்களரும்பசிகளைவோர், 128.
ஆற்றிடைப்பெரும்போர்புரிதல்,
ஆற்றுதல் - உதவுதல்: 153. [214.
ஆற்றந்துணை, 183, 295.
ஆற்றநர்க்களிப்போர், 128.
ஆற்றப்படுத்தல், 38.
ஆற்றுவது, 128, 153.
ஆற்றிமரபினறிந்தோர், 17.
ஆறு - யாறு: 219.
ஆன்மா, 359.
ஆன்றவர் - அமைந்தவர்: 22.
ஆனைத்தீநோய், 7, 220.
ஆஸ்தானம் - பலரும் வந்திருத்தற்
குரிய சிறந்த இடம், 34.
ஓகத்தல், 140.
இகந்த வட்டுடை, 37.
இகல், 222.

இகலுளந்துரத்தல், 213.
இகலெரிபொத்தி, 222.
இங்கிதம் - குறிப்பு: 222.
இங்கிவள் - இவள்: 223.
இசைக்காரர் - பாணர்: 330.
இசைச்சொலளவை, 127.
இசைத்தல், 206.
இசைப்பாடல், 210.
இசைப்பாணர் - பாணச்சாதியருள்
ஒருவகையார்: 330.
இசைபடுத்திஞ்சொல், 53.
இசையாசிரியன் - கீதாசாரியன் ;
பரதநூலுட்கூறிய பஞ்சாசாரிய
ருள் ஒருவன்: 87.
இசையினிலிவட்குத்தோற்றும், 201.
இசையுந் - ஒப்பன்: 40.
இஞ்சி - கோட்டை: 64.
இட்டகலாதது, 231.
இட்டசாபம் கட்டல், 296.
இட்டுவாய்க்கரண்டை, 34.
இடக்கர், 267,
இடக்கை - ஒருவகைவாத்தியம் ;
வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாற்
செய்யப்படுதலின் இஃது இப்
பெயர்பெற்றதென்பர் அடியார்க்கு
நல்லார்: 88.
இடங்கர் - முதலைச்சாதிவிசேடம்:
இடங்கழிகாமம், 109, 196. [327.
இடங்கழிநெஞ்சத்திளமை யானை,
இடங்கழி மான்மாலை, 109. [200.
இடபம், 121, 164.
இடம்வரையறுத்தல் - தவஞ்செய்
வார்க்குரிய நியமங்கள் எட்டினுள்
ஒன்று: 386.
இடமுறைமும்முறைவலமுறைவாரா
இடர், 154, 228, 232. [102.
இடவயம் - அத்திபதி என்னுமரசு
னுடைய நகரம்; கார்தாரநாட்டிற்
பூருவதேசத்திலுள்ளது; இடிவய
மெனவும் வழங்கும்: 103.
இடவயின், 163, 237.
இடிக்குரன் முழக்கம், 91.
இடியுறமுழக்கு, 14.
இடின, 32 - 3.

௪௨௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடுக்கண், 48, 258, 266, 294.
 இடுங்கற்குன்றம், 211.
 இடுபிணக்கோட்டம், 84. [ள்: 216.
 இடுபொருள் - பிதர்வரவிட்டபொரு
 இடும்பை - துன்பம்: 14, 49, 198,
 இடுமணல், 180. [376.
 இடுவான் வேண்டி - இடவிரும்பி:
 இடுவம், 248. [249.
 இடை - சமயம், காலம்: 51.
 இடைச்சேரி, 306.
 இடைச்சொல், 189, 291.
 இடைநிலை - நடுவில்நின்றல்: 122.
 இடைநிலைவரைப்பு, 328.
 இடையாமம், 152.
 இடையிட்டு மொழிதல் - தவஞ்செய்
 வார்க்குரிய நியமங்கள் எட்டினுள்
 ஒன்று: 386.
 இடையிருள்யாமம், 84, 93, 171,
 இடையின்றி, 154. [193, 223.
 இடையூறு, 304.
 இணர் - பூங்கொத்து: 93
 இணை - இரண்டு: 270 - 71, 275.
 இத்தியுத்தம் - சூத்திரபிடுகத்தின்
 சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று: 299.
 இதழ் - பூமடல்: 210.
 இதன்முள், 41.
 இதுஉம், 203.
 இதை - கப்பற்பாய்: 44, 46, 160.
 இந்தியம் - பொறிகள்: 359.
 இந்திரகுலம், 275.
 இந்திரகோடணை, 62, 86, 183.
 இந்திரசாபம், 269, 349.
 இந்திரசிதப்பு, 128.
 இந்திரதனு, 328.
 இந்திரதிருவன், 213.
 இந்திரவிகாரம் ஏழு - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள புத்தாலயத்தில்
 இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்டுள்ள
 ஏழரங்குகள்; புத்தசங்கத்தார்
 இருத்தற்கு இடமாக இருந்தவை;
 சாணர்கள் இவற்றிலிருந்துபெள
 த்தாகமங்களை உபதேசித்தார்கள்
 என்று தெரிசிறது: 298, 332.
 இந்திரவில்லின் தோற்றம் தேவர்க

ளுடைய தோற்றத்திற்குஉவமை,
 67.
 இந்திரவிழா - அகத்தியமுனிவர்
 கட்டளையின்படி தூங்கெயிலெறி
 ந்த தொடித்தோட்செம்பியனெ
 ன்றும் அரசனால் தொடங்கப்
 பட்டு வருடந்தோறும் காவிரிப்
 பூம்பட்டினத்திற் சோழபரம்ப
 ரையோரால் இந்திரனுக்கு நடத்
 தப்பட்டுவந்த உற்சவம்; இதனை
 நெடுமுடிக் கிள்ளியென்னுமரசன்
 செய்யாதொழிந்தமையாலேதான்
 காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலாற்
 கொள்ளப்பட்டது; இஃது ஆயி
 ரங்கண்ணோன் விழாவெனவும்,
 இந்திரகோடணையெனவும், இந்
 திரகோடணைவிழாவெனவும், தீவ
 கச்சாந்தியெனவும் இந்நூலில்
 வழங்கும்: 14-5, 29, 31, 86-7,
 269, 289, 347. [தெட்டு, 12.
 இந்திரவிழாநடக்குநாட்கள் இருபத்
 இந்திரவிழாவிற்குக்காரணம், 1.
 இந்திரன் - தேவராசன்; இவன் தூங்
 கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்
 செம்பியனால் விழாக்கொள்ளும்
 படி வேண்டப்பட்டான்; மணி
 பல்லவத்தில் புத்தபீடிகையை
 நிருமித்து, தரிசித்தோருடைய
 பழம்பிறப்பைப் புலப்படுத்தும்
 பெருமையை அதற்குண்டாக்கி,
 அதனைப் பாதுகாக்கும்படி தீவ
 திலகையென்னும் தெய்வப் பெண்
 னையும் நியமித்தான்; உயிர்களைப்
 பாதுகாக்கும் ஆபத்திரனுக்கு வர
 மளித்தற்கு வந்து தன்வார்த்தை
 யை அவன் மதியாதது தெரிந்து,
 இரப்போரைக் காணாது அவன்
 வருந்தும் வண்ணம் மழை பெய்
 வித்து எவ்விடத்தும் வளமுண்
 டாகச் செய்தான்; தனது ஆசை
 மாகிய பாண்டுகம்பளத்தினது
 நடுக்கத்தால் உலகிலுள்ள அரவி
 யல்புடையார்க்குச் செய்ய
 வேண்டியவற்றையறிந்து விரை

ந்து செய்பவன்; சாவகநாட்டுள்ள
நாகபுரத்தரசர், இவன் பரம்பரை
யோர்: 4, 12, 14, 16, 29, 118,
125, 128, 155 - 7, 165, 194,
222, 280, 342, 347.- 8.

இந்திரன் ஆயிரங்கண்பெற்றது, 194.

இந்திரன் மருமான், 275.

இந்திரியம், 304, 306, 372, 375.

இ - சிப்பி: 308.

இம்பர், 296.

இம்மை, 35, 323.

இமயம் - ஒருமலை; செங்குட்டுவ
னென்னுஞ் சேரன் பத்தினிக்கட
வுளாகிய கண்ணகியுருவத்தைச்
சமைப்பித்தற்கு வருவித்த கல்
இம்மலையினதே; இது மேருவென்
றுங் கூறப்படும்: 194, 293.

இமயவரம்பனெடுஞ்சேரலாதன் -
ஒரு சேரன்; இவன் வடநாட்டரசர்
களை வென்று இமயமலையில்
தனது குலவிலச்சினையாகிய விற்
பொறியைப். பொறித்தமையால்
இப்பெயர் பெற்றான்; விடர்ச்சிலை
பொறித்தவேந்தன்எ-ம், இமயவர
ம்பன்எ-ம், நெடுஞ்சேரலாதனென்
றும் கூறப்படுவன்; இவனுக்கும்
சிலப்பதிகாரக்கதைத் தலைவனாகிய
கோவலனுக்கு ஒன்பதுதலைமுறை
முன்னோனான கோவலனென்பவ
னுக்கும் சிநேகம் உண்டென்று
தெரிகின்றது: 335 - 6.

இமிர்தல், 31.

இமிழ்கடல்வரைப்பு, 183.

இமையமால்வரை, 301.

இமையவில், 194.

இமையோர், 200.

இயக்கம், 276.

இயக்கு, 49.

இயங்கலுமியங்கும், 36.

இயமானன் - யாகத்தலைவன்: 309.

இயல்குணன், 60.

இயல்பளவை - பிரமாணங்களுளொ
ன்று; இதனை ஸ்வபாவலிங்கமென்
பர் வடநூலார்: 306.

இயல்பு - ஸ்வபாவம்: 372.

இயல்புநயம் - ஒற்றுமைமுதலிய
நான்கு நயங்களுள் ஒன்று: 371,

இயல்பு பன்னிரண்டு, 272. [385.

இயல்பு மிகுத்துரை, 383.

இயலாசிரியன் - கவிஞன்; பரதநா
லுட் கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரியர்க
ளுள் ஒருவன்: 87.

இயவு - வழி: 143.

இயற்கைப்பொருளையிற்றெனக்கிளத்

இயற்படுபொருள், 272. [தல்: 307.

இயற்றல், 297.

இயன்ற - இயற்றிய: 47.

இயைந்துரை, 383. [வாதிக்கள்: 234.

இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரஹ்ம

இரத்திமன்றம் - இலந்தைமரம் நிற்
கும் மன்று: 74. [331.

இரத்தினங்களைவிற்கும்வாணிகர்,

இரத்தினதீவம் - மணிபல்லவமென்
னுந் தீவிற்கு அயலிடத்தேயுள்ள
தாகிய ஒரு சிறுதீவு; இலங்காதீவ
மென்றுங்கூறப்படும்; இதில் புத்
தருடையபாதப்படிமை அமைக்கப்
பெற்ற உச்சியையுடையமலை(ஆட
ம்ஸ்பீக்) ஒன்றுண்டு: 110, 119-

இரத்தினபுரி, 119. [20.

இரத்தினவேலைக்காரர், 212.

இரந்தூண்வாழ்க்கை, 153, 197,

இரப்போர், 130, 157, 205. [285.

இரவிகுலம், 268.

இரவில் தூய்மையில்லாத உணவைப்
புசியாமை, 231.

இரவிவன்மன் - அசோதர நகரத்தரசன்;
அமுதபதியின் கணவன்;

இலக்குமியின் தந்தை: 93, 104,

இராக்கடைவேசை, 242. [132.

இராகவன், 307,

இராகவேகம், 109, 196.

இராகி - கேழ்வரகு; இஃது எண்
வகைக் கூலத்துள் ஒன்று: 9.

இராகுலன் - அத்திபதியென்னுமரசனுக்கு
நீலபதியெயிற்றிற் பிறந்த
வன்; இலக்குமியின் கணவன்;
திட்டிவிடமென்னும்பாம்பால் இற

சுஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ந்து பின்பு உதயகுமரனாகப் பிறந்
தோன்: 104 - 6, 109-10, 112,
118, 129, 197, 231, 259, 279.
இராசக்கிருகநகரம், 114.
இராசதானி, 167, 297.
இராசப்பெருந்தெரு, 44.
இராசமாதேவி - நெடுமுடிக்கிள்ளி
யின் மனைவி; உதயகுமரனுடைய
தாய்; மணிமேகலை கூறிய அற
மொழிகேட்டுப் புத்திரசோக நீங்
கினவள்; இவளது இயற்பெயர்
சீர்த்தி; இவள் மாவலிபரம்பரை
யிற் பிறந்தவள்: 211, 231 - 3,
253, 255 - 6, 258 - 9, 261,
263 - 5, 269 - 71.
இராசருஷி, 105.
இராத்திரி, 203 - 4.
இராப்பூ - இராத்திரியில் மலரும்
இராமர், 307. [மலர்: 327.
இராமன் கடலைக் கடந்தது, 179.
இராவணன், 307.
இரியல் - கெடுதல்: 148.
இரீஇ - இருத்தி, 50.
இரீஇய - இருத்திய, 330.
இருங்கடலுடுத்த மண், 245.
இருசார், 141.
இருட்கலப்பு, 152.
இருட்பாரவினை, 60.
இருடி, 147.
இருண்மயக்கம், 152. [268, 299.
இருத்தி - லித்தி: 110, 230, 238,
இருதிளவேனில், 121, 164.
இருந்தெய்வம், 229.
இருந்தேத்துவார் - மாகதர்: 330.
இருநிதிக்கிழவன் - கோவலன் தந்தை:
இருநிதிச்செல்வம், 247. [95.
இருப்புச்சலாகை, 307. [45.
இருபாற்பெயரிய உருகெழுமுதூர், 4,
இருபிறப்பாளன், 29. [373.
இருபெயரொட்டு, 32, 75, 222, 301,
இரும்புயிர் - ஜலகையுயிர்களுள் ஒரு
வகையென்பர்; சைன நூல் வழ
க்கு: 315,
இரும்பெருவகை, 77.

இருமருந்து - சோறுந்தண்ணீரும்:
இருமை - பெருமை: 181. [123.
இருள் - மயக்கம்: 280.
இருள்கூர்ந்தமனம், 139.
இருள் பரந்து கிடந்த மலர்தலை யுல
கம், 138. [ஒருவர்: 369.
இரேவதா - பழைய புத்தர்களுள்
இரை, 44. [ஒன்று: 82.
இரௌரவம் - எட்டுநரகங்களுள்
இல்பொருளுவமை, 45, 67,
இல்லடுகள், 90.
இல்லதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு - அறு
வகை வழக்கினுள்ளொன்று: 371,
382, 384.
இல்லதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு - அறு
வகைவழக்கினுள்ளொன்று, 371,
382, 384.
இல்லறத்தார்க்குரியசீலம் - கொல்
லாமை முதலிய ஐந்து: 231.
இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்க்குரிய
சீலம் - கொல்லாமை முதலிய எட்டு:
231.
இல்லுறைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்
வில்லோரிரத்தல், 156. [வம்: 94.
இல்வழக்கு, 308.
இல்வாழ்க்கை, 335.
இல்வாழ்க்கைநலம், 178.
இலக்கணம், 369.
இலக்கு, 370.
இலக்குமி - இரவிவன்மனுக்கு அமுத
பதிவயிற்றிற்பிறந்தவள்; தாரை
வீரையென்பவர்களின் தங்கை;
இரர்குலனுடைய மனைவி; திட்டி
விடத்தாற் கணவன் இறந்தவுடன்
தீப்பாய்ந்து உயிரை நீத்தவள்;
சாது சக்கரனென்னுமுனிவனுக்கு
உணவளித்தபுண்ணியத்தால் இவ
ளே மணிமேகலையாகவந்து பிறந்து
பொளத்தருமம்கேட்டனளென்று
தெரிகின்றது: 54, 93, 104,
109, 113, 118.
இலகொளிவிஞ்சையன், 182.
இலங்காதீபம் - இரத்தினதீபம் என்
பதைப் பார்க்க: 119 - 20.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சஉரு

இலங்காநீவு - இதில் புத்ததலமாகிய
மலையொன்றுண்டு: 225, 336.
இலங்காநகரம், 179. [119.
இலங்கைப்பூமிசாஸ்திரசங்கிரகம்,
இலச்சினை - அடையாளம்: 100.
இலஞ்சி - பொய்கை: 42, 96 - 7,
121, 161.
இலங்கைதமரநிற்குமன்றம், 74.
இலவந்திகை - யந்திரவாஸி: 30, 326.
இலவம் - இலவமரம்: 41.
இலவிதம், 221.
இலிங்கபுராணம் - பதினெண்புரா
ணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவபுரா
ணம்; பூர்வகாண்டம், உத்தர
காண்டமென்னும்பெரும்பகுப்
புக்கள் இரண்டினையும் சிறுபகுப்
புக்களாகிய கருசு - அத்தியாயங்
களையும், உருசு - செய்யுட்களையு
முடையது; இந்துலாசிரியர் குல
சேகரபாண்டியரென்பவர்: 179.
இலையமுதிடுவோர் - வெற்றிலைவிற்
இழிதல், 108. [பேர்: 329.
இழினென, 312.
இழுக்கி - வழுக்கி: 231.
இழுக்குதல் - தப்புதல்: 279.
இழுகிய, 69.
இழுமென்சும்மை, 154.
இழைத்தல் - செய்தல்: 84, 210.
இளங்காற்செல்வன், 211.
இளங்கிள்ளி, 340.
இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர்; இவர் மலைநாட்
டில் வஞ்சிகரத்திருந்து அரசு
செய்த சேரலாதனென்னும் அரசு
னுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்
குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால்
இவர் முதலில் இளங்கோவேந்த
னென்றும் இளங்கோவென்றும்,
அதற்கு பூண்டமையாத் பின்னர்
இளங்கோவடிகளென்றும் பெயர்
பெற்றார்; மதுரைக் கூல வா
ணிகன்சாத்தனார் மணிமேகலை
யை இயற்றி இவரைக் கேட்டித்
தாரொன்று இம்மற்பதிகத்தாற்

ருசு

தெரிகின்றது; இவரைச் சேர
முனியென்றுங் கூறுவர்: 9, 189,
296, 300, 332.
இளங்கோன், 48, 53-4, 252, 259.
இளம்பூதி, 143.
இளமரக்கா - இளஞ்சோலை: 42.
இளமை, 51, 196, 198, 247 - 8.
இளமைப்பருவம், 52.
இளவளஞாயிறு, 108.
இளவேய்த்தோள், 263.
இளவேனில் - இளவேனிற்பருவம்:
121, 211, 266.
இளி - இசை: 204.
இளிவு - அருவருப்பு: 72.
இளைப்பு, 310.
இளையாள் - தங்கை: 93.
இறது - இத்தன்மைத்து: 297.
இறத்தல் - கடத்தல்: 64, 125.
இறந்தகாலம், 369.
இறந்ததுதலியவெச்சவும்மை,
106, 218, 274, 370.
இறந்திருந் கூர்ந்தவிடையிருள்யாம
இறப்பு, 89. [ம், 84.
இறவினுணங்கல், 220.
இறவு - இறன்மீன், 220,
இறுங்கு - சோளம்; எண்வகைக்
கூலத்துள் ஒன்று: 9. [284.
இறுத்தல் - தங்குதல், 66, 266,
இறுதி - மரணம்: 283.
இறுதியிலின்பம், 35.
இறுதியினற்கதி, 137.
இறுதுசுப்பலசு, 102.
இறம்பு - குறுங்காடு: 211.
இறம்பூது - அதிசயம்: 221, 266.
இறுவரை - பெரியமலை: 296.
இறை - அரசன், அற்பம், இறப்பு,
கை, தங்கல்: 45, 192, 201,
256, 309.
இறைகூரும் - தங்குதல்மிக்க: 74.
இறைகொண்ட, 48.
இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்
னுமெப்பாடு, 111.
இறையனாரகப்பொருள் - ஒரிலக்கண
நூல்; களவியலென்றும் பெயர்

சஉக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பெறும்; இந்நூலாசிரியர், மதுரைச்
சோமசுந்தரக்கடவுளின் கூறுகிய
இறையனார்; இதன் உரையாசிரியர்
மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்
கீரனார்; இது 60 - சூத்திரங்களை
உடையது; இதன் அருமை பெரு
மையையும் இது செய்யப்பட்ட
தற்குக் காரணத்தையும் "உலகிய
னிறுத்தும்" என்னும் (5) கல்லா
டச் செய்யுறால் உணர்க: 53, 296.

இறையுறைபுறவு, 89.

இறையனார், 197.

இறையன், 156, 234, 316.

இறையி கோட்டம், 74.

இன்பச்செவ்வி, 60.

இன்பதுன்பங்கள் அணுவெனல், 315.

இன்பம், 372, 381.

இன்பவுலகு, 234.

இன்மை - பத்துப்பிரமாணங்களுள்
ஒன்று; இஃது அபாவமெனப்படும்:
304.

இன்மைப்பொருட்டு, 370.

இன்மையினுபயாவியாலிருத்தி, 364.

இன்மைவழக்கு - அறுவகை வழக்கி
னுள் ஒன்று: 371, 382, 384.

இன்று - இல்லாமல்: 297.

இன்னணம், 96, 101, 280.

இன்னரம்புளர, 165.

இன்னள், 267.

இன்னுப்பிறவி, 140, 230, 279.

இன்னுவிசையொலி, 73 - 4.

இன்னிளவேனில், 211.

இன்னுயிரிழந்தயாக்கை, 95.

இனியனகூறல் - நற்குணம் பத்தினு.

இனேந்து, 40, 94. [ஊன்று: 374.

ஈங்கிது, 69, 84, 118, 260, 370.

ஈங்கிவள், 57, 96, 141, 147, 152,
169, 177, 197, 251.

ஈங்கிவன், 222, 224, 252, 275.

ஈங்கென்பது தன்மையை உணர்த்

ஈங்கென்வரவு, 118. [தல், 158.

ஈட்டம், 376.

ஈடுசிறை, 232.

ஈண்டுச்செய்வினை, 156.

ஈண்டுநீர்ஞாலம், 155.

ஈத்துவக்குமின்பம், 157.

ஈமச்சடலை, 78; 82.

ஈமத்தாழி, 72.

ஈமத்தாமம், 73.

ஈமப்பந்தர், 72.

ஈமப்புறங்காடு, 69, 79.

ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும்
விறகடுக்கு: 171, 227, 252.

ஈர்த்து - இழுத்து: 89.

ஈவாருங்கொள்வாருமில்லாத வான
த்து வாழ்வார், 156.

ஈற்றிளம்பெண்டிர், 75, 91.

ஈறுகடைபோக, 236.

ஈன்றகுழவிக் கிரங்காதிருத்தல்,
143, 149, 283. [130.

ஈன்றகுழவிமுகங்கண்டிரங்குந்தாய்,
ஈனார் - இவ்வுலகத்தோர்: 338.

உகிர் - நகம்: 221.

உகுத்தல் - சொரிதல்: 102, 143.

உச்சயினிநகரம் - அவந்திநாட்டின்
தலைநகரம்; பிரச்சோதனனென்
னும் அரசனுடைய இராசதானி;
இப்பெயர் தமிழில் உஞ்சையென
வும் வழங்கும்: 122, 167.

உச்சிப்பொழுது, 111.

உச்சிமீமிசை, 119.

உச்சவாசம் - நூலுறுப்பின்பெயர்
விசேடங்களுளொன்று; இது வட
நூலாகிய தசகுமாரசரித்திரமுத
லியவற்றில்வழங்கிவருகிறது: 112.

உசாஅம், 201.

உட்கோள், 223.

உடங்கு, 305.

உடங்குயிர்வாழ்க, 114.

உடம்பிட்டு, 162.

உடம்பிற்றோன்றும்பாவமுன்று, 272.

உடம்பு, 133, 176, 197.

உடற்கழுதல், 259.

உடற்பிளவு, 45.

உடற்றல், 143.

உடன்புணர்ப்பு - சமவாயம்: 321.

உடனிகழ்ச்சி, 170.

உடனுறைவாழ்க்கை, 294.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சஉஎ

உடனாட்டி, 151.
 உடுக்கை, 336.
 உடுத்த கூறை, 172.
 உடுப்பன, 157.
 உடுப்பு, 39.
 உடை, 34, 181, 291.
 உடைகலப்பட்டோன், 191.
 உடைகலமாக்கள், 176.
 உடைதலை, 74.
 உடைந்தகும்பம், 75.
 உடைநெய்வோர், 331.
 உடையுயிர் - மெலிந்தஉயிர்: 139.
 உடையோரீதல், 156.
 உண்கண், 88.
 உண்டல், 181.
 உண்டாநெறி -சம்பவவளவை: 307.
 உண்டி, 112, 157, 291. [தோர், 129.
 உண்டிகொடுத்தோருயிர்கொடுத்த
 உண்டையுருட்டல், 159.
 உண்டொழிமிச்சில், 151, 166.
 உண்ணலுமுண்ணேன், 229.
 உண்ணுநோன்பு, 34 - 5, 161, 164,
 உண்ணுவுயக்கம், 89. [182..
 உண்மென - உண்ணுமென்று: 35.
 உண்மை - சம்பவவளவை: 307.
 உண்மைப்பொருள், 323.
 உண்மையறிவு-சத்தியஞானம்: 367.
 உண்மையழகு - அறுவகையழகு
 னுள் ஒன்று: 371, 382, 384.
 உணங்கல் - வற்றல்: 174, 220-21.
 உணர்ச்சி, 377.
 உணர்ந்ததையுணர்தல் - பிரமானுபா
 சங்களெட்டினுளொன்று: 308.
 உணர்வில்பூதம், 323.
 உணர்வு - விஞ்ஞானம்: 237, 271,
 320, 370, 372, 375.
 உணர்வுடைப்பூதம், 323.
 உணர்வுபாழாகி, 108.
 உணர்வொழிகாலம், 129.
 உணவிற்பிண்டம், 116.
 உணீஇய, 191. [யன: 210.
 உத்தமத்தோற்கருவி - மத்தளமுதலி
 உத்தமபிகழ்க்கள் - ஸ்தேரர் அல்
 லது ஸ்தவிரர்: 299.

உத்தரமகதநாடு, 238.
 உத்தரன் - ஆரியவரசரு ளொருவன்:
 உத்தரார்த்தம், 112, [301.
 உத்தி - சேர்த்தல், 327.
 உத்தியானம் - உய்யானம்; அரசர்
 விளையாடும் காவற்சோலை: 31.
 உதடு, 222.
 உதயகாலவருணனை, 94.
 உதயகுமரன்--காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 தரசனாகிய நெடுமுடிக்கிள்ளியின்
 புதல்வன்; மணிமேகலைபால் விரு
 ப்புற்றுப் பலமுறை அவளிட்டு
 சென்று இரந்து பின்னின்றோன்;
 முடிவில் அவன் காயசண்டிகை
 யென்னும் வித்தியாதரமங்கையின்
 வடிவங்கொண்டுநிற்ப அவ்விடத்
 துச் சென்று அவ்வித்தியாதர மங்
 கையின் கணவனாகிய காஞ்சன
 னென்னும் வித்தியாதரனுடைய
 வாளால் வெட்டுண்டான்; இவன்
 பெயர் இளங்கோனெனவும் வழங்
 கப்படும்: 5, 7, 30, 44, 49,
 53-4, 85, 105, 109, 112, 134,
 167, 188 - 91, 194, 196, 199,
 201-5, 217, 219, 220, 222-3,
 225 - 6, 232, 240 - 41, 250 -
 51, 258, 265 - 6, 277.
 உதயணகுமாரகாவியம் - ஒரு தமிழ்
 நூல்; வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உத
 யணகுமாரனுடைய சரித்திரத்
 தைக்கூறுவது; இது முதலில்
 ஐந்து கவிகளையுடைய பாயிரத்தை
 யும் பின்பு ஆறு காண்டங்களையு
 முடையது; அவற்றுள் உஞ்சைக்
 காண்டம் 116-கவிகளையும், இலா
 வாணகாண்டம் 30 - கவிகளையும்,
 மகதகாண்டம் 35 - கவிகளையும்,
 வத்தவகாண்டம் 55-கவிகளையும்,
 நரவாணகாண்டம் 61 - கவிகளை
 யும், துறவுக்காண்டம் 65 - கவி
 களையும் உடையன; இந்நூலாசிரி
 யர் பெயரும், அவர் காலமுதலி
 யனவும் விளங்கவில்லை: 167.
 உதயணன் - வத்ஸதேசத்தரசன்;

சஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இவன் 'வத்தவன்' என்றும் வழங்கப்படுவன்: 167.
உதயணன்கதை - ஒரு தமிழ் நூல் ; இது பெருங்கதையென்றும்வழங்கப்படும்: 10.
உதயணன் மந்திரிகள் - இடபகன், உருமண்ணுவா, யுகி, வயந்தகன் என்னும் நால்வர்: 167.
உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை - சீலவகைகளுள் ஒன்றென்பர்: 231.
உதாசீனம் - உபேகை: 388.
உதானம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுப்புப்பினுள்ளோன்று: 299.
உதைத்தல் - தெறித்தல்: 88.
உப்பமைகாமம், 40.
உப்புநிலம், 112.
உப்புவிற்போர் - உமணர்: 329.
உபகாரவர்மா - தசகுமாரசரித்திரமென்னும் வடநூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பத்துக்குமாரர்களுள்ளொரு உபகாரிகள், 95. [வன்: 70.
உபதேசம், 261.
உபநயம், 350, 352.
உபயதன்மவிகலம், 360, 361.
உபயாசித்தம், 355.
உபயாவியாவிருத்தி, 360.
உபயைகதேசவிருத்தி, 356 - 7.
உபவனம், 29.
உபாசகர் = உபாஸகர் - பெளத்தரில் இல்லற நடத்தும் ஆடவர்: 327.
உபாசகை = உபாஸகை - பெளத்தரில் இல்லற நடத்துமகளிர்: 327.
உபாத்தியாயன் - வேதங்களையேனும், வேதத்திற்சிலபாகங்களை யேனும், வேதாங்கங்களையேனும் சீவனத்தின்பெர்ருட்டு ஒதுவிப்பவன்: இப்பெயர் தமிழில் உவாத்தியன், உவாத்தியான், உவாத்திகள், உவாத்தியென்று பலவாறாக வழங்கும்: 142.
உபாதாயவுரு - இருவகையுருவங்களுள் ஒன்று: 381.
உபாதானம் - பற்று; பன்னிருநிதானத்துள் ஒன்று; ஒவ்வொருபொ

ருளிலும் ஒட்டிக் கொள்ளுதல்: 369, 372.
உபாயபாரமிதை - மோட்சோபாயமாகிய மார்க்கபூரணை; தசபாரமிதையுள் ஒன்று: 297.
உபேக்ஷாத்மகஞானம் - பிரமானபாசங்களெட்டினுள்ளோன்று; கண்ணெனராமையெனப்படும்: 308.
உபேக்ஷாபாவனை - பாவனையைந்தனுள் ஒன்று; எல்லாவுயிர்களையும் ஸமமாகப்பாவித்தலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி இருத்தலுமாம்: உம்பர், 266. [387 - 8.
உம்பளம்-உப்பளம் (விகாரம்): 266.
உம்மைவினை - பழவினை: 296.
உமட்டியர்-உப்புவிற்குமகளிர்: 329.
உமணர் - உப்புவிற்கும்ஆடவர்: 329.
உமிழ்சீ, 220.
உய்த்தல், 251.
உய்தி - பிழைப்பு: 233, 239.
உய்ம்மின், 274.
உய்யானோய், 258.
உய்யானம் - உத்யானம், அரசர்வினையாடுங் காவற்சோலை: 31.
உயக்கம் - வருத்தம்: 89.
உயக்கோடல், 230, 279.
உயங்குநோய் வருத்தம்: 27.
உயர்நிலை யுலகம், 283.
உயர்மணிப்பீடிகை, 285.
உயவல் - வருந்துதல்: 34.
உயா - வினா: 223.
உயிர், 34, 138, 162, 177, 229, உயிர்க்கடனிறுத்தோர், 70. [237.
உயிர்க்காப்பிட்டு, 193.
உயிர்க்கு உண்டியுமுதையுருமல்லாமல் வேறில்லை, 291.
உயிர்க்கோடை, 129.
உயிர்க்கு வினைப்பயன் வினையுங்காலை இன்பமும் துன்பமும் காட்டல்: 272, 373.
உயிர்கள் அறுவகை, 108, 272, 373.
உயிர்காவலன், 163.
உயிர்கோதல், 175.
உயிர்சுடுநாள், 259.

உயிர்த்தந்தை, 347.
 உயிர்த்தல் - போக்குதல், மோத்தல்:
 உயிர்ப்பன்மை, 254. [267.
 உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழி, 161, 164.
 உயிர்மருந்து - சோறு: 180, 216,
 286. [மனமும்: 306.
 உயிர்முதல் - உயிரும், இந்திரியமும்,
 உயிர்வழங்குபெருநெறி, 137.
 உயிர்வேறிடத்துப்பிறத்தல், 97.
 உயிரணு, 312.
 உயிராமுலகம், 272, 373.
 உயிரிழந்தாக்கை, 95.
 உயிர்றுசெய்தோர், 241.
 உயிருடம்பினீங்கும்பொழுதுள்ள நி
 னைப்பின்பயனை மறுபிறப்பில் அவ்
 வுயிரடையுமென்பது, 130.
 உயிரொடுவேவேன், 129.
 உரகர்துயரமொழித்தோய், 126.
 உரம், 312.
 உரவுச்சினம், 46.
 உரவுநீரழுவம், 95. [297.
 உரவோர், 175, 250, 270, 275,
 உரவோன், 51 - 2, 129, 141,
 239, 242.
 உரிமை - மனைவி: 30, 257, 276.
 உரு, 379.
 உருக்குத்தட்டார், 329.
 உருகெழுமீதுர் நீயான், 44.
 உருட்டி - உதிர்த்து, 28.
 உருத்தல், 251, 259, 275, 296.
 உருத்திரர் பதினொருவர், 16.
 உருத்திரன் - ஆரிய அரசர்களுளொ
 ருவன்: 301.
 உருத்து - தோற்றி: 181, 226.
 உருப்ப - தோன்ற; கோபிக்கவென்று
 மாம்: 99, 135, 168, 180, 228,
 உருப்பசி, 265. [241, 243.
 உருபுமயக்கம், 146, 258.
 உருபுவிரித்தல்: 117.
 உருவகம், 111, 200, 203, 298.
 உருவம்பெயர்ப்பு, 54,
 உருவக்கந்தம், 381.
 உருவிலாளன் - மன்மதன்: 48, 54,
 உருவுகொண்டமின், 67. [276.

உருளை, 252.
 உருபப்பிரமர்-உலகம் முப்பத்தொன்
 றனுள் பன்னிரண்டாவதாகிய பிர
 ஹ்மகாயிகலோகம் முதலிய பதி
 னூறிலுமிருக்கும் உருபப்பிரஹ்ம
 கணங்கள் ; இவர் பதினாறுவகை
 யினர்: 3, 81.
 உருபப்பிரஹ்மலோகம்பதினாறு, 3.
 உருபாருபம் - உயிருமுடம்புங்கூடிய
 கூட்டம்: 369.
 உரை - புகழ்: 5.
 உரைக்கேன் - உரைப்பேன்: 135,
 உரைத்ததை, 102. [141, 176.
 உரைப்பொருள், 69, 285.
 உரைமுடிவு, 51 - 2.
 உரைமுதாளன், 134, 271.
 உரைமென - சொல்லுமென்று: 249.
 உரைமோ - சொல்லுமென்னுமேவல்:
 உரையளவை, 306. [34, 146.
 உலகநோன்பு - துறவாதுவிரதங்
 காத்தல்: 60, 63.
 உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம்:
 11, 108, 121, 215.
 உலகம் முப்பத்தொன்று - நாரகலோ
 கம், திரியக்லோகம், பிரேதலோ
 கம், ஆசுரிகலோகம் என்னும் பாப
 லோகம் நான்கும், மனுஷ்யலோக
 மொன்றும், மகாராஜிகலோகமுத
 லிய தேவலோகங்களாகும், பிரஹ்
 மகாயிகலோகமுதலிய உருபப்
 பிரஹ்மலோகம் பதினாறும், ஆகா
 சானந்தியாதனலோகமுதலிய அரு
 பப்பிரஹ்மலோகம் நான்கும்: 3,
 81, 138, 373.
 உலகமன்னவன், 15, 30, 80, 289.
 உலகமூன்று, 272, 373. [310.
 உலகமெல்லாந்தேவனிட்ட முட்டை,
 உலகர் - உலகத்துள்ளார்: 245.
 உலகவதவி - ஊரம்பலம் ; காவி
 ரிப்பும்பட்டினத்திற் சக்கரவாளக்
 கோட்டத்துள்ள சம்பாபதிகோயி
 லின் முன்புள்ளது ; பலரும்வந்து
 தங்குதற்குரிய தருமசாலை ; இது
 போன்றதை 'உலோகோபகாரிகா'

என்பர் வடநூலார் ; “பலர் புகத்திறந்த பகுவாய் வாயி, லுலக வறவி” என்று இந்நூலிற் சிறப் பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது ; அம் பலப்பீடிகையென்றும், பொதியி லென்றும், மன்றமென்றும், மன் றப்பொதியிலென்று நிகூறப் படும் ; கந்திற்பாவையுள்ள இடமு மிதுவே ; செல்லுந்தோறும் மணி மேகலை இதனைவலஞ்செய்துதொ முதே இதிலேறினொன்று தெரி கின்றது : 7, 15, 43, 91, 184-5, 191, 196, 217, 219, 245, 250, 274.

உலகவிடைகழி - ஊர்வாயில் : 15.

உலகவிருத்தம், 354.

உலகியற்சொல் - உலகவழக்கு ; இதனை ‘லௌகிகவசனம்’ என்பர் வடநூலார் : 310.

உலகுதுயர்கெடுப்ப, 104.

உலகுதொழத்தோன்றல், 164.

உலகுயக்கோடல், 279.

உலந்தபிறவி - போனபிறவி : 285.

உலப்பு - கேடு : 76.

உலாநீர்ப்பெருங்கடல், 137.

உலும்பினிவனம் - கௌதமபுத்தர் பிறந்த இடம் ; இக்காலத்தில், ‘லம்பினி’ என்று வழங்கப்படுகின்

உலைக்குருகு, 23. [மது : 367.

உலையாலீடு, 371.

உலோகசக்கரம், 111. [307.

உலோகவாதம் - ஐதிகப்பிரமாணம் :

உலோகவிருத்தம், 354. [309.

உலோகாயதமுதலிய சமயங்களாறு, உலோகாயதன்கொள்கை பூதநான் கென்பது, 323.

உலோகோபகாரிகா, 91.

உவகை, 138, 168.

உவகைக்கண்ணீர், 143.

உவமவளவை - உபமானப்பிரமாணம் ; பத்துப் பிரமாணங்களுளொன்று : 303, 306.

உவமவுருபு, 44, 224, 251.

உவமானம், 309.

உவமை, 95.

உவவனம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத் தைச்சார்ந்தஒருபூஞ்சோலை ; புத்த பாதபீடிகையுள்ள ஒரு பளிக் கறையையுடையது ; மணிமேகலை பூப்பறித்தற்குச் சென்றொளன் பதுகேட்டு, உதயகுமரன் அவ னைக்கண்டுகைக்கொண்டு செல்லு தற்கு முதலில் வந்து முயன்ற விடம் இதுவே ; மணிமேகலா தெய்வம் அவளுக்குக் காட்சி கொடுத்து அவளை மணிபல்லவத் திற்குக் கொண்டுபோன விடமும் இதுவே : 5, 32, 41, 67, 85-6, 97, 112 - 3, 134, 193, 227, 239, 260.

உவன் - பின்புறத்திலுள்ளவன் : 39.

உவா இரண்டு - பெளர்ணிமையும் அமாவாஸ்யையும் : 35.

உவாத்தி } - உபாத்தியாயன் :
உவாத்திகள் } 142, 146, 148.
உவாத்தியான் }

உவாமதி, 248.

உழத்தல் - வருந்துதல் : 27, 60, 152, 182, 217, 250, 262, 296.

உழிஞ்சில், 74.

உழிஞ்சுப்படை, 326. [37.

உழை - உழை ; பாணசுரன்மகள் :

உழையோர் - பக்கத்தோர் : 30, 41.

உள்வரி - வேற்றுவடிவங்கொள்ளல் ; பாண்டவர் விராடநகரத்துப் பிறி துவடிவங்கொண்டாற்போல்வது : 205, 227, 242, 325.

உள்ளக்களவு, 250.

உள்ளகம், 197, 224.

உள்ளது - உள்ளிடத்தது : 32.

உள்ளது சார்ந்த உண்மைவழக்கு - அறுவகை வழக்கினுளொன்று : 371, 382, 384.

உள்ளது சார்ந்தவின்மைவழக்கு, 371, 382, 384. [273.

உள்ளந்தன்னிலுருப்பனமுன்று,

உள்ளநெறி - சம்பவவளவை : 307.

உள்ளம் - விஞ்ஞானம் : 196, 385.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சங்க

உள்ளீட்டறுவை, 75.
 உள்ளீடு, 131.
 உள்ளு - உள்ளான் என்னும்பறவை:
 உள்ளுறை, 176, [98.
 உளப்படுத்தல், 68,
 உளமலியுலகை, 138,
 உளர்தல் 65.
 உளனில்லாளன், 247.
 உளி = உள்ளி - நினைந்து: 113.
 உளைக்கும், 76,
 உற்றது } 20, 136, 227, 240,
 உற்றதை } 260,
 உற்றுழியுதலியுமுறபொருள்கொடுத்த
 உறக்கம், 151. [தும், 256.
 உறங்குவோருணர்வு, 375.
 உறு - உறுமல்: 139.
 உறுதவன், 216.
 உறி, 34.
 உறியிலே வைத்த குண்டிகை, 34.
 உறீஇ - உறச்செய்து: 36.
 உறுதி, 206.
 உறுதியற்றவள், 243.
 உறுதுணை, 236.
 உறுதுயர் - மிக்கதுன்பம்: 85, 139,
 உறுபயன், 35, 156, 175. [226.
 உறுபொருள், 177.
 உறைகாரர் - ஆயுதமுதலியவற்றிற்
 குத் தோலால் உறைசெய்பவர்:
 உறைபதி, 139. [330.
 உறையுள், 72, 78, 89, 205, 291.
 உறைவிடம், 51, 134.
 உளங்கண் - முன்பு: 239.
 உளசல், 209, 212.
 உளசி, வணிகனுக்குவமை: 347.
 உளட்டிருளமூவம், 91.
 உளடல், 109.
 உளடற்செவ்வி, 281.
 உளடு, 210, 245.
 உண்ணடலைதுற்றிய ஆண்டலை, 73.
 உண்ணசையின்மை - உண்ணுதலில்
 விருப்பமின்மை; தவஞ்செய்வார்க்
 குரிய வழிகளெட்டனுள் ஒன்று:
 உனனொலியரவம், 158, 185. [386.
 உனனொழிமந்திரம், 258, 260.

ஊதுலை, 100.
 ஊதுலைக்குருகு, 205, 294.
 ஊம் - ஊமை ; எண்வகையெச்சத்
 துளொன்று: 140.
 ஊமைக்கூகை, 73.
 ஊர்க்களிமூர்க்கள், 35.
 ஊர்க்குறுமாக்கள், 166.
 ஊர்காப்பாளர், 89.
 ஊர்த்தச்சாமம், 352.
 ஊர்திரை, 170, 172.
 ஊர்துஞ்சியாமம், 223.
 ஊரம்பலம், 91.
 ஊரல் - பறவைவிசேடம்: 98.
 ஊரார்க்குதிரை - குதிரைமலை: 205.
 ஊராநந்தேர், 69.
 ஊரீரேயோ, 171.
 ஊழ் - முடிவு, முறை: 315, 370,
 ஊழ்தருதவம், 56. [377.
 ஊழ்பாடு, 471.
 ஊழ்வினை, 225, 296.
 ஊழடிமுட்டம் - முறையடிப்பா
 டாய்ப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கு
 ஊழடியிட்டு, 224. [மிடங்கள்: 224.
 ஊழி, 64.
 ஊழிதோறாழி, 215, 249.
 ஊழிமுதல்வன், 80.
 ஊறு, 237, 271, 304, 320, 370,
 372, 375, 377.
 ஊன், 174, 176, 215, 221.
 ஊன்கணிஞர் - மனிதர்: 236.
 ஊன்பிண்டம், 76.
 ஊனுடைமாக்கள், 216.
 ஊனுடையுயிர், 139, 283.
 ஊனுயிர், 160, 183.
 எஃகு - வேல்; கூர்மையுமாம்: 204-
 எக்கிவிழுதல், 125. [5, 216.
 எச்சம் எண்வகை - குறைந்த இயல்
 பையுடைய எண்வகைப் பிறப்பு:
 எச்சவனுமானம், 305. [140.
 எஞ்சல், 40.
 எஞ்சாமண்ணசைஇ, 213.
 எஞ்சியோர் - ஒழிந்தோர்: 72.
 எட்டி - வைசியர் பெறுவதொரு பட்
 டம்: 47.

சுரு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எட்டிகுமரன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒருவணிகன்; அரசாற்
 கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டம்
 பெற்றோன்; மணிமேகலை உவவ
 னஞ்சென்றதை உதயகுமரனுக்
 கறிவித்தவன்: 47, 48, 49.
 எட்டிப்பட்டம் - வணிகர்க்கு அரசர்
 களாற் கொடுக்கப்படுவதொருபட்
 டம்: 246.
 எட்டிப்பூ - எட்டப்பட்டத்தார்க்கு
 அரசராற் கொடுக்கப்படுவதான
 பொற்பூ: 47, 246.
 எடுத்தமொழியினஞ்செப்புவது, 306.
 எடுத்தல் - உயர்த்தல்: 246.
 எடுத்துக்காட்டு, 360.
 எடுப்ப - எழுப்ப: 95.
 எண் - சோதிடம்: 310.
 எண்காற்புண்மான், 60.
 எண்கு - கரடி: 174,
 எண்ணிடைச்சொல், 71, 253, 291.
 எண்பிறக்கொழிய விறந்தோய், 125.
 எண்பேராயம், 13,
 எத்திறத்தாள், 55.
 எதிர்காலம், 380,
 எதிர்தல் - தோன்றுதல்; என்றது,
 காரணத்தை இல்லையாக்கல்: 370.
 எதிர்மறை, 29.
 எதிரது தழீஇயவெச்சவும்மை, 203,
 எதிருன்றுதல், 191. [241.
 எந்திரக்கிணறு, 211 - 2.
 எந்திரவாவி, 326.
 எம்மனை - தாய்: 78, 112.
 எம்மிதிற்படுத்தும், 99.
 எய்த்தல், 154.
 எய்த, 35.
 எய்தியது - நேர்ந்தது: 48.
 எய்துமகையுஞ்சூட்டு - மதிலுறுப்
 புக்களுள் ஒன்று; ஏப்புழைகளுக்
 கு நடுவேயுள்ளது; ஞாயிலென்றுங்
 கூறப்படும்: 64.
 எய்யாமையலேன், 193, 261.
 எயில், 39, 84, 91, 237.
 எயிற்புறவாயில், 79.
 எயிற்புறவிருக்கை, 300.

எயிறு, 41, 51, 192.
 எயினர், 201.
 எரிபொத்தி, 204, 222.
 எரியிலவம், 41.
 எரிவிழிநாகன், 176.
 எருக்கமாலை, 36.
 எருத்தம், 316.
 எருமன்றம் - இடையருள்களிலுள்ள
 அம்பலம்: 208.
 எருமையொருத்தல், 60.
 எருவை - தலைவெருத்து உடல்சிவந்
 திருக்கும்பருந்து; கழுகுமாம்: 77.
 எல்-விளக்கம்: 249,
 எல்லை, 62.
 எல்வளை, 97, 263, 295.
 எவ்வம் - துன்பம்: 113, 348.
 எவ்வுயிர்க்காயினும் இரங்கல்வேண்டு
 ம், 259.
 எவ்வுயிர்க்கும்பொதுவான திருமேனி,
 எவன்செய்யும், 195. [100.
 எழிலாகம், 257.
 எழினி - திரைச்சீலை: 54.
 எழுகோலெல்லையினிற்றல், 50.
 எழுத்தாராய்ச்சி, 310 - 11. . .
 எழுதிய - பண்ணிய: 92, 224, 226,
 எழுதுகள், 65. [235.
 எழுதுகோல் - வட்டிகை: 47.
 எழுதுவரிக்கோலம், 37.
 எழுந்துவீழ்சில்லை, 98.
 எழுநாளெல்லை, 347.
 எழுவாய், 28, 30, 265, 266.
 எழுஉம், 154.
 எள்ளுதல் - இகழ்தல், ஒத்தல்: 64,
 156, 218, 234, 235.
 எள்ளுரை, 187.
 எற்றி, 46,
 எறிதருகோலம், 256.
 எறிதிரைப்பெருங்கடல், 171.
 எறிதுடி, 89.
 எறும்புகடையயன்முதல், 60.
 என்கோ, 63.
 என்பு, 221, 287, 290.
 என்றாய்மலடி யென்றல், 354.
 என்றிறம், 236.

என்னுற்றனையோ, 79.
 என்னுற்றீர், 68. [308.
 எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள்:
 ஏகதேவன் - புத்தன்பெயர்களுளொ
 ஏகாந்தம், 357. [ன்று: 279.
 ஏங்கினள், 107.
 ஏடலிழ்தாரோன், 202. [153.
 ஏடா, ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர்:
 ஏத்துதல் - துதித்தல்: 140, 190.
 ஏத்தொலி, 89.
 ஏதம், 60, 303, 349. [305, 350.
 ஏது, 27, 33, 86 - 7, 110, 113,
 ஏதுச்சங்கயம், 356.
 ஏதுநிகழ்ச்சி, 27, 41, 86, 105,
 ஏதுப்பொருள், 351. [140, 237.
 ஏதுப்போலி, 354 - 5.
 ஏதுமுதிர்ந்தது, 86.
 ஏதுமுன்றுவகை, 359.
 ஏப்புழை - ஏவறை; அகத்துள்ளோர்
 புறத்தோர்மேலெய்தற்கு மதிலின்
 மீது அமைக்கப்பட்ட துவாரம்:
 ஏமக்கட்டுரை, 368. [64.
 ஏமம் - இன்பம், பாதுகாவல்: 63,
 ஏமாந்த, 159, 192. [238.
 ஏமாந்திருப்ப, 157.
 ஏய்ப்ப, 221.
 ஏர் - உழவு: 263.
 ஏர்பு, 153.
 ஏலங்கமழ்தார், 259.
 ஏலாதி-பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்
 களுள் ஒன்று: 291.
 ஏலாதுகவிழ்ந்த மண்டை, 72.
 ஏவற்சிலதியர், 266.
 ஏவற்பன்மை, 156.
 ஏவற்பன்மையுயிர்மெய்கெட்டு ஓகார
 ஏவுறுமஞ்ஞை, 95. [ம்பெறல், 146.
 ஏழனுருபுவிரித்தல், 199.
 ஏழிலைப்பாலை - ஒவ்வொருகாம்பிலும்
 எவ்வேழிலைகளை உடையதொரு
 மரம்; இதனை, 'ஸப்தபர்ணம்'
 என்றும், 'அயுக்கசதம்' என்றும்
 கூறுவர் வடநூலார்; இதன் மலர்
 நாற்றம் யானையின் மதநாற்றத்
 திற்கு உவமைகூறப்படும்: 204.

ஏற்றுரிமுரசு, 14.
 ஏற்றூண், 153, 197.
 ஏனாதிநாயனார் - பெரியபுராணத்துக்
 கூறப்பட்டுள்ள 63 - நாயன்மார்
 களுள் ஒருவர்: 251.
 ஏனாதிப்பட்டம் - அரசனாற் கொடுக்
 கப்படும் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்
 று: 251.
 ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்தசேனாபதி,
 ஏனோர் - மற்றையோர்: 154. [252.
 ஐங்கணை, 54.
 ஐங்குறுநூறு - கடைச்சங்கப்புல
 வர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்
 தொகையுள் மூன்றாவது; அகத்
 தின் பகுதியாகிய மருதம் முத
 லிய ஐந்துதிணைகளையும் நூறு
 நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்கு
 வது: 41. [மிடம்: 331.
 ஐஞ்சந்தி - ஐந்துதெருக்கள்கூடு
 ஐதிகவளவை - பத்துப்பிரமாணங்
 களுளொன்று: 304, 307.
 ஐது - அழகிது: 107.
 ஐந்தலையரவின் சீற்றத்தாரழல், 259.
 ஐந்திரம் - ஒருவடநூல்; இந்திரனாற்
 செய்யப்பட்டதாகியவியாகரணம்,
 நவவியாகரணத்துள் ஒன்று: 310.
 ஐம்படை, ஐம்படைத்தாலி - காவ
 லாகக் குழந்தைகளின் கழுத்திற்
 பூட்டுவதோராபரண விசேடம்;
 கர்த்தந் கடவுளாகிய திருமாலு
 டைய ஐந்து ஆயுதங்கள் போலப்
 பொன்னாற் செய்யப் படுதலின்
 இஃது இப்பெயர்பெற்றது: 38 -
 ஐம்புலவேழம், 201. [9, 89.
 ஐம்பூதம், 309.
 ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள்முதலிய
 ஐந்துவகையாரின் கூட்டம்; இத
 னைப்பஞ்சமகாவர்க்கமென்பர் வட
 நூலார்: 13. [151, 215.
 ஐயக்கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்:
 ஐயப்பாத்திரம், 214.
 ஐயம் - பிச்சை; பிரமாணபாசங்க
 ளெட்டனுளொன்று; ஸந்தேகம்:
 ஐயரி, 230. [250, 266, 308.

சுருத அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஐயரியுண்கண், 8, 172.
 ஐயவி - வெண்ணிறுகடுகு: 38.
 ஐயவிக்கடிப்பகை, 90.
 ஐயவித்துலாம் - மதிலிலுள்ள பொறி
 வகைகளுள் ஒன்று; அடுக்குமரநிலை
 யென்று சிந்தாமணியிற்கூறப்பட்ட
 ஐயாவோ, 99. [டுள்ளது: 328.
 ஐயாறு: 310.
 ஐயென - விரைய: 135.
 ஐயெனவிம்மி, 258.
 ஐயை, 332.
 ஐவகைச்சமயம், 325, 349.
 ஐவர், 265.
 ஐவிலின் கிடக்கையினிற்றல், 50.
 ஐக்கல், 215.
 ஐசிதல், 196, 221.
 ஐட்டித்தருதல், 387.
 ஐட்டிய - சபதஞ்செய்த: 18, 47,
 ஐட்டு, 314. [247.
 ஐடிமரம், 170.
 ஐடியாவுள்ளம் - தளராதமனம்: 74.
 ஐடுங்குசிதைமுழுவல், 98.
 ஐடுவை - ஒரு மரவிசேடம்: 74.
 ஐண்பொருள், 178 - 9.
 ஐத்தமுடிவு, 141.
 ஐத்தொளிர்பவளம், 192.
 ஐதுங்கிய - சென்ற: 219.
 ஐப்புமையளவை, 306.
 ஐப்புரவு, 156.
 ஐரீஇ, 51.
 ஐருங்கிண்டிய, 166.
 ஐருங்குடன்மாய்ந்த பெண்டிர், 71.
 ஐருசிதை, 50, 51, 100, 190, 257,
 ஐருசொன்னர்மைய, 160. [267.
 ஐருதலை, 121.
 ஐருதனி, 29, 43, 50, 98, 168, 172,
 ஐருதான், 164. [191, 223.
 ஐருதிமம்பட்டது, 137.
 ஐருதூற்றநால்வர், 265.
 ஐருபத்தொருவர், 265.
 ஐருபொருட்பன்மொழி, 113, 143,
 146, 150, 265.
 ஐருமுகவெழினி - ஐருமுகத்தையு
 டையதிரைச்சீலை: 54.

ஐருவீரொருவீர், 152.
 ஐரோகுணம், 321.
 ஐல்குகொடி, 88.
 ஐல்லுநெறியறம், 176.
 ஐழிகென, 177.
 ஐழிபு - பாரிசேடவளவை: 307.
 ஐழிவின்று - விடாமல்: 260.
 ஐள்ளெரி, 172.
 ஐளி - அரசனிடமுள்ள தெய்வத்
 தன்மை: 214, 276, 304, 320.
 ஐளித்தல், 86.
 ஐளித்துதையிடங்கள், 211.
 ஐளிப்பினுமழ்வினையூட்டாதுகழி
 ஐளிறுவாள், 18. [யாது, 296.
 ஐற்கா - ஐல்கா - தளராத: 164, 290.
 ஐற்றறுத்தல், 88.
 ஐற்றன், 295. [ஐன்று: 371, 385.
 ஐற்றுமைநயம் - நான்கு நயங்களுள்
 ஐறுக்குந்தண்டம், 206.
 ஐன்பதுவழிமுறைமுன்னோன், 337.
 ஐன்றையொன்றென்றல், 308.
 ஐங்கியகேள்வி, 234.
 ஐங்கியசிறப்பு, 265.
 ஐங்கிய மூதூர், 219.
 ஐங்கிருந்தெங்கு, 65.
 ஐங்கிரும்பறந்தலை, 75.
 ஐங்கிருவானம், 168, 244, 248.
 ஐங்கிருள்யாமம், 251.
 ஐங்குயர்சமந்தம், 119.
 ஐங்குயர்பிறங்கல், 173.
 ஐங்குயர்பெருஞ்சிறப்பு, 147, 158.
 ஐங்குயர்போதி, 141.
 ஐங்குயர்மலயம், 11.
 ஐங்குயர்வானம், 275.
 ஐங்குயர்விழுச்சீர், 11.
 ஐச்சுதல், 45, 253.
 ஐசனை - 'யோசநா' என்னும் வட
 ஐட்டி, 262. [சொற் சிதைவு: 318.
 ஐட்டை, 197.
 ஐடலுமோடும், 100.
 ஐடு, 151, 153, 196, 237, 256, 285.
 ஐத்து - வேதம்: 144, 311.
 ஐதலந்தணர், 58, 150. [97, 263.
 ஐதி - அவதிஞானம், கூந்தல்: 63,

ஓதை, 73, 91.

ஓப்ப - நீக்க: 570.

ஓம் மணிபத்மேஹம் - பெளத்தர்
ஐபிப்பதொரு மந்திரம்: 32, 110.

ஓர், இடைச்சொல்: 63.

ஓர்க்கோலை, 139.

ஓரா - உணராத: 29, 264.

ஓரி, 73.

ஓலக்கமண்டபம் - ஸபாமண்டபம்:
ஓவாது, 143. [18.

ஓவியச்செய்தி, 55, 192.

ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்
னுங் கந்தருவன்; கந்திற்பாவையில்
அதிட்டித்திருக்கும் துவதிகனென்
னுந் தெய்வத்தின் நண்பன்: 236.

ஓவியநூல் - நாடகமகளிர்க்குரிய
நூல்களுளொன்று: 22.

ஓவியப்படுத்தல், 69.

ஓவியம் - சித்திரம்: 38, 55, 177,
202, 212, 245.

ஓவியமாக்கள், 330. [55.

ஓவியன் - சித்திரமெழுதுவோன்:

குகந்தன் - காந்தனென்னு மரசனுடைய
காவற்கணிகையின் புதல்வன்;
போர்செய்யவந்த பரசுராமருக்கு
முன்னே அவ்வரசன் தோன்றா
தொளித்தபொழுது அவர்கட்டளை
யாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிரு
ந்து செங்கோல் செலுத்தியவன்;
தன்புதல்வர் இருவருள் இளையோ
ன் பார்ப்பனிமருதியையும், மூத்
தோன் வணிகமாதாகிய விசாகை
யையும் விரும்பித் தீங்குசெய்ய
முயன்றாரென்பதைக்கேள்வியுற்று
அவரை வாளாற்றடிந்தவன்; இவ
னாற் பாதுகாக்கப்பட்டமையின்
காவிரிப்பூம்பட்டினம் காகந்தி
யென்று பெயர்பெற்றது: 242-3,
ககனம், 110, 336. [245, 249.

ககுந்தர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒரு
வர்: 369.

கங்கவம்சம் - இப்பரம்பரையில் அத்
தலைவன் என்று ஓரரசனிருந்த
தாகத்தெரிகின்றது: 206.

கங்குல், 95.

கங்கை - ஒருநதி; இதன் கரையில்
மனைவியரோடு துச்சயராசன்
தங்கியிருந்தபொழுது பாதபங்கய
மலையைத் தரிசிக்கவந்த அறவண
வடிகள் சுண்டு அம்மலையைத்
தரிசிக்கும்படி அவனுக்குக் கூறி
னர்; கண்ணகிவடிவஞ்சமைத்தற்
காகக் கற்கொணர்தற்கு இமயஞ்
சென்ற சேரன்செங்குட்டுவன்
நால்வகைச்சேனைகளோடும் இதன்
கரையில் தங்கியிருந்தான்: 29,
207, 214, 301.

கச்சயம் - துச்சயராசன் இராசதானி;
அங்கநாட்டுள்ளது: 93, 113, 126.

கச்சி - காஞ்சிநகரம்: 9, 104, 191,
கச்சிமுற்றம், 238. [339.

கச்சை - யானையின் கீழ் வயிற்றுக்
கட்டுவது: 14.

கசிந்து - இரங்கி: 114. [வர்: 369.

கசியபர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒரு
கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னூர்:

கஞ்சம் - நீர்: 2, 242. [329.

கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி:
கட்கம், 38. [277, 341.

கட்காமுற்றோர், 262.

கட்டழலீமம், 227.

கட்டழற்கடும்பசி, 179.

கட்டி - கருப்புக்கட்டி: 322.

கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னு
மரசனுடைய மந்திரி; அவனைக்
கொன்று அரசைக் கைப்பற்றினவ
கட்டு - பந்தம்: 63, 316. [ன்: 45.

கட்டுடைச்செல்வம், 218.

கட்டுமலை - செய்குன்று: 50.

கட்டுரை, 191, 220, 253, 257,

கட்டுரைவகை, 21. [260, 387.

கட்புலம், 355.

கடகம் செறித்த கை, 76.

கடசுகாதிகள், 358.

கடப்பாடு, 155, 244.

கடம் - அருநெறி, காடு: 145, 262,
305, 356, 361.

கடம்பன் - முருகக்கடவுள்: 46.

சங்க அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கடம்பு, 46.
கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்
கடமை, 216. [கொண்டு: 33.
கடல், 96, 137, 155, 160, 179,
கடல்களோழு, 83. [288, 301.
கடல்வண்ணன் புராணம், 310.
கடவது, 156.
கடவார் - தப்பார்: 12.
கடவியம், 187.
கடவியை - கடப்பாடாகவுடையை:
கடவுட்கடிஞை, 166. [244.
கடவுட்கணிகை, 149.
கடவுட்பாவை, 222, 227.
கடவுட்பீடிகை, 94.
கடவுண்மண்டிலம், 240.
கடவுளாளர் - தேவர்: 13.
கடவுளெழுதியபாவை, 224.
கடற்கடம்பெறிந்த காவலன் - ஒரு
சேரன்: 239.
கடற்கரைச்சோலை, 266.
கடற்பெளவம், 44.
கடாஅக்களிறு, 262.
கடாஅம் - மதம்: 204.
கடாஅயானை, 46, 262.
கடாத்திறம், 46.
கடாதி, 356.
கடி - பேய்: 38, 70.
கடிகொள, 200.
கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்: 156,
166, 188, 223, 342.
கடிஞையிற் கல்லிடுவாரில், 150.
கடிதர, 143, 150.
கடிதல் - ஒட்டுதல்; நீக்குதல்: 43 -
கடிது, 253. [4, 124.
கடிநகர், 76, 180.
கடிப்பகை, 38, 89, 90.
கடிப்பசிகளைய, 196.
கடிப்பு, 15, 279.
கடிமதில், 328.
கடிமலர், 191.
கடியப்பட்டா வைந்து, 249.
கடியிற்காவல், 195.
கடிவழங்காரிடை, 70.
கடிவழங்குவாயில், 79.

கடுக - விரைய: 160.
கடுங்கனை, 262.
கடுங்காற்று, 45 - 6.
கடுங்கோடையிற்கார் தோன்றுதல்,
கடுஞ்சினந்திருகல், 248. [283.
கடுஞ்சூல் - முதற்கருப்பம்: 91.
கடுஞ்சொல், 126, 273, 374.
கடித்தமோக்கு, 69.
கடுந்துயர், 25, 187, 257, 261,
கடுந்தொழிற்பாசம், 244. [263.
கடுநகை, 175.
கடுநவை, 68, 77, 87.
கடுநோய், 182.
கடுப்பத்தலையேற்றி, 59.
கடும்பசி, 179, 225.
கடும்புனல், 180.
கடும்பேய், 74.
கடுமா, 303.
கடுமை - விரைவு: 50, 308.
கடுவரலருவி, 180.
கடுவன், 209.
கடுவினை, 226.
கடை - வாயில்: 95. [301.
கடைஇ = கடவி - செலுத்தி: 49,
கடைகாப்பாளர் - வாயில்காப்போர்:
அரசர்க்குரிய எண்வகையாயத்
துள்ளுருவகையார்: 13.
கடைகொள, 94, 97.
கடைத்தெரு, 45.
கடைநிலை - முடிவு: 14.
கடைப்பிடி, 303.
கடைமணி, 28, 252.
கடைமுகம், 49, 243.
கடையம் - புறநாடகம் பதினென்ற
னுள்ளுன்று; இந்திராணியாலாடப்
பட்டது; பதினென்றில் இஃது
இறுதிக்கூத்தானமையின், இப்
பெயர் பெற்றதென்பர்: 37.
கண் - அசைநிலை; ஞானம், முகம்: 18,
கண்கவர்வனப்பு, 245. [125, 210.
கண்கவரோவியம், 202. [323.
கண்கூடு - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம்.
கண்டகம் - வினயபிடகத்தின் பெரு
றுப்பினுள்ளொன்று: 290.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௪௩௭

கண்டபிறவி, 229.

கண்டம் - கழுத்து, குரல்: 210,
கண்டம் நான்கு, 370, 378. [330.
கண்டனையாக, 175.

கண்ணாராமை - பிரமானுபாசங்
கருள் ஒன்று: 308.

கண்டுமறிதியோ, 262.

கண்டியில்கொள்ள, 89, 94.

கண்டொட்டுண்டு, 77.

கண்ணகி - கோவலன்மனைவி; இவ
ளது கற்புமுதலியவற்றை வெளிப்
படுத்தற் பொருட்டே சிலப்பதி
காரம் செய்யப்பட்டது; இவளை
மறக்கற்புடையாளென்பர்;
திருமாபத்தினி, பத்தினிக்கடவுள்,
மங்கலமடந்தை, மாபெரும்பத்
தினி, வீரபத்தினியென்பன இவ
ளுடைய பரியாய நாமங்கள்;
வஞ்சிகர்ப்புறத்துள்ளதாகியதன்
கோயிலைச்சார்ந்து தரிசித்துத்
தன்னை வினாவிய மணிமேகலைக்
குத்தான் மதுரையை அழித்தது
முதலியவற்றையும், தனது பிற்
காலச் செய்தியையும், அவளு
டைய பிற்காலச்செய்தியையுங்
கூறினள்; இவள் புத்தசமயச் சார்
புடையாளென்று இந்நூலாலும்,
சைனமதச் சார்புடையாளென்று
சிலப்பதிகாரத்தாலும் தெரிகின்
றது: 24, 27, 274, 293 - 4,
296, 298 - 301, 334, 338.

கண்ணடைத்தாங்கு, 137.

கண்ணல் - கருதுதல்: 235. [306.

கண்ணமுத்தங்கோல் - கண்ணி:

கண்ணன் - கிருஷ்ணன்; இது, கரி
யோனென்னும் பொருள்தொரு
பாகதச்சிதைவு: 37, 208-9, 306.

கண்ணி - ஆடவர்தலையிற்கூடும் பூ
மலை: 31, 191.

கண்ணியதுணர்தல், 21. [105.

கண்ணில் விடமுடையதொருபாம்பு,
கண்ணீர், 145. [தென்றல், 28.

கண்ணீரால் மலைதூய்மை யொழிந்த
கண்ணுள் வினைஞர் - சித்திரகாரி

கள்; நோக்கினுடைய கண்களி
விடத்தே தம் தொழிலை நிறுத்த
லின் இவர் இப்பெயர் பெற்றார்:
கண்ணெறி, 210. [38, 70.

கண்ணுடையாட்டியர், 329.

கண்படைகொள்ளும், 151.

கண்பரப்பினன், 50.

கண்பிறர்க்களிக்குங்கண்ணோய், 125.

கண்மாறல், 30.

கண்விளிக்கும், 15.

கணக்கர் - கணகரென்னும் வடமொ
ழியிற் சிதைவு: 12.

கணம் - கூட்டம், நொய்: 74, 309.

கணம்பதினெட்டு, 16.

கணவன், 66, 106, 109, 148,
170, 180, 195, 219, 232.

கணவனுக்குப் பிழைசெய்தமையா
லுண்டாகும் சினை, 142.

கணவனுடனிறந்தமகளிர், 71. [105.

கணவனையிழந்த மகளிர் தீப்பாய்தல்,

கணவிரமலை - அலரிமலை: 36.

கணவிரமலை குடற்குடவமை, 58.

கணசனர் - கணதர்; இவர் வைசே
டிகமதாசாரியர்; நொய்யைப்புசிப்
பவராதலின், இப்பெயர்பெற்றார்:
309.

கணி - நிமித்தநூல் வல்லவன்: 268.

கணிகம் - கணிகம்: 318. [330.

கணிகள் - சோதிடநூல் வல்லோர்:

கணிகை, 47, 118, 242, 252, 265.

கணிகையொருத்தி கைத்தூண்க,
170.

கணிதம்-சோதிடம்; வேதாங்கம் ஆற
கணை, 51, 54. [ஊள் ஒன்று: 310.

கணைக்கால், 221. [சேடம்: 17.

கதலிகைக்கொடி - துகிற்கொடி வி
கதழ்ந்து - கிளர்ந்து: 146.

கதழ்பரி, 49.

கதாவஸ்துப்பிரகரணம் - அபிதர்ம
பிடகத்தின்உறுப்புக்களுளொன்று:

கதி, 60, 331, 376. [299.

கதிர்சுடுமமயம், 58.

கதிர்மண்டிலம், 66, 84.

கதிர்வாள், 223.

சுருதி அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிராற்றுப்படுத்த முதிராத்துன்பம்,
கதிரோன், 95, 138. [66.

கதுமெனக்கரைந்து, 211.

கந்தசாலி - சிறந்த மணமுள்ள ஒருவ
கந்தபுஷ்பாதி, 155. [கைநெல்: 112.

கந்தம் - தூண் : 51, 274.

கந்தம் ஐந்து - பஞ்சஸ்கந்தம்: 371.

கந்தவுத்தி, 327.

கந்தன் - முருகக்கடவுள் : 37.

கந்திற்பாவை - சக்கரவாளக் கோட்
டத்திற்சம்பாபதி கோயிலின் கிழக்
கேயுள்ள தூணில் மயனல் நிருமிக்
கப்பட்ட ஒரு பிரதிமை; துவதிக
னென்னுந் தேவனுடைய வடிவ
மாகவுள்ளது; இஃது எல்லாராலும்
பூசித்து வழிபாடு செய்யப்படுத
லின் இதனை அதிட்டித்து நின் ததுவ
திகள், கேட்போர்க்கு இதன்வாயி
லாக முக்காலச் செய்தியையுங்கூறு
வன்; இதனால், இது நாவுடைப்
பாவையென்றுங் கூறப்படும்;
தூணிலிருத்தல்பற்றி, இதனைக் கந்
தென்றும் கந்தமென்றுங்கூறுவர்:
92, 165, 185, 202 - 3, 224-7,
229-30, 232, 236, 240, 245-6,
248, 260, 274, 325, 339, 341.

கந்து - காரணம், தூண் : 46, 79,
226, 236, 240, 245, 254.

கந்துகம் - பந்து : 21.

கந்துடை நெடுநிலை, 92, 185, 222.

கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுள், 165,
227.

கப்பல், 118, 155, 161, 170, 177.

கப்பற்பாய், 160.

கப்பற்றொழில் செய்வோர், 89.

கபிலர் - ஒரு முனிவர்: 297.

கபிலவஸ்து - கபிலநகர்; கபிலமுனிவர்
வசித்தமையின் இப்பெயர்பெற்ற
தென்பர்; இதற்குச் சிவந்தஇட
மென்றும் பொருளுண்டு; கௌ
தமபுத்தர் பிறந்து வளர்ந்தது இந்
நகரிலேதான்; இது மகதநாட்டி
லுள்ளது; இது கபிலையெனவும்
வழங்கும்: 230, 297, 338.

கபிலன் - சாங்கியமதாசாரியன்: 309.

கபிலை - (i) கலிங்கநாட்டுள்ள குமர
னென்னும் அரசனுடைய இராச
தானி; (ii) கபிலவஸ்து: 230,
295, 297 - 8, 338.

கம்பம் - நடுக்கம்: 183.

கம்பர் - தமிழிர்மாயண நூலாசிரி
யர்; கல்வியிற்பெரியன் கம்ப
னென்றும், கவியிற்பெரியன்
கம்பனென்றும், ஆன்றோராத்
சிறப்பித்துக் கூறப்படுவர்; நன்
னூல் விருத்தி யுரையாசிரியராகிய
ஸ்ரீசங்கரமச்சிவாயர், “திணை
நிலஞ்சாதி” என்னும் சூத்திர
வுரையில், ‘கரியன் கம்பன்’ என்று
உதாரணங்காட்டியிருத்தலின்,
இவருடைய நிறம்கருமையென்று
தெரிகின்றது: 105.

கம்பராமாயணம், 18, 39, 60, 204.

கம்பலை - முழக்கம்: 37.

கம்பலைமாக்கள், 39.

கம்பளச்செட்டி - ஒருவணிகன்; கப்
பல்யாத்திரை செய்பவன்; பீலி
வளையென்பவன், நெடுமுடி க்
கள்ளிக்குத் தான்பெற்ற குழந்
தையை அவனிடம் சேர்ப்பிக்கும்
படி இவனிடத்தேதான் ஒப்பித்
தனள்; இவன் இயற்பெயர் இன்ன
தென்று தெரியவில்லை; 288, 346.

கம்பளம், 155, 347.

கம்புட்சேவல், 43.

கம்புள் - சம்பங்கோழி: 98.

கம்மர், 212.

கம்மியர், 89, 284.

கமலம், 267.

கமலலோசனன், 179.

கமலவர்த்தனை - அரங்கிலேறிய நாடக
மகளிர் முதன் முறை கைகாட்
டல்; இது தாமரை மலர் போன்ற
நிலையையுடைமையின், இப்பெயர்
கமனம், 219. [பெற்றது: 88.

கமுகு, 16.

கயக்கம் - கயங்குதல்: 90.

கயக்கறுநல்லதம், 129.

கயக்கறு மாக்கள், 175.
 கயம் - நீர்நிலை : 270.
 கயல், 44, 51, 200, 306.
 கயவன் - கீழ்மகன் : 260.
 கயற்கொடி, 214.
 கயிற்கடை - கொக்குவாய் ;
 கயிறு, 44, 46. [கொக்கி : 38.
 கயிறு திரித்து விற்குஞ்சாதியார், 329.
 கர்ணபரம்பரை - காதுகளின் வரிசை
 யால் வந்தது : 307. [375.
 கர்த்ருத்வம் - தலைவனாக இருக்கை :
 கர்ம ப்ரஹ்ம வாதிதிகள் - கருமத்தை
 யே பிரமமாகச் சொல்லுவோர் ;
 இவர் பூர்வ மீமாஸ்கர் : 234.
 கர்மம்-வினைகள் : 369, 372.
 கரகம் - குண்டிகை : 2, 242.
 கரடி, 174.
 கரண்டை - கமண்டலம் : 34 - 5.
 கரணத்தியலவர் : அரசர்க்குரிய எண்
 பேராயத்துள் ஒருவகையார் : 13.
 கரணம் - செய்கை : 21.
 கரணம் அறுபத்துநான்குவகை, 21.
 கரத்தல் - மறைத்தல் : 255.
 கரந்துரு, 13.
 கரந்துவரலெழினி-மூவகைத் திரைச்
 சீலைகளுள் ஒன்று ; கோலமறைந்து
 வருமிடத்தில் இடப்படுவது : 54.
 கரந்துறை கணக்கு, 21.
 கரப்பு - ஒளித்தல் : 243.
 கரப்புநீர்க்கேணி, 211.
 கரவு, 297.
 கராடிகள் - மகாராஷ்டிர தேசத்
 துள்ள ஒரு சாதியார் : 93.
 கராம்-முதலைச்சாதிவிசேடம் : 327.
 கராளத்வம் - கொடுமை ; இப்பெயர்
 கராளதையெனவும் வழங்கும் : 93.
 கராளர் - கராடிகள் ; கராளரென
 வும் வழங்கும் : 29, 93.
 கரி - ஸாக்ஷி : 131.
 கரிகால்வளவன் - காலிரிப்பூம்
 பட்டினத்தை யாண்ட ஒரு
 சோழன் ; நெருப்பாற்கரிந்த காலை
 யுடையனாதலின், இவன் இப்
 பெயர்பெற்றான் ; இதனை, “முச்

சக்கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகா,
 லிச்சக் கரமேயளந்ததாற் செய்ச்
 செ, யரிகான்மேற் தேன்றெடுக்கு
 மாய்புனனீர் நாடன், கரிகர்லன்
 காணெருப் புற்று” (பொருந
 ராற்றுப் படையிறுதியிலுள்ளது)
 என்னும் வெண்பர் வாலும்,
 “சுடப்பட்டியிருய்ந்த சோழன்
 மகனும், பிடர்த்தலைப் பேராணைப்
 பெற்ற—கடைக்காற், செயிரறு
 செங்கோல் செலீஇயினு னில்லை,
 யுபிருடையா ரெய்தா வினை”
 என்னும் பழமொழி வெண்பர்
 வாலுமுணர்க ; வடநாட்டரசர்
 களை வென்று சென்று இமயமலை
 யில் தன் புலிப்பொறியை
 வரைந்தான் ; இவன் உருவப்படி
 நேரிளஞ்சேட்சேன்னியின் புதல்
 வனென்றும், சோழநாட்டுள்ள
 வேண்ணியென்னுமுரிற்சேர
 பாண்டியர்களை ஒருகாலத்துப்
 பொருதுவென்றென்றும்பொரு
 நராற்றுப்படையால் தெரிகின்
 தது ; சோழன் கரிகாற்பெருவளத்
 தானென்றுங்கூறப்படுவன் ; இன்
 னும், இவன் வரலாற்றினை இந்
 தூல்ச - ம் காதை, கௌ - அ
 ஆம் அடிகளின் குறிப்பாலும், புற
 நானூறு முதலியவற்றாலு முண
 ர்ந்துகொள்க : 16, 51 - 2.
 கரியவன் - இந்திரன் : 280.
 கரீஇ - கருவி, 200.
 கரு - கருப்பம் : 268, 272, 305,
 கருகிய நெஞ்சு : 248. [373.
 கருங்கயனெடுங்கண், 192.
 கருங்கனி, 181. [126.
 கருடன் - சிதையா லெழும்புபவன் :
 கருணாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள்
 ஒன்று ; அஃதாவது ‘வறியவர்கள்
 வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடைய
 வர்களாக ஆகுக’ என்று பாவித்தல்
 முதலியனவாம் : 387 - 8.
 கருணை, 201, 389.
 கருத்தளவு, 303-4, 323, 349, 354.

கருத்தா, 360.
 கருதலளவை, 303.
 கருந்தலை, 77.
 கருநீலப்பிறப்பு, 314.
 கருப்பப்பை, 388.
 கருப்பிணி - வயிற்றினுள்ளே சிசுவை யுடையவன் [கருப்பம்-உன், சிசு:] 318.
 கருப்புக்கட்டி - வெல்லம்; கரும்பின் சாற்றிலுண்டானதென்றபடி:
 கருப்புவில், 195, 223. [322.
 கருப்புவில்லி, 282. [ஒன்று: 345.
 கருப்பூரம் - முகவாசமைந்தனாள் கரும்பிறப்பு - நரகஜன்மம்: 314.
 கரும்பு, 16, 255.
 கருமங்களின் கூட்டம் - பவம், பன்னிரு நிதானத்துள் ஒன்று: 238.
 கருமணல், 220.
 கருமத்தொகுதி, 376 - 7.
 கருமவிதிகள் - அரசர்க்குரிய எண் பேராயத்துள் ஒருவகையார்: 13.
 கருமவீட்டம், 378.
 கருமறிக்காதிற்பேய், 77.
 கருமேந்திரியம் - வாக்குமுதலிய ஐந்தும்; தொழில் செய்தற்குக் கருவியாய் நின்றலின் இப்பெயர் பெற்றன: 320.
 கருவி - தொகுதி; வாச்சியம்: 21.
 கருவிமாமழை, 185.
 கருவிளம்பொங்கர், 211.
 கருவினைமரம், 211.
 கருவிற்பட்ட பொழுதே கலப்பவை கருவுயிர்த்தல், 190. [கள், 315.
 கருவூர் - சேரபரம்பரையாருடைய இராசதானி; மலைநாட்டிலுள்ளது; கொங்கு நாட்டிலுள்ளது கருவூரன்று: 205, 213, 234, கரைதல், 211. [300, 302.
 கல், 46, 302.
 கல்பொளித்தன்னகரண்டை, 34.
 கல்யாணம், 195.
 கல்லதரத்தம், 145.
 கல்லாக்கயவன், 260,
 கல்லாச்சிறு அர், 159, 200.

கல்லாடம் - ஒருதமிழ்தூல்; கல்லாடரென்னும் புலவராலியற்றப்பட்டமையின், இப்பெயர் பெற்றது; இது 102-அகவற்பாக்களை யுடையது; 'கல்லாடங் கற்றவனோடு சொல்லாடலாகாது' என்று ஒரு பழமொழி வழக்குகின்றது: கல்லாமல், 52. [9, 12, 96.
 கல்லாவிளைஞன், 257.
 கல்லாற்செய்த டாவை: 235.
 கல்லென் பேரூர், 56.
 கல்லென்றனை, 50. [137.
 கல்லென்றயிர்வழங்குபெருநெறி, கல்லென ஒலிக்குங் காடு, 73.
 கல்விப்பாகன், 200.
 கல்விப்பெரும்புனை, 127.
 கலக்குறுத்து - கலக்கத்தையுண்டாக்கி: 45, 160.
 கலங்கரூர், 139, 253, 279.
 கலங்கவிழ்மகளிர், 118.
 கலங்கவிழ்மாக்கள், 177.
 கலஞ்செய்கம்மியர், 284.
 கலப்பு - கலத்தல்: 314.
 கலம் - கப்பல்: 44, 89, 170, 277, 284, 288, 295, 330, 346.
 கலம்பகர்பீடிகை, 94.
 கலவைநீர், 326.
 கலாபம், 37.
 கலாம் - போர்: 18.
 கலிகெழுகடவுள், 71.
 கலிகொள, 301.
 கலிங்கத்துப்பரணி - ஒருதமிழ்தூல்; "பரணிக்கோர்சயங்கொண்டான்" என்று புகழப்பெற்ற சயங்கொண்டாரென்பவர் இந்நூலாசிரியர்; இதிற் சில சோழர்களுடைய வரலாறுகள் காணப்படும்; சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார் இந்நூலிலிருந்து சில பாடல்களை எடுத்து உதகரித்திருத்தலால் இஃது அவர்காலத்துக்கு முந்தியதென்று தெரிகிறது: 70, 73.
 கலிங்கநாடு - தாயமன்னவராகிய வசு

குமரனென்னும் இருவர்க்குரியது; இதற் சிங்கபுரமென்றும் கபிலையென்றும் பெயர்பெற்ற இரண்டு நகரங்களிருந்தன: 294.
 வித்தொகை - எட்டுத்தொகையுள் ஆறாவதுதூல்; கடைச்சங்கப் புலவராலியற்றப்பட்டது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட 150-கலிப்பாக்களையுடையது; பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் என்னும் மூவகைப்பொருள்களையும் இனிது விளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளை விரித்துக்கூறுவது; சொல்லினிமைபொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது; இதில் முதலாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோனாலும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனிளநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லை நல்லுத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனாலும் இயற்றப்பட்டன; இதனைத் தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனார்; இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றுங்கூறப்படும்; இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது: 17, 41, 45, 65, 123, 145, 166, 168, 188, 194, 201, 229, 261, 285, 311.
 கலுழந்து - கலங்கி: 102.
 கலை, 49, 285.
 கலைகளின் துணிவு, 21.
 கலைநியமம் - தென்மதுரையிலுள்ள சிந்தாதேவியின்கோயில்; எல்லாச் சமயத்தாராலும் புகழப்படுவது; கலாநுபியாகிய சிந்தாதேவிக்கு இடமாயிருத்தல்பற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; [கலை - வித்தை; நியமம் - கோயில்] பலரும் வந்து தங்குதற்குரிய அம்பல

மொன்று இக்கோயிலின் முன்னே யிருந்தது; இஃது, அம்பலப்பீடிகையென்றுங் கூறப்படும்; இதிலிருக்கும்பொழுதுதான் ஆபுத்திரன் அமுதசுரபியைப் பெற்றான்: 150, 153.
 கலை முப்பத்தெட்டு-இவை சிவபெருமானுடைய உருவத்திருமேனியின் உறுப்புக்களாகவுள்ளவை: 310.
 கலையுருவினோன் - சிவபெருமான்: கவயமா, 306. [310].
 கவர்கோடல், 304.
 கவர்ந்தூண், 77.
 கவராக்கேள்வியோர், 12. [334].
 கவல், கவல்வு - கவலுதல்: 6, 172, கவலை, 272 - 3, 377.
 கவளம், 45, 200.
 கவான் - துடை: 3.
 கவிர் - முள்ளுமுருங்கை: 77.
 கவின், 237.
 கவினி - அழகுபெற்று: 191.
 கவுடி லச்சாமம், 352.
 கவுந்தியடிகள், 294.
 கவேரகன்னி - காவேரி: 31, 105.
 கவேரர் - யோகிகளிற் சிறந்தவரான ஓர் இராசருஷி; இவர் காவேரியின் தந்தை: 31, 105.
 கவேரவனம் - கவேரரென்பவர் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த வனம்; இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினருகேயுள்ளது: 31, 105.
 கவைத்த அடிப்பேய் - பிளவுபட்ட அடிகளையுடைய பேய்: 77.
 கவைத்த முள்ளையுடையபரிக்கோல் - யானையைடக்குதற்குரிய கருவிகளுளொன்று; இது கவைமுட்கருவியென்றுபெயர்பெறும்: 200.
 கவையடிபெயர்த்து, 77.
 கழனி - வயல்: 96 - 7.
 கழாற்றாக்கு - இசைத்தமிழிற்கூறப்பட்டுள்ள எழுவகைத் தூக்கினுளொன்று; ஆறுசீர்களையுடையது: கழி - மிகுதி: 38, 314. [20].
 கழிபெருங்கோட்டம், 71.

ச'ச'உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கழிபெருஞ்செல்வக்கள்ளாட்டயர்த
 கழிபெருஞ்செல்வர், 183. [ல், 76.
 கழிபெருந்துன்பம், 136.
 கழிபெருவீதி, 38.
 கழிமுடை நாற்றம், 174.
 கழிவெண்பிறப்பு, 314.
 கழீஇய - கழுவிய: 326.
 கழுகு, 74, 76.
 கழுநீர், 220, 328.
 கழுமிய - கலந்த: 3, 143.
 கழுஉம், 136, 230.
 கழை - மூங்கில்: 209, 219.
 கழைவிளைநெல் - மூங்கிலில் விளையும்
 நெல்; எண்வகைக்கூலத்துளொன்
 கள், 175-6. [று: 330.
 கள்முதலியவைந்து, 250, 261, 269.
 கள்வர், 307, 372.
 கள்வி, 197.
 கள்ளடுகுழிசி, 174.
 கள்ளவிழ்பூம்பொழில், 67.
 கள்ளாட்டயர்தல், 76, 194, 241.
 கள்ளி, 74.
 கள்ளியம்பறந்தலை, 73, 191.
 கள்ளின்செருக்கு, 262. [262.
 கள்ளுண்டலைத்தவிர்கவென்றல்,
 கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியர், 329.
 களத்தாடுங்கூத்தி, 242.
 களம், 212.
 களர் - உப்புநிலம்: 112.
 களவு, 250, 261, 272, 373.
 களவேர்வாழ்க்கையர், 263.
 களி - மதம், (ஆகுபெயர்): 45, 105.
 களிக்கயல் - கண்: 62. [86.
 களிப்புமாண்செல்வக்காவற்பேரூர்,
 களிமகன்செயல், 35.
 களிமயக்கு - மதமயக்கம்: 45.
 களிமூர்க்கள், 35.
 களிற்றொருத்தல், 200.
 களிற்று - ஆண்யானை: 18, 45, 198,
 களைதல், 263. [201, 204, 301.
 களையாவேட்கை, 223.
 கற்பகக்கோயில், 64.
 கற்பம் - காலத்தின்பேரெல்லை; வே
 தாங்கங்களாறிலுள் ஒருவகையா

கிய கல்பஸுத்திரங்கள்; இ-
 வேதமந்திரங்களுள் இன்ன மந்
 திரம் இன்னகருமத்தில் வினியோ
 கித்தற்குரியதென்பதைக் கூறும்;
 310.
 கற்பனாராமம்-உண்டாக்கிக்கொண்ட
 கற்பினுள், 166. [பெயர்: 383.
 கற்பு, 168, 243, 252.
 கற்புக்கடன், 294.
 கற்புடைமகள், தன்காதலன்சொல்
 லெதிர்மறுத்தல்நன்றன்மெனல்,
 கற்புடைமகளிரியல்பு, 195. [197.
 கற்பேந்திரரிருபுத்திருவர் - இவர்கள்
 சதேந்திரரைச்சார்ந்தோர்; [கற்
 பம் - சுவர்க்கம்] இது சைனநூல்
 வழக்கு: 316.
 கற்பொறிகள் - மதிலிலுள்ள பொறி
 கற்றகல்வி, 263. [விசேடங்கள்: 328.
 கற்றலம், 336.
 கற்றறிவிச்சை, 218.
 கற்றூர், 147.
 கறவைக்கலம், 139.
 கறவைக்கன்று, 252. [139.
 கறவை கலம்நிறையப்பொழிதல்,
 கறவைமுறைசெய்த காவலன், 252.
 கறைப்படுமாக்கள், 216.
 கறையோர் - கடமை கொடுப்போர்:
 கறைவீடு, 216. [216.
 கறைவீடுசெய்தசெங்கோல், 216.
 கன்மம், 359, 363.
 கன்மேந்திரியம், 320.
 கன்றிய - அடிப்பட்ட: 241.
 கன்றியநெஞ்சு, 226.
 கன்றுவினைகுரல், 65.
 கன்றையிழந்த பசு, 252.
 கன்னடதேசம், 112.
 கன்னடபாவைச்சொற்கள், 34, 199.
 கன்னல் - நாழிகைவட்டில்: 89.
 கன்னன் - கர்ணன்; இவன் சூரியனுக்
 குக் குந்தியிடமாகப் பிறந்தவன்;
 பிறக்கும்பொழுதே காதுகளிற்
 குண்டலங்களோடு பிறந்தமையின்
 இப்பெயர் பெற்றான்; [கர்ணம் -
 காது:] 368.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சசந.

கன்னி - துர்க்கை; சம்பாபதியுமாம்;
 இவள் போர்செய்வதற்கு வந்த
 பரசுராமன் முன்னே நீ செல்லா
 தேயென்று காந்தனென்னும் அரசு
 சனுக்குக் கூறினள்: 241.
 கன்னிக்காவல், 195.
 கன்னிப்பருவம், 195.
 கன்னிப்பெண்ணாகவேயிருந்துவறிதே
 மூத்தல், 248.
 கன்னிமாடம், 246.
 கன்னியந்துழாய், 179.
 கன்னியாகுமரி - ஒருநதி: 57, 142.
 கனகச்சுற்றம் - அரசர்க்குரிய எண்
 பேராயத்துள் ஒருவகை: 13.
 கனகசபை, 207.
 கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;
 இவர்கள் ஆரியநாட்டரசருள் ஒரு
 சாரார்; இவ்விருவரும் பாலகுமர
 னென்னுமரசன் புதல்வர்; கண்
 ணகிவடிவஞ்சமைத்தற்பொருட்
 டுச் சிலைகொணர்தற்காக இமயஞ்
 சென்ற சேரன்செங்குட்டுவனால்
 வெல்லப்பட்டு அவன் கட்டளைப்
 படி இமயச்சிலையைத் தலையிற்
 சுமந்தோர்: 301.
 கனவு, 87, 130, 176, 193.
 கனாமயக்கு, 129, 235.
 கனை - மிகுதி: 23 - 4.
 கனையெரிபொத்தி, 294.
 கா - சோலை: 89, 212.
 காக்கை, 74.
 காகத்தி - காவிரிப்பூம்பட்டினம்;
 முன்னொருகாலத்திற் ககந்தனென்
 னும் தலைவனாற் பாதுகாக்கப்பட்ட
 மையின், இந்நகர் இப்பெயர்பெற்
 ரது; நீலகேசியில் வேதவாதச்
 சருக்கத்தில், "காதம் பலவுங் கட
 ந்தபின் காகந்திக் கடிநகருள்"
 என இப்பெயருள்ள நகரமொன்று
 கூறப்பட்டிருக்கிறது: 242.
 காசி, 142, 148.
 காசு, 269, 294.
 காஞ்சனபுரம் - வித்தியாதராகரங்களு
 ளொன்று; காஞ்சனமும், காய

சண்டிகையும் இந்நகரத்தோரே;
 இது, விஞ்சைமாநகரெனவும் வழங்
 கப்படும்: 168, 180, 184.

காஞ்சனன் - ஒருவித்தியாதரன்; காய
 சண்டிகையின்கணவன்; இவனது
 நகரம் காஞ்சனபுரம்; உலகவறவி
 யில் உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காய
 சண்டிகையினது வடிவமெய்திய
 மணிமேகலையை அவ்வுதயகுமரன்
 தொடர்ந்தது கண்டு, காயசண்டி
 கையின் சோரநாயகனென்று நினை
 ந்து, அவனை வாளால் வெட்டி
 வீழ்த்தினான்: 7, 217, 219 - 20,
 222 - 7, 251 - 2.

காஞ்சி - ஒருநகரம்; இதில் முக்கா
 லச் செய்திகளையும் நன்கு தெரிவிக்
 கும் கந்திற்பாவைத் தெய்வமும்,
 துணையிளங்கிள்ளியென்பவனாற்
 கட்டப்பட்டுள்ள புத்தாலயமொன்
 றும், தென்மேற்கு மூலையில் தரு
 மதவனமென்று பெயருள்ள ஒரு
 சோலையுமிருந்தன; மணிமேகலை
 பலநாள் தங்கியிருந்து அன்னமளித்
 துப் பலவுயிர்களையும் பாதுகாத்
 துத் தவத்திறம்பூண்டு அறவண
 வடிகள் பால் தருமங்கேட்டு மரி
 த்தவிடமும் இந்நகரமே: இது
 கச்சியெனவும் வழங்கப்படும்: 9,
 201, 237 - 8, 340 - 41, 349.

காஞ்சிநாடு, 339.

காஞ்சிமரம், 191.

காட்சி, 114, 137, 144, 304.

காட்டாறு, 180.

காடமர்செல்வி, 71, 196.

காடு, 305.

காண், அசை: 79.

காண்குதுஉம், 63.

காண்டலளவை, 303 - 4, 308.

காண்மின், 35, 39.

காணம் - பழங்காசு: 257 - 8.

காணமிலி, 170.

காணார் - குருடர்: 151, 343.

காணுவயிர், 34

காணிய - காண: 39, 180.

சசச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காத்தன்று - காத்தமையாலன்று: [254.

காத்தோம்பிடும், 79.

காதணி, 64.

காதணி சங்கினுற் செய்தல், 36.

காதம், 176.

காதம்பரி - ஒருவடநூல் ; இது வசனகாவ்யம் ; கந்தருவகன்னிகையாகிய காதம்பரியென்பவளை உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய சந்திராபீட னென்பவன் மணம்புரிந்த சரித்திரம் இதில் விரித்துக் கூறப்படும்; இது பூர்வகாதம்பரியென்றும், உத்தரகாதம்பரியென்றும் இருவகைப்படுமெனவும், அவற்றுள் பூர்வகாதம்பரி பாணகவியாலும் உத்தரகாதம்பரி அவருடைய புத்திரராலும் செய்யப்பட்டன வெனவும், இந்நூல் பன்னிராயிரங்கிரந்த முடைத்தெனவுங்கூறுவர்; "காதம்பரி ரஸஜ்ஞான மாஹாரோபி நரோசுதே" என்று பண்டையோர் இதனைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க; 'காதம்பரியின் சுவையையறிந்தவர்களுக்கு ஆகாரங்கூட இனியாது' என்பது இதன்பொருள் : 38.

காதல் - ஆசை: 232, 242, 310.

காதலஞ்செல்வர், 204.

காதலன், 58, 106, 129, 197, 222,

காதலன்பு, 232. [242, 261, 264.

காதலனிற் பம்பகளிருமுடனிறத்தல்,

காதலி, 143 - 4, 233. [293.

காதற்சுற்றம், 97.

காதற்பாங்கன், 337.

காந்தம், 307.

காந்தருவவிவாகம் - கந்தருவகுமாரரும் அச்சாதிக் கன்னியரும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு இயைவதுபோலத் தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுச் சேர்வது:

காந்தள், 31, 37, 101. [245.

காந்தளஞ்செங்கை, 192,

காந்தன் - ஒருசோழன்; அகத்திய

முனிவர்பால் மிக்க பத்திமையுடையோன்; இவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கியே அவர் தமது கமண்டலத்திருந்தகாவிரியை நதிவழுவாக நிலத்திற் பெருகச்செய்து சோழ நாட்டை நீர்வளமுள்ளதாக்கினார்; பரசுராமர் போர்செய்தற்கு வந்த பொழுது, கன்னி (துர்க்கை)யின் கட்டளையால் அவருக்கு முன்னே செல்லாது வேற்றுருக்கொண்டு இவன் சிலநாள் வேறிடத்திருந்தான்; இதனால், இவன்பரசுராமருடையகாலத்தவனென்று தெரிகின்றது; இவ்வரசன் காந்தமெனவும், காந்தமன்னவெனவும் இந்நூலுட்கூறப்படுவன்: 2, 241.

காந்தாரம் - சில தேசங்களைத் தன்னுட்கொண்ட மிகப்பெரியதொரு நாடு; இதிலுள்ள தேசங்களுள் பூருவதேசமென்பது ஒன்று: 102.

காப்பியம் - காவ்யம்: 209.

காப்பு, 218.

காப்புக்கடைகழிதல், 57, 142, 148.

காப்புடைமாநகர், 235.

காப்புடையிஞ்சி, 70.

காப்புவலையோட்டி, 200.

காபாலிகமதத்தினர், 70, 74.

காம்பு - மூங்கில்: 235.

காமக்கள்ளாட்டு, 194, 241, 282.

காமக்கிழத்தி, 242.

காமங்காழ்கொளல், 248, 250.

காமத்தியற்கை, 62, 227.

காமத்தீவிழைவு, 272, 373.

காமத்துப்பு, 40.

காமத்தையும்கொலையுநீத்தல்

வேண்டுமென்பது, 262.

காமத்தை யொழிக்கும் வழி, 389.

காமதேனு, 123. [273.

காமம், 106, 114, 247, 258, 261,

காமமுதலிய வைந்து, 250, 261,

263.

காமர் - விருப்பம்: 28, 191, 204.

காமவல்லி - கற்பகத்தின் மீது

படர்ந்துவளரும் பொற்பூங்

கொடி : 54, 109, 118.
 காமற்கடந்தவாமன், 61.
 காமற்கடந்தோய், 63.
 காமன், 28, 37, 41, 87, 223, 255, 267, 276, 372.
 காழுகர்மத்தைக்குற்றங்களையுமுடையராவரென்பது, 250.
 காழறல், 201.
 காய்தல், 46, 218.
 காய்பசிக்கடும்பேய், 74.
 காய்பசியாட்டி, 205.
 காயக்கரணம், 21.
 காயங்கரை - ஒருநதி; பிரமதருமனெனப் பெயரிய ஒரு பெளத்தமுனிவன் இதன்கரையில்வதிந்து தவஞ்செய்தனன் ; அத்திபதியென்னுமரசன் இடவயமென்னுநகரத்தினின்று நீங்கி அவந்திக்குச் செல்லும்பொழுது நால்வகைச்சேனையோடு இதன்பக்கத்துள்ள சோலையிற்றங்கியிருந்தான் : 102 - 3, 230, 278.
 காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதரமங்கை; காஞ்சனன் மனைவி; இவள் அவனோடு பொதியில் மலையின் வளங்காணச்சென்று, உண்டவர்களுக்குப் பன்னிரண்டு வருடமளவும் பசியையொழிக்கும் ஒரு நாவற்கனியைக் காலாற்சிதைத்து, அக்கனியை உண்ணுதற்கெண்ணிவந்த பட்டினிநோன்பியாகிய விருச்சிகனென்னும் ஒரு முனிவனுடைய சாபத்தாற் பன்னிரண்டுவருடமளவும் யானைத்தீயென்னும் பெரும்பசினோயால் வருந்தி மணிமேகலைகொடுத்த உணவால் அப்பசி முற்றவொழியப்பெற்றுத் தனது நகரஞ் செல்லுகையில் இடையேயுள்ள விர்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விர்தாகழகையென்பவள் சாயையாலிழுக்க அவள் உயிற்றிற் சென்று அடங்கினள் : 7, 169, 179 - 80, 185, 199, 201, 205, 209,

214, 217, 222 - 5, 228, 251.
 காயத்திற்கோன்றும் பாவங்கள் மூன்று - கொலை களவு காம மென்பன : 25, 272, 373 - 4.
 காயத்தின் குணமூன்று - பள்ளிவலம் புரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ் செய்தலென்பன : 374.
 காயம், 202.
 கார் - கார்காலம் : 46, 121, 340.
 கார்த்திகை, 122.
 கார்மயங்குகடல், 301.
 காரணக்கருத்து, 350.
 காரணகாரிய சம்பந்தம், 383.
 காரணகாரியஞானம், 367.
 காரணகாரியப்பொருள், 384.
 காரணகாரியவுருக்கள், 376.
 காரணத்தையிலையாக்கக்காரியமுமில்லையாமென்பது, 370.
 காரணப்பெயர், 110, 121, 142.
 காரணம், 182, 185, 370.
 காரணனுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று ; இது சூழ் கொண்டமேகத்தைக்கண்டு மழை பெய்யுமென்று அனுமானித்தல்; முதலெனவும், பூர்வானுமானமெனவும் வழங்கப்படும் : 305.
 காரணிபூம்பொழில், 49.
 காரலர்கடம்பு, 46.
 காராளர் = கராளர் - சண்பைநகரத்துள்ளார் : 29, 93.
 காரிகை - அழகு, பெண் : 26, 28, 169, 179, 199, 228, 249, காரிகை நல்லாள், 7. [251, 262-3.
 காரியக்கருத்து, 350.
 காரியகாரணத்தொடர்ச்சி, 369.
 காரியம், 370.
 காரியவேது, 353.
 காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி - ஒருசோழன் : 214.
 காரியாறு - ஒருநதி : 214.
 காரியானுமானம் - அனுமானவகை மூன்றனுள் ஒன்று ; இஃது எச்சமெனவும் சேஷானுமானமெனவும் கூறப்படும் : 305.

சுருதம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

காரிருள், 162, 240, 260.

காருகமடந்தை, 261.

காருண்யம் - கருணையோடு செய்யும் தருமம்; இஃது அருளறம், நல்ல றம், தயாதருமமென்றும் கூறப் படும்: 238, 284.

காரைக்காலம்மையார் - திருத் தொண்டர் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர்; இவரியற்பெயர் புனித வதியாரென்பது; இவருடைய ஊர் சோழநாட்டின் கண்ணதாகிய காரைக்கால்; இவரது அன்பின் மிகுதிகண்டு சிவபெருமான் 'அம் மையே' என்றழைத்தமையால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார்; இவர் சரித்திரம் பெரியபுராணத்தால் நன்குவிளங்கும்; இவரருளிச்செய்தவைகள் மூத்ததிருப்பதிகம் இரண்டு, திருவிரட்டைமணிமாலை, அற்புதத்திருவந்தாதியென்பன; இவைகள் பதினொரந்திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன: 73.

கால் - காற்று: 44, 49, 181, 307.

கால்கிளர்ந்து, 204.

கால்கோள் - கால்கொள்ளுதல்; அஃ தாவது உதஸவாரம்பம்: 39.

கால்பரிய - அறுபட: 44.

கால்போகுபெருவழி, 47.

கால்விசைகடுக, 160.

காலக்கணிதம், 21.

காலக்கணிதர், 330.

காலத்திறன்றேன்றியகொண்மூ, 153.

காலம், 129, 164.

காலமூன்று, 163, 371, 379.

காலவேகம் - ஒரு யானை: 45.

காலஸூத்திரம் - எட்டு நரகங்களுள் ஒன்று: 82.

காலாமஸூத்திரம் - அங்கோத்தர நிகாயமென்னும் நூலின் பகுப்புக் களுள் ஒன்று; இதிலிரத்தியக்ஷத் தினிலக்கணங் கூறப்பட்டுள்ள தென்பர்: 350. [196, 230.

காலே - காலம், 108, 138 - 9,

காலேஞாயிறு, 97, 104.

காவதம், 117, 149, 176, 295.

காவல், 195, 252, 261.

காவலன், 136, 151, 232, 252, காவலாளர், 94. [261, 264, 284.

காவற்கணிகை, 242.

காவற்சோலை, 30, 31.

காவற்பெண்டிர் - செவிலித்தாயர்: காவற்றெய்வதம், 19, 286. [89.

காவிதிப்பட்டம் - வேளாளரில் உழு வித்துண்போர் அரசனாற் பெறுவ தொரு பட்டம்: 47.

காவிரி - ஒருநதி; காவேரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; கவேரகன்னி, காவிரிப்பாவை, சோழர்குலக்கொடி தமிழ்ப்பாவை, நீர்ப்பாவை யெனவும் இது வழங்கப்படும்; இந்நதி கடலொடு கலக்கும் சங்கமத்துறை யானது சிறந்த புண்ணிய தீர்த்த மென்று பல நூல்களாலுங் கொண் டாடப்படும்: 2 - 3, 31, 57, 165,

காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2. [242.

காவிரிப்பட்டினம், 338.

காவிரிப்படப்பை, 277.

காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பிறந்தநூற் றிருபத்தொருபரத்தையர், 265.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கடல் கொள்ளச் சபித்தமை, 289.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழர்களு டைய பழைய இராசதானி; இதில் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்டுள்ள ஏழரங்குகளையுடைய ஒரு புத்தா லயமுண்டு; இந்நகரத்தின்பழைய பெயர் சம்பாபதியென்பது; இது காகந்தியென்றும் புகாரென்றுங் கூறப்படும்: 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 86, 105, 119, 183, 219, 241, 246, 269, 277, 287 - 8, 298, 332, 334, 349.

காவிரிவாயில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழியும் வாயில்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளது: காவுந்தி, 332. [243.

காவேரி - ஒரு நதி; கவேரென்பவ

ராத் பிரவஹித்தமையின் இப் பெயர் பெற்றது: 105.

காவேரிமாகாத்மியம் - ஒரு வடநூல்; இஃது ஆக்நேயபுராணத்தின் இரண்டாம்பாகத்துள்ள தென்பர்: 105.

காழ் - காம்பு, மணிக்கோவை, வயிரம்: 17, 46, 200.

காழ்கொளல், 248, 250.

காழ்ப்பாடு, 312.

காழியர் - பிட்டுவாணிகர்: 329.

காழோர்-குத்துக்கோற்காரர்: 45-6.

காற்றின் குணம், 321.

காற்று, 45-6, 170, 314.

காறு - அளவு: 238, 308.

கான்முடப்பட்டோர், 151, 343.

கான்யாறு, 180, 219.

கான்தை - மரவிசேடம்: 74.

கானக்கோழி, 98.

கானம்-மிகுதி: 65, 305. [266, 289.

கானல் - கடற்கரைச்சோலை: 226,

கிடக்கை - கிடத்தல்: 50.

கிரவுஞ்சகிரி-ஒரு மலை; இது முருகக் கடவுளால் ஒருகாலத்துத்துளைக்கப்பட்டது; அன்றிற்பெயர்க்கிரியெனவும், குருகுபெயர்க்குன்றமெனவுங்கூறப்படும்: 55.

கிராமம், 150.

கிரியை, 304, 350, 360.

கிருத்தம்=கிருதகம் - செய்யப்பட்ட கிருத்தவரித்தம், 362. [உது: 362.

கிருத்திரகூடம் - ஒருமலை; மகத்தேசத்தின் இராசத்தானியாக இருந்த இராசக்கிருகநகரத்தின் அருகே யுள்ளது; ஒருகாலத்தில் இதன் மீது நின்று கௌதம புத்தர்பலர்க்கும் தருமோபதேசம் செய்த பொழுது அவருடைய பாதங்கள் அழுந்தப் பெற்றமையின் இது பாதபங்கயமலையென்றும் வழங்கப்படும்: 114.

கிருத்திரிமவேடம் - செய்யப்பட்ட வேடம்; பொய்வேட மென்றும் உள்வரியென்றுங்கூறப்படும்; பா

ண்டவர் விராடநகரத்திற் கொண்ட வேடம் போல்வது: 205.

கிருதகோடி - ஒருமுனிவர்; பிரமாணவாதநூலாசிரியர்களுளொருவர்; பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணம்பத்தினுள் இவராத் கொள்ளப்பட்ட பிரமாணங்கள்எட்டே: 303.

கிருஷ்ணயஜுர்வேதப் பிராஹ்மணம்-யஜுர்வேதத்தின் ஒருபகுதி [ப்ராஹ்மணம் - மந்திரங்களின் வினியோகத்தைக் கூறுவது:] 121.

கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதை - யஜுர்வேதத்தின் ஒருபகுதி: 122.

கிருஷ்ணராஜன் - ஓரசன்: 207.

கிருஹ்யரத்நம் - ஒருவடநூல்; இல்லறநெறியை விவரித்து ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், ஆசுவலாயனர், பாரத்துவாஜர், கோபிலர் முதலிய முனிவர்களாற் செய்யப்பட்டுள்ள கிருஹ்யசூத்திரங்களை மேற்கோளாகக் கொண்டு அவற்றின்கருத்துகளை ஒன்றற்கொன்று வேறுபடாமல் விளக்கிவைதிகஸார்வபௌமரென்று வழங்குகிற தோழப்பரென்பவராலியற்றப்பட்டது; மேற்கூறிய பலவகையான கிருஹ்யநூல்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்தவின் இப்பெயர் பெற்றதென்றும், இதற்குக் கண்டபூஷணமெனப்பெயருள்ள ஒரு வியாக்கியானமுண்டென்றுங்கூறுவர்: 39, கிலேசசாந்தி, 126. [90.

கிழங்கு, 183.

கிழமை, 253.

கிழவன், 118.

கிழி, 75.

கிள்ளி - சோழன்: 288.

கிள்ளிவளவன் - ஒருசோழன்: 277.

கிளந்தமாற்றம், 49,

கிளப்பல், 52.

கிளர்தல் - எழுதல்: 146.

கிளவி, 40, 189, 228, 296, 339.

கிளி, 40, 208.

கிளை-சுற்றம், யாழில்லின் தநரம்பிற்கு
ஐந்தாநரம்பு, வகை: 88, 144.

கிளைநரம்பு - யாழ்நரம்புகளுள், குரல்
இளி துத்தம் விளரி கைக்கிளை
யென்னுமைந்துமாம்: 204.

கீதகோவிந்தம் - ஒருவடநூல்; இது
ஜயதேவரென்பவராற் செய்யப்
பட்டதான ஸங்கீதப்பிரபந்தம்;
24 - அஷ்டபதிகளையுடையது;
இதற் புத்தாவதாரம் திருமாலின்
கூறென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது:

கீதம், 35. [61.

கீரி - கீரிப்பிள்ளை: 293.

கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற
பார்ப்பனியின் கதை, 293.

கீழ்ப்பால், 256.

குங்குமம், 282.

குங்குமவருணம், 210.

குச்சரக்குழிகை - சம்பாபதி யின்
கோயில்: 199.

குச்சரம் - கூர்ச்சரதேசம்: 199.

குசலவேதனை - சுகவறிவு; பஞ்சஸ்
கந்தத்துள் ஒன்றாகிய வேதனையின்
பகுதி, மூன்றனுள் ஒன்று: 381.

குசலாகுசலவேதனை - சுகதுக்க
அறிவு; வேதனையின் பகுதி
மூன்றனுள் ஒன்று; புண்ணியத்
தைக் குசலமென்றும் பாவத்தை
அகுசலமென்றும் பௌத்தநூல்
கள் கூறும்: 381.

குசாம்பன் - ஓரசன்; இவனாற்
செய்யப்பட்டநகரம் கௌசாம்பி:

குஞ்சி, 249, 300. [167.

குட்டநாட்டார், 335.

குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி, 41.

குட்டுவர், 335.

குட்டுவன்-சேரன்; குட்டநாட்டை
யாள்பவனென்றபடி: 335.

குடக்கட்சேதா, 65.

குடக்கண், 340.

குடக்கூத்து, 37. [98.

குடசம் - வெட்பாலை விசேடம்: 41,

குடதிசை, 162.

குடபாற்சிறுபுழை, 68, 91.

குடம், 362.

குடமுழா-ஒருவகை வாத்தியம்: 88.

குடர், 146.

குடர்த்தொடர் மாலை, 163-4, 281.

குடவயின், 226. [72, 205, 274.

குழிகை - கோயில், பர்ணசாலை:

குழிகோள்பற்றி வந்த வெகுளி -

மெய்ப்பாடுகளு ளொன்று: 111.

குழிசை, 72.

குடிப்பிறக்கும் வறுமை, 127.

குடிப்பெயர், 252.

குடிபுறங்காத்து, 253.

குடுமி, 77, 219, 248 - 9, 300.

குடை, 44.

குடைக்கூத்து, 37.

குண்டக்கணிகை: கணவனிருக்கும்

பொழுதே வேறொருவனைச் சேர்ந்

திருப்பவளின் புத்திரியாகிய வே

சை: 109.

குண்டலகேசி - நாதகுத்தனா ரென்

பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு

தமிழ்நூல்; சீவகசிந்தாமணி முத

லிய ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள்

நான்காவது; பௌத்தசமயத்

தைச் சிறப்பித்தக் கூறுவது;

குண்டலகேசியென்னும் ஒருவணி

கமாதின் சரித்திரத்தைக்

கூறுதலின் இப்பெயர்பெற்றது;

இதன் சில செய்யுட்கள் தொல்

காப்பியவுரை, யாப்பருங்கல விரு

த்தி, வீரசோழியவுரைகளிலும்

பல நூல்களிலிருந்து தொகுத்த

புறத்திரட்டு என்னும் நூலிலும்

நீலகேசியிலும், சிவஞானசித்தி

யார் பரடக்கத்துக்கு ஞானப்

பிரகாசர் இயற்றிய உரையிலும்

காணப்படுகின்றனவேயன்றி நூல்

முழுவதும் இதுகாறும் எங்குங்

கிடைத்திலது; இது குண்டல

கேசிவிருத்தமென்றும் பெயர்

பெறும்; இதில் இக்காலத்து வழ

ங்காத சொல்லும் பொருளும்

உண்டெனார்: 60, 368, 389.

குண்டுகை - கமண்டலம்: 34.
 குண்டுரீர், 96.
 குணக்கு - கிழக்கு: 153, 162.
 குணப்பொருள், 60.
 குணம், 304, 322, 359 - 60.
 குணவதம், 341.
 குணி, 322, 324.
 குத்துக்கோற்காரர், 45.
 குதலை, 38 - 9, 89.
 குதிரை, 46.
 குதிரைப்பந்தி, 94.
 குதிரைமலை -- ஒரு மலை; இஃது எழினி அதிகமானுடையதென்று புறநானூறு கருஅ - ஆம் பாட்டாலும், பிட்டங் கொற்றனுடையதென்று கருஅ - ஆம் பாட்டாலும் தெரிகின்றது; இஃது ஊராக் குதிரையென்றும் கூறப்படும்:
 குதிரைவீரர், 13. [205.
 கும்பம், 37, 75.
 கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற் றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி: 13
 குமரன் - கலிங்கநாட்டுள்ள கபிலை நகரத்தரசன்: 196, 295.
 குமரி - ஒருநதி; கன்னியாகுமரி யெனவும் கன்னியெனவும் கூறப் படும்; புலரும் தத்தம்பாவங்களைப் போக்குதற்குச் சென்று ஆடி வருவ தொரு புண்ணியதீர்த்தம்; தன்ன ருகே 'புஷ்பஹாலி' என்று பெயர் பெற்ற குமரித்தெய்வமெழுந்தரு ளியிருக்கும் ஆலயமொன்றையு டையது; கன்னிப்பெண்: 57, 142, 199.
 குமரித்தெய்வப்படிமம் - குமரியா ற்றினுடைய ஆதிதேவதையின் வடி வம்: 148. [148.
 குமரிபாதங் கொள்கையின் வணங்கி, குமரிமூத்தவென்பாத்திரம், 160, குமரியம்பெருந்துறை, 57. [248.
 குமரியாடல் - கன்னியாகுமரியாற் றில்நீராடல்: 57, 148.
 குமிழ் - குமிழம்பூ; 77, 220.

குயவர், 329.
 குயில், 43. [332.
 குயிலுதல் - எழுதல், செய்தல்: 99,
 குயிலுவக்கருவி, 88.
 குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார்: குயினுழைபொதும்பர், 42. [95.
 குரங்கு, 179, 209.
 குரங்குசெய்கடல், 57.
 குரம்பு - வரம்பு: 186.
 குரல், 204.
 குரவம் - குராமரம்: 40.
 குரவர் - தாய்தந்தையர்: 28.
 குரவை - காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச் செய்யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரே னும் ஒன்பதின்மரேனும் வட்ட மாகநின்று கைபிணைத்தாடுவது: குரற்றலைக்கூந்தல், 98. [208.
 குராமரம், 40.
 குரால் - கோட்டான்: 73.
 குருகு, 190, 205, 294.
 குருகுபெயர்க்குன்றம், 55.
 குருசில், 193, 198.
 குருடர், 151.
 குருடு, 140.
 குருதி, 41.
 குருதிப்பலி, 15.
 குருந்து, 40, 211.
 குருமகன், 173. [ளொன்று: 64.
 குருவித்தலை - மதிலுறுப்புக்கரு குருஉத்தொடைமலை, 44.
 குரோதம் - கோபம்; உட்பகையாற னுள் ஒன்று: 388.
 குல்கான்பொரடே - மைசூர்ஸம்ஸ்தா னத்துள்ளதோரூர்: 207.
 குலகிரிகளேழு, 83.
 குலம் - கோயில்: 34, 300.
 குலமகளிர், 195.
 குலவிச்சை, 52.
 குலாமலை, 313.
 குலைப்பெண்ணை, 181.
 குலோத்துங்கசோழனுலா - ஒட்டக் கூத்தரால் இயற்றப்பட்ட ஒரு தமிழ்ப்பிரபந்தநூல்: 252.

குவலயம், 307.

குவளை, 65, 96, 121, 192, 267,
குவளைச்செங்கண், 222. [328.

குவிமுகிழெருக்கு, 36.

குவிமுட்கருவி - யானையையடக்குவ
தோராயுதவிசேடம்: 200.

குவைஇய - குவித்த: 330.

குழல் - கூந்தல், வேய்க்குழல்: 21,

குழலிசை, 41. [42, 47, 88, 210, 248.

குழலோன் - பரதநூலுட் கூறப்
படும் பஞ்சாசாரியருள் வேய்க்
குழல் வாசிப்போன்; இவனை
வாம்சிகனென்பர்வடநூலார்: 87.

குழவி - குழந்தை: 130, 143.

குழிசி - பாணை: 174. [தல், 171.

குழியில் விநகடுக்கிப்பிணத்தைச்சுடு

குழுக்கள் ஐந்து - அரசர்க்குரிய ஐம்
பெருங்குழு; அமைச்சர் புரோகி
தர் சேனாபதியர் தூதுவர் சாரண
ரென்னுமிவர்களின் கூட்டம்; இத
னைப் பஞ்சமகாவர்க்கமென்பர்வட

குழை, 248. [நூலார்: 13.

குழைமுகப்பிரிசை, 257.

குழையச்சமைத்த பருப்பு, 317.

குளம்பு, 163.

குளனணிதாமரை, 168.

குளித்தல், 258, 268.

குற்றக்கொள்கலம், 52.

குற்றங்கெடுத்தோய், 63, 114.

குற்றம், 106, 133, 137, 371, 374.

குற்றம் முப்பத்திரண்டு, 388.

குற்றமுற்றபரத்தையர்க்குரிய தண்
டம், 189.

குற்றமுன்று, 114, 230, 368, 380.

குற்றமைந்து - கள் பொய் களவு
கொலை காமமென்பன; இதனை,
“நிலைபெற வெல்லாரு நீத்தன
களைந்தனவுந், தலைவரு மிழுக்கெ
னத் தவிர்ந்தனவு மென்ன, நிலை
பெற வெல்லாரு நீத்தனயா வென்
றான், கொலைகளவு கட்காமம்பொய்
யெனக்கூறினான்” (நீலகேசி, பதி.
க - சமய) என்பதனா லுணர்க:
269 - 70, 368.

குற்றவிடு, 297.

குறங்கு, 221.

குறடு, 195.

குறள் - குறுகியவடிவம்: 140, 206.

குறளன் - பிகக்குறிய உருவமுள்ள
வன்: 140.

குறளை, 126, 273, 374.

குறிஞ்சிப்பண், 205, 330.

குறிஞ்சிப்பாட்டு - சங்கப் புலவர்கள்
அருளிச்செய்தபத்துப்பாட்டினுள்
எட்டாவது; இது 301- அடிகளை
யுடைய அகவற்பாவால் அமைந்
துள்ளது; தலைவியினது வேற்
றுமைகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு
அறத்தொடுநிற்கும் பாங்கி கூற்
றாக ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத்
தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர்பாடி
யது; இது மலைவளங்களையும் இல்
லறமுறைமையையும் தலைவனுந்தலை
வியும்தம்முள் வைக்கத்தகும் அன்
புடைமையையும் கற்பின் இன்றி
யமையாமையையும் கூறும்;
இதில் 99 - மலர் விசேடங்கள்
கூறப்பட்டுள்ளன; இதனைப் ‘பெ
ருங்குறிஞ்சி’ என்றும் வழங்குவர்;
இதற்கு ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினி
யர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்:
41, 44 - 5, 65, 97, 327.

குறிப்பு, 222, 381.

குறுகி - அடைந்து: 189.

குறுங்காடு, 211.

குறுங்கானகுலம், 211.

குறுங்கூவிளி, 94.

குறுந்தடி, 15.

குறுந்தொகை - எட்டுத் தொகையுள்
இரண்டாவது; இது கடவுள்
வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய
சுரு - அகவற்பாக்களையுடையது;
இவற்றுள், முதற்பாவாகிய
கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய
பெருந்தேவனாராலும், மற்ற
சுரு - பாக்கள் திப்புத்தோளார்
முதல் அம்முவனாரிறுதியாகவுள்ள
புலவர் இருநூற்றைவராலும் இயற்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சடுக

றப்பட்டுள்ளன; இந்தூல் அகப் பொரு - பகுதிகளையேபொருளாக வுடையது; இத்தொகை முடித் தான் பூரிக்கோ; இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்ட தென்பர்; இத் தொகையின் பாக்களுள் 20-பாக்க னொழிந்தமற்றைப் பாக்களுக்குப் பேராசிரியர் பொருளொழுதினொ ரெ ன்றும் அவர் எழுதாதொழிந்த 20 -பாக்களுக்கும் நச்சினூர்க்கினியர் பொருளொழுதினொரென்றும் தெரிகி ன்றது: 48, 56, 201.

குறுநடைப்புதல்வர், 39, 89.

குறுநிகழ்ச்சி, 318.

குறுநீர்க்கன்னல், 89.

குறுமாக்கள், 145, 166.

குறுவியர், 189.

குறை - காரியம்; முடிக்கப்படும் பொருளொன்றுமாம்: 201.

குறைகொண்டிரத்தல், 253.

குறைவேண்டுநர் - காரியங்களை விரும்புவார்;வறுமையுற்றிரந்தாரு குன்றம், 83, 114. [மாம்: 201.

குன்றுகண்டன்ன கோட்டம், 71.

கூ - கூப்பீடு: 73, 94.

கூஉம் - கூப்பிடும்: 133, 283.

கூஉய் = கூவி - அழைத்து: 20, 211, கூக்குரல், 143. [256 - 7, 284.

கூகை - பேராந்தை: 73.

கூகை சாவோர்ப்பயிர்தல், 73.

கூட்டுண்டு - சேர்ந்தனுபவித்து: 88.

கூடம் - இடவிசேடம் ; யாழ்நரம்பு களிற் பகை நரம்பு: 48, 332.

கூடல் - மதுரை: 246.

கூடவைக்கும் கொட்பினள், 232.

கூடை, 299.

கூத்தநூல் - மதிவாணனாரென்னும் பாண்டியராலியற்றப்பெற்ற ஒரு நாடகத்தமிழ்நூல்; இதனால் மதி வாணர் நாடகத்தமிழ் நூலென வும் வழங்கும்; வெண்பாவாலும் சூத்திரப்பாவாலுமாகியது; இதி லுள்ள சில செய்யுட்கள் சிலப்பதி கார அரையில் அடியார்க்குநல்லா

ரால் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட் டப் பெற்றுள்ளன: 9, 330.

கூத்தர், 152.

கூத்தாட்டு, 43.

கூத்தியர், 41, 136, 330.

கூத்தியல்பு, 330.

கூத்தியன்மடந்தையர், 186, 201.

கூத்தினிலக்கணம், 330.

கூத்து இருவகை, 20.

கூத்துப்பதினொன்று, 37.

கூத்தும்பாட்டுமழகும், 195.

கூதிர், 121.

கூந்தல், 51, 98, 220, 253, 299.

கூந்தலின்வகை ஐந்து - முடி கொண்டை சுருள் குழல் பனிச் சையென்பன: 247.

கூம்பிற்றதுண்டம், 170.

கூம்பு - பாய்மரம்: 44, 46.

கூர்தல் - மிகுதல்: 84, 167, 229, கூலம் எண்வகை, 9, 330. [258.

கூலம் பதினெண்வகை, 9, 330.

கூலமறுகு-நெல்முதலிய பல்பண்டங் கள்வித்கப்படுங்கடைத்தெரு: 330.

கூலவாணிகன்சாத்தனார்-இவர் மணி மேகலை நூலாசிரியர் ; சிலப்பதி கார நூலாசிரியராகிய இளங்கோ வடிகட்கும் அவர்தமையன்சேரன் செங்குட்டுவனுக்கும் மிக்க நட்பி னர் ; இவர் மதுரைக்கூலவாணி கன்சாத்தனாரெனவும், - சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும் கூறப்படுவர்; "தண்டமி ழாசான் சாத்தன்" (சீலப். உரு: கூகூ) என்று இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்: 9.

கூவியர், 329.

கூவிளி, 89,

கூளி - பெண்பேய்: 71.

கூற்றம் வருமுன் அறஞ்செய்க, 279.

கூறி அடிப்படுதல், 144.

கூறிட்டுமொழிதல் - நால்வகை வினா விடையுள் ஒன்று: 371, 386.

கூறை, 172.

கூள், 140. [மாலை): 4.

கூவி - மாதவியின்தோழி; (வயந்த

சுருத அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூனிய உடம்பையுடைய வேதியன்: கெடுகின்றீது, 153. [155.
கெடுகலமாக்கள், 288.
கெடுத்து - காணப்பெறுது: 57.
கெடும், ஏவல்: 82.
கெழுதகை, 277.
கேசகம்பளன் - நரிவயிற்றிற் பிறந்த ஒருமுனிவன்; அசுதகேசகம்பளனென்று ஒருபெயர் பெளத்தநூல்களிற்காணப்படுகின்றது: 147.
கேட்டி, 52, 239.
கேடு, 317.
கேண்மோ - கேளும்: 34, 149.
கேணி, 211.
கேவலஞானிகள் - திரிகால உணர்ச்சியுடையோர்; [கேவல ஞானம் ஐவகைஞானத்துள்ளும் சிறந்தது:]
கேழற்களிறு, 60. [314.
கேள்வியாளர், 197.
கேளார் - செவிடர்: 151, 343.
கைக்கிளை, 204.
கைத்தலங்காட்டல், 88.
கைத்தூண், 170.
கைத்தூண்வாழ்க்கை, 187.
கைதொழுதல், 144.
கைநெல்லி, 351.
கைப்ப, 45, 200.
கைபெய்யாசத்துப்பூதம், 31.
கைம்மலைக்களிறு, 301. [225.
கைம்மை - சிறுமை; விதவையுமாம்: கைம்மை நோன்பு - கணவனை இழந்தோர் அனுட்டிக்கும்விரதம்: 293.
கைம்மைநோன்பு நோற்று உடம்பை வருத்துதல், 24.
கைம்மையிற் காவல், 195.
கையலைத்தல், 35.
கையறல் - செயலறல்: 26, 34, 45, கையறுறுப்பம், 36. [156, 219, 226.
கையாற் கருவியாற் பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல், 322.
கையாற்றவலம், 262. [377.
கையாறு - மூர்ச்சித்தல்: 53, 255, கையுதிர்க்கொள்ளல், 35, 58, 170, கைவளை, 94, [223.

கைவிட - துறக்க: 261.
கைவிடலீயான், 58, 205. [245.
கைவினைகடந்தகண் கவர்வனப்பு, கைவினைச்சித்திரம், 51, 202.
கோக்கி, தொக்குவாய், கோக்கிவாய் - ஆபரணங்களின் உறுப்புவிசேடம்: கொக்கு, 98. [38.
கொங்கலர் நறந்தார், 7.
கொங்கலிழ்குழல், 256, 342.
கொங்கு - பூந்தாது; தேனுமாம்: 7, 342.
கொட்கும் - சுழலும்: 139.
கொட்டி - கொடுகொட்டியாடல்; இது புறநாடகம்பதினொன்றனுளொன்று: 37.
கொட்பன - சுழலுவன: 208.
கொட்பு, 232 - 3.
கொடி, 109, 167.
கொடித்தளவம், 41.
கொடித்தேர்வீதி, 44, 235.
கொடிப்புருவம் - ஒழுங்காகிய புரு
கொடிபடுகூறை, 75. [வம்: 36.
கொடிமிடைவீதி, 248.
கொடிமின், 102.
கொடிவாயில், 69.
கொடுங்குழை, 248.
கொடுங்கை, 17.
கொடுங்கோன்மை, 85.
கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூவடிவமாகப் பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது: 46.
கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு: பொங்குநாடு, ஒளிநாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலையமானாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலைநாடென்பன; இவற்றைச் செந்தமிழ்நாட்டுத் தென்கீழ்பால் முதலாக வடகீழ்பால் இறுதியாக எண்ணிக்கொள்க; இதனைத் தொல்காப்பியம் எச்சளியல் "செந்தமிழ் சேர்ந்த" எனனுஞ் சித்திரவுரைகளாழமுணர்க: கொடுந்தாயர், 28. [335.

கொடுந்தொழிலாளன், 75.
 கொடுமரம், 145.
 கொடை, 129.
 கொண்டல், 305. [லன்று: 254.
 கொண்டன்று - கொண்டமையா
 கொண்டிமகளிர், 188, 196.
 கொண்டுகூறுதல், 102.
 கொண்டோற்பிழைத்ததண்டம்,
 57, 142, 243.
 கொண்டோனல்லதுதெய்வம்பேணுப்
 பெண்டிர், 195.
 கொம்பரிருங்குயில், 43.
 கொம்பு - நீரைவீசங்கருவி விசேடம்,
 பூங்கொம்பு: 308, 327.
 கொய்தல் - பறித்தல்: 34.
 கொய்யாக்குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண்;
 இதனை வெளிப்படை யென்பர்:
 கொல்லர், 212. [205.
 கொல்லல் - வெட்டல்: 329.
 கொல்லலுழைமூக்கு, 205.
 கொல்லாமை - அஹிம்மை; இது
 யஞ்சகிலத்துவொன்று: 231.
 கொல்லிப்பாலை, 54. [373.
 கொலை, 35, 177, 250, 261, 272,
 கொலைநிலவேட்டுவர், 145.
 கொலைப்பாவம், 293.
 கொலையறமாமெனுங்கொடுந்தொழின்
 கொழித்தல், 180. [மாக்கள், 80.
 கொழுநன், 195, 244.
 கொழுநீரிலஞ்சி, 121.
 கொள்கலம், 52, 198.
 கொள்கை - விரதம்: 124, 148.
 கொள்கையிடங்கள், 332.
 கொள்ளிமாலை, 75. [141.
 கொளிய - கொளுத்திநற் போன்ற:
 கொளுத்திக்காட்ட, 42.
 கொளை - ஒற்றறுத்தல், பாட்டு: 88.
 கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய
 இராசதானி; இதற்கு ஒருகாத
 தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள இடைச்
 சேரியிலே சாலி ஆபுத்திரனைப்
 பெற்றாளென்பர்: 149.
 கொற்றம், 91, 253.
 கொன்றை, 40, 191.

கோங்கம்பூ, 208.
 கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்: 167.
 கோசலதேசத்துச் சித்திர வேலைக்
 கோசல தேசம், 367. [காரர், 212.
 கோட்டங்காவலர், 206, 213, 215.
 கோட்டம் - அதை, கோயில்: 71,
 184, 196, 200, 204, 216 - 8,
 226 - 7, 235, 240, 293, 334.
 கோட்டான், 73 - 4. [16, 156.
 கோட்டி - சபை, கோயில்வாயிலுமாம்:
 கோட்டாடு - கொள்கை: 386.
 கோடணை - முழக்கம்: 62.
 கோடாச்செங்கோல், 3.
 கோடு - கரை, கொம்பு, சங்கு, யாழ்த்
 தண்டு: 144, 146, 163, 203, 262,
 கோடுடைதாழை, 43. [266, 308.
 கோடை, 283.
 கோணச்சந்தி, 212.
 கோணச்சந்திவிதானம், 190, 212.
 கோணம் - தோட்டி, முக்கோணம்:
 200.
 கோணிலைதிரிதல், 3, 15, 85, 203.
 கோதமை - ஒருபார்ப்பனி; சார்ங்கல
 னுடைய தாய்: 79, 82.
 கோதை, 124, 199, 234.
 கோதைத்தாமம், 187.
 கோதையஞ்சாயல், 115, 135.
 கோபச்சொல் - வாக்கிற்கோன்றும்
 பாவச்சொற்கள் நான்கினுள்
 ஒன்று: 374.
 கோபத்தால் உண்டானபாவம், 296.
 கோமகள், 202.
 கோமகன், 206.
 கோமகன் கோயில், 89.
 கோமகன் பீடிகை, 131.
 கோமினி - ஒருசெட்டிப்பெண்: 112.
 கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள தொரு
 பொய்கை: 117, 120 - 21, 124,
 161, 286, 342.
 கோயில், 20, 223, 240.
 கோயிற்றுக்கு - இசைத்தமிழ்நூலுட்
 கூறியஎழுவகைத்துக்கினு ளொ
 ன்று; நான்கு சீர்களையுடையது:
 20.

சசெ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கோரகை - பிச்சைப் பாத்திரம்: 59.

கோல் - செவ்வோல், திரட்டி: 15,

கோலக்கோட்டம், 20. [34, 241, 253.

கோலம், 166, 189, 202, 255.

கோலோர், 46. [கொளுவர்: 369.

கோவகாமர் - பழைய புத்தர்களு

கோவலர் - இடையர்: 65, 149.

கோவலன் - இப்பெயரையுடையவர்

இருவருள்: (i) மணிமேகலையின்

தந்தை; கண்ணகியின்கணவன்;

சிலப்பதிகாரக்கதாநாயகன்; வஞ்சி

சுதர்ப்புறத்தேயுள்ள கோயிலிற்

கண்ணகிவடிவத்தோடு இவன் வடி

வழங்கியிருந்தான்: 21-6,

48, 87, 99, 186, 250, 266.

(ii) மேற்கூறிய கோவலனுக்கு

ஒன்பது தலை முறை முன்

னோன்; இமயவரம்பன் நெடுஞ்

சேரலாதனுக்குக் காதற்பாங்கன்;

அவ்வேந்தனுக்குச் சாரணர்கூறிய

உபதேசமொழியைத் தானும்

கேட்டுத்தான் தேடியவையுந் தன்

முன்னோர் தேடியவையுமாகிய

பொருள்களையெல்லாம் எழுநூலிற்

முனஞ்செய்து விட்டுப் பின்னர்த்

தவம்புரிந்தோன்; வஞ்சிகரத்தே

புத்தனுக்குச்சைத்தியாலயமொன்

று கட்டுவித்தோன்: 289, 293,

298, 332, 334, 337, 341,

கோவியன்வீதி, 45. [347 - 8.

கோவேட்கள் - குயவர்: 329.

கோவையின் கொப்பு, 38 - 9.

கோழி, 94.

கோள் - வாக்கிற்கோன்றும் பாவச்

சொற்கள்நான்கினுள் ஒன்று: 82,

கோளம், 82, [273.

கோளரி, 258.

கோளியாலம், 71.

கோற்றொடி, 99

கோள்முறை, 196, 201, 216.

கோளியிழைந்தமாத் கோளியிழை

யும், 85, 203.

கோளஞ்சார பூமி - பசுக்கள் இடை

பூதன்றி மேய்தற்கு அரசனால்

விடப்பட்ட நிலம்: 146.

கோசம்நிகரம் - குசாம்புறம்

மரகனாற்செய்யப்பட்ட கல்;

கோசம் செய்வதற்கு: 167.

கோசிகன் - கண்ணபுரத்தின

ஓரந்தணன்; சுதமதியின் தந்தை:

29, 93.

கொழிலம் - வளைவு: 352.

கொண்டவன்னியர் - பழைய புத்தர்

களுள் ஒருவர்: 369.

கொதமபுத்தர், 367, 369.

கொதமமுனியர் - இவர் அகல்யை

யின் கணவர்; அவளுடைய கற்

பையழித்ததுபற்றி இத்தொழிற்

ஆயிரங்கண்களுண்டாகும்படி

சாபங்கொடுத்தனர்: 194, 309.

கொரியர், 33.

சக்கரத்தின் சூடு, 147.

சக்கரம் - மண்டலம், 38, 110.

சக்கரவாளக்கோட்டம் - புத்திர

சோகத்தால் வருந்திய கோதமை

யின் துன்பத்தைப்போக்குதற்காக

இச்சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத்

தேவர்களையும் சம்பாபதி வருவித்

துக்காட்டியவிடத்து அக்காட்சி

யைளக்காலத்தும் யாவரும்காணும்

வண்ணம் மயனால் நிருமிக்கப்பட்

டதுபற்றி இஃது இப்பெயர்பெற்

பது; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்

புறத்தேயுள்ள மயானத்தின் பக்

கத்துள்ளது; இதனால் இது சுடு

காட்டுக்கோட்டமெனவும் கூறப்

படும்; இதில் முனிவர்பலரிருந்து

தவஞ்செய்தார்; சம்பாபதி கோ

யில், கந்திற்பாவை, உலகவறவி

என்னுமிம்முன்றும் இதைச்சார்ந்

துள்ளவையே: 68 - 9, 84, 91,

165, 184, 326.

சக்கரவாளகிரி, 83.

சக்கரவாரத்துத் தேவர், 138.

சக்கரவாளம்-உலகம் முப்பத்தொன்

றையும் தன்னுள்ளே அடக்கிய

கோளம்: 81 - 2, 240, 298,

367.

சங்கத்தார் - சங்கத்தார் ; பொத்தரில் துறந்தோரின் கூட்டம்ஸங்கமெனப்படும்: 51, 233, 250, 266, 333.

சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள், 299.

சங்கதருமர் - ஒரு பொத்தமுனிவர் ; இவர் சுதமதிக்கும் அவருடைய தந்தைக்கும் தருமோபதேசஞ் செய்தவர்: 59, 66.

சங்கம், 38, 94, 139, 366.

சங்கமன் - ஒருவணிகன் ; நீலியின் கணவன் ; முற்பிறப்பிற் காரணமின்றி இவனைக் கொல்வித்த பாவத்தாலேயே கோவலன் கொலையுண்டிதந்தான்: 295.

சங்கமுகத்துறை, 57.

சங்கயம் - ஸம்சயம்: 356.

சங்கரித்தல், 310.

சங்கறுப்பார், 330.

சங்கினாற் செய்த காதணி, 36.

சங்குடைந்தாற்போலுந்தாழை, 43.

சங்குழுதொடுப்பு, 96.

சஞ்சரித்தல், 81.

சட்டையிட்ட பிரதானி, 277, 341.

சடங்கம் - ஒருயிர்: 60.

சடாயு - இராமாயணத்திற் கூறப்பட்டகழுகின்வேந்து: 31.

சடாட, 181. [ஒருதேவதை: 71.

சண்டிகை - ஸம்சாரவாலினியாகிய சண்டிகம், 41.

சண்டை - அங்கநாட்டுக்கங்கைக்கரை விடள்ள ஒரு நகரம்; சம்பையெனவும் வழங்கும்: 29, 93.

சத்தத்துலம், 358.

சத்தம், 351, 353 - 4, 361.

சத்தியஞானம், 324.

சத்தியம் நான்கு - துக்கம்முதலியன; இந்நான்கினிலக்கணமும் ஆகமஸூத்திரத்திலுள்ளதாகியஹீனயானத்தில் விளக்கக்கூறப்பட்டுள்ளதெனினும் இவற்றின் ஒவ்வொன்றும் மும்முன்றாகப் பன்னிரண்டு வகைப்படுமென்றுங் கூறுவர்:

25, 116, 122, 217, 302, 337, சுதமகன், 4. [371- 2, 381.

சதுக்கப்பூதம், 17, 243.

சதுக்கம் - நாற்சந்தி: 17, 90, 219, 331.

சதேந்திரர்கள் - பவணேந்திரர் முதலியோர்; இவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகவுள்ளவனுக்கு அகமிந்திரனென்பது பெயர்: 316.

சந்தம் - வேதாங்கங்களாறினுளொன்று; செய்யுளிலக்கணத்தைக் கூறுவது; சந்தோவிசிதியென்றுங் கூறப்படும்: 305, 310 - 11. [231.

சந்தனம், 36, 52, 96, 177, 224,

சந்தனம் மாலைமுதலியனதரியாமை - பொத்த முனிவர்களுக்குரிய தசசீலத்துளொன்று: 231.

சந்தாபம், 194.

சந்தி - இடவிசேடம்: 331, 379.

சந்திக்கோணம், 212.

சந்திமூன்று, 370 - 71.

சந்திரதத்தன் - கப்பலிற்சென்று வாணிகஞ்செய்யும் ஒருவணிகன் ; சாதுவனை நாகர்மலையிலிருந்து காவிரிப்பூப்பட்டினத்திற்குக் கப்பலிலேற்றி அழைத்து வந்தவன் இவனே: 172, 177.

சந்திரமண்டலம், 66. [49.

சந்திரன் - சதேந்திரன் ஒருவன்; சந்திராபீடன் - உச்சயினி நகரத்தரசன் ; இவன் தாராபீடனென்னும் அரசன் புத்திரன் ; காதம்பரியென்பவருடைய கணவன் ; காதம்பரியென்னும் வடமொழிக் கத்திய காவ்யத்தின் கதாநாயகன்: 38.

சந்திரோதய வருணனை, 66.

சந்து, 71. [304.

சந்தேகம் - பலதலையாய உணர்வு; சந்தோவிசிதி = சந்தம்: 310.

சந்நிகிதம், 155.

சப்தகௌஸ்துபம் - ஒருவடநூல்; இது பாணினி, புத்திரங்களைப்பின்பற்றிப் பதஞ்சலி மஹாபாஷ்யத்தை விளக்கிப் பட்டோஜிதேவித

சடுக வுநம்பந முதலியவற்றின் அகராதி.

ரென்பவராலியற்றப்பட்ட தொரு
வியாகரணகாரந்தம்: 310.
சபக்கத்தொடர்ச்சி, 351.
சபக்கம், 353.
சபக்கைகதேசவிருத்தி, 356.
சபதம், 189.
சம்பங்கோழி-சண்பென்னும்கோரை
களில் தங்கியிருக்கும் ஒருவகைக்
கோழி: 43. [சு: 369.
சம்பந்தம் - காரணகாரியத்தொடர்
சம்பவ வளவை, 304, 307.
சம்பவித்தது, 260, 305.
சம்பாதி-சடாயுவினுடன்பிறந்தவன்:
31, 198.
சம்பாதிபுரம் - சம்பாதி பூசிக்கப்
பெற்ற இடம்: 31.
சம்பாதிவனம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தைச்சார்ந்துள்ள ஒருசோலை;
மேலேபறந்து சென்றபொழுது
சூரியகிரணத்தாற் சிறையிழந்து
விழுந்த சம்பாதியென்னும் பற
வை இருத்தற்கிடமானதுபற்றி
இப்பெயர் பெற்றது: 31.
சம்பாநகரம்=சண்பை: 93.
சம்பாபதி-சம்புத்தீவத்தின் அதிதே
வதை; இஃதுஇவளுக்குஇயற்பெ
யர்; சம்பு மரத்தின் கீழிருந்து
நோற்றமையின்இவள் சம்புவென
வும் பெயர் பெறுவள்; சிவந்த
நிறமும் சடையுமுடைய வள்;
இவளிருந்தமைபற்றி ஆதிகாலத்
தே சம்பாபதியென்று பெயர்பெற்
றிருந்த நகரம், காவேரிநதியின்
சம்பந்தத்தாற் பின்பு காவிரிப்பூம்
பட்டினமென்று பெயர்பெற்றது;
புத்திரசோகமுற்ற கோதமைக்கு
இந்தச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்
லாத் தேவர்களையும் வருவித்துக்
காட்டி அச்சோகத்தை மாற்றி
அவளைத் தேற்றுவித்தவள்; இவ
ளுடையகோயில் குச்சரக்குடிகை
யென்று கூறப்படும்; அருந்தவ
முதியோள், கன்னி, குச்சரக்குடி
கைக்குமரி, சம்பு, சம்புத்தீவக்

காவந்தெய்வம், சம்புத்தீவத்
தெய்வம்,தொன்முதாட்டி,பொ
னிற்பொலிந்தநீதத்தாள், முந்தை
முதல்வி, முதியாள், முதுமுதாட்
டியென இந் தூலில் இவள்
வழங்கப்படுவள்: 2 - 3, 19, 78,
79, 81 - 2, 92, 184, 198,
201 - 3, 205, 227, 237,
240 - 41, 274.
சம்பிரதாயம்: 155;
சம்பு- சம்பாபதியென்னுந்தெய்வம்;
நாவன் மரம்: 1 - 2.
சம்புத்தீவக்காவந்தெய்வம், 19.
சம்புத்தீவு - நான்குமகாதீவினுள்
ஒன்று; இது நாவலந்தீவெனவும்
வழங்கப்படும்: 1, 19, 83, 103,
130, 164, 183, 242.
சம்புமரம், 181.
சம்பை, 29. [388.
சமசித்தத்துவம்-உபேக்ஷாபாவனை:
சமணமதத்தின் பாகுபாடு இரண்டு-
ஆசீவகம்,நிகண்ட்மென்பன: 311.
சமணரில் இருத்திபெற்றோர் - சார
ணர், 110, 268.
சமணீர்காள் - சமணர்களே: 58.
சமதண்டம் - ஒருநாள்; இதில் ஆசீவக
மதம் பரவியிருந்ததாக நீலகேசி
ஸமயதிவாகரத்தால் தெரிகிறது:
311.
சமந்தகூடம் - இலங்கைத்தீவிலுள்ள
ஒருமலை; சமனொளியென்றும்,
சமந்தமென்றும் பெயர்பெறும்;
புத்தஸ்தலங்களுள் ஒன்று: 110,
சமம், 100. [119 - 20, 336.
சமயக்கணக்கர், 9, 19, 303.
சமயதத்துவங்கள், 115.
சமயதருமம், 115, 237, 274.
சமயதிவாகரம், 231, 273, 374-5.
சமயதிவாகரமுனிவர் - நீலகேசியின்
விருத்தியுரையாசிரியர்: 323.
சமயப்படிற்றுரை, 234.
சமயம், 299, 325.
சமயமாறு, 309.
சமயமைந்து, 325.

அரும்பத முநலியவற்றின் அகராதி. சருள்

சமயவாதிகள், 18, 303.
 சமயிகள், 18, 234, 334.
 சமவாயம் - சமவாயம்: 321, 323.
 சமன், 122.
 சமனெனா—சமந்தம்: 119, 336.
 சயந்தன், 265.
 சயம்பு - ஸ்வயம்பு: 311.
 சயனசனங்கள், 359.
 சயனசனவான், 359.
 சயித்தம், 338.
 சர்வஜனன் - புத்தன்: 280.
 சரக்கு, 295.
 சரண் - அடைக்கலம்: 58.
 சரணங்கார் - பழையபுத்தர்களுனொ
 சரணகதி, 366. [ருவர்: 369.
 சரவணம் - நாணற்காட்டினையுடைய
 தொருபொய்கை; இமயமலையின்
 சார்ந்துள்ளது: 194.
 சரியாபிடகம் - நுத்திராபிடகத்து
 சிற்றுறுப்புக்களுனொன்று: 299.
 சல்லி, 190.
 சலத்திற்றிரியஞ்சாயனன், 110.
 சலனம், 307.
 சலாகை, 137.
 சன்னுயுளவுபயதன்மலிகலம், 361.
 சன்னு, 361.
 சனங்கள், 167.
 சனமித்திரன் - புண்ணியராசனடைய
 மந்திரிகளுள் ஒருவன்; அவ்வரசன்
 புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தற்கு
 மணிபல்லவஞ்சென்றபொழுதுநாக
 புரத்தை ஒரு மாதம் உரையிற்
 பாதுகாத்தவன்: 282 - 4, 292.
 சாக்காடு - சாதல்: 105, 271, 276,
 சாக்கியசக்கரவர்த்தி, 367. [377.
 சாகை - கிளை: 1.
 சாங்கியவாதம், 310, 319, 321.
 சாங்கியன், 354 - 6.
 சாணி, 388.
 சாத்தம், 306, 309. [10.
 சாத்தன் - சூலவாணிகன்சாத்தனார்:
 சாத்தியதன்மநித்தத்துவம், 361.
 சாத்தியதன்மம், 353, 362.
 சாத்தியதன்மலிகலம், 360 - 61.

சாத்தியநித்தத்துவம், 361.
 சாத்தியம், 305, 361.
 சாத்தியாலியாலிநத்தி, 360, 362.
 சாத்திரம், 299.
 சாதனமியதிட்டார்தம், 353.
 சாதன்மியதிட்டார்தவாபாசம்
 ஐவகைப்படுமென்றல், 360.
 சாதனதன்மம், 362.
 சாதனதன்மவழார்த்தத்துவம், 361.
 சாதனதன்மலிகலம், 360.
 சாதனம், 305, 361.
 சாதனவழார்த்தத்துவம், 361.
 சாதனவேது, 355.
 சாதனாலியாலிநத்தி, 360.
 சாதாரணம், 356.
 சாதி, 304.
 சாதிகளின்வகை, 329 - 31.
 சாதியொருமை, 44.
 சாதுசங்கரன் - ஒருமுனிவன், ஆகாய
 கமனமுடையவன்; தன் முற்பிறப்
 பில் இவனை ஒருபொழுது உண்
 டித்த புண்ணியமே மணிமேகலை
 நல்வழிப்படுத்தற்கு ஏதுவாயிற்று
 என்டர்: 59, 110-12, 129, 239.
 சாதுயர், 59, 106, 136, 240.
 சாதுவன் - ஆதிரையின்கணவன்; நா
 கர்களுக்கும் அவர்கள் குருமக
 மக்கும் சில நீதிகள்சூறி, அவர்
 களை நல்வழிப்படுத்திடுஞன்: 170-
 71, 173-5, 177.
 சாந்தந்திமிர்வோர், 210.
 சாந்தம் - சந்தனம்: 36, 76, 172.
 சாந்தவறுத்த, 224.
 சாந்து - சந்தனம்: 204, 221.
 சாந்துகழிநீர், 326.
 சாப்பறை, 73.
 சாபசரத்தி, 56.
 சாபசரர் - முனிவர்; சபித்தலையே
 அம்பாகவுடையவரென்றபடி: 56.
 சாபநோன்ருண், 183.
 சாபம், 168, 182, 194, 219, 289,
 சாபம்பட்டு, 168. [296.
 சாபார்தகாரம், 179.
 சாப்பர்க்குனையவாதிய அரங்கம், 77.

சடுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சாமரை, 190.

சாமானியக்கருத்து, 350. [116.

சாமானிய ஞானம் - பொதுவுணர்வு:

சாமானியம், 321.

சாமானிய விசேடம், 359.

சாமானியானுமானம் - அனுமான வளவையின் வகை மூன்றனுள்ளொன்று: 303.

சாமை - ஒருவகைத்தானியம்; எண் வகைக்கூலத்துள்ளொன்று: 9, 330.

சாயல் - மென்மை: 20, 30, 40.

சாயலன், 47.

சாயினள், 48.

சாயை, 225.

சார்ங்கம், 38.

சார்ங்கலன் - கோதமையின்புதல்வன்; இவன் மயானத்திற் பேய்மகளாடியதைக்கண்டு அஞ்சி உயிரையிழந்தவன்: 76.

சார்பறுத்துய்தி, 233, 276.

சார்பிற்றோற்றம், 233, 237, 276.

சார்பு, 237, 239.

சார்பு பன்னிரண்டு, 297, 372.

சார்பு பன்னிரண்டுள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுதோன்றுமென்றல், சார்வு, 316. [369 - 70.

சாரணர் - ஒற்றர்; பௌத்தரிலும் சைனரிலும் சித்திபெற்ற முனிவர்; சஞ்சரிப்பவரென்பது பொருள்; பௌத்தசாரணர்களின் சீலம் நூறென்று சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், செளத்திராந்திகன்மதத்திற்கு ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரெழுதிய உரையால் தெரிகின்றது: 110, 170, 298, 348.

சாரணரெண்மர், 268.

சாரியை, 13, 308.

சால், 139, 228.

சால்பு - அமைதி: 52.

சாலங்காயனன் - பிரச்சோதனனென்னும் அரசனுடைய மந்திரி: 167.

சாலி - ஒருபார்ப்பனி; அபஞ்சிகள் மனைவி; ஆபுத்திரனுடைய

தாய்: 142, 148, 150, 163, சாலை, 332. [277.

சாவகம் - ஒருநாடு; இதன் தலைநகர் நாகபுரம்; இதில் 'தவளமலை' என்று பெயர்பெற்ற ஒரு மலையுண்டு: இஃது ஆபுத்திரனுடையதுங் கூறப்படும்: 8, 160, 162 - 3, 165, 283.

சாவகமன்னன், 233, 333.

சாவகன், 239.

சாவம், 168.

சாவயவம், 359.

சாவோர்ப்பயிருங்கூகை, 73.

சாளரம் - பலகணி: 47 - 8.

சாற்றினள்கழறி, 171.

சாற்றுதல் - உணர்த்துதல்: 280.

சான்று, 131.

சான்றோரிடத்துள்ள குற்றம் தெற்றென விளங்குதல், 66 - 7.

சிக்கு, 314.

சிக்கை = சினை: 310. [369.

சிகி - பழையபுத்தர்களுள்ளொருவர்: சிங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டிள்ள ஒரு நகரம்; இதனரசன் வசுவென்பவன்; இஃது அரிபுரமெனவும் வழங்கப்பெறும்: 295.

சிங்கன் - ஆரியவரசர்களுள்ளொருவன்: சிங்காதனம், 190. [301.

சிச்சிலிப்பறவை, 41, 44.

சிசுபாலன், 182.

சித்தம் = ஸித்தம் - நிச்சயம்; மூலப்பகுதி: 116, 319, 321.

சித்தவெளிப்பாடு, 355.

சித்தாசித்தம், 355 - 6.

சித்தாந்தத்தொகை - புத்தமதசித்தாந்தங்களைத்தொகுத்துக் கூறும் தமிழ்ப்பௌத்த நூல்களுள் ஒன்று; இதனைச்செய்தோரையாவது இதன்காலம் முதலியவற்றையாவது ஒருவாற்றாலும் தெரிந்துகொள்ள இடமில்லை; ஆயினும், நீலகேசியில் புத்தவாதச்சருக்கத்தில், "உள்ளஞ்செல்லுடம்பு" என்

னுஞ் செய்யுளுரையில், 'மருடரு மனம்வாய் மெய்யிற் கொலைமுதல் விளைபத் தாமே' என்பது சீத்தாந்தத் தோகை என அந்நூலுரையாசிரியரும், சீவஞானசித்தியார், பரபக்கம், செளத்திராந்திகன்மதத்துள்ள, "முழுதுணர்ந்து" என்னுந் திருவிருத்தத்துரையில், 'அருணெறியாற் பாரமிதையாறைந்து முடனடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியின் கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ' என்பது சீத்தாந்தத் தோகை என ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரும் எழுதியவற்றால் இந்தச் செய்யுட்களிரண்டும் இந்நூலிலுள்ளனவாகப்புலப்படுகின்றன : 348, 374.

சித்தாந்தம், 303.

சித்தார்த்தன், 366. [104.

சித்திபுரம் - சீதரராசனுடைய நகர்:

சித்தியெண்பத்தொன்பது, 238.

சித்திரக்கைவினை, 55, 202.

சித்திரகாரிகள் - சித்திரமெழுதுவோர்: 329.

சித்திரச்செய்கை, 38, 192.

சித்திரசேனன், 236.

சித்திரத்தெய்வம் பேசுதல், 202.

சித்திரப்பட்டாம் - சித்திரமெழுதிய ஆடை: 38, 41.

சித்திரபூமி - ஆச்சரியத்தையுண்டு பண்ணும் பூமி: 212.

சித்திரம், 38, 41, 192, 203, 245.

சித்திரவிதானம், 190. [வன்: 301.

சித்திரன் - ஆரிய அரசர்களுள் ஒரு சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய்;

மணிமேகலையை உதயகுமரனோடு கூட்டுதற்குப் பலவகையாக முயன்றவள்; மிக்கவிரகுள்ளவள்:

4, 19 - 20, 26, 49, 62, 186, 189 - 90, 192 - 4, 265, 269,

சித்திரை, 121 - 2. [274.

சிதடு, 140.

சிதம்பரம், 207.

சிதர் - சீரை: 130.

சிதரினசீரை - சிதைந்ததுணி: 36.

சிதவற்றுணி, 36.

சிதார், 130.

சிதைத்தல், 181 - 2, 259.

சிதைதல், 35, 44.

சிதையாவுள்ளம், 188.

சிந்தன் - மக்களுள்ளே குறளனில் நெடியவன்: 140.

சிந்தனை, 389.

சிந்தாகுலம், 167.

சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி; இவளுக்குத் தென்மதுரையிற் கலாநிய மமென்று பெயர்பெற்ற ஓராலய மிருந்தது; இவள் ஆபுத்திரனுக்கு அமுதசுரபியை அளித்தவள்; இவளைச் சிந்தாவிளக்கென்றுங் கூறுவர்: 6, 150, 152 - 4, 200.

சிந்தை - மனம்: 160.

சிந்தைநோய், 167. [ல், 33.

சிந்தையின்றியுஞ்செய்வினையுறுமென

சிந்தையின்றெனிற்செய்வினையாவதும்

சிப்பி, 308. [எய்தாது, 33.

சிமிலிக்கரண்டையன், 34.

சிமையம் - மலை: 301.

சிரல் - சிச்சிலிப்பறவை: 41, 44.

சிருங்கி - மான்வயிற்றிற்பிறந்த ஒரு முனிவர்; இப்பெயருடையாரொருவர் ஒருபசுவினிடம் பிறந்ததாகப் பாரதத்தாற்றெரிகின்றது: 147.

சில்பலியரிசி, 75.

சில்லை - நீர்ப்பறவை விசேடம்: 98.

சிலதியர், 266, 270.

சிலப்பதிகார நூலாசிரியரும் மணிமேகலை நூலாசிரியரும் ஒருகாலத்தினரென்பது, 9, 10.

சிலப்பதிகாரம் - பழையகாப்பியங்களைந்தனுள் ஒன்று; இளங்கோவடிகளென்னும் சேரமுனிவராலியற்றப்பட்டது; கணவனும் மனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகியென்பவருடைய சரித்திரத்தை

விரித்துக் கூறுவது; தமிழ் நாட்
டாசர் மூவருடைய இராசதாலி
களாகிய புகார் மதுரை வஞ்சி
யெனவும் மூன்றன் பெருமைகளை
யும் விளக்குவது; சிலதருமன்
களைச் சிலம்பு காணமாக உகத்
தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டுச்
செய்யப்பட்டமை மயின், இப்
பெயர்பெற்றது; இன்னும் முதல்
தமிழும் விரைப்பெற்றதாகலின்
இயலிசைநாடகப்பொருட்டொ
டர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடக
வுறுப்புக்களையுடைத்தாகலின்
நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்
பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடை
யிடையே விரவப்பெற்றதாதலின்
உரையிடையிட்டபாட்டுடை
ச்செய்யுளென்றும் இஃதால் பெயர்
பெறும்; இது பதிகச்செய்யுளை
முதலிற் பெற்று மங்கலவாழ்த்துப்
பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களை
யுடைய புகார்க்காண்டமும், காடு
காண்காதை முதலியபதின்மூன்று
உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்கா
ண்டமும், குன்றக்குரவைமுதலிய
மூறுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்
காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பட்டு
வது; இதில் இயற்றமிழின் பாகு
பாடான வெண்பா அகவற்பா
கலிப்பா வெண்பவைகளும்,
இசைத்தமிழின் பாகுபாடான
குறுநுவரி முதலிய பாக்களும்,
நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான
உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன;
இதற்கு அரும்பதவுரையொன்று,
அடியார்க்கு நல்லாரியற்றிய உரை
யொன்றுமுண்டு: 4 - 5, 9, 11,
13 - 6, 18, 20 - 22, 24 - 5,
28 - 33, 36 - 7, 41, 45 - 8,
51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5,
67, 70-71, 75, 77, 82-3, 86-9,
92, 94-6, 98-100, 103, 108-
9, 117-8, 132-3, 136, 138-
10, 144-5, 150, 155-6, 159,

161, 165, 170-71, 173, 180,
183, 186-7, 195-7, 199, 202,
204, 208, 210-11, 213-6,
218-9, 221, 228-9, 233, 238-
40, 243-4, 247, 252, 256,
259, 266, 270, 276-7, 279,
282, 291, 293-4, 298, 300,
302, 326, 328-33, 335-6,
338, 347-8, 367.

சிலப்பதிகாரவரும்பதவுரையாள்
யர், 16, 156, 204 - 5, 242.

சிலம்பு, 64, 119.

சிலாதலம் - வட்டமாகச் சந்திரகாந்
தக்கல்லாற்படுத்தது: 336.

சிலேடை, 190.

சிலை, 267.

சிலைச்சுறாநெடுங்கொடி, 214.

சிலைக்கொடி-விற்கொடி: 214.

சிலைத்தார், 152.

சிலைப்புறவம், 200.

சிவஞானசித்திதார் - தமிழிலுள்ள
சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதி
னான்கனுள்ளான்கரவது; இது பா
பக்கம் சுபக்கமென இரண்டுபகு
திகளையுடையது; அவற்றுள்
௩௦௧ - திருவிருத்தங்கையுடைய
பாபக்கத்தில் உலோகாயதன்முத
லிய பரசமயிகளுடைய கோட்பா
டுகள்எடுத்துக் காட்டி மறுக்கப்
படும்; ௩௦௨ - திருவிருத்தங்களை
யுடைய சுபக்கத்தில் பரசமயிகளா
லுஞ்செய்யப்படும் ஆசங்கைகளுந்
கெல்லாம் பரிகாரங்கூறி அவமதம்
நாட்டப்படும்; இதனைச் சிவஞான
பொதத்திவழிநாலென்பர்; இந்
நாலின்பெருமையை, “பாரிலுள்ள
நாலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தி
யிலே, கோர்விருத்தப் பாநிபொ
தம்” என்னும் வெப்பொதகாரச்
செய்யுளும், “செத்திதற்கு மெத்
தெய்வ மில்லை, சிவஞானசித்திக்கு
மெத்தாத் திரமுமில்லை” என்னும்
பொழியும் பாசு அமைப்பித்
தது; இஃதாவாசீவா, ஆதீதாத்

குச்சந்தேறக்குறைய ௬௦௦- வரு
டங்களுக்கு முன் நடுநாட்டிற் பெ
ண்ணையாற்றிற்கருகேயுள்ள திருத்
துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த
வரும்சகலாகமபண்டித ரென்னுங்
காரணப்பெயர்பெற்றவரும் மெய்
கண்ட தேவருடைய மாணாககா
களுட்சிறந்தவருமாகிய அருணந்தி
சிவாசாரியார்; இதிலுள்ள பரபக்
கத்திற்குத்திருவொற்றியூர்ஞானப்
பிரகாசர், அவர் மாணுக்கராகிய
தத்துவப்பிரகாசர், வேலப்பண்
டாரமுதலியோரும், சுபக்கத்திற்கு
மறைஞானதேசிகர் சிவாக்கிர
யோகிகள் திருவண்ணாமலையாதீ
னத்து ஞானப்பிரகாசமுனிவர்
திருவாவடுதுறையாதீனத்துச் சிவ
ஞானமுனிவர் நிரம்பவழகிய
தேசிகர்முதலியோரும் உரைசெய்
திருக்கின்றனர்: 284, 298, 304-
5, 307, 311, 313-5, 323, 348,
350, 367-9, 374, 381-4, 389.
சிவபாத்தியன் - சிவபெருமானுடைய
பாதத்திற்குரியவன்: 111.
சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆல
மர்செல்வன், துதல்விழிநாட்டத்
திறையோனென இந்நூலில் வழங்
கும்: 17, 39. [327.
சிவிதி - நீரைவீசங்கருவிவிசேடம்:
சிவேதன் - ஆரியவரசர்களுளொரு
வன்: 301.
சிற்பம் - நுண்டொழில்: 199.
சிற்பாசாரிகள், 38, 202, 329.
சிற்பிடைத்தீவு, 83.
சிற்பிடை முடுக்கர், 89.
சிற்பியாறு, 168.
சிற்பில், 250.
சிறப்பின்பாலார், 256. [343.
சிறப்பு - விழா: 114, 164, 265,
சிறப்புச்செய்யவேண்டுங்காலம், 327.
சிறப்புடையவரேமக்களென்றல், 256.
சிறப்புப்பெயர், 47.
சிறப்பவாயில், 68.
சிறுகாற்செல்வன், 211.

சிறுசெவி, 138.
சிறுதீவு இரண்டாயிரம், 83.
சிறுதேர், 89.
சிறுநகை, 193, 201.
சிறுபலியரிசி, 75.
சிறுபாணாற்றுப்படை - கடைச்சங்கப்
புலவர்கள் அருளிச்செய்த பத்துப்
பாட்டினுள் மூன்றாவது; ௨௬௯ -
அடிகளையுடையது; பரிசில் பெறக்
கருதியபாணனொருவனைப் பரிசில்
பெற்றொருவன் ஓய்மானாட்டுநல்
லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படு
த்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை
இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர்நத்தத்
தனார்பாடியது; இது நல்லியக்கோ
டனது வள்ளன்மையையும் அவ
னுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்
டினம் வேலூர் ஆமூர் முதலிய
வற்றின் இயல்பையும் அவற்றிலுள்
ளாருடைய நற்குண நற்செய்கை
களையும் அவனது அரண்மனையின்
சிறப்பையும் பலதிறத்தினரும் ஏத்
தும்படி பலகுணவிசேடத்தோடு
அவன் வீற்றிருத்தலையுங் கூறுவ
தன்றித் தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரு
டைய இராசதானிகளாகிய மதுரை
வஞ்சி உறையூரென்னும் மூன்று
நகரங்களின் நிலைமையையும் பேகன்
பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி
ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவ
ரும் இன்ன இன்ன கொடையாற்
பெயர் பெற்றார்களென்பதையுங்
கூறும்; இதற்கு ஆசிரியர் நச்சி
னார்க்கினியர் உரை செய்திருக்கின்
றனர்; இது சிறுபாணாறெனவும்
சிறுபாணெனவும் வழங்கும்: 36,
44, 47, 77, 91, 96, 335.
சிறுபுழை, 68, 91.
சிறுபுறம் - பிடர்: 24.
சிறுமகன், 177.
சிறுமை-குற்றம்: 258.
சிறை, 44, 50-51, 56, 208, 216-7,
240, 255, 265, 267.
சிறைக்கோட்டம், 7, 206, 214, 216.

சுகுட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சிதைகாக்குங் காப்பு, 195.
 சிதைச்சாலை, 206.
 சிதைசெய்சிந்தை, 74.
 சிதைநோய்தீர்த்தல், 256.
 சிதைப்பாடு, 257.
 சிதையோர்கோட்டம், 218.
 சிதைவீடு, 253.
 சின்னீர், 38 - 9, 264.
 சினந்திருகல், 249.
 சினப்பாவம், 296.
 சின்ம், 46.
 சினமாசு, 106.
 சினன் - புத்தன்: 309.
 சினேந்திரன், 349.
 சினை - கினை: 40.
 சினைத்ததர்வீழ்பு - கினைகளிலுள்ள
 செறிந்த சுள்ளிகள்: 36.
 சினை - தண்டம்; வேதாங்கமாற
 னுள் ஒன்று; வேத இலக்கணத்
 தைக் கூறுவது; ஒவ்வொரு வே
 தத்திற்கும் பலசினைகளுள்ளன;
 ஒருவேதத்திற்குரியவை மற்ற
 வேதங்களுக்கு ஆகா; அவை
 வியாஸர், நாரதர், பாணினி, பா
 ரத்துவாஜர், கௌஹளர், வியாடி
 முதலிய மஹரிஷிகளாலும் வேறு
 ள்ள பிராசீனர்களாலும் செய்யப்
 பட்டுள்ளன; இதனை வேதத்தி
 ற்கு மூக்காகக் கூறுவர்; சீசை
 யெனவும் வழங்கும்: 142, 310.
 சீ, 220.
 சீகாழி - ஒரு சிவஸ்தலம்; சிவபெரு
 மானைக் காளிபூசித்தமையின் இப்
 பெயர் பெற்றதென்பர்: 29.
 சீத்தல் - அழித்தல்: 95, 162, 216,
 சீத்தச்சாத்தன், 10. [218, 240.
 சீதம், 312.
 சீதரன் - சித்திபுரத்தரசன்; நீல
 பதியென்பவளின் தந்தை: 104.
 சீப்பித்து, 216.
 சீர் - தாளவறுதி: 204, 210.
 சீர்த்தி - மாவலிபரம்பரையிலுதித்த
 ஓராசன்புத்திரி; நெடு முடி
 கள்ளியின் மனைவி: உதயகுமர

னுடையதாய்; இராசமாதேவி
 யென்று கூறப்படுவள்: 207.
 சீர்மை, 322.
 சீரை, 36, 130.
 சீலசமாதி, 367.
 சீலபாரமிதை - சீலம் நிறைத்தல்;
 இது விநயபிடகத்துச்சொன்ன
 வாறுசெய்தல்; இது தசபா
 ரமிதையுள் ஒன்று: 297.
 சீலம், 35, 155, 231, 253, 273,
 347, 365, 374.
 சீலமைந்து - கொல்லாமை கள்
 ஞண்ணுமை பொய்யாக்ம காம
 மின்மை கள்ளாமையென்பர்:
 சீலவுபாசகர், 327. [26, 231, 365.
 சீவகசிந்தாமணி-தமிழிலுள்ளபழைய
 காப்பியமைந்தனுள் ஒன்று; திருத்
 தக்கதேவரென்னும் சைனமுனிவ
 ரால்இயற்றப்பட்டது; கங்-இலம்
 பகவுறுப்பையும் கசு-கவிசாய
 முடையது; சொல்லழகும் பொரு
 ளழகும் நிறைந்துள்ளது; சைன
 மதத்தினனாகிய சீவகனென்று
 மரசனது சரித்திரத்தை விரித்துக்
 கூறிமேம்பட்டுவிளங்குதலின், இப்
 பெயர்பெற்றது; உச்சிமேற்புலவர்
 கொள் நச்சினூர்க்கினியரால் உரை
 செய்யப் பட்டது; இதற்கு வே
 ரொரு பழையஉரையுண்டென்று
 அவ்வுரையால் விளங்குகின்றது;
 சிந்தாமணியென்றும், நூற்பயனா
 கிய நாற்பொருள்களையும் நன்கு
 விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
 டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்
 இதுவழங்கப்படும்: 2, 7, 15,
 22, 30, 31, 36, 39 - 41,
 43, 45, 49, 53 - 4, 57, 64,
 71, 85, 99, 109, 120, 123,
 139, 154, 157, 160, 167,
 170, 175, 182, 195 - 6, 201,
 212, 214, 222, 236, 241,
 247, 249, 252, 256 - 9, 261,
 276, 282, 296, 315, 326, 328,
 331, 333, 338.

சேவன், 316.

சேற்றம், 296.

சேறியகற்பு - மறக்கற்பு ; இது மது
ரையையெரித்த கண்ணகிபாலுள்
ளது ; இதற்கு மறுதலையாகிய
கற்பு, ஆறியகற்பு என்றும் அறக்
கற்பென்றும் கூறப்படும்: 294.

சேறியாழ், 47.

சுகதன் - புத்தன்: 335.

சுகதுக்கானுபவம், 372.

சுகம், 358.

சுட்டல், 262, 304.

சுட்டுக்குவியெனப்பேராந்தை ஒலித்
தல்: 73.

சுட்டுணர்வு - பிரமானுபாசங்களெட்
டனுள் ஒன்று: 308.

சுடர் - சந்திரசூரியர்: 108, 309.

சுடர்த்தோரணம், 72.

சுடலை - மயானம்: 74.

சுடலைக்கான், 171.

சுடலை நோன்பிகள், 74.

சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 69, 84.

சுடுமண் - செங்கல்: 37, 71, 189.

சுண்ணச்சாந்து, 69.

சுண்ணம், 43.

சுத்தோதனன் - கௌதமபுத்தரு
டைய பிதா; இவனைச்சாக்கிய சக்
கரவர்த்தியென்றுங்கூறுவர்: 268,
367.

சுதமதி - கௌசிகனென்னும் அந்தண
னுடைய புத்திரி; மாருதவேகனெ
ன்னும் ஒருவித்தியாதரனால்முன்பு
கவர்ந்துகொண்டு போகப்பட்ட
இவள் பின்பு அவனாற் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்திலிடப்பட்டுமாதவியின்
உயிர்த்தோழியாயிருந்தாள்; மணி
மேகலைபால்மிக்க அன்புடையவள்;
சங்கதருமணிதத்துத் தருமங்கே
ட்டவள்: 5 - 6, 28, 30, 34, 41,
44, 50 - 53, 55 - 6, 66, 68,
84, 86 - 7, 92 - 3, 95 - 7,
114, 132-3, 135, 141, 166,
198, 237, 270, 273, 289, 326,
339, 344.

சுதை - சுண்ணச்சாந்து: 38, 83,
199, 290. [ணுவார், 329.

சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன் பண்
சுதையிழுகியமாடம், 69.

சுந்தரச்சுண்ணம், 21.

சுபகிருஸ்நலோகம், 3.

சும்மை - ஒலி: 72 - 3, 154.

சுரத்தல், 130 - 31, 157 - 8, 163.

சுரபி - மணம்: 123.

சுரபுன்னை, 40.

சுரிசூழல், 282.

சுரியல் - சுழித்தல், வளைவு: 36.

சுரியிரும்பித்தை, 248.

சுருக்குவலை, 195.

சுருங்கை - மதகு: 138.

சுருங்கைச்சிறுவழி, 138.

சுருங்கைத் தூம்பு, 326.

சுருதி, 389.

சுருப்புநான், 195.

சுரும்பு - மலை, வண்டு: 31, 33, 224.

சுருளிடுதாடி, 37. [131, 177.

சுரை - உள்ளீழன்மை, பசுவின்மடி:

சுரைவித்து, பல்லுக்குவமை, 221.

சுவசனவிருத்தம், 354.

சுவர்க்கம், 125, 306.

சுவரிலெழுதியதெய்வம், 235.

சுவை, 75, 320, 337, 345.

சுழலலுஞ் சுழலும், 36, 100.

சுழி, 46.

சுள்ளிக்கோல், 306.

சுள்ளிகள், 36.

சுற்றம் துயர்க்கடல் வீழ்தல், 95.

சூட்டிதைச்சிவிற்போர், 329.

சூட்டு, 64.

சூடகவரிவளை, 37.

சூடாமணிரிகண்டு - ஒருதமிழ்நிகண்டு;

இது, தெய்வப் பெயர்த்தொகுதி

முதற் பல்பெயர்க் கூட்டத்தொரு

பெயர்த்தொகுதியிறுதியாகிய

பன்னிரண்டுதொகுதிகளையுடையது;

திவாகரத்துக்கும் பிங்கலந்

தைக்கும் வழிநூலாகவுள்ளது;

இதில் 1196-விருத்தங்களுள்ளன;

சூடு, 147. [110, 140, 268.

சகாச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூத்திரி, 311.

சூதர் - நின்றேத்துவார்: 330.

சூதாடல், 170.

சூது, 159.

சூர் - அச்சம்: 241.

சூர்மலை, 173.

சூரியகாந்தமணி, 138.

சூரியகுலம், 2, 268.

சூரியமண்டிலம், 137.

சூரியன் - சதேந்திரருள் ஒருவன்: 108, 122, 271.

சூரியனுக்கு முற்காலத்தில் கிருத்தி காப்பிரவேசமுண்டென்பது, 122.

சூரியனுடைய உதயாத்தமயம், 104.

சூரியாத்தமனம், 65.

சூரை - செடிவிசேடம்: 74.

சூல் - கருப்பம்: 262.

சூலம், 70.

சூழ்தல் - கருதல்: 144, 265.

சூழ்போதல், 189.

சூள் - சபதம்: 35.

சூளாமணி - ஒருதமிழ்ச்சைனக் காப்பியம்; 2131 - செய்யுட்களையுடையது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; இந்நூலாசிரியர் தோலாமொழித்தேவரென்னும் சைனமுனிவர்; இக்காப்பியக்கதாநாயகன் திவிட்டனென்னுமரசன்: 43, 56, 188, 223.

சூளுறவு - சபதம்: 35, 201 - 2.

சூன்முதிர் பருவம், 143.

சேங்கதிர் மண்டிலம், 137.

செங்கயல், 44, 51, 200.

செங்கல், 37, 71, 189.

செங்கமுநீரிதழைப்பிணைத்தல், 210.

செங்குட்டுவன் - சேரலாதன் புத்திரன்; இளங்கோவடிகளின் தமையன்; கண்ணகி தன்னாட்டையடைந்து கணவனோடு சுவர்க்கம் புகுந்தாளென்பதைக்கேட்டு இவன் இமயமலையிலிருந்து சிலைகொணர்ந்து அவள் வடிவமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்வித்துப் பூசையும்விழவும் நடத்தினான்;

மதுரைக் கூலவாணிகர்சாத்த னூர்பால் மிக்கஅன்புடையன்; சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன் இவனே: 300, 302.

செங்குணக்கு, 2. [341.

செங்கோல், 15, 143, 166, 255,

செங்கோல்காட்டல், 193, 203.

செங்கோன்முறை, 196.

செட்டி, 176.

செட்டிகளொன்பதின்மர், 287.

செண்டுமெளி, 308.

செந்தீப்பேணல், 65.

செந்தூக்கு - இசைத்தமிழ்நூலிற் கூறிய எழுவகைத்தூக்கினுளொன்று; ஒருசீரையுடையது: 20.

செப்பல், 52, 194, 198.

செப்பினுள் வைகியமலர், புழுக்கத்தால்வாடுதல், 48.

செம்பஞ்சக்குழம்பு, 76.

செம்பவளம், 96, 200.

செம்பாகம் - நல்ல பக்குவம்: 52.

செம்பிறப்பு, 314.

செம்புசெய்ஞ்ஞர் - செம்புகொட்டிகள்; செம்புவேலை செய்யும் ஒரு சாதியார்: 329.

செம்புயிர் - ஐவகையுயிர்களுள்ஒன்று; செம்பொருள், 59, 238. [315.

செம்போக்கு, 315.

செம்மார், 330.

செம்முல்லை, 41, 211.

செய்கு - செய்வேன்: 50.

செய்குன்றம், 211: 331.

செய்கேள் - செய்வேன்: 291.

செய்கை, 237, 271, 370, 372,

செய்தவத்தாட்டி, 258. [377, 380.

செய்தவம், 193.

செய்தாங்கு, 259.

செய்தி, 203, 206, 233.

செய்யுளிலக்கணம், 311.

செய்யோள் - திருமகள்: 54.

செய்வினை சிந்தையின்றெனின் வதுமெய்தாதென்போர், 33.

செய்வினைப்பயத்தான் நற்பிறப்பெய்துதல், 217.

செய்வினைமருங்கின், 80, 156, 232.
செய்வினைமாடம், 47.
செயப்பாட்டுவினை, 259.
செயலதல், 45, 219.
செயலை - அசோகமரம்: 267.
செயற்கையழகு, 245.
செயிர் - குற்றம்: 137, 321.
செரு, 295.
செருக்குதல், 90, 181, 195, 204,
செருந்திமரம், 41, 211. [262.
செருந்து, 211.
செருப்புகன் மன்னர், 254.
செல்கதி; 149. [35.
செல்லல்-துன்பம், போகாதே: 19,
செல்லல் செல்லல், 228.
செல்லற்க, 45.
செல்லுயிர், 105, 129, 229.
செல்லுயிர்ப்புக்கில், 276.
செல்லுலகு, 263.
செல்வக்கள்ளாட்டு, 76.
செல்வக்காப்பு, 218.
செல்வம், 236, 247 - 8.
செல்வுழி, 170, 254.
செலீஇ - சென்று: 20.
செவ்வழிக்கீதம், 35.
செவ்வழிப்பண், 330. [131, 175.
செவ்வனம் - நேராக: 6, 33, 118-9,
செவ்வி, 188, 190 - 91, 193,
செவ்விது, 188, 237. [281.
செவ்வியள், 56.
செவ்வியின் வணங்கல், 213.
செவி, 51, 193, 198.
செவிடர், 151.
செவிடு, 140.
செவித்துளை, 108.
செவிமுதல் - காதினிடம்: 49 - 50,
செவியொலிவிகாரம், 319. [263.
செவிலித்தாயர், 89.
செழியன், 149.
செழுங்கலைநியமம், 150.
செழுஞ்சோறு, 196.
செற்றகள்வன், 259.
செற்றச்சேக்கை, 52.
செற்றஞ்செறுத்தோய், 63, 263.

செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம்
நிகழுங் கோபம்: 18, 52, 146,
செறிகழன்மறவர், 301. [254.
செறிதொடி, 132, 237.
செறித்தசிறை, 256.
செறியிருள், 165.
செறிவளைமகளிர், 198.
செறுத்தோர் - அடக்கினோர்: 263.
சென்றுவீழ்கதிர், 64.
சென்றுவீழ்பொழுது, 65.
சேக்கை - தங்குமிடம்: 47 - 8, 52,
சேட்புலப்பரிசிலர், 152. [94.
சேடி - வித்தியாதரநலகு: 180.
சேனாபதி, 181.
சேதனப்பிரபஞ்சம், 373.
சேதா - செவ்வியபசு: 65.
சேதியம் -(புத்தன்) கோயில்: 341.
சேரர், 234, 326, 335.
சேரலன், 336.
சேரன்செங்குட்டுவன் - செங்குட்டு
சேவடி, 40. [வன்: 293, 300, 302.
சேவல், 43.
சேனாபதியர் - சேனாதிபதிகள் ; அர
சர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுவினுள்
சேனை, 100. [ஒருவகையார்: 13.
சேஷானுமானம் - அனுமானவகை
முன்றனுள் ஒன்று ; இஃது எச்ச
மெனவுங் கூறப்படும்: 305.
சைசவ விருத்தார்த்தம்-குழந்தைப்பரு
வத்தில் நடந்தவரலாறு: 70.
சைதனியவான், 355.
சைமினி - ஒருமுனிவர்; அளவைவாத
நூலாசிரியர்களுளொருவர்; பிரத்தி
யக்கமுதலியபத்தினுள் இவர்
கொண்ட பிராமணம் ஆதே: 303,
சைவவாதம், 309. [309.
சைவவாதி, 309, 325.
சைனசம் பிரதாயம், 57.
சைனசம்பிரதாயம், 155.
சைனமுனிவர், 35.
சைனர், 123.
சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன், 237.
சொல்லியுரைத்தல், 229.
சொல்லிற்றோன்றும் பாவம் நான்கு -

சகாக் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பொய் குறளை கடுஞ்சொல் பய
னில்சொல் என்பன் : 273.
சொல்லுகிலாய், 311.
சொல்வருவித்தல், 115.
சொல்வுழி, 270.
சொற்பயம், 149.
சொற்பயன், 222, 339.
சொற்றமொற்றத்தொடர்ச்சி, 315.
சொன்முடிவு, 52.
சொன்னடை, 244.
சோதிடநூல், 122.
சோதிடநூலோர், 330.
சோதிடம், 310. [37, 306.
சோநகரம் - வாணசுரனுடையஆர்:
சோபிதர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒரு
வர்: 369.
சோமசூரியாக்கினிகள், 304.
சோலை, 50, 94, 117, 134, 219,
233, 267, 284.
சோழபரம்பரை, 254.
சோழர், 214, 340.
சோழர் குலக்கொடி - காவிரி: 3.
சோழன், 7, 30, 44, 46, 52, 64.
சோழனொருவன் - நங்கெயிலெறிந்
தது, 11.
சோழிகவேனாதி - நெடுமுடிக்கிள்ளி
யின் மந்திரிகளுளொருவன்: 240,
சோற்றமலை, 178 - 9. [251-2.
சோற்றுப்பாத்திரம், 259.
சோறு, 123, 131, 196.
ஞாயில் - மதிவறுப்புவிசேடம்: 64.
ஞாயிறு-சூரியன்: 42, 97, 105, 139,
162, 230, 297. [263, 265.
ஞாலம்-பூமி: 129, 153, 175, 203,
ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை: 96.
ஞான்று, 179.
ஞானசுகாதி, 323.
ஞானதீபம், 390.
ஞானநன்னீர், 263.
ஞானப்பிரகாசர் - சிவஞானசித்தியார்
பரபக்கத்திற்கு உரைசெய்திருப்
பவர்களுளொருவர்; திருவொற்றி
யூர் ஞானப்பிரகாச ரென்றும்
கூறப்படுவர்: 348.

ஞானபாரமிதை - ஞானம்பூரித்தல்;
தசபாரமிதைகளுள்ஒன்று: 297.
ஞானம், 216.
ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, 371.
ஞானோதயம், 125.
ஞெமிர்தல் - பரத்தல்: 189. [366.
தீருமணி - புத்த தர்ம ஸங்கங்கள்:
தீருஷ்ணை - ஆசை: 369, 372.
தக்கணமதுரை, 150, 246 - 7.
தக்கயாகப்பராணி - ஒரு தமிழ்நூல்;
இது கலிங்கத்துப்பரணியை
யொப்பப் பலவறுப்புக்களைப்
பெற்றுள்ளது; செந்நசுவை
பொருட்சுவைகளில் மிகச் சிறந்
தது; பலவிடத்தும் சைவசம
யத்தின் அருமைகளையும், திருத்
தொண்டர்களின் மேம்பாட்டை
யும் பாராட்டிக்கூறுவது; இதில்
உள்ள தாழிசைகள் 800; இந்நூ
லாசிரியர் 'கூத்தன் கவிச்சக்கர
வர்த்தி' என்பவரென்று தெரிகின்
றது; பழைய தமிழ் நூல்களி
லும் வடமொழி நூல்களிலு
மிருந்து மேற்கோள்களையெடுத்த
துக் காட்டிச் சிறப்புற்று விளங்கு
வதான பழையவுரையொன்று
இதற்கு உண்டு: 70.
தக்கன்று, 255.
தக்கார், 179.
தக்கு - தகுதியுள்ளது: 187.
தகரம் - மயிர்ச்சாந்து: 47.
தகவிலன், 40, 169.
தகவிலன், 252.
தகவிலை - தகவின்மையுடையாய்: 78.
தகவு, 197.
தகை, 220.
தகைக்குநர், 256.
தகைநலம் - மிக்க அழகு: 48.
தகைபாராட்டல், 61.
தகைமலர்த்தாரோன், 275.
தங்காவேட்கை, 170, 194.
தச்சர், 212, 329.
தசகுமாரசரிதம் - ஒருவடமொழிக்
கத்திய காவ்யம்; பத்துக்குமாரர்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுகுள

கன் விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட
மைமின் இப்பெயர் பெற்றது; உச்
சுவாசங்களென்று வழங்குகிற
பகுப்புக்களையுடையது; இதனை
இயற்றியவர் தண்டியாசிரியர்;
இதில் முதற்பாகம் இறந்து
போனமையின் அது பிற்காலத்
துச் சோமதேவபட்டரால் இயற்
திச்சேர்க்கப் பட்ட தென்று கூறு
வர்: 70, 112.

தசசீலம், 231, 365.

தசதோஷம், 374.

தசபலன் - புத்தன்; தானமுதலிய
தசபாரமிதையும் நிறையப் பெற்ற
மையின், இவன் இப்பெயர் பெற்
றானென்பர்: 348.

தசபாரம் - தசபாரமிதை: 297, 368.

தசபாரமிதை - தானம் முதல் ஞானம்
ஈறுகவுள்ளபத்தும்பூரித்தல்; "சுக
தன் உயிர் நேரவும் உறுப்பு நேர
வும், பொருள்நேரவும் பூரிக்கின்ற
பாரமிதை பத்து" என்பர் நீலகேசி
யுரையாசிரியர்: 297, 348.

தசம்பு, 327.

தசபாரம் - தசபாரம் - ஒருதாரி
தூல்; இதிலுள்ள செய்யுண்டை
மிகச் சிறந்தது; இது மாதாநாட்
ள்ள தஞ்சாக்கூரிலிருந்தவனும்
பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய
வாணனென்னும் தலைவன் மீது
பொய்யாமொழி என்னும் புலவர்
பெருமானுற் பாடப்பட்டது; நாற்
கவிராயநம்பியென்பவரால் இயற்றப்
பட்ட அகப்பொருள் விளக்க
மென்னும் இலக்கண நூலிற்கு
இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது;
இந்நூலிற்குக் குன்றத்தூர்ச் சொ
க்கப்பநாவலரென்பவராற்செய்யப்
பட்ட தானவுரையொன்றுண்டு:
152.

தட்பம் பொறுத்தல் - தவத்தோர்க்
குரிய நியமங்கள் எட்டினுள்ளான்

தடக்கை, 52. [று: 386.

தடக்கையினங்களிற்று, 60.

தடமித்தன், 45.

தடி - ஊன்றடி: 74.

தடிந்து - வெட்டி: 176.

தடுமாற்றத்தொடர்ச்சி, 315.

தடுமாற்றவலம், 261.

தடுமாறுபிறவி, 229.

தடைஇ - தடவிப்பார்த்து: 55.

தண்டம் - சிதை: 57, 142, 206.

தண்டாக்களிப்பு, 77.

தண்டாக்காட்சி, 338.

தண்டாலீகை, 77.

தண்டு, 72.

தண்டுகாலூன்றி, 155.

தண்ணாரர் - பழைய புத்தர்களுள்

தண்ணறல், 220. [ஒருவர்: 369.

தண்ணீர், 111.

தண்ணீர்ப்பந்தல், 327.

தண்ணுமை - உத்தமத்தோற்கருவி

யாகியமத்தளம்: 21, 77, 88, 210.

தண்ணுமையோன் - பரதநூலிற்

கூறிய பஞ்சாச்சாரியர்களுள் ஒரு

வன்; இவனை மார்த்தங்கிகளென்

பர் வடநூலார்: 87.

தண்பனிவிழுங்கிய செங்கதிர் மண்டி

தண்பெயல், 160. [லம், 137.

தண்மணற்பந்தர், 17.

தணிதல், 46, 194.

தணியாக்காதல், 293.

தணியாத்துன்பம், 28.

தணியாநோக்கம், 68.

தணியாமன்னுயிர், 162.

தணியாவிற்பம், 135.

தணியாவுயிர், 165.

தணியாவேட்கை, 284.

தணிவில்வெம்பசி, 184.

தத்தரிநெடுங்கண், 19.

தத்துநீரடைகரை, 96.

தத்துவபோதினி - சித்தாந்தகௌ

முதியென்னும் வடமொழி வியா

கரணத்தின் வியாக்கியானங்களு

ளொன்று: 148.

தத்துவமிருபத்தைந்து, 321. [323.

தத்துவமைந்து-பிருதிவி முதலியன:

ததர் - செறிவு, கொத்துமாய்: 36.

தந்தூற்பொருள், 316.
 தந்தித்தி, 182.
 தப்பல் - வெட்டல்: 8, 231.
 தபச்சரணம் - தவஞ்செய்தல்: 155.
 தபனம் - எண்வகை நரகத்துளொன்
 று: 82.
 தம்மத்தம்மத்தி - தர்மாஸ்திகாயமும்
 அதர்மாஸ்திகாயமும்; இது, பிரா
 கிருதச்சிதைவு: 318.
 தம்மத்தி-தருமாஸ்திகாயம்: 318.
 தம்மனை - தாய்: 78.
 தம்முன் - தமையன்: 248.
 தமக்கைமார், 132.
 தமக்கொழிமரபு, 176.
 தமர், 111, 144, 148.
 தமனியப்பூண், 29.
 தமனியப்பொதியில், 332.
 தமனியம் - பொன்: 212.
 தமிழ, 48.
 தமிழள், 51, 197.
 தமிழ், 9.
 தமிழ்நாட்டுவேலைக்காரர், 212.
 தமிழ்நாடு, 183.
 தமிழ்ப்பாவை - காவிரி: 3.
 தமிழ்வினோர், 212.
 தமிழகம், 183.
 தமையன், 248.
 தயங்கிணர்க்கோதை, 93.
 தயரதன், 179. [161, 198.
 தயாதருமம் - அருளறம்: 126, 140,
 தயாபாரமிதை - அருள்நிறைத்தல்;
 தசபாரமிதையுளொன்று: 297.
 தயாவீரன் - புத்தன்; பிரவுயிர்களு
 டைய துன்பத்திற்கு இரங்கியி
 ருறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்த
 லில் ஊக்கமுடையவனாதலின்
 இவனை இவ்வாறு கூறுவர்: 368.
 தயிர்ப்பரியாயம் - தயிர்நிலைமை:
 317. [வர்: 369.
 தர்மதரிசி - பழையபுத்தர்களுள்ஒரு
 தர்மோத்பத்தி, 108, 115.
 தரணேந்திரன் - கற்பேந்திரர்களுள்
 தரிசனை, 389. [ஒருவன்: 155.
 தருக்கசங்கரகம் - ஒரு தமிழ் உரை

நடைநூல்; தெலுங்கராகிப அன்
 னம்பட்டபென்பவராத் செய்யப்
 பட்டதான் வடமொழித்தருக்க
 சங்கிரகத்திலிருந்து திருவாவடு
 துறையாதினத்து ஸ்ரீசிவஞான
 முனிவரால் மொழி பெயர்க்கப்
 பட்டது; தருக்கநூலை, 'மூலது
 வித்தை' என்பர்: 350.
 தருநிலை - கற்பகதருநிற்குங் கோயில்;
 இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள
 கோயில்களுளொன்று: 64.
 தருப்பைப்புல், 194. [254.
 தருப்பையிற்கிடத்திவாளிற்போழ்தல்
 தருமசக்கரப்பிரவர்த்தனசாரியன் -
 புத்தன்; தருமமாகியசக்கரத்தைச்
 செலுத்துபவன்: 61.
 தருமசக்கரப்பிரவர்த்தனத்தியேஷ
 ணம் - வடமொழியிலுள்ள புத்த
 சரிதகாவ்யத்தினுறுப்புக்களுள்
 ஒன்று: 111. [110.
 தருமசக்கரம் - அறவாழி: 61, 67,
 தருமசாஸ்திரம் - அபிதருமபிடகத்தினு
 றுப்புக்களுள்ஒன்று: 299.
 தருமசாரணர், 110, 336.
 தருமசாலை, 91.
 தருமசாவகன் - நாகபுரத்தின் அயலி
 டத்ததாகிய ஒரு சோலையிலிருந்த
 பௌத்த முனிவன்; இவன்
 புண்ணியராசனுக்குத் தருமோப
 தேசஞ்செய்தவன்: 233, 239,
 276, 282. [சிறை, 189.
 தருமணன் னொருமிரிய திருநாறொரு
 தருமதத்தன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள ஒருவணிகன்; இவன்
 மதுரைசென்று பெரும்பொரு
 ளீட்டிஎட்டிப்பட்டம்பெற்றவன்;
 மரிக்கும்வரையிற் கலியாணமின்றி
 யிருந்தவன்: 245- 8.
 தரும தலைவன், 120, 137.
 தருமதவனம் - காஞ்சிநகரத்துள்ள
 தருமநூல், 327. [ஒருசோலை: 341.
 தருமபதம் - சூத்திரபிடகத்தின்சிறு
 றுப்புக்களுள் ஒன்று: 121, 233,
 299.

தருமபீடிகை, 101, 280, 285.
 தருமம், 108, 113, 137, 176, 237,
 தருமம் சான்றாதல், 134. [278, 366.
 தருமராசன் - புத்தன்: 120.
 தருமவார்த்தை, 244.
 தருமாசனத்தோர், 293.
 தருமாத்திகாயம் - தருமாஸ்திகாயம்;
 நிகண்டவாதியர் கூறும் பத்துப்
 பொருள்களுள் ஒன்று; அஃது
 எங்குமுள்ளதாகி எக்காலத்தும்
 பொருள்களை நடத்துதலையுடைய
 தொன்மென்பர்: 316 - 7.
 தருமோபதேசம், 110, 114, 125,
 தலைக்கொள்ளல், 58. [298.
 தலைக்கோல், 146.
 தலைச்சாவகன், 239.
 தலைத்தலை, 28.
 தலைத்தலை மேல்வரல், 19, 135.
 தலைத்தார்ச்சேனை, 213.
 தலைத்தாளவேந்தன், 162.
 தலைதுங்குநெடுமரம், 70.
 தலைநின்றல், 273.
 தலைநீங்கல், 128.
 தலைப்படல், 255.
 தலைமகன், 35.
 தலைமடுத்து, 151. [மால்: 191.
 தலைமலை - தலையிலணிந்துகொள்ளு
 தலைமேற்குவிந்தகையள், 102.
 தலையணை, 151.
 தலையீண்டல், 14.
 தலையெடுத்தல் - நீக்குதல்: 246.
 தலைவன், 231.
 தவ்வை - தமக்கை: 93, 113, 132,
 தவக்கொடி, 87. [134.
 தவச்சாலை, 332. [ளொன்று: 193.
 தவஞ்செய்தல் - நற்குணம்பத்தினு
 தவஞ்செய்யுமகளிர், 241.
 தவத்தாற்றவம்செய்யாதார் வருந்தி
 யிருத்தல், 130.
 தவத்திறம், 85, 390.
 தவத்துறைமாக்கள், 75.
 தவப்படுத்தல், 24; 40.
 தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொ
 தவப்பெண்டிர், 241. [ன்று: 374.

தவப்பெருநல்லறம், 141.
 தவம், 237, 293.
 தவயாக்கை, 133, 271.
 தவல் - கெடல்: 34, 353.
 தவவேடம், 190.
 தவளம், 36, 190, 199, 212.
 தவளமால்வரை - சாவகநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை: 163.
 தவளவாணகை, 222.
 தவறு, 45, 150.
 தவாஅக்காதல், 148.
 தவாது, 307.
 தழீஇ = தழுவி - அணைத்து: 79, 84.
 தளர்நடை, 39, 89, 155.
 தளரிடை - (ஆடவர்காமத்தால்)
 தளர்ந்தசமயம்: 51.
 தளவம் = தளவு - செம்முல்லை: 41,
 தளிர், 40, 221. [211.
 தளை, 167.
 தளைபிணிவிடா, 192.
 தற்காத்தளித்தல், 164.
 தற்பாராட்டல், 222.
 தற்பகவுடைமை, 57.
 தறி - கட்டை: 308.
 தறுகண்மை, 46.
 தன்மச்சொருபவிபரீதசாதனம், 358.
 தன்மம், 353.
 தன்மவிசேட விபரீதசாதனம், 358.
 தன்மாத்திகாயம், 316.
 தன்மாத்திரை - சுவை ஒளி ஊறு
 ஓசை நாற்றமென்பன: 321.
 தன்மி, 353, 355.
 தன்மிச்சொருபவிபரீதசாதனம், 358.
 தன்மியின்மை, 356.
 தன்மிவிசேடவிபரீதசாதனம், 358,
 தன்மைமிகுத்துரை, 383. [360.
 தன்னில்வேறுதானொன்றிலோன்,
 310.
 தன்னுயிர்க்கிரங்கான் பிறவுயிரோம்பு
 மன்னுயிர்முதல்வன், 60, 284.
 தனக்கெனவாழாப்பிறர்க்குரியாளன்,
 தனிக்கலம், 346. [60.
 தனித்துயர், 168, 182.
 தனிவழிச்சென்றோன், 76.

சுஎம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தனுத்தரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒரு தசைகர், 100. [வன்: 301.
தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந் தெ தாங்கா஁ல்லதம், 337. [ய்வம்: 31.
தாடி - மோவாய்: 36 - 7.
தாதகிப்பு, 322.
தாது, 188, 196.
தாதுகதை - அபிதர்மபிடகத்தின் பகுதிகளில் ஒன்று; கௌதமபுத்தர் நிருவாணமடைந்த பின்பு அவரு டைய உடம்பிலிருந்தளன்பு முதலி யவற்றுள் இன்ன இன்ன தாதுவை இன்னாரின்னார் கொண்டுபோனார் க ளென்பதைக்கூறுதலின் இப் பெயர்பெற்றதென்பர்: 299.
தாதுண்வண்டு, 43.
தாதை, 150, 293.
தாபதக்கோலம், 188, 190.
தாமதாத்திரம் - கண்ணுமனமும் இருளச்செய்யும்ஓரம்பு: 13.
தாமம் - மாலை: 17, 187.
தாமரை, 28, 43 - 4, 50, 65, 172, 191, 282, 328.
தாம்ரைக் கொழுமலர், 168.
தாமரைப்பீடிகை, 32.
தாய் குழந்தைக்கு இரங்காமை, 283.
தாய், குழந்தைமுகங்கண்டி ரங்கி முலைத்தீம்பால் சுரத்தல், 130.
தாய்மார் - தாயர், 132, 166, 238.
தாயமன்னர், 295.
தாயினுடாக்குழவித்துயர், 143, 283.
தாயொழிக்குழவி, 283.
தார்-பூமாலை: 199, 219, 228, 331.
தார்மிகஞத்திரம், 231.
தாரன், 29, 49.
தாராசந்தானம் - நால்வகைச்சந்தா னத்துளொன்று; நீர்த்தாரை போல் நீங்காது வருந்தொடர்ச்சி: 371.
தாரை - வீரை இலக்குமியென்பவரின் தமக்கை; இரவிவன்மன்புத்திரி; துச்சயராசன்மனைவி; யானையால் வீரை இறந்தாளென்பது கேட்டு மாடத்துள்ள நல்லாமுற்றத்திலி

ருந்து பூமியில்விழுந்திரந்தான்; அடுத்தபிறப்பில் மாதவியாகவந்து பிறந்தவள் இவளே: 93, 113, 132, 134 - 6, 141.
தாரைவார்த்துக்கொடுத்தல், 206.
தாலியைம்படை, 38, 89.
தாழ் - தாழக்கோல்: 50.
தாழ்தருதோற்றம், 229.
தாழ்திங்குழல், 21.
தாழ்துயர், 99, 281.
தாழ்ந்து - தாமதித்து: 211.
தாழ்வயினடைப்போர், 72.
தாழி, 81.
தாழியிற்கவிப்போர், 72.
தாழை, 41, 43, 96.
தாழைத்தண்டின் உணங்கல், 221.
தாமொளிமண்டபம், 55.
தாள் - முயற்சி: 162.
தாளவறுதி, 204.
தான்றிமரம், 74. [365.
தானசீலங்கள் - தானமுஞ் சீலமும்: தானஞ்செய்தல் - நற்குணம்பத்தினு தானப்பயன், 333. [ளொன்று: 374.
தானபாரமிதை - ஒருவடநூல்; இது தானபாரமிதையை விளங்கக் கூறு வது; இப்பெயருள்ளநூல் ஒன்று உண்டென்று ஸம்ஸ்கிருதநைஷதம் (ரு) - ஆம்சருக்கம் கக - வது சுலோ கத்தாலும், அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாத ஸஞ்சிசெய்த வியாக்கியானத்தா லும் தெரிகின்றதென்பர்; இது தச பாரமிதையுளொன்று: 297, 348.
தானம், 155 - 6, 177, 179, 248, 272, 365.
தானம் மூவகை - எழுத்தும் அசை யும் சீரும்; இஃது இசைத்தமிழ் நூலிற்கண்டது: 330.
தானவீரன் - கர்ணன்; கொடுத்தலில் ஊக்கமுடையவனாதலால் இவன் இங்ஙனங் கூறப்படுவன்: 368.
தானேதமியள், 267.
தானேதமியன், 159, 173.
தானே - சேனே: 42 - 3, 47, 50-51, 136, 167, 300.

திகம்பாவாதி - சமணரில் ஒருவகை வாதி: 316.

திகமொளி, 190. [241.

திகிரி - சக்கரம்; என்றது ஆணையை:

திங்கள் - சந்திரன், மாதம்: 139.

திசை, 44, 99.

திசைமுகக்கரு, 3, 272.

திசைமுகன், 373.

திட்டாந்தப்பரமானு, 361.

திட்டாந்தப்போலி, 354.

திட்டாந்தம், 350, 352-3, 359.

திட்டாந்தமிருவகை, 360.

திட்டாந்தவாபாசங்கள், 360.

திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடைய

தொருபாம்பு; இஃது அழற்கண

கம், நஞ்சுவிழியரவெனவும் வழங்க

ப்படும்; நாக அரசர்கள் (விந்தவம்ச

அரசர்) திருஷ்டிவிஷ்ணுலதிலகரெ

ன்று சிறப்பிக்கப்படுவர் (Epigra

phia Indica, Vol. III. P. 232

பார்க்க:) 105, 129, 227, 229,

திண்ணை, 300. [259 - 60, 279.

திப்பியம் - ஆச்சரியம், தெய்வலோ

கத்திலிருந்து உண்டாயது: 92,

167, 181, 193, 203, 216, 245.

திபெத்துத் தேசத்துப்பெளத்தர்,

திமிர்தல், 210. [110.

தியானபாரமிதை - தியானம் நிறைத்

தல்; இதுசீலஸமாதிப் பிரஜைஞ

அழியாமற்காப்பது; இதனை "நலங்

கிள் ரொழுக்கந்தா னண்ணியகா

லத்துக், கலங்குதற்குத் தக்கன

கண்டனவுளவெனினுந், துலங்காது

நிற்குந்தன் றுணிவுடைமை காணுங்

கா, நிலம்பூளை யாயொழியு நிறை

யினு னல்லனோ" (நீல) என்பதனாலு

ணர்க; இது தசபாரமிதையுளொ

ன்று: 297.

தியானம் ஐந்து - ஸ்ரோதாபத்தித்து

வம்முதலியஐந்து; இவைகள் நிர்வா

ணத்திற்குரிய மார்க்கங்களாகவும்

கூறப்படும்; இவற்றுள், முதலாவ

தாகிய ஸ்ரோதாபத்திமார்க்கத்தை

யுடையவனிதந்தால் ஏழுபிறப்பை

யடைந்து பின் நிர்வாணமடை

வான்; இம்மார்க்கம் உசு - பகுப்

புடையது; இரண்டாவதாகிய ஸகி

ருதாகாமியென்ற மார்க்கத்தைப்

பற்றியவன் இறந்தால் தேவனாக

வேனும் மனிதனாகவேனும் ஒரு

பிறப்பையடைந்து பின் நிருவா

ணமடைவான்; இது கஉ - பகுப்

புடையது; மூன்றாவதாகிய அநாகா

மிமார்க்கத்தைப்பற்றியவனிதந்

தால் ஸகாமலோகத்திற்பிறவாமல்

நிஷ்காமலோகத்திற்பிறந்து பின்

நிருவாணமடைவான்; இது சஅ -

பகுப்புடையது; நான்காவதாகிய

அர்ஹத் அல்லது ஆரியமார்க்க

மென்பதைப்பற்றியவன் இறந்

தால் துக்கங்களை யெல்லாந்துறந்து

பின் நிருவாணமடைவான்; இது

கஉ - பகுப்புடையது: 81.

திரங்கி - சுருண்டு: 221.

திரயத்திரிம்சலோகம், 3.

திரவியம், 359.

திரிகடுகம் - சங்கமருவியபதினெண்

கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று; கடவுள்

வாழ்த்துள்பட 101 - வெண்பாக்

களையுடையது; விதியாகவேனும்

விலக்காகவேனும் இரண்டும் விர

வியேனுமுள்ள பொருள்கள் மும்

மூன்றை இதினுள்ள வெண்பாக்

கள் நன்கு புலப்படுத்தும்; இதன்

நூலாசிரியர்நல்லாதனார்; இதற்குப்

பழையவுரையொன்றுண்டு: 43.

திரித்து - வேறுபடச்செய்து: 256.

திரிதல், 304.

திரிபிடகம் - மூன்றாயபெளத்தாக

மங்கள்; அவை விரயபிடகம், சூத்

திரபிடகம், அபிதருமபிடகம் என்

பன: 299.

திரிபுரிவார்சடை, 181.

திரியக்கோடல் - பிரமானுபாசங்க

ளெட்டனு ளொன்று: 308.

திரிவு - சலனம்: 307.

திரு, 37, 98.

[214.

திருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம்:

சுருத்த அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

திருக்குறள் - தமிழ்ப்பாலைப்பிற்பிர
சித்தமான நீதிநூல் ; பதினெண்
தேவநாடுகளிலுள்ள அருமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அரு
ளிச்செய்தது ; அறம்பொருளின் ப
மென்னும் மூன்றன்பகுதிகளை விரி
த்து விளங்கக்கூறுவது ; இதனால்
இது முப்பாலென்று பெயர்பெற்
றது ; ஒவ்வொரு பொருளையும்
வற்புறுத்திக்கூறும் பப்பத்துக்
குறள் வெண்பாக்களைத் தனித்தனி
யேயுடைய 133 அதிகாரவுறுப்புக்
களையுடையது ; இதற்குப்பதின்மர்
உரைசெய்தனரென்பர் ; அவ்வுரைக
ளுட்பரிமேலழகருரையேசிறந்தது :
31, 33, 59, 67, 70, 78, 86, 88,
106, 108, 114, 120, 127, 130-
31, 144, 147, 151, 156 - 60,
162, 168, 175-6, 178-9, 195,
198, 202, 210, 214, 238, 244,
253, 256, 262, 283, 287, 291,
311, 337, 340, 343, 373, 376,

திருகல் - முறுகல் : 249. [387.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் - இது
சைவசமயாசாரியரான ஸ்ரீமாணிக்க
வாசகசுவாமிகளால் அருளிச்செய்
யப்பட்ட 100 - கட்டளைக்
கலித்துறைகளையுடையது ; அகப்
பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாக
வுடையது ; வேறு பொருளுண்
டென்றும் பெரியோர் கூறுவர் ; இ
தற்குமிகச்செவ்விதாகப் பேராசிரி
யரால் உரைசெய்யப்பட்டுள்ளது ;
திருக்கோவையாரெனவும் வழங்
கும் : 152, 156, 169, 258, 298,
310.

திருத்தக்கதேவர் - சீவகசிந்தாமணி
நூலாசிரியர் ; இவர் சைனமுனி
வர் ; திருத்தகுமுனிவரென்றுங்
கூறப்படுவர் ; வஞ்சிகரத்திருந்த
பொய்யாமொழியென்பவரால் இ
வர் நன்குமதிக்கப்பட்டவரென்று
நச்சினூர்க்கினியருரைச்சிறப்புப்பா
யிரத்தால் விளங்குகின்றது ; இவர்

காலமும் இருந்திடமும் ஒருவாற்
றும் புலப்படவில்லை ; நிரிவிருத்த
மென்ற ஒருசிறியநூல் இவ்வாற்
செய்யப்பட்டுள்ளது : 160, 257.

திருத்தொண்டர், 251. [271.

திருந்தடி, 134, 165, 190, 201,
திருந்தாநாயுன், 128.

திருந்தாவேது, 358.

திருந்துமுகங்காட்டல், 157. [91.

திருந்தெயிற்குடபாற்சிறுபுழை, 68,

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம், 214.

திருநாறொருசிதை, 189.

திருப்பதிகம் - இது புத்தனுடைய

அருமைபெருமைகளைப்பாராட்டிக்

கொண்டு பத்துப்பாடலால் வந்தி

ருப்பதொருநூலென்று மட்டும்

ஊகித்தறியப்படுகின்றது ; மணி

மேகலையின் அரும்பதவுரையிற்

காட்டப்பட்டுள்ள “எண்ணிகந்த”

என்னுஞ்செய்யுள் இந்தநூலின்கண்

ணதே ; இச்செய்யுள் இந்தநூலின்

கண்ணதென்பது, நீலகேசியுரை

யாலும் சிவஞானசித்தியார், பர

பக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதத்

துள்ள “முழுதுணர்ந்து” என்னுந்

திருவிருத்தத்திற்கு ஸ்ரீஞானப்பிர

காசரெழுதியவிசேடவுரையாலும்

புலப்படுகின்றது : 365.

திருமகள், 33, 172, 258.

திருமலர், 168.

திருமால்-இவர்பெயர்இந்நூலுள்ளே

நெடியோன், மன்னுயிர்முதல்வ

னென வழங்கப்படும் : 147, 179,

206, 310.

திருமால் சாபத்தால்இராமனாக அவத

ரித்துமயக்கமுற்றிருந்தமை, 179.

திருமாலின் தசாவதாரம், 61.

திருமாலின் வாமனாவதாரம், 206.

திருமுகத்துறை - காவிரிகடலொடு

கலக்குந்துறை : 243.

திருமுகவாட்டி, 64.

திருமுருகாற்றுப்படை - பத்துப்பா

ட்டினுள் முதலாவது ; 317 - அடி

களையுடைய ஓர் அகவற்பா ;

வீடுபெறுதற்குச் சமைந்த ஓரிரவ லனை வீடுபெற்றுநொருவன் முரு கக்கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத் தியதாக அம்முருகக்கடவுளை மது ரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீர னார் பாடியது; இப்பாட்டு முருகக் கடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்கிற ந்த திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலை வாய் திருவாலினன்குடி திருவேர கம் குன்றுதொறாடல் பழமுதிர் சோலையென்னும் ஆறுபடைவீட்டி லும் அவரெழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட்டிக் கூறும்; முருகக்கடவு ளுடைய திருவருளைப்பெறவிரும்பு வோர் இந்நூலை நியமமாக அன்பு டன் பாராயணம் பண்ணுதல் நல மென்றுடெரியோர்சொல்லுவர்: 11, 18, 31, 38, 46, 59, 74-5, 77-8, 116, 146, 174, 204, 219, 241, 257, 281, 331 - 2.

திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டுச் சிவஸ்தலங்களுளொன்று: 207.

திருவள்ளுவமாலே - திருக்குறளைச் சிறப்பித்து நாமகளாலும் கடைச் சங்கத்திருந்த 51-புலவர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ள 53-வெண்பாக் களையுடைய ஒரு தமிழ்நூல்; இதற்குத் திருத்தணிகைச்சரவண ப்பெருமானையாரைச் செய்யப்பட்ட செவ்விதான உரை ஒன்றுண்டு: 311.

திருவள்ளுவர் - திருக்குறளியற்றிய ஆசிரியர்; இவர் பெருமை உலக மறிந்ததே; கடைச்சங்கப் புலவர் களாற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்த லின், இவர் அவர்கள் காலத்தின ரென்பதும், "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள், பெய் யெனப் பெய்யும் பெருமழையென் றவப், பொய்யில்புலவன்" என்று மணிமேகலையிற் சிறப்பிக்கப்பட் டுள்ளவதனால் திருக்குறள் இந்நூ லுக்கு முந்திய தென்பதும், திரு வள்ளுவர் இந்நூலாசிரியர்க்குமுற்

காலத்தவரென்பதும் வெளியா கின்றன: 214, 343.

திருவறம், 116.

திருவறமூர்த்தி, 366.

திருவாசகம் - தமிழ்மொழியிலுள்ள அருட்பாக்களுள் ஒன்று; சிவபுரா ணம் முதலிய நிக-பகுப்புக்களை யுடையது; வேதசிவாகமங்களின் சாரமாய்நின்று சைவத்தினுண் மையைப் புலப்படுத்துவது; சைவ சமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமாணிக்க வாசகசுவாமிகளால் அருளிச்செய் யப்பட்டது; இதன் அருமை பெரு மைகள் திருவாதவூரடிகள் புரா ணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராண முத லியவற்றால் நன்குபுலப்படும்: 18.

திருவாதவூர்ச்சிவபாத்தியன், 111.

திருவாய்மொழிதல், 936.

திருவாரூர்ச்சிதப்பு பெரியபுராணத் தினுறுப்புக்களுள் ஒன்று: 252.

திருவில், 67.

திருவிழைமுதூர், 29.

திருவினசெய்யோள், 54, 172.

திருவினசெல்வம், 159.

திருவினசெல்வி, 188. [348.

திருவொற்றியூர்ஞானப்பி ரகாசர்,

திருஷ்டிவிஷமென்னும்பாம்பு, 105.

திரை, 44.

திரைச்சீலைமுவகை, 54.

திரைதலழ்பறவை, 98.

திரைதோல், 220.

திரையல் - வெற்றிலை: 345.

திரையிரும்பெளவம், 87.

திரையுலாம்பரப்பு, 96. [40, 297.

திலகம் - மஞ்சாடிமரம், மேலாதல்:

திலோத்தமை - ஒருதேவகணிகை:

திவ் - தெய்வலோகம்: 181. [149.

திவ்யப்பிரபந்தம், 317.

திவ்யம் - தேவலோகத்திலிருந்துண்

திவவு, 47. [டானது: 92.

திவாகரம் - தமிழ்நிகண்டுகளுள்

ஒன்று; அம்பர்நகரத் திருந்த

வனும், ஔவையாராற் புகழ்ப்

சஎச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பட்டவனுமாகிய சேந்தனென்
பவனுடைய வேண்டுகோளின்படி
திவாகரமுனிவராற்செய்யப்பட்
டது ; தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி
முதலிய பன்னிரண்டு தொகுதி
களையுடையது ; சூடாமணிகண்
டிற்கு முந்தியது: 13, 191.
திவாகரர் பன்னிருவர், 16.
திறப்படல், 113.
திறப்படவுருட்டல், 61.
திறம் - இயல்பு, வகை,வரலாறு:
20, 46, 50, 52, 62, 87, 131,
135, 142, 193, 203, 233, 262,
270, 274, 291, 303, 330.
தினை - எண்வகைக்கூலத்து ளொன்று:
9, 330. [வர்: 369.
திஷ்யர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒரு
நீ - நெருப்பு, விடம்: 224, 314.
திக்கதி, 137.
திங்கனிநாவலோங்குமித்தீவு, 103,
திஞ்சொல், 50. [164.
திட்டு - தீண்டுதல்: 314.
திண்டிவருத்துந் தெய்வம், 31.
தித்திறம், 177.
தித்துறு செங்கோல், 186.
தித்தொழிலாட்டி, 78, 142.
தித்தொழிலாளன், 295.
திதின்றாக, 249.
திதின்றோவெனல், 136,
திது - இடையூறு: 241.
திந்தண்ணீர், 111.
திந்தொடை, 88.
திநாய் - ஒருவகைநாய் ; இதுபெரும்
பாலும்மயானத்திற்பிரிவதென்பர்:
திநெறிக்கடும்பகை, 63, 124. [76.
திப்பசிமாக்கள், 196.
திப்பாய்தல், 293.
திப்பிணி, 52.
திப்பிறப்பு, 217.
திபங்கரர் - பழையபுத்தர்களுளொரு
வர்; இவரை, கௌதமபுத்தருடைய
(பண்டைப் பிறப்புக்களுள்) ஆதி
யாசிரியரென்று புத்தஜாதககதை
தெரிவிக்கின்றது: 369.

திபசந்தானம் - நால்வகைச்சந்தான
த்துளொன்று: 371.
திபசாந்தி - இந்திரவிழவு: 15.
திம்பால், 65, 130, 146.
திமொழிக்கடைத்தசெவியோய், 126.
தியசாதனம், 365.
தியபக்கம், 354.
தியவெடுத்துக்காட்டு, 354.
தியவேது, 354.
தியழல், 24, 105.
தியின்குணம், 312, 321.
தியுங்கொல்லாத் திவினையாட்டி, 172.
தியுறுத்தல், 74.
திர்க்கரியாயம் - ஸுத்திரபிடகத்தின்
பேருறுப்புக்களுளொன்று: 299,
திர்க்கென்று, 256. [359.
திர்த்தன் - பரிசுத்தமுடையவன்: 63.
திவகச்சாந்தி, 15, 19, 269.
திவகம், 134, 233, 284.
திவதிலகை - மணிபல்லவத்துள்ள புத்
தபீடிகையை இந்திரன் கட்டளை
யாற் பாதுகாத்திருப்பவளான
ஒருதெய்வமங்கை; மணிபல்லவத்
துத்தனியேயிருந்துவருந்திய மணி
மேகலையைமுதலிற்கண்டு அளவ
ளாவியவள்; புண்ணியராசனுடைய
பூர்வசன்மசரீரம் மணலிற் புதைந்
தகிடந்ததனை அவனுக்குக் காட்
டியவன்: 6, 117 - 20, 124,
126 - 7, 129, 131, 135, 233,
286 - 7, 290, 333 - 4, 343,
திவம், 324. [349.
திவிழவு, 272, 373.
திவிளிக்கூ, 73.
திவினை, 259, 272, 316, 318, 373.
திவினைபத்துவகை, 273.
திவினையறுக்கும் செய்தவம், 132.
திவினையாட்டி, 172.
திவினையினிலக்கணம், 272, 373.
திவினையுருத்தல், 181, 251.
திவு, 106, 130.
துக்கங்கள் ஆறு, 376. [184.
துக்கந்துடைக்கும் துகளறு மாதவர்,
துக்கநிவாரணம் - நால்வகைச்சத்தி

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சஎடு

யங்களுள் மூன்றாவது; இது துக்க
விநாசமென்றும் கூறப்படும்; அஃ
தாவது, காமத்ருஷ்ணை, பாவத்ரு
ஷ்ணை, விபாவத்ருஷ்ணையென்னும்
மூன்று ஆசைகளையும், இம்மூன்
றின் காரணமான பேதைமையையு
ம் துவரத்துறத்தல்: 25, 378.
துக்கநிவாரணமார்க்கம், 25, 381.
துக்கம் - நால்வகைச்சத்தியங்களுள்
முதலாவது : 25, 233, 276,
297, 377, 388.
துக்கோற்பத்தி - நால்வகைச்சத்தி
யங்களுள் இரண்டாவது: அஃது
ஆசை; காமத்ருஷ்ணை பாவத்
ருஷ்ணை, விபாவத்ருஷ்ணையென
மூன்றுவகைப்படுமெனவும், அவற்
றுள் முதலாவது ஐம்புலங்களின்
மீது உண்டாகும் ஆசையெனவும்,
இரண்டாவது இந்திரியங்களுக்கு
விஷயமாகாமல் மனத்திற்கு விஷ
யமாகும் பொருளின்மீது உண்
டாகுமாசையெனவும், மூன்றா
வது இந்திரியங்களுக்கும் மனத்
திற்கும் விஷயமாகாதபொருள்
களின்மீது உண்டாகுமாசையென
வும் இம்மூன் றற்குங்காரணம்
பேதைமையெனவுங் கூறுவர்: 25,
துகள், 43, 184. [377.
துகில், 39, 41, 96, 177.
துச்சயன் = துர்ஜயன் - பகைவர்
களால் வருத்தமுற்றுவெல்லப்படு
பவன்; இவன் அங்கநாட்டின் கண்
ணதாகிய கச்சயநகரத்தரசன்; தா
ரை வீரையென்பவர்களின் கண்
வன்: 93, 113 - 4, 132, 136.
துஞ்சிருள், 143.
துஞ்சுதுயில், 97, 173.
துஞ்சும், 89.
துடவை - தோட்டம்: 143, 149.
துடி-ஒருவகைவாத்தியம்: 89, 336.
துடிக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொன்
றனுள் ஒன்று: 37.
துடிதபுரம் - ஒருபுத்தஸ்தலம்: 367.
துடிதலோகம் = துஷிதலோகம் -

உலகமுப்பத்தொன்றனுள் ஒன்ப
தாவது; மகாராஜிகலோகமுதலிய
தெய்வலோகம் ஆறனுள் நான்கா
வது; இதிலுள்ள பிரபாபால
னென்னுந் தேவனே புத்தனாகஅவ
தரித்தானென்பர்: 3, 138, 367.
துடிதவிமானம் - 'துஷிதலோகத்
துள்ளதெய்வவிமானம்: 367.
துடை, 221.
துடைத்தல், 45, 180, 253, 310.
துணி - துண்டம்: 231, 259.
துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை: 270.
துணிச்சிதர், 130.
துணிசெய்தாங்கு, 259.
துணிந்து சொல்லல் - நால்வகை
விடையுள்ளொன்று: 371, 386.
துணிபொருள், 102, 136, 263, 305.
துணிமினம் - துணிமின்; அம், சாரி
துணிவு, 20, 194. [யை: 315.
துணிவுத்துக்கு - இசைத்தமிழ்நூலிற்
கூறிய ஏழு தாக்கினுள்ளொன்று;
3 - சீரையுடையது: 20. [270.
துணை - அளவு, இரண்டு: 179, 208,
துணையிளங்கிள்ளி - காஞ்சிநகரத்திற்
புத்தாலயங் கட்டுவித்த ஒருசோ
ழன்; தொடுகழற்கிள்ளியின் பின்ன
துத்தம், 204. [வன்: 341 - 2.
துதிமுழக்கம், 73.
துப்பு - பவளம்: 336.
தும்பி, 42, 65, 196, 207.
தும்பை, 301.
துய்த்தல் - அனுபவித்தல்: 323.
துய்ப்பிலன் - உண்ணுதலிலன்: 165.
துய்ப்போர், 130.
துயக்கு - தடை: 304, 307.
துயர்கெடுக்கும்ந்திரம், 91.
துயர்நிலையுலகம், 283.
துயர்நீங்குகிளவி, 242.
துயர்வினையாளன், 252.
துயருறுகிளவி, 177.
துயரெவ்வம், 61, 113, 243.
துயல்வரல் - அசைதல்: 39.
துயில், 94, 152, 193.
துயிலெடுப்ப, 95.

துர்க்காபூஜை, 93.
 துர்க்கை, 196, 225, 241.
 துர்க்கைக்குப்பலிகொடுத்தல், 70.
 துர்க்கைகோயில், 71.
 துரகத்தானைத் துச்சயன், 93, 132.
 துரப்ப - செலுத்த: 262, 293.
 துராசை, 388.
 துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை: 18.
 துவக்கிந்திரியம், 320.
 துவதிகன் - சக்கரவாளக் கோட்டத்
 துள்ள கந்திற்பாவையை அதி
 டித்துநின்று முக்காலச்செய்தி
 யையும்சூறும் ஒருதேவன்; இவன்
 சித்திரசேனனுக்கு நண்பன்: 92,
 226, 236 - 7, 239, 248, 339.
 துவர்வாய், 37.
 துவராபதி - துவாரகாநகரம்: 208.
 துவாதசநிதானங்கள், 237, 271,
 297, 369, 372.
 துவாரம் - வாயில்: 224.
 துவாரமில்லாதகீழறை, 51, 202.
 துழந்திகள்-துழாவிச் சமைத்தகள்:
 துழாய், 179. [90.
 துளக்கம் - நடுக்கம்: 230, 240.
 துளக்குறுதல், 5, 50, 95, 155, 270.
 துளர்படுதுடவை, 143.
 துளை, 108, 137, 198.
 துற்றுதல் - உண்ணுதல்: 73.
 துறக்கம், 35, 165.
 துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய்,
 துறவறம், 177. [125.
 துறவி - துறத்தல்: 20, 298.
 துறவிகளுக்குரிய சீலம், 231.
 துறவோர், 73.
 துறை - நீர்த்துறை: 18, 78, 98.
 துறைபோகிய - கைதேர்ந்த: 22.
 துன்பக்கதி, 298.
 துன்பந்தருவன, 263.
 துன்பநோன்பு, 234.
 துன்பம், 198.
 துன்பமொழி, 106.
 துன்னவினோர் - தையற்காரர்: 303.
 தூக்குக்கள் ஏழு-இசைத்தமிழ் தூலு
 ட்கூறியசெந்தூக்குமுதலியன: 20.

தூக்குதல் - தொங்கவிடல்: 31.
 தூங்குதுயில், 84, 89.
 தூங்கெயில், 239,
 தூங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செ
 ம்பியல் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்
 முதலில் அகத்தியமுனிவருடைய
 கட்டளையின்படி இந்திரவிழாவெ
 டெப்பித்த ஒரு சோழன்: 11.
 தூசிப்படை - முற்படை; கொடிப்
 படையெனவுங்கூரப்படும்: 213.
 தூசு, 211.
 தூணம் - தூண்: 17.
 தூத்தகை - தூயதன்மை: 28.
 தூதுவர் - அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்
 குழுக்களில் ஒருவகையார்: 13.
 தூபம், 89.
 தூபமுட்டி - புகைக்கலயம்: 327.
 தூம்பு - சலதாரை: 326.
 தூமக்கொடி, 72.
 தூமென்சேக்கை, 94.
 தூர்த்தர், 158, 166.
 தூர்த்தல், 108.
 தூவறத்துறத்தல், 282.
 தூவாமை - உண்ணுமை: 143.
 தூவுரை, 338.
 தூவெள்ளரிசி, 75.
 தேங்கின்மடல், 65, 221.
 தேங்கின்ரேறல், 34.
 தேங்கு, 35.
 தேப்பம், 127, 192.
 தெய்வக்கட்டுரை, 260.
 தெய்வக்கடிஞை, 157.
 தெய்வக்கண்ணோர் - கேவலஞானி
 தெய்வக்கரு, 3, 272. [யர்: 214.
 தெய்வக்கல், 301.
 தெய்வக்கிளவி, 92, 230, 236.
 தெய்வகணம், 236.
 தெய்வங்காட்டுதல், 235, 245.
 தெய்வங்கொல்லோ துப்பியங்கொ
 லோ, 193.
 தெய்வத்தச்சன், 84, 236. [109.
 தெய்வத்தை உயர்தீனையாற்கூறல்,
 தெய்வதகணங்கள் ஆறுவகை, 81,
 தெய்வதம், 107, 292, 300. [92.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சௌ எ

தெய்வந்தந்தது, 216.
 தெய்வந்தொழாஅனென்னுந்திருக்கு
 தெய்வப்படிவம், 293. [றள், 244.
 தெய்வப்பாத்திரம், 237.
 தெய்வம், 106, 116, 135, 179,
 195, 202 - 3, 226, 229, 379.
 தெய்வமகள், 79
 தெய்வமயக்கு, 235.
 தெய்வயாக்கை-தேவசரீரம்: 13, 37.
 தெய்வலோகம் ஆறு, 3, 216.
 தெய்வவடிவம், 37.
 தெய்வவேடம், 117.
 தெரிதருதேற்றவுவமை - ஓரலங்
 தெரு, 45. [காரம்: 154.
 தெருமரல் - மனக்கவற்சி: 110.
 தெருமரலுள்ளம், 147.
 தெருளாது - தெளியாமல்: 88.
 தெவ்வர், 254.
 தெள்ளுநீர்க்காவிரி, 242.
 தெளித்திலேன், 246.
 தெளிதல் - உபேக்ஷாபாவனைவகையு
 ளொன்று: 389.
 தெற்கட்குமரி, 148.
 தெற்றி - திண்ணை: 71, 300.
 தெற்றென - விரைவாக: 295.
 தெற்றெனிருத்தம், 310.
 தெறுதல் - சுடுதல்: 312.
 தென்புலத்தார்முதலியநால்வர், 178.
 தென்மதுரை, 4.
 தென்றமிழ்மதுரை, 285.
 தென்றல், 223.
 தென்றிசைக்குமரி, 142.
 தென்றிசைப்பொதியில், 168, 180.
 தென்னாட்டுப் பெளத்தர்கள், 368.
 தேளம், 254.
 தேக்கிலை, 181.
 தேசம், 304.
 தேசி - ஒளியையுடையது: 318.
 தேயாமதி - முழுமதி: 313.
 தேர், 50 - 51, 196, 223.
 தேர்க்கொடுஞ்சி, 46.
 தேர்த்தானை, 167.
 தேர்வீதி, 43 - 4, 89, 188, 235.
 தேர்வுழி, 268, 289.

தேராதுதெளிதல் - பிரமானாபாசங்க
 ளெட்டனுளொன்று: 308.
 தேருக்கு மதியுவமை, 49.
 தேவகணம் பதினெட்டு, 16.
 தேவகுலம், 300.
 தேவர், 31, 194, 200, 220, 225,
 272, 279, 373 - 4.
 தேவர்கோட்டம், 235.
 தேவர்கோன், 157, 265.
 தேவர்கோனிட்ட மாமணிப்பீடிகை,
 தேவர்நாடு, 156, 248. [99, 120.
 தேவர் நால்வகையினர், 16.
 தேவர் முப்பத்துமூவர், 16.
 தேவியர், 253.
 தேற்றாங்கொட்டை, 264.
 தேற்றார் - தெளியார்: 137.
 தேறல் - கள்ளின் தெளிவு: 35.
 தேறு - தேற்றாமரம்: 264.
 தேன், 189, 196.
 தையல், 237.
 தையற்காரர், 330.
 தையால், 261. [373.
 தோகல்-கூடல்: 22, 138, 154, 320,
 தொகைக்கு இயைந்துரைக்கு
 முள்ளவேற்றுமை, 383.
 தொகைத்திறம், 383.
 தொகைப்பொருள், 355.
 தொட்டி - தொடங்கி: 275.
 தொடர், 46, 221.
 தொடர்ச்சி, 383.
 தொடர்ப்படுத்தல், 74.
 தொடர்ப்பாடு - பந்தம்: 234.
 தொடி - வளை: 39, 118, 209, 247.
 தொடுகழற்கிள்ளி - காஞ்சிநகரத்தி
 ருந்த ஒருசோழன்; துணையிளங்கிள்
 ளியின் முன்னோன்: 340.
 தொடுகுழி, 72, 171.
 தொடுத்தபாசம், 70.
 தொடுத்தல்-கட்டல்: 14, 39.
 தொடுப்பு - விளாக்கொண்டுமுதல்:
 தொடை-நரம்பு: 88. [96, 143.
 தொய்யாதுவித்தல், 143.
 தொய்யிற்குழம்பு, 210.
 தொல்காப்பியம் - இஃது அகத்திய

சுஎஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முனிவரின் மாணக்கர் பன்னிரு வருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவருமாகிய தொல் காப்பியமுனிவராலருளிச்செய்யப் பட்ட இயற்றமிழிலக்கணநூல் ; தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது இயல்களையுடைய எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம் பொருளதிகார மென்னும் 3 - அதிகாரங்களை யுடையது : இதிலுள்ள சூத்திரங்களின் தொகை 1612; இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூலாக இருந்து விளங்கியது; இதற்கு இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் கல்லாடர்முதலியோரும் உரை செய்திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பியர் என்பதற்குத் தொல்காப்பியக்குடியையுடையாரென்று பொருள் கூறுவர்: 2, 10, 27, 47, 76, 140, 143, 174, 209 - 10, 223, 251, 254, 279, 311, 332, 386 - 7.

தொல்பதிநகர், 14.

தொல்யாண்டு, 33.

தொல்லோய், 125.

தொல்வலிமரன், 78.

தொலைவில்லாப்பகைவன், 179.

தொலைவு, 271.

தொழுதகை, 343.

தொழுதகைமாதவ, 102.

தொழுந்தகைமரபிற்பாத்திரம், 124.

தொழுவன், 39.

தொழுவிலிப்பூசல், 73.

தொன்முது கணிகை, 265.

தொன்முதாட்டி, 3.

தொன்று-பழைமை: 114, 197, 236,

தொன்னிலை, 16. [266.

தோட்ட செவி, 198.

தோட்டம், 143, 149.

தோட்டலர் குழலி, 227.

தோட்டார்குழலி - தோடார்குழலி (விகாரம்): 218.

தோட்டி - அங்குசம்: 200, 306.

தோடலர் கோதை, 198.

தோடு - காதணி: 36 - 7, 64.

தோப்பி - நெல்லாற்சமைத்த கள்:

தோம் - குற்றம்: 16. [90.

தோரணகம்பம் - முன்வாயிலில்நடப்பட்டுள்ள தூண்: 64.

தோரணங்கள், 72.

தோரணவீதி, 16.

தோரை - எண்வகைக் கூலத்துளொன்று; ஒருவகை நெல்லென்பர் நச்சினார்க்கினியர்: 9, 330.

தோலின் துன்னர், 330.

தோழப்பர் - ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்; இவரியற்பெயர் வேங்கடாசாரியரென்பது; வைதிகஸார்வபௌமரென்றும் கூறப்படுவர்; ஹாரீத கோத்திரத்திற் பிறந்தவர்; அகோபிலமடம் ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோபஸ்வாமிகளுடையசிஷ்யர்; இவரது காலம் சந்தேகக்குறைய 480 - வருடங்களுக்கு முந்திய தென்பர்; இவரது ஊர் மணற்பாக்கம்; வடமொழியில் நூலியற்றுதலிலும் உரை செய்தலிலும் வல்லவர்; இவர் இயற்றிய நூல்களும் உரைகளும் வருமாறு:— ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யமுதலியவற்றை யனுசரித்த கிருஹ்யரத்னம், கண்டபூஷணமெனப்பெயர்பெற்ற அதன்வியாக்யானம், ஆஹ்நிகத்தை விளக்குவதாகிய ஸ்மிருதிரத்னாகரம், பாரத்துவாஜசூத்திரத்தைப் பெரும்பாலும் அனுசரித்த பிதிர்மேதஸாரம், ஸுதீவிலோசனமெனப் பெயர்பெற்ற அதன் வியாக்யானம், ஸ்ரீஜயந்தி முதலிய பத்துவிஷயங்களை நிர்ணயிப்பதாகிய தசநிர்ணயம், ஆசௌசத்தைத் தெரிவிப்பதாகிய ஆசௌசசதகம், ஆசௌசநிர்ணயமெனப் பெயர்பெற்ற அதன் வியாக்கியானம் ஆகிய இவைகளே; இவர்களித்திரம் ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோபஸ்வாமியைப்பெறுமுதலியவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது: 90.

தோள், 221.

தோற்கருவி, 89.

தோற்கருவிவாசிப்பார், 95.

தோற்றம், 237, 272, 317, 370, 372, 376.

தோற்றமூன்று, 371, 379.

தோற்றரவு, 298, 354.

தோன் நவாழ்த்தல், 253.

தோன்றாத்துடவை, 143, 149.

தோன்றுவழி விளங்கல், 67.

நக்கசாரணர், 170, 172-3.

நக்கம் = நக்நம் - நிர்வாணம்: 170.

நகர் கீடல்கொளப் பெயர்ந்த வடி

வேற்றடக்கைவானவன், 289.

நகரநம்பியர், 204.

நகரமாந்தர் - அரசர்க்குரிய எண்பே

ராயத்துள் ஒருவகையார்: 13.

நகுதக்கன்று, 187.

நகுதல், 156, 190.

நகுலம் - கீரி: 211.

நகுலன்-சிரிப்பவன்: 150.

நகை - பல்: 36, 51, 200, 220.

நகைவகையராகிய நட்பினர், 158.

நங்கை, 51, 174, 205, 246.

நச்சினுர்க்கினியர் - தமிழுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; மதுரையிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்து வாசகோத்திரத்திற் பிறந்தவர்; தொல்காப்பியத்திற்கும் பத்துப் பாட்டிற்கும் எட்டுத்தொகையுள் இரண்டாவதான குறுந்தொகையில் இருபது பாட்டிற்கும், ஆறுவதான கலித்தொகைக்கும், ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணிக்கும் இவர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; உரையாசிரியர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், ஆளவந்தப் பிள்ளையாசிரியர் முதலியோர் இவராத் கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்கள் காலத்திற்கு இவர் பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது; இவருடைய பெருமையைப் புலப்படுத்தி, “பாரத் தொல்காப்பியமும்” என்றும், “பாற்கடல்போல்” என்றும், “பச்சை

மாலையை” என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் வழங்குகின்றன: 10, 46 - 7, 64, 74, 140, 204, 251 - 2, 327, 386.

நசைஇ - விரும்பி: 213.

நசைவேட்கை, 262.

நஞ்சுவிழியரவு: இது திருஷ்டி விஷ

மெனப்படும்: 105, 231, 260.

நட்சத்திரங்களிருபத்தேழு, 122.

நடவைமாக்கள், 159.

நடவைவருத்தம், 148.

நடனசாலை, 87.

நடுக்குறூஉம், 73.

நடுங்காநா, 134, 271.

நடுநட்சத்திரம்விசாகமென்பது, 122.

நடுநாள், 89, 152.

நண்ணர், 242.

நந்தாவிளக்கு, 154.

நப்பின்னை - நப்பின்னைப்பிராட்டியார்; இவர் கண்ணனுடைய தேவி மார்களுள் ஒருவர்; இவரை நீளாதேவியின் கூறென்பர்: 208.

நம்பி, 174.

[144.

நம்பிபிறந்தான் பொலிக நங்கிளை, நம்பியாண்டார்நம்பிகள் - இவர்க்குச் சோழநாட்டில் திருநாரையூரில் ஆதிசைவமதையவர் குலத்தில் அவதரித்து அத்தலத்திலெழுந்தருளிய பொல்லாப்பின்னையாருடைய திருவருள் பெற்றுப் பலபிரபந்தங்களியற்றியவர்; அக்காலத்திருந்த இராசராச அபயகுலசேகர சோழராஜனுடைய வேண்டுகோளாற் பொல்லாப்பின்னையாருடைய பேரருளைத்துணையாகக்கொண்டு சிதம்பரத்திற் சென்று சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய மூவருடைய தேவாரத் திருமுறைகளையும் வெளிப்படச் செய்தவர்; இவரருளிச் செய்த பிரபந்தங்களாவன:—திருநாரையூர்விநாயகப்பின்னையார்திருவிருட்டைமணிமாலை, கோயிற்றிருப்பண்ணியர்

சுஅ/௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

திருவிருத்தம், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருஞானசம்பந்தர் திருச்சண்பைவிருத்தம், திருஞான சம்பந்தர் திருவந்தாதி, திருஞான சம்பந்தர் திருமும்மணிக்கோவை, திருஞானசம்பந்தர் திருவுலா மாலை, திருக்கலம்பகம், திருஞான சம்பந்தர் திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருவேகாதச மாலை யென்பன : 111.

நமி - ஓரிராசகுமாரன் : 155.

நயங்கள் நான்கு, 384.

நயம்பாடு, 22.

நயனில்காலை, 188.

நரகசன்மம், 314.

நரகத்தை யடைதற்குரிய தீயவெண் நரகம், 306. [ணம், 258.

நரகர், 14, 139, 272- 3, 278, 372.

நரகர் எண்வகையர், 82.

நரகர்துயர்கெட நடப்போய், 126.

நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதம், நரகலோகம், 82, 110, 126. [14:

நரகவேதனை, 217.

நரகு, 175.

நரந்தம் - நரந்தப்புல் : 40.

நரபலி, 93.

நரம்பு, 221.

நரம்புவடித்தல், 204.

நரம்புளர்தல், 65.

நரி, 73, 76, 147.

நரிமகன்கேசகம்பளன், 147.

நரிவால், 352.

நரேந்திரன் - சதேந்திரருளொருவன் : நரை, 247. [316.

நரைமுடித்தல், 52.

நரைமுதியாக்கை, 134, 271.

நரைமுதுமக்கள் - கிழவர் : 52.

நரைமுதாட்டி, 220, 253.

நரைமை - வெண்மை : 220.

நல்கினைகேள், 137.

நல்கூர்நுசுப்பு, 111.

நல்கூர்மேனி, 148.

நல்லபக்கம், 353.

நல்லரங்கு, 195.

நல்லறச்சாலை, 344.

நல்லறம், 76, 121, 130, 137, 141, 175, 198, 238, 248, 274.

நல்லுயிர், 155, 165, 260.

நல்லுளத்தோர் தலைப்பாடு, 381.

நல்லூற்றம், 381.

நல்லேது, 302, 353.

நல்வாய்மை, 381. [ஒன்று : 374.

நல்வார்த்தை - நற்குணம்பத்தினுள் நல்வாழ்க்கை, 381.

நல்வினை, 259, 272, 316, 318,

நல்வினைபத்து, 381. [373.

நல்வினையினிலக்கணம், 273; 374.

நலங்கவினி, 191.

நலம்பலவேத்தல், 246.

நலம்பாடு, 22.

நலம்பாராட்டல், 236,

நவகதிர் - ஆசீவகமத விஷயங்களைக் கூறும்நூலென்று நீலகேசியுரையாற் றெரிகின்றது; மற்கலிநூலெனவுங் கூறப்படும் : 312, 315.

நவத்துவாரம்-(சரீரத்திலுள்ள) ஒன்பதுவழி : 388.

நவரத்தினங்கள் - உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திருந்த சிறந்த ஒன்பது பண்டிதர்கள்; அவர்களாவார் : தன்வந்திரி, க்ஷபணகர், அமரலிஹ்மர், சங்கு, வேதாலபட்டர், கடகர்ப்பரர், காளிதாஸர், வராகமிஹிரர், வரருசியென்பவர்கள்; இவ்வொன்பதின்மருள் அமரலிஹ்மரால் காவ்யகல்பலதா, நாமலிங்கானுசாஸனம், தேவகோசநிகண்டு முதலியநூல்களும், வேதாலபட்டரால்நீதிப்ரதீபம், வேதாலபஞ்சலிம்சதி முதலியனவும், கடகர்ப்பரரால் கடகர்ப்பரகாவ்யமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாகுந்தலம் மாளவிகாக்கினிமித்தீயம், விக்கிரமோர்வசீயமுதலியநூல்களும், இரகுவம்சம், குமாரஸம்பவம், மேகஸந்தேசம் முதலியகாவ்யங்களும், வராகமிஹிரரால் பிரு

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சஅக

ஹத்ஸம்ஹிதை, பிருஹத்ஜாதகம்,
இலகுஜாதகமுதலிய ஜ்யோதிஷ
நூல்களும், வரருசியால் பிராகிருத
பிரகாசமுதலிய இலக்கணநூல்
களும் இயற்றப்பட்டனவென்பர்:
122.

நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல்: 144,
நவை, 126, 140, 303, 332. [145.

நவையறுநன்பொருள், 9.

நள் = நளி - செறிவு: 145.

நள்ளிருள், 87, 145.

நளவெண்பா - வெண்பாப்பாடுதலிற்
பிரசித்திபெற்ற புகழேந்திப்புலவ
ரால் இயற்றப்பட்ட நளசரித்திர
மாகிய ஒருநூல்; மூன்றுகாண்டங்
களையுடையது: 2.

நளி - பெருமை, 347.

நளிகடல், 73.

நளியிரும்பொய்கை, 187.

நளிரிமுந்நீர், 139, 170.

நளியெரி, 23 - 4, 294.

நற்கடைப்பிடி, 381.

நற்கதி, 137.

நற்காட்சி, 381.

நற்குணம்பத்து, 374.

நற்செய்கை, 381.

நற்பிறப்பு, 217.

நற்றவப்பெண்டிர், 245.

நற்றவம், 156, 197, 241, 293.

நற்றவவுணர்வு, 62.

நற்றாய், 246.

நற்றிணை - எட்டுத்தொகையுள் முதலா
வது; கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்
முதலிய 401 - அகவற்பாக்களை
யுடையது; இவற்றுள் முதலாவ
தாகிய கடவுளவாழ்த்துப் பாரதம்
பாடியபெருந்தேவனாராலும், மற்ற
400-பாக்களும் கபிலர்முதல் ஆல
ங்குடிவங்கனாற்றுதியாகவுள்ள புல
வர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன;
அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு
ளாகவுடையது; மேற்கூறிய அக
வற்பாக்கள் 9 - அடிச்சிறுமை
யும், 12-அடிப்பெருமையுமுள்ள

வைகள்: இத்தொகைதொகுப்பித்
தான் பன்னாடுதந்தபாண்டியன் மா
நற்றிறம், 246. [நன்வழுதி: 159.
நறுந்தாது, 188.

நறுமலர்க்கோதை, 124, 137.

நறுவிரைகுடைவோர், 210.

நதை, 45, 299.

நன்கனம்-நன்றாக: 6, 22, 34, 144,

நன்பலதானம், 177. [263, 390.

நன்பொருள், 303.

நன்மக்கள், 11.

நன்மணியிழந்தநாகம், 95, 289.

நன்முயற்சி, 381.

நன்று - தருமம்: 176, 274.

நன்னூல்மயிலைநாதருரை, 317, 393.

நன்னூல்விருத்தியுரை, 146, 149,

நன்னெடுங்கூந்தல், 210. [393.

நனவு, 87, 97.

நனை, 41. [279.

நாக்கடிப்பாகவாய்ப்பறையறைதல்,

நாகஇலச்சினை - நாகமுத்திரை; நாக

ரென்னும் சாதியாருடைய அடை

யாளம்: 100.

நாகநாட்டரசர்-மணிபல்லவத்துள்ள

புத்தபீடிகையை எடுத்துச்செல்ல

முயன்று தம்முட் பகைமை கொ

ண்டு போர்செய்த இரண்டரசர்:

100, 106.

நாகநாடு - இப்பெயருள்ள நாடுகள்

இந்நூலில் இரண்டு வந்துள்ளன:

(i) புத்தபீடிகையை எடுத்துச்

செல்லமுயன்று பகைமைகொண்ட

அரசர்களுடையது; இது கீழ்த்தி

சையிலுள்ளது: 100, 103; (ii)

உளைவண்ணென்னும் அரசனுடை

யது: 268, 288, 346.

நாகபுரம் - புண்ணியராசனுடைய

இராசதானி; சாவகநாட்டுள்ளது;

இது சிலாசாசனங்களில் போகவதி

புரமென்று வழங்கும்: 233, 275.

நாகம் - சுரபுன்னை, பாம்பு: 40, 95,

222.

நாகர் - மனிதரில் ஒருசாதியார்;

வாசுகிமுதலிய குலநாகங்களின்

ச.அ.2 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரம்பரையிற் பிறந்து நாகஇலச்
 சிணையுடையராயிருத்தலின் இவர்
 இப்பெயர் பெற்றாரென்பர்; இவர்
 நக்கசாரணரென்று இந்நூலிற்
 கூறப்படுவர்; இவர் உடையில்லா
 மற் சஞ்சரித்து இழிவானதொழில்
 கள் பலவற்றைச் செய்துவந்தவரெ
 ன்று தெரிகிறது: 170, 172 - 3.
 நாகர் குருமகன், 173 - 5.
 நாகர்பாஷை, 173.
 நாகர்மலை, 170, 172 - 3.
 நாகன், 176 - 7.
 நாகானந்தம் - தயை யை ப்பு ல ப்
 படுத்துதலையே பயனாகநினைந்து
 ஸ்ரீஹர்ஷகவியென்பவராத் செய்
 யப்பட்டுள்ளதாகிய நாடகக்கிரந்த
 ம்; ஜீமூதவாகனென்பவனுடைய
 சரிதமாகவுள்ளது; இந்த ஜீமூத
 வாகனன் பிறப்பைக் கௌதமபுத்த
 ருடைய பழம்பிறப்புக்களுள் ஒன்
 றென்று 'அவதானகல்பலதை' என்
 னும் வடநூல் தெரிவிக்கின்றது:
 நாகு, 262. [126.
 நாஞ்சின்மலை - மலைநாட்டு மலைகளுள்
 ஒன்று; சேரனுக்குப்படைத்துணை
 யாய் நின்றவனும், மிக்க வண்மை
 யையுடையவனுமாகிய நாஞ்சில்
 வள்ளுவனென்பவன் ஒரு காலத்
 தில் இம்மலைக்குத்தலைவனாயிருந்
 தானென்று புறநானூற்றாற்றெறி
 கின்றது; இஃது உழாநாஞ்சி
 லென்றுங் கூறப்படும்: 205.
 நாட்டியம், 231. [191, 266.
 நாடகக்கணிகை, 47, 118, 186,
 நாடகக்கணிகைகள் பலருடையபிறப்
 நாடகக்காப்பியம், 209. [பு, 265.
 நாடகநூல், 191. [191, 209.
 நாடகம் - கதைதழுவிவருங்கூத்து:
 நாடகமகளிர், 88.
 நாடகமகளிர்க்குரிய கல்வி, 22.
 நாடகமடந்தையர் வீதி, 47.
 நாடாது - ஆராயாது: 202.
 நாடுவறங்கூரல், 153, 285.
 நாண், 111, 195, 198.

நாண்மீன், 139.
 நாண்முதிர்மதியம், 64.
 நாணணிகளைதல், 127.
 நாணம், 34, 51.
 நாணுத்தகவுடைத்து, 254.
 நாணுத்துறந்தேன், 23.
 நாத்தொலைவில்லாய், 271.
 நாத்தொலைவின்றி, 144.
 நாதன்-புத்தன்: 126, 297, 338.
 நாதனல்லரம், 333.
 நானல்கூர்தல், 111, 202.
 நானலிலவையம், 144.
 நானிமிர்தல், 127.
 நானீட்டல், 66.
 நாப்பண், 168, 248.
 நாப்புடைபெயர்தல், 254.
 நாப்புடைபெயருமளவிலே உச்சரிக்
 கப்படுமந்திரம், 257.
 நாமகரணப்பிரகரணம்-கிருஹ்யரத்ந
 மென்னும் வடநூலுறுப்புக்களு
 ளொன்று: 90.
 நாமசாதிசுணக்கிரியைகள், 350.
 நாமஞ்செய்தநன்னுள், 87.
 நாமப்பேருர், 69.
 நாமம், 304.
 நாமருஉம்புகழ், 373.
 நாமருபம் - அருவுரு: 369.
 நாமாசு, 286.
 நாய், 389.
 நாய்வால், 352.
 நாயுன், 128.
 நாரகலோகம் - நரகலோகம்: 82, 373.
 நாரத்தை, 40.
 நாரதமுனிவர், 179.
 நாரதர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒரு
 நாராசத்திரிவு, 307. [வர்: 369.
 நாராசம் - இருப்புச்சலாகை: 137.
 நாராயணியம் - வேதாங்கங்களாற
 னுள் ஒன்றாகியசோதிடநூல்வகை
 யுளொன்று; நாராயணரென்பவ
 ராற்செய்யப்பட்டது: 310.
 நாரை, 98.
 நாலடியார் - பதினெண்கீழ்க்கணக்கி
 னுள்ஒன்று; சைனமுனிவர்களால்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சஅந

இயற்றப்பட்டது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட 401 - வெண்பாக்களையுடையது; பதுமனாரென்பவர்திருக்குறளிற்போல இதன்பொருளை அறம்பொருளின்பமென்னு முப்பாற்படுத்திஒவ்வொரு பொருளை வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத்துப்பாடல்களைத் தனித்தனியே தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப் பகுத்திருக்கின்றனர்; இதற்கு அப்பதுமனாரும் வேறு சிலரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர்: 18, 53, 67, 127-8, 130, 154 - 5, 159, 179, 186, 221, 236, 259.

நாவலந்தண்பொழில், 242.
 நாவலந்தீவு, 19, 83, 103, 130, நாவலர்கள், 307. [164, 277, 341.
 நாவற்பழம், 181.
 நாவன்மரம், 164.
 நாவாய், 46, 120, 171.
 நாவி - மரக்கலவிசேடம்: 301.
 நாவியன்மந்திரம், 257.
 நாவுடைப்பாவை, 92, 246.
 நாவுளமுந்தி, 89.
 நாழம், 182.
 நாழிகைக்கணக்கர், 89.
 நாழிகைவட்டில் - அடியிற் சிறியதுவாரத்தையுடையதும் நீரிற் பெய்யப்பட்டு நாழிகையின் வரையறையைத்தெரிவிப்பதுமான ஒருவகைக்கிண்ணம்: 89.
 நாள், 82, 327. [லம்: 230.
 நாள்வெயிற்காலம் - சூரியோதய காலம்
 நாள்ங்காடி - காலைக்கடை: 13.
 நாள்ங்காடிப்பூதம், 13.
 நாற்சந்தி, 91, 219, 243, 331.
 நாற்பால், 256.
 நாற்றம் - வாசனை: 27.
 நாற்றவிகாரம், 320.
 நாற்றுதல் - தொங்கவிடுதல்: 17.
 நாற்றெருக்கூடுமிடம், 17.
 நாறுதல், 50.
 நானைங்கூந்தல், 247.
 நான்மறைமாக்கள், 150.

நான்மறைமாக்கள், (விளி) 147.
 நான்மறையந்தணர், 80.
 நிகண்டவாதம் - சமணசமயவாதங்கள் இரண்டனுள் ஒன்று; இது நிரீக்கந்தவாதமென்றும் திகம்பரவாதமென்றும் கூறப்படும்: 316, 325.
 நிகண்டவாதி - நிரீக்கந்தவாதி: 316, நிகமனம், 350, 352. [319, 325.
 நிகர் - ஒளி: 28.
 நிகழ்காலம், 379 - 80.
 நிகாயம் - கூட்டம்: 299.
 நிச்சயம், 305.
 நிணநீடுபெருங்குடர், 58.
 நிணம், 74.
 நிணம்படுகுழிசி, 75.
 நிணவிலேருர், 329.
 நித்தத்திரம், 233, 276.
 நித்தம், 317, 353, 356, 361.
 நித்தாநித்தம், 353, 356.
 நித்தியப்பொருள், 110, 320.
 நித்தியம், 354.
 நித்திலச்சித்திரவிதானம், 190.
 நித்திலத்தானம், 190, 212.
 நிதானம் - ஆதிகாரணம்: 271, 372.
 நிதானம் பன்னிரண்டு, 276.
 நிதிக்குப்பை, 177.
 நிம்பம் - வேம்பு: 317.
 நிமித்திகள் - நிமித்தம் சொல்லு
 நியதம், 305. [வோன்: 268.
 நியமம் - கோயில்: 100, 124, 153.
 நிர்த்தேசம் - சூத்திரபிடகத்தின்சிறுறுப்பினுள் ஒன்று: 299.
 நிர்ப்பந்தம், 155.
 நிரப்பு - வறுமை: 157.
 நிரப்புநர் - நிறைப்போர்: 263.
 நிரபராதி, 295.
 நிரம்பாமை, 52.
 நிரயக்கொடுஞ்சிறை, 217.
 நிரயக்கொடுமகள், 258.
 நிரயக்கொடுமொழி, 80.
 நிரவயவம், 359.
 நிரனிதை, 200.
 நிரியாசம் - பிசின்: 327.

ச'அச' அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நிருத்தம் = நிருத்தம் - வேதாங்க
 மாறினுள் ஒன்று; வேதத்திலுள்ள
 சொற்களின் ஆராய்ச்சியைக் கூறு
 வது; யாஸ்கர்முதலிய. முனிவர்க
 ளால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்
 நிருமாணரதிலோகம், 3. [டது: 310.
 நிருமித்தல், 31, 92.
 நிருவாணம் - (பௌத்தர்கள் கூறும்)
 முத்தி: 110, 114, 125, 137,
 170, 230, 283-4, 298, 367, 372.
 நிருவாணமாகிய இன்பம், 238.
 நிரைத்தாரண்ணல், 283.
 நிலத்திற்குளித்தல், 268.
 நிலம், 109, 146, 312, 314, 320.
 நிலவரையிறந்தோர்முடங்குநா நீட்டு
 நிலன், 45, 183. [ம், 63.
 நிலாச்சுதை, 329.
 நிலாமணல், 97.
 நிலாமுற்றம், 135 - 6.
 நிலை - ஸ்திதி: 317.
 நிலைத்தலை, 76.
 நிலைமண்டில வாசிரியப்பா, 10.
 நிலையாமை, 376.
 நிவந்தோங்கு வெண்குடை, 241.
 நிவப்புத்தாக்கு-இசைத்தமிழ்நூலுட்
 கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுள்
 ஒன்று; ஐந்துசீர்களையுடையது: 20.
 நிழல்போல நீங்காமை, 250.
 நிற்புறங்காப்ப, 143.
 நிறை-நிறுத்தல், நிறைதல்: 56, 195,
 204, 244, 257.
 நிறைக்கற்றெற்றி, 71.
 நிறைகாக்குங்காப்பு, 195.
 நிறைதவம், 250.
 நிறைநீர்ப்புள், 89.
 நிறையருந்தானை, 103.
 நிறையழியானை, 45, 89, 204.
 நிற்பெயர்ப்பட்டுத்தேன், 4.
 நின்மிதி = நிருமாணம் - உண்டாக்கு
 • நின்றெறிபலி, 91. [தல்: 371.
 நின்றேத்துவார் - சூதர்: 330.
 நின்னாங்கு, 112, 123.
 நினை இ - நினைந்து: 241.
 நினைப்பு - பிரமானுபாசங்களெட்ட

னுள் ஒன்று: 258, 308.
 நிஷ்காமலோகங்கள், 3.
 நிஷ்டாபரர், 231.
 நிஷ்டைபத்து: தம்மிலும் இழிந்த
 நிலையுள்ளார் மாட்டு இரக்கமுடை
 மை, கல்லாரிடத்தும் புல்லறிவா
 ளரிடத்தும் இரக்கமுடைமை,
 தீயவொழுக்கமுள்ளோரிடத்துக்
 கடுமையின்மை, எளியார்க்குத்
 தானஞ்செய்ய இச்சித்தல், அந்
 நிஷ்டவீனர்களுக்கு உதவி செய்
 தல், எவ்வகை இடையூறுகள்
 வரினும் விடாமுயற்சிசெய்தல்,
 பொய்யர்களைக்காணிப்பொறுத்
 தல், உறுப்புக்குறையுடையார்பால
 இரக்கமுடைமை, மூடர்களிடத்
 துப்பொறையுடையராதல், காரண
 காரியத்தொடர்ச்சியறிந்து தமக்கு
 உண்டாகும் தீங்குகளைப் பொறுத்
 தீங்கலுநீங்கார், 100. [தல்: 343.
 நீசமகன், 145.
 நீட்டித்தல், 247.
 நீடலுநீடும், 100.
 நீண்முகநரி, 73. [37.
 நீணிலமளந்தோன்மகன் - காமன்:
 நீத்தம், 138.
 நீத்தல் - துறத்தல்: 25, 34, 46,
 நீயான் - மாலுமி: 44. [164.
 நீர்க்குவிட்டயானையின் முன்னும்பின்
 னும் பறையடித்தல், 45.
 நீர்களின்வகை, 328.
 நீர்த்துளி, 102.
 நீர்த்துறைகள், 235.
 நீர்நசையின்மை - நீரையுண்ணும்
 விருப்பமில்லாமை; தவஞ்செய்
 வார்க்குரிய விரதங்களெட்டினு
 ளொன்று: 386.
 நீர்நிறக்காக்கை, 98.
 நீர்ப்பரப்பு, 98.
 நீர்ப்பறவைகளின்வகை, 98.
 நீர்ப்பூக்கள், 328.
 நீரடைகரை, 96.
 நீராடல், 21. [30.
 நீராவியச் சூழ்ந்த வயந்தச் சொலை,

நீரிற்போகட்ட உப்பு யாக்கைநிலை
யாமைக்கு உவமை, 388.

நீரின் குணம், 312, 321.

நீரைவீசங் கருவி விசேடங்கள்,
நீலக்குஞ்சி, 249. [326-7.

நீலகேசி ஒருசைன நூல்; இது, பதிக
வுரைச்சருக்கம், தருமவுரைச்சருக்
கம், குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம்,
அருக்கசந்திரவாதச்சருக்கம், மொ
க்கலவாதச்சருக்கம், புத்தவாதச்
சருக்கம், ஆசீவகவாதச்சருக்கம்,
சாங்கியவாதச்சருக்கம், வைசேடிக
வாதச்சருக்கம், வேதவாதச்சருக்
கம், பூதவாதச்சருக்கமென்னும்
பதினொருசருக்கங்களை முறையே
யுடையது; வியந்தரமங்கையாகிய
நீலகேசியென்பவள் பெளத்தமுத
லியமதங்களைக்கண்டித்துச் சைன
சமயத்தை நிலைநிறுத்தியதாக இய
ற்றப்பட்டிருத்தலின், இப்பெயர்
பெற்றது; இதற்குநீலகேசிவிருத்
திசமயதிவாகரமெனப்பெயரிய
ஒருரையுண்டு; இந்நூலாசிரியர்
இன்னொரென்று விளங்கவில்லை: 9,
40, 60, 71, 73 - 5, 120, 125,
149, 231, 297, 299, 305,
311 - 3, 316 - 21, 324, 365,
367 - 8, 373 - 4, 381 - 2.

நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாகரம் -
நீலகேசிவாதத்தின் உரை; இது
மிகவிரிவாக மணிப்பிரவாள நடை
யில் அமைந்துள்ளது; சைனமதத்
தினராகிய சமயதிவாகரவாமனமு
னியென்பவராலியற்றப்பட்டது;
இதன்பெருமையை, “மெய்ந்நூ
னெறியை விளக்கி விளங்காப்பிட
கமுதற், டொய்ந்நூ லிருள்களைப்
போகத் துரந்தது பூதலத்தி, லெந்
நூலும் வல்லவ ரேத்தச் சமயத்
தினைவன்கண்ட, செந்நீலகேசி வி
ருத்தி சமய திவாகரமே” எ - ம்,
“அருகன் நிருவறத் தன்புசெய்
வாருமழிவழக்காற், பெருகுந் துரு
நெறிப் பீடழிப் பாருமிப் பேருல

கிற், பொருவின்றி நின்ற தமிழ்ப்புல
வோர்க்கிப் பொருளை யெல்லாந்,
திரிவின்றிக் காட்டுஞ் சமய திவாக
ரஞ் சேவிக்கவே” எனவும் வரும்
பழையசெய்யுட்களாலுணர்க; இந்
நூலும் இவ்வுரையும் சிவஞானசித்
தியார் பரபக்கத்துரைகருள் ஒன்
ருகிய திருவொற்றியூர் ஸ்ரீஞானப்
பிரகாசருரையிற் பயின்றுவருகின்
றன்: 9, 60, 105, 273, 297,
நீலத்தினியல்பு, 188. [322 - 4.

நீலபதி-சீதரனென்னுமரசன் புத்திரி;
அத்திபதியென்னுமரசன் மனைவி;
இராகுலனுடையதாய்: 104, 258.

நீலம், 28, 248.

நீலமணிபோலுநீர், 42.

நீலமணிபோன் மசிச்சிலிப்பறவை, 44.

நீலமாக்கடல், 97.

நீலமால்வரை, 45.

நீலயானை, 204 - 5, 216, 249.

நீலி, 295. [254.

நீள்கழல்மறவர் செல்வுழிச்செல்கென,

நுகர்ச்சி-அனுபவித்தல்: 156, 377.

நுகர்ச்சியாராமை, 369.

நுகர்ச்சியொழுக்கு, 378.

நுகர்வினிலக்கணம், 375 - 6.

நுகர்வு, 237, 271, 371 - 2, 375.

நுகப்பு, 102, 111.

நுதல் - நெற்றி: 36.

நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன் - சிவ

நும் - உம்: 34. [பெருமான்: 17.

நுரை, 388.

நுவலும், 32, 203.

நுழைகோற்பிரம்பு, 34.

நுழைபு, 42.

நுழைவாயில், 68.

நுண்ணை - உண்ணை: 283.

நுனித்தல்-கூர்ந்து ஆராய்தல்: 205,

நுனித்த குணம், 317. [209.

நூல், 316.

நூற்பொருள், 311, 316.

நூற்பொருளுணர்ந்தோர், 205.

நூற்றுவரைக்கொல்லி - யந்திரவிசே
டம்; இதுசதக்கினியென்று கூறப்

ச அசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

படம்: 328.

நெஞ்சகங்குளிர்ப்பித்தல், 59.
 நெஞ்சங்கவர்த்தகன்வி, 197.
 நெஞ்சநடுக்குறுஉநேரிழைநல்லாள்,
 நெஞ்சமறைபோதல், 197. [94.
 நெஞ்சிதைகொண்டநீர்மை, 48.
 நெஞ்சநடுக்குறல், 145, 265.
 நெஞ்சநடுக்குறுஉக்கொண்டமக
 ளிர், 196.
 நெஞ்சபுகையுயிர்த்தல், 100, 189.
 நெஞ்சவழிப்பேஉம்விஞ்சை, 131.
 நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல்,
 நெட்டிடை, 30, 97. [195.
 நெடுங்கண், 145, 195.
 நெடுங்குஞ்சிச்சிரம், 73.
 நெடுங்கூவிளி, 89.
 நெடுங்கூவிளித்தல், 94.
 நெடுஞ்செழியன் - ஒருபாண்டியன் ;
 சிலம்பின்ரிமித்தம் கோவலனைக்
 கொலை செய்வித்தவன்: 24.
 நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒருசேரன்:
 நெடுந்துயர், 183, 229. [335.
 நெடுந்துக்கு - இசைத்தமிழ்நூலுட்
 கூறிய ஏழுநூக்குக்களுள் ஒன்று ;
 ஏழுசீர்களையுடையது: 20.
 நெடுநல்வாடை - பத்துப்பாட்டினுள்
 ஏழாவது; 188 - அடிகளையுடைய
 து; பகைமேற்சென்ற பாண்டியன்
 நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்து வருந்
 துந்தலைவிக்கு அவ்வருத்தந் தீரும்
 படி அவன் பகையைவென்று விரை
 வில் வருவானாகவென்று கொற்ற
 வையைப் பரவுவான் கூற்றாக
 அவனை நக்கிரனார் பாடியது;
 இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்
 களாகிய கூதிர்க்காலத்தின் இயல்
 பையும், தனித்திருக்கும் தலைவி
 யது வருத்தமிகுதியையும், படை
 வீட்டில் தலைவனிருக்கும்வண்ணத்
 தையும் விளங்கக்கூறும்; இதற்கு
 நச்சினார்க்கினியரி ய ற் றி ய உரை
 யொன்றுண்டு: 47, 190, 245,
 நெடுநிகழ்ச்சி, 318. [257, 327.
 நெடுநிலைக்கந்து, 92, 224, 226, 240.

நெடுநிலைக்கோட்டம், 71.
 நெடுநிலைமண்ணீடு, 70.
 நெடுநிலைமனை, 37.
 நெடுநிலைவாயில், 226.
 நெடும்புண், 91,
 நெடுமுடிக்கிள்ளி - ஒருசோழன் ;
 இவன் காரியாற்றித்போர்செய்து
 சேரபாண்டியர்களை வென்றவன் ;
 கிள்ளிவளவன், மாவண்கிள்ளி,
 வடிவேற்கிள்ளி, வென்வேற்கிள்ளி
 யென்றும் இந்நூலிற் கூறப்படு
 வன்: 266-8, 277, 288-9, 346.
 நெடுவிளி, 76.
 நெடுவேள், 51.
 நெய்தல் - சாப்பறை: 73, 121.
 நெய்வோர் குலம், 261.
 நெரித்தல், 192 - 3, 200.
 நெருஞ்சி, 137. [9, 330.
 நெல் - எண்வகைக்கூலத்துளொன்று:
 நெல்முதலியவற்றை எழுதியவாயில்,
 நெல்லாற்சமைத்த கள், 90. [69.
 நெல்லிவட்டு, 159.
 நெல்லும் பொரியும், 75.
 நெல்வித்து, 385.
 நெற்றி, 203.
 நென்முனை, 385.
 நேமி, 33, 147. [ன்று: 327.
 நேர்கட்டி - அகிலுட்புக்களுளொ
 நேர்தல் - உடன்படுதல்: 12.
 நேரடி, 10.
 நையாயிகம்-பழையதர்க்கம்: 309.
 நைரஞ்சராநதி-பல்குன்றதி: 367.
 நைவஸம்ஜ்ஞாயதனலோகம், 3.
 நைவதம், 348.
 நொசிதவம்-நுண்ணியதவம்: 197.
 நொடி - விடுகதை: 244.
 நொடித்தல்-சொல்லுதல்: 146, 349.
 நொடை - விலை: 329.
 நொய்ம்மை, 322.
 நோக்கல் நோக்கம், 249.
 நோய், 151, 180, 182.
 நோவன் - வருந்துதற்குக் காரணமா
 கிய துன்பங்கள்: 146.
 நோற்றூண்வாழ்க்கை, 197.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சஅள

நோற்றோர், 183.
 நோன் - வலி: 46, 183.
 நோன்பிகள் - விரதிகள்: 33.
 நோன்பினர், 121.
 நோன்பு - கன்மம்: 234, 252.
 நோனகர், 183.
 நோனாது - பொருமல்: 88.
 ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை - உணர்ச்சிரிதைத்
 தல்; என்றது, மார்க்கஞானபூ
 ரணை; இது தசபாரமிதைகளு
 ளொன்று; 1800- வருடத்திற்கு
 முன்பு செய்யப்பட்டதும் பிரஜ்ஞா
 பாரமிதையென்று பெயர்பெற்றது
 மான ஒரு பெளத்தநூலுண்டென்
 றுதெரிகின் தது: 297.
 ப்ரஹ்மகணங்களிருபதுவகை, 3.
 ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், 3, 81.
 ப்ரஹ்மபுரோஹிதலோகம், 3.
 ப்ரஹ்மலோகங்களிருபது, 3, 81.
 ப்ரஹ்மலோகங்களிருவகை - உருப
 ப்ரஹ்மலோகமும் அருபப்ரஹ்ம
 லோகமும்: 81.
 ப்ருலதா-புருவக்கொடி: 36.
 பக்கதன்மவசனம், 351.
 பக்கப்போலி ஒன்பதுவகை, 354.
 பக்கம், 350.
 பக்குவி, 110.
 பகர்தல், 253, 295, 327.
 பகல் - சூரியன்: 50-51.
 பகலாச - சூரியன்: 203. [340.
 பகவன் - புத்தன்: 32, 155, 298,
 பகற்பூ - பகற்காலத்தில்மலரும்பூ:
 பகன்றைக்கொடி, 41. [328.
 பகுசுருதியாகமம் - சினாகமங்கள்
 மூன்றனுள் ஒன்று; இது, 16 -
 பகுதிகளையுடையது: 316.
 பகுதி=ப்ரக்ருதி - மூலம்: 370.
 பகுதித்தன்மை, 170.
 பகுதிப்பொருள்விகுதி, 117.
 பகுவாய், 184.
 பகைநரம்பு, 48.
 பகைப்புலம், 46.
 பகைமூன்று, 113.
 பங்கம், 142.

பங்கயப்பீடிகை, 343.
 பச்சிலை-அகிலுறுப்புக்களுளொன்று:
 பச்சிறைச்சிவிற்போர், 329. [327.
 பசலைமெய்யாட்டி, 66.
 பசி, 141, 169, 181-2, 196, 199,
 203, 206, 219 - 20.
 பசித்துன்பம், 143, 152.
 பசிப்பிணி, 141, 178, 220.
 பசிப்பிணிமருந்து, 343.
 பசிப்பிணியின் கொடுமை, 127.
 பசிப்பிணியென்னும்பாவி, 127.
 பசிப்பு - பசித்தல்: 158.
 பசியறுக்குமந்திரம், 116.
 பசு, 121, 144-5, 252, 306. [163.
 பசு ஈனாமுன்னம்பால்சுரந்தூட்டல்,
 பசுக்கள் மேய்தற்கு அரசனால் விடப்
 பட்டநிலம், 146.
 பசுங்கம்பளம்கடலுக்குவமை, 347.
 பசுங்காற்கழை, 209.
 பசும்பிறப்பு, 314.
 பசைஇயவறிவு, 376.
 பஞ்சசீலம், 231, 273, 365.
 பஞ்சவாசம் விற்போர், 329.
 பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கூட்டமே ஆன்
 மாவென்றல்: 382 - 3.
 பஞ்சஸ்கந்தம், 371, 381.
 பஞ்சாயுதம், 38.
 பட்டத்துயானை, 45.
 பட்டம், 253.
 பட்டமகிஷி - மஹாதேவியென்று
 பட்டம்பெற்ற அரசி; மஹிஷி
 யென்பதற்கு, பட்டாபிஷேககால
 த்திற் சிங்காதனத்தில் அரசன்பக்
 கத்திருந்து அவனுடன் தலையில்
 அபிஷேகம் செய்யப்பெற்றவளெ
 ன்று பொருள்கூறுவர்: 254.
 பட்டவைதுடைத்தல், 253.
 பட்டாங்கு, 307.
 பட்டிமண்டபம்-வித்தியாமண்டபம்;
 ஓலக்கமண்டபமுமென்ப: 18.
 பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் ஒருபகுதி: 13, 19, 332.
 பட்டினப்பாலை - பத்துப்பாட்டினுள்
 ஒன்பதாவது; 301-அடிகளையுடை

சஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

யது; வேற்றுநாட்டிற்குச்செல்லத்
தொடங்கிய தலைவன் தனதுநெஞ்
சைநோக்கித் தலைவியைப் பிரிந்து
வாரேனென்று செல்வழுங்கிக்கூறி
யதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை
யும் சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
னது பராக்கிரமத்தையும் அவனது
செங்கோலையும் பேரழகுபயப்பச்
சிறப்பித்துக் கடியலூருருத்திரங்
கண்ணனார் பாடியது; கடியலூரு
ருத்திரங்கண்ணனார்க்குப்பதினாறு
நூறுயிரம்பொன் பரிசளித்து இப்
பாட்டைக்கரிகாற்பெருவளத்தான்
கொண்டானென்பர்: 73, 172,
பட்டினம், 277. [281.
பட்டினினோன்பிகள், 35.
பட்டினிவிட்டிருத்தலாகியவிரதம்,
பட்டு, 37. [35, 161, 197.
பட்டோஜிதீகூதிதர் - பாணினி வ்யா
கரணத்தை அனுஸரித்து 'வித்
தாந்தகௌமுதி', 'மனோரமா',
'சப்தகௌஸ்துபம்' என்னும் கிரந்
தங்களியற்றியவர்; இவர் நூலாசிரி
யரென்றும் உரையாசிரியரென்
றும் கூறப்படுவர்: 310.
படப்பை - தோட்டக்கூறு, பக்கமு
மாம்: 277.
படர்தல் - செல்லுதல், நீனைத்தல்: 16,
45, 133, 141, 184, 219, 273.
படலம், 110.
படாகை - துகிற்கொடி; இது
பதாகையென்னும் வடமொழிச்
படாம், 41. [சுதைவு: 16.
படாமுரசு, 216.
படிமம் - தெய்வவடிவம்: 148, 293.
படிமவுண்டியன், 57.
படிமை - தெய்வவடிவு: 29, 30.
படிவம் - தவவேடம், தெய்வவடி
வம், வடிவம்: 37, 58, 212, 290.
படிற்றுரை, 80, 115, 196, 201,
படிறு - பொய்: 59. [234.
படுக்கை, 94, 97.
படுத்தல் - அகப்படுத்தல், செய்தல்:
30, 171.

படுதல் - ஒழிதல்: 243.
படுதுயர் - மிக்கதுன்பம்: 82.
படுநாள், 294.
படுபழி, 248.
படுபுல்லார்தல், 146.
படுபொருள் - புதையல், தேட்டத்
தால் மிக்க பொருளென்றுமாம்:
216.
படைத்தலைவர் - சேனாதிபதிகள்: 13,
படைத்து விளையாடல், 310. [306.
படைநாங்கு, 18.
படைவீடு, 98.
பண், 47, 95, 330.
பண்டக்கலம், 295.
பண்டம், 95.
பண்டநிகளை, 97.
பண்டும் பண்டும், 177, 229.
பண்டேர்மொழி, 195.
பண்டைப்பிறவியர், 121.
பண்ணமைமுழுவ, 210.
பண்ணியம் - செவ்வைசெய்யப்பட்ட
வாத்தியம், பலபண்டங்கள்: 95.
பண்ணியாழ்க்கரணம், 21.
பண்ணியாழ்த்தீந்தொடை, 88. [330.
பண்ணின்கிளைகள் இருபத்தொன்று,
பண்ணுக்கிளை - பண்ணின்வகை: 88.
பண்ணுமுறைநிறுப்போர், 209.
பண்பு, 148.
பண்புத்தொகை, 301.
பணித்தல் - கட்டளையிடல்: 218.
பணிலம், 46.
பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி, பருமை:
37, 44, 203, 298.
பணைநிலைப்புரவி, 94.
பணைநிலைப்புள், 94.
பத்தி - வரிசை: 17.
பத்திக்கீற்று - மார்பில் வரிவரியாக
எழுதிய கோலம்: 37.
பத்திமை, 188, 242.
பத்தினி இல்லாதவர் பலதருமங்க
களைச் செய்தாலும் தேவலோக
மடையாரென்பது, 247.
பத்தினிக்கடவுள், 294, 299, 301.
பத்தினிப்பெண்டிர், 7, 24, 168-9,

173, 178, 187, 189, 241 - 2, 294.

பத்தினிப்பெண்டிரிடும்பிச்சையேற்
தல் பெருந்தகவுடைத்தெனல்:

பதார்த்தம் - பொருள்: 316. [168.

பதி - அரசன், நகரம்: 97, 144, 205, 247, 269.

பதியிலார் - கணவனில்லாதவர்; என்
றது, வேசையரை: 189.

பதிற்றுப்பத்து - எட்டுத்தொகையுள்
நான்காவது; சேரஅரசர் பதின்ம
ரைப் பாடியது; இத்தொகையால்
அக்காலத்திருந்த சேரர் பலருடை
யவரலாறுகளும் அவர்களுடைய
வள்ளன்மையும் வீரமும் நன்கு
புலப்படும்; இஃது ஒவ்வொரு
புலவர் பப்பத்தாகச் செய்த
நூறுபாட்டுக்களையுடையது; பத்
துப் பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்
டுள்ளது; இவற்றுள், முதற்பத்
தும் பத்தாம்பத்தும் பலவிடத்துப்
பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;
இதனைத்தொகுத்தோரும்தொகுப்
பித்தோரும் இன்னாரின்றொன்று
தெரியவில்லை; இதற்கு அரும்பத
வுரையாகஒருரையுள்ளது; அவ்வு
ரையாசிரியர்பெயர் தெரிய
வில்லை: 139, 336.

பதுமசதுரம், 99. [32.

*பதுமபீடம்-புத்தனுடையபாதபீடம்:
பதுமம், 373. [வர்: 369.

பதுமர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒரு
பதுமோத்தரர் - பழையபுத்தர்களு
ளொருவர்: 369.

பந்தம் - கட்டு: 316..

பந்தர், 45, 96.

பந்தல் - குழாய்வடிவமாகஉலோகத்
தாற்செய்யப்பட்டது: 327.

பந்தற்றசம்பு, 327.

பந்தித்தல், 296.

பந்துசனங்கள், 155.

பந்தெற்களம், 212.

பயங்கெழுமாநகர், 20.

பயந்தீர்மருங்கு, 188.

பயம்-பிரயோசனம்: 20, 33, 182,
பயறு, 317. [219, 253.

பயன், 371 - 2, 380.

பயன்கள் நான்கு, 371.

பயன்படுசொற்குறல் - நற்குணம்
பத்திலுள் ஒன்று: 374.

பயனில்சொல், 126, 156, 273, 374.

பயனிலுரைக்கோட்டி, 156.

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்
றொன்று அழைக்கும் ஒசைக்குறிப்
பு: 65, 73, 88, 262.

பயில்பூம்பந்தர், 96.

பயிலிதழ் - செறிந்தஇதழ்: 267.

பர்ணசாலை - இலைகளால்வேயப்பட்ட
இடம்: 72.

பர்மாதேசத்துப் புத்தநூல், 38.

பரசாமானியம், 322.

பரசுதல், 141, 309.

பரசுராமர் - திருமாலின் அவதார
மூர்த்திகளுள் ஒருவர்; இவர்
போர் செய்யவந்தபொழுதுதான்
காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவன்
ஒளித்துக்கொண்டான்; இவர்
மழுவாணையோனென்று இந்
நூலிற் கூறப்படுவர்: 241-2.

பரத்தமை - பரத்தையை நுகர்வானு
டைய தன்மை: 88.

பரத்தன், 88.

பரத்தமைத்தொழில், 24, 270.

பரத்தையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து
நான்கு: 21. [196.

பரத்தையர்க்குவண்டு உவமை: 188,

பரத்தையர் நூற்றிருபத்தொருவர்:

பரதகண்டம், 2, 191. [265.

பரதம், 191.

பரதன் - சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு
வென்பவனுடைய வேலைக்காரருள்
ஒருவன்; இவன் காரணமின்றிச்
சங்கமனென்னும் வணிகனைக்கொல்
லுவித்தமைபற்றி அவனுடைய
மனைவியாகிய நீலியென்பவளாற்
சபிக்கப்பட்டோன்; கோவலனாகப்
பிறந்தவன் இவனே: 295.

பரதுக்கதுக்கன் - புத்தன்: 284.

பரதேசிகள் - அயல்நாட்டினர்: 13.

பரந்துபடுமனை, 58.

பரந்தொருங்கீண்டல், 98.

பரிருமிதவசவர்த்திலோகம், 3.

பரமத்தமிழரபானு - ஒரு தமிழ்தூல்;
இது, புறமதக்கொள்கைகளைக்
கூறிமறுத்துச் சைவசித்தார்த்தத்தை
யே நாட்டுவது; இந்நூலாசிரியர்
மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரிய
ரென்றுகூறுவர்; நூல் முழுவதும்
அகப்படாமையால் இதைப்பற்றி
யாதொன்றும் எழுதக்கூடவில்லை:
381 - 2.

பரமமுத்தி - பஞ்சஸ்கந்தங்களின்
கேடு: 382.

பரமாணுக்கள், 313, 316, 357, 360.

பரமார்த்த தத்துவ ஞானம் - முடிந்த
உண்மைப்பொருளை அறியும் அறிவு:
263.

பரமார்த்த தத்துவ ஞானிகள், 249.

பரமார்த்த தத்துவம், 324.

பரமேசுவரன், 207.

பராஅரை, 46.

பராந்தகன், 208.

பரார்த்தம், 359.

பராவருமரபு, 105.

பரி - செலவு: 49, 196.

பரிக்குதிரை, 46.

பரிக்கோல், 200.

பரிகாரம், 147, 308.

பரிசிலர், 152.

பரிதி - சூரியன்: 42.

பரிந்தமாலை, 75.

பரிப்புரவி, 46.

பரிபாடல் - எட்டுத்தொகையுள் ஐந்
தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெயர்
ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா
வாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடைச்
சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லி
சைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த
70 - பாடல்களையுடையது; அவற்
றுள், 8 - திருமாலுக்கும், 31 -
குமரவேளுக்கும், 1 - காடுகிழாளுக்
கும், 26 - வைணவியாற்றிற்கும், 4 -

மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்
ளன; இந்த 70 - பாடலுள் இப்
போது கிடைத்தவை 24 - முழுப்
பாடல்களும் சில உறுப்புக்களு
மே; மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்
படவில்லை; பரிமேலழகரால் இயற்
றப்பெற்ற உரையையுடையது;
இந்நூலைத் தொகுத்தாரும்
தொகுப்பித்தாரும் இன்னாரின்ன
ரென்று தெரியவில்லை: 326,

பரிபுலம்பினன், 173.

பரிமேலகர் - பழையதமிழ்தூலு
ரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்; திருக்
குறளுக்குப் பரிபாடலுக்கும் உரை
செய்தவர்: 33, 130 - 31, 156,
158, 162, 323.

பரிதல் - அறுபடல்: 44 - 5.

பரியல் - வருந்தாதே: 136.

பரிவாரபாடம் - வினயபிடகத்தின்
பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று: 299.

பரிவுறுமாக்கள், 167.

பரித்தசுபலோகம், 3.

பரித்தாபலோகம், 3.

பருகுவாரிற் புல்லல், 196.

பருந்தின்பந்தர், 45.

பருந்து, 53, 74.

பருவத்தொழுக்கம், 21.

பருவதமுனிவர், 179.

பருவம், 121, 267.

பருஉப்பெருந்தடக்கை, 203.

பல்குனிநதி - நைரஞ்சரநதி: 367.

பல்வேறுசமயம், 115, 234.

பலதேவன் - கண்ணனுக்கு முன்ன
வன்: 208 - 9.

பலபாரமிதை - பலநிறைத்தல்: தச
பாரமிதையுள் ஒன்று: 297.

பலர்தொழுபாத்திரம், 287.

பலவகைத்தாளத்திலாடுவார், 330.

பலி - ஓரசன்: 91, 207.

பலிக்கந்தம் - பலியிடுதற்குரிய தூண்
பலிபீடம், 73. [கள்: 71.

பலிமுன்றில், 70.

பவ்வம், 348.

பவணம் - நாகலோகம்: 316.

பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவர் - நாக
லோகத்தலைவர்; சதேந்திரரைச்சா
ர்த்தோர்: 316.

பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை: 390.

பவத்தின்வகைமூன்று - விலங்காய்ப்
பிறத்தல் பேயாய்ப்பிறத்தல் நரக
ராய்ப்பிறத்தல்: 371, 376.

பவத்தினிலக்கணம், 376.

பவம் - கருமத்தொகுதி: 200, 237-8,
272, 285, 369 - 70, 372, 380.

பவமறுமார்க்கம், 238.

பவழத்தூணம், 190.

பவளக்கூழிகை, 222.

பவளச்செங்காற்பறவை, 65.

பவளத்துண்டம், 222.

பவளப்பாவை, 53, 93. [212.

பவளம், 36, 96, 192, 199 - 200,
பழங்காசு, 257.

பழஞ்செருக்கு, 90.

பழம்பிறப்பு, 197.

பழம்பிறப்புணர்ச்சி, 365 - 6.

பழமணல், 17.

பழமொழி - சங்கமருவியபதினெண்
கீழ்க்கணக்குக்களுள் ஒன்று; முற்
காலத்துவழங்கியபழமொழிகளுள்
ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்
மைந்த 400-வெண்பாக்களையுடையது; இந்நூலாசிரியர் சைனமதத்
தினராகிய முன்றுறையரையனார்;
இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்
றுண்டு: 11, 51, 56, 150, 252.

பழவினைப்பயன், 57, 136, 179,
பழி, 248. [219, 296.

பழுதில் காட்சியீர், 114, 120, 144.

பழுதிலாவாழ்க்கை - துக்கநிவாரண
மார்க்கம்; என்றது, நற்காட்சி முத
லியளட்டனோடுங் கூடியிருத்தலை:

பழுதினன்னெறி, 141. [381.

பழுது - உடம்பு, குற்றம்: 133, 278.

பழுதிய - முதிர்ந்த: 29.

பழுதியபாடல், 210.

பழுமரத்தீண்டிய பறவை, 154.

பழைது - பழையது: 387.

பழைமைக்கட்டுரை, 220.

பழையகாலம், 114.

பழைய சோதிடநூல், 122.

பள்ளி, 47 - 8, 172, 186, 190,
211, 218, 250, 300, 333.

பள்ளிமாறியபாடை, 75.

பள்ளிவலம்புரிதல் - நற்குணம் பத்
தினுளொன்று: 374.

பளிக்கறை, 62, 192 - 3, 212.

பளிக்கறைப்பள்ளி, 211.

பளிக்கறைபுக்கபாவை, 5.

பளிக்கறைமண்டபம் - காவிரிப்பூம்
பட்டினத்தைச் சார்ந்த உவவனத்
திலுள்ளது; இதிற்புத்தபாத
பீடிகையொன்றுண்டு; மணிமேக
லை, தன்னை உதயகுமரன் கவரவந்த
பொழுது முதலில் இம்மண்டபத்
திலேதான் ஒளித்துக்கொண்டாள்:
32, 50, 55.

பளிங்கு, 42, 53 - 4, 99, 192.

பளிங்குசெய் மண்டபம், 190.

பளிங்குபுறத்தெறிந்த பவளப்பாவை,
பளிதம் - கருப்பூரம்: 345. [193.

பற்றமாக்கள் - பகைவர்: 18.

பற்றின்பற்றிடம், 52.

பற்று, 25, 100, 156, 228, 237,
254, 272, 278, 372, 376 - 7,

பறந்தலை - பாழிடம்: 73. [380, 389.

பறந்துசெல்லல், 275. [330.

பறம்பர் - தோல்வேலைசெய்பவர்:

பறவை, 139, 154.

பறவைக்கானம், 65.

பறவைகளின்வகை, 89, 98.

பற அக்குருகு, 205.

பறை - பறையடிப்போர், (ஆகுபெயர்):

பறையிற்சாற்றல், 103. [45, 203.

பறையோசை, 323,

பன்மலர் சிறந்த நன்னீரகழி, 64.

பன்மலர்ப்பூம்பொழில், 50.

பன்மை, 247. [306, 349.

பன்மையொருமைமயக்கம், 241,

பன்னிரண்டு சார்பினுள் ஒன்றுமீள

மற்றொன்றுமீளுமென்பது, 377-8.

பன்னிரண்டு வருடத்திற்கு ஒருமுறை

பழுக்கும் நாவல், 181 - 2.

சகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பன்னிரண்டு வருடத்து வறட்காலம்,
158, 283.

பன்னிருநிதானம், 239, 276.

பன்னிர்ப்புள்ளினம், 98.

பனம்பழம், 181.

பனி, 308, 356.

பனித்துளி, 388.

பனிப்பகைகொனவன் - சூரியன் : 288.

பனை, 181, 387.

பஸ்பசம் - பட்டோஜிதீகதிதராற்
செய்யப்பட்டதான, 'சப்தகௌஸ்
துபம்' என்னும் வடநூலின் பகுப்
புக்களாகிய ஆந்ரிகங்களுள் முத
லாவது : 310.

பஸ்மகவியாதி - யானைத்தீநோய் :
7, 179 - 80, 182, 220.

பாகசாத்திரம் - மடைநூல் ; நளபா
கம் வீமபாகமென இரண்டு பாக
நூல் வழங்குகின்றனவென்பர் ;
“காவெரி யூட்டிய கவர்களைத்
தூணிப், பூவிரிகச்சைப் புகழோன்
றன்முன், பனிவரை மார்பன்பயந்த
நுண்பொருட், பனுவலின் வழாஅப்
பல்வே தடிசில்” (சிறுபாண் :
238-41.) என்பதனால், வீமசேன
னியற்றிய மடைநூலொன்று உண்
டென்று தெரிகின்றது : 21.

பாகதச்சிதைவு - ப்ராகிருதபாஷை
யிலிருந்து சிதைந்தமொழி : 246.

பாகதம், 167.

பாகம்படுதல், 52.

பாகர், 45 - 6, 200, 204.

பாகின் பிளவையிற்பணை முசம்துடை
பாங்கியனல்லறம், 238. [த்தல், 45.

பாங்கினம், 98.

பாங்கு - உரியஇடம், பகுதித்திரள்,
முறைமை : 18, 48, 83, 99, 106,

பாங்குளி, 113. [257, 309.

பாசடை, 43, 340.

பாசண்டச்சாத்தன் - தொண்ணூற்ற
றுவகைச் சமயசாத்திரத்தருக்கக்
கோவையில் மிகப்பயின்ற ஐயனெ
ன்னுங்கடவுள் : 199.

பாசம், 70, 219, 243.

பாசவர் - இலையமுதிடுவோர் : 329.

பாசறை, 98.

பாசிலைத்திரையல், 345.

பாட்டு - இசை : 20.

பாடகம், 37, 282.

பாடல் - ஒந்நேசம் : 212.

பாடல்சால்சிறப்பு, 2, 191.

பாடலாடல் விரும்பாமை - தசிலத்

பாடி, 98, 103. [துளொன்று : 231.

பாடிமிழருவி, 182.

பாடு - ஒலி, படுக்கை : 108, 257.

பாடுகிடத்தல், 199.

பாடை, 75.

பாடைபதினெட்டு, 343.

பாடைப் பாடல், 21.

பாடைமாக்கள், 13.

பாண் - இசைப்பாட்டு : 187.

பாண்டரங்கக்கூத்து - புறநாடகம்
பதினெண் நனுள் ஒன்று : 37.

பாண்டவர், 205.

பாண்டிநாடு, 99, 158.

பாண்டியன், 149.

பாண்டியனெடுஞ்செழியன், 23.

பாண்டு - வெள்ளை : 155.

பாண்டுகம்பளம் - இந்திரனுடைய
ஆசனம் ; இதன்சலனத்தால் இந்
திரன் சிலவற்றையறிந்துகொள்
வான் : 155, 347.

பாண்மகன், 187.

பாணகுலம், 207.

பாணர்மண்டை, 72.

பாணர்வகை, 330.

பாணவம்சத்தரசர், மகாபலியின்பரம்

பரையைச்சார்ந்தவரென்பது :

பாணவித்தியாதரன், 207. [207.

பாணன், 207.

பாணசுரன், 37.

பாணதிராசன், 207.

பாணி - இசை : 90.

பாணினி - ஒருமுனிவர் ; இவர்தவஞ்
செய்து சிவபெருமான்நிருவருள்
பெற்று வடமொழி 'வ்யாகரணஞ்
செய்தவர் : 310.

பாணினிய வ்யாகரணம் - ஒருவட

நூல் ; இது பாணினிமுனிவராத்
செய்யப்பட்டது ; பாணினிவ்யா
கரணமென்றும் வழங்கும்: 310.
பாத்தன, 311.
பாத்தியன் - பாதத்திற்கு அன்பன்:
பாத்திரதானம், 206. [111.
பாத்திரம், 123 - 4, 130, 135,
141, 153, 157, 161, 179 - 80,
203, 266, 276 - 7, 337.
பாத்து - பகுத்து: 299.
பாத்தூண், 7, 169, 178.
பாதபங்கயமலை - மகததேசத்தின்
இராசதானியாயிருந்த இராசக்கிரு
கநகரத்தின் சமீபத்திலுள்ளது;
புத்ததேவன் எல்லாவுயிர்களுக்கும்
தருமசிந்தையை யுண்டாக்க நினை
ந்து, அவைகளெல்லாங் கண்டு
கேட்கும்படி இதன் மேலேறின்று
தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது
அவன்பாதச்சுவடு தங்கப் பெற்ற
மையின், இப்பெயர் பெற்றது;
இது பாதபங்கயமென்றும் வழங்
கப்படும்; இதனைக் கிருத்திர
கூடமென இக்காலத்திற்கு நுகின்ற
னர்: 114, 136, 141.
பாதபீடிகை - புத்தனுடையபாதப்
படிமங்களுள்ள பீடம்; இஃது
இலங்கைத்தீவு, காவிரிப்பூம்பட்
டினம், மணிபல்லவதீவமுதலிய
இடங்களிலிருந்ததென்றும் பண்
டைக்காலத்துப்பெளத்தரால்
வழிபாடு செய்யப்பட்டுவந்ததென்
றந் தெரிகின்றது; இப்பீடிகை, த
ருமபீடிகையென்றும், தாமரைப்பீ
டிகையென்றும், புத்தபீடிகையெ
ன்றும், மாமணிப்பீடிகையென்றும்
இந்நூலில் வழங்கப்படும்: 5, 32,
41, 63, 67, 99 - 101, 107 - 8,
116, 118, 120 - 21, 124,
131, 134, 228, 278, 280, 288,
333, 343, 349.
பாதலம், 103.
பாய்கட்டினகயிறு, 44.
பாய்மரம், 44, 170.

பாயல்கொண்டுநாள், 89.
பாயற்பள்ளி, 172.
பார்த்திபன், 268, 295.
பார்ப்பனி, 142, 242, 293.
பார்ப்பார்; வடிநறுந்தேறலைப் பழித்
துக்கூறுவரென்பது, 35.
பார்ப்பான், 78, 142, 148.
பாரகமடங்கலும், 178.
பாரத்துவாசம் - இது வேதாங்கமா
கிய கற்பவகையுளொன்று; பரத்
துவாசமுனிவராற்செய்யப் பட்
டது: 310.
பாரம் - கரை: 297, 348.
பாரமிதை, 230, 297, 348.
பாராட்டுதல், 61, 66, 220.
பாராவாரம் - கடல்: 29.
பாராஜிகாதிப்பிரதமபாகம் - விநய
பிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள்
ஒன்று: 299.
பாரிசேடம்—பாரிசேஷம் - பத்து
அளவைகளுள் ஒன்று; இஃது
ஒழிபெனவும், மீட்சியெனவும்வழங்
கும்: 304, 307.
பால் - பக்கம், பகுதி: 16, 45, 143.
பால் சந்திரிகைக்குவமை, 67.
பாலகர், 91.
பாலசூரியன், 108.
பாலிகை, 16.
பாலூட்டல், 163.
பாலேப்பண், 330.
பாவகாரி - பாவஞ்செய்தலையே தொ
ழிலாகவுடையவன்: 319.
பாவங்கள்பத்து, 25, 272-3, 373-4.
பாவம், 106, 109, 228, 359 - 60.
பாவனைநான்கு, 389.
பாவனையைந்து, 387.
பாவித்தல், 108.
பாவை, 40, 47, 50, 154, 165,
192, 196, 208, 226, 235, 240.
பாவைக்கூத்து - புறநாடகம் பதினொ
ன்றனுள் ஒன்று: 37, 54.
பாவைவிளக்கு, 16.
பாழ்மம்பறந்தலை, 191.
பாழிடம், 75.

சக்ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பாளீபாவை - வடமொழியைப்பகுதி யாகவுடைய பாவைகளுள் முந்தி யது ; கௌதமபுத்தர் பேசிவந்த தும், பிடகத்திரயங்களைமைந்துள் ளதுமிதுவேயென்பர் ; இந்தப் பாவையிற் செய்யப்பட்டுள்ள பௌத்த சிவந்தவைகளை கச்சொல்லப்படும்: 366. [317.
பாற்பரியாயம் - பாலின் நிலைமை, பான்மை, 30, 171, 174, 187, 196, 238, 257, 262.
பான்மையிற் பிணித்தல், 196.
பிக்குணி=பிக்குணி - பௌத்தஸம யஸந்யாவலினி: 166, 186, 365-6.
பிக்குணிக்கோலம், 166, 186, 188, 190, 255.
பிக்குணிகள் மௌனமாக நின்று பிச் சைவாங்கபெண்ணுமென்பது: 177.
பிங்கலம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று ; சிறந்த அரும்பதங்கள் பல இதிற்காணப்படும்; இது திவாகரமென்னு நிகண்டிற் குப் பிந்தியதென்றும், சூடாமணிரிக ண்டிற்கு முந்தியதென்றும், சூடா மணி நிகண்டின் சிறப்புப்பாயிரத் தால் தெரிகின்றது; இந்நூலாசிரி யர், திவாகரரென்பவர்க்குச் சூரிய னுடைய அருளாற்றோன்றிய பிங் கலமுனிவர்; இதிலுள்ள பாக்க ளெல்லாம் நூற்பாக்களே; நன் னூல் உரிச்சொல்லியலில் “இன் னதின்னுழி” என்னுஞ் சூத்திரத் தில் ‘பிங்கல முதலா, நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர்கொளலே’ என்றுவந்திருத்தலால், இந்நூலா சிரியர் காலம் பவணந்திமுனிவரு டையகாலத்திற்குமுந்தியதென்று தெரிகின்றது: 191.
பிச்சை, 168, 177, 186, 205.
பிச்சைக்குச்சேறல், 177.
பிச்சைப்பாத்திரம், 151, 157, 166-7, 178, 188, 199, 215, 342.
பிச்சைமாக்கர், 188.
பிச்சையிடுதல், 178.

பிசாசுகன் - பூதவாதியாகிய ஓராட பிசி - பிதர்: 244. [வன்: 324.
பிஞ்ஞை - நப்பின்னைப்பிராட்டியார்: பிட்டுவாணிகர், 329. [208.
பிடகத்திரயம்-வினயபிடகம் சூத்திர பிடகம் அபிதர்மபிடகமென்பன: 299, 366.
பிடகம் - பௌத்தாகமம்: 299.
பிடமர் - பிரமர்: 81.
பிடவம், 41.
பிண்டம், 116, 140.
பிண்டி, 31.
பிணக்கோட்டம், 84.
பிணங்களைக்குழிப்படுப்போர்: 72.
பிணங்களைச் சுடுவோர்: 72.
பிணங்களைச் சும்மாபோகடுவோர் - பாரலீகர்; இவர்களுக்கு அக்கினி தெய்வமாதலின், பிணங்களைச்சுடு வதில்லையென்று கூறுகின்றனர்: 72. [92.
பிணங்களைத் தாழ்வயினடைப்போர்: பிணங்களைத்தாழியாற் கவித் தல் : இவ்வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் இந்நாட்டிற் சிலபகுதியாரிடத்து இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானூற்றிலுள்ள 228, 238, 256 - ஆம் பாட்டுக்களாலும் வெளியாகின்றது; இத்தாழிக்கு முதுமக்கட்டாழி யென்று பெயர்; சிலதாழிகள், சும்பகோணத்தைச் சார்ந்த பட்டிச்சரம் திருமேற்றளி முதலியவர்களைச் சூழ்ந்த இடங்க ளில்தோண்டப்பட்டசிற்சிலவிடத் துக்காணப்பட்டனவென்றும் அவை கட்டுப் பெயர் ‘மதமதக்கச்சால்’ என்றுவழங்குகின்றதென்றும் அங் கேயுள்ளார் கூறுவர்: 72.
பிணங்குநூன்மார்பன், 79.
பிணந்தின்மாக்கள், 75.
பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின் பெண்பால் மரபுப்பெயர்: 174, பிணி, 41, 44, 46, 151. [209.
பிணித்தல், 196.
பிணித்தோர் - நோயுற்றோர்: 343.

பிணிநோய், 164, 271.
 பிணிப்பறுமாதவன், 100, 228, 278.
 பிணிப்பு - சுட்டு: 107.
 பிணிப்புறுபிறவி, 278.
 பிணிபுருக்கை, 52.
 பிணியினிலக்கணம், 376.
 பித்தன், 36.
 பித்தாக்கல், 256.
 பித்தேறுதற்குக்காரணமானமருந்து,
 பித்தை - குடுமி: 248. [256.
 பிதிர், 244.
 பிபீலிகாசந்தானம்-எறும்பின்தொடர்
 ச்சிபோன்றதொடர்ச்சி; இதுநால்
 வகைச் சந்தானத்து ளொன்று:
 பிரகிருதி - மூலம்: 321. [371.
 பிரச்சோதனன் - உச்சயினிநகரத்
 தரசன்: 167. [349.
 பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 304, 323,
 பிரத்தியக்கம்—பிரத்தியக்ஷம்: 303,
 309, 324, 350.
 பிரத்தியக்கவிருத்தம், 354.
 பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கம், 309.
 பிரத்தியும்நன், 37.
 பிரதாபருத்திரீயம்-வடமொழியிலுள்
 ளதோர் அலங்காரசாஸ்திரம்; இ
 திற் காவ்ய லக்ஷணங்களும்நாடக
 லக்ஷணங்களும்குறைவின்றிச்சொ
 ல்லப்பட்டுள்ளன; இந்நூலாசிரி
 யர் வித்தியாநாதகவி; அவர்,
 இலக்கணங்களையன்றி, தெலுங்கு
 தேசத்தரசனும் காகதிகுலத்திற்
 பிறந்தவனும் வீரருத்திர னென்று
 பெயர்பெற்றவனுமாகிய பிரதா
 பருத்திரனென்பவன் புகழையே
 விஷயமாகக் கொண்ட உதார
 ணங்களையும் சுலோகருபமாகத்
 தாமேயியற்றி இதிற் சேர்த்திருக்
 கின்றமையின், இப்பெயர் பெற்
 றது; இதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாத
 ஸூரியின் பிள்ளையும் பெத்தபட்ட
 ருடைய தம்பியுமாகிய குமார
 ஸ்வாமீஸூரியென்பவரா லெழுத
 ப்பட்டுள்ள ரத்நாபணமென்னும்
 சிதந்தவுரையொன்றுண்டு: 158.

பிரதிட்டித்தல், 300.
 பிரதிமைவிளக்கு, 16.
 பிரதிஸம்பிதாமார்க்கம் - சூத்திரபிட
 கத்தின்சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று:
 299.
 பிரபாபாலர்-துஷிதலோகத்தில்வலி
 த்த போதிஸத்துவர்; இவரே கௌ
 தமபுத்தராக அவதரித்தாரென்பர்:
 பிரபுமேருதேவன், 207. [138, 367.
 பிரம்பு, 34 - 5. [நிலை: 231.
 பிரமசரியம் - விரதவழியேநடக்கும்
 பிரமசந்தரயோகி - யுகியின் தந்தை:
 167.
 பிரமதருமன்-ஒருபௌத்தமுனிவன்;
 அத்திபதியின் மைத்துனன்; கா
 யங்கரையென்னும் நதிக்கரையிலி
 ருந்து நோற்றோன்; முக்காலவுண
 ர்ச்சியுமுள்ளவன்; பின்னிகழுந்
 தீங்குகளை மேற்கூறிய அத்திபதி
 க்கு எடுத்துக்கூறினவன்; இலக்கு
 மிக்கு மறுபிறப்பினிகழுஞ் செய்தி
 களைத் தெரிவித்தவன்; புத்தபீடி
 கையால் தனது பழம்பிறப்புணர்
 ந்த மணிமேகலை இம் முனிவன்
 கூறியதையும் அப் பீடிகையாலறி
 ந்து இவனை மிகத்துதித்துப் பா
 ராட்டினள்: 102 - 3, 107, 230,
 278.
 பிரமம் - வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று:
 எழுத்தாராய்ச்சியைச் சொல்லு
 வது; சிசுக்கையென்றும் சீக்கை
 யென்றுங் கூறப்படும்; அது, நார
 தர், பாணினி முதலியவர்களாற்
 செய்யப்பட்டு, நாரதசிசுக்கை பா
 ணினிசிசுக்கை முதலிய பெயர்க
 ளால் வழங்குகின்றது; இன்னும்,
 அருணசிசுக்கை, கோகளசிசுக்கை,
 பாரத்துவாஜசிசுக்கை, வியாஸசி
 சுக்கை, ஸர்வ ஸம்மதசிசுக்கை, ஸித்
 தாந்தசிசுக்கைமுதலிய பல சிசுக்கை
 களுள்ளனவென்று கூறுவர்: 311.
 பிரமர், 272 - 3, 279, 373 - 4.
 பிரமவாதம், 310.
 பிரமவாதி, 234, 310, 325.

சூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பிரமன் - ப்ரஹ்மா: 3, 105, 125,
பிரமாணப்போலி, 308. [147, 149.
பிரமாணம், 304.
பிரமாணமூன்று: 351.
பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம்:
பிரமாணவாதி, 303. [303.
பிரமாணபாசங்களெட்டு: 308.
பிரயோசனம், 182.
பிரவகித்தல், 105.
பிரவீர்த்தி, 316.
பிரளயம், 320.
பிரஸ்தானப்பிரகாரணம் - அபிதர்மபி
டகத்தின் பகுதிகளு ளொன்று:
பிரஸாதம், 155. [299.
பிரஹ்மதேவர், 225.
பிரஹ்மவிகாரபாவனை - ஐந்துபாவனை
களுள், அசுப பாவனையொழிந்த
மைத்திரீ கருணை முதிதை உபே
கையென்னும் நான்குமாம்: 389.
பிராணி, 105.
பிராதிமுகத்தகவினயவினிச்சயம் - வின
யதர்மவகைகள் கூறப்பட்டுள்ள
ஒரு ளொத்தநூல்: 366.
பிராயச்சித்தீயாதி துவிதீயபாகம் -
வினயபிடகத்தின் சிற்றுறுப்பினு
ளொன்று; இதிற் பிராயச்சித்
தத்தால் விலக்குதற்குரிய குற்றங்
கள்கூறப்பட்டுள்ளன: 299.
பிராயம், 246. [வர்: 369.
பிரியதர்சி - பழையபுத்தர்களுள் ஒரு
பிருகற்பதி - உலோகாயத மதாசாரி
பிருஹத்பலலோகம், 3. [யன்: 309.
பிரேதவஸ்து - சூத்திரபிடகத்தின்
சிற்றுறுப்பினுளொன்று: 299.
பிலிற்றல், 65.
பிழற்பெய்மண்டை, 75.
பிழைமணம், 57.
பிழையாது - தப்பாது: 114, 203,
பிழையாவினையுள், 128. [260, 275.
பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப்
பிற்பாடு, 138. [பட்டபுண்: 45.
பிற, (இடைச்சொல்) 291.
பிறக்கு - பின்: 125, 288.
பிறகிட்டு - பின்வைத்து: 246.

பிறங்கல் - மலை: 173.
பிறந்தார்மூத்தார் முதலியவர் இறந்
தாரென்றலியல்பு, 271.
பிறந்தோர் வாழ்க்கை, 84.
பிறப்பிற்றுன்பம், 337.
பிறப்பிறப்புக்களின் தன்மை, 113,
பிறப்பினிலக்கணம், 376. [175.
பிறப்பு, 100, 217, 372, 390.
பிறப்பு அறுவகை, 314.
பிறப்பென்னும் பேதைமை, 130.
பிறமார்க்கம், 379.
பிறர்க்கறமருளும் பெரியோன், 239.
பிறர்க்கறமுயலும் பெரியோன், 60,
பிறர்க்குரியாளன், 60. [125.
பிறர்க்கேயுறுதிக்குழந்தான், 60.
பிறர் நெஞ்சுகூடும்பெற்றி, 244.
பிறர்நெஞ்சுபுகுதல், 243.
பிறவணம், 237.
பிறவாவின்பம், 337.
பிறவி, 107, 137, 202, 234, 298.
பிறவிப்பிணிமருத்துவன், 106.
பிறவிப்பெருங்கடல், 110, 120, 296.
பிறவியுமறவியும், 234.
பிறவோர் - பிறர்: 73.
பிறழ்தல், 44, 196, 221.
பிறழானோன்பினர், 121.
பிறைக்கோடு, 203.
பிறைநுதல், 36, 220.
பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம், 38.
பின்பனி, 121.
பின்போக்கு, 371.
பின்னர் - பின்னே நிற்போர்: 35.
பின்னிலை, 217.
பின்னே - நீளாதேவியின் கூறுகிய நப்
பின்னேப்பிராட்டியார்: 208.
பிஷாக்கள் - பௌத்த ஸந்யாஸிகள்:
பீடம், 70. [166, 366.
பீடிகை - பீடம்: 32 - 3, 42, 63,
66, 70, 91, 99-100, 108, 116,
120 - 21, 124, 131, 150, 228,
பீடிகைத்தெரு, 45. [278.
பீலி, 200.
பீலிமஞ்ஞை, 43.
பீலிவளை - வளைவண்ணென்னும் அர

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுகள்

சன்மகள் ; காவிரிப்பூம்பட்டினத்
துள்ள கழிக்கானற்சோலையை
அடைந்து நெடுமுடிக் கிள்ளி
யோடுஒருமாதமிருந்து கருவுற்றுப்
பின்பு தன்னாரையடைந்தவள் :
பீறுண்ணல், 44. [268-9, 288, 346.
புக்கில்-உயிர்புகுமிடமாகிய உடம்பு :
176, 233, 259, 276.
புகர்ச்சி, 379.
புகர்முகவாரணம் } 39, 94, 201.
புகர்முக வேழம் }
புகழ், 121.
புகழ்விப்பவர்கண்டன், 207.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம் : 11,
புகாராகியமகள், 64, 66. [66, 152.
புகுந்தது, 95, 169.
புகூஉம், 66, 193.
புடை, 50.
புடைவைவிற்பார், 331.
புண், 45, 186.
புண்ணியதானம், 187, 290.
புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம் : 17.
புண்ணியநன்னாள், 326.
புண்ணியநன்னீர், 164. [விபன : 279.
புண்ணியம்பத்து-கொல்லாமை முத
புண்ணியமுட்டாள், 172.
புண்ணியமுதல்வன், 165.
புண்ணியராசன் - நாகபுரத்தரசன் ;
பசுவயிற்றிற் பொன்முட்டையிற்ற
ங்கிப் பிறந்தோன் ; இவன் பிறந்த
காலத்திற் புத்தன்பிற்ந்தபொழுது
நிகழ்ந்த நற்குறிகளெல்லாம்நிகழ்ந்
தமையின், அவன் பெயராகிய
தரும ராசனென்பது இவ
னுக்கு இடப்பட்டதென்று தெரிகி
ன்றது ; தருமசாகவனென்னும்
முனிவனிடத்து அறங்கேட்டோன் ;
மணிமேகலையோடு மணிபல்லவம
டைந்து புத்தபீடிகைக் காட்சி
யால் தன்பழம்பிறப்புணர்ந்தவன் ;
இவன், ஆபுத்திரனெனவும், சாவ
கமன்னனெனவும் வழங்கப்படு
வன் ; இவனுடையபூர்வசன்மநாம
தேயம் ஆபுத்திரனென்பது : 232-3,

275, 277-8, 280, 282, 284-6,
புண்ணியன், 63. [290, 333 - 4.
புணர்குறி, 257.
புணரிநளிகடல், 73.
புணை - தெப்பம் : 126, 192.
புத்தகலப்பிரஞ்ஞப்தி- அபிதர்மபிடகத்
தின் பகுதிகளுளொன்று : 299.
புத்தகையை - இக்காலத்தவர் கையை
யென்றுவழங்குமிடத்தின் தெற்
கே ஐந்துநாழிகை வழித்தூரத்து
ள்ள ஓரிடம் ; இதிற் கௌதமபுத்
தர் ஞானம்பெற்ற அரசமரம்இன்
னுமிருக்கின்றதென்பர் : 367.
புத்தசங்கத்தார், 6.
புத்தசமயக்கொள்கை, 365-6.
புத்தசரித்திரம், 125, 268, 365, 381.
புத்தசரிதகாவ்யம், 111.
புத்தசரிதமுள்ள இடங்கள், 365.
புத்தசாதககதை - புத்தனுடைய
பழம்பிறப்புக்களை முறையே கூறும்
நூல் : 60, 126, 369.
புத்தசயித்தியம் - புத்தாலயம் : 332.
புத்தஞாயிறு, 139, 230, 238, 297-8.
புத்ததருமசங்கம், 299, 366.
புத்ததருமவொழுக்கம், 155.
புத்தபீடிகை, 5, 108, 110, 113 - 4,
118 - 9, 131, 276, 280, 288,
333, 342, 349, 366. [102.
புத்தபீடிகை பிறப்புணர்த்தல், 101,
புத்தம் சரணம்கச்சாமி - ஒரு மந்
திரம் : 366.
புத்தர் இருபத்துமூவர், 369.
புத்தர் இருபத்தெழுவர், 369.
புத்தர் பலர் முன்பு அவதரித்தாரென்
பது, 369.
புத்தவம்சம் - சூத்திரபிடகத்தின்
சிற்றுறுப்புக்களில் ஒன்று : 299.
புத்தன் - புத்ததேவன் ; இவனு
டைய பெருமை இந்நூலுட் பல
விடத்துங் கூறப்பட்டுள்ளது ;
மணிமேகலையிலும் பிறநூல்களி
லும் வழங்கப்படும் இவன் பெயர்
களை 397, 398 - ஆம் பக்கங்க
ளிற் காண்க : 32, 41, 86, 99,

சகல அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

100, 105-7, 111, 113, 116,
120, 122 - 6, 136 - 41, 164,
217, 228, 230, 238 - 9, 268,
276, 278-80, 284, 289, 297,
299, 309, 337-40, 343, 347,
349, 368 - 9. [தது, 125.
புத்தன் இந்திரனுக்குக் கண்கொடுத்த
புத்தன் கருணையாற் பலபிறப்புக்களை
யெடுத்தது, 60, 125.
புத்தன்கோயில், 217, 333.
புத்தன் ஞானம்பெற்றதினம், 115.
புத்தன் தோன்றுங்காலத்து நிகழும்
நற்குறிகள், 139.
புத்தன் பிறந்ததினம், 115, 121,
164. [115.
புத்தன். புலியின் பசியைத்தீர்த்தது,
புத்தன் மானுருவெடுத்தது, 6.
புத்தன் மீனுருவெடுத்தது, 60.
புத்தன் முயலாகித் தசையீந்தது,
60, 125.
புத்தன்யானையாய் மருப்பீந்தது, 60.
புத்தனுடைய அருள், 60.
புத்தனுடைய புத்திரன்-இராகுலன்:
புத்தஸ்தலம், 119. [104.
புத்தாவதாரம், 367.
புத்தி, 319, 361.
புத்திரசோகம், 255, 264.
புத்தேருலகம், 156, 247 - 8.
புதல், 41. [பது, 248.
புதல்வர் புத்தேருலகந்தாராரென்
புதல்வரைப் பயந்தபுனிற்றுதிர்கயக்கம்,
புதா, 98. [90.
புதிர், 244.
புதுக்கோளையானை - புதிதாகப்பிடிக்க
கப்பட்டுவந்த யானை, 136, 201,
புதுமணல், 17. [262, 331.
புதுமலர்ச்சோலை, 134.
புதுமைபற்றிவந்த மருட்கையென்
னும் மெய்ப்பாடு, 101.
புதுவருவாய், 185.
புதுவராகுவிர், 109.
புதுவோன் - புதியோன்: 62.
புதையிருள், 152, 217.
புய்த்து - பிடுங்கி: 146.

புரவி, 46.
புராணகதை, 194.
புராணம் - பழமை: 310.
புராணன் - பழையோன்: 63, 311.
புரிசை - மதில்: 340.
புரிநூன்மார்பு, 181, 243, 261.
புரிவின்மைநயம், 371, 385.
புரிவு, 375.
புருடதத்துவத்தினிலக்கணம்: 320.
புருவம், 36, 200, 220.
புரை, 233, 284, 291.
புராதீர் நல்லதம், 274.
புரைமை, 60.
புரையோர் - (பெளத்தரில்) உயர்ந்
தோர்: 101, 110, 147, 233, 281,
336.
புரோகிதர் - எந்தக்கருமங்களுக்
கும் முன்னேவைத்துக் கொள்ளப்
படுபவர்; அரசர்க்குரிய ஐம்பெரு
ங்குழுவினுள் ஒருவகையார்: 13.
புல் - எண்வகைக்கூலத்துள் ஒன்று:
புல்லலோம்பன்மின், 149. [9, 330.
புல்லார்ந்து, 146.
புல்லுதல் - தழுவுதல்: 35, 196.
புல்வாய், 209.
புலங்கொளல், 304, 306, 308.
புலத்தகை, 109. [320.
புலம் - அறிவு: 64, 100, 116, 304,
புலம்பு - வருத்தம்: 109, 144.
புலம்புநீருருட்டி, 28.
புலம்புரிச்சங்கம், 94. [13.
புலம்பெயர்மாக்கள் - பரதேசிகள்:
புலமார்பொருள் இருபத்தைந்து,
புலவரையிறந்தபுகார், 64. [320.
புலவன்-அறிவுடையோன்; என்றது,
புத்தனை: 63, 217, 230, 279.
புலவு - புலால் நாற்றம்: 328.
புலவுப்புண், 221.
புலவுப்புனிற், 90.
புலவூண்பொருந்தியகுரால், 73.
புலவேழமைந்து, 201.
புலன்கள், 375.
புலால், 52, 221.
புலி, 308.

புலிக்கணத்தன்றோர், 91.

புலிநகக்கொன்றை- புலியினது நகங்
கள் போன்றம ல ர் க னையுடைய
தான ஒருவகைக்கொன்றை: 96.

புலிமகன் விரிஞ்சி, 147.

புலை- அசுத்தம், வியபிசாரம்: 144,
புலைசூழ்வேள்வி, 144. [149.

புலைமகன், 145, 149.

புலைமை - அசுத்தமுடையது: 270.
புலி, 307.

புலிகாவலன், 327.

புழுக்கம், 48.

புழுக்கள், 388.

புழுக்கதை - புழுங்கச்செய்யும்அதை:

புழுஞ்சுப்பிண்டம், 76. [35, 258.

புழை - சிறியவழி: 68.

புள் - கைவளை, பறவை: 74, 94.

புள்ளரையன், 126.

புள்ளிருக்குவேனார் - வைத்தீசுவரன்
கோயில்; சம்பாதி சடாயுவென்
னும் பறவைகளிரண்டும், வேதங்
களும், முருகக்கடவுளும் சிவபெரு
மானைப் பூசித்த ஸ்தலமாதலின்,
இப்பெயர் பெற்றது: 31.

புள்ளொலிசிறந்ததெள்ளரிச்சிலம்பு,
புற்கலத்திரலியம், 317. [64.

புற்கலம், 318.

புற்றடங்கரவு, 52, 222.

புற்றளை, 222, 224.

புற்று, 307.

புறக்குடி - புறநகர்: 326.

புறக்கூத்து, 330.

புறங்கடை, 127, 130.

புறங்கண்டோன், 267.

புறங்காடு, 191, 259.

புறங்காத்தோம்பல், 143, 253.

புறங்காத்தோம்புநர், 156.

புறங்கூற்றாளர் - ஒருவர் சிறப்புச்செ
ய்துழி அவர் பக்கத்தில்நின்று புக
ழ்ந்து அவரைக்காணாதவிடத்துப்
பழிதூற்றுவோர்: 14.

புறஞ்சிதை-புறஞ்சேரி - புறநகர்:
புறத்தோர்வீதி, 68. [326.

புறநகர், 326.

புறநாடகம்பதினென்று, 20.

புறநானூற்றுரையாசிரியர், 131.

புறநானூறு - கடைச்சங்கப் புலவர்க
ளருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள்வாழ்த்துச்செ
ய்யுள் முதலிய 400- அகவற்பாக்
களையுடையது; அப்பாக்களுள்,
கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய
பெருந்தேவனாராலும், மற்றவை
முரஞ்சியூர்முடிநாகராயர்மு த ல்
கோலூர்கிழாரிறுதியாகவுள்ள புல
வர் பலராலும்இயற்றப்பட்டுள்ள
வை; இந்நூலால், பண்டைக்
காலத்தில்இத்தமிழ்நாட்டிலிருந்த
சோ சோழ பாண்டியர்களாகிய
முடியுடை வேந்தர், சிற்றரசர்,
அமைச்சர், சேனைத்தலைவர், வீர
ரென்கிற பலருடைய சரித்திரங்
களும், கடைச்சங்கப்புலவர் பலரு
டையசரித்திரங்களும், அக்காலத்
துள்ளாருடையநடை முதலியனவு
ம், வேறு பலவும் நன்குபுல
ப்படும்; இந்நூற்செய்யுட்களாற்
பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தா
ரல்லர்; ஒருகுலத்தாரல்லர்; ஒரு
சாதியாரல்லர்; ஒரிடத்தாருமல்லர்;
பாடியவர்களும் இத்தன்மையரே;
இவர்களில் அந்தணர்சிலர்; அரசர்
பலர்; வணிகர் பலர்; வேளாளர்
பலர்; பாடியவர்களுட் பெண்பாலா
ருமுளர்; இதனைத் தொகுத்தோ
ரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னா
ரின்னா ரென்று விளங்கவில்லை;
புறத்தேரிகழும் ஒழுக்கமாகியஅற
த்தையும் பொருளையுமே பொரு
ளாகவுடைமையின், இப்பெயர்பெ
ற்றது; இதுபுறமெனவும்புறப்பாட்
டெனவும் வழங்கும்; பொருளாற்
றெகுக்கப்பட்டது; இதற்குப் ப
ழையதான உரையொன்றுண்டு;
அதுபூர்த்தியாகக்கிடைக்கவில்லை;
உரையாசிரியர் இன்னாரென்றுதெ
ரியவில்லை: 2, 5, 11, 14-5, 18, 23-4,
27, 29, 32, 34, 39, 44, 46, 51,

56, 60, 69, 71-4, 77, 94, 96-7,
100, 103, 116, 123, 128 - 9,
131, 134, 137, 139-40, 143-4,
146, 152 - 4, 156 - 7, 159,
164, 166 - 7, 178, 183, 191,
214-5, 243, 245, 254, 256-7,
262, 274, 276, 279, 283, 287,
301, 336.

புறப்படைவீடு, 326.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை - இது
சேரபரம்பரையினராகிய ஐயனா
ரிதனாரென்னும் அரசராலியற்றப்
பட்டது; ஆசிரியரகத்தியனா
ருடைய மாணுக்கர் பன்னிருமுனி
வர்களாலும் அருளிச்செய்யப்
பட்ட பன்னிரு படலமென்னும்
நூலை முதல்நூலாகவுடையது ;
தமிழிலக்கணமைந்தனுட் பொரு
ளிற்பகுதியாகிய அகம்புறமென்னு
மிரண்டு திணைகளிற் புறத்தினிலக்
கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவ
ற்றினிலக்கியமாகிய வெண்பாக்க
ளையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்
தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்திக்
கொண்டு ஒவ்வொன்றன்முன்னும்
நிற்பனவாகிய கொளுக்களையு
முடையது; இதில் வெட்சிப்படல
முதற் பெருந்திணைப்படல மிறுதி
யாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடல வறு
ப்புக்களடங்கியிருக்கின்றன; இதி
லுள்ள வெண்டாக்கள் 361; இத
ற்குமிகச்செவ்விதானபழையவுரை
ஒன்றுண்டு: 23, 37, 109, 146,
154, 213, 227, 281, 302.

புறமறிப்பார்த்தல், 53, 198.

புறமறைத்து, 255.

புறவு, 89, 252.

புறவுரு, 318.

புறவோர் - புறத்துள்ளோர்: 59.

புன்கண் - துன்பம்: 130, 291.

புன்மரம் புகைதல், 127.

புன்முறுவல், 192.

புன்னேமரம், 40, 96, 286 - 7.

புனர்ஜனனம், 378.

புனிற்றூப்பாய்தல், 58.

புனிற்றிளங்குழலி, 346.

புனிற்றுதீர்கயக்கந்தீர்வினைமகளிர், 90.

புனையாலோவியம், 177, 245.

புனைவன, 52. [வர், 369.

புஷ்யர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒரு

பு - பொலிவு: 219, 221.

பூக்கொடி வல்லி, 16.

பூக்கொய்தல், 23.

பூங்கொடி, 108, 119, 135, 284.

பூங்கொடிப்பெயர்ப்படுநகர், 335.

பூங்கொடிமாதர், 140, 169.

பூங்கொத்து, 98.

பூங்கொம்பர், 34.

பூசல் - ஓசை: 73.

பூசனை, 114.

பூசை, 114.

பூஞ்சோலை, 117.

பூட்கை - மேற்கோள்: 32, 61.

பூண், 39.

பூணுநூல், 181.

பூத்தவஞ்சி, 213, 300.

பூத்தொடுக்குமண்டபம், 20.

பூதசதுக்கத்துத்தெய்வம், 243.

பூதசதுக்கம், 14, 91, 219.

பூதத்திரட்சி, 314.

பூதம்இரண்டு - அங்காடிப்பூதம்,
சதுக்கப்பூதமென்பன: 13 - 4,

பூதமைந்து, 309, 323. [31, 313.

பூதலம், 100.

பூதவடிவம், 70.

பூதவாதம், 234, 349.

பூதவாதிகள், 234, 322, 324-5.

பூதவாதியிள்கொள்கை, 323.

பூதவிகாரப்புணர்ப்பு, 234.

பூதவிகாரம், 320.

பூதவுரு - ஸ்கந்தமைந்தனுள் ஒரு
வத்தின்பகுதியிரண்டில் ஒன்று;
அது பிறுதிவி அப்பு தேயு வாயு
என்னும் நான்குமாம்: 381.

பூதி - ஓரந்தணன்; வயனங்கோ
டென்னுமூரிலுள்ளவன்; ஆபத்
திரணை வளர்த்தோன்; இளம்பூதி
யெனவுங்கூறப்படுவன்: 143, 150.

பூதிகள் - வேதவாதியாகிய ஓரந்த
ணன்: 311.

பூந்துகில், 39.

பூநாறுகடாஅம், 204.

பூநாறுசோலை, 267.

பூப்பலி, 94.

பூம்பந்தர், 211.

பூம்பொந்திசுதைய, 65.

பூம்பொழில், 110, 260, 275.

பூமகனேமுதலானவமரர், 63.

பூமரம், 50.

பூமாலை, 248.

பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன்; அமர
சுந்தரியின்கணவன்; புண்ணிய
ராசனை வளர்த்தவன்: 162, 165,
275, 281, 283.

பூமிநடுக்குரல், 103.

பூமியங்கிழவன், 118.

பூர்ணசந்திரன், 240.

பூர்வாகமம் - சைனாகமமூன்றனுள்
ஒன்று; 14-பகுப்பையுடையது:
316.

பூர்வானுமானம் - அனுமானவகை
மூன்றனுள் ஒன்று; சூற்கொண்ட
மேகத்தைக்கண்டு இதுமழைபெய்
யுமென்று நிச்சயித்தல்; முதலனு
மானமெனவும், காரணானுமான
மெனவும் கூறப்படும்: 305.

பூர்வோத்தரவிரோதமில்லாத தரும
ஸ்வரூபம், 366.

பூரணகும்பம், 16, 64.

பூருவதேசம் - கார்தாரநாட்டின் ஒரு
பகுதியாகவுள்ளது; இதற்கரசன்
அத்திபதியென்பவன்: 102.

பூவணைப்பள்ளி, 47.

பூவாவஞ்சி - கருஆர்: 205, 213,
பூவிலைமடந்தையர், 266. [300.

பூவும்புகையும், 236.

பூவைசியர், 29.

பேட்டாங்கு, 244.

பெண்கரடி, 174.

பெண்டிர், 157, 178, 194-5, 198,

பெண்டு - மனைவி: 174. [252.

பெண்ணை - பனை: 181.

பெய்ம்மார், 72.

பெயர், 129, 156, 194, 252, 290.

பெயர்தல், 144.

பெயல் - மழை: 275.

பெரியபுராணம் - திருத்தொண்டர்
புராணம்; சிவாகமங்களிற் கூறப்
பட்டுள்ள சரியைமுதலிய நாற்பா
தங்களிலேநின்று செயற்கரியன
செய்து வீடுபெற்ற தனியடியார்
அறுபத்துமூவரும், தொகையடி
யார் ஒன்பதின்மருமாகிய திருத்
தொண்டர்கள் எழுபத்திருவரு
டைய சரித்திரங்களை விரித்துக்
கூறுவது; சிவானுக்கிரகம்பெற்ற
தொண்டைநாட்டுக் குன்றத்தூர்ச்
சேக்கிழார்நாயனாராலருளிச் செய்
யப்பட்டது; தேவாரம், திருவாச
கம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லா
ண்டு என்னும் நான்குநூல்கூட்டித்
தொன்றுதொட்டு வழங்கப்படும்
பெருமையமைந்தது; இதன்செய்யு
ள்நடையும், இதிலமைந்துள்ள கன்
னெஞ்சும் கரைந்துருகப்புகட்டும்
பத்திச்சுவைமுதலியனவுமயாவரா
லும் வியக்கத்தக்கவை: 214, 251-
பெரியவன்-புத்தன்: 165, 280. [2.
பெரியாழ்வார் திருமொழி - திவ்யப்
பிரபந்த முதலாயிரத்தில் முதலி
லுள்ளது; 473- பாசுரங்களுடைய
யது: 39, 182, 317.

பெருங்கதை - சொற்சுவைபொருட்
சுவைகளில்மிகச்சிறந்த ஒருதமிழ்
நூல்; வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதய
ணனுடையசரித்திரத்தை நிரம்பச்
செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
நூலாசிரியர் பெயர் கொங்குவே
ளென்பது; சிந்தாமணி முதலியகா
ப்பியங்களினும் இதனை மிகமேலாக
மதித்து அடியார்க்குநல்லார் எடுத்
துக்காட்டி யிருக்கிறார்; தனித்
தனியே மிகப்பெரிய ஆசிரியப்பா
ஒவ்வொன்றால் இயற்றப்பட்டுள்ள
பல சிற்றறுப்புக்கள் அமைந்த
காண்டமென்னும் பேருறுப்புக்

களையுடையது; அவற்றுள், (க) உஞ்சைக்காண்டம் 10அ - பகுப்பினையும், (உ) இலாவாணகாண்டம் 20 - பகுப்பினையும், (ங) மகத காண்டம் 28 - பகுப்பினையும், (ச) வத்தவ காண்டம்கள-பகுப்பினையும், (ரு) நரவாணகாண்டம் கூ - பகுப்பினையுமுடையன; இப் பொழுதுகூடத்தகையெழுத்துப் பிரதியில் முதலும்கடையும் பழுது பட்டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ்சைக்காண்டத்தில் 15க - சிற்றுறுப்புக்கள் காணப்படவில்லை; நரவாணகாண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிற்றுறுப்புக்கள் இத்துணையென்பதும் தெரியவில்லை; வீரசோழியம், அலங்காரப் படலத்தில் “ஆக்குதல் கேட்டவர்க்கு” (ச) என்னுங்கலித்துறையுரையில், ‘குண்டலகேசியும் உதயணன்கதையு முதலாக வுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலக்கவிசெய்வானுக்கு அப்படியல்லதாகாதென்பது; அன்றியும் அவைசெய்தகாலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்குமென்றாலும் அமையுமெனக்கொள்க’ என்றுபெருந்தேவனா ரெழுதியிருத்தலால், இந்நூலில் அவர் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும்பொருளும் வந்திருக்கின்றனவென்றுதெரிகின்றது; “வ்யாஸ்தந்நைகதயாஸ்திதம் ப்ருதி கணம் ஜம்மீநவல்மீகதோ, நாபௌநாபவமச்சயுதஸ்யஸம்மக த்பாவ்யந்நசாபாவிஷி, சித்ரார்த தாந்ந்ருஹத்கதாம் சகதம்ஸுத் ராம்ணி நாஸம்குருர் தேவத்வத் குணப்ருந்தவர்ண நமஹம்கர்த்தும கதம் சக்ருயாம்” என்னும் சுலோகத்தால், பிருஹத்கதையின் பெருமையும் அந்நூலாசிரியராகிய குணப்டியரின் உயர்வும் நன்கு புலப்ப

மும் [இது, வடமொழிக் குவலயா நந்தத்தில் பரிகராலங்காரத்திற்கு உதாஹரணமாகஸ்ரீமத் அப்பைய தீக்ஷிதரால் எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கின்றது; இதன் பொருள்: ‘ஒன்றாகவிருந்த வேதக்கூட்டத்தைப் பகுத்தேனல்லேன்; புற்றிலிருந்துபிறந்திலேன்; திருமாலுடைய உந்தியிலிருந்து உனித்திலேன்; நல்லதாகியமஹாபாவ்யத்தைச்சொன்னேனல்லேன்; விசித்திரங்களான பொருள்களையுடைய பிருஹத்கதையைச் செய்தேனல்லேன்; இந்திரனுடைய குருவாக இருந்தேனல்லேன்; ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய குணங்களின் கூட்டத்தை வர்ணிப்பதில் அடியேன் எப்படி ஆற்றலுடையேனாவேன்’ என்பது] இது கதையெனவும் உதயணன்கதையெனவும் வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்சியிலுள்ள உதயணகுமாரகதை வேறு, இது வேறு: 13, 15, 21 - 2, 30, 37, 44, 47, 50, 142, 148, 158, 167, 188, 190, 200, 201, 211 - 3, 253, பெருங்குளம், 138. [300, 325. பெருங்கோப்பெண்டு - இராசமா பெருஞ்சண்பகம், 41. [தேவி: 23. பெருஞ்சிறப்பளித்தல், 158. பெருஞ்சோற்றமலை, 178 - 9. பெருந்தகவு, 168. பெருந்தகை, 215. பெருந்தவமுனிவன், 100, 216. பெருந்தானம், 156. பெருந்தீவு, 19. பெருந்தீவுகள் நான்கு, 83. பெருந்துருத்தி - நீரைவீசுங்கருவி விசேடம்: 327. பெருந்தெரு, 68, 166. பெருந்தேவி, 104. பெருநெறி, 137. பெரும்பசி, 152, 180. பெரும்பண் நான்கு, 330.

பெரும்பற்று, 100.

பெரும்பாணுற்றப்படை - பத்துப் பாட்டினுள்நான்காவது ; 500 - அடிகளையுடைய அகவற்பாவால மைந்துள்ளது: பரிசில் பெறுதற் கெண்ணியபாணனொருவனை அது பெற்றொருவன் தொண்டைமா னீள்ந்தீரையனிடத்தே ஆற்றுப்ப டுத்தியதாக அவ்விளந்திரையனைக் கடியலூருநுத்திரங்கண்ணனார் பாடியது; இதற்கு ஆசிரியர் நச்சி னார்க்கினியர் எழுதிய வுரையொன் றுண்டு: 37, 42 - 3, 90, 125, 130, 143, 154, 171, 201, 212, பெரும்பிறிது, 255. [249, 263, 329. பெரும்பின், 224. பெரும்புறக்கடல், 83. பெரும்பெயர்ப் பீடிகை, 121. பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர், 194, 252. பெரும்பெயர்மன்னன், 214. பெரும்பேறு, 272, 372. பெரும்பொருள், 216. பெரும்பொழுது, 121. பெருமகன் - அரசன்: 159, 278, 285. பெருமதர்மழைக்கண், 209, 245. பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலன்தாய்: 95.

பெருமைசால்நல்லதம், 121, 137. பெருவழி, 47, 137. பெருவனம், 68. பெருவிழா, 4, 29. பெருவிறல்வேந்து, 157. பெற்றி - தன்மை, பேறு: 29, 107, 115, 137, 164, 174, 237, 244, 278, 298, 308, 380. பெற்றிமை, 237, 286. பெறுதல்முதல் சாதலீறனவை கரு விற் சேர்ந்தபொழுதே கலப்பன: பெறுதி - இலாபம்: 283. [315. பேடி, 39. பேடிக்கோலத்தினியல்பு, 37. பேடியர், 29, 41. பேடு - புறநாடகம் பதினொன்றனு பேணுமாக்கள், 343. [ளொன்று: 37.

பேணுநர் - பாதுகாப்போர்: 151, பேது - அறியாமை: 79. [157.

பேதைமை, 237, 271-2, 369, 372, 377, 380. [278, 307, 373-4.

பேய், 38, 78, 90, 196, 272 - 3, பேய்மகள், 77, 91.

பேய்மை, 372.

பேரளவியற்றல், 64.

பேரதம், 342.

பேரறிவாளன் - புத்தன்: 138.

பேரறிவு, 198, 200.

பேராசிரியர் - பழையதமிழ்உரையா சிரியர்களுள் ஒருவர்; நுண்ணிய அறிவினரென்று ஆன்றோராற் புகழப் படுபவர்; எட்டுத்தொகையுள் இர ண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380-செய்யுளுக்கும், திருச்சிற்றம் பலக்கோலையாருக்கும், தொல்கா ப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கி ன்றனர்; இவற்றுள், குறுந்தொகை யில் 380 - செய்யுளுக்கு உரை செய்திருத்தல், “நல்லறிவுடைய தொல்பேராசான், கல்லியுங் காட் யுங் காசினி யறியப், பொருடெரி குறுந்தொகையிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்” என்னும் நச்சி னார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயி ரத்தாலும், திருச்சிற்றம்பலக்கோ வையாருக்கு உரைசெய்திருத்தல், பிரயோகவிவேகவுரையாலும், கல் லாடத்தில் “வெள்ளுரைகழித்து” என்னுஞ்செய்யுளுக்கு மபிலேறும் பேருமாள் பிள்ளையெழுதியவுரை யாலும், தஞ்சைவாணன்கோவை யில் “புயலேசுமந்து” என்னுஞ் செய்யுளுக்குக் குன்றத்தூர்ச் சோக்கப்ப நாவலரெழுதியவுரை யாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல்தொல்காப்பிய வுரையில் நச்சினார்க்கினியர் ஆங் காங்குக் குறிப்பித்திருத்தலாலும் இனிதுவிளங்கும்; இவர் நச்சி

10௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

னார்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்காலத்தினர்; இது, 'பேராசிரியரும் யானேயீண்டையோனே என்னுங்குறுந்தோகைச் செய்யுளில் மீனெறி தூண்டில் என்பதனை ஏனையுவமமென்றார்' (தோல். அகத். சூ. ௩௬) என்று நச்சினார்க்கினியரோழதியிருத்தலால் உணரப்படும்: 10, 298, 310.

பேராந்தை, 73-4.

பேரியாறு, 229, 278, 301.

பேரில் - பெரியவீடு: 250.

பேரூர், 24.

பேறு, 164.

பை - படம்: 222, 224.

பைஞ்சேறு - சாணம்: 212.

பைதல் - துன்பம்: 185.

பைந்தொடிமகளிர், 65.

பைமறி - பையைமறித்தல்; அஃதாவது, பையின் உட்புறத்தை வெளிப்புறமாக்குதல்: 53.

பைரவவேடதாரிகள், 70.

பைரவன் - ஆரிய அரசர்களுள்ளொருபைவிரித்தல், 224. [வன்: 301.

பொங்கர் - கட்டுமலை, சோலை, மரக்கிளை: 50, 207, 211.

பொங்கு நீர்ப்பரப்பு, 2.

பொங்குமெல்லமளி, 85, 193.

பொச்சாந்தார், 108.

பொடித்தல், 189. [204.

பொத்தி - மூட்டி: 23 - 4, 171,

பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை: 51, 202.

பொதியில் - அம்பலம்; பாண்டிநாட்டுள்ள ஒருமலை; தேவரெல்லாரும் கூடியிருத்த மீடமாதலின் இதற்குவந்த பொதுவிலெய்வம் பெயர் இக்காலத்துப்பொதியிலென்று மருவிற்தென்பர் தஞ்சைவாணன் கோவையுரையாசிரியர்; இதன்வளத்தைக் காணவந்த பொழுதுதான் காயசண்டிகை விருச்சிகன் சாபத்தால் யானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியை யடைந்

தாள்: 11, 17, 168, 180, 182, 218-9, 222, 227, 229, 235, 332.

பொதியிற்குன்றம், 219.

பொது - அனுமானவளவையின் பிரிவுகளில் ஒன்று: 305.

பொதும்பர் - இளமரக்கா: 42.

பொதுவர் - பொதுமகளிர்: 331.

பொதுவறிவு, 100, 116,

பொதுவனுமானம், 305.

பொதுவியல் - எல்லார்க்குமொப்ப ஆடுங்கூத்து: 20. [273, 374.

பொய், 115, 126, 196, 247, 250,

பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சி சொல்லுவோர்: 14. [231.

பொய்கூறுமை - தசசீலத்துள்ளொன்று: பொய்கை, 42, 44, 48, 117, 121, 123, 172, 181, 187, 194.

பொய்தீர் பொருள், 321.

பொய்ந்நோய், 260.

பொய்ப்பழி, 248.

பொய்யாநா, 229.

பொய்யாற்றொழுக்கம், 255, 263.

பொய்யில் புலவன் - திருவள்ளுவநாயனார்: 233, 244.

பொய்யின் துணர்ந்தோன், 279.

பொய்யுரு, 9, 334.

பொய்யைத்தவிர்கவென்றல், 263.

பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகை பொரி, 75. [யோர், 219.

பொருணிகழ்வு, 316.

பொருதல், 307.

பொருநராற்றுப்படை - பத்துப்பாட்டினுள் இரண்டாவது; 248 - அடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைந்துள்ளது; பரிசில் பெறக்கருதிய ஒருபொருநனைப் பரிசில் பெற்றொருவன் இளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்வனாகிய சோழன்சரிகாற்பெருவளத்தாடீர்த்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனைமுடந்தாமக்கண்ணியார் பாடியது; இது கரிகாற்பெருவளவன் கொடையையும் அவன்வீரத்தையும் அவனாண்டசோழநாட்டின்

வளத்தையும் காவிரிநதி பயன்படு
தலையும் நன்றாகக்கூறும்; இதற்கு
ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியரெழுதிய
உரையொன்றுண்டு: 52, 90, 110,
144-5, 154, 203-4, 211, 248,
பொருமுகப்பளிங்கு, 54. [331.
பொருமுகவெழினி - மூவகைத்திரைச்
சீலைகளுளொன்று; அரங்கில்இடப்
படுவது: 54.
பொருவறுசிதப்பு, 101.
பொருவறுபூங்கொடி, 108.
பொருள் - சத்தியம், தத்துவம்: 9,
195, 291, 303, 316, 359.
பொருள் இருபத்தைந்து, 320.
பொருள் ஒன்பது, 321.
பொருள்களின் குணம், 322.
பொருள் நான்கு, 113.
பொருள் பன்னிரண்டு, 369.
பொருள்புரிநெஞ்சித்புலவோன், 217.
பொருள்வழங்கு செவித்துளை, 108.
பொருள்விலையாட்டி, 62.
பொருளளவை, 306.
பொருளுரை - புகழுரை, மெய்வார்
த்தை: 22, 140, 233, 244.
பொருளெனக்கொண்டோர் - காரிய
மாகக்கொண்டோர்: 263.
பொல்லாக்காட்சி, 230, 273-4, 374.
பொலங்கொடி, 109.
பொலந்தோட்டுப்பைந்தும்பை, 301.
பொலம் - பொன்: 16.
பொலம்பிதை, 38.
பொலம்பூங்கா, 156.
பொலம்பூவாடை, 59.
பொலிதல், 144.
பொழிந்தூண் சுரத்தல், 157.
பொழில், 44, 49 - 51, 111, 136,
பொழுது, 121. [165.
பொளித்தல், 47.
பொற்குளம்பு, 163.
பொற்கொடி, 109.
பொற்சுவர், 190.
பொற்பணி செய்வோர், 329.
பொற்பூங்கொடி, 54.
பொற்றகடு, 163.

பொற்றட்டு, 208.
பொற்றூர், 331.
பொற்றேர்ச்செழியன், 149.
பொற்றேரின்மேலுள்ளயானை, 39.
பொற்றொடிமாதர், 135.
பொற்றோடு, 64.
பொறி, 30.
பொறிகள் ஐந்து, 321.
பொறிமயிர் வாரணம், 94.
பொறேன், 64.
பொறை - பாரம்: 102. [79, 170.
பொன் - சூரியன், திருமகள்: 20,
பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத்தட்
பொன்னான்குவகை, 47. [டார்: 329.
பொன்பிதப்பு, 314.
பொன்மண்டபம், 212.
பொன்முட்டை, 163.
பொன்வாகை, 301.
பொன்வாணிகர், 331.
பொன்வாய்மணிச்சிரல், 44.
பொன்வெள்ளிகளைத்தீண்டாமை, தச
சீலத்துள்ளுன்று: 231.
பொன் நக்கெடுதல் - முற்றக்கெடுதல்:
371 - 2, 385.
பொன்றிகழ்நெடுவரை, 1.
பொன்றிகழ்மேனியொருத்தி, 193,
பொன்னணிநேமி, 147. [203, 229.
பொன்னம்பலம், 332. [வை, 38.
பொன்னாண்கோத்தநன்மணிக்கோ
பொன்னிற்பொலிந்த நிறத்தாள், 79.
பொன்னின்கோடு, 163.
பொன்னினாடி, 210. [ஒன்று: 315.
பொன்னுயிர் - ஐவகையுயிர்களுள்
பொன்னுரைகாண்போர், 331.
பொன்னாசி, 347.
பொன்னெயிற்காஞ்சி, 237.
பொன்னேரனையாய், 20. [மை: 375.
போக்த்ருத்வம் - அனுபவிக்கும் தன்
போகடல், 163.
போகபுவனம், 306.
போகம், 331.
போகலும் போகுவை, 233.
போகயர் புற்றளை, 222, 224.
போசனசாலை, 218.

நெக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

போத்தந்தியோ, 311.

போதகம், 39.

போதம் - ஞானம்: 122.

போதல் செய்யாவுயிர், 22.

போதவிழ்செவ்வி, 188.

போதாயனீயம்-வேதாங்கமாகிய கற்ப வகையுள்ஒன்று; போதாயனமுனி வராற்செய்யப்பட்டது: 310.

போதி- அரசமரம்; என்றது,பல்குனி நதிக்கரையிலுள்ளதை;இதன் நிழலி லிருந்து ஆராய்ந்தபொழுது நான்கு வகைப்பட்ட சத்தியங்களை அறிதற் குரிய ஞானமுண்டானமைபற்றிப் புத்தன் 'போதிமாதவன்' என்று சொல்லப்படுவன்; அவனிருந்தமை பற்றி இது மகாபோதியென்று வழங்கப்படும்: 122-6, 140-41, 338. [367.

போதிஐந்து கிளைகளையுடையது, 298, போதிகை, 212. [வம்: 123.

போதிச்செல்வம் - அறிவாகிபசெல்

போதிசத்துவர் - அறிவில் உயர்ந்து பின்பு புத்தனாக அவதரித்தற்குரிய வர்; இவர் மூவகையினர்: 347,

போதித்தலைவன், 122, 164. [367.

போதித்தானம், 187.

போதிப்பகவன், 340.

போதிமாதவன், 100, 164.

போதி மூலத்துநாசன், 347.

போதிமூலம், 367.

போதிமூலம் பொருந்திய சிறப்பினு

போதியினல்லறம், 338. [தன், 140.

போதியுரவோன், 141.

போதி வேந்தன் - புத்தன்: 368.

போது - மலர்: 44, 164, 207.

போந்து, 291.

போந்தைக்கண்ணி, 239.

போம், ஏவற்பன்மை: 68, 156.

போயகங்குல், 95.

போயபிறவி, 118.

போர்க்களம், 66.

போலிமூன்று, 354.

போவல் - போவேன்: 34.

போவுழி, 129, 225.

போழ்தத்து-பொழுதில்: 103, 122, போழ்தல், 254. [164.

போழ்வாய்க்கூகை, 73.

போற்றாது, 136.

போற்றிக்கேண்மின், 274.

போன்ம் - போலும்: 112.

போனகம் நால்வகை, 345.

பொளத்தசங்கத்தார், 25.

பொளத்தசந்நியாசி, 59.

பொளத்தசம்பிரதாயம், 166.

பொளத்ததருமம், 335.

பொளத்தநூல், 230, 271, 369,

பொளத்தம், 309. [384.

பொளத்தமுனிவர், 218.

பொளத்தர், 123, 155, 370, 375.

பொளத்தர்கள் பிரமாணமூன்று, 350.

பொளத்தரிலுயர்ந்தோர், 101.

பொளத்தன், 115, 354 - 5.

பொளத்தாகமம்-வினயபிடகம், ஸூத் திரபிடகம், அபிதர்மபிடகமென் பன்: 298 - 9.

பொளத்தாவதாரம், 61.

பொளர்ணிமை, 115, 121. [289.

பொளவம் - கடல்: 44, 87, 191,

மக்கட்கருமுதலிய ஆறு - மக்கட் கரு, தெய்வக்கரு, பிரமக்கரு, நர கக்கரு, விலங்கின்கரு, பேய்க்கரு என்பன்: 272.

மக்கள், 113, 147, 154, 165, 181, 256, 273, 279, 373-4, 379.

மக்கள்தேவர், 141, 271.

மக்கள்யாக்கையினியல்பு, 116, 198.

மகத் தத்துவம், 319 - 20.

மகதம் - ஒருநாடு; இது தக்ஷிணம கதம் உத்தரமகதமென இரண்டு வகைப்படும்: 114, 296, 298.

மகதவினோர், 212.

மகரயாழ்-நால்வகையாழினுள்ஒன்று

இதற்குமும்புபதிமேலு: 47, 201

மகள் - மனைவி: 7, 228. [204

மகளிர், 52, 204.

மகளிர்க்குரிய காவல் மூன்று, 195

மகளிர்குளாடரவம், 90.

மகளிர் தாமமேந்தல், 90.

மகளிர் பிறர் நெஞ்சுபுகுதல்குற்றம், 243.
 மகளிர்மாலையில்விளக்கெடுத்தல், 65.
 மகளிர் வினையாட்டின்வகை, 210.
 மகளிரும் யானையும் வீணைக்குவணங்
 மகன் - கணவன் : 228. [கல் : 201.
 மகன் துயர், 264.
 மகனை முறைசெய்தமன்னவன், 252.
 மகாகண்டகம்-பாளீபாவையிலுள்ள
 ஒருபௌத்தநூல்; இதில் புத்தசரி
 தங்குதப்பட்டுள்ளது : 366.
 மகாத்துவீபம் நான்கு, 83.
 மகாபரிநிரீவாண ஸூத்திரம்-தீர்க்கநி
 காயமென்னும் நூலின் பகுப்புக்
 களுள்ஒன்று; இதில் புத்தசரிதம்
 கூறப்பட்டுள்ளது : 366.
 மகாபலி - ஓரசன் : 206 - 7.
 மகாபோதி, 61, 123, 297, 366-8.
 மகாபோதியின் நிறம் பொன்னென்
 பது, 340. [367, 373.
 மகாபாஜிகலோகம், 3, 81, 138,
 மகாராஷ்டிரதேசம், 93, 212.
 மகாவர்க்கம் - விவாயிடகத்தின்
 பகுப்பினுள்ளொன்று; பாளிபாவை
 யிலுள்ளது : 299, 366.
 மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம் : 374.
 மகிழ்ச்சிவினைப்பயன் - இன்பம் :
 மகிழ்ச்சிதத்தல், 74. [273, 374.
 மகிழ்மரம், 40.
 மங்கலத்திருநாள் - வைசாக சுத்த
 பூர்ணிமை; இத்தினத்திலுத்தன்
 ஞானம்பெற்றமையின், இஃது
 இப்பெயர்பெற்றது; மகாபுத்தரால்
 நிரம்பக்கொண்டாடப்படும் : 115.
 மங்கலமொழி, 390.
 மங்கலவெள்ளை - சந்தனம் : 212.
 மங்கலாபுரம், 112. [வர் : 369.
 மங்களர் - பழைய புத்தர்களுள் ஒரு
 மங்குரோய்மாடம், 59.
 மஞ்சாடிமரம், 40.
 மஞ்ச - அழகு, வெண்மேகம் : 173.
 மஞ்சடைமால்கடல், 173.
 மஞ்சை - மயில் : 43, 95, 208.
 மட்டவிழலங்கல், 48.

மடக்கொடி, 215.
 மடல், 35, 43.
 மடவரல், 244.
 மடவார்கற்பு, 252, 261.
 மடவோர்-மகளிர், மூடர் : 76, 209.
 மடற்பூந்தாழை, 96.
 மடி - ஆடை : 344.
 மடித்தசெவ்வாய், 69.
 மடிதல், 130, 158, 248, 252.
 மடுத்தல், 144.
 மடை - சோறு : 74.
 மடைக்கலம், 231, 259.
 மடைத்தொழில், 225.
 மடை தீயுறுத்தல், 74.
 மடைநூல், 21.
 மடைப்பள்ளி, 218.
 மடைமாண்செப்பு, 48. [259.
 மடையன் - சோறுக்குவோன் : 231-2,
 மண்களை முழுவம், 77.
 மண்டபம், 190.
 மண்டலம், 315.
 மண்டிணிஞாலம், 129.
 மண்டிலம் 66 - 7, 285, 377.
 மண்டிலவகை, 370. [75.
 மண்டை - பிச்சைப்பாத்திரம் : 72,
 மண்டைப்பாணர் - பிச்சைப்பாத்
 திரத்தையுடைய பாணர் : 330.
 மண முகன் - தவளமலையிலிருந்து
 தவஞ்செய்த ஒரு முனிவன்; இவ
 னிடத்திருந்த பசுவயிற்றிலேதான்
 புண்ணியராசன் பிறந்தான் : 162-
 மண்ணுமேனி, 34. [3, 165, 281.
 மண்ணுள்வேந்தன், 165.
 மண்ணுற்செய்தபாவை, 235.
 மண்ணீட்டாளர், 70, 329.
 மண்ணீடு, 55, 70, 83, 199.
 மண்ணோர்முதல்வி, 154.
 மண்வளம்பிழையாமை, 283.
 மண்வளம்பெருகுக, 215.
 மணங்கெழுமுரசம், 14.
 மணமனைமறுகு, 167.
 மணல், 97, 117.
 மணவாளமாமுனிகள் - ஆழ்வார்திரு
 நகரியிற்பிறந்ததென்கலைபுரீவைவு

60௮ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வவ ஆசார்யர்; இவருடைய ஆசிரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையென்பவர்; இவர் வடமொழி தென்மொழிகளில் நூல்செய்தலிலும் உரை செய்தலிலும் வல்லவர்; இவர் இயற்றியவை:—ஆர்த்திப் பிரபந்தம், உபதேசரத்தினமாலை, கீதா தாட்பர்யதீபம், ஞானஸ்ரீ வ்யாக்யானம், தத்வத்ரயவ்யாக்யானம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திருவாராதானக்கிரமம், நூற்றந்தாதியுரை, ப்ரமேயஸ்ரீ வ்யாக்யானம், பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம், முப்பத்தாறாயிரப்படிக்குப் பிரமாணத் திரட்டு, முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யானம், யதிராஜவிம்சதி, ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம், ஸப்தகாதை வ்யாக்யானமென்பன; இவராற்செய்யப்பட்டுள்ள தனிப்பாடல்கள் பல; இவர்சிஷ்யர்கள் அஷ்டதிக்கஜங்கள் முதலியோர்; இவர்நியமனத்தினாலே ஸப்தகோத்திரநிபந்தனம் நடந்து வருகின்றதென்பர்; இவருடைய தமிழ்ச்செய்யுட்கள் சொற்சுவை பொருட்சுவை செறிந்துள்ளவை: 317.

மணற்குன்றம், 18, 98, 117, 266.

மணி - மாணிக்கம்: 26, 42, 221,

மணிக்காஞ்சி, 191. [286, 289.

மணிக்கோவை, 38 - 9.

மணிச்சிரல், 44.

மணித்தேர், 49.

மணித்தேர் வீதி, 34.

மணித்தோள், 224.

மணி நடுநாடுங்கல், 252.

மணிப்பீடிகை, 99, 101.

மணிப்பூணகலம், 99.

மணிபகர்வோர், 331.

மணிபத்மம் - புத்தன்பாதம்: 32.

மணிமூன்று, 299.

மணிபல்லவம் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கு 30 - பொ

சுனையளவிலுள்ள ஒரு சிறுதிவு;

தமிழ்நாடு தனித்தேரர்க்குப் பழம்பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் புத்தபீடிகை யொன்றும் கோமுகி என்னும் பொய்கையொன்றும்இதில் இருந்தன: 5, 8, 66, 84-7, 96, 101, 106, 110, 113, 117 - 9, 121, 134, 160 - 62, 164 - 5, 227, 233 - 4, 239, 269, 274, 276, 278, 284, 288, 334, 342-3, 346, 366.

மணிமேகலாதெய்வம் - அரக்கர்வாதை

பண்ணுதபடி இந்திரனேவலாலே சிலதீவைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடைய ஒரு தெய்வம்; கோவலன் தன் குலத்தோனொருவனை இத்தெய்வம் கடலிற்பாது காத்தநன்றிபாராட்டியே தன்புதல்விக்கு மணிமேகலையென்று பெயரிட்டான்; மணிமேகலையைநல்வழிப்படுத்தற்கு எண்ணி அவனை உவவனத்திருந்துமணிபல்லவங்கொண்டு சென்று புத்தபீடிகைக் காட்சியாற்பழம்பிறப்புஉணர்வித்துப்பூர்வஜன்மநாயகன் இன்னொன்பதைத்தெரிவித்ததன்றி, சிறந்தமூன்று மந்திரங்களைப்பின்பு அவனுக்கு உபதேசித்தது: 5, 54, 63, 66, 84 - 7, 91, 95, 97, 106, 108 - 9, 117 - 8, 131, 134 - 5, 193, 199, 203, 227, 235, 239, 269, 289-90, 300, 333, 343, 366.

மணிமேகலா தெய்வம் சபித்தமை, 348.

மணிமேகலை - கோவலனுக்கு மாதவி

பாற் பிறந்தவள்; இக்காப்பியத்

தலைவி: 4 - 6, 19 - 20, 27 - 8,

30, 34, 39 - 41, 44, 48,

51, 53 - 4, 62, 66 - 8,

70 - 71, 84 - 7, 93, 97 - 8,

101, 105, 107 - 9, 117 - 9,

124, 131 - 3, 135 - 6, 143,

152, 166, 168 - 9, 177, 179,

180, 184 - 6, 188 - 93, 196,

201, 203, 205 - 6, 215 - 8,

220, 222 - 3, 225 - 7, 229,
231, 233, 236, 239 - 41, 243-4,
246, 250, 252 - 3, 255 - 8,
260 - 61, 264 - 6, 269 - 70,
274, 276 - 8, 280, 282, 284,
286 - 7, 290 - 93, 300, 316,
321, 324 - 5, 332, 340 - 41,
344 - 6, 349, 365 - 6, 390.

மணிமேகலைதுறவு - மணிமேகலை
நூல்: 9.

மணியலைதப்பீடிகை, 63.

மணியிழந்தநாகம், 95. [315.

மணியுயிர்-ஐவகையுயிர்களுள் ஒன்று:
மணியைக் கடலில் வீழ்த்தோர், 26.

மணிவினோர், 330.

மணைபோற் பிறக்கும்பிண்டம், 140.

மத்தப்புக்கர்முகக்களிற்று, 201.

மத்தளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி;
[‘மத்து-ஓசைப்பெயர்; இசையிட
னாகிய சுருவிகட்கெல்லாம் தள
மாதலின், மத்தளமென்றுபெய
ராயிற்று’ என்பர் அடியார்க்குநல்
லார்] இஃது உத்தமக்கருவியென்
றும் அகமுழ வென்றுங் கூறப்
படும்: 88, 210.

மத்தியமநிகாயம் - ஸகுத்திர பிட
கத்தின் பேருறுப்புக்களுள்ஒன்று:
மதகு, 138. [299, 350, 366.

மதசக்தி - மதுக்களி: 323.

மதயானை, 261.

மதர்மழைக்கண், 245. [மாம்: 17.

மதலை - கொடுங்கை, பற்றுக்கோடு

மதலைத்தூக்கு-இசைத்தமிழ் நூலிற்
கூறப்பட்டுள்ள எழுவகைத் தூக்
கினுள் ஒன்று; இரண்டுசீரையு
டையது: 310.

மதவுநடைநல்லான், 65. [84.

மதன் - செருக்கு, மன்மதன்: 37,

மதனினெஞ்சம், 48. [267, 284.

மதி - மாதம், முன்னிலையசை: 57,

மதி, தேருக்குவமை, 49.

மதிமருள் வெண்குடை, 44, 251.

மதிமாறோர்ந்தனை, 284.

மதிமுகம், 51, 68, 201.

மதியம், 49.

மதில், 167.

மதிலுறுப்புக்கள், 64. [தநூல்: 9.

மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் - கூத்

மதிற்பொறிகளின்வகை, 328.

மது, 49, 51, 93, 167, 219, 227.

மதுக்கமழலங்கல், 222.

மதுக்களி, 323.

மதுக்களிமயக்கம், 134, 136, 262.

மதுமலர்த்தார், 202.

மதுராபதி - தென்மதுரையின் அதி
தேவதை; இந்தத் தெய்வத்தாலே
தான் கண்ணகி கோவலனுடைய
முற்பிறப்பின் வரலாறு முதலிய
வற்றைத்தெரிந்து கொண்டாள்;
இவள் மதுரைமாதெய்வமென்
றுங் கூறப்படுவள்: 294, 296.

மதுரை-ஒருநகரம்; இதில் சிந்தாதே
வியின் கோயிலொன்றிருந்தது; ஆ
புத்திரன் முதலிற் பலநாளிருந்து
அறஞ்செய்ததுஇந்நகரத்தேதான்;
இது தக்கிணமதுரையெனவும்
வழங்கப்படும்: 24, 121, 150,
241, 246-7, 285, 294, 334.

மதுரைக்காஞ்சி - சங்கப்புலவர்களரு
ளிய பத்துப்பாட்டுள் ஆறாவது;
782 - அடிகளையுடைய அகவற்
பாவாலமைந்தது; தலையாலங்
கானத்துச் செருவென்ற பாண்டி
யன் பெருஞ்செழியனுக்கு வீடுபே
றுநிமித்தம் நிலையாமையைச் செவி
யறிவுறுத்தி மாங்குடி மருதனார்
பாடியது: அப்பாண்டியனு
டைய முன்னோர் பெருமையை
யும் பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணை
வளங்களையும் மதுரையின் அழகை
யும் வேறு பலவற்றையும் இது
கூறும்; இதில் ஸ்ரீகீதையின் பெரு
மை சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது;
இதற்கு ஆசிரியர் ஈச்சினர்க்கினிய
ரெழுதிய உரையொன்றுண்டு: 27,
30, 34, 38, 45 - 6, 48 - 9,
52, 90, 102, 116, 121, 128, 139,
196, 200, 204, 209, 279, 331.

டுக௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மந்தி - பெண்குரங்கு: 42.
 மந்திரச்சுற்றம், 341. [260, 300.
 மந்திரம், 110, 116, 182, 199,
 மந்திரம்மூன்று, 6, 135.
 மந்திரமாக்கள், 91.
 மந்திரவாதம், 33.
 மந்திரஸாதகர் - பலித்தற்காக மந்
 திரங்களையுருவேற்றுபவர்: 70.
 மந்திரிகள்வீதி, 331. [252.
 மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதி, 240,
 மம்மர், 247, 252.
 மயக்கத்தை ஒழித்தற்குவழி, 389.
 மயக்கம், 106, 114, 132, 136,
 239, 273, 374.
 மயக்கு, 173, 194.
 மயக்குறுவெகுளி, 228.
 மயங்கல், 43, 301.
 மயங்குகால் - சுழல்காற்று: 44.
 மயரி - மயக்கமுடையவன்: 245.
 மயற்பகை, 256, 258, 260.
 மயன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத் திற்
 பளிக்கறையிலுள்ள புத்தபீடிகை
 யையும், சக்கரவாளக் கோட்டத்
 தையும், கந்திற்பாவையையும் நிரு
 மித்த தெய்வத்தச்சன்; இவனை
 அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர்:
 33, 83, 84, 92, 224, 226, 236.
 மயானம், 171, 227, 259.
 மயானவருணனை, 69 - 77.
 மயானவாசினி, 70.
 மயிர்ச்சாந்து, 47.
 மயில், 40, 42 - 3, 50, 95.
 மயிலை - மல்லிகைவிசேடம்: 267.
 மரக்கலம், 44, 301.
 மரக்காலாடல் - புறநாடகம் பதி
 னென்றனுள்ளொன்று; இதன் உறுப்
 புக்கள் நான்கு: 37.
 மரச்சோலை, 50.
 மரஞ்சேர்பறவை, 154.
 மரணத்துன்பம், 145.
 மரத்தாற்செய்தபாவை, 235.
 மரத்தாற்செய்தயானை, 39.
 மரப்பந்தர், 30.
 மரம் மாலையாகப்பூத்தல், 31.

மரவகைகள், 40.
 மரவுரியுடை, 181. [40, 46, 209.
 மராஅம்—மரவம் - வெண்கடம்பு:
 மராட்டக்கம்மர், 212.
 மரீஇ, 152, 199.
 மருகன் - மருமான், வழித்தோன் தல்:
 51 - 2, 206, 275.
 மருங்கு - குலம், சமயம்: 146,
 161, 188. [நிருவர்: 16.
 மருத்துவரிருவர் - தெய்வவைத்திய
 மருத்துவன், 106.
 மருத்துவி - மருந்துகொடுப்பவன்:
 மருதத்தின் நரம்பு, 65. [180.
 மருதந்துவர், 59.
 மருதப்பண், 330.
 மருதம், 65.
 மருதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்த
 ஒருபார்ப்பனி: 242-3, 248.
 மருந்தில்கூற்றம் - டரிகாரமில்லாத
 யமன்: 279. [258, 308.
 மருந்து, 35, 100, 123, 180, 256,
 மருவூர்ப்பாச்சம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் ஒருபகுதி: 13.
 மருள் - அறிவின்றிமயங்கியிருப்பது,
 உவமவுருபு, மயக்கம்: 44, 140,
 மருள்படுபூங்குழல், 42. [251, 304.
 மருளறுத்த பெரும்போதி, 100.
 மருளறுபுலவ, 104.
 மருஉ, 200.
 மல்லதேவன் - பாணவம்சத்திற்பிற்ந்த
 ஓரசன்; இவனுக்கு ஜகதேகமல்ல
 னென்றும் ஒருபெயருண்டு: 207.
 மல்லன்மாருாலத்துமக்கள், 138,
 மல்லிகைவிசேடம், 267. [263.
 மலடி, 354.
 மலயம், 11.
 மலர், 51, 199.
 மலர்க்கணைமைந்தன், 211.
 மலர்க்கூந்தல், 111.
 மலர்கதிர்மண்டிலம், 66.
 மலர்தலையுலகம், 138.
 மலர்தொடுத்தல், 21.
 மலர்ப்பள்ளி, 97, 190.
 மலர்ப்பாணம்ஓந்து - தாமரை மா

அசோகம் முல்லை நீலமென்பன :
மலர்ப்பொய்கை, 117. [267.
மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்குமண்
மலர்வனம், 44, 48. [டபம்: 20.
மலரணையாகியசேக்கை, 47, 97.
மலராற் செய்யப்படும் அர்ச்சனை, 94.
மலை, 170, 179, 182, 188.
மலைத்தல் - மாறுபடுதல்: 152, 213,
மலைநாட்டுவழக்கு, 149. [254.
மலைநாடு, 234, 301.
மலைபடுகடாம்-சங்கப்புலவர்களருளிச்
செய்த பத்துப்பாட்டினுட் பத்தா
வது; 583 - அடிகளையுடைய அக
வற்பாவால் அமைந்தது; மலையை
யானையாக உருவகித்து அதன்கட்
பிறந்த ஓசையைக்கடாமெனச்சிற
ப்பித்தமையின், இப்பாட்டு இப்
பெயர்பெற்றது; பரிசில்பெறுதற்
குச்சமைந்த கூத்தனொருவனைப்
பரிசில்பெற்றனொருவன் பல்குன்
றக்கோட்டத்துச்செங்கண்மாத்து
வேள்நன்னன்சேய்நன்னனிடைத்தே
ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்னனை
இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்
றார்ப் பெருங்குளசிகனூர் பாடி
யது; இதனாற்கூத்தராற்றுப்படை
யெனவும் இது பெயர்பெறும்; இ
தில் அந்நன்னன் துபலவகைச்சிறப்
பும், நவிரமென்னு மலையிற் காரி
யுண்டிக்கடவு ளென்னுந்திருநாமத்
தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ
பெருமானுடைய மகிமையும் கூறப்
படும்; இதற்கு ஆசிரியர்நச்சினூர்க்
கினியரெழுதியவுரையொன்றுண்
டு: 46, 94, 109, 143- 4, 152,
173, 286, 318.
மலையாவதம், 335.
மழலை, 39, 42, 51.
மழுவானெடியோன், 241.
மழை, 49, 157, 185, 219, 244.
மழைக்கண், 245.
மழைமறாமகதம், 296.
மழை மாடங்கட்கு உவமை, 49.
மழைவளங்கரத்தல், 127, 158, 237.

மழைவளந்தரும்பத்தினிப்பெண்டிர்,
168, 172 - 3, 243.
மழைவளந்தருஉமழலோம்பாளன்,
மழைவளம், 128. [57.
மற்கலிதேவன் - ஆசீவகமதத்தோ
ருடையகடவுள்: 312, 315.
மற்கலிநூல், 315.
மற்கூத்து - புறநாடகம்பதினொன்ற
னுள் ஒன்று; இதனுறுப்பு ஐந்து:
37.
மறக்கற்பு-சீறியகற்பு; கோபத்தால்
மதுரையைளரித்த கண்ணகிகற்பு
இங்ஙனங் கூறப்படும்: 294.
மறச்செவி, 106.
மறஞ்செய்வேலோன், 7.
மறத்தல், 203, 291.
மறந்தருதுன்பம், 228.
மறப்பின்பாலார், 256.
மறம், 254.
மறலும் - விரோதிப்பான்: 36.
மறவணம்-பாவத்தன்மை: 25, 113.
மறவர் - வீரர்: 13, 18, 304.
மறவி, 234.
மறவிருள், 230, 233.
மறவுரை, 106.
மறன், 276.
மறித்து - மீட்டு: 116.
மறிந்து, 44.
மறு, 67.
மறுகி - சுழன்று: 151.
மறுகு, 37, 167, 211.
மறுதலை, 258.
மறுதலையாயினார், 52.
மறுபிறப்பாட்டி, 290.
மறுபிறப்பு, 256, 260, 274.
மறுமை, 35, 323.
மறை - வேதம்: 34..
மறைஞானதேசிகர் - சிவஞானசித்தி
யார் சுபக்கத்தின் உரையாசிரி
யர்களுள் ஒருவர்: 307.
மறைந்தவேடம், 227.
மறைந்துரு, 225.
மறைநவில் அந்தணர், 34, 144.
மறைநன்னூல், 147.

நிகழ் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

மறைமுறை, 148.
 மறையோம்பாளன், 142 - 3.
 மறையோர், 155. [254.
 மன்பதை - உயிர்ப்பன்மைகள்: 60,
 மன்பெருநன்னாடு, 291.
 மன்பெரும்பீடிகை, 124.
 மன்மதன், 282.
 மன்மருங்கு - இராசகுலம்: 241.
 மன்முறையெழுநாள், 244.
 மன்மப்பேய்மகள், 91.
 மன்மப்பொதியில், 222, 227.
 மன்மம் - ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாரு
 மிருக்குமரத்தடி: 17, 74-5, 78,
 மன்று, 65. [152, 205, 219, 222, 235.
 மன்னகுமரன், 265.
 மன்னவனெப்படி மன்னுயிர்ப்படி என்
 னும் பழமொழி: 291.
 மன்னுயிர், 85, 128, 140, 154,
 158, 161 - 2, 164 - 5, 175-6,
 230, 237 - 8, 291.
 மன்னுயிர்முதல்வன், 147, 284, 289,
 மன்னுயிர்முதல்வி, 344. [347.
 மன்னுயிரோம்புமாருயிர் முதல்வன்,
 மனக்கவற்சி, 110. [155.
 மனக்கினியான், 228.
 மனத்திறோன்றும் பாவமூன்று -
 காமம் வெகுளி மயக்கமென்பன:
 251, 273, 374.
 மனத்தின் குணமூன்று, 374.
 மனநடுக்குறும், 97.
 மனப்பாட்டம், 132, 238.
 மனம், 113, 264, 306, 319, 372.
 மனமாசு, 106, 139, 230, 246.
 மனமில்லாதிருக்கவும் அறமும் பாவ
 மும் உளவாதல், 33.
 மனமில்லையாயின் அறமும் பாவமும்
 சிறிதும் உளவாகா, 33.
 மனம்வாக்குக்காயம், 202.
 மனுவேந்தன் - ஒருசோழன்: 252.
 மனுவயலோகம், 373.
 மனுஸ்மிருதி - மனுவென்பவரால் அரு
 ளிச்செய்யப்பட்ட ஒரு வடநூல்;
 12 - அத்தியாயங்களையும், 2684 -
 சுலோகங்களையும் உடையது; மற்ற

17 - ஸ்மிருதிகளினுஞ் சிறந்தது;
 இதில் வர்ணச்சிரமதர்மங்களும்
 பிறவும் கூறப்படும்; இந்நூற்குக்
 குல்லாகபட்டியம், கோவிந்தரா
 ஜியம், மேதாதித்யம் முதலிய பல
 வியாக்கியானங்களுண்டு என்று
 கூறுவர்; இது மனுதர்மசாஸ்திர
 மென்றுங் கூறப்படும்: 128, 142.
 மனை - மனைவி, வீடு: 118, 177, 247.
 மனைத்திறவாழ்க்கை, 335.
 மனையரங்கம், 87.
 மனையறம், 243.
 மனையுறைமகளிர், 168. [நூ: 82.
 மஹாரிரயம் - எட்டுநரகங்களுள் ஒன்
 மஹாப்ரஹ்மலோகம், 3. [நூ: 82.
 மஹாப்ரஹ்மாக்கள், 3, 80, 389.
 மஹாபதானகுத்திரம் - ஒரு பெளத்
 தநூல்; இதில் புத்தசரிதங் கூறப்
 பட்டுள்ளதென்பர்: 366.
 மஹாவீசி - எண்வகை நரகத்து
 ளொன்று: 82.
 மஹாவிஹ்மநாத ஸகுத்திரம் - ஒரு
 பெளத்தநூல்; இதில் ஸூரத்தேய
 மென்னும் பிரமாணத்தினிலக்கண
 ம்கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்: 350.
 மஹாஹஸ்திபதோபம ஸகுத்திரம் -
 மத்தியமரிகாயமென்னும் நூலின்
 பகுப்புக்களுள் ஒன்று; இதில்
 பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் கூறப்
 பட்டுள்ளதென்பர்: 350.
 மா - எண்வகையெச்சத்துளொன்று;
 இதுவிலங்குவடிவமாகப்பிரப்பது:
 103, 154, 177, 267, 306.
 மாக்கள், 76, 147, 174, 177, 185,
 196, 206, 215, 230.
 மாகதர் - இருந்தேத்துவார்: 330.
 மாங்கனி, 208.
 மாசாத்துவான் - கோவலன் தந்தை;
 இவன் கோவலன் இறந்ததைக்கே
 ள்விபுற்றத் தன்கையிலுள்ள பொ
 ருளனைத்தையும் தானஞ்செய்து
 விட்டுப் பெளத்தமதச் சார்பின
 னாய்த் துரவுபூண்டு வஞ்சிகாஞ்
 சென்று தவஞ் செய்தான்; அற

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. நுகந

வணவடி களைக் காணுதற்குக் காஞ்
செநகரஞ்செல்லும்படி மணிமேகலை
யைத்துண்டினவன் இவனே : 333,
மாசு-குற்றம் : 67, 113. [338, 340.
மாடம், 47 - 8.
மாடலன் - தலையாலங்கானமென்னு
மூரிலிருந்த ஓரந்தணன் : 333.
மாடவீதி, 49.
மாண்பு, 239.
மாணிக்கச்சோதி, 32.
மாணெழில் சிதைத்தல், 127.
மாத்திரை - அளவு : 124, 308.
மாதங்கள் பன்னிரண்டு, 121.
மாதர், 27, 43, 218.
மாதவர் - பொலத்தசங்கத்தார் : 25,
35, 51, 58, 68, 165, 184, 186-7,
194, 219, 232, 252, 261, 266,
270, 327.
மாதவன், 100, 113, 116, 133 - 6,
165 - 6, 168 - 9, 230, 278.
மாதவி - ஒரு நாடகக் கணிகை ;
கோவலனுடைய காதற்பரத்தையா
யிருந்து மணிமேகலையைப் பெற்
றாள்; கோவலன் கொலையுண்டது
கேட்டுத் துறந்து அறவணவடிகள்
பால் தருமங்கேட்டு அவருடன்
காஞ்சிசென்று நோற்றிருந்தாள் :
4, 19, 20, 22, 27 - 8, 33, 40,
48 - 9, 87, 93, 95, 97, 114,
118, 132-3, 135, 141, 166-7,
186 - 90, 205, 232, 237, 250,
265 - 6, 270, 273, 289, 326,
மாதிரம்வளம்பட்டல், 139. [339, 344.
மாதிரயரெவ்வம், 61, 113, 243.
மாந்தர், 236.
மாந்தி - உண்டு : 74, 192.
மாநிலங்கொழுப்ப, 158.
மாநிலம்வளம்படும், 139.
மாபத்தினி, 274.
மாபெருங்கோயில், 240.
மாபெருந்தவக்கொடி, 87.
மாபெருந்தானை, 136.
மாபெருந்துன்பம், 79. [296.
மாபெருந்தெய்வம், 80, 91, 135,

மாபெருந்தேவி, 259, 264, 266.
மாபெரும்பத்தினி, 24, 294.
மாபெரும்பாத்திரம், 122, 131-2,
141 - 2, 161.
மாமணிவண்ணன், 208.
மாமறைமாக்கள், 34, 149.
மாமறையாட்டி, 148.
மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின்
கூட்டத்தில் மதசத்தி பிறத்தல்,
மாயவிஞ்சை, 223. [323.
மாயன், 179.
மாயாதேவி - கொளதமபுத்தருடைய
மாயிதழ்க்குவளை, 192. [தாய்: 367.
மாயிருஞாலம், 155, 265.
மாயை, 199.
மார்ச்சனை, 77.
மார்பு, 144.
மாரன் - நற்குணநட்செய்கைகளை நீக்
கித் தீக்குணந் தீச்செய்கைகளை
விளைவிப்பவனாகிய ஒருதேவன்;
இவன் காமனென்றுங் கூறப்படு
வன்; இவனுக்கு அறுவகைத்தேவ
லோகத்திலும் அதிகாரமுண்டு:
61, 124 - 5, 368.
மாரன்மகளிர்மூவர்-காமம் போகம்
பொறையின்மை : 368.
மாரஜித்து - மாரனை வென்றவன்; புத்
தன் : 368. [படும் சிறப்பு : 251.
மாராயம் - வேந்தனாற் செய்யப்
பாரி, 152, 285.
மாருதவேகன் - இந்திரவிழாச் சேவித்
தற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினம்
வருகையிற் சண்பைநகரத்திற் சுத
மதியைக் கவர்ந்துகொண்ட ஒரு
வித்தியாதரன், 29, 30, 56, 69, 93.
மால் - திருமால், மேகம் : 37, 74.
மால்வரை, 45.
மாலுமி - மீகாமன் : 44.
மாலை, 29, 65, 190, 203, 230-31,
மாலைக்காரர், 330. [248.
மாவண்கிள்ளி - ஒருசோழன், உதய
குமரன் தந்தை : 8, 214 - 6, 266,
268, 277, 288, 340, 346.
மாவலி - மகாபலி : 206.

கேசு அருள்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மாற்றம் - வார்த்தை: 49.
 மாற்றருங்கூற்றம், 279.
 மாறுகொண்டோபாமனம், 264.
 மான், 145, 211, 319.
 மான்மறி - குட்டிமான், பெண்மான்:
 மான்மாலை, 109. [262.
 மான்று - மயங்கி: 261.
 மாணாஜர் - ஒரு புத்தஸ்தலம்: 60,
 மானி - யாக்கை, 132. [145.
 மாணார்தி - சிங்காதனம்: 190.
 மிகப்பெருஞ்செல்வர், 75.
 மிகைகாவில்லேன், 62.
 மிச்சில் - மிகுதி: 151, 165.
 மிசை - மேல்: 191, 245, 373.
 மிடற்றுப்பாடல், 210.
 மிடைதல், 300.
 மிருகேந்திரன் - சதேந்திரருள் ஒரு
 வன்: 316.
 மிலைதல் - சூடுதல்: 31.
 மிலை - காவற்காடு: 329.
 மிறைக்களச்சந்தி, 71.
 மின், 357.
 மீட்சி, 304, 307, 351.
 மீமாஞ்சம், 309.
 மீமிசை, 99, 119, 225.
 மீவிசம்பு, 110.
 மீளியாக்கை, 71.
 மீளுதல் - இல்லாமை: 370.
 மீன்கள், 164, 248.
 மீன்விலைஞர், 329.
 மீன்றிகழ்கொடியன், 223.
 மீனத்தகவை, 122, 164.
 மீனத்திடைநிலை, 122, 164.
 முக்காலவுணர்ச்சி, 163.
 முக்காழ், 38 - 9.
 முக்குணம், 320.
 முகம், 45, 51.
 முகில, 102, 110, 305 - 6.
 முகிழ் = முகை - அரும்பு: 41, 282.
 முங்குதல் - முழுகுதல்: 347.
 முச்சந்தி, 331.
 முச்சி - மயிர்முடி: 33 - 9.
 முசுருந்தன் - சூரியகுலத்திற் பிரந்த
 ஒரு சக்கரவர்த்தி; இவன்காவிரிட்

பூம்பட்டினத்திலிருந்து அரசாள்
 முட்டாவாழ்க்கை, 159. [டவன்: 13.
 முட்டுதல் - குறைதல், வழுவுதல்:
 முட்டுப்பாடு, 35. [159, 172.
 முட்டை, 310.
 முடம் - வளைவு: 41, 96.
 முடலை - முறுக்கு: 171.
 முடிபொருள், 249. [60.
 முடிவெய்துகாறு நன்றேறினீர்தான்,
 முடுக்கர் - முடுக்குத்தெரு: 89.
 முடைநாற்றம், 174.
 முண்டகம், 91.
 முத்தங்கோப்போர், 210, 330.
 முத்தி, 105.
 முத்திறமணி - திருமணி; என்றது,
 புத்த தன்ம சங்கங்களை; எந்தநற்
 கருமம் செய்யினும் இவற்றை
 மும்முறை வணங்கவேண்டுமென்
 முத்தி, 243. [பர்: 66.
 முதது, 51, 102, 212, 220.
 முத்துச்சல்லி, 190.
 முத்துத்தாமம், 17.
 முத்துத்தாக்கு, 190.
 முத்துவடம், 138.
 முத்துவிளைகமுனி, 96.
 முத்தை முதல்வி, 198, 203.
 முதல் - அடி, இடம்: 44, 46, 49,
 50, 263, 305.
 முதலனுமானம், 305.
 முதலுக்கேற்றவடை, 300.
 முதலைச்சாதி விசேடங்கள், 227.
 முதற்கூலையுடையமகளிர், 91.
 முதற்பொது, 322.
 முதன்மாணுக்கள், 239. [ஒன்று: 388.
 முதிதபாவனை - ஐந்துபாவனைகளுள்
 முதியாள், 227, 237.
 முதிமோர், 52, 75. [205, 240.
 முதியோளகோட்டம், 184, 201,
 முதிராக்கிளவி, 250.
 முதிராத்துன்பம், 66.
 முதுக்குடி, 15.
 முதுக்குறைநங்கை, 51.
 முதுக்குரைமுதுமொழி, 200, 218,
 முதுகுடி, 187. [222.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௩௧௩

முதுநீருலகு, 219.

முதுபேய், 78.

முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களைவிட்டு
மேலே கவிக்குஞ்சாடி; பண்டைக்
காலத்திற் பிராயத்தால் முதிர்ந்த
வர்கள் துன்பமின்றியிருத்தற்கும்
ஒருவகையார் தவஞ்செய்தற்
கும் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்த
தாழிகளும் இப்பெயரால் வழங்கி
வந்தனவென்று பின் வருவன
வற்றால் தெரிகின்றது: “தாழியிற்
பிணங்களுந் தலைப்படா வெறுந்
தலைப், பாழியிற்பிணங்களுந் துளப்
பெழப் படுத்தியே” (தக்கயாகப்
பராணி); “பதுமக்கடவுள் படைப்
படையக் கர்த்த, முதுமக்கட்சாடி
முதலோன்” (குலோத்துங்கசோ
ழனுலா); “ஓடி மறலி யொளிய
முதுமக்கட், சாடி வகுத்த தரா
ப்தியும்” (விக்கிரமசோழனுலா);
“சித்தமகிழ்ந் தீனமறச் செங்கோ
னடத்தநம, னுத்தமனென் தந்நா
ளுயிர் கொடுபோ காமையினன்,
மொய்த்த முதியோர்க்கு முதுமக்
கட் சாடிபல, வைத்தகுல தீபகனே
மன்னுவோ மன்னுவோ” (திருவே
ண்காட்டுப்புராணம்): 72.

முதுமக்கள், 52.

முதுமறை, 149.

முதுமறையந்தணிர், 31, 146.

முதுமறையோன், 155.

முதுமுதாட்டி, 79.

முதுமை, 31, 51, 198.

முதுமொழி, 200, 218, 222, 284.

முதுவேனில், 121.

முந்தைப்பிறப்பு, 108, 115.

முந்நீர், 44, 46, 170, 179.

முந்தூல், 144.

முப்பத்துமூவர், 16.

மும்மணி, 366.

மும்மாரி, 15.

மும்முறைவணங்கல், 134, 184,

முயல், 211. [102, 366.

முயற்கோடு, 272, 308, 351, 373.

முரசடிக்குங்குலத்தோன், 15.

முரசு, 18, 216.

முரணத்திருவரமூர்த்தி, 366.

முரிதல், 96, 200.

முருக்கு, 36, 198.

முருகக்கடவுள், 3, 46, 155.

முருகச்செவ்வி, 55.

முருகு, 196, 211.

முருங்கல், 46.

முருந்தேரிளநகை, 91.

முல்லை, 28, 65, 211.

முல்லைப்பாட்டு - சங்கப் புலன்களரு
ளிச்செய்த பத்துப்பாட்டினுள் ஐந்
தாவது; இது 103-அடிகளையுடைய
அகவற்பாவாலமைந்தது; பகை
மேற் சென்ற தலைவன் வருமளவும்
தலைவி ஆற்றியிருந்தவிடத்து அவன்
வந்ததனைக்கண்டு தோழி முதலி
யோராகிய வாயில்கள் தம்முட்
கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்
துப்பொன்வாணிகளுர்மகனார் நப்
புதனார்பாடியது: 89, 125, 200.

முழந்தாள், 37, 40.

முழவு, 43, 77, 88-9, 244. [279.

முழுதும்பொய்யின் றுணர்ந்தோன்,

முழுவல் - நீர்ப்பறவைவிசேடம்: 98

முள்ளுமுருக்கம்பூ, 77.

முள்ளெயிறு, 192.

முளிமுதிர்நெஞ், 221.

முளியெரி, 171, 187.

முளை, 51.

முளைத்தல், 97.

முளையெயிறு, 51.

முற்பிறப்பு, 107, 130.

முற்றல், 250.

முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன், 63, 280.

முற்றவுணர்ந்தோர், 263.

முற்று, 123, 157, 161, 308.

முறஞ்செவிபாணை, 213.

முறிதல், 44.

முறைசெய்தல், 52, 252.

முறைமை, 52, 234.

முறையுளி, 134.

முறைவேண்டுகர், 201.

டுகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

முன்பனி, 121.
முன்றில், 96, 150.
முன்றுறை, 89.
முன்னவன் - புத்தன்: 338.
முன்னிலைப்புறம் - முன்னின்றாரை
நோக்கிப்பிறரைக் கூறுமாறு போ
லக் கூறுதல்: 191, 198.
முன்னிலைப்பெயர், 17, 115.
முன்னுதல், 34, 295. [315.
முன்னுள ஊழேபின்னும் உறுவிப்பது,
முனிசந்திரன் - மயானத்திலிருந்து
தவஞ்செய்த ஒருமுனிவன்: 74.
முனிதல், 130, 265.
முனிவர் எழுவர், 194.
முனிவருறைவிடம், 49, 186.
முனிவன், 163, 165, 182, 276.
முக்கு, 220.
முங்கில், 41, 64, 185, 219.
முங்கை, 140.
முசுதல் - மொய்த்தல்: 31, 33.
முஞ்சி - முகம்: 324.
முத்தல், 198.
முத்துவினிதல், 177, 254.
முதாட்டி, 220.
முதானந்தம், 23. [219, 235.
முதூர், 4, 11, 29, 105, 191, 215,
முப்பு, 31, 52, 254, 376.
முர்க்கன், 35.
முர்ச்சித்தல், 53.
முர்த்தம், 357 - 8, 363.
முரல், 192.
முரிவார்சிலை, 206.
முலப்பகுதி, 319.
முலம், 297.
மெய்த்திறம், 12, 311.
மெய்ந்நடுககுறுதல், 111.
மெய்ப்பாடு, 111.
மெய்ப்பொருள், 324.
மெய்புறத்திடுதல், 32.
மெய்பெயர்ப்போள், 296.
மெய்மைக்கிளவி, 296.
மெய்யாக்கை, 79.
மெய்யுணர்வு, 324. [ளொன்று: 374.
மெய்யுரை - நற்குணம் பத்தினு

மெய்வகையின்மை - உண்மைமயிர்
மெய்வருந்தல், 202. [மை: 299.
மெய்வைத்தல், 78, 287.
மெல்வளை, 97.
மெலித்துகு நெஞ்சின் விடர், 166.
மேகம், 305, 366. [ஒருவர்: 369.
மேதங்கரர் - பழைய புத்தர்களுள்
மேருமந்தரபுராணம் - ஒரு தமிழ்ச்
சைனநூல்; இது, வைசயந்தன்
முத்திச்சருக்கமுதல் ஸ்ரீவிகாரச்
சருக்கமிறுதியாகிய 12-சருக்கங்
களையுடையது; இதன் கவித்தொ
கை 1406; தீர்த்தங்கரரீற் பதின
மூன்றாமவரான விமலதீர்த்தங்கரரு
டைய கணதரர்களாகிய மேரு மந்
தரரென்னுமிருவருடைய சரித்தி
ரங்களை விரித்துக் கூறுதல் பற்றி
இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; இந்
நூலாசிரியர் வாமனாசாரியர்;
இதிற் சைனமதக்கொள்கைகள்
பலகாணப்படும்: 201, 318, 328.
மேருமலை - சக்கரவாளத்தின் நடுவே
யுள்ள ஒருமலை; சுமேருவென்றுங்
கூறப்படும்: 1, 74, 83, 194.
மேலோர் - மேலிடத்துள்ளோர்: 45,
மேற்பாலொருவன், 256. [46, 204.
மேஷாயனம் - மேடராசியிலே (சூரி
யன்) செல்லுதல்: 122.
மைத்திரம் - ஸ்நேகம்: 387 - 9.
மைத்திரி - மைத்திரீபாவனை: 387,
மைத்திருள்கூர்ந்தமனம், 139. [389.
மைத்துனன், 102, 245-6, 248.
மைந்து, 8.
மைந்நிணவிலைஞர், 329. [308.
மையல், 26, 36, 193, 246, 261,
மையறுபடிவத்து மாதவர், 58.
மையூன், 215.
மைவிளக்கு, 154.
மொசித்தல் - உண்ணல்: 215.
மொட்டருமலர், 195.
மொய்கொண்மாக்கள், 215.
மொய்ப்பு, 241.
மொய்ம்மலர், 260. [ள்: 13.
மொழிபெயர்த்தேத்தோர் - பரதேசிக

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. நிகள்

மோகம், 388.
 மோதிரந்தொடல், 258.
 மோவாய், 36.
 மௌனம், 177.
 யந்திரயானை, 167.
 யந்திரவாவி, 30.
 யமகம் - அபிதர்மபிடகத்தின் பகுப்
 புக்களுள் ஒன்று: 299.
 யவனத்தச்சர், 212.
 யவனதேசம், 212.
 யாக்கை, 34, 53, 95, 105, 116,
 132, 175, 181, 198, 247, 271,
 யாகசாலை, 144. [290, 309, 372.
 யாகத்தலைவன், 309.
 யாங்கணும், 211, 274.
 யாங்கனம், 58.
 யாங்குளர், 134.
 யாணர் - புதுவருவாய்: 185.
 யாத்தல், 221.
 யாப்பறை, 32, 243. [217, 235.
 யாப்பு - உறுதி, கட்டு: 6, 32, 57, 206,
 யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக்கணக்
 யாமம், 87, 193, 251. [கர்: 89.
 யாமலோகம், 3.
 யாய் - தாய்: 281. [313.
 யாவதும் - சிறிதும்: 24, 61, 137,
 யாழ், 42, 88, 148, 187, 200.
 யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரியசெய்
 யாழ்த்தண்டு, 47. [கை: 21.
 யாழ்நால்வகை-பேரியாழ், மகரயாழ்,
 சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ்:
 யாழ்ப்பாணம், 119. [47, 204.
 யாழ்ப்பாணர் - பாணருள் ஒருவகை
 யாழ்வரை, 200. [யார்: 330.
 யாழ்வாசினை, 21.
 யாழாசிரியன் - வைணிகன்; பரத
 நூலுட் கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரிய
 யாழினம், 187. [ருள் ஒருவன்: 87.
 யாழோர்-கந்தருவர்: 65, 245, 248.
 யாற்றடைகரை, 103.
 யானை, 14, 39, 46, 89, 136, 196,
 216, 262, 305-6. [203.
 யானைக்குமுன்பு பறையடித்தல், 45,
 யானைத்தீ - தணியாப் பசியைவளை

விப்பதொருநேரம்: 7, 178-9, 182,
 184, 214, 216, 220, 225.
 யானைநிரை, 261.
 யானைப்பாகர், 45, 331.
 யானைமதம் ஏழிலைப்பாலை மலரின்
 மணம்வீசல், 204.
 யானை யாழிற்கு வயமாதல், 200.
 யானையையடக்குங்கருவிகள், 200.
 யானைவீரர் - அரசர்க்குரிய எண்பேரா
 யத்துள் ஒருவகையார்: 13.
 யானைவேட்டம், 201.
 யுக்தி - சேர்த்தல்: 327.
 யுத்தவீரன் - இராமன்: 368.
 யுவராஜா - இளவரசன்: 214.
 யுகி - யௌகந்தராயணனென்னும்
 ஓரந்தணன்; உதயணனுடைய மந்
 திரி: 167.
 யோகசித்தி, 365.
 யோகம் - சேர்க்கை, தவநெறி, மரு
 யோகி, 105. [ந்து: 35.
 யோசனை, 104.
 ரூபாருபம், 359.
 ரோளரவம் - நரகம்எட்டனுளொன்று:
 வகிர், 184. [82.
 வகுளம் - மகிழ்: 40.
 வகை - விதம்: 52.
 வகைவரிச்செப்பு, 48.
 வங்கநாவி, 301.
 வங்கம் - கப்பல்: 44, 46, 160-61,
 169-70, 172, 177, 233, 284,
 வங்கியம், 21. [292, 346.
 வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்
 குங்கோயில்; இது முற்காலத்
 திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்
 வச்சிரமலை, 318. [தது: 14, 64.
 வசி - மழை: 18, 158, 344.
 வசு-கலிங்கநாட்டுள்ள சிங்கபுரத்தை
 ஆண்ட ஓர் அரசன்: 295.
 வசுக்களெண்மர், 16.
 வஞ்சக்கள்வி, 197.
 வஞ்சக்கிளவி, 188.
 வஞ்சப்புகழ்ச்சி, 287. [265.
 வஞ்சம், 97, 167, 215, 255-6, 260,
 வஞ்சவிஞ்சையன், 69.

கெஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வஞ்சி-சேர்களுடைய இராசதானி;
இஃது ஒருகொடியின் பெயரைப்
பெற்றதென்பர்; தருளுரெனவுங்கு-
றப்படும்: 8, 16, 213, 234, 274,
276, 289-90, 292-3, 300, 303,
325-6, 334-5, 338, 349.

வஞ்சி நுண்ணிடை, 62.

வஞ்சிமலர், 300.

வஞ்சிமிலைதல், 213, 335.

வஞ்சிமுற்றம், 238.

வஞ்சினம் - சபதம்: 100, 189,

வட்டங்குயின்றி, 99. [201-2.

வட்டனை - வர்த்தனை: 88.

வட்டாடல் - ஒருகை விளையாட்டு;

அஃதாவது, உண்டையுருட்டல்:

170. [ல்: 21, 47.

வட்டிகை = வர்த்திகை - எழுதுகோ

வட்டு, 159, 169-70. [உடை: 37.

வட்டிடை - முழுவதாய் வாகடம்க்கும்

வடநூலார், 91, 110, 124.

வடமீன், 243.

வடமொழி, 92, 142, 200.

வடமொழியாட்டி - பார்ப்பனி: 148.

வடமொழியாளர், 58.

வடிகாது - வடிந்தகாது: 221.

வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்

சுட்டி யாழ்நரம்பை அகமும்புறமு

ம் ஆராய்தல், பயிற்றுதல்: 204,

வடியாநா, 257. [331.

வடிவு, 234.

வடிவுமறைத்தல், 205.

வடிவேற்கிள்ளி - ஒருசோழன்: 288.

வடிவேற்றடக்கைவானவன், 289.

வடு, 40, 184, 188-9.

வண்டு, 31, 42 - 3, 96, 188 - 9,

191, 195, 204.

வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாமல்

வடிவை மட்டுங் கோட்டின சித்

வணக்கல், 213. [திரம், 245.

வணங்குறுபாத்திரம், 135.

வணிகள், 155.

வத்தநாட்டு வண்ணக்கம்மர், 212.

வத்தவன் - வத்ஸராஜனாகிய உதய

வத்ஸராஜன்கதை, 167. [ணன்: 167.

வதிதல், 89, 150, 152.

வந்தனை, 124, 184.

வம் - வா: 211

வம்பக்கோட்டி, 159.

வம்பப்பரத்தர், 88.

வம்பப்பரத்தை, 109.

வம்பமாக்கல், 37.

வம்பமாதர், 214.

வம்பலன் - அயலான்: 223.

வயக்குற்றமண், 307.

வயந்தக்குமரன், 167.

வயந்தச்சோலை, 30.

வயந்தமாலை - மாதவிதோழி; இவ

ளைக் கூனியென்றும் கூறுவர்: 4,

20, 22, 26 - 7, 49, 187.

வயவர் - வீர்: 213.

வயனங்கோடு - பாண்டிநாட்டுள்ள

ஒருர்; ஆபத்திரன் இந்த ஊரி

லுள்ள பூதி யென்பவனுடைய

வீட்டிலேதான் வளர்ந்தான்; இது

வயவனங்கோடெனவும் வழங்கப்

படும்: 142 - 3.

வயா - வேட்கைநோய்: 223.

வயிச்சிரவணன் - விச்சிரவ முனிவரு

டைய புத்திரன்; குபேரன்: 39.

வயிரம், 248, 313.

வயிற்றகம், 163.

வயிற்றிடை, 225.

வயிறு, 44, 130, 152, 179 - 80,

வர்த்தித்தல், 357. [183, 292.

வரகு-எண்வகைக்கூலத்துளொன்று:

வரங்கிடத்தல், 199. [9, 330.

வரம்பிலறிவன், 312.

வரம்பின்றிப்பெருகியகாமம், 196.

வரலாறு, 135.

வரவு - வரலாறு: 84.

வராகமிசூர் - முற்காலத்திருந்த பிர

லித்த சூயெளதவிகர்; விக்ர

மார்க்கனுடைய அவைக்களத்திரு

ந்த கவி நவரத்தினங்களுள்

ஒருவர்: 122.

வரி - கீற்று, வரிப்பாட்டு: 207.

வரிககோலம், 37.

வரிச்செப்பு, 48,

வருணம், 71, 210.
 வருந்துதுயர், 161, 232.
 வருபொருள், 230.
 வருஉ - வந்து: 230.
 வருஉம், 181.
 வரை - எல்லை: 241.
 வரைப்பு - எல்லை: 328.
 வரையாள் - நியதியில்லாள்: 261.
 வல்லாங்கு, 257.
 வல்லிருள், 69, 152, 161.
 வல்லுநகொல், 40.
 வல்லெயிற், 14.
 வல்வினை, 231 - 2, 259.
 வலம்புரிச்சங்கம், 94. [தல், 184.
 வலமுறைமும்முறைவந்தனை செய்
 வலித்தல் - நினைத்தல்: 90, 235.
 வலை, 195, 200.
 வலையிடைப்பட்டமான், 145.
 வழக்காட்டு - ஊடல்: 281.
 வழக்கு, 12, 108, 311.
 வழக்கு ஆறு, 371, 382.
 வழக்கு இருவகை - உலகவழக்கம்,
 செய்யுள்வழக்கம்: 9.
 வழங்கல் - கொடுத்தல், செல்லல்:
 வழி, 47, 252, 288. [170, 295.
 வழித்தோன்றல், 52, 206.
 வழிப்படர்தல், 65.
 வழிப்பொருள், 385.
 வழிபடுதெய்வம், 143.
 வழிமுறைத்தோற்றம், 377.
 வழு, 76.
 வழுத்துதல், 35.
 வழுநீர், 240.
 வழுவறுதெய்வம், 131.
 வழுவறுமரன், 235.
 வழுவாய், 132.
 வள்ளி, 125.
 வள்ளைத்தாள், 221.
 வளஞ்சுரக்கென வாழ்த்தல், 158.
 வளந்தலைமயங்கல், 340.
 வளி, 270.
 வளிகலன்வெளவல், 170.
 வளிவலங்கொட்கும், 139.
 வளை, 37, 52, 190. 223, 330.

வளைஇய, 83.
 வளைந்தயாககை, 155.
 வளைச்சுந்தரம் - தடமித்தனென்
 னும் அரசனது பட்டத்துயானை:
 வளையோள், 115. [45.
 வளைவணன் - நாகநாட்டரசன்:
 வாசமயிலையின்கணவன்; பீலிவளை
 யின் தந்தை: 268, 346.
 வற்கடம், 153, 166.
 வற்கலை, 181.
 வற்பம் - வன்மை: 312 - 3.
 வறங்கூரல், 153.
 வறடகாலம் - கருப்புக்காலம்: 237.
 வறந்தலையுலகம், 108.
 வறம் - வறுமை: 85.
 வறனோடுலகு, 165, 237.
 வறிஞர், 183.
 வறிது, 94.
 வறம்பூத்துறக்கும்வண்டு, 196.
 வறுமை, 45, 108, 127, 157, 166,
 வறுமொழியாளர், 88. [202, 263.
 வன்னிமன்றம், 74.
 வனதேவதை, 41.
 வனப்பு, 212, 245, 247.
 வனம், 44, 49, 51.
 வளைதல், 144.
 வலிவட்டர் - ஒருமுனிவர்: 149.
 வாக்கின் குணநான்கு, 374.
 வாக்கின் மடந்தை - சிந்தாதேவி:
 வாகை - வெற்றி: 268. [154.
 வாகைமன்றம், 74.
 வாகைமலைதல், 301.
 வாங்காநெஞ்சு, 245.
 வாங்கு திரை, 96.
 வாங்குநர் - வாங்குவோர்: 123.
 வாசந்தவை - இராசமாதேவிமுதலி
 யோர்க்கு மனத்துன்பமுண்டான
 பொழுது பலநீதிமொழிகள் கூறி
 அதனைப்போக்கியவள்: 253, 255.
 வாசமயிலை - வளைவணன்மனைவி; பீ
 லிவளையின்தாய்: 268.
 வாசவர் - பஞ்சவாசம் விற்பார்: 329.
 வாசவன் விழாக்கோள், 269.
 வாசினை - வாசித்தல்: 21.

௩௨௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வாட்டிதற்குருதி, 191, 198.
 வாடாதமலர்மாலே, 31.
 வாடுபசியுழை, 182.
 வாணன் - பாணசுரன் : 37.
 வாணிகமரபு, 246.
 வாணிகர், 170, 172.
 வாமன் - புத்தன் ; அழகியவனென்ற
 படி : 31, 66, 368, 373.
 வாமனன், 206.
 வாய் - உண்மை : 102, 232, 235.
 வாய்ப்பதை, 279.
 வாய்புதைத்தல், 111.
 வாய்மை நான்கு, 25 - 6, 115, 131,
 135, 297, 304, 337, 371.
 வாய்மொழி, 126, 232, 373.
 வாய்வதாக, 132, 238.
 வாய்வாள், 191, 251, 300.
 வாய்வானாகம் - பொய்யாதிருத்தல் ;
 நால்வகைவினாவிடைகளுள் ஒன்று :
 371, 386 - 7.
 வாய்விட்டமுதல், 53.
 வாயாகின்று, 341.
 வாயில், 223, 237, 240, 252, 271,
 304, 306, 370, 372, 374,
 வாயில் இரண்டு, 195. [377.
 வாயில்கள் ஆறு, 375.
 வாயில்கள் பல, 69, 94.
 வாயில்களொன்பது, 388.
 வாயில்காவலாளர்வீதி, 329.
 வாயிலாளர், 215.
 வாயிலிடம், 49.
 வாயிலுக்கிடைத்தல், 213.
 வாயு, 319.
 வாயுசந்தானம் - நால்வகைச்சந்தா
 னங்களுள் ஒன்று ; அது காற்
 தைப் போன்ற தொடர்ச்சி : 371.
 வாயெடுத்தழைத்தல், 291.
 வார்கழல், 57.
 வார்கிலை, 206.
 வார்தல், 327.
 வாரணம் - கோழி, யானை : 94.
 வாரணசு = வாரணவீ - காசி ; இது
 வாரணவாசியெனவும் வழங்கும் :
 142, 148.

வாராகம் - நெய்யாங்கமாயிய கணித
 நூல்வகைகளுள் ஒன்று ; வராக
 மிதிவென்பவராத் செய்யப்பட்ட
 தாதலின், இப்பெயர்பெற்றது :
 310.
 வால்வெண்சண்ணம், 43.
 வாலொளி, 180.
 வாழிய, வியங்கோள், 4.
 வாழை, 16, 221.
 வாள், 229, 231, 254, 260, 265.
 வாளரம் - ஒருவகைஅரம் : 330.
 வான்பிறைக்கோடு, 203.
 வான்புணை, 192.
 வான்பெருஞ்செல்வம், 248.
 வான்பொருள், 248.
 வான்மீகராமாயணம், 225.
 வான்மருகற்பு, 168, 243.
 வான்மேர்ப்பாகன், 223.
 வானத்துமீனினும். பலஅறம், 248.
 வானத்துவாழ்வாரே வன்கணவர்,
 156.
 வானம் - ஆகாயம், மழை, மேகம் :
 215, 220, 225.
 வானம்பொய்யாது, 139, 283.
 வானவர், 31, 59, 236.
 வானவர் பெருந்தகை, 128.
 வானவன், 100, 326.
 வானவாழ்க்கையர், 220.
 வானாடிழிந்தோன், 111.
 வானாடெழுதல், 131, 182.
 வானோர்தலைவி, 154, 200.
 வானோருண்டொழிமிச்சின், 165.
 விக்கிரமதித்தன் - பாணவம்சத்திற்
 பிறந்த ஓரசன் ; பிரபுமேருதேவ
 னுடையபுத்திரன் : 122, 207.
 விகாரம், 166, 187, 195, 218,
 255, 266, 294, 298, 320, 332.
 விசுதி = விகிருதி : 104, 370.
 விச்சாதரன், 217.
 விச்சாதரி, 178.
 விச்சை, 52, 218.
 விசயபாகு - பாணவம்சத்திற் பிறந்த
 ஓரசன் ; புகழ்விப்பவர் கண்ட
 னென்ற இரண்டாம் விசயாதித்த

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௩௨௧

ஐடைய புத்திரன்; கிருஷ்ணராஜ
 னென்ற அரசனுக்குநேயன்: 207.
 விசயன் - அருச்சுனன்; ஆரியநாட்டா
 சருளொருவன்: 39, 301.
 விசயாதித்தன், 207.
 விசாகம் - ஒருநட்சத்திரம்: 121-2.
 விசாகை - ஒருவணிகமாதா; மரண
 பரியந்தம் விவாகமின்றிக்கன்னி
 மாடத்திருந்தேகாலங்கழித்தவள்:
 245 - 8.
 விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒரு
 விசிபிணிமுழவு, 244. [பார்: 301.
 விசத்தியார்க்கம் - நடுமர்க்கம்: 87,
 விசம்பு, 67, 108, 268. [141, 381.
 விசவாமித்திரமுனிவர், 127-8.
 விசேடவாதி, 322.
 விஞ்சை, 86, 97, 199, 225-6.
 விஞ்சைப்பாத்திரம், 131.
 விஞ்சைமகள், 169, 215, 222, 251.
 விஞ்சைமாநகர், 168.
 விஞ்சையன் - வித்தியாதான்: 29-
 30, 41, 56, 69, 180, 182 - 3,
 219, 223 - 4, 226 - 9, 251-2,
 260, 265. [தல், 305.
 விஞ்ஞானத்திற்கர்மபீஜமடங்கியிருத்
 விஞ்ஞானஸ்கந்தம் - ஐந்துஸ்கந்தங்க
 ளுள் ஒன்று: 287, 385.
 விஞ்ஞானானந்தியாயதனலோகம், 3.
 விட்டபிறப்பு, 129, 229.
 விட்டேற்றாளர் - இகழ்ந்துகடுஞ்சொ
 ள்சொல்லுவோர்: 158.
 விட்டேற்றி, 159.
 விடநாகம், 307.
 விடர், 158, 166.
 விடர்ச்சிலைபொறித்தவேந்தன் - ஒரு
 சோன்; இமயவரம்பன்னைடுஞ்சோ
 லாதனெனவுங்கூறப்படுவார்; கோ
 வலனுக்குஒன்பதுதலைமுறை முன்
 ஜெனாகிய கோவலனுக்குக் காதற்
 விடாவு, 154. [பாங்கன்: 336.
 விடியல்வருணனை, 94.
 விடியல்வேலை, 230.
 விடிஇய - விடுத்தத்பொருட்டு: 167.
 விடுகதை, 244.

விடுதோல், 221.
 விடுநிலம், 146.
 விடுஉம், 120.
 விடைவகைநான்கு, 387.
 விண்ணப்பம், 155.
 விண்ணவர், 12, 54, 125.
 வித்தகம், 212.
 வித்தகர், 41, 202.
 வித்தல், 130.
 வித்தியவித்து, 344.
 வித்தியாதாருவகு, 180.
 வித்தியாமண்டபம், 18.
 வித்தியோதயபாடசாலை, 350, 369.
 வித்தின்விளைவு, 344.
 வித்து, 113, 226.
 விதவைக்கோலம், 188.
 விதானம் - மேற்கட்டி: 190, 212.
 விதிமாணடி, 99.
 விதுப்புறுநெஞ்சு, 186.
 விந்தம்-ஒருமலை; இச்சொல் விர்திய
 மென்றும்வடமொழிச்சுதைவு: 225.
 விந்தாகழகை - ஒருதெய்வப்பெண்;
 விந்தமலையின்மேல் யாரேனுஞ்
 செல்லுவாராயின், அவரைச் சா
 நையாலிழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடு
 பவள்: 225.
 விர்தை - துர்க்கை: 37.
 விரமி - ஒரிராசகுமாரன்: 155.
 விராசி, 354.
 விடக்கம், 351, 353.
 விபக்கவியாபி, 356.
 விபக்கைகதேசவிருத்தி, 356 - 7.
 விபங்கத்தின்பகுதி இரண்டு, 299.
 விபச்சித் - பழையபுத்தர்களுள் ஒரு
 வர்: 369.
 விபரீதம் - ஒன்றை மற்ருென்றாகவே
 நினைப்பது: 304, 313, 358, 362.
 விபரீதவெதிடுகம், 360, 364.
 விபரீதாந்துவயம், 360, 362.
 விபவம், 155.
 விம்பசாரகதை-ஒருதமிழ்ப்பெளத்த
 நூல்; இதுகௌதமபுத்தருடைய
 மாணுக்கர்களுள் ஒருவனும் இரா
 ஜக்கிருகநகரத்தரசனுமாகிய பிம்ப

1022 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஸாரனென்பவனுடைய சரித்திரத்
தை விரித்துக் கூறுவதொரு காப்
பியமென்றுமட்டுத் தெரிவித்தது:
இதைப்பற்றிய வேறொரு வரலா
றும் தெரியவில்லை: 367.
விம்மி - பொருமி: 258.
விமானம், 69.
விமானவஸ்து, 299.
வியங்கோள், 241 - 2.
வியந்தரேந்திரர்மூப்பத்திருவர்-வியந்
தரலோகவாஸிகள்; இவர்கள் சதே
ந்திரர்வகையைச் சார்ந்தவர்கள்:
வியப்பு, 206. [316.
வியபிசரித்தல், 142, 258.
வியபிசரியாமை, 231.
வியர் - வேர்வை: 189.
வியவகாரதசை, 375.
வியன்பொழில், 111.
வியாகரணம், 310.
வியாசர் - பிரமாணவாததூலாசிரி
யர்களுள் ஒருவர்; இவர்கொண்ட
பிரமாணம் பத்து: 303.
வியாசபாரதம், 194.
வியாப்பியம், 362.
வியாபகம், 362.
விரதம், 116, 182, 197, 246.
விரதயாக்கையர், 74.
விரதிகள், 33.
விரலுதைத்த வெம்மை, 88.
விராடநகரம், 205.
விராடன், 39.
விராய்மலர்க்கூந்தல், 111, 231.
விராவுற்றன, 247.
விரிகதிர்ச் செல்வன், 138.
விரிசிதைப்பறவை, 198.
விரிஞ்சி, 147.
விருச்சிகன் - பொதியின்மலைச்சார
லில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த
ஒருமுனிவர்; காயசன் டி கை
யைச் சபித்தவர்: 181 - 2, 219.
விருத்தம், 355, 358.
விருத்தவியபிசாரி, 356, 358.
விருந்தாட்டயார்தல், 75.
விருந்தித்பாவை, 192.

விருந்து, 151, 179.
விருப்புமெய்ப்பிலாமை, 388.
விருஷபதூர்த்தங்கார்புராணம் - ஸா
லகாசிய ஸ்ரீபுராணத்தின்
பகுப்பினுள்ளொன்று: 155.
விருஷடர் - பழையபுத்தர்களுக்கொரு
விரை, 45. [வர்: 369.
விரைகுடைதல், 210.
விரைநீர், 326.
விரைப்பூம்பந்தர், 208.
விரைப்பூம்பள்ளி, 88.
விரைபரிநெடுந்தேர், 196.
விரைமரக்கா, 332.
விரைமரம், 96, 177.
விரைமலர், 108.
விரைமலர்த்தாமரை, 43, 172.
விரைவனன் - விரைபவன்: 347.
வில், 50, 145, 194.
விலங்கரம், 330.
விலங்கு - குறுக்கு, மிருகம்: 114,
147, 154, 177, 221, 226, 272
-3, 278, 313, 344, 373-4, 379.
விலாவிநகக்கு, 156.
விலோதம் - துகிற்கொடிவிசேடம்:
விலோதனம், 54. [17.
விழவணித்தூர், 215.
விழவு, 38, 89, 114, 343.
விழாக்கால்கோள், 39.
விழாக்கோள், 12 - 3, 244, 289.
விழாமுரசு, 14.
விழாவணிவிரும்பல், 62.
விழித்தல் - உயிர்வாழ்தல்: 258.
விழுச்சீர், 11, 218.
விழுத்தகை, 205.
விழுத்துணை, 248.
விழுதிக்குப்பை, 177.
விழுப்பம் - சிதப்பு: 127.
விழுப்பெருஞ்செல்வம், 246.
விழுமக்கிளி, 98, 328.
விழுமம் - வருத்தம்: 33, 182, 229.
விழுமயாவள்ளம், 220.
விழுவின்னகட்டம், 379.
விளரி, 204.
விளாக்கொண்டுமுதல், 96.

விளாமரம், 74.

விளி, 49, 97, 102, 124, 135, 141, 154, 157, 201, 229-30, 259, 261, 266, 295.

விளிதல் - இறத்தல்: 135, 228 - 9, விளிப்பது - பாடுவது: 43. [265.

விளிப்பு-அழைத்தல், ஓசை: 32, 45, விளைபொருள், 115. [73, 78, 334.

விளையாமழலை, 51.

விளையுள், 128.

விளைவு - விளைநிலம்: 52.

விற்புருவம், 220.

விற்பொறி, 328, 335.

விறகு, 96, 264.

விறல்வில், 220.

வினயதருமவகை, 366.

வினயபிடகம், 299.

வினா, 229, 234.

வினாஅய், 134.

வினாவிடைநான்கு, 371, 386.

வினாவின்விடுத்தல் - நால்வகைவினாவிடைகளுள் ஒன்று: 371, 386-7.

வினை-கன்மம், போர்: 52, 261, 380.

வினைஇரண்டு, 113, 296, 373.

வினைத்தொகை, 17, 139-40, 158, 165, 196, 239.

வினைப்பயன், 179, 217, 219, 272-3, 370, 372-3.

வினையுருத்தல், 99, 135-6, 180, 228,

வினையெச்சமுற்று, 110. [259.

விஜ்ஞானம் - உணர்வு: 369.

விஷ்ணுமாயை, 105. [372, 375-6.

விஷ்ணுவாலயங்கள், 317.

விஷயசம்பந்தம், 372.

விஷயவத்தினம், 122.

வி, 209.

வீங்குபிணி, 44, 46.

வீங்குமாண்செருத்தல், 65.

வீட்டியது, 260.

வீட்டியல்பு, 319. [315, 379.

வீடு - விடுதல்: 8, 121, 195, 241,

வீணை, 47, 201, 209.

வீதி, 16-7, 45, 47 - 8, 248, 329-

வீயாலிழுச்சீர், 218, 249. [31.

வீரசோழியம் - தமிழிலக்கணநூல் கருளுவதென்று; இதில் எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி

யென்னும் ஐந்திலக்கணவிதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன; இந்நூலாசிரியர்

பொளத்தசமயத்தினராகிய பொன் பற்றியூர்ப்புத்தமித்தினார்; அவர்கா

லத்து அரசாண்டவீரசோழனென் னும் அரசன்பெயராற் செய்யப்

பட்டமையின், இப்பெயர் பெற் றது; இதிலுள்ள கலித்துறைகள்

181; இதற்குப்பெருந்தேவனா ரென்பவரால் உரைசெய்யப்பட்டுள்ள

து: 60, 63, 100, 113, 125-6, 238, 297, 341, 365, 367 - 8,

வீரநாராயணச்சோழன், 207. [373.

வீரவளை, 209.

வீரன், 368.

வீரியபாரமிதை-வீரியநிறைத்தல்; தச பாரமிதையுளொன்று; 297, 368.

வீரை - இலக்குமி தாரையென்பவ ரின் சகோதரி; துச்சயன்மனைவி;

மதுமயக்கத்தால் யானையின்முன் னே சென்று உயிரை விட்டவள்;

சுதமதியாகப்பிறந்தவள் இவளே: 113, 132, 134 - 6, 262.

வீவில்வெம்பசி, 169.

வீழ்கதிர், 271.

வீழ்துணை, 88.

வீழ்துயர், 80.

வீழ்பு - சுள்ளி (ஆகுபெயர்): 36.

வீற்றிருந்து - கவலையின்றியிருந்து: வீற்றுவிற்றாக, 385. [281.

வெஃகல், 230, 273, 374.

வெகுளல், 111, 230, 273, 374.

வெகுளி, 111, 114, 203, 222, 224, 228, 231, 273. [அம்பு: 51.

வெங்கணை - வருப்பத்தைச்செய்யும் வெங்கதிர் - சூரியன்: 31.

வெங்கதிரன்மயம், 111.

வெங்கள், 174.

வெட்டி, 40.

வெட்பாலை விசேடம், 41.

வெண்கடப்பமரம், 40, 209.

125 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

வெண்கலக்கன்றார், 329.
 வெண்களர், 112.
 வெண்சிறுகடுகு, 38, 90.
 வெண்சுதை, 38, 69, 212, 290.
 வெண்டிரைதந்தவழுது, 165.
 வெண்ணிணம், 74.
 வெண்ணீறு, 36.
 வெண்ணெய்க்குன்று, 222.
 வெண்பலியரங்கம், 77.
 வெண்பிறப்பு, 314.
 வெண்மணல், 117, 220.
 வெதிரம் - மூங்கில்: 41.
 வெதிரேகம், 352, 360, 364.
 வெதுப்பல் - சுடல்: 27, 41.
 வெந்துகு வெண்களர், 112.
 வெந்துயரிடும்பை, 27.
 வெந்துறுபொன், 274.
 வெப்பம்பொறுத்தல், 336.
 வெய்துயிர்த்தல், 144, 186, 206,
 வெய்யோன், 302. [228.
 வெயில், 42, 129 - 30.
 வெரீஇ, 77.
 வெருவருசெலவு, 203.
 வெருஉ - அச்சம்: 144.
 வெருஉப்பகை = வெருஉம்பகை: 114
 வெருஉப்பதை, 203. [139, 144.
 வெவ்வினை, 135, 228, 261.
 வெவ்வுரை, 279.
 வெள்ளம், 305.
 வெள்ளி, 64, 67, 180, 308, 329.
 வெள்ளிடை, 69, 75, 351.
 வெள்ளிமுனைத்த நள்ளிருள், 145.
 வெள்ளில் - பாடை, விளாமரம்: 74-5.
 வெள்ளியுயிர் - ஐக்கையுயிர்களுள்
 ஒன்று: 315.
 வெள்ளிவீதியார் - கடைச்சங்கப்புல
 வருள் ஒருவர்: 311. [67.
 வெள்ளிவெண்குடம்மதிக்கு உவமை,
 வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கினுற்
 செய்த காதணி: 36, 64.
 வெள்ளின்மன்றம், 74.
 வெள்ளுப்புப்பகருநர், 329.
 வெள்ளெட்சாந்து - வெள்ளிய எள்
 ளாலாகிய விழுது: 24.

வெள்ளென்புணங்கல், 174.
 வெள்ளைக்கோட்டி - பயனில்லாத கூட்
 வெள்ளைமகன், 156. [டம்: 156.
 வெறி - ஆடு: 221.
 வெறும் பை, 221.
 வென் - வெற்றி: 227. [346.
 வென்வேற்கிள்ளி - ஒருசோழன்:
 வேகவெந்தீநாகம், 222, 224.
 வேங்கை - ஒருமரவிசேடம்: 41.
 வேசையரில் குடிக்குற்றப் பட்டாருக்
 குச் செய்யும் தண்டனை, 189.
 வேட்கை, 169 - 70, 181, 194,
 223, 237, 271, 293, 360, 370,
 372, 376 - 7.
 வேட்கோவர் - குயவர்: 329.
 வேட்டம்வாய்த்தல், 201.
 வேட்டு - விரும்பி: 295.
 வேட்டுவர், 145, 262
 வேடம், 166.
 வேணவா, 2, 332.
 வேணு, 200.
 வேத்தவையார், 337. [20.
 வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங் கூத்து:
 வேதம், 142, 144.
 வேதம்செய்யாமொழி, 311.
 வேதவாதம், 310.
 வேதவாதி, 310, 311.
 வேதவிதி, 148.
 வேதவியாதன், 303.
 வேதனை - நுகர்ச்சி; பன்னிருநிதா
 னத்துள் ஒன்று: 369, 372, 381.
 வேதாங்கம், 142, 144.
 வேதாளிகர், 330 - 31.
 வேதிகை - திண்ணை: 17, 190, 209.
 வேந்தர் முனையிடம், 98.
 வேந்தன் - இந்திரன்: 210.
 வேப்பிலை, 90.
 வேம்பு, 90, 317.
 வேய் - மூங்கில்: 221, 313.
 வேய்கரிகானம், 185.
 வேயங்குழல், 42, 210.
 வேய்தல், 212, 295.
 வேர்வை, 189.
 வேல், 192, 204, 241, 268.

வேலூர் - நல்லியக்கோடனென்பவன்
முன்னர் ஆண்டணர்; இதன் வர
லாறு சிறுபாணற்றுப்படையா ல்
விளங்கும்: 207.

வேலை - பொழுது: 230.

வேலைக்கடல், 307.

வேழம், 39, 46, 201, 203.

வேழம்பர் - கழைக்கூத்தர்: 158.

வேழம் வேட்டெழும்வெம்புலி, 223.

வேள், 51.

வேள்வி, 144, 179.

வேளைவெந்தை - வெந்தவேளைக்கீரை:

வேற்றியல்பு, 313. [24.

வேற்றுமதப்பற்று, 237.

வேற்றுமன்னர், 326.

வேற்றுமைநயம், 371, 385.

வேற்றுருவம், 242, 260, 300.

வேற்றுருவெய்துவிக்குமந்திரம், 115,

வேற்றாண், 153. [257, 300.

வேற்றோரணி, 136.

வேறும் - வெல்லுவேம்: 201.

வேனில், 121, 266.

வைகறைப்பொழுது - இரவிற்கடை

வைகாசி, 121-2. [யாமம்: 223, 230.

வைகிருள், 223.

வைச்வதேவம் - ஒருயஜஞம்: 128.

வைசாக சத்த பெளர்ணிமை - இதில்

கௌதமபுத்தர் பிறந்தாரென்றும்,

அவர் ஞானம்பெற்றதினம் இதுவே

யென்றுங்கூறுவர்: 115, 121, 161.

வைசியர் பெறும்பட்டம், 47 - 8.

வைசேடிகம், 309, 320.

வைசேடிகவாதம், 321 - 2.

வைசேடிகவாதி, 322.

வைசேடிகன், 354.

வைணவவாதம், 310.

வைணவவாதி, 310.

வைத்தல், 258.

வைத்தியம், 106. [362.

வைதன்மியதிட்டாந்தம், 351, 353,

வைதன்மியதிட்டாந்த வாபாசம்

ஐந்துவகை, 360.

வைதாளியாடுவார், 330.

வைதிகச்சொல் - வேதத்திலுள்ள

பதங்கள்: 310.

வைதிகமார்க்கம், 303.

வைது, 35.

வைராக்கியமார்க்கம், 113.

வைரி - வைரமுடையபகை: 124.

ஜ்யௌதிஷம் - கணிதஸ்கந்தம், ஜாத

கஸ்கந்தம், ஹோராஸ்கந்தமென

மூன்றுவகைப்படும்; வேதத்திற்கு

உபயோகமானது கணிதஸ்கந்தம்

ஒன்றே: 122.

ஜ்யௌதிஷிகர் - சோதிடர்: 122.

ஜ்வாலை - தீக்கொழுந்து: 388.

ஜகதேகமல்லன், 207.

ஜயதேவர் - கீதகோவிந்தமென்னு

நூலையியற்றியவர்: 61.

ஜயநந்திவர்மன் - பாணவம்சத்திற்

பிறந்த ஓரசன்; இவன் ஆந்திர

தேசத்திற்கு மேற்குள்ளநாட்டை

ஆண்டவன்: 207.

ஜலதாரை - நீர்தொடர்ந்துபோகும்

ஜன்மம், 369. [வழி: 326, 388.

ஜாதகம் - ஸுதத்திரபிடகத்தின் சிற்

றுறுப்புக்களுள்ஒன்று: 105,

ஜீனாலயம், 34. [125 - 6, 299.

ஜீமூதவாகனன் - நாகாநந்தமென்

னும் வடமொழிநாடகக்கதாநாய

கன்: 126.

பூரத்தேயத்தினிலக்கணம், 350.

பூராவகன் - (தருமம்) கேட்பவன்;

புத்தர்களில்துறவிக்கு உரிய பெய

ராகவும் வழங்குகின்றது: 239.

ஸ்ரீபுராணம் - ஒருசைனநூல்; இதில்

விருஷபர்முதல் ஸ்ரீவர்த்தமானர்

இறுதியாகவுள்ள 24-தீர்த்தங்கரர்

களுடைய சரித்திரங்கள் மிக்க

விரிவாகக்கூறப்பட்டுள்ளன; மணி

ப்பிரவாளநடையாகவுள்ளது; இக்

காலத்துவழங்காத பற்பல தமிழ்ச்

சொற்கள் இதற் காணப்படும்;

இந்நூலைச் சைனர் தினந்தோறும்

பூசித்துப்பாராயணஞ்செய்து வரு

வர்: 7, 155.

ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி - சிறந்த வடமொ

ழியுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்;

டுஉக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இவர், ரகுவம்சம், குமாரசம்பவம், மேகஸந்தேசம், மாகம், கிராதார் ஜனீயம், நைஷதம், பட்டிகாவ்ய முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியா னஞ்செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்ற னர்: 348. [389.

ஸ்ரீலக்ஷணபாவணை - அசீப்பாவணை: ஸ்ரீஹர்ஷகவி - இப்பெயர் பெற்ற வடமொழிப்பண்டிதர் இரு வரு ளர்: (i) நாகானந்தமென்னுந்நூலே யியற்றியஓரரசர்; (ii) நைடத நூலாசிரியர்: 126, 348.

ஷட்கதி - அறுவகைப்பிறப்பு; அவை மக்கள்வகை முதலியன: 373.

ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில்: 369, 372, 375. [371.

ஸ்கந்தம் - கூட்டம், தூண்: 71, ஸ்தவிரர் - உத்தமபிஷ்டுக்கள்; கௌ தமபுத்தருடைய உத்தமமாணக்கர் களுக்கு ஸ்ராவகரென்பது பெயராயிருந்ததென்றும், அவர்களுக்குப் பிற்காலத்து ஸ்தவிரரென்பது பெ யராயிற்றென்றும் கூறுகின்றனர்: 299.

ஸ்தேரகாதை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று: 299.

ஸ்தேரர் - ஸ்தவிரர்: 299

ஸ்தேரீகாதை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று: 299.

ஸ்பரிசம் - ஊறு; பன்னிருநிதா னங்களுள் ஒன்று: 369, 372.

ஸ்ரோதஸ் - பிரவாகம்: 81.

ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் - தியானங்க னைந்தனுள் முதலாவது; இது 24- பகுப்பையுடையது: 81.

ஸ்வபாவம், 372.

ஸ்வபாவலிங்கம் - இயல்பு; பத் துப்பிரமாணங்களுள் ஒன்று: ஸ்வயம்பு, 311. [303.

ஸ்வாகாதேவி - அக்கினிதேவன் மனை வி; அவனுடைய வேட்கையைத் தீர்த்தற்கு ஏழுமுனிவர்களின் பத் தினி வடிவத்தைத் தனித்தனி எடு த்தவள்: 194.

ஸகஸ்ராரசக்கரரேகை: இதுகௌதம புத்தருடைய காலிலிருந்ததென்று புத்தசரித்திரம்கூறுநிற்கும்: 63.

ஸகாமலோகங்கள், 3.

ஸகிருதா காமித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் இரண்டாவது; இது 12-பகுப்புக்களையுடையது: 81.

ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒருமந் திரம்; ஸங்கத்தை அடைக்கலமாக அடைகிறேனென்பது இதன் பொ ருள்: 366. [ஒன்று: 82.

ஸஞ்சீவனம் - எண்வகைநரகத்துள் ஸத்தியசதுஷ்டயம் - சத்தியங்கள் நான்கு: 302, 366, 381.

ஸத்துவம், 322.

ஸந்தானம் நான்கு, 374. [110.

ஸநாதனம் - எப்போதுமிருப்பது: ஸப்தரிஷிகள், 194. [ள் ஒன்று: 82.

ஸம்பிரதாபனம் - எண்வகைநரகத்து ஸம்மியக்கருமம், 381.

ஸம்மியக்திருஷ்டி, 381.

ஸம்மியக்வாக்கு, 381.

ஸம்மியத்வியாயாமம், 381.

ஸம்மியக்ஸ்மிருதி, 381.

ஸம்மியக்ஸங்கற்பம், 381.

ஸம்மியக்ஸமாதி, 381.

ஸம்மியகாஜீவம், 381.

ஸம்யுக்தரிகாயம் - ஸூத்திரபிடகத் தின்பேருறுப்புகளுள் ஒன்று: 299.

ஸம்ஜஞாஸ்கந்தம், 382.

ஸம்ஸ்காரம் - செய்கை; பன்னிரு நிதானத்துளொன்று: 369.

ஸம்ஹதம் - எண்வகைநரகத்துள் ஒன்று; இஃது அவீசியென்றுங் கூறப்படும்: 82.

ஸமஷ்டி - கூட்டம்: 319.

ஸர்வஜ்ஞபுத்தர், 369.

ஸர்வஜ்ஞன் - புத்தன்: 279, 366.

ஸரஸ்வதீதேவி, 6. [366.

ஸாரஸங்கிரகம் - ஒருபௌத்தநூல்: ஸித்தாந்தகௌமுதி - ஒரு வடமொழி வியாகரணக்ரந்தம்; பட்டோஜி தீக்ஷிதரென்பவரால் செய்யப்பட்டது: 148.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௫௨௭

வித்தார்த்தர் - பழையபுத்தர்களுள்

ஒருவர்: 366 - 7, 369.

வித்தி - கைகூடுதல்: 299.

விஹ்மிகை - ஓராக்கி: 225.

ஸுதர்சலோகம், 3.

ஸுதர்சிலோகம், 3.

ஸுமங்கலர், 350, 369.

ஸுமேதர், 369.

ஸுஜாதர், 369.

ஸுத்திரதருமவகை, 366.

ஸுத்திரநிபாதம், 299.

ஸுத்திரபிடகம் - பௌத்தாகமமூன்
றனுள் இரண்டாவது ; இதில்
உபாஸகர்க்குரிய தருமங்கள் கூறப்
பட்டுள்ளனவென்பர்: 299.

ஹனுமான் - இந்திரனுடையவச்சிராயு
தத்திற்கும் அஞ்சாத ஹனுவையு
டையவன் ; ஹனு - கன்னத்தின்
மேலுள்ளமேடு: 225.

ஹேதுப்ரபவதருமம் - காரணத்தி

லிருந்து உண்டாதற்றன்மை; “ஏத
ர்மாஃ ஹேதுப்ரபவாஃ ஹேதும்தே
ஷாம் ததாகதஃ ஆஹ தேஷாம்
யோநிரோதஃ ஏவம்வாதி மஹா
புருமணஃ” என்னுஞ்சுலோகத்தாற்
புத்தனைப் பண்டைக்காலத்திற்
பௌத்தர்துதித்து வந்தார்களெ
ன்று தெரிகின்றது: 27.

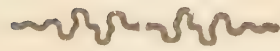
க்ஷணிகத்தினிலக்கணம், 318.

க்ஷமாபாரமிதை - க்ஷமைபூரித்தல்;
தசபாரமிதையுள்ளொன்று: 297.

க்ஷுத்திரகநிகாயம், 299.

க்ஷுத்திரகபாடம், 299.

க்ஷுல்லவர்க்கம் - வினயபிடகத்தின்
சிற்றுறுப்புக்களுள்ளொன்று: இ
து சுல்லவர்க்கமெனவும் வழங்கப்
படும்: 299.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	கூ	திருத்த	திருந்த
௩	ககூ	மகாராஜிக	மகாராஜிக
௪	கௌ	மூதுரென்று	மூதுரென்று
கக	கூ	புலர்புகழ்	புலர்புகழ்
உஉ	கூ	மூதுரான் தவர்	மூதுரான் தவர்
"	உ௩	இந்துலுள்ளே	இந்துலுள்ளே
௩க	கௌ	சுடர்பூ	சுடர்பூ
௩கூ	கூ	பேருர்	பேருர்
௪உ	கௌ	அறியர்ப்	அறியாட்
௫கூ	உ௩	சிறையெண்ப	சிறையெண்ப
கௌ	உ௦	விசம்பி	விசம்பி
கூஉ	உக	௩௫	௩௫
	௩௫	முந்தை	முந்தை
க௦கூ	௩௦	இட	இடங்
க௨௫	௩கூ	மாணாஜே"	மாணாஜே "
க௪௫	ககூ	புலப்பி	புலப்பி
க௮உ	க௨	விஞ்சையன்	விஞ்சையன்
உ௦௭	௬௫	மகபாலி	மகாபலி
உ௪௫	௩க	கோட்டின்	கோட்டின
௩கக	௩௮	ஆத்தனாலும்	ஆத்தனாலும்
௩க௩	உ௩	றினமா	றினவா
௩௫கூ	க௨	சாதிக்கிர	சாதிக்கிற
௩௪௭	௭	மர்ம்	மாம;
௪௩உ	௮	எருத்தம், 316.	எருத்தம், 216.
௪க௦	உ௫	பரந்தகன், 208.	பரந்தகன், 207.

15486

7-

45

checked

to 671

